Cilt 49

Le Mar

774-783

LeMan
Ulu Bilge Dandoltayyus
"Canım kardeşim bakınız, askerlik yan gelip yatma yeri değildir"
"Hayat da, siyaset de, ticaret de risktir.."
HIM HIMM MM
"Büyük devlet olmamız gereği Lübnan'a asker göndermemiz lazım"

LeMan
ACI REÇETE, FECİ REÇETE!..
Reçete bizi diskoya götür
DOOKTOOR CİVANIM AHH NELER İSTİYOOR CAANIIINN
ALSAK ALSAK BEDAVAYA NE ALSAK!..
Zosha

LeMan
200 milyon dolarlık dokunanı cin çarpan Cinsmail Ağa Tarikatı'nda cemaate yardım ve tahsilat sesleri...
AAAAAHHHHH
AAAAAHHHHAAAHHH
SEFER BAKSAR.DS

LeMan
skr byrmnz ktl olsn :)
AY GİTTİRİN GİCİN, DEFOLUN İÇ KURALLARI!.. ŞEKERİ ÇAKŞATIRI BEDENİNİZ!.. PARADA PARA! AYYY!
AY!
NIHAHA
ŞU HALİNE BAK..KOSKOCA KADINA YAKIŞIYO MU ? İNTERNETTE, YOU TUBE'DA PATLAYACAKSIN!

LeMan
ABİ SEN?
AH OOH UUH UU
OTEL
PARTİYİ YIPRATMAVIN ULAN...AL O HANIMI ÇIK ORDAN!
PEKİ ABİ...

LeMan
SEZGİNİN GÜNLÜĞÜ
LOUSER FATHER AND WINER SON (KAYBEDEN BABA VE KAZANAN OĞUL)
haber bir:
MODERN METROPOL HAYATI CİNSELLİĞİ HIZLA ÖLDÜRÜYOR
haber iki:
CİNSEL AKTİVİTEDE VE PERFORMANSTA BABALARINDAN GERİ, BİTİK KUŞAK
haber üç:
LEMAN 10 YIL ÖNCESİNDEN BÜTÜN BUNLARI BİLMİŞ, ÇİZMİŞTİ!
GEN EBEDİ BİR LUUZERSIN BABA, LÜTFEN DAHA KOMİK OLMAA YETER!..
HAH HOYT! KÜTÜM, BENİM../KAZANDIĞIN PARALAR KİRSİNDAN DÖKÜLEN SAÇLARINI EKTİRMEYE, 12 NUMARA MAYOKUNU ÇIZDIRMEYE, YAĞ TABAKALARIN İÇİN FITNESLARA YETİŞMAYO... HİHOOYT, BABANIN SAÇINA BAK.., AYRICA TKC GİRİYİM.. GÖZLERİM ŞAHİN, KOBRAM, 10 KAPLAN GİCİN.. DE .. ABİL BEN BUNUŞUN DE AĞLAYANIN YOK. HAH HOYT!..

LeMan
UYUŞTURUCU, ŞİMDİ DOKUZ YAŞA GÖZ DİKTİ
GENÇLİK ve UYUŞTURUCU
ÇOCUKLAR GELECEĞİMİZDİR/ BU VATANIN ÇOCUKLARI İÇİN EN ÖNEMLİ MÜCADELEMİZ UYUŞTURUCUYLA MÜCADELE OLMALIDIR..
ÇOK GÜZEL KONUŞTU ADAM!../
BRAVO!/
2-3 ÖĞRENCİSİ BUNU BURUNU'NUN KONUŞMALARINI DİNLEDİNİZ!/

LeMan 15 Yaşında
Mini mini inciyiz, ekmekte de birinciyiz...
Gülmeseniz rexonlar kitabına bu kez de en yüksek ekmek tüketen millet olarak girdik.
BUYUR İSMET ABİ/
DEY BAYBAA MERAK ETTİM ABİ ORDAYDIM...
SEVRDİYOOM ABİ, HARIKA BİŞEY..
GELİRKEN EKMEK AL, VAR DA YETMEZ...
H'ARAPYON LAN!..
H'OORİYON LAN ORDA/.
DUR LAN BEN DE GELİM, BİŞEY LAZIM MI/

LeMan
NE EĞLENİLDİ, NE KAYNAŞILDI BE! GÜVEN DE TAZELEDİK DAHA NE OLSUN...
DÜN RABBET DE BİRO, BUGÜN BUSH/.. YARIN AMCELİNA COLİ.. ALEME ORTAMA TAM PA GİRMİŞTİK.. GİTMİYİM BEN LAN, KALIYIM BURDA/..

LeMan
BU HALK SENİ UNUTUR MU...
HOŞGELDİNİZ. SORGUYA GEREK YOK SİZ DİREKT GEÇEBİLİRSİNİZ/..
CENNET

LeMan

774

Deutschland 2,00 EUR / Österreich 2.15 EUR / Schweiz 3.50 CHF Nederland 2.15 EUR / Belgique 2.15 EUR / England 1.50 GBP

7 Eylül 2006 Perşembe 152209 Sayı: 2006/37 1.25 kene ytl (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.50 YTL

ISSN 1300-4867-4
9 770130 048678

Ulu Bilge Dandoltayyus

"Canım kardeşim bakınız, askerlik yan gelip yatma yeri değildir"

"Hayat da, siyaset de, ticaret de risktir.."

HIM HIMM MM

"Büyük devlet olmamız gereği Lübnan'a asker göndermemiz lazım"

ÇAÇAR

ÇAĞÇAĞ, YENİHARMAN'IN SON SAYISINA TAYYİP ERDOĞAN'LA KENE DAVASINI ANLATTI

Dava açıldığını öğrenmeden birgün önce tatilde çakıl taşlarına Tayyip Erdoğan çiziyormuş

Başbakan'ın hakkınızda dava açtığını duyunca ilk tepkiniz ne oldu? Sizin için şaşırtıcı bir durum mu?

Dava haberini aldığımda Mazı'da tatildeyim. Kumsalda çakıllara taşlara elimde permanent kalem ile portreler yapıyordum... 1 tanesi de Tayyip Erdoğan portresiydi; o taş ertesi gün başımı yardı... Evliya gibi adammış. Ertesi günden itibaren tatilim zehir oldu. Davadan, tazminattan değil, televizyon ve gazeteler haber için arıyor. Telefonlar susmuyor. Yolda oluyorum, yemekte arıyorlar. Duşta, tuvalette bile telefonla konuşmak zorunda kalınca daral geldi, günlerim daha da zehir olmadan kapatıp kurtuldum.

Erdoğan'ın avukatları dava dilekçesinde, Başbakan'ın "Doğrudan doğruya ve açıkça kişiliği hedef alınarak habis, kan emici, asalak, parazit, musallat olduğu canlı için bir ölümcül hayvan olarak Kırım Kongo Kenesi suretinde tasvir" olduğunu ileri sürüyorlar. Bu yorumu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Kenelere haksızlık bunca kötü yakıştırma.. Kan emmek onların doğası. Emmek onun doğası. Besin depolayıp sonra da yumurtlamak ve türünü devam ettirmek için yapıyor hayvan. Bizler de koyun, inek, tavuk öldürüp yiyoruz. Habis et yiyen ölümcülüz o zaman. "Yaratılanı severiz, yaratandan ötürü" diyoruz, yalan mı söylüyoruz? Kenelerede haksızlık oluyor biraz. Avukatların bu yorumu, doğanın besin zincirini kıracak nitelikte.

Başbakan, kendisine yöneltilen eleştirilere kimi zaman çok sert tepkiler verebiliyor. Yer yer argo üslubu, Mersin'de bir vatandaşa, "Ananı al git buradan" demesiyle tepeye vurdu. Erdoğan'ın bu üslubu, asabiyeti neye bağlı olabilir?

Muhafazakar oluşuna bağlıyorum. Kendilerini zaten muhafazakar demokrat olarak tanımlıyorlar. Muhafazakarlık ve demokratlık ikisi bir arada iyi dikiş tutmuyor. Muhafazakarlığın temel özelliği, değişime dönüşüme direnmesi, kendi değerlerini savunması ve dahası eleştiri ve tartışmaya da kapalı olmaları bir yana, reaksiyon göstermeleridir. Demokratlık ise farklılıkları, ayrılıkları azınlık düşüncelerini çeşitliliği de kucaklayıp, yaşatır. Başka hangi iktidarlar ya da liderler mizahçılarla bu denli uğraşmıştır?Tarihimizde mizahçılarla savaşan dört politikacı da muhafazakardır... Adnan Menderes, Necmettin Erbakan, Turgut Özal ve Recep Tayyip Erdoğan'ın ortak özellikleri muhafazakar demokrat olmaları, karikatüristlere mizahçılara davalar açmalarıdır.

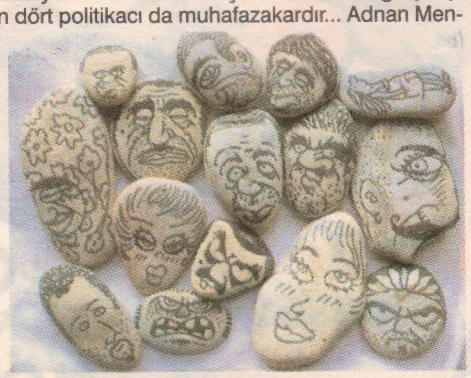

Seri halde davalar açıyor mizahçılara.

Eleştiri muhafazakaları irite ediyor, tüylerini dikeltiyor. Espri konusu olmak, alaya alınmak ise tahammül edemeyecekleri bir durum. Bu gerginlikleri ile mizaha konu olmaya elverişlidirler. "Al ananı da git buradan" tarihe geçmiştir. Başbakanlık makamı kimsenin babasının malı değildir. "Ulan"lı mulanlı konuşacaksın; mizahçıya konu olmayacaksın... Var mı böyle birşey! Sonra da Cumhurbaşkanı adaylığın konuşulacak. "Cumhurbaşkanıyım ulan!" diye çizersek kızmaya hakkı yok ki o zaman!

Kutlu Esendemir'in yaptığı uzun röportajın devamı YeniHarman'da

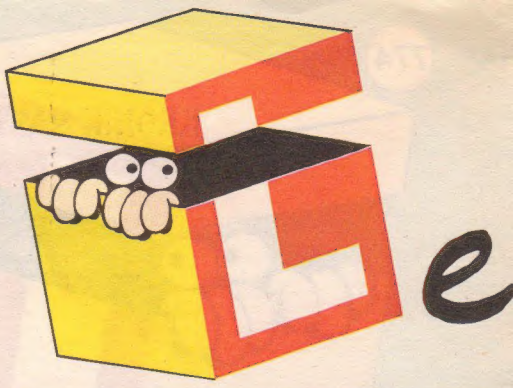

Güneydoğu'da kanın durmadığı şu günlerde, Ortadoğu'da iğrenç planlarını yürüten ABD, İngiltere ve İsrail Lübnan'a asker yollanması için Türkiye'ye baskı yapıyor..

Linç psikolojisi tüm yurda yayıldı.. Ancak müslüman halkın "Israil askeri olmayacağız" diyenleri linç etmek istemesi bambaşka bir soru işareti doğurdu..

Erhan Güneş

Avrupa basını gözünü Türkiye sahillerine dikti.. Haşemayı başlıklarına taşıyan Avrupalılar bunu yükselen islamın bir simgesi olarak kabul etti..

Çorlu'da bir zamanlar çeşitli balıkların çirit attığı Erg
ne nehri önce Kazlıçeşme'den kaldırılan deri fabrika
nının atık sularıyla öldü..Fabrikaların atık suları, yera
kaynaklarına karıştı...İçme suları tehdit altında..

alma mazlumun ahını çıkar ytl'ler deste deste...

O sırada Bodrum Mazı'da tatildeydim.. En güzel tatil keyfim oları taşlara çakıllara portreler çizip arkadaşlarla keyifli anlar geçirirken elim pirtmiş bir tane de T.Erdogan çizmiştim.. En çok primi o çizim yapmıştı... Hay elim kırılaydı da yapmaz olaymışım...

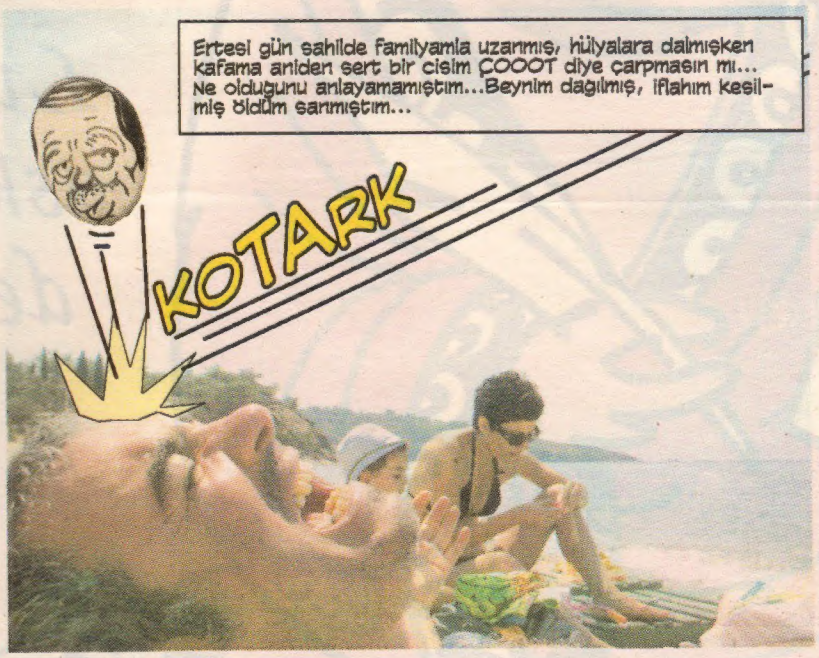

Aksamsefasi

Man

KRONİK HASTALIĞINIZ
www.leman.com.tr

Başbakan Erdoğan, Lübnan'a asker gönderilmesine karşı çıkanlara yanıt verdi: "Hayat da, siyaset de, ticaret de risktir.." O zaman Bilal de gitsin askere..

İstanbul emniyet müdürünün linç girişimlerini "vatandaşın güzel tepkisi" olarak değerlendirmesinden sonra İsmail ağa cami imamını öldüren katil zanlısı, linç edilerek öldürüldü..

İçişleri bakanı A.Aksu, şeriat propagandası yapan yayınları halka dağıtan Eyüp ve Tuzla belediyesi hakkında "ipucu yok" diye soruşturma açmadığını açıkladı. Ancak, yayınların üzerinde belediyenin amblemleri bulunuyor..

Hollanda çevre bakanı Pieter Van Geel, 54 ton asbest yüklü gemi "Otopan" için Türkiye'den özür dilemeden önce üç kez tehdit savurmuş..

LAFINI KODUMUYDU OTURTAN MÜDÜR,,

Celallendin Cerrah...

İsmailağa Camii'nin imamı vaaz sırasında öldürüldü. Cemaat, katil zanlısını olay yerinde linç etti.

Maliye bakanlığı standart kazancın altında beyanda bulunan mükellefe: "Nasıl geçindin?" diye soracakmış..!

CERRAHİ OPERASYONLAR

Olası Vakalara Alternatif Celalettin Cerrah Tepkileri

- Amirim bakın, maktul iki kolu, iki bacağı kesilerek öldürülmüş...
- Yok yok, alnına bıçak yapıştırıp, kafasını vücuduna vura vura kesmiştir o kolunu bacağını... Öyledir o!

- Amirim arabayı hazırlattım, olay yeri burdan on dakka!
- Dur olum dur! Önce bi ara bakalım, halk ulaşmış mı olay yerine! Hani neydi felsefemiz? "Önce müdahale etsin halk, sen sonra yerinden kalk!"

- Amirim bu adamın iki parmağını gece gaspçılar kesmiş!
- İstanbul'umda olmaz öyle suç! Araştır, kesin çetniktir o... Kendi çentik atmıştır eline, sürekli üç parmaklı işareti yapmak için!

- Amirim, ihbar geldi, halk pankart açanlara saldırıyomuş!
- E tepikli toplum gereği bu, yadsıma!
- Fakat pankartta "0 6 yaş arası eğitim için el ele" yazıyomuş...
- 0-6 alsın da 6-16 almasın mı? İşte bu ayrımcıları ikiye ayırmak da bi vatandaşlık görevidir!
- Olay maçta olmuş ama... Taraftarlar maç öncesi seremonide sahaya inip rakip takım futbolcularına saldırmış!
- Seremoni? Oh yerim oni...

- Celalettin Abi uyan, uyan... Karşı kahveden Bünyamin Abi'ye saldırmışlar... Kahve milletinin insanları olarak birleştik, bu gece o öküzlere giricez!
- Saat kaç ki? Hımm gecenin 3'ü olmuş... E mesaim bittiğine göre, sıradan vatandaş olarak olaya el koyabilirim... Düşün önüme!
- Düşün derken? Hah, abi bi an şey zannedip korktuydum, uykulu uykucu...

- Amirim, az önce tabu dairesine bombalı saldırı olmuş! Acil önlem paketini açmak için maket bıçağını vereyim mi?
- Kesin atlastan bakıp bulmuşlardır oranın yerini! Tüm atlasları toplatın, sahiplerinin de DNA'larını alın... Onlardan insan kopyalayıp bekleyelim bi yirmi yıl! Bakalım hangisi bombaya meyilli olacak!

- Amirim, halk bi tecavüzcü yakalamış, kendi başına cezalandırıp, sondaj çalışmasına girişmiş!
- Eee, yani? Hayır, içine kimse düşmesin diye, açılan çukurları da mı ben kapatayım artık yahu! Cık cık, çık çık...

Linç Kıllanım Kılavuzu

Hiç de öyle Cerrah'ın dediği gibi "vatandaş iyi yaptı" değil bi kere o... Tamam yetenekliler... gayretliler de... Ama unutmayın "kontrolsüz linç, linç değildir!" İyi bir linç için gerekenler ise:

* Linçin felsefesi, "Tamam vuralım ama ilk yumruğu en masumumuz atsın!!!"dır... Şaka len şaka, ne masumu, ne felsefesi! Dalın işte, Allah ne verdiyse girişin adama...

* "Dairesel hareket engellenemez!" Bu slogan değil, bi linç taktiğidir... Bugüne kadar, siz kovaladınız onlar kaçtı... Çünkü avınızın sadece üç yanı sizlerle çevriliydi sevgili linç adamları! Halbuki, avın çevresini daire oluşturarak tamamen sarıp, hedefe "Humbambaye humbamba!" diyerek blok halinde yaklaşırsanız linç verimli olacağı gibi, linç eden de dinç kalır... Pi'niz 3, vurduğunuz güç olsun!

* "Her linç bi anı, her linç biraz anidir!" Bu yüzden içinde "meşale, yanıklara çarşı 30 faktör ateş koruyuculu yağ, kızılcık sopası, ter alma havlusu ve yara bandı" bulunan bi linç çantası her an yanınızda olmalıdır...

* Linç tarihine bakarsak, Dünya'daki en ünlü linçin yönetmen Deyvid Linç olduğunu görürüz... Deyvid Linç, insanların sürekli dövüştüğü Fayt Kılap gibi soyadına yakışır bi film çekmiştir...

OLGUN BUDAK@leman.com.tr

Akşamsefası

daraltimach

ÇAKÇAK

daral@leman.com.tr

Geçen haftadan devam...

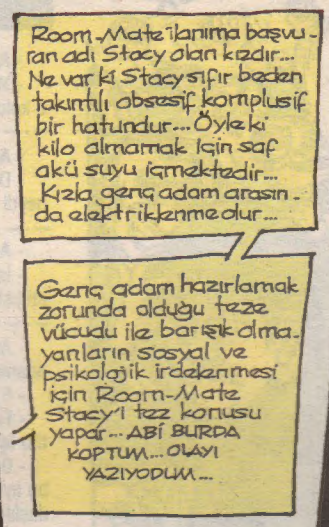

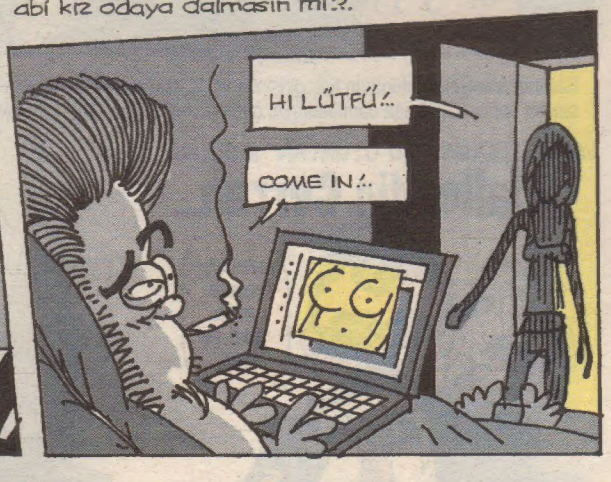

Neyse abi bu kız da ağır obsesif... Vücudundan nefret ediyo... Halen kendini kilolu sanıyo... Neyse abicim asıl bomba kız meğer çok da zikişkenmiş... Belki de zikişten bir deri bir kemik... Bilemiyodum, bana dedi ki:

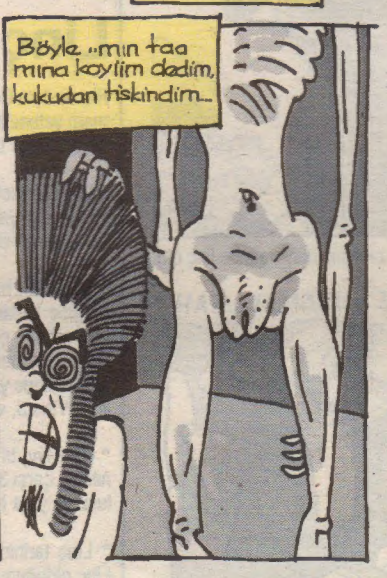

Tabi ben takılmayınca kız çok kilolu buldun kukumu demesin mi?. Allahtan manitanın küçücük düğme kadar ağzı vardı... Oral ile bir nebze dengem yerine geldi...

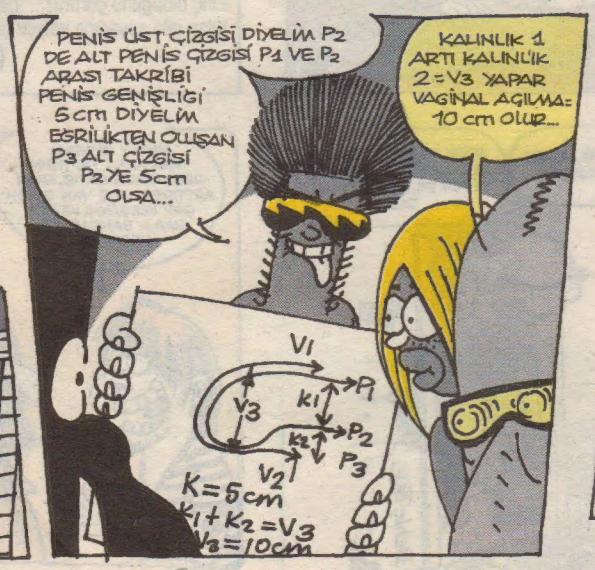

Devam ediyor...

Akşamsefası

GÜNERİ İÇOĞLU dumur detayları

dumur@leman.com.tr

KÜLLİYEN

Çanakkale ilimizden devam ediyoruz detaylarımıza... Bu şahısımız bambaşka bir açıdan yaklaşmış dumura... " **SATILIK 99**

Mod. ISUZU K. OTOBÜS İŞİ İLE BİRLİKTE Mür. İÇERİYE." Diyor, diyor da **"işi ile birlikte"** ne demek yahu?... Mesela turizmciyim, bu arabayı işi ile birlikte alıp servis taşımacılığı mı yapıcam?... Bu otobüsü alıyorsun ve durup dururken mesleğini değiştiriyorsun... İstemiyorum kardeşim işi, mecburmuyum, ben yalnızca otobüsü alıcam...

ARI SEVAL ARABASI

Çanakkale'de şehir içinde yük taşımacılığında büyük ölçüde halen at arabaları kullanılmaktadır. Bunlar, unutulmuş eski, güzel renklerin bu şehirde yaşadığının kıpırtılı kanıtlarıdır... İşte böyle bir at arabasının arkasında muazzam bir detay gözüme çarptı... **"Arı Seval"** harflerinin üstünde iki küçük demir yılancık vardı ki, muhteşem vuruculuğuyla ve mitolojik zamanları hatırlatan antik tadıyla adeta bir sanat eseriydi... Hayranlıkla yere çökmüş bunu incelerken at arabasının sahibi geldi. Arabasının üzerindeki diğer yağlı boya resimlerin ve bu arkadaki yılanlı demir işlemelerin çok çok güzel olduğunu söyledim... **"Bu at arabaları Konya'da yapılır başka ustası yok, varsa da ben bilmem. Konya'dan aldım ben bunu..."** dedi. Yani toyota fabrikası falan gibi bu arabaların imalat yeri Konya imiş.. Böyle bir sanat dalı tüm mükemmelliğiyle bu devirde halen var ya şaşarım da işte ona şaşarım...

SİNEM SEN HAKLISIN

Sevdiği kızın oturduğu mahallenin duvarına döşemiş bunu... Herhalde aralarında tartıştılar ve oğlanın kontürü bitti, sonra cevabını duvarlara **SMS** olarak yazdı, nasıl olsa duvar beleş, yaz durma yaz, hem de kalıcı mesaj bu, yaz ne yazarsan yaz...

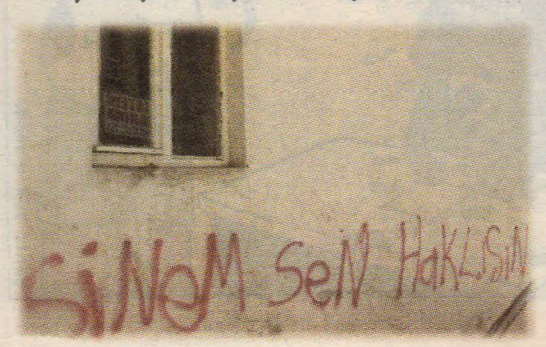

SİSTEM BENİ ISIRIR, BEN DE SİSTEMİ...

bahadirboysal@leman.com.tr

BENCİL BOYSAL

NEYİNİZ VAR ROCK'N COKE'DAN BAŞKA?

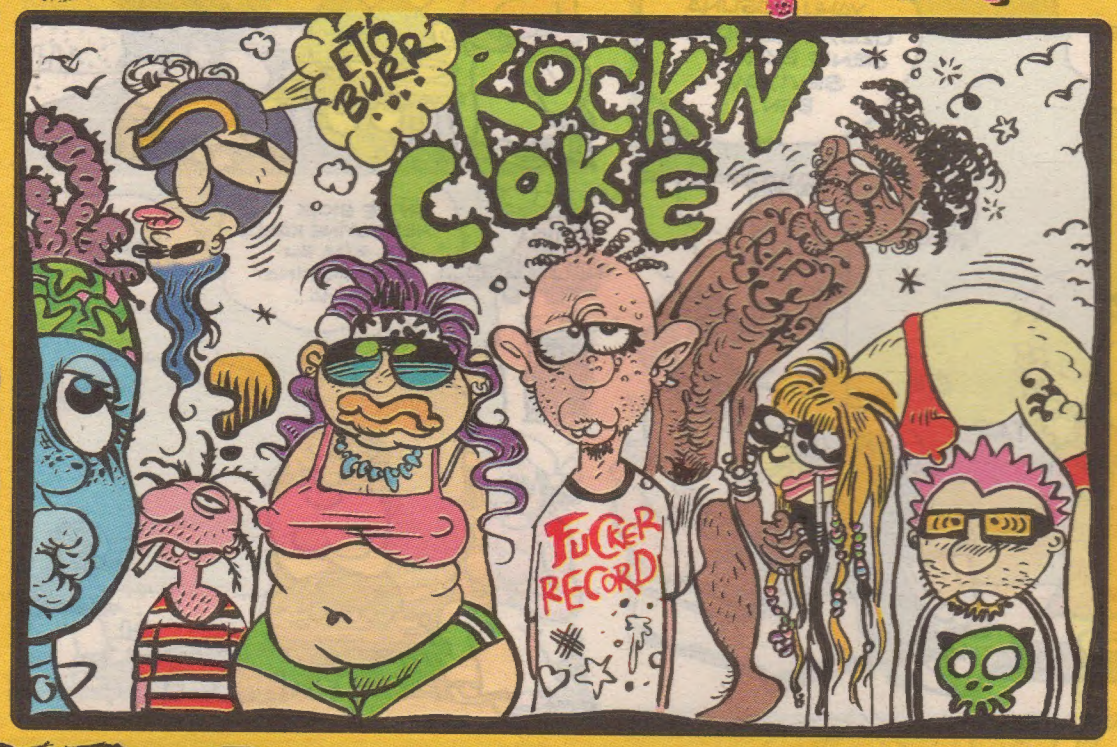

Ben yine bu yıl beleş basın girşiinden "Rock'n Coke" festivaline süzüldüm.. Tükürmeye gelmiştim çünkü.. İşte şu yayla platosu.. Hep o bildiğin terane.. **İyi de ben şu yüzlerce çocuğun arasında kimsede pek neşe coşku göremiyorum??.** Alabildiğine mutsuzlar işte.. (Atatürk'ün İstiklal harbi, 100 yıllık enerjiyi götürdü Anadolu'dan derler.. O muhteşem savaştan beri pek gülüp eğlenememiş bu millet.)

Gençlik festivallerinin temelindeki duygu "yeni bir dünya yaratmak mümkün" felsefesidir. Rock müzik isyankardır.. Muhaliftir.. Hadi bunu burda Amerika'nın kutu kola şişesine soktunuz, çoluk çocuk içip sunalanıyor semalarda.. Bunu anladık.. **Tam da Lübnan'a binlerce Türk askeri yollama arefesi!!.** Ulan bunca Türk genci burda toplanmış.. Hiç mi bu konuda bi tepki, bi cıvıltı olmaz şurda?. özellikle, Muğla'dan, Gümüşhane'den, Adana'dan buraya gelmiş saçının ucu boyalı Anadolu çocukları var.. Bir intimal onlar heyheylenir sanırsın.. Onlar daha beter yılgın mutsuz.. hatveleri batırıfleşiyor.. Ama yine de oturdukları yerden kalkmak istemiyorlar..

Güneşin bağrında piliç gibi kızarmış taze gövdelerin, üç gündür giyilen donla, kilotlu çorapla kızarmış amonyaklı terli hormon kokuları.. Hay skeyim 1 liraya dağıtılan kondomlarla daracık çadırlarda yaptığınız 3 kuruşluk skişleri.. Bluetooth'unuzu, messengerinizi eşşekler sksin... Tepkiyi sktiret.. Vasatın vasatı herşey.. Coşku olmadığı gibi, dünyayı sktiretmiş delirerek danseden, genç taze kan enerjisiyle çimleri ısırıp parçalayan kimsecikler yok.. Çünkü genç yaşta size bunu seçtirdiler.. Büyük bir ölüm düşüncesinin tehdidi altında yaşamaya başladınız ve etraftaki herşeyi ancak kaybetme korkusu içinde sevdiniz...

Hele bi de şu sahnedeki acılı aşklı Türk rock.. Eskidendi o işler.. Rus kızları yurdu ele geçirdi! Tekstilciler, mühendisler 100 dolara Ruslarla yatmaya başladığından beri güzel kızlar da evde kaldı.. Beş yılda memlekette aşkı bitirdiler.. Uğradığım bu tahkir ve istiskal nihayet beni zelil ve bedbin, hakir ve sefil yapmadan çıkış kapısına doğru ilerlerken yandaki Tekno dans çadırına gözüm ilişti.. İşte tam da benlik vakıa.. Türbanlı biricik bi kız, danseden-lere karışmış.. Dansediyordu ama hiddet ve şiddetle zıplıyordu! Neye, niye kızmıştı ki öyle o an...

KELLE PAŞA

Tarihteki büyük, uzun savaşlardan geriye kalan ender mevzulardan biri de adamın kafası kesilir ama gövde ayakta kalır. Netekim Osmanlı padişahlarından Genç Osman'ın da böyle tuhaf bir durumu anlatılagelir.. Hatta meşhur bir destan dörtlüğü de vardır: ***"Bağdat'ın kapısını Genç Osman açtı.. Düşmanın cümlesi önünden kaçtı.. Kelle koltukça üç gün savaştı.. Allah Allah deyip geçti Genç Osman.."***

Doktor bi dostumuzla sohbet ederken öğrendik.. Bilimsel olarak böyle birşey mümkünmüş aslında.. Kılıç sallama ve mücadele yüzünden alttan sürekli gaz veren gövde artık adrenalin yüklenmesi ve asit likid coşumuyla kimyasal bi değişime uğruyor ve vücut kilitleniyor! Kafayı kessen nolurki. Kafa zaten mevzudan kopmuş durumda.. Horoz keserler de, başsız horozun koşturduğunu anlatır hep, bilirsiniz.. (Uyuşturucu kullananlar da altına sçar mesela.. Tersine mantık yürütün)

PINAR ALTUĞ

Haftasonu, Pazar sabahı Hisar'da kahvaltı etmiştik arkadaşlarla.. Dönüş yolu, Bebek sahilinde meşhur magazinel Pınar Altuğ'la acar manitası Yağmur'u gördüm.. yağmur'dan kaçarcasına hahahi hihihi kikirdeyerek zıplaya zıplaya tinkiyorlar.. Neye gülüyorlardı acaba?.. Yanıldım meraktan.. Tamamen şımarıklık aslında.. **Cemiyette nasıl oturup kalkmasını bilmek çoktan anlamını yitirdi zaten..** medya şu Pınar'ın üzerine o kadar gittiki.. Artık şu dakkadan sonra, adam da öldürmüş olsalar.. Bunu rahatlıkla puana, bonusa çevirmek mümkün..

Her ekonomik kriz çıktığında elbetteki biz çizerler de etkilenir.. Evvela kağıda dolar üzerinden zam gelir falan.. Ama mesela Amerika'da, Avrupa'da erotik, pornografik çizgi roman işine gir, sırtın yere gelmez.. Amerika'da o Batmen, Süpermen çizgi romanlar artık götü toparlamıyor mesela.. Geçiyor modası.. Ama ero-porno komiks piyasası hiçbir krizden etkilenmez.. Çünkü değişmez bir okur kitlesi vardır.. Belli bi tirajı vardır.. Hiç azalmaz.. Artmaz da.. Zengin de olmaz, geçinir gidersin.. Gayret edersen nihayetinde Bodrum'da süper lüks yazlığın olmaz.. Ama Kemerburgaz'da kooperatife yazlığı, iki senede yazlığa oturursun..

SÜZÜLOĞLAN

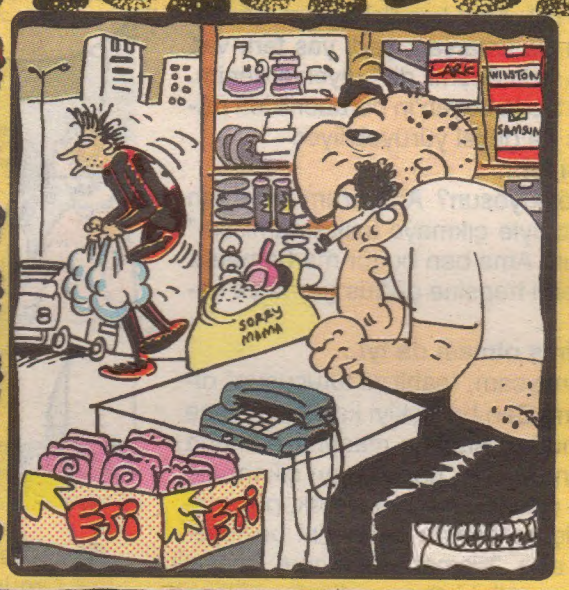

Beş-altı yıl evvel Beşiktaş'ta otururken.. Süper marketten alışveriş yapmış torbalarla eve doğru gidiyodum.. Meğer, mahallemin bakkalı görmüş beni *(öte yandan çoğu insanın derdiymiş bu meğer..)* Bi ara bakkala sigara almaya girdiğimde **"Nerde zkiştiysen orda abdest al.."** diye bi laf ettiydi.. Sonradan uyandım ben de.. Elde bi dolu market torbayla görünce ayıp oldu tabi.. Netekim eve damacana su isteyince sırtlayıp getiriyo kiloluk suyu bu adam..

EVRAKLI DİALOG

Bu hafta sayfayı çizerken TRT'den insanlar geldi röportaj yapmaya.. Ben ve herkes bilirizki röportaj karşılıklı soru cevap, paslaşmalarla ortaya çıkan efordur.. Çekim başladı.. Baktım kağıt uzattı örüme masaya.. Anaaam.. Sorular hazır.. Her çizere de aynı kağıdı vermişler.. Muhabbet, metafor hiçbişi olmycak yani.. Oooh belli zaten TRT dil mi, bizim vergilerimizden zaten hazır maaş cimcimesi kafamda dolanırken.. Çekim bitti.. Baktım bi kağıt daha uzandı!! Röportajın yapıldığına dair uzuun prosedür bi yazı.. Altına imza atar mısınız dedi.. Allah allaa.. Senet falan mı bu??. Haciz falan gelmesin dedim...

SIKILHAN

- Allo, Sıkıl nasısın, ban çok neşeliyim, oh, mutluluğu buldum inanır mısın? Harneyse... Bak, başkasından duycağına benden duy diye söölüyorum: Ben Bunalgül Peremecioğlu; İbrahim- Klara Cırlavoğlu çiftinin ortanca çocukları Kunt' ile mutlu bir beraberlik yaşıyorum...

- Çok yaşayın...

- Sen de gör. Ama lütfan gördüğünde bir kıskançlık olayına giriyim deme. Ayrıca bir şaşkınlık belirtisi de istemiyorum çünkü Kunt henüz ilköğretim üçüncü sınıfa gidiyor. Tabii ki aramızdaki ilişkinin boyutu henüz tam bir flört diil. Ama kendisi benim ruh ikizim. Bir yıl hazırlığı da katarsan, yedi yaş fark var. Ancak ben de "yaş farkı önemli diil" diyenlerdenim. Hem Pınar Altuğ ve Seda Sayan'ın beraberlikleri düşünüldüğünde pek de güzel yürüyebiliyor.

- Yürüyor olması iyi...

- Kunt için mı söylüyosun? Anlıyorum "Allahtan henüz emekleyen biriyle çıkmaya kalkışmamışsın" demeye getiriyorsun. Ama ben bu tür merhametsiz kinaya dolu espirilerin hepsine göğüs germeye hazırım...

- Göğsünün çıkmış olması da iyi...

- "Hayvansın" demiycam, "cahil ve tutucusun" diyerek geçiştiriyorum. Ben bu ilişkiyi kafamda enine boyuna çok düşündüm. Kunt'un masumiyeti bana çok şey katıyor ben de ona "çöpü dışarı çıkarmak, sevgililer gününde çıktığına hediye almak, pazarları barbekü, alışveriş esnasında partnerini bekleyebilme, bir kadına asla "şişman" dememe, mesala masadayız ekmek sepetini istiyoruz diyelim "Ekmek uzatır mısın aşkım" demeyi filan öğretiyorum. Çabuk öğreniyo. Zaten iyi bi ailenin çocuğu. İbrahim- Klara Cırlavoğlu çifti cemiyet hayatının seçkin isimlerinden. Çocuğunun beslenme sepetine parfe ve fava koyan başka bir aile tanımadım ben. Seks en di siti'de, efendime söölüyim Desperayt vayf hooz'da filan hep görüyoruz "bay doğru" yu bulmak neredeyse olanaksız. En güzeli sıfırdan kendin yetiştiricen, tek taşını da kendin alıcan, ayrıca şey...

- Bitti mi?

- Nası yani bitti mi? Çok isterdin di mı Kunt'la olan beraberliğimiz hemen bitsin diye. Kendin kaşındın, bil bakalım sana ne diycam: Hayyvansın Sıkılhan. Yiğıvrançlarca kere yığıvrançsın... Konuşmayı daha fazla uzatamıycam saat yirmiotuz, Kunt'un yatma saati. Kıskan diye söölemiyorum, her akşam yatmadan önce muhakkak beni arar, geymboy daki skorunu söyler, arkasından telefonu ayısına verir onla da konuşurum. Harneyse, ba- baay...

Feyhon— Bayır Gülü

- Sıkıl naaber aslan parçası. Ömür ben Ömür, Ömür, dayın... Şeyi duydum, bu sezon servisçiler en kısa mesafeye yüzyedimilyon istiyolarmış. Karşıyım ben bu işe bu bir soygundur. İki çocuk okutan vatandaş naapsın? Millet yiyip içmiycek mi olan parayı Servis Şoforu Celil Abiler'e mi verecek? Hal böyleyken soruyorum sevgili İstanbullular, daha ondört yaşındayken kalbi memleket sevdasına düşmüş Ömür Kartzambak olarak soruyorum, reva mıdır bu? Memleketi içün kellesi koltuğunda küçük yaşta çalışmaya başlamış Ömür Kartzambak olarak diyorum ki, emekli dul ve yetimin, alnı öpülesi benim tertemiz memurumun çocukları, gelin sizin okul servisiniz Ömür Kartzambak olsun. Gelin ufak bir minibüs tutalım ben sizleriii, siz bu tertemiz, siz bu milupayla aptamille beslenmiş, hepten boya gitmiş, erkenden serpilmiş memleket evlatlarını bir bir kapınızdan toplayayım, okul sonrası o binbir cefayla, o en temiz, en helal alınteriyle alınmış küçük evlerinize geri bırakayım... Hem arada bi gezeriz de şööle grupcak. Dörtbin tane mp3 var istediğinizi çalarız minibüste. Olmadı bizim oralara ormanlara doğru kaçarız arada bi. Sonbaharda harika tabiyat manzarası... Bi sohbet ortamı olur, ne biliim bişeyler yenilir içilir, hıı? Aloo... Duyuyo musun Sıkılhan? Yazık sizin nesile o kadar para vermeyin yaa... Sen bu işi kız arkadaşlarına filan aç bi.. Ücretten geçtim benzini de ben koyarım icap ederse... Hıı.. Aloo... Aloooo....

- Allo, Ben Bunalgül Sıkılhan, yanıyorum.

- Yan madem... Senin adına sevindim Bunalgül.

- Ööle diil salak. Kunt suçiçeği çıkardı, bana da bulaşmış. Her yanım fosur fosur kabardı ateşim kırk derece. Bu arada Kunt'la beraberliğimiz şimdilik sona erdi. Çünkü bi araya gelince birbirimizin suçiçeği yara kabuklarını yoluyoruz... Harneyse, zor bi ilişkiden çıktım, bi süre kimseyle beraber olmayı düşünmüyorum, onu söölyiim dedim. Bu arada sen suçiçeği çıkarmıştın di mığ?

- Bende beyin humması var Bunalgül, bi gün kafam patlıycak!

ATİLLA ATALAY
sklhan@leman.com.tr

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN-

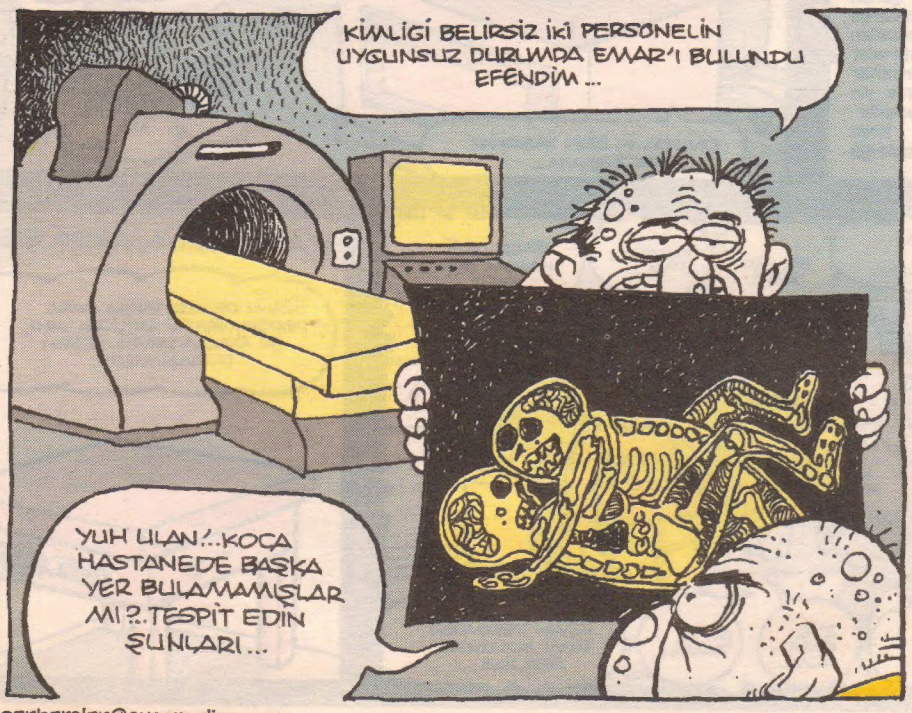

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

CEZMİ ERSÖZ

Dönüşü Olmayan Sözler

Bizim gibi giyiniyorlar onlar da…

Belki de aynı yerlerden alıyoruz gömleklerimizi, ayakkabılarımızı…

Kimi yaz geceleri birlikte seyrediyoruz yıldızları…

Kışın aynı kasvetli barlarda etrafımızdaki insanlara suskun ve kederli bakışlarla bakıyoruz.

Yüzlerimizdeki izler bile birbirine benziyor.

Çünkü birlikte büyüdük, aynı boğuntulu, mutsuz evlerde. Çoğumuzun babası memurdu…

Aynı yemekleri yedik. Ve hep ekmeği bolca… Ne olacağı belli olmazdı ileriki günlerde. Gülerken, sevinirken bile idareli davranmayı öğrettiler bize…

Bir şey satın alırken, para harcarken hep suçluluk duymamız gerektiğini hissettirdiler en çok…

Sonra dar geldi bu hayat bize. Nefret ettik paradan ve mülkiyetten. Nefret ettik insanı insanlığından koparan her şeyden. Birlikte, aynı düşün peşinde koştuk.

Kimilerimizi öldü bu düşün peşinde ve bir melek tasviri halinde kaldılar bütün zamanlarda.

Biz yaşadık. Yaşıyoruz, çünkü elimizden başka bir şey gelmiyor!..

Çünkü artık bizi yaşama sevgisi değil, yaşama korkusu hayata bağlıyor… Bulaşıcı bir korku bu…

İşte bu korkuydu bütün gençlik düşlerini parçalayan…

İçimizdeki o yapışkan kötülüğün kaynağı bu yaşama korkusu…

Bu korkuyu yatıştırmaktan başka bir amacımız yok artık.

İşte bu gece ilk gençliğimizde sıkça geldiğimiz iskeledeydik onunla…

Yıldızları birlikte seyrediyorduk şimdi… Aynı nemli taşa oturuyorduk. Benzer şeyler giyinmiştik. Yüzlerimizdeki izler bile birbirine benziyordu…

Uzun bir süre işsiz kaldığını biliyordum, ama fırsatları iyi kullanmıştı. Şimdi bir reklam ajansında yöneticilik yapıyordu.

Önceleri metin yazarlığı yapıyordu. Sonra kendisini kanıtladı. Yönetici oldu… Ayda dört milyar maaş alıyormuş.

Şirket bir villa kiralamış ona. Arabası ve özel bir şoförü varmış, ömür boyu güvence verilmiş…

Bu işe, bu dünyaya girdiğinden beri çok sık geldiği buralara, uzun aralıklarla geliyordu. Birçoğumuzla ilişkisini kesmişti…

Önce günlük, sıradan şeyler konuştuk. Biraz gergindim. Çünkü onun hem bana yakın, hem de benden çok uzakta olduğunu düşünüyordum. Yeni katıldığı o zengin, o burjuva dünyasının izlerini yüzünde, davranışlarında, bakışlarında arıyordum.

Ama ilk bakışta pek bir farklılık görünmüyordu.

Sabırsızdım. İstiyordum ki kendi anlatsın nasıl olduğunu o dünyanın. Kimselere söyleyemediklerini bana itiraf etsin.

Pişmanlıklarını gizlemeden ama… Buna hakkım olduğunu sanıyordum. Çünkü aynı düşleri paylaştık onunla. Aynı ışıltılı dizeleri, sözleri yazdık karanlık duvarlara. Arkadaşlarımız ellerimizde öldü… Düşler bizi yoksul, ama sımsıcak kahvelere fırlatıp attı. Yazdığımız şiirleri ilk kez birbirimize okuduk soluksuz bir heyecanla. Aynı acı çayları içtik. Kanımızdan yapılmışcasına kederli şarapları aynı şişeden içtik, o terkedilmiş akşamüstü limanlarında…

Ceplerimizde aynı kır çiçeklerini sakladık…

Sonra… Sonra, herkes kendi karakterine doğru yola çıktı!...

Ne faşizm, ne şiddet, ne baskı; asıl savruluş buydu sanırım…

Neden yanımıza geliyorsun? diye sordum apansız. **Hayaletini mi arıyorsun buralarda? Yoksa kurbanlarını mı görmeye geldin?**

Hemen yüzünü kaçırdı benden. Zaten gözlerime pek bakmıyordu. Tedirginliği daha da artmıştı…

Ben hiç değişmedim ki, dedi. **Hep aynıyım. Siz beni hep farklı görmeye çalışıyorsunuz?**

Sakinliği canımı sıkıyordu. her şeyi nasıl bu kadar doğal karşılayabiliyordu…

Aklıma ilk gelen soruları peşpeşe soruyordum. Daha da tedirgin etmek istiyordum onu: **Ayda dört milyar öyle mi? Nasıl harcıyorsun o kadar parayı, zor olmuyor mu?**

Parayı ne kadar abartıyorsunuz? diye savunmaya geçti. **Nedir ki, araçtır para en fazla…**

Susmuş, dinliyordum. Gözlerime bakmadan bana kendisini anlatıyordu:

Hem biliyor musun, ben artık hiçbir şeye inanmıyorum. Bu inançsızlık beni hiçliğe getirdi. Eskiden nasılg ergindim, hatırlarsın. Hiçlik duygusu beni bütün eski kaygılarımdan kurtardı. Şimdi artık her şeyle, kendimle bile alay ediyorum. Bir tür sarhoşluk bu. Kendinden geçme. Bir tür erime. Hiçbir şeyin önemi yok artık. Benim bile…

Artık onu dinlemiyordum. Sadece yüzüne ve birbirine sürttüğü kasılı parmaklarına bakıyordum. Anlattığı şeyleri son günlerde öyle çok duyuyordum ki. Popüler edebiyata ilgi duyan haftalık magazin dergilerinin ortak, moda söylemleriydi bu sözler…

Bunları bana ya da bir barda, ya da kafede kısa bir süre önce tanıştığı birine de aynı heyecanla, aynı rahatlıkla anlatabilirdi. Düşlerini ve ölümü paylaştığı gençlik arkadaşıyla, bir barda yeni tanıştığı ve etkilemek istediği insanlar arasında hiçbir fark yoktu artık onun için. Her şeyini sıradanlaştırmak, basitleştirmek isterken suçlarının, yanılgılarının da sıradanlaşacağını, basitleşeceğini, böylelikle hiçbir şey olmamış gibi yaşanacağını sanıyordu… **Hayatta hiçbir şeyin önemi yok,** oyununu oynuyordu kendisine ve karşısına çıkanlara…

Kaygandı. her şeyi. Öfkesi bile. Gözlerindeki o sinsi, o çürümüş kederi bile kaygandı… Kendisine yıllar önce bir kişilik uydurmuştu. Her şeye, her duruma uyan bir kişilik. Yaşama korkusunu bu kişilikle yenmeye çalışıyordu. Zamanla bu kişiliğine kirli ve derin bir arzuyla bağlanmıştı. Zaten bu bir yerlerde bulup kirli ve derin bir arzuyla bağlandığı sahte kişiliğinden başka hiçbir şeyi yoktu artık. Onu yitirmemek için değer veriyor göründüğü her şeyi gözden çıkarmaya çoktan hazırdı…

Para araç mı?.. Neden mi bu kadar abartıyorum? diye sordum.

Para araç öyle mi? Sen o araç olan para için Doğru Yol Partisi'nin seçim kampanyasını hazırlıyorsun. Yarın aynı mantıkla MHP'nin de kampanyasını hazırlarsın sen. Kim verirse parayı onun beyni, gözü, kulağı olursun. Kim verirse parayı onun kişiliğine bürünürsün…

İşte bu sözleri söylediğim an dönüp belki de o ana dek ilk kez, eski bakışlarını biraz olsun andıran ve içinde sahicilik ışıkları olan bir ifadeyle baktı bana. Beni belki ilk kez gördü. Kurduğu o sahte kişilikten çıkıp gerçek bir ana uyanmıştı. Bir rüyadan, bir kabusa uyanmıştı sanki. Beni gerçekten gördü ve onu bir daha o sahte kişiliğinden gerçekliğe, unutmak istediği geçmişimize ve verilmiş sözlere uyandırmamam için ilk kez savunmadı kendini:

Kendimi kurtarmam lazımdı. Yaşım geçiyor. Artık genç değilim.

Gözlerinde yaşama korkusunun o büyük utancı vardı şimdi. Ama öyle bir utançtı ki bu, elimden ne gelir ki yakalandım işte bir kere, deyişin o kaderci, o kaçınılmaz utancıyla gizleniyordu göründüğü anda, hemen…

Bu kaderci utanç öfkelendiriyordu beni. Çünkü herkes kolaya kaçıyor, direnmeden, ona boyun eğiyordu.

Oysa bu kaderci utancı yırtıp, o büyük utançla, o büyük yaşama korkusuyla yüzyüze gelinmeliydi…

Ölümle yüzyüze gelir gibi gelinmeliydi.

O ölümüyle yüzyüze gelirse, bu yaşama korkusundan kurtulabilir miydi acaba?

Ona nasıl rahat yaşayabiliyor musun o villanda? diye sordum hiç beklemeden. Yeniden o sahte, o kurgusal kişiliğine sığınmadan sormalıydım bunları… Bu sorularımda biraz acımasızlık gizliydi, ama içimden, yıllar önce aramızda yaşanan ve her an kalbimizden kalbimize geçene ve ama sonra çalınıp alınan o derin şefkati ve sonsuz içtenliği bu acımasızlığım yeniden geri getirebilir mi, diye soruyordum kendime…

O yüzden acımasızlığıma devam ediyordum!...

Biliyor musun Suat, o mağara gibi evinde bile kalamıyor artık. Ev sahibi çıkartıyor. Turgut aylardır işsiz. Ev tutacak parası yok. Üçüncü sınıf otellerde kalıyor… İbrahim niye öldü biliyor musun? Çünkü kalp krizi geçirdiğinde ne onun, ne yanındaki arkadaşlarının yanında doğru dürüst para yoktu… Bu yüzden o boktan sigorta hastanelerinden birine götürüldü. Orada ilgisizlikten öldü…

Hatırlıyor musun Suat'ı, Turgut'u; peki İbrahim bir kez olsun aklından geçiyor mu? Hatırlıyor musun o yılları… Hani cebimizdeki son paraları birleştirerek Güzel Marmara şarabı alıp Bostancı da, deniz kıyısındaki kayalıklarda şiir okuduğumuz günler… Hani dostluğumuz, hani özgürlüğümüz, hani devrim için "en değersiz varlığımızdı canımız"… Söylesene, niye okuduk onca kitabı, niye gittik onca filme, niye onca şiiri ezberledik…

Sesimi giderek yükseltiyordum. Neden böyle davrandığımı biliyordum aslında… Ona bütün bunları söylerken içimi buruk bir gurur kaplıyordu… Kendimi, ruhunu satmış bu eski arkadaşımda doğrulamak istiyordum adeta… O büyük yaşama korkusu belki bende de vardı… 4 milyar aylık. Villa. Özel şoför. Ömür boyu güvence… Etkilenmiş miydim? Onun yerinde olmayı gerçekten ister miydim?.. Bu soruları sormak bile suçtu bana göre. Ama tedirgin oldukça, bu tedirginliğimi bastırmak için soruyordum… sordukça can havliyle tutunacak bir yerler arıyordum… Geçmişime sımsıkı sarılmak ve onu bütünüyle ele geçirmek istiyordum…

Suat'ı, Turgut'u, İbrahim'i, onların hayat öykülerini kullanıyordum kendime sorduğum bu sorulardan etkilenmemek için…

Şiirleri, şarap içilen kayalıkları, geçmiş düşleri kullanıyordum… Kendimi bu eski arkadaşım gibi o adaletsiz zenginliğe kaptırmamak ve onun gibi "kurtulmamak" için dönüşü olmayan sözler söylüyordum…

Ansızın, **seninle de konuşulmuyor,** deyip kalktı. Elindeki bira kutusunu çöp kutusuna usulca koydu. Eskiden yere atardı. Çorap giymemişti. Ayak bileğini gördüm. Tertemizdi… Doğal bir temizlik değildi. Kurgusal bir temizlikti bu.

Eskiden nasıldı diye düşündüm. Hatırlayamadım. Tekrar ayak bileklerine ve temiz derisine baktım. Ve hiç merhamet duymadım… Oysa ben kim önüme gelirse merhamet duyarım. Bu benim halledemediğim suçlarımla ilgilidir ve eksik yanımdır. Korktum ona da merhamet duymaktan. Duymayınca gizli bir sevinç duydum.

Lanetli ve pişman bir gölge halinde yolun karşı tarafına geçti. Bir görmeyelim, diye arabasını uzağa bir yere park etmişti…

Umurumda değildi etrafımdakiler. Kendimden biraz daha emin olmak için bağırdım arkasından.

Biliyor musun Suat, o mağara gibi evinde bile kalamıyor artık. Ev sahibi çıkartıyor… Turgut aylardır işsiz, ev tutacak parası bile yok. Üçüncü sınıf otellerde kalıyor. İbrahim niye öldü biliyor musun? Kalp krizi geçirdiğinde ne onun, ne de yanındakilerin cebinde doğru dürüst para yoktu… Bu yüzden o boktan sigorta hastanelerinden birine götürüldü. Orada ilgisizlikten öldü…

Hatırlıyor musun Suat'ı, Turgut'u; peki bir kez olsun aklına geliyor mu İbrahim…

Yanıma bir polis geldi. Kimlik soracaktı belli ki. Hiç umursamadım. Bağırmaya devam ettim… **Hani dostluğumuz, hani özgürlüğümüz, hani devrim için "en değersiz varlığımızdı canımız".**

Birlikte büyümüştük. Aynı düşün peşinde koşmuştuk.

Şimdi onunla aynı yaştaydım. Benim de yaşım geçiyordu onun gibi. O kurtarmıştı kendini; ama ben onun gibi "kurtulmak" istemiyordum. En çok bu yüzden sesimi biraz daha yükselttim…

Yoldan geçenler bana bakıyorlardı…

Kimseye aldırmıyordum. Aslında herkes duysun istiyordum ve dönüşü olmayan sözler söylemek istiyordum…

Söylesene, niye okuduk onca kitabı, niye gittik onca filme, niye ezberledik onca şiiri!.. Söylesene, niye?

cezmier@leman.com.tr

* **Mersin.** 16 Eylül Cumartesi günü muhtemelen akşam üzeri **Mersin Belediyesi**'nin düzenlediği festivalde gitarist **Haluk Çetin**'le beraber şiir dinletisi ve imza günü düzenleyeceğiz..

* **Mazlum Çimen**'in yeni albümü çıktı: **Buluşmalar. Kalan Müzik.** Muhteşem bir albüm.. **Mazlum Çimen**'i kutluyorum..

Akşamsefası

DÜNYA KUPASI KAZANMANIN FORMÜLÜ

Aksaray PAŞAOĞLU

12 dev adamımız cumartesi günü **Fransa**'ya karşı **dünya beşinciliği** için mücadele verirken ben kendi kendime şu soruyu soruyordum: **"Biz bu 12 cesur yürekli genci alsak ve Avrupa futbol şampiyonası elemelerinde çarşamba günü Malta'nın karşısına çıkarsak acaba nasıl bir sonuç alırız?"** O gece yatarken maçı kafamda defalarca oynadım. Devre aralarında **kafamı çevirerek** kaleleri değiştirdim. Kafamdan **sahaya tavuk ayağı** bıraktım. Ama sanki hep eksik olan birşeyler vardı. Sonunda sabaha karşı uyumak üzereyken aklıma çok başka birşey geldi. O maç bir futbol sahasında değil, yanyana getirilerek birleştirilmiş yüzlerce **bilardo masası** üzerinde oynanmalıydı. Biliyorsunuz kalabalıksanız lokantalarda bize masaları birleştiriyorlar ve bildiğim kadarıyla **UEFA** buna karışmıyor. Sabaha karşı dört buçukta düşüncemi paylaşmak için **Fatih Terim**'i aradım. Ama üzülerek bunu yapacak cesarete sahip olmadığını gördüm. Gene de dünya kibarı davrandı. Beni telesekreterine bağladı. **Öğlene kadar hip hop'tan pehlivan böceğine kadar pek çok şeyi etraflıca konuştuk.**

FORMULA 1 TÜRK İNSANINI KURTARIYOR

Türkiye kabuk değiştiriyor. Bunun en güzel örneği İstanbul'da düzenlenen **Formula 1 Grand Priksi.** Bazıları, **Formula 1** yarışlarının **Türkiye**'ye hiçbir şey kazandırmadığı görüşündeler. Ben aksini düşünüyorum. Örneğin yarış günü **İstanbul Park**'ta **1500 şişe Türk Sarafin Merlot şarabı** tüketilmiş. Medyada, bunun hepsini benim tükettiğimi yazacak kadar gerçeklikle bağını koparmış embesil köşe yazarları var. Bunlar **Sarafin Merlot** şarabının gövdeli olduğunu bilmeyecek kadar da cahiller. **Sarafin Merlot** şarabı **Formula 1 yarışları öncesine kadar gövdesizdi.** Ve siz onu satınaldığınızda tabileceğiniz bir gövdesi olmadığı için şişeyi ya **hafsalanızda taşımanız** ya da **asma yapraklarıyla kendi gövdenize bağlamanız** gerekiyordu. Ayrıca gövdesiz bir şarabı satın alıp almadığınızı anlayamadığınız için şarap satıcıları tarafından kandırılmanız da kuvvetle muhtemeldi. İzin verirseniz Formula 1'in Türkiye'ye bir getirisi olmadı diyenlere şu soruyu soracağım: **"Formula 1 olmasaydı güzel spor spikerimiz Bursu Esmersoy, Ferrari takımının reklam müdürü Massimo Cusimano ile nerde tanışıp evlenecekti?"** Hadi biri bana bu sorunun cevabını versin. Çağdaş bir genç kızımızı gen edip göndermiş olmamız Türkiye'yi inanılmaz rahatlatmaz mı? **Türkiye'nin sofrasından bir tabak eksilmiş olması azımsanacak bir kazanım mıdır?**

TÜRKİYE AYDINLIĞA KOŞARKEN ARAPLAR DESPOTİZMİ SEÇİYORLAR

Söz yarışmadan ve güzelden açılmışken bakınız geçenlerde **İngiltere**'de bir güzellik yarışması yapıldı. Yarışmayı nasıl bir şeyin kazandığını söylediğimde inanılmaz şaşıracaksınız, o bir **Afganistan**. Oradan da insana benzeyen insan çıkabiliyor. Güzelin adı **Hamasa Kahistani**. Burada hemen şunu söyleyeyim. Bu olay **İngiltere**'nin, **ABD**'nin ve İsrail'in inanılmaz demokratik ve önyargısız ülke olduğunu gösteriyor. Ama bakınız güzel olduğunu öğrenen **lammasa** batı medeniyetinin bu jestine adeta bir intihar bombacı gibi beline değil de diline doladığı **tahrip gücü yüksek söz bombalarını,** kendine kucak açan **o çağdaş ve hoşgörülü** toplumun yeleri üzerine nasıl acımasızca atıyor. O, arsızca **Blair** hükümetinin ngiltere'deki müslümanlara baskı yaptığını söylüyor. Evet, **İsrail**'in **ilistin**'de, **Lübnan**'da kullandığı fosfor bombaları da belki bazı zarlar vermiştir, ama unutmayınız ki, **insanlık tarihinde görülmüş n ağır yara dil yarasıdır.**

ABD UÇAĞINA VAHŞİ BİR ARAP SALDIRISI

Aynı şekilde geçenlerde **Raed Jarrar** adlı **Irak'lı bir nankör mihar, Niyork**'taki **John. F. Kennedy Havaalanı**'nda binmek istediği çağa bindirilmemiş. Çünkü hıyarın tişörtünde **İngilizce ve Arapça** arak **"Sessiz kalmayacağız."** yazıyormuş. Bunu gören **çağdaş merikan polisi** anında müdahale ederek hıyarı uçağa bindirmeiş. Ve yüzlerce yolcunun hayatını kurtarmış. O hıyar uçağa bineseydi belki de uçakta o ıslak ve kaygan dilini karanlık ağzının içine inanılmaz döndürerek ve çökük avurtlarının içine vurarak arapın **zılgıt** diye bildiğimiz **o beyin delen çıldırtıcı ve ağır kokulu** yatlarından atarak kocaman gözlü masum insanların kulaklarını anılmaz tırmalayarak yüzlerce insana rahatsızlık verecekti. İşte en buna isyan ediyorum. Bütün o insanlar o uçakta uygar bir şekilde sessizce yolculuk ederlerken hatta **BM** bile inanılmaz sessiz alırken kendini bilmez bir arap çıkıyor ve sorumsuzca **"Ben uçak sessiz kalmayacağım."** diyor. Ve bunu demiyor. Avazı çıktığı kadar tişörtüne yazıyor. Yâni ses de yok. Yâni Arap yine sözünde duruyor. **Tipik bir arap iki yüzlülüğü daha...**

Akşamsefası

suatozkan@leman.com.tr

KIKIK LEBLEBİ

SUAT ÖZKAN

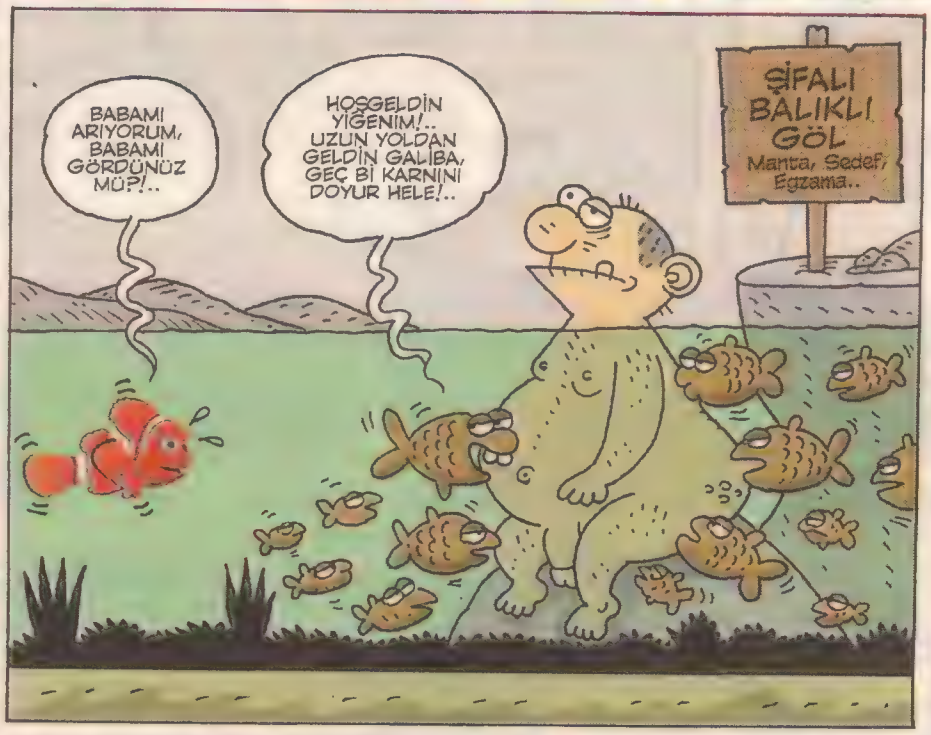

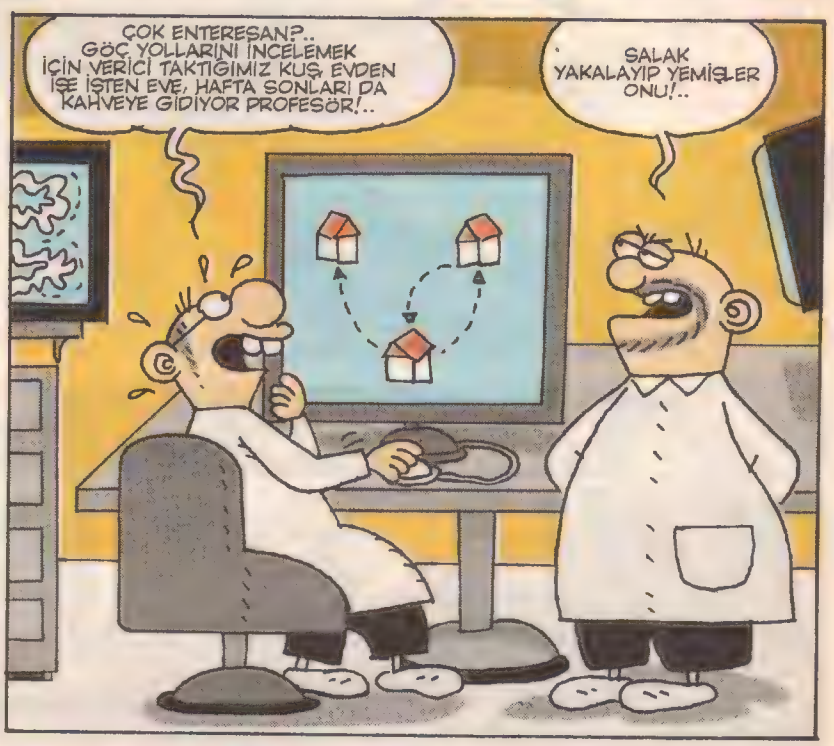

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

ERDENER ABİ

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

GEZ MAH MUT ÇUK

MAHMUT TİBET

www.gezgozmahmutcuk.com

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

AKIL HASTALARI

Nihat Genç

Orta-Doğu'da bitmeyen savaşlar yüzünden onlarca yıldır aralıksız İsrail ve Amerika'nın yazarlarını güvenlikçilerini siyasilerini istihbaratçılarını ve bu çerçevede yazılmış analizler yorumlar makaleler demeçleri dikkatle takip ediyoruz.

Bugün bütün bunlara bakıp, bu savaşların mantığı, amacı, ideolojisi nedir diye sorduğumda geldiğim netice, ilk günlerdeki fikirlerimden çok daha başka..

Önce herkes gibi ben de bu bir petrol savaşı, dünyayı paylaşım savaşı, ABD'nin dünya hakimiyeti savaşları gibi herkesin ittifak ettiği sonuçlara ulaşıyordum, şimdi daha şahsi daha insani, batılı insanın yetişmesi psikolojisiyle ilgili tezlere daha yatkınım..

Bu savaşlar evet, ülke, din, siyaset, paylaşım, petrol, egemenlik gibi adlar taşıyor, ama, bu savaş makinesini yürütenlerin yetiştiği ortam, okullar, eğitim sistemleri yani hepsinin oluşturduğu ciddi bir akıl hastalığıyla karşı karşıyayız.

Bu savaş makinesine yardımcı olan/yöneten siyasilerin gazetecilerin dünya siyasetiyle değil, kendileriyle sorunları var, petrolle ya da dünyayı yönetmekle değil, kendilerini yönetememekle, yani, insan olmakla, Tanrı'yla, evrenle, bu hayatı anlamak/anlamamakla bu dünyayı tarif ederken düştükleri kişisel krizle alakası var.

Yavaş yavaş ilerleyelim, önce, bu savaş makinesini yönetenlerin savaşlarına baş malzeme olarak öne sürdüğü insan hakları ve demokrasi gibi mazeretler gündemden çoktan düştü. İnsan hakları ve demokrasi talepleri tutmadı, yalandı, savaş makinesinin motoruna koymaya çalıştıkları bahaneydi. Yani, dünya için hepimiz için istedikleri güzel ve ortak değerlerle hiç alakaları yoktu ve insanlığın geliştirdiği bu "ortak değerleri" şahsi psikolojileri ve savaş makinelerine "koz" diye acımasızca kullanıp bu kavramların da kirlenmesine çürümesine iğrenilmesine yardımcı oldular...

Petrolü mazeret göstermenin de modası geçiyor, zaten Suud petrolüyle 73 krizinden beri çoğalmakta olan büyük ortaklıkları var. Petrol piyasasının büyük şirketleri, dünya bankası, IMF'li ve Birleşmiş Milletler'i ve NATO'yu ve Güvenlik Konseyi'ni ve gelişmiş ülkelerin en büyüklerini istedikleri şekilde yönetiyorlar, faizleri, borçları, kotaları, ambargoları istedikleri şekilde ayarlıyorlar.. Bütün bu sistemleri savaş makinesi için ellerinde tutuyor ve harekete geçiriyorlar..

Şimdi insan soruyor, bu kadar geniş ve derin ve büyük sistemleri ellerinde tutanlar neden bölgeye Irak petrolü için üçyüz bin asker ve üç yüz milyar dolar harcasın, akıl işi mi?..

Bütün bu devasa dünya sistemlerini sömürüyü işgali talanı kalıcı ve sonsuz kılmak için büyük imkanlar sahibiydiler, ancak, bu da yetmedi, sonradan işi "medeniyet savaşı"na döktüler. Durduk yere birden dinler arası bir savaş kışkırtıcılığını konuşmaya, fışfışlemeye başladılar.. Haçlı seferleri dahi dediler. Doğu'nun kültürünü, dinini, sosyal hayatını aşağılamak, karikatürler çizmek, doğuluları ülkelerinden kovmak, batılıların gözünde İslam'ı terörle aynı hale getirmek için çırpınıp durdular, hatta Bin Ladinler'i Talibanlar'ı besleyip ortaya çıkardılar, sonra da bunları işte İslam'ın kara yüzü bu diye hepimizi suçladılar..

Medeniyet savaşı, din, terör, Ladin gibi tabirleri savaş atlarına kırbaç diye bahaneleştirip kullandılar..

Bunlar da yetmedi, 11 Eylül saldırıları ve peşinden batı topraklarını "güvenlik" tehdidiyle kendileri sarsmaya başladı. Yani, Batılılar'a bu terörist islam yüzünden yolda yürüyemez, uçağa binemez, metroya giremezsin, güvenliğiniz için bu dünya savaşı şarttır, kabul ettirmeye çalıştılar..

Üstelik tüm bu bahaneleri ellerinde tuttukları amansız etkili iletişim ağlarıyla hergün yirmi dört saat bangır bangır yayınlarla beyinlere kazıdılar.. Dünya sorunu haline getirdiler. Dünyanın devasa sorunları AIDS, eşitsizlik, gelişmemişlik, sömürgecilik, maden yağmaları, insani sorunlar emperyalizmin dünya suçu olarak ortadayken hepsini örtüp, hayır, dünya sorunu işte bu dini terördür deyip hepimize ve dünyaya kabul ettirdiler..

Bu bahaneler bugün yavaş yavaş çürüdü ve gittikçe bu bahanelere batıdışı topraklarda inanan kalmadı. Ama saçmalıklar dizisi bir kere infilak etmişti ve sonunda Evangelistler İsa mesihin yeryüzüne iniş saatini ve Armegedon savaşı takvimine yani büyük bir kıyamet savaşını mutlak bir iman inancıyla savaş "zırvadan" çıktı..

İşte bu sıraladığımız zırvaları, onlarca yıldır Amerikalı ve İsrailli güvenlikçiler, komutanlar, istihbaratçılar ve gazetecilerin analizlerinde, yorumlarında, makalelerinde ve demeçlerinde bu büyük bitmeyen savaşın temel sebepleri olarak okuyor, okuyor, okuyoruz..

Bu zırvaların hepsini bir yana itelim.. Burada başka birşey var.

Mesela bu fikirler, bu yargılar bu düşünceler, beyin, akıl, muhakeme ürünü olmaktan çok uzak, psikoloji ürünü, kişisel hastalıklarla ilgili özellikler taşıyor..

Bu savaş makinesini yönetenlerin makalelerine düşüncelerine bakalım, mesela, insanları/dünyayı doğu diye batı diye ikiye ayırırlar, mesela müslüman/hristiyan diye, onlar/biz diye "genel" kaba ayrımlar yaparlar.

Bugün bilim, düşünce, uygarlığımız, dünyayı onlar/biz diye hristiyan/müslüman diye ortadan ikiye ayrılmasına asla müsaade edemez. Kim dine ne kadar inanıyor kim ne kadar inanmıyor, doğuda ve batıda insanların dine bakışları arasında bu kadar sert ve mutlak ayrımlar yoktur, olamaz..

Belki soğuk savaş günlerinde olsaydık, Varşova Paktı/Demir Perde diye yani dünyayı ayıran Berlin duvarının iki yanı olarak tarif edebilirdik..

Bu kadar toptancı yargılara bilim düşünce müsaade etmez, bu kadar toptan ayrımlar/yargılar zayıf beyinlerin işi.. Dünyayı, insanı, sosyolojiyi, kültürü okumamış, herhangi bir bilimde düşüncede derinleşmemiş basit insanlar bu kaba ayrımları yapabilir, ama, dünyayı yöneten savaş makinesinin başındakiler bu kadar şebek zeka sahibi olamaz..

Ve bugünkü dünyayı konuşurken, müslümanlar/hristiyanlar ya da doğu/batı ya da sizinkiler/bizimkiler diye kaba ve keskin ayrımlarla dolu milyonlarca makale yazdılar..

Bu makaleler bu "total" (genel) yargılarla işe başlıyor.. Sonra peşin sonuçlara ulaşıyorlar. Bu bilimdışı, insanlıkdışı yargılar çok gerilerde kaldı. Yüz yıl önce konuşma düşünme yazma felsefe edebiyat çok sıkı "dil ve mantık" eleştirisinden geçti ve bugün bizler başka türlü konuşuyor düşünüyoruz...

Bir örnek olsun diye söylüyorum, mesela, Wittgenstein yüz yıl önce geleneksel mantığı eleştirip bambaşka bir mantık kurdu ve bilim felsefesine bambaşka bir kapı açtı.. Bertrand Russel'in önce öğrencisi sonra deha hocası olan Witgenstein'in mantıkta aldığı mesafeyi derinliğine bilmiyor olabiliriz, ama bugün kurduğumuz cümlelerde farkında olmadan onun geliştirdiği düşünce dairesinden yazarız.. Düşünürüz..

Ayrıntı olacak ama kısaca basitleyelim, bugün dilimize yerleşmiş birçok fikir, düşünce bu bilgiyle beslenir, kaba bir özetle, falanca anne kötü diye bütün anneler kötüdür gibi total genel bir sonuca kimse ulaşamaz, birkaç örnekten hareketle tümevarım ya da tümdenvarım mümkün değildir, yani, bugün güneş doğdu diye yarın sabahta güneş doğacak gibi bir sonuca gidemeyiz, yarın olduğunda güneş doğmayabilir, bugün henüz doğmamış güneş için kesin/mutlak yargılarla konuşursak bu "inanç" "iman" olur, iman ve inanç kavramlarıyla da düşünce bilim yapılmaz.. Yani dünyada birbirine eşit iki tane aynısı çekirdek karpuz dal, tohum, taş, böcek yoktur, yani, A eşittir A değildir, çünkü ikinci A birinci A'dan bir zaman sonra alınmış biraz yaşlanmış ya da kurumuştur, yani, 2 eşittir 2 hiç değildir.. Böylelikle Russel'in geliştirdiği mantığın matematiksel kökenleri Wittengstein tarafından paramparça edilmiştir, üstelik, soyut sayılarla dünyadaki şeyleri ölçemeyiz, diyelim, ağaç bir kelimedir ağaç değildir, her ağaç kelimesi aynıdır ama her ağaç başkadır, yani, semboller, dil, mantık, düşünce şekilleri hepsi tartışılarak bilim "genel yargılardan" tamamen soyutlanmıştır..

Kısaca dünyada ne kadar müslüman hristiyan varsa o kadar farklılık gösteren müslüman hristiyan vardır, bir cümle içinde tüm dünyayı müslüman/hristiyan diye ikiye ayırıp sonra bir tarafa savaş ilan etmek "akıl hastalığı"yla aynı şeydir.. (yazı uzamasın diye örnekleri kısaca veriyor, geçiyorum..)

Bir başka hastalığa geçelim. Popper'in Açık Toplum ve Düşmanları, ile Tarihselciliğin Sefaleti'nde söylediği şeyler, basitçe, dünkü teorileri bugün doğrulatmak hastalığı eleştirilir, ideolojik teorilerle tarihin/dünyanın/toplumların açıklanamayacağı, ki, tartışma uzundur, burada basitçe özeti mümkün değil, mesela Marksistler, her sosyalist, tarihi, diyalektik materyalizmle açıklayan tarih felsefesine mutlak inanır. Yani, ilkel toplum, feodal topluma feodal toplum sanayi toplumuna buradan komünizme sınıflar çatışarak tarih ilerler düşüncesi mutlak görüştür, bu mutlak görüşler yıkılmıştır.

Gündelik hayatımızda birçok bilimadamında bu "total teorilerin" tartışılmadan kendilerine kolaylık sağladığı ve hala bu görüşlerle binlerce kitap yazdığı açıktır, mesela, Weber diye bir bilimadamı, batıdaki kapitalizmin gelişimini, püriten ahlakıyla açıklar. Yani, münzevi, dünyadan çekilmiş/çürümüş hristiyanlığın, birden, çok kazanan çok yardım eden, çalışkan/hararetli girişimci/kapitalist nasıl oldu, sorusuna, sonuç olarak güven, cemaat, aile ve din ilişkilerini kurcalayıp, çok sadaka vermenin çok daha sevap olacağı düşünce-

Devamı 13. Sayfada

Erhan Cardan

erhancardan@leman.com.tr

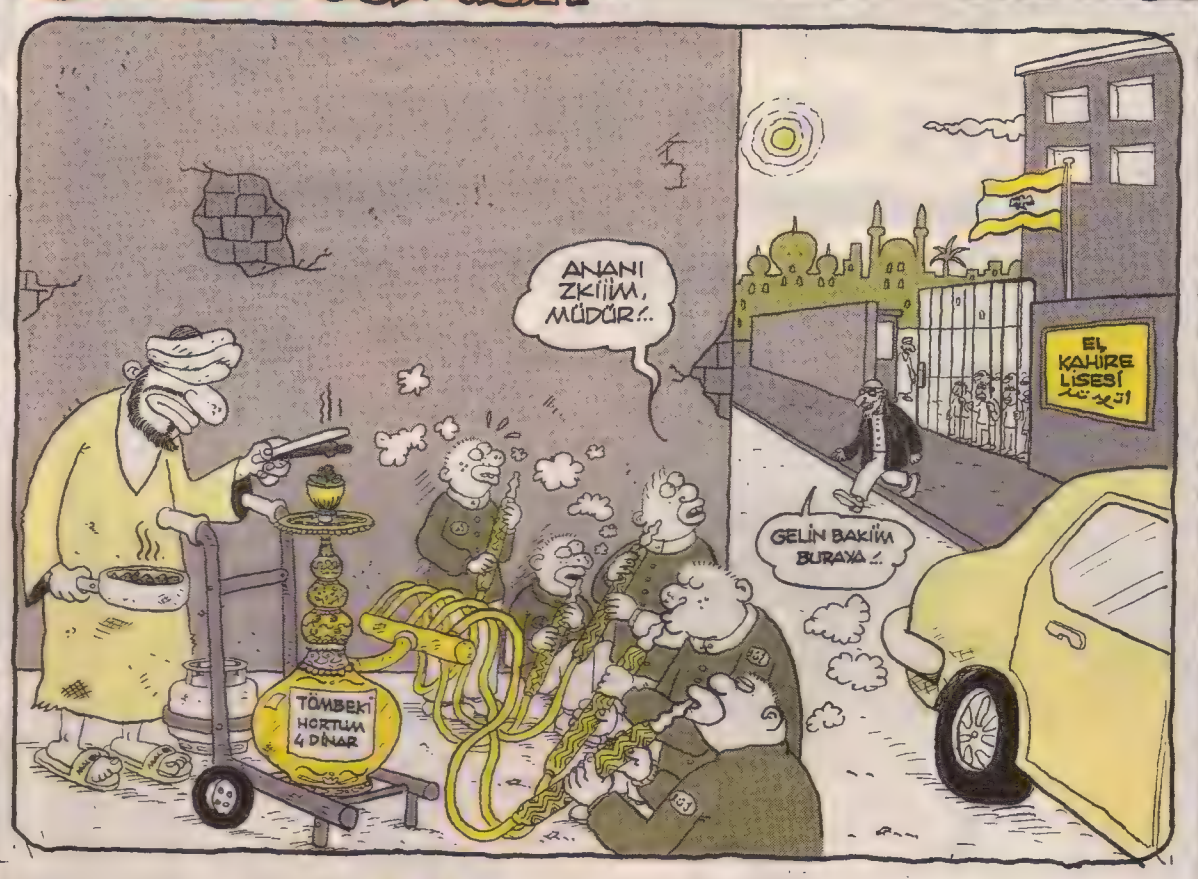

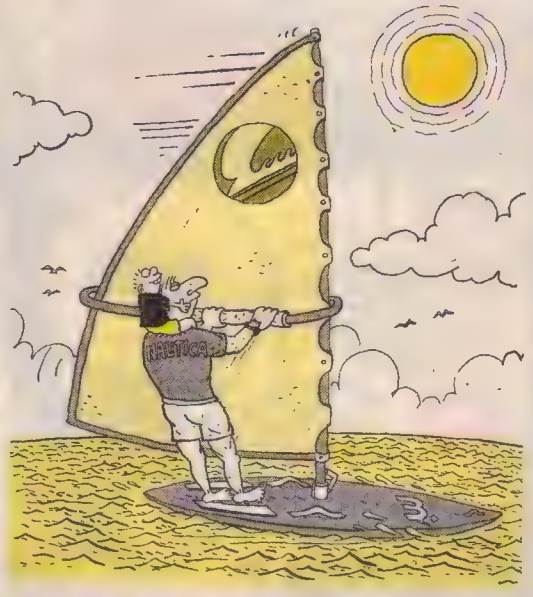

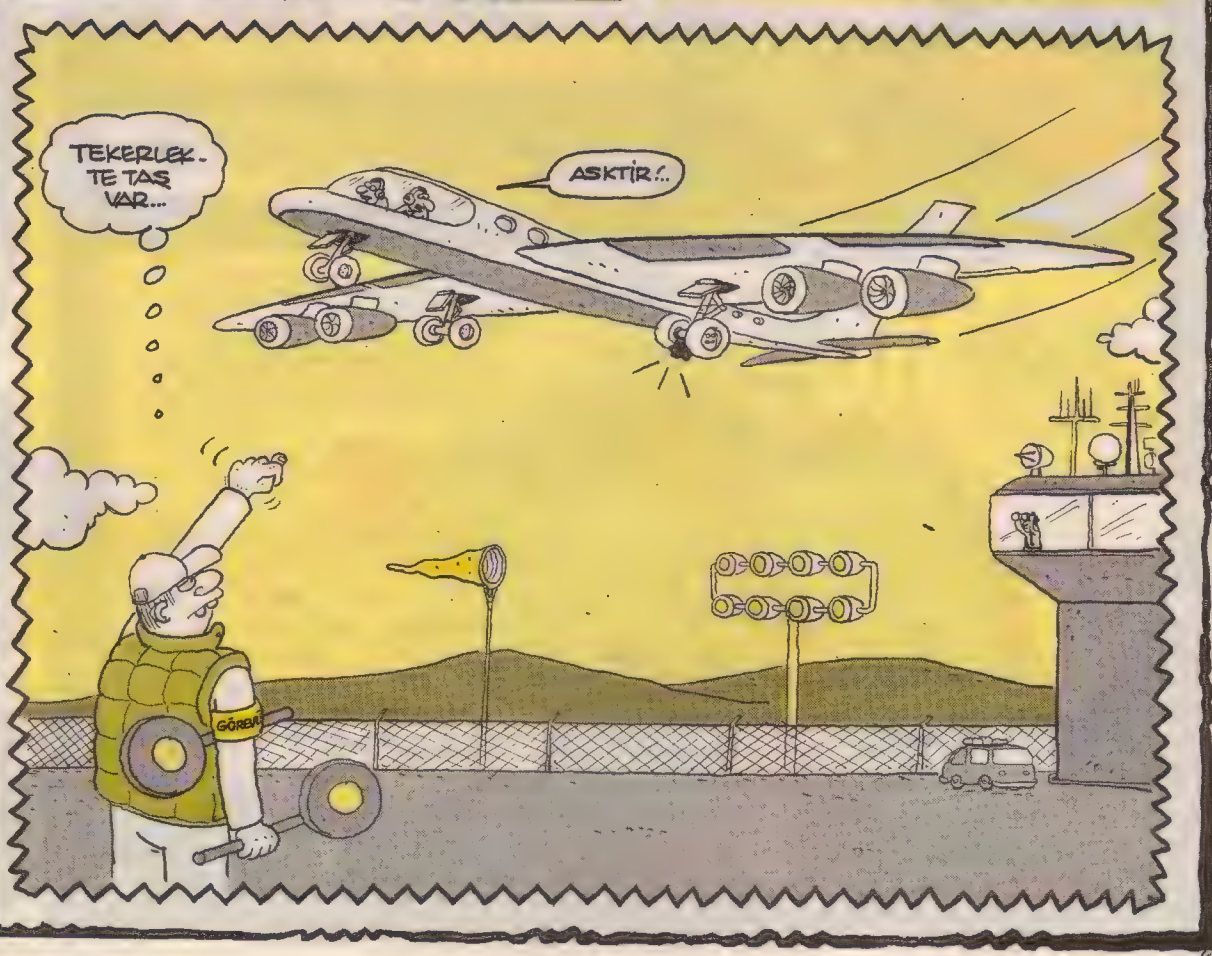

Akşamsefası

AAA? FAKAT?.

KA AN ER TEM @ leman.com.tr

ÇEKİL LAN! ÇEKİL! HAVA İNDİRME HAREKATI BAŞLADI!

N'OLUYO BE!?

NE İŞİM VAR BURDA ADAMI TUNÇ

GELENEKSEL KUSMA YARIŞMAMIZIN GALİBİ EN UZAĞA KUSAN TUNÇ BEY OLUYOR! KENDİSİNİ KUTLUYORUZ!

Bİ DE ALTIN PLAKET VERİN BARİ GÜNÜN ANISINA!.

27

SACİDE BÜTÜN ÜÇ AYLIĞIMI RAK EN KOOK FESTİVALİNDE YEDİM BİŞEY KALMADI.. OĞLANDAN İSTİYCEM BİR MİKTAR!..

ROKİROK DA NEYMİŞ Kİ?.

FESTİVAL CANIM.. MÜZİK FİLAN.. ORADA YEDİM BÜTÜN PARALARI... KIZLARLA!..

DI mi? kafamı siteyim seninle geçen 35 yıla!

AYOL KUMAR OYNAMAMIŞSIN YA MÜZİK DİNLEMİŞSİN!..

KAAN ERTEM'İN SEVDİKLERİ VE SEVMEDİKLERİ..

Takımların hazırlık karşılaşmalarında atılan gollere hiç sevinmez..

ABDULLAH ABİ ÜÇ GÜNDÜR UYUMUYORUZ AMA ŞU MALI TESLİM EDİP YENİ MALI ALICAZ URFA'DAN ABİ.. BİRAZ DAHA DAYAN..

YAVRUM UYUR HALDE BİLE ARABA KULLANIRIM BEN!

ULAN YİĞİTLERİM! ULAN ŞOFÖRLERİM! ULAN BEYHUDE AKILLANDIRAMADIKLARIM! ULAN 20 TONLUK KAMYONA 40 TON MAL YÜKLEYİP ASFALTI MI DELERSİNİZ, YOKSA HATALI SOLLAYIP KAZA MI YAPARSINIZ YOKSA UYUYUP ŞARAMPOLE Mİ DÜŞERSİNİZ AH BE YİĞİTLER YAPMAYIN! BEN DE ŞU YOLLARDA KENDİ KENDİMİ YİYECEĞİME SUSURLUK'TA Bİ TOST YİYEYİM!..

PANTOLON

YOK SORMA.. DAN GİTMEM!.. GERÇEK Bİ ROCKER OLAN BİROL ABİ'YE, ÖNCE Bİ SORMALI.. YM...

YA SAÇMA.. LAMA OLUM YA!.. AKŞAMA PLESİBO ÇIKIÇAK... GEÇ KALI.. GAZ...

BİROL ABİ! BEN Bİ AMERİKAN GAZOZ ŞİRKETİNİN DÜZENNEDİĞİ RAK FESTİVALİNE GİDİCEM DE... SENCE BU GERÇEK Bİ ROCK MU?.. VEYA RAK AHLARINA GÖRE GİTMEM CAİZ MİDİR?!

GİT OĞLUM, GİT... EĞLENİN.. HER ŞEY BİRBİRİNE KARIŞTI ZATEN!.. MÜZİK, TİCARET, SANAT, ÇOK ULUSLU ŞİRKETLER, YAYILMACILIK, KONTROL(!) İSYAN... ŞİNDİ HERŞİNİ ZİHNİNDE BİRBİRİNE BAĞLAYAMAZSIN.. GİT EĞLEN BARİ.. GİDİN!..

HADİ YÜRÜ YAA!..

ANNİYOM BUNA GİDİYUM DE Bİ PALAKİNE DÜŞLİ.. NÜRÜM. ŞİNDİ BİLETLER YANMASIN..

BİLİN BAŞALIIIM, BEN KİMİM?!

AYI ÇAFER!.. AAH!.. GÖZÜM LANN, BIRAKH!.. ESSOOLUSU ---

DUMP!

AHH! ..MINA KODUMUN SALAA! BIRAK!

EEE?.. ŞİMDİ NE YAPMAK İSTERSİN?..

BİLMİYOM Kİ... BEN!..

AKLIMA HARİKA BİŞİY GELDİ.. OTLUK, ÇİMENLİK Bİ YERE GİDELİM. VE FİLMLER DEKİ GİBİ. BİRBİRİMİZE SARILARAK YUVARLANALIM...

YOK ARTIK DAA NELER... YUVARLANMAM BEN YERDE!..

AA! ŞİNDİ HATIRLADIM YUKARKİ SOKAKTA Bİ SERGİ VAR... RESİM SERGİSİ! ORAYI GEZELİM?.

IMMH... TAMAM, GEZSEN... BEN BEKLİYOM BURALARDA...

TANER VARDI YA: MANAV TANER... MEĞER RUSYA'DAYMIŞ O... ORDA Bİ ŞİRKETTE ÇALIŞIYOMUŞ...

HASSTİRR... İNANMIYOM?!

ALLAH BELANI VERSİN! OĞLUM HERŞEYE ŞÖYLE ABARTILI Bİ ŞEKİLDE ŞAŞIRMA YAA!.. Bİ DAHA SANA BİŞEY ANNATANI SİĞİYM...

?!

PPFFFÜTT! NE?

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

Akşamsefası

11. Sayfadan Devam

siyle, hiç çalışmayıp sadaka alan hristiyanın çok çalışıp çok yardım etmenin fitillediği gibi düşünceler oluşturur.

Bu temel görüşten günümüzde bir iktisat tarihçi bizdeki girişimciliğin/kapitalizmin/sanayiciliğin nasıl şekillendiğini anlatırken mutlaka Weber'in bu düşüncelerini doğrulatmak ister, tüccarın hayatını/davranışlarını/iş ilişkilerini araştırırken Weber'in tezlerinden kurtulamaz. Oysa bambaşka bir düşünce ve açıklama şekli geliştirebilir, mesela basitçe şunu diyebilir, her insan çevrenin kişiliğinin içinde bulunduğu dünyanın çıkar ilişkilerine göre ilişkiler kurar..

Bu lüzumsuz ayrıntılara niçin girdim, işte bu büyük savaş makinesini bir dünya imparatorluğu şeklinde yöneten siyasiler, yazarlar, Neo-Con'lar silahların matematik gücüne iman düzeyinde inanıyorlar, geçmiş savaşları hala büyük silahların zaferi olarak yorumluyorlar. Şu düşünce artık hepsi için mutlak iman: Kimin çok silahı çok üssü varsa o mutlak kazanır.

Bir matematik doğruluk gibi silahların gücüyle zaferi/başarıyı hükümdarlığı eşit görüyorlar. Oysa bu teorinin yüzlerce çürük örneği ortada, İtalyanlar Habeşistan'da Amerikalılar Vietnam'da Fransızlar Cezayir'de Avrupalılar Anadolu'da rezil ve mağlup oldu. İşte şimdi koca İsrail Hizbullah karşısında yenildi. Ve şimdi Irak'a binlerce bomba attılar, yüzbinlerce silah çıkardılar, yüz milyarlarca dolar harcadılar, yüzbinleri öldürdüler, ama kazanamadılar. Tarih ve dünden öğrendikleri onların bugünkü teorilerine ve bugünkü makalelerine uymuyor..

Çünkü güç, üstünlük tarifleri yanlış, onlar çok üssü, çok bombası olan avantajlıdır deyip gücü askeri güçle denk tuttular, oysa toplumların bambaşka güçleri var. Şüphesiz bunu hem kendilerinden hem halklarından gizlediler ve yayınlarında ağır yüksek dehşet bombaları reklam ederek milyonlarca makale yazdılar.. Savaş makineleri sanki bomboş çölleri işgal edecekmiş gibi top mermi tüfek hesabıyla bölgede savaşa girdiler..

Gerçi I. Körfez Savaşı'nda tam istedikleri oldu ve bomboş Irak çöllerini işgal edip Amerika'da bayram yaptılar. Yüzlerce subaya I.Körfez Savaşı'nda bomboş çölleri kahramanlıkla işgal etti diye madalyalar taktılar ve şimdiki Irak Savaşı'nı da mutlaka kazanınız hesaplarını çöl kahramanlığıyla yapanız sandılar. Hatta bu bomboş çölde canı sıkılıp depresyona giren binlerce askerin haberini yapmadılar, ancak, birkaç Amerikan askerinin psikolojik durumu alternatif basından gündeme girdi ve Amerika'da bu birkaç askerin depresyonu skandal oldu, yani zaferleri gölgelendi, ama büyük basın bu ayrıntıları hesaba katmadı.. Bu aptallar bilimi tarihi hiç hesaba katmadı...

Aynı şekilde ikinci büyük hataları "güç hesapları"na lobi güçlerinin etkilerini abartarak ilave ettiler. Mesela, diyelim, ülkemiz kamuoyunu birkaç siyasi parti birkaç büyük gazete bir kaç büyük holdingi etkileyerek yöneteceklerini sandılar. Üstelik devlet ve ordumuz ve büyük partimiz, bu büyük güçle askeri, güvenlik ve istihbarat ilişkileri içinde. Ve ülkemize tam hakimiyet kuran IMF, Dünya Bankası ya da Nato Türkiye'nin elini kolunu bağlıyordu. Bu görüntü İsrail ve Amerikalı yazarların güç hesapları yaparken yanıltı. Mesela Türkiye halkı Lübnan'a yardım etti, Hizbullah'a sahip çıktı, iki yüze yakın tın acilen gönderdi, psikolojik destek büyüdü ve bu manevi güç Araplar ve Türkler'i daha sıkı birbirine bağladı. Bu manevi hesap edilmeyen güç karşı tarafın bomba hesaplarını bozan parçalayan karşı bir direnişti..

Bu örnekler çoğaltılır, kısaca savaş makinesini yönetenler özellikle İsrail matematik üstünlüğe kendisini fazlasıyla kaptırdı, sonuç, tanklara ilerleyin emri veriliyor ilerlemiyor, piyadelere yürüyün deniyor yürümüyor, işte bugün İsrail'de skandal olarak tartışılan bunlar, emirler dinlenmedi ya da emirler gelir gelmez başka emirlerle değiştirilip kararsızlıkla yürüyen tankları ve piyadeleri engelledi..

İşte bu savaşın ortasında kararsızlıklar, verdikleri emirlere kendileri uymayanlar, yazarlar, güvenlikçiler, istihbaratçılar, komutanlar, çoğunun hayat hikayelerini okuyoruz. Yaşları genellikle 35-50 yaş arasında. Matematik dehaları olduğu ve matematik fizik fen bilimleriyle büyütüldükleri doğru, ama, sosyoloji, kültür, felsefe, psikoloji konusunda fazlasıyla tecrübesiz bir savaş makinesi kadrosu..

Savaş makinesini gazlayan makaleleri başka türlü de eleştirmek istiyorum. Mesela Churchil'in hatıraları okuyun, Churchill hatıralarında ülkelerden "kişiymiş" gibi sözeder, yani, bir ülke tek bir insan psikolojisiymiş gibi bahseder. Şöyle. Ruslar delidir, İngilizler disiplinlidir, Fransızlar'a güvenilmez, Türkler bilmez, Amerikalılar'a güvenilir gibi bir ülkeden bir kişiymiş gibi sözeder. Ülkelerden tek bir insan gibi sözetmek 18., 19. yüzyılın alışkanlığı.. Bu alışkanlık "ulus devletlerin" ortaya çıktığı 19. yüzyılda yaygındı. Daha önce de ülkelerden değil kralların/padişahların psikolojisi konuşulurdu. Dördüncü Murat delidir, Ferdinand akıllıdır gibi kralların psikolojisi savaş teorilerinde konuşulurdu.. Şimdi, Araplar aptaldır, Yunanlılar şımarıktır gibi ifadeler, edebi eserlerde, kahve toplantılarında söylenebilir, ama, bir büyük savaş makinesini yönetirken tek bir insan psikolojisi gibi açıklamak yanlıştır.. Bahsi geçen ülkeler/milletler çok çeşitlilik çok farklılık arzeder ve çok derin çok dağınık düşünceler çok renkler ifade ederler..

Bu yaygın hataya neden düşüyorlar, çünkü onlar önlerine dünya haritasını koyuyorlar ve sınırlar dahilinde bakıyorlar. Her ülke her coğrafya bir insanmış bir kişiymiş gibi konuşmak kolaylık veriyor. Sonra düşüncelerine hız veriyor, daha doğrusu daha çabuk anlamaları ve karar vermelerini hızlandırıyor. Düşünün, koca Türkiye'ye bir kişi gibi hitap ediyorsunuz, oysa Türkiye'de Kenan Evren, Büyükanıt, sivil kurumlar, Tayyip Erdoğan ve daha bin çeşit fikir var..

Bir başka dikkatimi çeken, mesela Medeniyetler Savaşı kavramını moda eden Huntinghan'ın kitabı şu cümlelerle dolu, basınç, yoğunluk, akım..

Ünlü yazar bir nevi siyasetbilimi, toplumbilimin kavramlarıyla değil "meteoroloji"nin kavram diliyle konuşur. Mesela Balkanlar'dan bahsederken sanırsınız ki oraya çokça yağmakta olan yağmurları konuşuyor. Bir büyük yazarın iklimbiliminden bu denli etkilenip yazılarını siyaset değil coğrafya, meteoroloji terimleriyle kurması tuhaftır.. Dikkat edin coğrafyalardan/ülkelerden bölgeler havzalar diye bahsediyorlar..

Oysa sadece Gürcistan içinde kaç siyasi bölge kaç çeşit siyasi iç çatışma var, Acaristan, Esotya, Abazalar, Ahıska bölgesi ki Türkler gitti, şimdi aynı Cevahiri bölgesinde Ermeniler kurcalıyor.. Yan tarafa geç İran'la Azerbaycan'ın arası Güney Azerbaycan'dan bozuk, İran Azerbaycan ayağa kalkmasın diye Ermeniler'i tuttu, Karabağ hala işgal altında, Azerbaycan'da Rusya'nın üsleri ve etkisi hala var ve aynı zamanda batılı Amerikalı şirketler daha çok etkiye sahip, yani bin türlü çatışma.. Altına girince binlerce yılın siyasi kültür coğrafya çatışmalarının ortasında çaresiz kalırsınız.

Ancak, savaş makinesini yönetenler bu koca karmaşadan kurtulmak ve problemi basit göstermek için olacak bu ülkelerden "havza" bölge diye bahseder. Yani "insansız, kültürsüz" sözetme görme alışkanlığı..

Oysa bu coğrafyalar "yönetilemez", iç karışıklıkları "dindirilemez" özellikler gösterir. Akıllı olanlar, uzaktan kumanda ederek onlarla ticari ortaklıklar kurarak petrolü madenleri ele geçirebilir.. Sadece Gürcistan'ın iç siyasi çatışmalarını çözmeye dünyanın büyük siyasi kurumlarının birikimi yetmez..

İşte Irak, Irak petrolünü uzaktan kumanda ile ortak petrol şirketleriyle ele geçirmek bu kadar kolayken, binlerce yılın mezhep, kültür, siyaset, etnik, sınır tartışmalarının içine Amerikan ve İsrail politikalarını sokmak ancak aptalların işidir.. Genel, kaba sıfatlar, tanımlar, kavramlar kullanan savaş makinesini yöneten cahillerin işidir. Çünkü hızlı tarif etmek hızlı karar almak istiyorlar, dünya kadar yaşlı kültürleri parmaklarının ucunda oynatmak için basit tanımlar kullanıyorlar ve sonra bataklığa saplanıyorlar..

Bu çok genel tanımlamalar, bu çok genel sıfatlar, kavramlar, bu kaba aynımlar, bu ani kararlar bize ne anlatıyor?

Bu çok genel tarifler kendi psikolojileriyle ilgili..

Sizler dünyayı nasıl tarif ediyorsunuz? İnsanlığa nasıl bakıyorsunuz?

Diyelim ormanlardaki hayatı nasıl görüyoruz? Tabiatta güçlü olan mı kazanıyor? O halde bütün ormanların aslan ve fillerin hakimiyetinde olması gerekiyor, ama değil.. Aksine tabiatta küçük olanlar kuşlar, tavşanlar, sincaplar daha bol..

Bu beyfendiler tabiatta kurulmuş dengenin güç savaşıyla mı şiddetle mi dengelendiğini sanıyorlar? Bu düşünceye hangi kitapları bilimi okuyarak geldiler?..

Peki, tabiatta oluşmuş denge şiddetle mi kuruldu? Yoksa paylaşmayla mutlulukla aşkla mı?

Yani, karnını doyurmak isteyen her ayı her kurt, hergün düşmanlarını parçalayarak mı yaşıyor? Yoksa biz mi onları hergün öldüren canavarlar olarak görüyoruz...

Yani tabiat bitmeyen bir şiddet ve canavarlık savaşıyla mı dolu.. Bu düpedüz yalan.. Ormanlar/tabiata yüzlerce yıldır insanlık başka türlü bakıyor, karnını dövüş-

Devamı 15. Sayfada

Akşamserası

YASİN 25OĞLU

yasin25@leman.com.tr

harala gürele

Mehmet Çağçağ daral@leman.com.tr

Bu köşe daha önce yayınlanmıştır...

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

Gişenin önünde sadece, yabancı bir karı-koca vardı. İskele gişesindeki kız, onlara birşey tarif ediyordu. Belki, yabancı dil konusunda da pratik yapmanın mutluluğuyla, çok hevesli görünüyordu. Turist karı-koca da mutluydu bu ilgiden. Kadının, bacaklarına baktım. Bileklerinden dizlerine kadar uzayan, ve öteye de geçen, oyuk oyuk, eski yara izleri vardı. Buna rağmen gene de kısa pantolon giymişti ikisi de. Kadının sahip olduğu bu eski ve güçlü yaranın sunduğu çirkinlik ile, onun bu rahatlığına karşı duyduğum saygı duygusunun arasında kaldım. Büyük bir bacak yarasının, etraftaki insanlara hiçbir zararı yoktu. Ama insanlar çoğu kez, farklı gözüken diğer türdeşlerini, sanki kendilere benzemek zorundalarmış gibi, acımasız bir ilgiyle izleyebiliyor, en ufak bir acayiplik, eksiklik veya fazlalık karşısında, bir suçlu ararmışcasına, içlerindeki gizli nefreti bu farklılığa yöneltiyorlardı. Şaşkın ve boş bakışlardan, bu kolayca anlaşılabilirdi. O ürkütücü boş bakışlar esnasında, insan sanki bir süreliğine hafızasının derinliklerindeki karanlık ve tehlikeli kuytulara iniyor, ama ne olduğunu, baktığının ona neden ilginç geldiğini bir türlü çözemediği için de, boş bakışlar daha bir çirkinleşiyordu. Fazla sürmeden, üzerinde anlaşılmış ortak bir ahlâk kuralı devreye giriyor, -eğer acımasız bir çocuk değilseniz- bakışlar ilginç başka birşeye veya önünüze çevriliyordu... Vapurun, güneş almayan tarafında oturabilmek için, jetonumu hemen atıp salona girdim. Seyyar iskeleden geçtikten sonra, geminin girişinde, üst kata çıkmak aklıma geldi. Ne zamandır üst katta oturmamıştım. İki ay kadar önce, Yavuz ve başka bir arkadaş ile, bir akşam vakti, sadece ayakta durmuştuk yukarıda; oturmamıştık.

Aslında, alt katın arka bölümü 'lüks mevki' idi eskiden. O yüzden, üst katı neden başka bir sınıfa ait bölümmüş gibi gördüğümü anlamıyordum. Belki, 'yukarıya çıkmayı' sevmiyordum? Ama bu da içi epey boş ve karmaşık bir düşünceydi. Doldurmalı, netleştirmeliydim öyleyse. Yukarıya çıkmak? Hadi bu bana bir açıdan uygun değil diyelim; peki, aşağıya inmeyi mi seçecektim öyleyse. Eskiden vapurun bodrum katına da yolcu alındığı zamanlarda, oraya inerdim ama, o anlamda, bir ilke meselesi değildi bu. Makineler sıcaklık verdiğinden, kışın bir çok yolcu bodrum kata inerdi. Dolayısıyla, şimdi bunun tam tersi de serin hava ve üst kat gibi gözüküyor.. Ama bir de, 'kenar' vardı! Vapurun kenarında oturmak, galiba en çok yaptığım yolculuk biçimiydi. O gün ise, üst katı canım çekmişti işte. Güneşin hangi taraftan vuracağını bir anda belirleyememiştim çünkü. Kenarda oturmak isterseniz, buna dikkat etmeniz gerekebilir.

Tahta iskemleler vardı üst katta. Karşıya, Beşiktaş yönüne bakanlardan bir tanesini seçip, oturdum. Yanımdaki, bitişik boş iskemleye de elimdeki karton ruloyu bırakınca, gazetemi rahatça açabildim. Karşımdaki iskemleye, sarı, dalgalı saçlı, yaşlı bir kadın oturmuştu; genç bir kadın da yanımdaki iskemleye doğru yürüdü. Ruloyu oradan aldım, yanıma sıkıştırdım.. Gemi hareket ettiğinde, ilk okuduğum bir köşe yazısından bayağı keyif almış, güzel havanın da etkisiyle içimde umut ve heyecan gibi sarsıcı duygular kıpırdamaya başlamıştı. Haber ve yorumları görmek için, vapurda veya trende seyahat ederken dergi, gazete okumak, bu çağda yaşayan bir insanın mutlaka alışkanlık edinmesi gereken bir davranıştı. Hele ki, ilginizi çeken, yaşama sizin gibi baktığını düşündüğünüz yazılar var ise içinde. Çok farklı, olağanüstü, yeni ve değişik bilgiler sunan bir yorum değildi ama, gene de, var olan sağlam gerçeklere bir kez daha değindiği için, yazıdan tatlı bir keyif almıştım. Böyle durumlarda; bir dergiye veya gazeteye göz gezdirirken, benzer duyguları hissettiğinde, yalnız olmadığını farkediyordu insan. Ara sıra esen bir meltemin, insanın çıplak kollarını okşayıp serinletmesi gibi; o tür yazılar da zihninizi, ve etrafta olup biten saçmalıklardan kavrulan aklınızı serinletiyordu. Okumak, mutlaka ilgi duyulması, öğrenilmesi ve sürdürülmesi gereken bir insan davranışıydı. Hem, sadece roman veya dergi okumak anlamına gelmiyordu bu. Anlamak, çözmek demekti okumak. Bir insanı anlayıp, onun içinde bulunduğu durumun farkında olmaktan, yani onu 'okumaktan' bahsedilirdi hep. Teknolojide, optik cihazların yaptığı işin adıydı; cd'leri 'okumak'. Eğitim görmek, bir konuya ilgi duymak ve uzmanlaşmaktı okumak. Mürekkepli harflerin yan yana sıralandığı bir dergiyi gazeteyi okumak, diğer okumaların içinde en kolayıydı belki. Hayattaki, öteki çözülemeyen, halledilemeyen meselelere, ekmek-su gibi ihtiyaç duyarsa insan, bu tür bir okumayı haydi haydi becerirdi. Bütün insanlar çok ilgiliydi, meraklıydı da, işte o zehirli meraklarını nereye yönlendirecekleri konusunda kafaları pek bir karıştırılıyordu... Arkadaki iskemlelere şöyle bir kafamı çevirip, turist karı-kocayı aradım. Sohbet eden, çay içen, denize bakan kafaların arasında, o ikisine rastlayamadım. Belki görseydim; onların boğazı, köprüyü, üsküdar tarafını filan nasıl ilgiyle izlediklerine bakacak, onların hayranlığı ve beğenisiyle, benim beğenim de ikiye katlanacaktı. Kimi güzellikler, çok uzaklardan gelen yabancıların hatırlatmasıyla asıl değerine ulaşıyordu bazen. Ama, burdaki hatırlatma, yalnızca anlık bir zihin uyanışıydı! O sinir bozucu kola reklamlarındaki gibi; uzak memleketlerdeki, hattâ memleketsiz çok uluslu şirketlerin, yerel kültürü ezberleyerek, bol paraya filmleştirdikleri satış şovları değildi... Formula-1 otomobil yarışlarından bahsedilen başka bir yazıyı, gazete elimde uçuşunca okuyamadım. Sayfaları kontrol etmeye çalıştım. Olmuyordu. Bir sayfayı düzeltiyordum, öteki kıvrılıyordu! Elimden kurtulmaya çalışan, yabani bir hayvan gibi çırpınıyordu gazete. Bu rüzgarda okumak artık imkansız deyip, bari toplayayım diye düşündüm. Rüzgar buna da izin vermedi. Etrafı hışırtılara, çıtırtılara boğmuştum. Karşımdaki yaşlı kadın da, telefondaki heyecanlı konuşmasını bitirmiş, gazeteyi nasıl toplayacağımı merak ederek bu tarafa bakıyordu. Kararlıydım. Buruşuk, veya kapak sayfası öne gelmeden bırakmayacaktım! Genişçe ikiye açıp, kenarlarından hızla ileriye itip, ortadan da bir anda da kendime çektim. Hareketin sonunda da dizlerime vurmuştum sayfaları. Büyük bir çatırtıyla kapandı, ve düzeldi gazete.

Onu rulomun yanına sıkıştırıp, karşı yakayı seyre daldım. Tam yanaşmak üzereyken yerimden kalkmayı sevmiyordum. Önceden kalkardım hep; biraz da aşağıda, vapurun içinde turlamak, ayakta düşünmek için. Çok eskiden, kimi zaman da, yanımda ilgimi çeken güzel bir kadın oturduğunda yapardım bunu. Böylece, yani ondan evvel kalkmakla, ona duyduğum bu ilginin bir teslimiyet olmadığını belli etmişcesine, gururla çıkardım kapıdan.. Herşeyin bir sınırı var elbet; ne erken, ne çok geç. Gerçekten istediğim anda! Gazetenin bu rüzgârda okunmayacağı, oturmaktan da yorulduğum anda.. Demir küpeştelere tutunarak, dik merdivenden aşağıya indim. Genç bir kız vardı, en alt basamakta, bir köşeye büzülüp oturmuş. Karşısında ayakta, tetikte, her an birşey söylemeye hazır bekleyen, onun yaşlarında genç bir erkek.. Aralarından usulca geçerek, koridora çıktım...

Akşamsefası

ÖDÜLLÜ LeMan DE-DOKU BULMACA

DE-DOKU BULMACA

Zekayı ilerletir, ayrıntıcılığı ve sabrı geliştirir.. Alzheimer olmayı engellediği tescillenmiş olduğu gibi, hiperaktiflerde ve indigo çocuklarda sakinleştirici etki yaratmaktadır.. Evde neyi nereye koyduğunu bulamayanlarda 3 bulmacadan sonra kaydadeğer ilerlemeler gözlemlenmiştir.. Haydi rastgele.. **Karelerdeki detaylar bu sayıdaki hangi köşe ve çizere aittir?.. Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kurayla seçeceğimiz 20 okura imzalı LeMan albümleri, cdleri, tişörtleri ve sürpriz hediyeler veriyoruz.. Katılanlardan 1 kişi ise komple hediye paketi kazanıyor... Doğru yanıtlar postalarınızın bize yetişmesi için 2 hafta sonra yayınlanacak...**

1 .....

2 .....

3 .....

4 .....

5 .....

6 .....

7 .....

8 .....

9 .....

10 .....

11 .....

12 .....

13 .....

14 .....

15 .....

16 .....

28 NO'LU DE-DOKU'NUN CEVAPLARI

1- Barbaros Altuğ 2- **Bezgin Bekir/Tuncay Akgün** 3- Bencil Boysal
4- **Paf Takımı/İpek Özsüslü** 5- Behiç Pek 6- **DaralıanTimsah/Çağçağ**
7- Paf Takımı/Tuncer Çelik 8- **Dengeli Beslenme/Kaan Ertem**
9- Kıllanan Adam/Ahmet Yılmaz 10- **Kırık Lebleği/Suat Özkan**
11- Paf Takımı/Erdal Kütük&Fatma Yıldız 12- **Pantolon/Metin Fidan**
13- Serdar Akkoyun 14- **Terelelli Pictures/Can Barslan**
15- Erhan Güneş 16- **Yasin 25oğlu**

772. SAYIDAKİ 28 NO'LU DE-DOKU'DA KAZANAN 20 OKUR

Emre Küçük/Manisa - Emel Seyrek/Çanakkale - **Abdullah Ömercioğlu/İzmir** - Kenan Çağlayan/İst. - **Fatma Okşar/Hatay** - Şenol Şimşek/Almanya - **Birsen Odabaşı/Diyarbakır** - Ali Aytekin/İzmir - **Serkan Çelik/Antalya** - **Gizem Aydın/Mersin** - **Nursel Temir/Ankara** - Sabriye Sönmez/İst. - **Coşkun Varol/İst.** - İbrahim Aslan/Ankara - **Gökşen Demirkapı/İzmir** - Çiğdem Gündüz/İst. - **Arzu Yıldırım/Bursa** - Mehmet Keser/Adana - Kompile Hediye Paketi **Nazile Bedel/İstanbul** Kompile Hediye Paketi **Ender Y.Mete/Tekirdağ**

İsim: .....

Adres: .....

.....

Tel: .....

E-mail: .....

30 Bulmaca

Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No:47 Beyoğlu-İst. Fax: 0212 245 38 06

SAYI: 774 ● 7 EYLÜL 2006 PERŞEMBE
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● **Yayıncı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN ● **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR ● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 ● **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

13. Sayfadan Devam

meden parçalamadan doyurduklarını görüyorlar. Buna en güzel örnek Afrika kıtasıdır. Afrikalılar misyonerler ve koloni subaylarını görene kadar dünyanın en mutlu en çok gülen ve en çok dans eden insanlarıydı. Yemişleri suları ormanları vardı komün şeklinde bölüşerek dansederek yaşıyorlardı. Afrika tarihinde kültürlerinde savaş bulamazsınız, Afrika'da savaş emperyalizmle başladı..

Dünyayı tabiatı açıklarken şiddet canavarlık doğru bir açıklama değil, ancak, kaynaklar kıt olduğunda şiddeti anlayabiliriz, ancak, kıt kaynakları yoksulluğumuzla kadirşinas bölüşebiliriz, ancak, kıt kaynaklarımızı bizden olmayanlar, dışardan gelenler ele geçirirse savaşlar ve şiddet başlar..

Kısaca savaş makinesini yönetenler bitmeyen sömürülerini şiddet dışı canavarlık dehşet dışı yöntemlerle pekala düzene koyabilirler..

İşte buna en güzel örnek Yahudiler. Yahudiler tarih boyu devlet sahibi olmadan dünyanın en zengin tüccarları oldular en büyük bilimadamlarını yetiştirdiler. Neden, çünkü yahudilerin devleti olmadığı için şiddete başvuran mekanizmaları yoktu.. Şiddete başvursalar bulundukları toplumdan dışlanacaklardı. Bir yahudi tüccar düşünün.. Rakibini nasıl ezecek, şöyle, bütün metodlarını sabırla, iyilikle, güzellikle, tatlı tatlı söyleyerek, yani kandırarak, aldatarak yapacak...

Yahudiler bu kandırma hile yöntemiyle binlerce yıl dünyanın en büyük zenginliklerine kavuştular, ama, şimdi devletlerini kurdular ve şimdi kendilerini şiddetle, bombayla kabul ettirmeye çalışıyorlar..

Mesela bu savaş makinesini yönetenler, pekala ordumuzu, gazetecilerimizi, siyasilerimizi ayartarak değil, halkımızı başka yöntemlerle kandırabilirlerdi. Buna en güzel örnek 1.Dünya Savaşı sonrasında oldu..

1. Dünya Savaşı sonrası gelişen Amerikan sineması hem kovboy hem Vak vak amca filmleri tüm dünyada Amerika şovlarına, sanatçılarına kültürüne büyük bir karizma verdi.. Tüm dünya insanları bu kültürün fıstığından sinema artistine kadar sempatiyle bakıyor ve dünyayı saran tüketim ağına kurban köle oluyordu..

Ya da evrensel insan hakları, hukuk, kardeşlik gibi İkinci Dünya Savaşı sonrası Marshall yardımları, balıkyağı, süttozu, bebemaması gibi Amerikan yardımları az gelişmiş ülkeleri fethetti..

Şimdi ne yapıyorlar? Bebekleri anneleri Lübnan'ı, Afganistan'ı Irak'ı hergün tepeden bombalarla yüzbinleri öldürüyorlar..

İnsanlığın gördüğü en şaşalı kültür, şovlar, sinemalar, tüketim ve cici oyuncaklar, giyim, teknik sahibi batılıların çocukları masal filmleri fıstıkla kandırması varken bu kadar amansız dehşet topunu salmaları, akıl işi değil..

Bunun cevabı, bu savaş makinesini şimdi yönetenlerin şahsi psikolojileriyle yaşlarıyla beyinleriyle eğitim felsefeleriyle ilgili..

Çünkü savaş makinesini yöneten bu yazar ve güvenlikçiler hemen, anında, şimdi sonuca gitmek istiyorlar..

Yani, sabırla filmin sonunu beklemiyorlar, filmin yarısında sıkılıp hemen zaferle marşlar söylemek istiyorlar.

Oysa batı uygarlığı bu devasa kültür medeniyet dünya hakimiyetine oynuyorsa, sabırlı olmalı. Birkaç yüzyıl beklemeleri doğaldır. Ki, geçmişteki büyük imparatorluklar bu uzun yavaş temkinli süreci yaşayarak büyüdüler..

Niçin bu kadar acele bir zafer bekliyorlar..

Çünkü hepsi akıl hastası. Dünyanın değil, kendi kişilikleri sorunlu. Dünya tasavvurları bozuk. Mesela bunlar, bizler biraz gayret edelim, bizden sonraki kuşaklar, torunlarımız da biraz çalışır ve dünya hakimiyetini ele geçirirız gibi geniş, sabırlı, temkinli düşünemiyorlar. Ki, doğrusu bu.. Kendileri hemen bugün o kısır aceleci zekalarıyla o bıcılık yaşlarında bu dünyadan zafer istiyorlar..

Bu akıl hastalığı şizofreniye çoktan dönüştü.

Bu savaş makinesinin şizofrenleri, batının dört yüz yılda oluşturduğu hukuk, siyaset, insan hakları, birey hakları, sosyal haklar, yardım, ilaç, kimya, teknik, bilim güzelliklerini bir çırpıda harcayıp çörüttüler, insanlık artık onlardan iğreniyor.

Bu akıl hastaları sırf kendileri bugün New York'taki bürolarında ya da gazete odalarında bir futbol maçı neticesi gibi koca Amerikan ordusunun basit teknikiz teçhizatsız Araplar karşısında zaferini bekliyor ve çığlıklarla yendik diyorlar..

Batıyı, bu savaş makinesinin şizofrenleştirdiği siyasiler güvenlikçiler yazarlar intihara sürüklüyor.

Niçin ölüm niçin zafer diyorlar, buraya döneceğim, önce küçük bir hikaye..

Wittgenstein Bertrand Russel'in yanına, havacılık mesleğini bırakıp, mantık felsefesi yapmaya gelen bir gençtir. Avusturyalı. Hristiyanlığa ve Almanlığa dönmüş çok zengin bir çelik demir yahudinin oğludur. Kardeşleri akrabaları intihar etmiştir. Kendisine bugün deha diyorlar. Bu dehayı Russel'in beslemesi, büyütmesi, eğitmesi mümkün değil, çünkü, Russel hatıralarında hergün her an intihar edeceğini yazıyor.

Russel, Wittengestein'in intiharının önüne geçemeyeceğini iyi bilmekte, ama onun kısa ömründe büyük zekasından faydalanmakta istemekte.. Çünkü intihar düşüncesi Wittengestein'in beynini hızlandırmak metobolizmasını harekete geçirmekte ve çok hızlı düşünmekte. O kadar hızlı düşünür ki ailesiyle bile görüşmeyi zaman kaybı bilmekte. O kadar hızlı düşünür ki not alacak zamanı bile kayıp olarak görmekte. Ancak Russel, odasına gizlice stenograf getirir ve Wittgenstein'le tartışmalarını gizlice not ettirir.

Russel, savaşa karşı mücadele vermiş dünya barışının simge sivil insanlarından ve matematik mantığın kurucusu büyük bir bilimadamıdır. Ancak talebesi Wittgenstein, yani, mantık- felsefesiyle uğraşan bu genç deha, kendini intihardan kurtarmak için 1.Dünya Savaşı'nı ganimet bilip orduya yazılır.

Çünkü kendisini ancak ağır trajedilerin düzeltebileceğine inanır. Savaşa gider ölümle yüzleşir ve içindeki korkularla derinliğine hesaplaşmak ister. Onun için savaş, milyonlarca insanın birbirini öldürmesi değil sakat beynini ölümle yüzleşerek tedavi edeceği bir senatoryum görevi görür..

Savaşa gider ama bilimadamı olduğu için ordu gerisine verilir, doymaz, tatmin olmaz, mutlaka cepheye sürülmek için müracaat eder.. Cepheye gider ama bu sefer sıkı çatışmalar göremez ve ölümle yüzyüze gelemez. Daha büyük ölümler göreceği daha ileri kanlı çatışmaların ta ortasına girmek ister. Sonunda bombalar yanında patlar, arkadaşları ölür, askerler parçalanır ve görür.. Ve Wittgenstein savaş sırasında Tolstoy'un İncil notlarını ele geçirir. Hristiyanlığı ve İsa'yı bir baştan bir başa ezberler, etkisinde kalır. Hem savaşır hem İncil okur.. Ve hem de mantık felsefesinde bir devrim yapacak olan Tractacus kitabının notlarını yazar.. Ve savaşın sonuna doğru Wittgenstein akıl hastalığını yavaş yavaş yener. Hikaye uzundur.. Ancak şu kesindir, Wittgenstein ne yazmışsa ne düşünmüşse bu cephelerde ortaya çıkar, çok uzun hayatı olur ama bu eserin benzerini ve daha basitini daha yazacak entelektüel gücü kendinde hiçbir zaman bulamaz..

Kısaca, akıl hastalığını aşmak için ölümle Tanrı'yla insanlıkla ölümüne boğuşması gerekiyordu..

Oysa, insan, kendi depresyonuna kendi akıl hastalığına kimseyi dahil etmeden kendi kendine iç savaş vererek altedebilir.. Tanrı'yla ölümle evrenle ciddi bir varoluş derdimiz varsa bunu kendi içimizde verebilmeliyiz.. Doğunun aşk, tasavvuf felsefeleri insanın kendini terbiye etmenin aşk insanlarıyla doludur.

Kendi delirmiş ruhumuzu sağaltmak durultmak sakinleştirmek için dünyayı ateşe atmamız ya da kendimizi ateşe atmamız gerekmez.

Batılı insan bunalmış, çökmüş, bitmiş, çürümüş, bozulmuş beynini, aklını düzeltmek için kısa ve ani zaferlere neden ihtiyaç duyuyor..

Kendi hayatımız hoşumuza gitmiyorsa bunun anlamı şu genel/total yargı hiç değildir: Dünya hoşumuza gitmiyor.

Bozuk olan biz miyiz, yoksa dünya mı?

Bu saçmasapan bir genellemedir. Dünya bozuk, çürümüş, hiçbir umut yok diyorsanız, bu dünya yüz milyarlarca yıldır neden böcekleri güneşi rüzgarı bebekleri bahanyla yaşıyor..

Ancak "eğitim sistemimiz" bize bu yanlış erken aceleci kararları aldırır. Dünyayı anlamak için yirmili/otuzlu yaşlarımızı fazlasıyla zorlarız. Ellili/altmışlı yaşları beklemek dinlemek dinginleşmek sakinleşmek zorumuza gider. Yirmili yaşlarda dünyayı tanımak isteyen herkes, dünyayı aceleci kaba tariflerle kaba tanımlar kaba ideolojiler kaba yargılarla ancak basitleştirerek anlar.. Şöyle, sizinkiler, bizimkiler, onlar, biz, hristiyan/müslüman..

Oysa ellili yaşlara geldiğinizde dünyanın sadece bizden/sizden olmadığını anlarsınız, başka annelerin de bebekleri olduğunu görürsünüz. Yirmili/otuzlu yaşların içinden çıkılmaz gerilimiyle dünyayı ideolojik ya da savaş makinelerinin bombardımanına kurban veririz..

Okuduğum gazeteciler, makaleler, raporlar, Neo-Con'lar, başkan yardımcıları, sözcüler, şöyle baktığımda 30-45 yaş arası bir kuşakla karşı karşıyayız. Hepsi kişisel kariyerleri için ve başarı için çok erken ve çok hızlı karar vermek zorunda genç insanlar..

Bundan bin yıl önce ortalama yaş 30'du. Şimdi, 30 yaşına gelen genç henüz eğitimini tamamlamamış sayılıyor.

Amerika ve batı eğitim sistemi başarı üzerine kurulu.

Bu gençler büyük siyasiler, lobiler, vakıflar ve partiler ve gazeteler tarafından görüldüğü, çalıştırıldığına göre üstün yetenekli ve çok başarılı olmalılar, ya da akranlarından sıyrılmış öne fırlamışlar.

Başarmak demek, başarana kadar, şöyle bir eğitim sistemi basamakları çıkmak demek: Karşı tarafı alt etmek. Bertaraf etmek. Yoketmek. Devre dışı bırakmak. Engelleri kaldırmak. Yıkmak. Yenmek. İşini bitirmek..

Bu 30-50 yaş kuşağı eğitim çalışma hayatlarında etraflarını bertaraf ede ede geldiler. Engelleri kaldırmak için önlerine çıkanları yıkarak/çökerterek geldiler. Çünkü rakiplerini geçmek zorundaydılar.

Başarının tüm dünyada okutulan kavramları bunlar, altetmek, yoketmek, bertaraf etmek.. Başarılı insanların bilinçaltı bu sıfat ve kavramlarla doludur. Yenmek, mahvetmek, pürüzleri kaldırmak, sıkıntıyı bitirmek..

Hayatı başarının bu kişilik psikolojisiyle öğrenen şüphesiz dünyayı da böyle görüp yönetecekler.

Bu insanlar bulundukları gazetede ya da ishitbarat kurumunda ya da lobide partide, birazcık eleştirel olsalardı, birazcık zor güç şartlar olduğunu kabullenselerdi ya da daha gerçekçi sahici dünya tasvir etselerdi, şüphesiz elenecek, bugünkü konumlarına yükselemeyeceklerdi.

Yükselmek için dünyayı iyi bildiklerini etraflarına inandırmak zorundaydılar, en kolay kavramlarla konuştular, tarihi, kültürü, coğrafyaları basitçe ezberlemek zorundaydılar. Hedefe kitlenmek için sıhhatli görünmek, umutlu, atletik kararlar almak zoruntaydılar..

Düşünceleri de bedenleri gibi görünmeliydi. Karşı tarafa sıhhat kendinden emin intiba vermeliydiler.

Karşı rakiplerini elemek için, metabolizmaları hızlı çalışmalıydı. Çok hızlı. Akılları bu metabolizmaya ayak uydurmalıydı.. Akıl yürütmeleri de hızlı olmalıydı.. Çok hızlı düşünmeli. Çok hızlı öğrenmeli. Çok hızlı karar vermeli. Çok hızlı başarmalıydılar. Bu eğitim sistemi bunları bu "hızla" yetiştirdi..

Tıpkı, kimyasal nükleer mikset yangın bombaları gibi.. Anında, hemen bertaraf ettiler. Akılları düşünme şekilleri bedenlerine, bedenleri metabolizmalarına, metabolizmalarını dünyaya benzettiler.. Tarihi ve coğrafyaları hızla döndürmek, yönetmek, parçalamak..

Onlar için çocuklar ölmüyor, zafere biraz daha yaklaşıyorlar, sadece başarmış oluyorlar. Onlar için milyonlarca Iraklı ölmüyor acı çekmiyor, sadece başarılı iş meslek siyaset hayatlarında rakiplerini altederek bir basamak daha çıkıyorlar..

30-45 yaşlarıyla dünya yönetilmez. Ancak palavra atılır. Dünyanın en büyük gücüyüz. İstediğimizi yaparız, palavrası..

Hani, yeri değil ama, mesela dünyayı dinliyoruz diyorlar, mesela sadece benim telefon konuşmalarımın yekünü yüzlerce sayfa tutar, ki, Amerikalılar'ın bu notları okuyup anlaması için üç profesyonel memur ataması gerekir.. Bu kadar insanı kişiyi dinlemek raporlar çıkarmak asla mümkün değildir, ama, palavradan bir korku salarsın, dinliyoruz, diye, palavradan bir makale yazarsın dünyayı yönetiyoruz diye, yönettiğin yok, çünkü Afganistan diye ülke kalmadı, bomboş Toro Bora dağlarında hala boşuna uçakların helikopterlerin düşüyor, Irak diye terliklerinden başka hiçbir silahı olmayan bir halkı bu devasa güç hala teslim alamadı...

Ama hepsi başarılı ve kendinden emin görünmek zorunda.. Tıpkı bizimkiler gibi..

Zır cahillikleri, insanı kusturan aptallıkları, iğrenç kaba genel yargıları onbinlerce makalede sırıtıyor.. Ama o başarı için hızla çalışan metabolizmalarına zekalarını uydurmak için koca dünyayı, koca Türkiye'yi çok basitçe yargılamak, düşmanlaştırmak için didişip duruyorlar.

Oysa onlara bir nasihatım var, bombalar şii, sünni, müslaman demeden herkesi öldürüyor, o halde boşuna onbinlerce makalenizde şii, sünni, müslüman diye kaba tariflerle vaktinizi harcamayın, nasıl söylüyoruz, o güzel zekanızı yormayın...

DaF Takım ANKARA TAYFASI

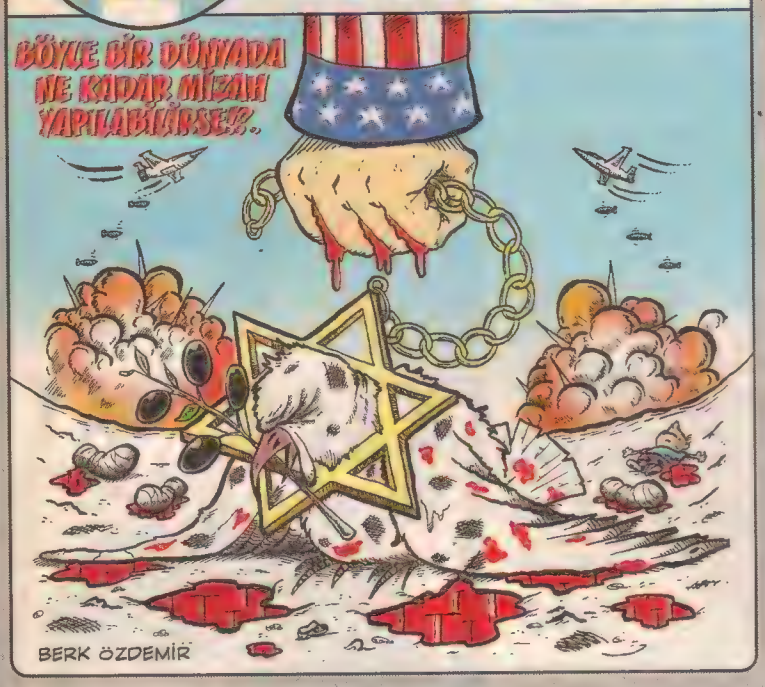

BERK ÖZDEMİR

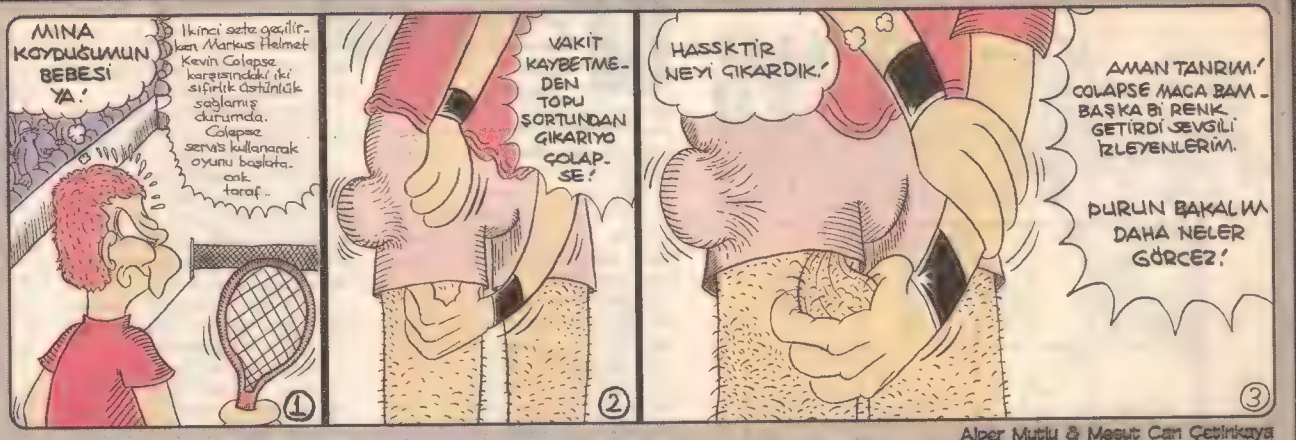

Alper Mutlu & Mesut Can Çetinkaya

Zafer Dilekçi

Berk Özdemir

Oğuz Karakaya & Sinan Oğuz

Volkan Dalyan

LÜMPENLER

Selamün aleyküm. Ben Serdal Keskin olarak yine yaptım yapacağımı. (Oğlum kötünde gazık mı var, yerinde duramıyon. Akıllı ol laayrın tepkilerine rağmen). Kimdir bu Lümpenler, nasıl bir hayatları vardır?

Öncelikle hepsi Çinçinlidir. Ceplerinde buruşmuş sümüklü bir kağıt mendil, kendi tabirleriyle g.t cebinde ezilmiş Samsun cigarası, koltuk altı kıllarını koparan, etek tıraşı olduğu dandik Derbi jiletle, sakal tıraşı olabilen, Cuma namazını kaçırmayacak kadar müslüman, fakat Bent Deresi'ndeki kerhanenin (kendi tabiriyle mektebin) her komisyonunu bilip, hayat kadınları ile de çatır çatır pazarlık yapan, insan sinsilesidirler. Hayatları boyunca beyaz yakalı bir işte çalışmak istediler olmadı. İbadet hariç her söz ..mına koyimle başlarlar. Tek sosyal ortamları umut kıraathanesidir ve mutludurlar orada. Hele bir de okeye bittiyseler deymeyin keyiflerine. Toplumsal olaylara duyarlıdırlar, hiç bir linç girişiminden eksik kalmazlar. Kadınları vurdumduymazsa da erkekleri ağır abidirler. Bakmayın ağır abi dediğimize aslında hepsi gönüllerin sultanıdır. Hiç biri okuyamamıştır. Sorsanız "matematik ağır geliyodu be koç" derler ama onlar her ne kadar farkında olmasalar da beyinlerinin sisteme bir isyanıdır bu. Savaşların, bombaların patladığı bir dünyada meteliksiz olsalar da yoksulluklarında bıraktıkları şakaları, şimdi conconlarda moda da olsa "herşeye rağmen yaşamak güzel şey, be kardeşim" diyorlar..

SERDAL KESKİN

Zafer Dilekçi

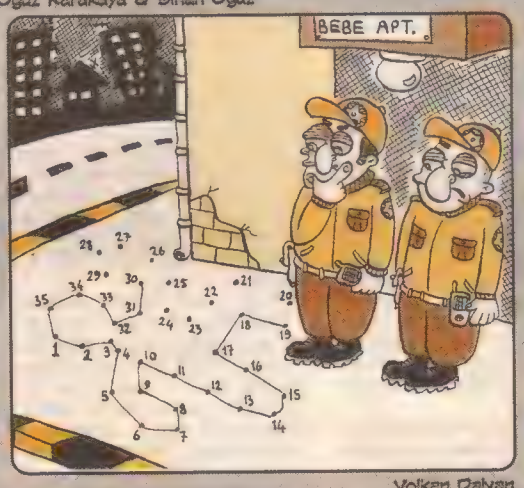

Volkan Dalyan

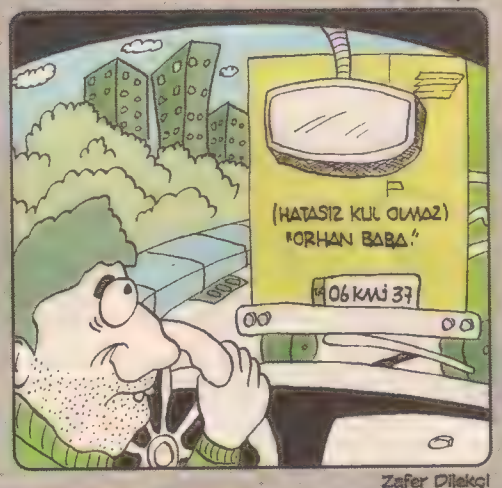

Zafer Dilekçi

Serdal Keskin

Bülent Ueta & Sinan Oğuz

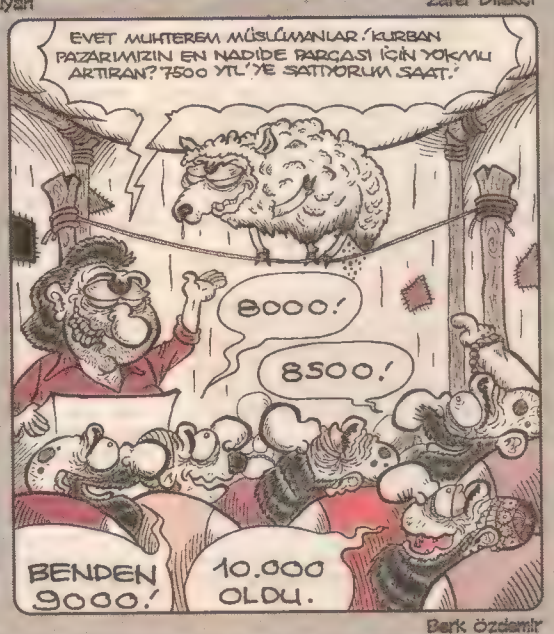

Berk Özdemir

Mesut Can Çetinkaya

775

Deutschland 2,00 EUR / Österreich 2.15 EUR / Schweiz 3.50 CHF Nederland 2.15 EUR / Belgique 2.15 EUR / England 1.50 GBP

14 Eylül 2006 Perşembe 152209 Sayı: 2006/38 1.25 kene ytl (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.50 YTL.

ISSN 0-1300-4867-4

200 milyon dolarlık dokunanı cin çarpan Cinsmail Ağa Tarikatı'nda cemaate yardım ve tahsilat sesleri...

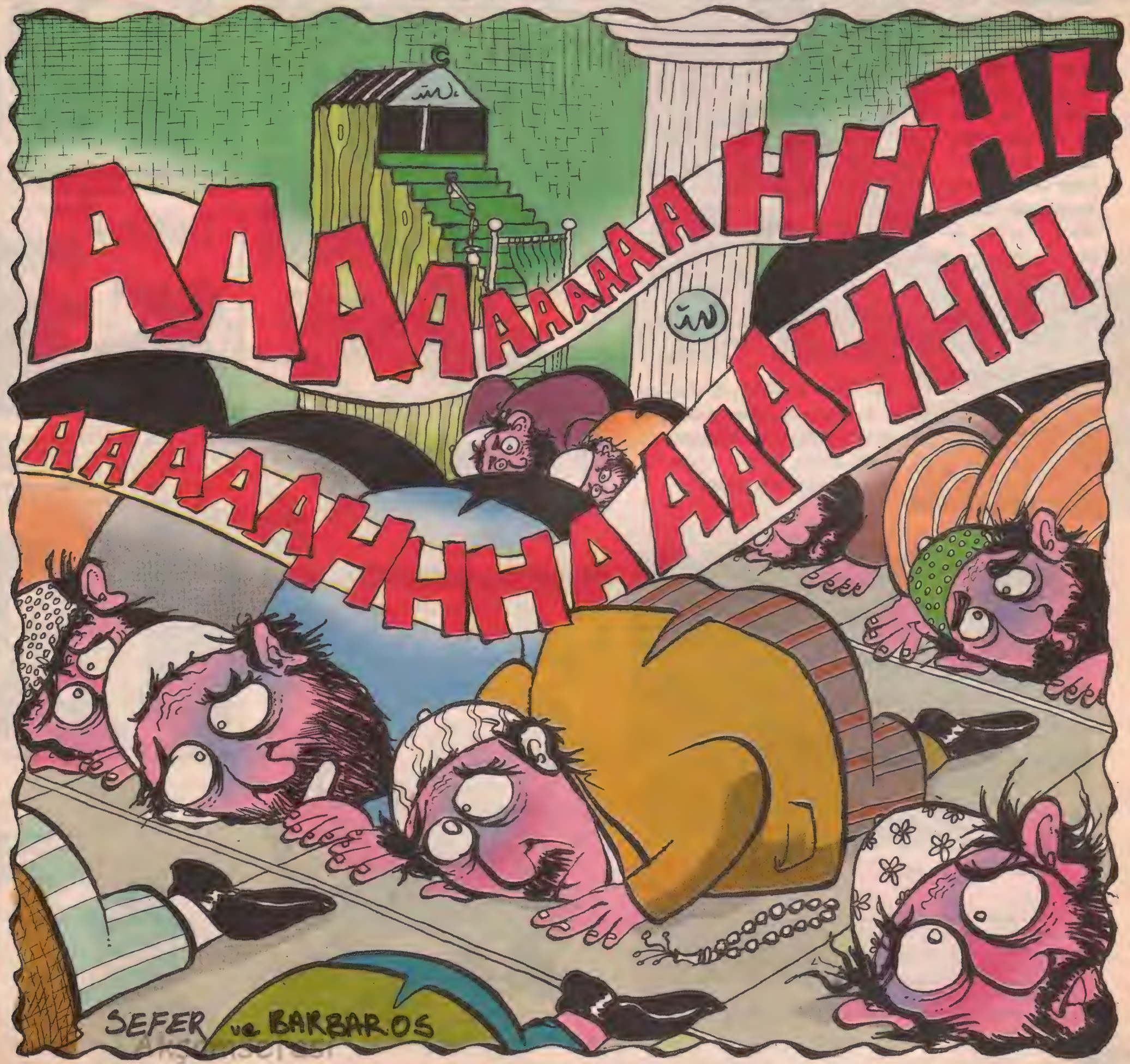

KENE DAVASI DER SPIEGEL'DE VE YUNAN BASININDA...

Başbakan Tayyip Erdoğan'ın Leman'la "Kene Davası" Almanlar'ın ünlü haber dergisi Der Spiegel'de haber oldu... Leman'la birlikte dava konusu olan kapağın çizeri Mehmet Çağçağ'ın görüşlerine yer veren Der Spiegel, daha önce dergiye diğer devlet başkanlarının açtığı davalardan da bahsediyor.. Leman çizeri Sefer Selvi'nin Başbakanla dava konusu olan karikatürü de aynı haberde kullanılmış..

Bu arada Yunan basını da aynı davayı haber yaptı..

Zornige Peperoni

Ο Ερντογάν χτυπάει... τον πόλεμο στους γελοιογράφους!

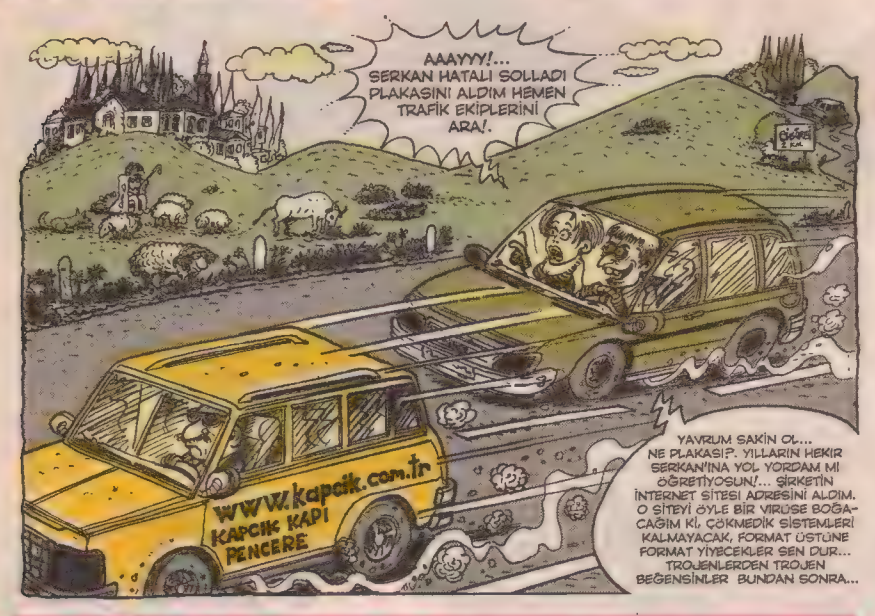

ATAMACULAR DİYORKİ;

Yazı tam kaçırmadan, tatilden memleketlere dönüş yaptığımız şu günlerde "Yahu bu yaz da istediğim gibi eğlenemedim" diyen herkesi 16 Eylül Cumartesi günü İstanbul Leman Kültür'de yapacağımız "Yaza Veda Partisi"ne bekliyoruz.. Gece hiç beklenmedik anda beklenmedik sürprizlere gebe olacak.. Bizden söylemesi... Yazar, çizer, okur kaynaşalım eğlenelim...
Adres: İstiklal Cad. İmam Adan Sok. No:20 Beyoğlu-İst.

Akşamsefası

İsmailağa camii olayında adı geçen Cüppeli Ahmet hoca doktor önerisiyle!!! Beykoz'da 2 milyon dolarlık havuzlu villada oturuyormuş..

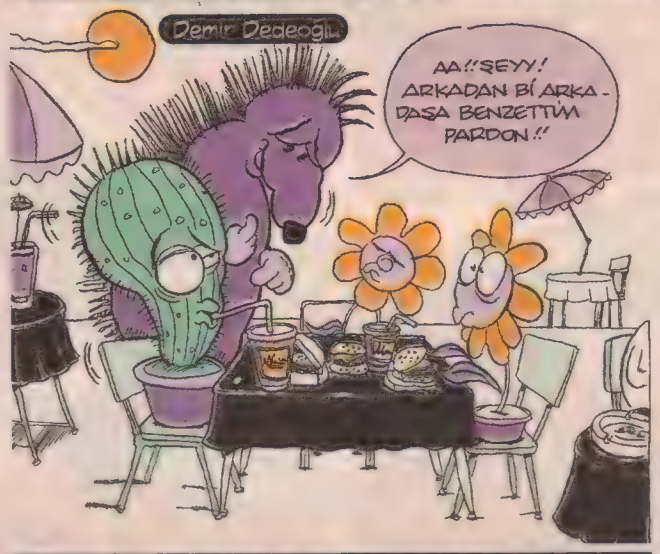

ALTTAN ALAN ALTAN VE SORUNSALLARI

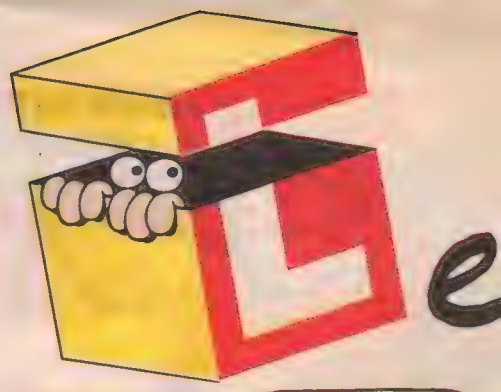

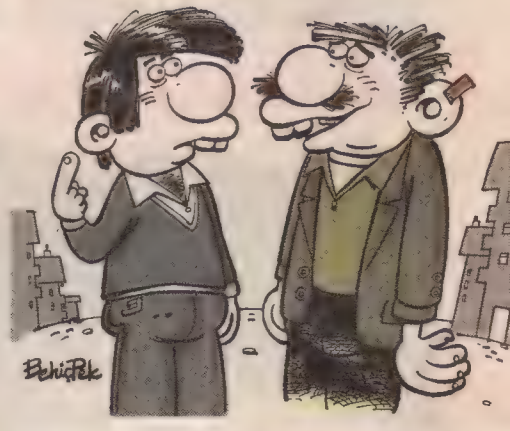

Ingiltere'de yapılan bir araştırmaya göre farele rin aslında peynir sevmediği ortaya çıktı..

Dahi!çocuk Bedri Baykam'a, spermini sildiği p çeteyi sergilediği için soruşturma açıldı.. Dava k nusu olursa bir yıl hapis istemiyle yargılanacak

Leman Man

KRONİK HASTALIĞINIZ
www.leman.com.tr

"Askerlik yan gelip yatma yeri değildir" dediği için büyük tepki alan Erdoğan, pişkin pişkin "Ben de yan gelip yatmıyorum.. Gece gündüz çalışıyorum" dedi..

Üniversite adaylarına yılın sorusu..Aşağıdaki olay hangi kurumumuzda geçmektedir? Adamlarımızın yiyeceği üç harfli meyvanın adı nedir?

İtalya Dışişleri bakanı D'alema: "Lübnan'a İsrail'in güvenliğini sağlamak için gidiyoruz" dedi..

Ay-yıldız, hırsızların, çetecilerin sembolü haline geldi!!! Haraç çetesi kurmaktan 14 yılla yargılanan polislikten atılma kadın, mahkemeye ayyıldızlı tişörtle çıktı..

En son "İsrail askeri olmayacağız" diye bağıran halkımız linç manyağı oldu.. Her şeyden nem kaparak, linç kültürünü çok sevdi..

Örnek yetişkinlere dikiz!.. veli-müdire-polis dayanışması okulda elele tutuşan çocuklara dünyalarını şaşırttı..

MALTA'DAN ÜÇ PUANI KAPTIK, LÜBNAN'DA DÜNYANIN KADERİNİ DEĞİŞTİRİYORUZ

Aksaray PAŞAOĞLU

Sizler, geçtiğimiz Çarşamba gecesi televizyonlarınızın başında **Türkiye-Malta** milli maçını izlerken **Frankfurt**'taki **Commerzbank Arena** stadında inanılmaz bazı şeyler yaşanıyordu. Biliyorsunuz takımımızın kendini çok da yalnız hissetmemesi için tribünlere **temsili seyirci fotoğrafları** yerleştirilmişti. Ben ağzım fevrî bir hiddetle tamamen açık, yumruğum kararlı sıkık vaziyette öfkeli ama mütevazı **müthiş bir Türk kompozisyonuyla** ama hiç kıpırdamadan maket bir überseksüel gibi maçı beleş izlerken bakınız ben orada aklımı ve yüreğimi bir an için durduran ve bu dünyaya ait olmadığını düşündüğüm çok tuhaf birşey gördüm. Onu biraz sonra anlatacağım.

ULUSLARARASI UZAY ÇALIŞMALARINA TÜRK DAMGASI

Tüylerimi diken diken eden ve inanılmaz beni gururlandıran bir olay daha var. Bilmiyorum 2003 yılında **Rusya** ile **Malezya** arasında imzalanan **"savaş uçağı anlaşması"**ndan haberiniz olmuş muydu? Şu günlerde o anlaşma dahilinde Rus kozmonotlarla uzaya gönderilecek olan **34 yaşındaki Malezyalı ortopedi doktoru Muzaffer Şükür,** son anda bir terslik olmazsa uzayda çay demleyecek. Haberi duyunca hemen şunu düşündüm. Acaba Malezyalı doktor **Muzaffer Şükür**'ün bizim **Hakan Şükür**'le bir akrabalığı veya bir başka yakınlığı olabilir miydi? Uyumadım, internette gezindim ve hakikaten çok enterasan bir bağlantı buldum. Meğer **bizim Hakan Şükür de uslanmaz bir çay tiryakisiymiş.** Yâni yeni bin yılda insanlığın uzay çalışmaları çorbasında dolaylı da olsa bir **Türk** sporcusunun tuzu var. **Kabul etmeseniz de bence bu böyle..**

TÜRK İNSANI REFAH YÜZÜNDEN UZUN YAŞIYOR

Türk insanını çok yakından ilgilendiren son derece olumlu bir haber de **Kaliforniya Üniversitesi Gerontoloji Bölümü**'nden geldi. Araştırma grubunun kurucusu **Dr. Stephan Coles, 112 yaşında ölen ABD vatandaşı George Johnson'un hayatı boyunca son derece kötü beslendiğini, buna rağmen 112 yaşına kadar yaşadığını açıkladı.** George Johnson **102 yaşına kadar otomobil de kullanmış.** Bence bu haber, bugünlerde kötü beslendiği iddia edilen ve itiş kakış otobüslere binmeye çalışan ellili yaşlardaki Türk insanının tamamının **2056 yılında otomobil sahibi olacağını müjdeliyor.** Demekki kalkınma her zaman iyi beslenerek olmuyor..

DOĞU İNSANI SAYEMİZDE EŞSİZ AYRICALIKLAR KAZANIYOR.

Bu arada Türkiye'nin dayanılmaz yükselişinden rahatsızlık duyan ve kendileri **überseksüel** olamadıkları için toplumun **überseksüel** kesimini yok sayan ya da mekân valelerine **3500 dolar** bahşiş bırakan çılgın Türkler'i anlamaktan aciz bir takım iflah olmaz budala batı düşmanları **Türkiye'nin Lübnan'a asker göndermesine** inanılmaz karşı çıkıyorlar. Oysa ben bunun dünyayı derinden değiştireceğine inanıyorum. Nasıl mı? Bakınız, geçenlerde **Pentagon**'dan inanılmaz bir açıklama geldi. Ve artık **kafaya çuval geçirmenin yasaklandığı** bildirildi. Bence bu doğulu halklar için inanılmaz bir imtiyazdır. Biz o sıralar **Kuzey Irak**'ta olmasaydık bu çuval olayı belki de gündeme hiç gelmeyecekti. **Türkiye,** inanılmaz insanî bir gelişmeyi tetikleyen unsur olmuştur. Onun için ben **Lübnan**'a veya **Afganistan**'a gitmekten korkmayalım diyorum. Kaldı ki askerlerimiz orada en ufak bir saldırıya uğrarlarsa lojistik gibi bol bol ben buradan sürekli reiki yollayacağım ve teçhizat çantalarına inanılmaz sinerji yükleyeceğime **en kutsal askerce yemin ediyorum.**

FRANKFURT ARENA STADINDA TÜRK MUCİZESİ

Yazımın başında **Türkiye-Malta** maçında yaşadığım meş'um olaydan söz etmiştim. İlk yarıyı tribünde hiç kıpırdamadan **kaçak olarak** geçirdikten ben sonra, ikinci yarıda akıl duvarlarını yıkan o dehşet ânı geldi. Türkiye ilk golü kazandığında siz de duymuşsunuzdur. Seyircisiz oynanan maçta birdenbire **"Türkiye, Türkiye"** tezahüratları yükseldi. Korku içinde etrafıma baktığımda tarifsiz bir dehşetle şunu gördüm. Tribünleri dolduran **"Türk seyircisi fotoğrafları"**, o cansız fanatikler, hançerelerini yırtarcasına haykırarak onbir divane adamı destekliyorlardı. O anda içimden **"Bu millet, sahici oyuncularıyla Avrupa Kupası'na katılamazsa sahaya bu çılgın fotoğraf Türkler'den kurulu bir takım koyar."** diye geçirdim..

daraltimsah

ÇAĞAN

daral@leman.com.tr

geçen haftadan devam...

gazeteciyi sormayın, adamın adını veremiyecem kusura bakmayın sonra eksisözlükde forumlarda orda burda yazarsınız aileşine ayıp olur... Ayrıca rahmetli abiye de çok ayıp olur... Abinin malı sola abartılı derecede eğri olduğu gibi, koç boynuzu gibi bir de yukarı doğru kıvrılıyor acaip bir mal...

*Not: Daral daha fazla daralmasın diye bu mazeradan uzak tutu...Öpüldünüz...

Akşamsefası

OLGUN YAZITLARI

Olgun BUDAK

* "İnsan olan gelirken şoka uğrar, iki poaça bi süt alır..." (Godot'yu beklerken, sahne 4)

*** Yazın hızlı hızlı söylenince en eğlenceli ve tehlikeli şarkısı: İzel "Aşk haklarım!" Bakın, aşk haklarım aşkhaklarım aşkhaklarım aşşakklarım...**

*** Yetinmeyen adam macera no 1:**
- Aşkıım bak kış için sana kazak ördüm! Nası olmuş?
- Yavrum sen kazak ördün de, elin Çinlisi zamanında bizim için koskoca Çin Seddi'ni örmüş... Haa, ben kazağı burdan tutayım, sen uzaya çık, ordan bile görünüyo bu diyosan ayn, sevgi duyarım...

*** "Bir çivi bir nal, bi nal bi at, bi at bi kupon, bi kupon da sürpriz atlar gelirse adamın hayatını kurtarır!" (Nalkaponyon)**

*** Garantili romantik yaklaşım taktikleri:**
- Meraba, sizle adaş olabilir miyiz?
- Nassı yani?
- Bundan sonra birbirimizi sevgilim diye çağırarak tabiki...

*** Merak ederim, Süreyya Ayhan'da küçükken bi düğünde ortalıkta koşuşturmuş mudur ya da düğünlerde ortada koşuşturan çocuklardan bi tane daha Süreyya Ayhan çıkacak mıdır? Ayrıca kız tarafının pistte çok oynaması tepki çektiğine göre, kız tarafı olmak mıdır Türk atletizminin önündeki tek engel!**

* Japonca'da soru işareti yok! Yani bi öğrenci sınav kağıdına baktığında, o ters çengelli işareti görüp, kendine bi soru sorulmuş gibi, ondan bi yanıt vermesi bekleniyomuş gibi hissetmez hiç... Tam tersi "Dur lan şurda ne yazıyomuş bi okuyayım! İlginç bişeydir belki!" diye sıfır stresle girişir kağıda... Böylece tüm sorunları rahatça çözüp, öğrenir tabi her bişeyi... Soru işareti kalksın, öğrenciden beklentiler düşürülsün...

*** Devrim teorisi: Maymunlar bugün de insan olmaya devam etmelidir... Bakın, sırf Türkiye'de bi milyon dişi maymun olsa! Bunlar evrimleşip kadın olduğunda hem piyasaya rekabet gelecek, kalite artacak... Hem de, yeni cinsdaşlarımızı evrimin kadını yapmak isteyenler, şimdiden günde iki kilo muz alıp derin dondurucuya atarak, ekonomiyi kalkındıracaktır...**

* Gereksiz bilgiler: Bi insandaki toplam damar uzunluğu 150 bin km, kanın kalp tarafından pompalanıp bu yolu dolaşma süresi de 2 saniyedir... Yani kan tanesi boyutunda, kalple çalışan arabalar yapabilirsek, bi saniyede dünya etrafında iki tur atabiliriz... Hem araçlar küçük olduğu için ne trafik sorunu olur, ne de park yeri... Bakın mesela beni almaya gelecek araba trafikte takılmasaydı, şu an bunları okuyamayacaktınız...

*** Türkiye'de bayan futbolunun gelişememesi hayırlı oldu gibi... Yoksa transfer sezonunda yazılı basının "Süheyla, başkan beni al dedi!", "Aysel Kartal'la söz kesti!", "Handan taraftara az bekle, ben de geliyorum dedi!" gibi manşetleri bikaç töreyi birden devreye sokardı alimalla!**

* Sokakta her cep telefonu ayn bi melodiyle çalarken, filmlerde kimsenin telefonunun melodili çalmaması ilginçtir! Niye bi efbiay dedektifi de soruşturma sırasında bunalıp telefonuna polifonik misisipi ırmağı sesi yüklemez ki? Ya da arayan tam katilin ismini verecekken, neden telefonu sonuna kadar açmayıp melodiyi tamamen dinlemek istemez? Sinema hayatsa, biber acıdır...

*** "Her kivide ayrı bi meyve tadı var!" kolpasıyla, insanlara "Bakalım doğa ana bu sefer ne tatlar üretmiş!" diye kivi aldırmak, gelmiş geçmiş en büyük pazarlama başarısıdır...**

* "Hocam bu anlattıklarınız hayatta ne işimize yarıycak ki?" sorusunu soran adamın hayatına girilmez! Adam planlamış çünkü hayatını karşısına minimum sorun çıkacak şekilde... "Fiş almazsan yirmiye olur!" ile "Bunun garantisi biziz abla!" arasında geçen hayat otobanına yan yoldan bi öküz çıkmaz mesela hiç! (Cümlenin orta kısmını kotaramadım, Tuna Kiremitçi'den yardım istedim) Sürpriz isteyen, "Hocam, ver alttan bilgiyi, ver sen! Ben amazonlara gidicem, belli mi olur orda dev bi kurbağa çıkar da karşıma, nası sindiriliceemi öğreneyim şimdiden!" diyen adam candır... Yanında takıları maceralara koşturur, X-Men gibi hissettirir... Kalın onun hayatında, en azından "bizim bi arkadaş"ı hikayeleriniz olsun...

*** Yıllardır Hıncal Uluç'un 90 Dakka'da boynuna bağladığı tuların ucunu önüne atıp, onu kedi sever gibi okşayacağı anı bekliyorum... Saplantıya doğru emin adımlarla ilerlemekte bu beklenti...**

* Gerekli bilgiler: Bir zarın herhangi bir yüzü ile onun tam arka yüzündeki rakamların toplamı daima 7'dir! Bunu kullanarak zengin olan bi arkadaş var... Zarı sallayıp sallayıp karşısındakinin kafasına atarak, ortadaki parayı alıp kaçmış... Ha rakamların toplamı 7 değil de 8 olsa olay bişey değişir miydi? Olayı tekrar tekrar yaşayıp gözlemlemek lazım tabi...

*** "Kapalı kapılar ardından yapılan görüşmede, artık kapı çarpmasın diye önüne yastık konması kararı alındı..."**

* Vampir ölünmez, vampir doğulur...

*** Küçükken savaş muhabiri olmayı hayal eden biri var mıdır? Yani kişinin savaş çıksın da, muhabiri ben olayım diye bi idealleme yapması garip biraz! Hayır ya herkes mutlu, dünya savaşsız bi yer olsaydı... Yoksa silah piyasasını elinde tutan dayın mı var ki eminsin bundan!**

* Temel fıkrası: Temel, bi Fransız, bi İngiliz, bide Amerikalıyla tatile çıkmış... Otelin lobisinde Fransız Temel'e dönerek "Benim adım ne?" diye sormuş... Temel afallayıp, cevabı verememiş... Fransız, "Senin için sadece bi iş partneriyim dimi! Adımı bile bilmiyosun!" deyip, camdan aşağı atlamış... Tabi atlayış lobiden gerçekleştiği için bişey olmamış Fransız'a... Bunun üstüne Amerikalı "Bizde otel camları hiç kırılmaz", İngiliz "Biz de iki katlar zeminden yer altına uzanır!" demiş... Kafası deminki olaya takılıp, bu ikisini dinlemeyen Temel'se "Biz de yaptığımız kazılarda 50 metre aşağı indik ama bişey bulamadık! Yani bizim atalarımız telsiz telefon kullanmışlar!" demiş... Herkes Temel'e senaryo icabı gülerken geri dönen Fransız üzgün ama profesyonelce devam etmiş fıkraya...

olgunbudak@leman.com.tr

SİSTEM BENİ ISIRIR, BEN DE SİSTEMİ...

bahadirboysal@leman.com.tr

BENCİL BOYSAL

İSMAİL YK VEHİMLİDİR ÇUKURUM!

Yaz mevsiminde son zerreleri işte.. Anam, zaten dünyanın ateşleri almış yürümüş.. Şu kifayetsiz hülasa içinde, geceleri bazen çıktığımız teras mekanlar vardı bir iki.. Son demleri işte.. zaten içerde yıldızlı gök kubbeyi inleten ağır tekno.. Bir de ağzına kadar dolduruyorsunuz burayı.. Arada yakaladığım dostları da kaybeder oldum.. Oysa muhabbettir beni diri tutan.. Mevlana, iki dostun sağlam muhabbetinde gizlidir Allah der. Dosta ve Allah'a yaklaş (vasıl-ı kurbullah) ve Allah'ta kaybol (fena fillah) yav nasıl kaybolayım.. Evvela dost kaybolmuş!!??.. Fakat yanıma bazı garip traşlı adamlar, zart zort çakkıdı çukkudu giyimli kızlar oturur oldu bikaç seferdir.. Almancılar gelmeye başlamış meğer!.. Albümü Türkiye'de tam 900 bin satmış **İsmail Y.K.**

Bu deli adam galiba bu Almancılarımızın da önünü açtı.. İyi de, kardeşim.. İsmail Y.K. vehimlidir.. Delidir.. Kırar döker, tehdit eder.. Hayalcidir.. Tuhaf sergüzeştleri vardır.. Sırf onun hatrına ben yine de bu 3. kuşak kardeşlerimizle iletişim kurmaya çalıştım buralarda bi kaç sefer.. Almanya'da iki kültür arasında gide gele süper Anadolu kaplanı gibi gelmişler.. Allah var sıcak renkli insanlar.. Fakat yanımda şu konuştuğum kız, durumu ifade ederken.. Orda iki kültür arasında "Çukurum" var diye bir laf edince bende film koptu!.

Hakeza bir iki yıl evvel TELEVOLE Almanya'da gencin biriyle röportaj yapmıştı hatırlıyorum.. Türkiye'nin başkenti neresi diyince.. "Adana" dediydi kız! **Amanallah evlerden uzak!**

DİYET

Gözlerinizin ikisi de yerinde,
Adnan Bey,
iki gözünüzle bakarsınız,
iki kumaz,
iki hayın,
ve zeytini yağlı iki gözünüzle
bakarsınız kürsüden Meclis'e kibirli
kibirli
ve topraklarına çiftliklerinizin
ve çek defterinize.
Ellerinizin ikisi de yerinde, Adnan
Bey,
iki elinizle okşarsınız,
iki tombul,
iki ak,
vıcık vıcık terli iki elinizle
okşarsınız pomadlı saçlarınızı,
dövizlerinizi,
ve memelerini metreslerinizin.
İki bacağınızın ikisi de yerinde,
Adnan Bey,
iki bacağınız taşır geniş
kalçalarınızı,
iki bacağınızla çıkarsınız huzuruna
Eisenhower'in,
ve bütün kaygınız
iki bacağınızın arkadan birleştiği
yeri
halkın tekmesinden korumaktır.
Benim gözlerimin ikisi de yok.
Benim ellerimin ikisi de yok.
Benim bacaklarımın ikisi de yok.
Ben yokum.
Beni, üniversiteli yedek subayı,
Kore'de harcadınız, Adnan Bey.
Elleriniz itti beni ölüme,
vıcık vıcık terli, tombul elleriniz.
Gözleriniz şöyle bir baktı arkamdan
ve ben al kan içinde ölürken
çığlığımı duymamanız için
kaçırdı bacaklarınız sizi arabanıza
bindirip.
Ama ben peşinizdeyim, Adnan Bey,
ölüler otomobilden hızlı gider,
kör gözlerim,
kopuk ellerim,
kesik bacaklarımla peşinizdeyim.
Diyetimi istiyorum Adnan Bey,
göze göz,
ele el,
bacağa bacak,
diyetimi istiyorum,
alacağım da.

1959 yılında Nazım Hikmet'in Kore'ye asker gönderen Başbakan Adnan Menderes'e hitaben yazdığı şiir.

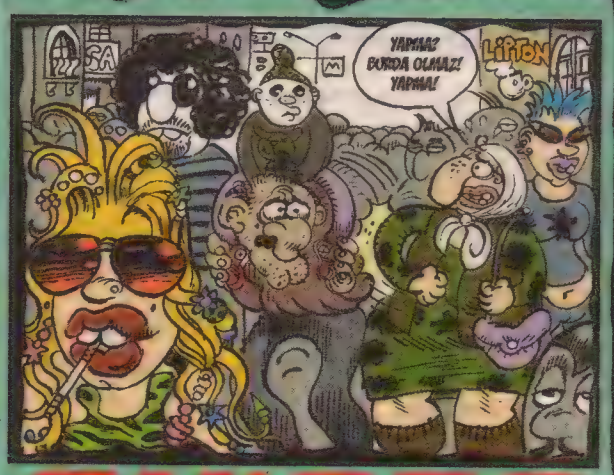

FIKARA

Sonbahar birden geliverince fokurdamaya başladı tabi İstanbul.. Belasını arayanlar hamama veya maça gitmeye başladı.. Lakin en anasının gözü sosyal çıkarsamaların peşindede değilim gayrı.. Hava serinleyiverince şu bildiğin İstiklal Caddesi'nde saflar sıklaşıvermiş işte.. Ben peyderpey menzile doğru yürürken.. Garibanı dediğiniz bir karı-koca, bir de ufaklık.. Kalabalığa karışmış.. Yanımdan geçerlerken gözüm de onlara takıldı.. Adam çocuğunu hoppili omzuma alayım diye davranınca karısı bunu telaşla dirsekledi dürttü de dürttü!! "Yapma! Olmaz! Burda olmaz!" diye sinirle, sitemle.. Allahalla.. Yani şu caddede topu topu iki tane saçı kırmızıya boyalı genç görüverince apayrı iflah olmaz bir modern alem sandılar hep zahir.. Fukara nereye gitse terliklerle mi karşılaşır??. Hiçbir kabahat işlememişken ekşi çehrelere mi maruz kalır?.. Köpekler bile mi fıkarayı görünce hırlar??. Helecikcik...

AMORR

Japonya'nın NASA'sında çalışan ve "uzay asansörü"nü icat ederek uzay aleminde ve dünya çapında ün yapmış ve aynı zamanda Leman dostu bir ahbabımız var.. SERKAN ANILIR.. Merak eden netten girip bakar.. O anlatmıştı.. bu uzay asansörünü geçen yıl Türkiye'deki bi asansör fuarına getirmiş.. Sergi'nin en şahane yıldızı bu asansör tabi.. Fuarı gezen bizim ortadirektlerden biri eeenin sonunda sorulacak ya da en akla gelmeyecek şeyi en başta sormuş SERKAN'a.. "Kardeş, bu alet ne zaman kendini amorti ediyor?.."

DAHA BETER

Merkez efendi... Tinerciler bitti.. Cihangir'i, Ortaköy'ü, Taksim'i fena halde dilenciler bastı.. Türlü türlü oyunlar, sunumlarla oturduğun masaya geliyorlar.. Aynı günde 20 çeşit.. Hangi birine inanacaksın.. Mesela şu çocuk. Kapı eşiğinde yatar gibi gelmiş önüne açmış okul defterini çalışıyor. Bi yandan da dileniyor.. Yahu bunun gerçekliği nedir?.. En az beş çeşit gördüm bundan.. Bu arada, bi ara sokak çocuklarını koruma derneği, tinercilere resim defteri dağıtmıştı.. Entel kafelerin önünde yere kapaklanmış.. Boyalarla resim yapıyolardı.. İyi de, çocuğun zaten kafası güzel!.. Ne kadar oyalarsın ki?. Daha beter bulandırdınız kafalarını.. İşe yaramadı işte..

SIKILHAN

- Bir adam vardıı canı Sıkılhan... Ahaha... Aloo... Dayın ben dayın, Ömür. Naaptın bakalım aslan parçası... Naapıyosan yapma hemen atla buraya gel arkadaşlarınla...

- Niye?

- Pink'i getiricem size. Tertemiz mis gibi köy organizasyonu. Çok samimiyim, değirmenüstündeki tarlayı satıyorum, Pink'in menajeriyle temas halindeyim... Adam "Alıp gelicem Pink'i, size şeref sözü veriyorum Mistır Omur " dedi...

- Ehe...

- " Ehe" si mehesi yok aslan parçası, samimiyim. Öğleden sonra bankadan havale çıkarıyorum menajere. Para ellerine geçer geçmez en geç perşembeye burda olurlarmış. Gidip sepetli motosikletle garajlardan alıcam Pink'i... Yani gene de siz bilirsiniz tabi, Pink gelir hoş bir atmosfer olur. Samimiyete aç bunlar, öyle tabiyat güzelliği felan, istediğimiz şarkıyı söyletiriz. Ateş mateş yakarım bunlara ben, bu sene çok güzel üzüm oldu bi de... Hormon yok bişey yok. Allah tarafından nah bööle danagözü gibi, ince kabuklu... Madonna için de temas halindeyim bak... Kocasıyla konuştuk ses sistemi sordu yavşak... "Sistem felan yok samimiyiz biz burda" şekinde bi konuşmamız oldu. "Ben size dönücem" dedi bu. Döner, dönmez kendi bilicei iş. Fazla kalabalık gelmeyin siz gene de burda mühim olan samimiyet, atmosfer... Kimin eli kimin cebinde olmasın çadırını kapan gelmesin yani,anlatabiliyo muyum. "İlle Madonna" denilicek olursa ses sistemi de problem diil bak, imam caminin amfisini veriyo... Neyse kapıyorum ben şimdi, öbür telefon çalıyo benim, Sting'in oğlunu aradıydım "Babangili kap da buraya gel" diye, odur... Durum bu merkezde yani. Dönerim ben sana babay...

- Bir adam vardıı canı Sıkılhaaaaaan... Uhuhu... Nası baba bu espirim...Hırgürkan ben... Özenle yalarım, saniyede otuziki dil atarım. Ahahaah...

- Pekiyi.

- Hocam iki otobüs toplandık linç girişimine gidiyoruz. Klima artı votkalı gazoz... Van Dam filmi seyredilcek, ayrıyetten yolda, kerhanesi komple fayans olan şirin bir ilçemizde mola verilicek...

- Kimi linç ediceksiniz?

- Biyere yazdıydım ama dur... Kapa ben seni öğrenip arıyım. Bu arada yanında odun parçası getiriyosun, artı, tükürücez, tükürük biriktir, takım elbise giyin, gaz yağı getir... Başkaaaa... Başka: haa bak bi de ben yırtıcı kuş getircem, doğan, şahin felan öyle bişey, kıyma getir biraz hayvanı besleriz... Alo... Alo orda mısın lan, gene kapadıysan kalıbını zkerim bak.. Alo Sıkılhan, olm orda mısın lan, naapıyosun?

- Tükürük biriktiriyorum...

- Bir adam vardıaağ, canı Sıkılhağğğn... Bir adam vardıı canı Sıkılhaaannn... İhihihi....

- Aman Allahım Bunalgül... İlk kez duyuyorum ne de güzel bir espiri...

- Ciddi olamazsıın...

- Doğduğumdan beri bütün ciddiyetlerimi toplasan bu kadar olmamışımdır...

- Ay o zaman kötü yaa. Çünkü nedan? Erkekler zekii kadınlardan korkarlardır. Hani espiri de bi zeka işi olması bakımından...Hümor... Sen şimdi soğursun dakkasında benden... Tebi yani kendi ayaklarının üstünde duruyosun zekanınan, tek taşını kendin alabiliyosun, akıllısın hedeflerin var, pilav yapman gerekmiyo. Ama mesala überseksüelsen korkmuyosun bööle kadın zekalarından felan. "O da ayağının üstünde dursun ben de ayağımın üstünde durayım" şeklinde, özgüven olayı yani. Temelde "penisim küçük mü" korkusu yatıyo esasen. Harneyse... Niçin aramıştım unuttum ben. Kendine balık pişirmelisin Sıkılhan, bunu bi kadından bekleme, balık ye fosfor oluyo balığın içinde zeka açar. Kendinden zekii olan kızlara da alış bu arada. Benim zekamı kendine bir tehdit olarak görme. Görmemelisin. Kendi ayaklarının üstünde dur, ben de duruyorum doğal yani...Harneyse. Aslında zeki insanlar az konuşur bi de. Ben şimdi kapıyorum, alınma ama...

- Küçük filan değil Bunalgül...

- Oha hayvan! Yuh hayvanı! Bir adam vardıı hayvanlarca kere hayvaaan... İlk insanların ilkiiii...

ATİLLA ATALAY
sklhan@leman.com.tr

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

SERDAR AKKOYUN

HAYALPEREST MUSTAFA

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

İÇERİSİ FAZLA LOŞ OLMADI MI PATRON?..

YOK OOLUM İYİDİR...SONUÇTA GECEYARISI SARHOŞLAR. GELECEK DAHA ÇOK...SARHOŞ DEDİĞİN ADAM DA FAZLA IŞIK İSTEMEZ, RAHATSIR OLUR...

Sanırsam haklıydı...Gece hayatını iyi biliyodu patron...İşler de iyi gitti nitekim...

ABİDEN İKİ TUZLAMA, Bİ ÇORBA, İKİ PİLAV İKİ DE KOLA ALIYOSUN PATRON...

HADİ BAKALIM, GELİN HAFTALIKLARINIZI VEREYİM DE BU GECELİK KAPATALIM...GÜNEŞ DOĞMADAN UYKUYA YATMAK LAZIM...GÜN IŞIYINCA UYANIK KALIRSAN YENİ GÜNÜN TADI DA OLMAZ, BEREKETİ DE...

Biraz acaipti ama çok baba adamdı bizim patron...Değişik fikirleri vardı...Sadece işkembecı değil, okul gibiydi de biraz arası...

KİMSE KİMSEYE DERS VEREMEZ... ALINACAK DERS VARSA KENDİ BULUR İNSAN...YETER Kİ NEREYE BAKACAĞINI, NEYİ GÖRECEĞİNİ BİL...İŞKEMBE DEYİP GEÇMEYİN... BU KAZANDA ÇORBA DEĞİL, BİR HAYAT KAYNAR MESELA.

İNSAN OLAN BOKTAN BİLE DERS ALMALI...İŞKEMBE DEDİĞİN NE?..SONUÇTA BOKTORBASI...ONDAN BİLE BİR GÜZELLİK YARATIYOSUN İSTERSEN...

VALLA DOĞRU DİYOSUN PATRON...

Öncekleri önemsememiştik...Ne geyik adam deyip geçerdik. Ama sonra baktık ki çokşey öğreniyoruz ondan..

NE BOKTAN BİR HAYATIM VAR DEMEMEYİ ÖĞRENİN ÖNCE...TEMİZLEYİN, KAZIYIN, ALTINI GÖRÜN RUHUZUN...İŞKEMBE GİBİ...

SU DONUNCU KIPIRDAMAZ. HALBUKİ KAYNAYAN SU HAREKETLİDİR...KAYNAMAYA ÇALIŞMALI İNSAN, DONMAYA DEĞİL...

NAPIYOSUN LAN?..

YAZIYORUM YA... SONRA UNUTU. YORUM BUNLARI.

BAK ŞU ADAMA MESELA...ÇORBASINDAN ADETA SANAT ESERİ YARATMAYA ÇALIŞIYOR. BİRAZ SİRKE, SARIMSAK... DERKEN KARABİBER... PUL BİBER...

HAYATI DA BÖYLE ÖRMELİSİN İŞTE...DANTEL GİBİ İŞLEMELİSİN...SİRKE BELKİ SEVGİDİR...PUL BİBERSE HOŞGÖRÜ...BİRAZ ONDAN BİRAZ BUNDAN EVLAT...

PUUL...Bİ... BİRSE...HÖŞ... GÖ...RÜ...

PATRON AYIPTIR SORMASI YAŞ KAÇ SENİN?

40...

SADECE KIRK HA... SANKİ 500 YIL YAŞAMIŞ GİBİ NE ÇOK ŞEY BİLİYOSUN AMA...

İşkembecilerin içinde en iyisi bizim patrondu...Tabi acaip huyları vardı ama olsun...Kan görmeye hiç dayanamazdı mesela...

BULAŞIKÇI PARMAĞINI KESMİŞ... BANT VAR MI KASADA?..

GÖTÜR ONU BURDAAAN!.. ÇABUK ÇIKAR! HASTANEYE, ECZANEYE GÖTÜÜÜR! DEFOOOL!

Sonra bu güzel günlerin sonu geldi. Hem de hiç beklemediğimiz bi şekilde...Yaz saati günüydü. Hani saatler bi saat ileri alınır ya... İşte o gün...Patron unutmuş saatini ileri almayı...Güneş doğunda oradaydı...

İLK DEFA DÜKKANDAYKEN HAVA AYDINLANDI PATRON...

NEE?..

AÇMAAA!..

Çok geçti...Perdeyi açmış bulundum...Gün ışığı içeri dolunca...

HISSSS

AAAAAA!..

Patron resmen alev aldı, erimeye başladı...

KAPAT HEMEN PERDEYİ..

İŞTE GÖRDÜNÜZ. HANİ DEMİŞTİN YA, SANKİ 500 YIL YAŞAMIŞSIN DİYE. EVET YAŞADIM...VAMPİRİM BEN...AMA BIRAKTIM O İŞLERİ VE NAMUSLU BİR HAYAT YAŞAMAYA KARAR VERDİM...

KONUŞMA, YORMA KENDİNİ PATRON!

GÜN IŞIĞINDA ÇALIŞAMAZDIM...O YÜZDEN İŞKEMBECİ AÇTIM...SARMISAKTAN DA UZAK DURUNCA İYİ GİTTİ HERŞEY...AMA ARTIK ÖLÜYORUM...

SEN GİDİNCE BİZ NAPARIZ PATRON! ÖLME!..

Ama öldü...Ölmeden son bir babalık yaptı... Üsküdar'da bi işkembecinin adresini verdi...Onun sahibi de tövbeli bir vampirmiş...

SELAMUN ALEYKÜM. BİZİ...

BİLİYORUM... GELİN...

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ

siyamlı profesör yattara valli

- Hocam, biz etöbür müyüz, ötöbür müyüz? Yoksa at mı öbürüz?

Rumuz: Kargaşık

Cevap: O da değil o da değil yavrucuğum.. Daha da öbürü.. Ös öbürüz biz..

ÖNEMLİ DUYURU: Kedinize söyleyin derdini yazsın, profesör Yattara Valli burada cevaplasın.

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER

Bir kişiyi şövalye yaparken kılıcımızı adamın omuzuna, başına bi de neresine vuruyoduk? öbür omuzuna mı? Boynuna yok mu? Vardı galiba yav.. Emin misiniz? Neyse, onu ordan kaldırın da başka bi tane adam getirin o zaman.

Kral 6. Avustos

Bamicileri verin ordan.. Bamici.. Altı tane.. Oaahh.. Puma gitti.. Hımmaaıı.. Aaa.. Eaah... Oh neyse rüyaymış..

Kral II.Hartvart

Bu Yenilgiyi Çok Özledim

CEZMİ ERSÖZ

Sana veda ettikten bir süre öyle, amaçsızca yürüdüm. Hava soğuktu, ama soğuktan korunmadım. İçime baktım, orada korun beyaz alevini gördüm.

Oysa izin verdiğim kadar savrulacaktım. Baştan öyle düşünmüştüm, bir oyun olacaktı seninle buluşmamız; sonu az çok belli, zararsız bir oyun. Hem yorgundum, kendimden kaçıyordum, geçerken sana uğrayacaktım.

Yol ağzında sabaha kadar açık bir çayevi vardı. Orada oturdum. Ben birini sevmeye başladığımda heryer bir film dekoru olur... Kötüleri ben oynarım bu filmde... Çayevinin arkası birahaneydi, orada hem çok karanlık, hem çok romantik adamlar içiyorlardı ve teypte **Gülden Karaböcek**, bazen de **Müslüm Gürses** söylüyordu... Çantamda hep kitap taşırım ben. Yanımda **Adorno**'nun kitabı, **Minima Moralia** vardı... **Gülden Karaböcek**'in sesi uzak şehirlerden gelen otobüslerin sesine karışırken, **Adorno** okumaya çalıştım. Bu arkası birahane olan çayevinde bugüne dek sanıyorum ki kimse teypte **Gülden Karaböcek** çalarken, **Adorno** okumamıştır.

Kitaptan bir ara başımı kaldırıp yolun ışıklarına baktım. Ve o an sana ne çok yalan söylediğim geldi aklıma... Sana o gece hep kendimle ilgili hep eksik öyküler anlatmıştım. Yanlış yerde ağlamıştım. Yanlış yerde seni suçlamıştım. Düşlerini karıştırmak, hayatını zora sokmak için fazladan anlatmıştım, fazladan içimi dökmüştüm sana, yolunu kaybedesin diye...

O gece **sen bana aşıksın**, dediğinde, senin de benim gibi aşka, koşulsuz sevmeye kendini ne çok kapattığını anladım... Öylesine korkmuştun ki karşılıksız sevmekten, sevgiyi yenilmekten, içini birine açtıktan sonra, kendini ondan koparıp almak ve yeniden bulmak için, ölümün kollarında çırpınıp durmaktan öylesine yılmıştın ki, kızmadım sana. Saklıyorsun, oysa bana aşıksın, dediğin için seni kendini beğenmişin biri olarak görmedim... Sadece merhamet duydum sana. Benzerimdin sen benim...

Biri sana aşık olmadan sevgini veremiyordun. Benzerimdin sen. Çünkü artık aşk seni seçmiyordu. Sen onu kendine izin verdiğin kadar yaşıyordun... Seni hiç tanıyamayanlarla, tanıma şansı bırakmadıklarına oynadığın sonu ve başı belli, perdesini senin açıp, sonunda senin kapattığın bir oyundu bu... Adına aşk diyordun... Aşk, diyorduk...

Çünkü senin bana söylediğin yalanları, yaptığın eksik öyküleri ben yıllardır kendime anlatıyorum sevgili... yıllardır biz, kendimizi korumak için öykülerde yaşıyoruz... hani o gece sormuştun bana, **aldatmak, ihanet etmek nedir**, diye.

Benim sana anlattıklarımı, sırlarımı, öykülerimi, hayallerimi bir başkasına anlatırsan bu, işte asıl ihanettir, asıl aldatmadır demiştim... Çünkü eksik de olsalar, yalan da olsalar o öyküler, o itiraflar sonuçta bize aitti. Birgün birbirimizi gerçekten bulmak istersek bunlarla bulacaktık.

Çünkü ikimiz de geçmişte birilerini çok sevdik, çok yenildik, çok teslim olduk, soluksuz kaldık... İkimiz de eskiden birilerinin, o zalim, o karanlık ormanlarında kaybolduk... O gece baktım, yıllar önce birilerinin sana yaptıklarını, bana yapmaya çalışıyordun; bana eksik öyküler, yalan itiraflar, anlatıyordun. Çok şey anlatıp görünürken, hiçbir şey anlatmıyordun... Beni o karanlık ormana çağırıyor, yanlış işaretler veriyor, ormanında kaybolmamı istiyordun... yolumu kaybedeyim diye, içini döküyor görünüyordun... Hayallerini yitirmiş, inançlarını tüketmiş olduğu halde benim sana inanıp ardından gelmemi istiyordun..

Ama bağışla sevgili, senden çok daha önce yitirdim ben inançlarımı; senden çok önce yitirdim ben hayallerimi. Bu yüzden o gece seni hüzünle, bağışlayıcı bir sevgiyle seyrettim... Eksik öykülerini, beni karanlık ormanına çağırışını, o yalan itiraflarını, yolumu kaybedeyim diye içini dökmeni, herşeyi anlatır görünürken, hiçbir şey anlatmamanı burkularak dinledim.

Çünkü ben sende yıllar, yıllar önceki yitirilişimi görüyordum sevgili...

Çünkü seni de birileri yıllar önceleri kendi zalim, karanlık ormanlarına çekmişti, birileri yolunu kaybetmen için yalan itiraflarda bulunmuşlardı sana, öykülerini eksik anlatmışlardı. Çok şey söylüyor görünüp, aslında hiçbir şey söylememişlerdi sana... Tıpkı bana yaptıkları gibi... Tıpkı şimdi bizim birbirimize yaptığımız gibi...

Bunu ben çok yaptım sevgili. Kayboluşumun acısını, sahici bir hayat süremeyişimin o derin eksikliğini hep başkalarından çıkardım... Onların çığlıklarını duydum sonra kaybolduklarını ormanımda. O ilk ve son yenilgimin acısını, daha sonra beni sevenlerden çıkardım hep... beni o büyük yıkımdan sonra sevenlerin kalplerini, ruhlarını değil, kusurlarını, yetersizliklerini gördüm en çok. Bu yüzden çevremde dalga dalga büyüdü yitiriş, büyüdü umutsuzluk, yayıldı kötü huylar ve derin yalnızlıklar.

Bütün bunları senden daha önce yaşamış olmaktan başka farkım yok senden... Benim yıllar önce başkalarına yaptığımı, sen şimdi birilerine ve bana yapıyorsun... İşte bu bana kendimle sevişmek kadar derin bir hüzün veriyor... Kollarımda yalan itiraflarda bulunan, öykülerini hep eksik anlatan, başkalarını karanlık ormanına çağırıp, yollarını yitirip, kaybolsunlar, sahici bir hayatları olmasın diye içini yanlış yerde ve yanlış zamanda döken sen değil, ben vardım sanki...

O bütün gece seni değil, kendimi okşayıp okşadım bütün gece... Sen beni o zalim o karanlık ormanına çağırmayı düşlerken, ben sen de yitirdiğim izleri, yitirdiğim ürpermeleri buldum... Çok acı çekmemek için, kendine sımsıkı sarılan kendimi sende gördüm...

Kaybolduğunu söylüyordun, ama kaybolmuş değildin, sadece kendime sarılmıştın, sımsıkı... Bir daha yara almamak için, bir annenin çocuğunun üzerine kapaklanması gibi kendi üzerine öylece sımsıkı kapaklanmıştın... bu yüzden hayat sana işlemiyordu, bu yüzden hayat üzerinden akıp geçiyordu... Bir daha öylesine büyük bir acı çekmemen için herkesten çok kendini sevmeyi öğretmiştin o sımsıkı sarıldığın kendine, o sonu gelmeyen ağlama nöbetlerinden sonra... aylarca zihninden atamadığın intihar saplantılarından sonra...

Sonra... Sonra... Henüz çok genç ve çok diri olan tenine gizlemiştin o yaralı ruhunu... Yakışıklı, kusur-

* **Mersin.** 16 Eylül Cumartesi gü

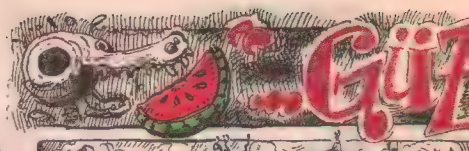

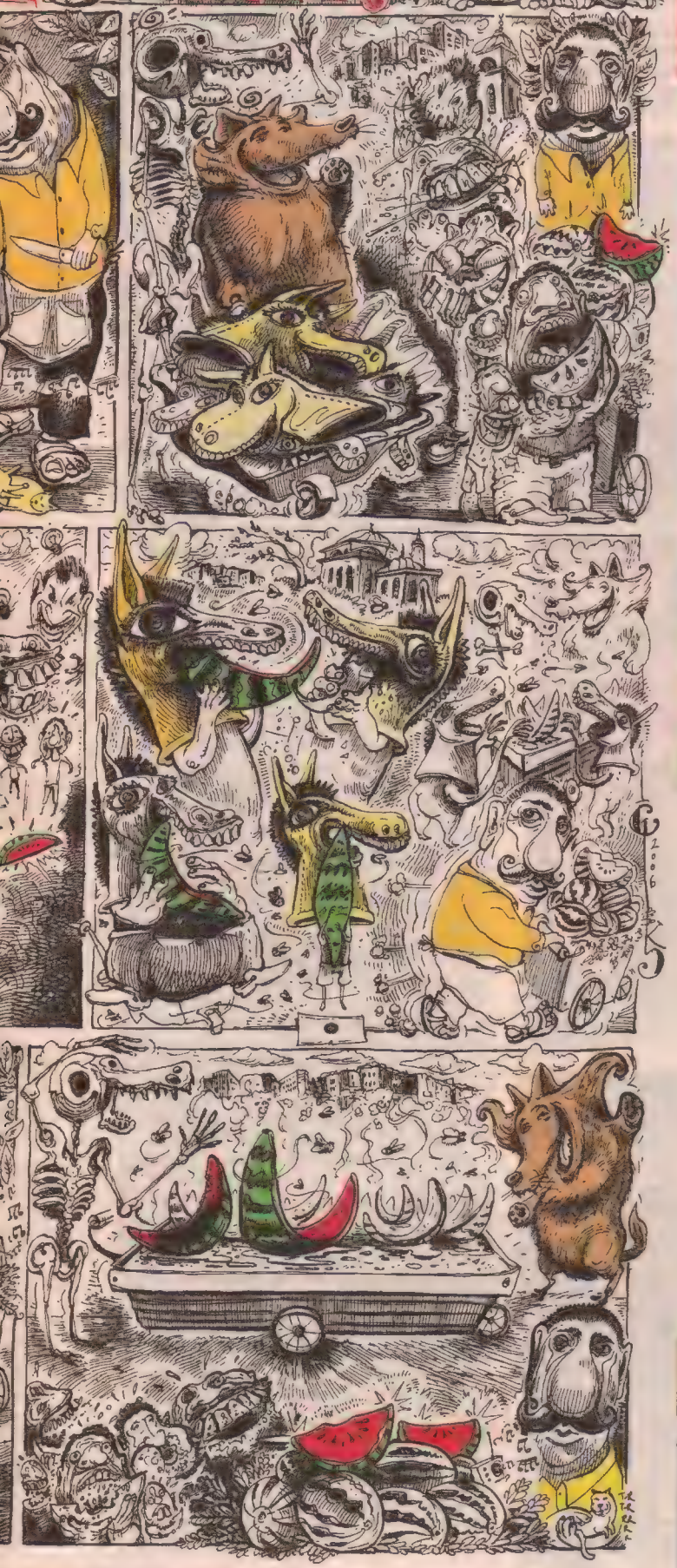

ç bedenlerle derinleşmeden, yara almadan, oyunlar oynayacaktın... Böyle söz vermiştin . İyiden iyiye kaybolacaktın... kimse seni bu- aktı... Güzelliğin ve bedeninin diriliği sana izin ürece... Madem kalbinin karşılığı yoktu bu ha- alde küçük günah eğilimlerine kimse bir şey di... İki kadın bir erkek... İki erkek, bir kadın... miydi?.. telefon defterinde onlarca isim giz- nlarca kaybolmuş yürek, onlarca kaybolmuş rdı defterinde... Farkeder miydi, madem ara- yoktu bu dünyada, öyleyse herkese hoşgö- ranabilirdin... Karşına çıkan herkesi çok da eden bağışlayabilirdin... Aslında sana göre nün kaynağı bu derin umutsuzluktu... Gerçek oksa, herkes istediğini yapabilirdi... Aşk yok- n da yoktu... Sana, sadece sana kalsa sever- sevgi yoksa kimseye umut bağlamaya da ktu. Hem sevgi yoksa, sadakat modası geç- lışkanlık olarak hor görülebilirdi...

rum, sen kimseyi yıllardır ümitsizce sevmi- Tıpkı benim gibi... Biliyorum, sen kimseyi e sevmediğin için yıllardır kendinden uzak, anımaktan uzak yaşıyorsun...

ır aşk seçmiyor seni... Sen birilerini seçiyor, sonra onları kendi karanlık, zalim ormanında kaybediyorsun... Tıpkı benim gibi...

Biliyorum yıllardır sen de benim gibi o derin yalnızlığını, içe kapanmalarını, o kimsesiz gecelerini, o bir türlü anlaşılmamış erdemlerini, karşına çıkan ve az çok etkilendiğin herkese anlattığın eksik öykülerine, o yalan itiraflarına, o tuzak iç dökmelerine suç ortağı yapıyorsun... Tıpkı benim gibi...

Ve bunu yaşamak sanıyoruz. Kendimizi yaşıyoruz diye avutuyoruz... Peki öyleyse, var mısın benimle sonu ölüm olsa bile sonuna dek gitmeye... Nasılsa yitirdik özlediğimiz herşeyi... Dilersen önce ben anlatayım seni sana... Sonra, sen beni bana anlat... Kaybedecek neyimiz var, nasılsa ümitsizce sevmiyoruz birbirimizi... Ölümüne anlat beni bana... Hiçbir suçumu bağışlamadan anlat beni bana... Ben de seni sana... Hem ben seni hiç hoşgörmedim ki, hiç bağışlamadım ki... Kendimi bağışlarsam, kendimi hoşgörürsem seni bir an olsun ümitsizce sevemem ki... Ümitsizce sevemezsem, bir an olsun kendimi tanıyamam ki... Bir an olsun...

Yıllardır ilk kez bir benzerimi, seni seviyorum... Hem inan, ben bu boyun eğişi, bu yenilgiyi çok özlemiştim..

akşam üzeri **Mersin Belediyesi**'nin düzenlediği festivalde gitarist **Haluk Çetin**'le beraber şiir dinletisi ve imza günü düzenleyeceğiz..

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

bezginbekir@leman.com.tr

TUNCAY AKGÜN

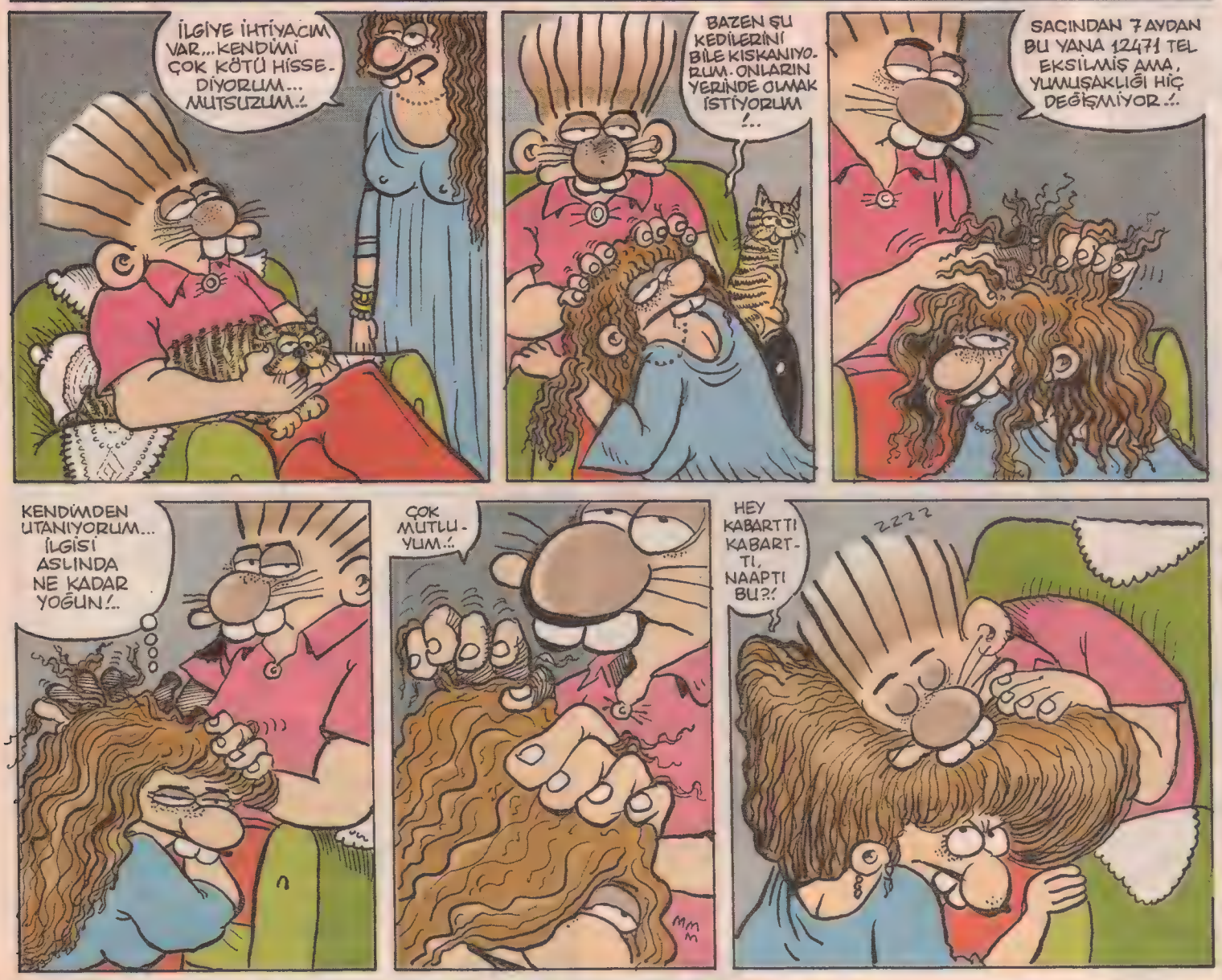

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

İtiraf mektupları

Sevgili Kayıplarım,

İstanbul'un Zeynep Kamil Hastanesi'nde hayata gözlerimi açtığımda, başımda babam ve annem merakla beni inceliyorlardı diye tahmin ediyorum. Babam Dünya'nın en garip iş grubu olan serbest meslekle uğraşıyor, annemse bankacılık yapıyordu. Büyüdüler. Beni de aralarında ki çatışmalara göre büyüttüler.

Birisi tüccar diğeri mühendis olmam için bastırdı. Ama ben hiçbir şey olamadım. Yaşım şuan 24 ve ben sıkıntıdan evde **"Anne komidini sağa alıp koltuğu sola alsak mı"** gibi diyaloglarla hayatıma renk katıyorum. Hala babamdan aldığım harçlıkla gidip sosisliyle gazoz içerek kendimi havaya sokuyorum. Hala arkadaşlarım tarafından **"Sevgi teyzeee Sadri biraz aşağı gelebilir mii?"** şeklinde çağırılıyorum. Aileme adeta müptelayım. Ve annem hala **"Al oğlum şapka tak başına güneş geçmesin...al tak asi olma"** şeklinde **Cine 5 şapkasını** kafama zorla geçirttiriyo. Tabi bunlar hayatımı karartacak şeyler değil.

En büyük kaybımı aşktan yaşadım. Bugün tam 3 senelik ilişkim bitti. İyisiyle kötüsüyle kendi adıma büyük emeklerle büyüttüğüm bu **aşk**, sonuna geldi...

Buluşmadan önce sabah erkenden uyandım. Arkadaşlarımın **"olum kestirme laan çook ii yaaa uzamış işte"** ve **"benim saçım düz olcak varya hiç kestirmem"** diye çekiştirdikleri saçlarımı kestirmem gerektiğine karar verdim. Sevgilimin yanına bu şekilde gidemezdim. Erkenden kalkıp babamdan para istedim. Düştüm semtin yollarına. Çevredeki berberlerin çoğuna borcum olduğundan baya uzakta derinden bi berber buldum. Yaşlı ürkek elleri ve 22.5 miyop gibi duran gözlükleriyle arayıp da bulmak istemediğim bi berberdi. Ama çok vaktim yoktu. Koltuğa oturmamla ensemi yalayacak kadar yakınlaşması bir oldu. Korkuyordum. Bir an evvel bitmesini istiyordum. Ve dakikalar sonunda tas gibi kestirdiğim saçımla eve vardım. Annemin bana en yakıştırdığı kıyafeti giydim. Ve üç vasıtayla gül kokulumun yanına vardım. Gördüğüm görüntü karşısında şoka girdim. Ama süper çağdaş rolü yaptım.

Yanında bir adamla beni bekliyordu. Önce hemen sert giriş yapıp adamın gözünde süper ağır bir intiba bırakmak istedim **"Meraba hocam"** derken sesimi kalınlaştırdıkça kalınlaştırdım ve gün içinde ses desibelimi ayarlamakta çok zorlandım. Zaman zaman şerefsiz sesim içime kaçtı, zaman zaman gürledi. Karaktersiz bi görüntü çizmiştim. Bi yere oturduk ve adam başladı anlatmaya. Saatler geçiyor ve ben bu adama hayranlık duymaya başlıyordum. Benden 3 yaş büyük bu insana ince ince yavşamaya başlamıştım. Hayatım boyunca gerginlikler içinde geçen diyaloglarım bu sefer açılmıştı. Bir doğum günü partisinde aldığım hediyeyi vermekten ölesiye korkan çekinen içimden **"Ulan en tırt hediye bizimki oldu. Nasıl yapsam acaba? Gidip öpüp mü versem? Yoksa uzaktan izleyip farkedilmeyi mi beklesem?** diye sorulara boğulan birisiydim. Ama ismi Mert olan bu muhasebeci arkadaşa ölümüne ısınmıştım. Konu döndü dolandı evliliğe geldi. Ben delice evliliği savundum, düzenli hayatı övdüm. Mert çıkardı bana davetiyesini verdi. Hemen yavşadım **"Bak kankuli bu konuda da hem fikiriz"** diyip hızla açtım. Ve gördüğüm karşısında şok oldum. Davetiyede sevgilimin de ismi vardı. **"Bu Aslı, Anaokulu öğretmeni olan Aslı mı?"** diye sordum. **"Evet galk kız kaçalım galk"** diyip kaçtılar. Kaçarken hesabı da ödeyip kaçmaları aslında benim neden o davetiyede olmadığımın en büyük göstergesiydi. Kayıplarım çok binkti anne, ben gidiyorum bu hayattan. Şapkamı verme orda güneşten daha beteri olacak...Elveda...

Sadri Sevilmeyen

Egemen Merdan
egemen@leman.com.tr

GEZ MAH MUT ÇUK

MAHMUT TİBET

www.gezgozmahmutcuk.com

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

Feyhan Bayır Gülü

AY NAPICAM BEN BU SERKAN'LA MÜRVET ABLA... SADECE BİR-İKİ OYNAŞTIK ELLEŞTİK, ŞİMDİ SENİ KİMSEYE YAR ETMEM DİYO... İSTEMİYOM BEN ONUN LA EVLENMEYİ...

ALMIYCAAN EŞEĞİ KUYRUĞUNDAN TUTMAYACAKTIN AYŞENUR. BEN SANA TAA NE ZAMAN DEDİM AMA BENİ DİNLEMEDİN...

BENİ NE KADAR SEVİYOSUN NECATİ?..

BU KADAR.

ÇOK PİSSİN HA...

KIZMA LAN... ZİP'Lİ HALİ BU...

AA NERMİN ABLA... NASIL ERİTTİN O KOCA GÖBEĞİ, O GENİŞ KALÇALARI...

TAŞ YERİNDE AĞIRMIŞ SIDIKA. BOŞUNA PARALAMIŞIM KENDİMİ?!

Erhan Candan

erhancandan@leman.com.tr

KÖPEKBALIĞI DALISI

SİEEE!..

DOPF

SİZ 100 YTL Mİ, VERMİŞTİNİZ BAYAN?..

KİRALIK

KİMLERLE ALDATIYON LAN BENİ KAHPE!.. ÖLDÜRÜM Mİ LAN SENİ!

İNGH! İNGH!

RENK DEĞİŞTİREN PREZERVATİF ZUREX
Mavi renk: ALDATIYO
Kırmızı Renk: GÜVENİLİR

ÇKI! ÇKI!

1

ÇKI! ÇKI!

2

ÇKI! ÇKI!

3

BU İLK FOTOĞRAFTA UZAYIP GİDEN GİZSİLER ARASINDA Bİ YOL GÖRÜYORUZ... YOLDA Bİ KISMET VAR. SONRAKİ FOTOĞRAFLARDA GÖRECEĞİNİZ ÜZERE BU YOLLARIN UCU AÇIK, DİĞER RESME GEÇİYOM!

TRAK!

4

KAAN ERTEM @leman.com.tr

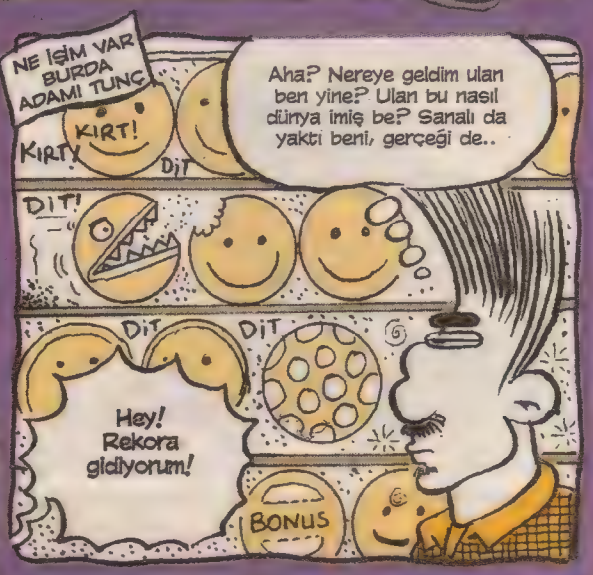

KAAN ERTEM'İN SEVDİKLERİ VE SEVMEDİKLERİ..

Seyir halindeki araçlardan dışarıya işeyen adamları hiç sevmez..

PANTOLON

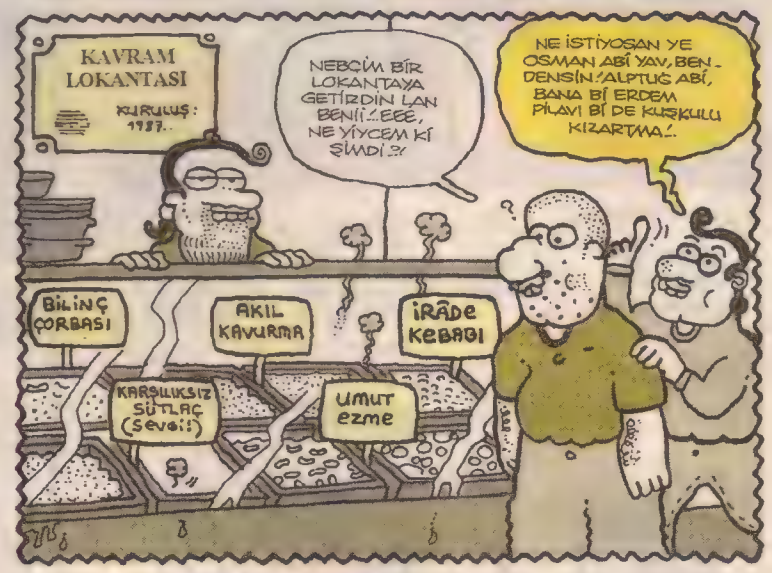

metinfidan@leman.com.tr

M·E·T·İ·N·F·İ·D·A·N

Akşamsefası

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur detayları

dumur@ieman.com.tr

ARABA KULESİ

Şirin beldemiz Gökçeada'daki Tepeköy denilen köyün yakınlarında böyle arabadan bir kule yapmışlar... Sordum soruşturdum; kimi dedi; 'su deposu yapmak için arabayı böyle koymuşlar' kimi dedi; 'dekor olsun diye yapmışlar...' En sonunda gerçeğe yakın olduğunu tahmin ettiğim bir bilgi öğrendim; 'Galiba kuyudan motorla su çekmek için yapılmış bu araba kule...' Kuyudan su çekileceği zaman kuleye çıkıp kontağı açıp arabayı çalıştırıyorsun ve motor kuyudan yukarı su pompalıyor. Böylece arabayla kuyudan su çekilerek dünya genelinde bir ilke imza atılmış oluyor... Hem de trafik sorunu da kökünden hallolmuş oluyor. Zira arkadan gelip başka su çeken araç yok. Ohh rahat, trafik stresi olmadan kuyudan çekebilirsin suyu... Hani hidrojen üretmek suretiyle suyla araba çalıştırma projesi var ya, işte bu da tam tersi; **"arabayla su çalıştırma projesi"** ve tam anlamıyla başarılı bir proje, yürekten kutluyoruz...

MASA ÖRTÜSÜYLE AVLANMAK

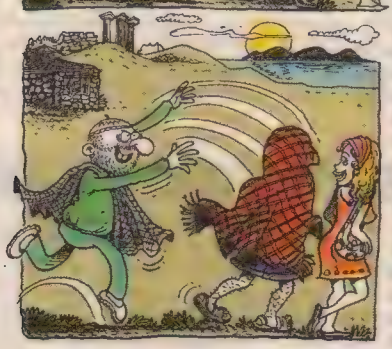

Assos'ta antik harabelere doğru çıkarken, el dokuması bezler ve masa örtüleri satan bir dede vardı... Kız arkadaşımla yürürken bize masa örtüsü satmak istedi... Sıkı bir pazarlıkçı olarak hayatını pazarlık yapmaya adamış biri olan beni ikna edemedi. Fakat peşimizden koşup masa örtüsünü bir balık ağı gibi üstüme atarak beni şaşkınlığımı tarif edemeyeceğim bir dumura soktu. Öylece bir süre bir hayalet gibi kalıverdim tüm bedenimi kaplayan örtü içinde... Dede aniden bitirmişti beni. Kendimi bir anda tepeden aşağı tersten bir **"braveheart"** formatında kareli örtünün altında bulunca neye uğradığımı şaşırdım... İşin kızdan utanma bölümüne gelince tabii ki utanmadım, zira bir dumurzede, uğradığı bir şeyin içinde dumur unsuru varsa asla utanmaz... Tabii ki sonunda dedenin yaptığı hareketi takdir edip masa örtüsünü dediğim fiyata aldım ve pansiyona gidip masaya sererek dumurumu bu örtünün üzerinde kağıda döktüm... Esnafı oldu bitti hep sevmişimdir. Bir mizahçı olarak hoş muhabbetleriyle beni her zaman esnaf ziyadesiyle güldürmüştür ve her konuda farklı bir şekilde eğitmiştir...

TRUVA ATINDA İNDİGO ÇOCUKLAR

Bir de bu "İndigo Çocuklar" çıktı başımıza... Ben bunlara gökten zembille indigolar diyorum... Biz de vaktiyle indigo olabilirdik ama verdiler sopayı, verdiler sopayı, "zopa verdigo çocuklar" kategorisinden olduk ya neyse analize derin dalmayalım, eğer konuda derinlik ve basınç ayarı tutmazsa vurgun yiyebiliriz...

Ne gibi değişiklikler olduğunu görmek için seneler sonra Truva antik şehrini bir ziyaret edeyim dedim... Epeyce olumlu gelişmeler olmuş antik kentte... Ahmet Usta'nın uzun yıllar önce yaptığı emektar Truva Atı' da görevini başarıyla sürdürüyor... Tabii bir sürü çocuk da bu koca tahta atı hoşlanarak geziyor... İşte bu çocuklar, yani indigo dediğimiz çocuklar, bizim çocukkenki halimizden çok farklılar... Truva Atı'nı gezerken bilgileriyle atı bile hayrete düşürdüler... Mesela Truva Atı niçin yapılmış, nasıl Truva'ya girmiş falan herşeyi biliyorlar... Ailelerine mantıklı gibi görünen sorular soruyorlar ve mantıklı cevaplar istiyorlar... Bu çocuklardan biri annesiyle Truva Atı hakkında iki saat konuştu, konuştu, yeterli bilgi alışverişinden sonra Truva Atı'nın merdivenlerinden inerken ne dese beğenirsin; **"Anneciğim bundan sonra bu atın ismini Truva Atı koyabilir miyiiim?..."** O anda bunu duyunca indigo şüphesi sardı dumursal bünyemi. Ulen Truva Eşşeği diil ya, zaten bin yıllardır Truva Atı bunun ismi... İki saattir, iki de bir annen de böyle dedi ya... Al sana indigo!... Herşeyi büyükler gibi bildikleri halde bazen gayet normal bir şekilde çocukça saçmalayınca şaşkınlıkla bakılıyor indigo çocuklara, hep dahi gibi olmaları bekleniyor sanki... Oldukça ağır bir çocukluk görevi ve sorumluluğu bu... Ben istemezdim doğrusu, zopa daha iyi benim için, zopayı yer yatarsın, bir de ebeveynine kızma hakkın doğar, sana daima borçlu kalırlar, sen de hep rahat edersin, zira kimse senden birşey istemez ve böylece alabildiğine çocukluğunu yaşarsın...

Konu Truva Savaşı' ya yine Truva Atı'ndan çıkan başka bir çocuk da şöyle dedi; **"Anneciğim savaşı kazandıklarını nasıl anlar insanlar?..."** Annesi de bu zor soruyu düşünüp **"Oğlum bir taraf kaçınca öbürleri kazandıklarını anlarlar..."** dedi... Öyle mi hanımefendi, geçiştirdiniz cevabı... Karşı taraf kaçıyor gibi göründüğünde de Truvalılar savaşı kazandıklarını sanmışlardı ama rakipleri bu tahta at hilesiyle, atın karnında şehire girip savaşı kazandılar... Bazen kaçıyor gibi görünebilir bir taraf ama sonunda kazanabilir, lütfen doğru bilgi verin indigonuza...

İndigo konseptinin ve ebeveynlik konusunun beni aştığını farkedip ordan uzaklaştım ve Dördüncü Truva periyoduna ait şehir duvarlarının dibine çöktüm, taş duvar örgüsünü ve yerdeki mermer sütunları seyre daldım... Asıl indigo burayı yapanlardı, bu mermer sütunları oyanlardı, bu taşları üst üste koyanlardı...

Bu arada Truva Atı'nın içi envai çeşit yazılarla ve sevda sözcükleriyle dolu... Truva Atı'nın içine gizlenmiş bir aşk olan **" Hale- Karl Heinz"** aşkı da kültür birleşmesi olarak Truva'ya bambaşka bir şekilde girip gönülleri fethetmiş... Fakat asıl beni düşündüren bu yazıyı buraya **Karl Heinz** yazdıysa o zaman dumurun vay haline, direk AB'deyiz demektir...

Akşamsefası

YASİN 25OĞLU

yasin25@ieman.com.tr

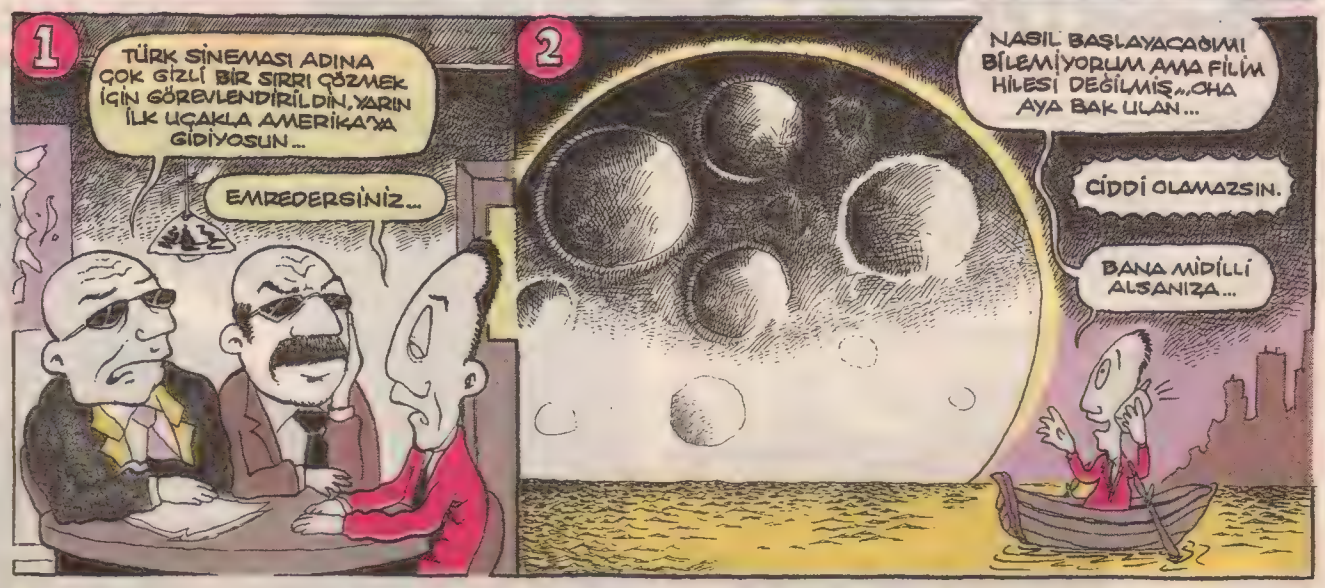

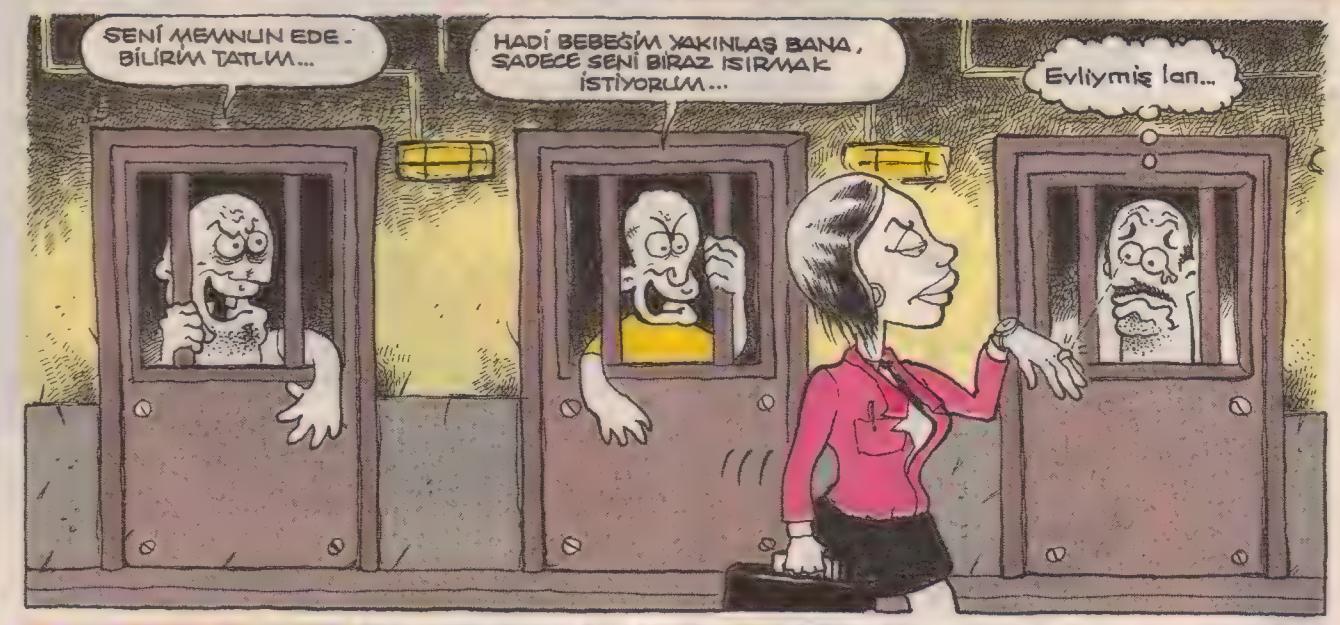

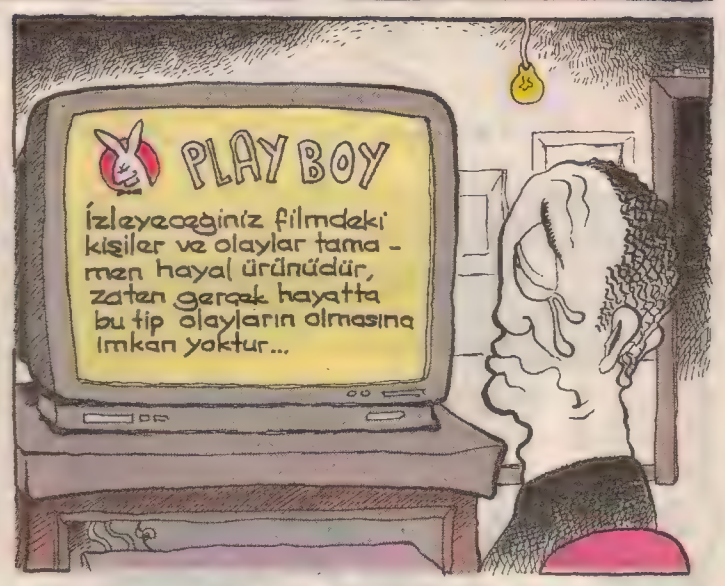

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

VAHŞİ BATI

PROSEDÜRDEN TİKSİNEN BÜNYE NİZAM

CELEBRITY

REKORLAR KİTABI!

AYRIN

Dünyanın En Küçük Çay Kaşığı:

Dünyanın en küçük çay kaşı, İsveç'li demir ustası 'Alpingsen Erkeksen' tarafından, 1983 yılında, küçük bi atölyede üretilmiştir! 1 cm boyunda, 3 mm kalınlığındaki bu metal çay kaşı ile, normâl bi çayı karıştırmak üçbuçuk saat sürmektedir. 'Erkeksen', bu minik kaşığın, dikkatli şeker tüketmesi gereken diyabet hastaları tarafından da kullanılabileceğini düşünmüştür. Ayrıca kaşığın arka yüzüne, 'Kollezyum'da çiftleşen beş ejderha' figürü işlenmiştir.

Dünyanın En Normal Boylu İnsanı:

Yunanistan'da yaşayan 'Samatakis Alexis', dünyanın en normâl boylu insanı olarak, rekorlar kitabına girmeye hak kazanmıştır! Uzmannar, dünyadaki bütün insanların boylarını toplamış, dünyadaki insan sayısına bölmüş; ve ortalamada, acayip küsuratlı bi rakama ulaşsa da, Alexis, en normal boy'a sahip insan çıkmıştır! Kendisine sorulduğunda: "Ne kısasın, ne de uzun, hiç kompleksin var mı peki?" denildiğinde, Alexis: "Bilmiyom ki, demiştir, "Çok normâl olmak, bazen itici bişiy. Keşke uzun veya, kısa olsaydım. Bilemiyom. Yorgunum, keyifsizim!."

Dünyanın En Çok 'Seni Seviyom' diyen İnsanı:

Kendi dilinde, sevdiceğine, dünyanın en çok "Seni seviyom!" diyen insanı olmaya, Mısır'lı Talât Osman hak kazanmıştır. Tâlat, sevgilisi Emine'ye, tanıştıklarının ertesi günü başlamak üzere, sekiz yıl içinde tam 47 bin 950 kez "seni seviyom" demiştir! Üçüncü yılın başlarında, aynı lafı sürekli işitmekten midesi bulanan ve evi terkeden Emine, Talat'ın, önünde diz çökerek ve çok farklı bi tonda 'seni seviyom' demesiyle, evine geri dönmüştür. Komşuları, Talât Osman'ın, tuvalette, işe giderken, parkta ve otobüste "seni seviyom Emine" diye mırıldandığını da işitmişlerdir! Fakat bunlar kayda alınmamıştır. 47950 rakamı, yalnızca Emine'nin yüzüne söylenen 'seni seviyorum'ların sayısıdır. Talât Osman ayrıca, onsekiz farklı tonda 'seni seviyom' diyebilme becerisine sahiptir!

Dünyanın En Acaip Şeyi:

Sinop sahilleri'nde, 1975 yılında bulunan acayip bişey, uzmanlar tarafından 'dünyanın en acayip şeyi' olarak kayıtlara geçmiştir! Sahilde toplanıp, dikkatlice bakan rekor gözlemcileri, bilim adamları ve vatandaşlar, garip şeyi'i uzun uzun incelemişler, "ne lan bu", "çok saçma yav", "Alla Allaa?" filan demişler, ama şeyin gizemini çözememişlerdir! Şey; eşkenar dörtgen biçimlidir, ve kenarları yarımdaş dairedir; üzerinde kurumuş bir reçel tabakası vardır; alt kısımdan uzanan tüylü bir yüzgeç, tepedeki ışıltılı kürenin ışıltısını örterken, mermer sertliğindeki lif püsküller de, tahta bölüme çakılı granit çiviye dolanarak, hüzünlü bir sarmal oluşturur!. Şey'i, bir kez de laboratuvar ortamında incelemişler, son bi defa "Lan ne bu ya!?" dedikten sonra, şimdilik "dünyanın en acayip şeyi" olarak seçmişlerdir.

Dünyanın En Büyük Kültablası:

FilipMoris ve diğer zigara şirketleri tarafından düzenlenen bir şennik kapsamında; Hollanda'da, dünyanın en büyük kültablası inşaa edilmiştir! Şehir meydanına yerleştirilen, 44 metre çapında ve gerçek kristâlden imal edilen kül tablasında, sigara sıkıştırmak için, tam 1510 adet sıkıştırma oyuğu mevcuttur! Kültablası, etrafa fecii, leş gibi, insanı bayıltıp geberten bir koku saçmaktadır. Şennnik sonrasında, dev tabla hemen kaldırılmış; üçüncü ve üçbuçukuncu dünya ülkelerine birer benzeri hediye edilmiştir. Tacikistan, Güney Afrika ve Türkiye'de birer tane bulunan rekortmen kültablasının, değerli kristâl oyukları, çevrede yaşayanlar tarafından ufak ufak parçalanarak, her gün çalınmaktadır!

Dünyanın En Zor Sorusu:

Uzmannar, "Abızıttın mı?!" sorusunu, sıkı incelemeler, derin araştırmalar ve tartışmalı bir oylamadan sonra, dünyanın en zor sorusu seçmişlerdir. Çünkü bu son derece saçma sorunun, kesin bir cevabı olmamakla beraber, verilen ürkek yanıtların tümü, farklı ve başka bir modadır! Bir kişiye "Abızıttın mı!?" diye sorulduğunda, sorulan kişi şaşırıp "Ney?" demekte, veya pisliği önceden farketse bile "Sensin bızztın mı!" gibisinden bir karşılık verememektedir! İzlanda'lı iki 'Türk dili' uzman ve İngiliz Sosyolog'ların da katıldığı son oylamada; bir deneğe "Abızıttın mı?!" diye sorulmuş; denek: "Ney?!" demiştir. İzlanda'lı üye espri olsun diye "Zzt, Erenköy!" şeklinde karşılık verdiğinde ise, denek kalp krizi geçirmiştir! Öte yandan; dünyanın en zor 150. sorusu olmaya "ben kimim, niçin geldim dünyaya" sorusu hak kazanmıştır. "Yarın nasıl kalkıcam ben yaa?!" sorusu ise, 'en zor ikinci soru' ünvânına layık görülmüştür!

Dünyanın En Yüksek Taburesi:

Fransız marangoz 'Jan Döpye'nin, 1991 kışında imal ettiği, 7 metre boyundaki tabure, 'dünyanın en büyük taburesi' olarak kayıtlara geçmiştir! Bir akşamüstü, kayıtları silen genç bir kurul üyesi, kurulla fecii tartışmış, "Ulan, yüksek tabure olur mu hiç?" demiştir, "Tabure 'alçak' iskemle demektir! Alçak ve kısa olmak, onun özelliğidir arkadaşlar, yapmayın!." Kurul üyeleri, onu dikkatlice dinlemiş, fakat 'herşeyin bir rekorunu belirleme' hastalığı içlerine işlediğinden, şu cevabı vermişler: "Sevgili dostum, seni anlıyoruz; ama bu dünyevî kural, 'dünyanın en yüksek

...TILAR

taburesi ünvanını' bir tabureye mutlaka vermemizi engelleyemez. Etrafta bunu hâk eden bi tabure kesin vardır." İsyankar üye, cevabı yapıştırmış: "Tabure, mantıken, sandalyeden daha alçakta duran bişeydir. Öyleyse söyleyin lan, dokuz metrelik sandalyeler mi var ki insanların evlerinde, bu tabure de '7 metre' ile 'en uzun' tabure olsun?!." Uzmanların kafası karışmış; tekrar oylayarak, bu ünvanı 'Jan Döpye'nin elinden almışlar. Deliye dönen marangoz Döpye, öfkeden 'Fifa'ya başvurmuş! Kurul üyeleri gönül almak için, tabureye: "dünyanın en nefis taburesi!" ünvânını vermişler.

Dünyanın En Çok Çıkartan Ülkesi:

Okyanusya çevresi ve Avrupa kıtası kenarına yerleşmiş olan, 'Hipodik kabilesi', 4 kez ile, şu vakte kadar dünyada en çok hır çıkartan şerefsiz ülke olma özelliğine sahiptir. Eski rekor ise ('2. Nükleer savaşındaki yok oluştan' önce yani) Hamarika Yu-es-ey imparatorluğuna aittir! Hamarika Yu-Es-Ey ülkesi; 413 ciddi savaş, 1715 iç karışıklık, 5803 pislik ve gizli dallamalık ile, evreninin en çok savaş çıkartan topluluğu ünvânını elinde tutmaktadır. İspanyol, Roma ve Osmanlı gibi diğer eski imparatorluklar ise, bu katogoride dereceye bile girememişlerdir.. Günümüze dönersek, artık dili yanan insanoğlu, yoğurdu üfleyerek yemektedir: Hipodik kâbilesinin çıkardığı 4. tartışma sadece; komşu kabilenin, hipodik tavuklarına "salak!" demesi yüzündendir. Hipodik'li genç bir erkek, misilleme olarak, komşu kabilenin keçisine "cılız!" demiş, savaş sona ermiştir.

Dünyanın En Kaderci İnsanı:

Bir süre Eskişehir'de oturan, daha sonra İstanbul'a yerleşen 'Fehmi Tuhural', 'dünyanın en kaderci insanı' ünvânına sahiptir. Tuhural, aynı sene içinde; önce piyangodan çıkan büyük ikramiyeyi, 'bana bişey çıkmaz' diyerek tanımadığı bi adama vermiş; iki ay sonra, bir öğle yemeğinde zehirlendiği gün, 'bana bişey olmaz' diyerek, sekiz buçuk hafta kusarak ve çömelerek yaşamıştır!

ÖDÜLLÜ LeMan DE-DOKU DETAY DOKU-31 BULMACA

DE-DOKU BULMACA Zekayı ilerletir, ayrıntıcılığı ve sabrı geliştirir.. Alzheimer olmayı engellediği tescillenmiş olduğu gibi, hiperaktiflerde ve indigo çocuklarda sakinleştirici etki yaratmaktadır.. Evde neyi nereye koyduğunu bulamayanlarda 3 bulmacadan sonra kaydadeğer ilerlemeler gözlemlenmiştir.. Haydi rastgele..

Karelerdeki detaylar bu sayıdaki hangi köşe ve çizere aittir?.. Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kurayla seçeceğimiz 20 okura imzalı LeMan albümleri, cilt-leri, tişörtleri ve sürpriz hediyeler veriyoruz.. Kabalanlardan 1 kişi ise komple hediye paketi kazanıyor. Doğru yanıtlar postalarınızın bize yetişmesi için 2 hafta sonra yayınlanacak.

1 ..... 9 .....
2 ..... 10 .....
3 ..... 11 .....
4 ..... 12 .....
5 ..... 13 .....
6 ..... 14 .....
7 ..... 15 .....
8 ..... 16 .....

29 NO'LU DE-DOKU'NUN CEVAPLARI

1- Önemli İnsanlar Cehennemi/Çetin Küçük 2- Dengeli Beslenme/Kaan Ertem 3- Pat/Coşkun Canoğlu 4- Yolcu/Ender Özkahraman 5- Behiç Pek 6- Pat/Cemil Açıkkol 7- Terelelli/Can Barslan 8- Pat/Şinasi Kaya 9- Yasin 25oğlu 10- Bezgin Bekir/Tuncay Akgün 11- Pat/Gökhan Uzunalioğlu 12- Behiç Pek 13- Pat/Gündem Sındıraç 14- Pantolon/Metin Fidan 15- Kapak/Çağçağ 16- Pat/Şerife Karakuş&Fatima Yıldız

773. SAYIDAKİ 29 NO'LU DE-DOKU'DA KAZANAN 20 OKUR

Elif Gürdal/Mersin - Tuğçe Küçükdemirci/Sinop - **Ferhat Kaya/İstanbul** - Berat Tokdoğan/Ankara - **Melisa Albayrak/Isparta** - Nilgün Karaca/İzmir - **Şefik Öz/Manisa** - Gülsen Aral/Aydın - **Elif Kaplan/Kütahya** - Muhsin Babayiğit/Ankara - **Ali Unus/İzmir** - Birsen Ecevit/İstanbul - **Dilek Hande Gedik/İstanbul** - Şenol Beycan/Eskişehir - **Elvan Öztürk/Uşak** - Arda Alapala/İzmir - **Diren Sevgi Göl/Adana** - Muzaffer Yavuz/Bursa - **Erdem Kozan/İstanbul** Komple Hediye Paketi **Harun Yurdagül/Ankara** Kitap+CD **Gülsen Aral/Aydın**

LeMan Bulmaca 31
Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No:47 Beyoğlu-İst.
Fax: 0212 245 38 06

İsim: .....
Adres: .....
.....
Tel: .....
E-mail: .....

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR Mektupları
FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba, Dedoku bulmacanızdan hediye kazandım, sabırsızlık ve heyecanla hediyemin gelmesini beklerken bugün elime ulaştı. Çok üzgünüm ama büyük hayal kırıklığı yaşadım. Robinson Crusoe&Cuma-2 geldi. Ne geldiğinin hiç önemi yok ama ben imzalı geleceğini sanıyordum ve siz Leman'a da aynı şekilde hediyelerin imzalı olacağını yazmışsınız. Ben uzun yıllardır Leman okuyorum. Bu olayın da bi hatadan kaynaklandığını düşünüyorum. Bana bir açıklama yaparsanız sevinirim. İlginiz için teşekkürler.

İkbal Şahin/Antalya

Yanıt: Sayın hem şanslı hem dertli okur. Bu LeMan yazar çizer takımı gündüz uyuyup, gece yarasa gibi dolaştığından, çalıştığından onlarla buluşmak pek kolay olmuyor. Hediyeler gecikecek endişesiyle bizler gibi normal mesaili çalışanlar imza sözünü atlayabiliyor.. Bundan sonra daha dikkatli olmaya çalışacağız.. BULMACA EDİTÖRÜ

Geçende yemek yerken bu ÖSS çilelerimin mutlu sonunda başarmış olmanın verdiği (bu arada say2 de 11743. oldum 331 puan aldım) cesaretle her sene sınava girmeyi kararlaştırdım. Ama bu Sefa'nın takımına katılma olayını düşündüm şimdi her sene sınava girip eksi 45 net'i yakalamaya çalışmak.. Tamam iyi bir eleştiri. Güzel bir tepki. Tıpkı sokak ortasında oturma eylemi gibi. Sivil itaatsizlik...

Ama ÖSYM başkanı çıkar yarım akılla laflar sokmaya çalışır. Önüne gelen iplememek için basit eleştirilerle savunma yapar. Tüm bunlar biz sadece oturma eylemi yaparken geçen insanların "bakın şu salaklara" deyip geçmesine benzemiyor mu?

Biz eleştriyi yaptık onlar savunma yaptı. Şimdiki adım ne diye düşünurken şunlar aklıma geldi: Biz neden saldırmıyoruz, eleştiri sokakta oturarak yapılır mı? Böyle bir imajla kim bizden kendini koruyamaz ki önüne gelen yarım aklıyla pekala savunma yapar. Hem de süper yapar, şeyine takmazlar. Siz sıfır çekin biz işimize bakalım derler. O zaman şimdi saldıralım, önerim şu:

Arkadaşlar bütün konuları öğrenip Sefa gibi neden eksi 45 çekmeye çalışalım. Sıralamaya bile sokulmuyoruz, bu bizi sindirmek demek değil de nedir? Gelin Sefa'yla beraber çalışıp her sene sınava girelim ama yapabileceğimizin en iyisini yapalım. Sonra ise saldırımızı planlayalım! Ama amaç ne?. Amaç ÖSS'nin kolunu bacağını kırıp ilahlaştırılan boktan sistemin içine etmek olmalı. Bu bence biraz KARMAŞA ile mümkündür yani biz önce sistemin istediğini yapıp başarıp sonra onu parçalayabiliriz! Onu yenmeden onunla savaşmak dağa küfretmek oluyor. Her ne kadar bunu şimdiye kadar desteklediysem de artık bununla ben yetinemem. Sindirmeye çalışıyorlarsa midelerini delmeden onu yenemeyız. Onu yenmek için ondan büyük olmak gerekli ama o kadar büyükte değiliz. Uzun lafın kısası biraz katılımla şu sınavda iyi puanlar alıp hedef bölümlerde karmaşa yapmalıyız yani diyelim ki özel bir üniversitenin herhangi bir bölümü. Puanı zaten düşük, kolay hedef. Tercihlere katılınız orayı yazanız, puanını fırlatınız. Atıyorum, 260 olan bölümü 320'ye fırlatınız. Yerleşiriz KAYIT YAPTIRMAYIZ. Herkes kendi lisans programına devam eder bölüm sinek avlar özel üniversite nerden baksan baya zarar eder. Sonra ek kontenjanlar da can çekişir neden kimse kayıt yaptırmadı diye. Tırnaklarını yerler.

Yapacak birşey yok çünkü o bölümün puanından düşük puan çeken yurdum insanı giremez. Sonra seneye Leman'da açıkları tercih döneminde gel vatandaş kelepir bölüm, bizim teşkilatta bu bölümü yazmaz seneye. Böylece bölüm dip yapar. Böylece bölüm yerden yere vurulur, kaos ve karmaşa hüküm sürer, sistem tökezler, eylemler başlar. Fakat burada bazı masum insanlar eninde sonunda zarar görecekler, örneğin devlet üniversitelerinin boktan bölümlerini duvardan duvara vurmak istersek o bölüme girecek kardeşler kanar. Bunu elimizden geldiğince engellemeye de çalışırız fakat eninde sonunda bazılarında kesikler olacak.

Neyse fikrim nasıl? Aranızdan biriyle görüşmek konuşmak tartışmak isterim bu konuyu. Bu fikir yazıyla anlatılacak kadar kısa değil daha çok dallanır, budaklanır. Bir sürü fantazim var. Umarım size de mantıklı gelir çünkü bir çok arkadaşıma mantıklı geldi ve küçük bir takım bile kurduk sayılır. Matematik öğretmenleri ve gerçekten ilk 5 binden arkadaşlar var, gelin tartışıp bağrışalım. Bu konu arada yok olmasın. Cevabınızı sabırsızlıkla bekliyorum. Biraz karmaşayla istediğimiz güçte eleştiri yaparız. Sadece yurt dışındaki yankılarla yetinmeyiz yurt içinde de insanların düşünmesini sağlarız diye düşünüyorum.

Bütün bunlar da birinci sayfadan .aşşak geçilecek bir konu da değildir heralde.

Mustafa Deniz Yıldırım
m.deniz.yildirim@gmail.com

(Teknik bir problem nedeniyle yakın bir zamanda elimize geçen bu elekronik postayı şimdi yayınlayabiliyoruz)

Leman Ekibine selamlar..

Sizi yakından takip ediyorum. Benimle birlikte bir o kadar arkadaş grubumda var.

Uzun zaman oldu, Leman dergisine bağımlı hale geldik diyebilirim. Son haftalarda okur mektuplarınıda yakından takip ediyorum.Daha önce yazacaktım size ama yurt dışında olduğum için ülkeye dönmeden yazmayayım dedim.

Birincisi

Geçen sayılardan birinde gördüğüm mektupta savaş karşıtı olarak toplanan isimlere kendimide eklemek isterim. Biz Türk gençliği olarak böyle bir tablo içerisinde olmak istemiyoruz, ister istemez savaşta yer alanlara da çaresiz kalıyoruz..

İkincisi

Huzur evinden yazan bir arkadaş vardı geçen haftalarda. Katılıyorum yazdıklarına. Leman bizi güldürürken düşündürüyor da.. Birde bu mektupta adı geçen bir bayan vardı, Derya. İşte bu isim benim içinde bir dolu iyilik yaptı aslında.Kendisi benim hocamdır. Bu ismin benim hocam olması ihtimalini vermedim önceleri.. Sadece ismi görünüyordu, kendisinin nereli olduğunu bildiğim için acaba demiştim kendi kendime.. Sonra mektubunu okudum Leman'da.. Merakımı gidermek için kendine ulaştım bir şekilde.. Bu ismin benim hocam olduğunu öğrenince birkere daha hayran kaldım insancıl tarafına.. Tüm yazar ve çizerlerinizi seviyoruz. Sayfa sayınızı arttırmayı düşünüyor musunuz? Bir çırpıda dergiyi okuyoruz.

Teşekkürler.

ataberk1977@mynet.com
İstanbul

Ankara'ya gezmeye gittiğim birgün yorgunluktan Leman Kültür'e oturayım dedim, ki oturdum. Fakat bir şey beni çok rahatsız etti. Bunca yıldır eleştirdiğimiz, düşman olduğumuz Coca Cola ürünleri satılıyordu orada. Neden bu çelişki diye sordum kendime. Bulamadım... Neden?

Fatma Cantürk/Bolu

Selam güldürmeye doyamayan insanların ve karnı ağrıyana gözünden yaşlar akarak gülenlerin bir arada tek mekanda "LEMAN"da buluşanlar...

Ben, eşim, kızım ve oğlum bu DE-DOKU'ya acayip taktık kafayı, (yani Leman'ın her yerini okuyoruz ama bu bölüm feci şekilde sardı hepimizi) ve her sayıyı alıp okumaya çalışıyoruz.. Herkese bir sayfa neyse ama en sona 1 tane kalıyor yok, arıyoruz arıyoruz bulamıyoruz. Ama bu seferki öyle olmadı, bulduk ve acayip sevindik. Yani gerçekten bir şenlik oldu evde, bunu size anlatmam mümkün değil.

LeMan dergisi ekibini çok seviyoruz. Lütfen bu dergi daha uzun uzun yıllar yayınlansın. Bizi LeMan'sız bırakmayın.

Ferizan Şahin/Eskişehir

Merhaba saygıdeğer Leman emekçileri. Ben yaklaşık 1,5 yıllık LeMan ve L-Manyak okuruyum. Utanarak söylüyorum, bu benim yazıp gönderdiğim ilk mektup. Sayenizde bir posta teşkilatımızın olduğunu öğrendim diyebilirim. Buradan da sizin ilkleri başarıp aynı zamanda da insanları buna teşvik ettiğinizi anlamamak için kolayına kaçmak olur.

Sizin sayenizde düzeltiyorum sizin yüzünüzden perşembeleri iple çeker olduk. Çoğulda konuşuyorum çünkü arkadaş çevrem de aynı hastalığa yakalanmış durumda. Onlara da buradan acil şifalar diliyor ve reçetelerindeki LeMan yazılı ilacı aksatmadan kullanmaları gerektiğini hatırlatmak istiyorum.

Çizgileriniz ve esprilerinizle bizim için daima bir numarasınız...Bi de şu keneler olmasa eminim dünya daha da yaşanılır bir yer olurdu. Bilumum çeşit haşaratla savaşımınızda kolaylıklar diliyor, daima ardınızda olduğumuzu belirtmek istiyorum. Saygılarımla.

Ferhat Kaya/İstanbul

Size önceden Sakarya'dan yazıyordum, öğrencilik hayatım bitti ve memleketime döndüm.. Şu an için büyük bir boşluktayım. Sosyal Bilgiler Öğretmenliği Bölümü mezunuyum ama iş konusunda nasıl bir yol izlemeliyim bilmiyorum. Ben binlerce işsiz üniversite mezunu gençten sadece biriyim. Hayattan hiçbir zaman büyük beklentilerim olmadı, biliyorum ki değmiyor küçük şeylerden mutlu olabiliyorum tatminsiz, aç biruhum yok istediğim şey sevdiğim insanla mutlu bir yuva kurup eğitim işinde verimli bir çalışma hayatı.

Bu ülkede bu ufacık, sade ve basit bir isteği elde etmek için gençliğini test çözmekle çürütmen gerekiyor. Bildim bileli bir yarışın içindeyim. Ne yaparsın vahşi kapitalizm denen şey bu olsa gerek, rekabet toplumu, köşe dönme zihniyeti ve bencil bir düşünce ile ahlaktan uzak bireyselleşme..

İletmek istediğim bişey; bu mektubu Ünye'nin Kadılar köyünden yazıyorum, fındık topluyorduk ama sabahtan beri yağıyor. Bu günü size ayırdım. Ve size yağmurlu bir Karadeniz köyünden fındık kokulu bir mektup gönderiyorum.

Sinan Ustaoğlu/Ünye

SAYI: 775
14 EYLÜL 2006 PERŞEMBE
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN ● **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR ● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 ● **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Hekim Ali Babacan (Eskişehir)

Sevilay Ayata (İST) & Gürdem Sındıraç (İzmir)

İsmail Erdoğan (Muğla)

Emir Alan (İST)

Servet Turan (İST)

Ömer Arslan & Gökhan Uzunalioğlu (İST)

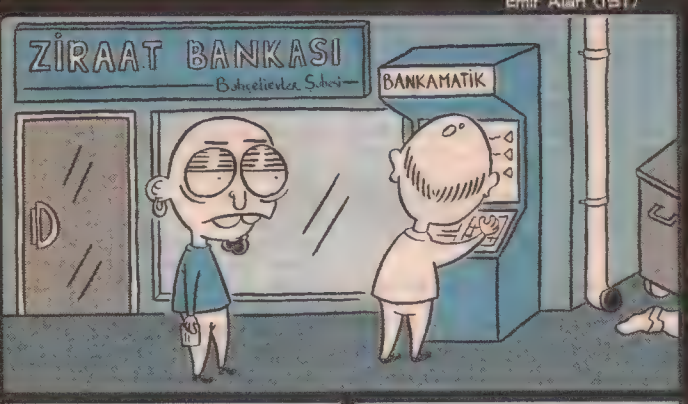

Gürkan Yıldız (İST)

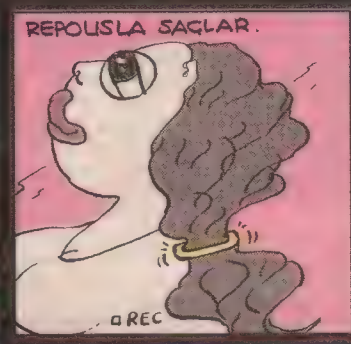

Ersin Perk (İST)

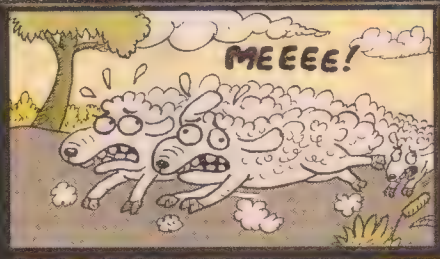

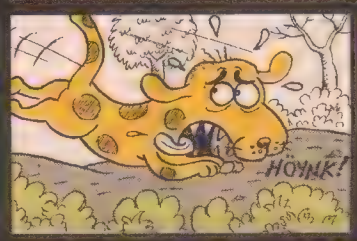

Erdal Kütük (İST)

Saadet Demir Yalçın (Manisa)

Hasan Can Kaya & Zafer Okur (İST)

İpek Özsüslü (İST)

21 Eylül 2006 Perşembe 152209 Sayı: 2006/39 1.25 kene ytl (KDV Dahil)

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.50 YTL.

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

Deutschland 2,00 EUR / Österreich 2.15 EUR / Schweiz 3.50 CHF Nederland 2.15 EUR / Belgique 2.15 EUR / England 1.50 GBP

Dünyada ilk defa Çin'de, komple penis nakli yapılan kişi, yeni organını psikolojik sorunlar yarattığı için reddetti.

Ekonomi yine yüzde 8.5 büyümüş.. Bakalım bu büyümeden çalışanların payına ne düşecek.

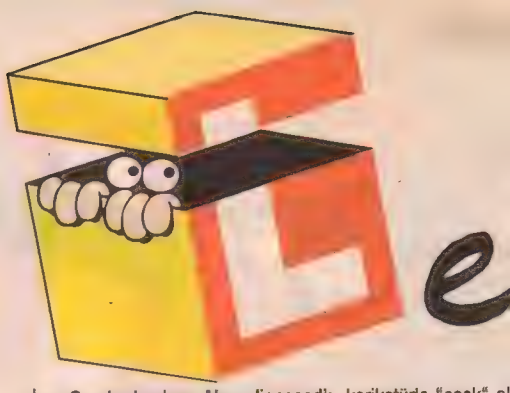

İran Cumhurbaşkanı Ahmedinnecad'ı karikatürle "eşek" olarak tasvir eden reformist "Şark" gazetesi kapatıldı..

THK, 1994 yılında Sultanbeyli'deki 15 dönümlük arazisini İlim Yayma Cemiyeti'ne vermiş..

SEFER SELVİ * YASİN

Uçak şirketleri arasındaki rekabet kızışmaktan öteye geçti.. Uçak biletleri 1 YTL..

Okullar yumak yumak sorunlarıyla açıldı..Zenginlerin eğitime harcadığı para yoksulların tam yirmi katı..

Seçim havasına giren Erdoğan'ın mitingleri için küçük çocuklar şehir şehir dolaştırılıyormuş!!!

İstanbul yağmalanıyor..Şimdi de Kral Abdullah için Sevda tepesi imara açılıyor..

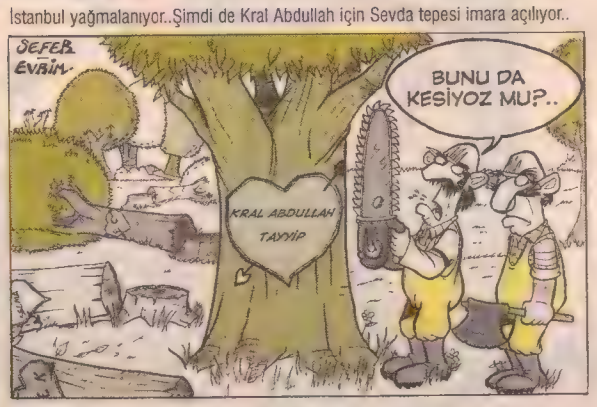

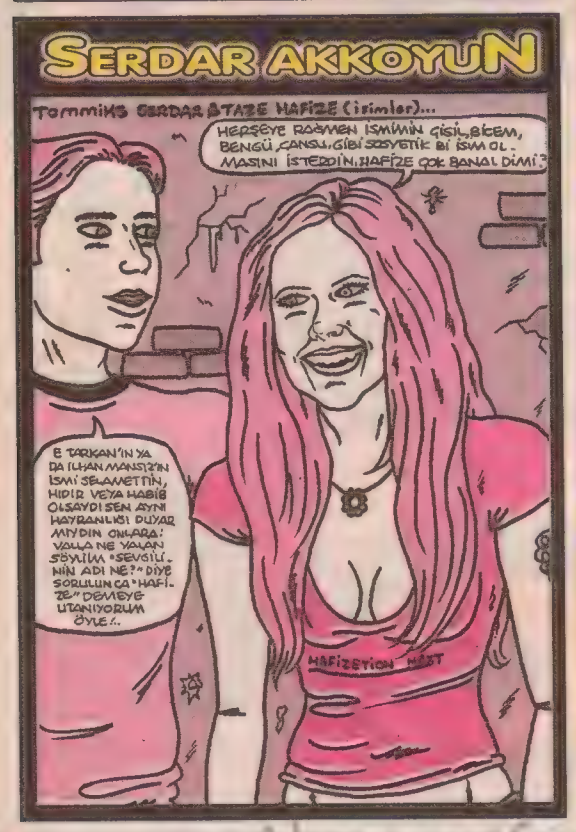

O LAFLAR BOY BOY...

Ahmet Hakan Coşkun'la Ahmet Taşgetiren'in yavşaklı-dönekli entelektüel atışmaları...

Ahmet Taşgetiren: Davamızdan çıkan, iki ismi, şöhrete aç cismi olan bi arkadaş, şimdilerde vaşak gibi kürkünü değiştirip, sözde hürriyete kavuşmuş bozuk zürriyetiyle... Yeni çevresi başına taş yağdırsa, elmas sanmakta... Sakalına tükürsen redbul sanacak favori şarkısı dönence olan...

Ahmet Hakan Coşkun: Kendi gettosundan çıkamayan, bi mantar kadar bile kültür sahibi olamayan birinin hezeyanları bunlar... 80'lerde verdiği ağlamaklı, İclal Aydın tavırlı vaazlarını dinleyen biri olarak şunu söyleyeyim ki, Ahmet Abi vaaz sonrası oynadığımız okeylerde hep taş çalardı...

Ahmet Taşgetiren: Ahmet Hakan Coşkun niye üstüne alındı ki! İki isimli sakallı vaşak bi kendi mi kaldı dünyada? Hayır, anlayışı kıt kanaat geçinen bu adama bişey diyecek olsam, doğrudan söylerim: "Nişantaşı jan jan, aşşk kafe kankan, koca kafalı Ahmet Hakan!"
Not: Ayrıca Ahmet Hakan, abdestini hep içinde alkol ihtiva eden kolonyalı mendille alırdı, kaç defa sakalını yalarken gördümdü...

Ahmet Hakan Coşkun: Gövdesini yarıp içindeki kahverengi-beyaz halkaları saydığımızda ne kadar yaşlanıp, çağdışı kaldığı ortaya çıkacak Ahmet Abi'mizin... O kadar sürede Yüzüklerin Efendisi'ndeki çınarlar dile geldi de, Ahmet Abi hala yontulup, içinden şık bi zigon sehpa takımı çıkaramadı ya ikea konjonktürüne!

Ahmet Taşgetiren: Şimdi bazılarının içinden çıkanı, gireni falan boşverelim de... size bi hikaye anlatayım ben... "Tavuk mu yumurtadan çıkar, yumurta mı tavuktan?" diye sormuşlar Ahmet Hakan'a... "Bana ne, benim işim hangisini, kim nerde hangisini yiyo ona bakıp, mırrr yaparak yanına sırnaşmaktır!" demiş Peypırmuun'da...

Ahmet Hakan Coşkun: Benden de bir bilmece, incir çekirdeği dolum tesisi müebbet çalışanı Ahmet Abi'yle ilgili... "Ahmet Abi'yi sakatatçıda beyin alırken görmüşler, ama akşam sofrasında o beyni yememiş! Neden? Cevap, beynine taktığı o beyinle bizi yemiş de ondan!" Papermoon'a gelince... Nasıl ki insan büyüdükçe emzikten tiksiniyosa, benim alemimde de artık "abilerle yapılan görüşmeler" out, "home party"ler in...

Ahmet Taşgetiren: Yağlanıp yağlanıp gittiği hom mudur, homo mudur, her ne haltsa... o partiler sayesinde zeytinyağı gibi üste çıkmayı iyi öğrenmiş Ahmet Hakan... Not: Ahmet Hakan döne döne ağarttığı sakalının üst bloklarını neden boyuyor? Yoksa Ömer Üründül'e benzeyip solcularla bloklar arası yakınlaşmasını mı tamamlayacak?

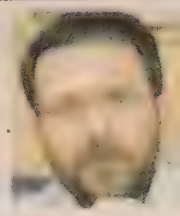

Ahmet Hakan Coşkun: Ahmet Abi ve şürekası iktidara yanaşıp, gittikçe merkezleşiyorlar. Ama, şunu da bilsinler ki, götürürler merkezi sevdirirler herkese... Ahmet Abi şöyle Sahra Güllü'ne doğru bi tatile çıksa kendine gelecek... Yanız dikkat etsin, çölde kutup ayısına rastlayıp bahtsız bedevi gibi olmasın sonu...

Ahmet Taşgetiren: Burdan bukalemun çıkyo, onu izliyorum ben! İzliyorum ve baktıkça rüyorum ki, Ahmet Hakan'ın bu dönüşü dönek değil... Yakında ben maymundan geldim diye ya, heralde onun hazırlıkları medyada yaptığı bu maymunluklar...

Ahmet Hakan Coşkun: Sıkışınca ehli taraf poz vermesi, ne de kolay Ahmet'e dönek demesi! Not: Ahmet Abi'nin iktidarla birlikte fikirlerle kumsalda klip çeken taklacı Doğuş gibi, tatlı tatlı ya doğru daldırdığını görmek ne acı...

Ahmet Taşgetiren: Altın portakal gibi, dönek sans çocuğu...

OLGUN BUDAK@leman.com.tr

Akşamsefası

Man

KRONİK HASTALIĞINIZ
www.leman.com.tr

Papa ortalığı karıştırdı..Vatikan'dan açıklama geldi: "Papa son derece üzgün"

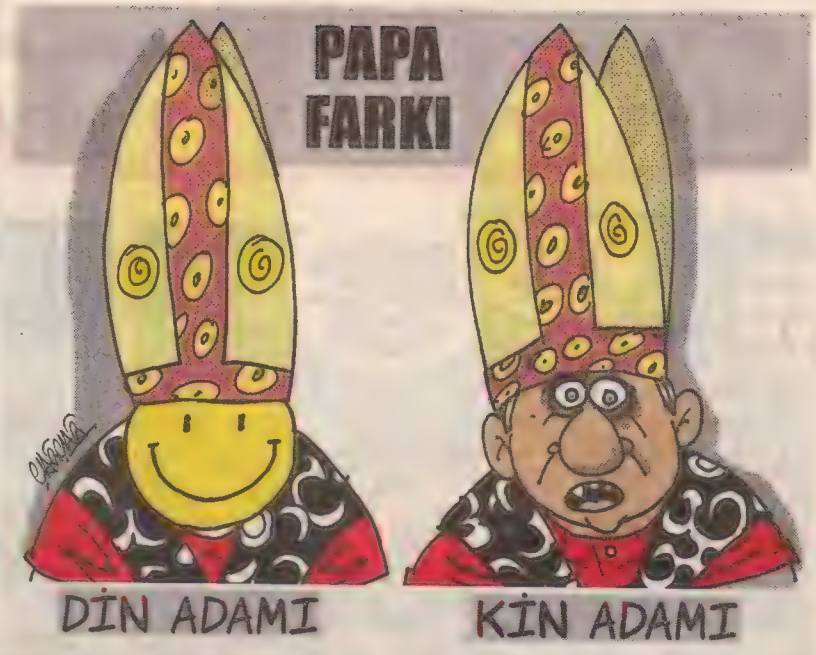

Papa II.John Paul: Dinler arası birlik ve küresel huzur için çabalamış barışçıl, sevgi dolu gülüşüyle zihinlerde **Smiley ikonu** gibi yer etmiş kendini öldürmek isteyeni bile affedebilecek kadar hoşgörüye sahip gerçek bir **ruhani liderdi..**

Papa 16.Benediktus: Hristiyan aleminin başına geldiğinden beri bir **Haçlı lideri** gibi davranan, dinler arası birlik yerine çatışmayı tırmandırmaya çalışan, **felfecir okuyan gözleriyle** hoşgörüsüzlüğü yüzüne vuran **buhrani lider..**

Değişmeyen resim:Terörün alçak yüzü en çok çocukların masum ve kırılgan bedenlerinde suret buluyor..Yürekleri yakıp, vicdanları dağlayan enstantaneler dünyanın ve Türkiye'nin doğusundaki çocukların makus kaderi olmuş gibi.. Bağdat, Beyrut derken mart ayından bu yana Diyarbakır'da 2.defa çocuklar teröre kurban edildi..Patlayan bomba 7'si..çocuk 10 kişinin ölümüne neden oldu.

Tüm kanlı provakasyonlara karşın... Biz kardeşiz! Biz ayrılamayız.

Ortadoğu'da kan döken medeniyet(!) timsali ülkeler bir yanda dururken Papa, islam dinini şiddete çağırmakla suçladı...

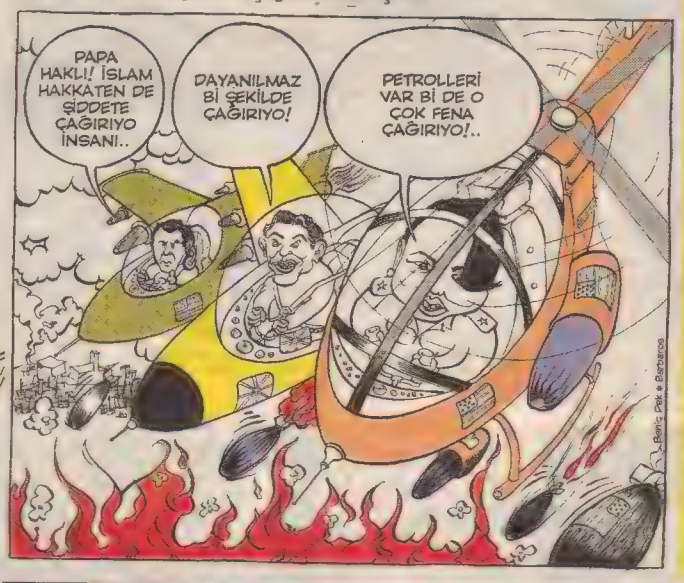

PAPA
bop'umun papası

DİYARBAKIR ÇOCUK KATİLLERİ
kana susamışlar

HÜSEYİN ÇELİK
milli eğitim skandalı

YEŞİL YAĞMASI
önce talan

BELBİM ESKİ GENEL MÜDÜRÜ ADNAN ŞAHİN
fotoğraflı aşk skandalını "iktidar yıpratılmak isteniyor" sözleriyle geçiştirdi

Akşamsefası

daraltimsah

ÇAĞDAŞ

daral@leman.com.tr

YIL: 2050.. TRİPANAZOMİ KADAYIFLAR

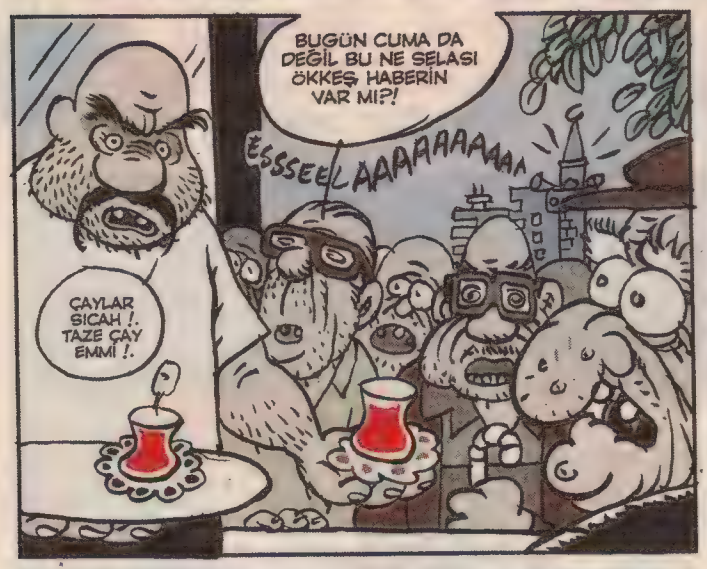

...bu hikaye ikidir yayınlanmaktadır...

Akşamsefası

MERKEL: "TÜRK OLMAK İSTİYORUM, TÜRK İNSANI BİZDEN DAHA ALMAN."

Aksaray PAŞAOĞLU

Bilmiyorum gazetelerde **Pakistan** ya da **Afganistan**'da **Papa**'yı haklı olarak protesto eden enteresan diyeyim karakterlerin özenle çekilmiş ve seçilmiş fotoğraflarını gördünüz mü? Haklı olarak inanılmaz kara ve çatık kaşlar, **bahtımdan daha kara helezonlarla** insanı ortaçağın bilinmezlerine çeken, **kara-mavi hınç alevleriyle** kıvrım kıvrım ihtirak eden porsuk büyüklüğünde sakallar, objektife uzatılmış, öfkeden ya da balık gözü kamerayla çekildiğinden içi **kin dolarak** şişmiş, kafam kadar olmuş yumruklar ve kıpkırmızıya kesmiş diş etleri üzerinde sabırsız bir savaş dansı yapan, irice birer dutu çağrıştıran haklı dişler. **Belki sizi ürküten ama asla bunlardan korkun dedirtmeyi amaçlamayan son derece bir tablo.**

VAPURDA PİYANO ÇALAN ERZURUMLU NİNE

Bakınız sözü nereye getireceğim. Dün akşam **otuz yıldır cipten inip vapura ben binmiyorum** bineyim bir ben deyince **Kadıköy**'den bindim ve bakınız benim görmediğim otuz yıl içinde Türkiye'de neler değişmiş. Önce insanlar inanılmaz kibar olmuş. Bugün **Fransa**'da bile göremeyeceğiniz inanılmaz **Avrupalı giyimleri kuşamlarıyla** bütün yolcular modern ve erkeklerin düzgün örülmüş beline kadar **bembeyaz at kuyruğu saçları ve kuyruklu ceketleri.** Kadınlar dev bir kafese geçirilmiş **inanılmaz kabarık etek ve beli sımsıkı korseyle sıkılmış.** Yanımda oturan yaşlı amca kemanıyla **Edward Lalo** çalıyor ve ortaya piyano yerleştirilmiş. İnsanlar martılara simit değil de **kuşkonmaz** veya **ıspanak kökü** atıyorlar. **Yâni 2006 Türkiyesi Pakistan'a ya da Afganistan'a hiç benzemiyor.**

BACAK KADAR ÇOCUKLAR SWİSOTEL'DE YATIYORLAR

Bu arada **Çırağan Oteli**'nden yükselen havai fişekler **İstanbul Boğazı**'nı bir an için gençliğimin **San Remo** o şarkı yarışmasına döndürüyor. Kendimi **Al Bano-Romina Povır** ikilisi gibi hissediyorum. Başımı göğsüme yaslayıp **Blanka De Luna** şarkısını **Romina**'nın söylediği yerlerde sesimi **şıllık gibi inanılmaz inceltip** o güzel başımı sevecen okşayarak mehtaba karşı dayanılmaz söylüyorum. Türk ekonomisi de bugünlerde o fişekler gibi rengârenk ışıklar saçarak yükseliyor. Lüks otellerdeki eğlenceler işte bunun göstergesi. **Sıradan bir insanımız Swisotel'de düğün yapabilir hâle geliyor.** Bunu ben söylemiyorum. Hayatın kendisi söylüyor. Bakınız daha önce Swisotel'de yaptığı muhteşem düğünle adını duyuran **17 yaşındaki damat İ.G., Atatürk Havalimanı** ve **Kadıköy**'de iki kadının çantasını **çek-al** ederken yakalanıyor. Ben ona artık **kapkaç** diyemiyorum. Benim insanım Swisotel'de fişekli düğün yapmak gibi insanî ve masum bir amaçla yola çıkmışsa işte orada **al-kaç, ver-gel** gibi sözcükler kabaran duyguları anlatmaya yetmiyor. **Mütevazı Türk insanı Swisotel'ini geri istiyor.**

TÜRK İNSANI DOLARLARI KAPIYOR, CEBİNİ ŞİŞİRİYOR

Bakınız **Türkiye** için çok önemli bir ne daha var. Haber dünyaca ünlü **Time** dergisinde yayınlandı. **San Jose State Üniversitesi** ekonomistleri bir inceleme yapmışlar. Sonuç şu: **"İçki içen insanlar daha çok kazanıyorlarmış."** Haberi okuyunca içimden bir yılkı atı gibi kişnemek, **pelin** ya da **tarhun** gibi **yavşan otları yiyip geviş getirmek** geldi. **Neden?** Biliyorsunuz Türkiye'de içki içen insan sayısı hızla artıyor. Elindeki **bira** ya da **köpek öldüren** şişesiyle kaldırımların en güzel yerinde oturan veya yatan insanlarımız oralarda inanılmaz güzel ilişkiler kuruyorlar ve aynı derecede güzel kazanıyorlar. İçki yerine **bali** ya da **tiner gibi daha çarpıcı lezzetleri** tercih edenlerin sayısı da azımsanacak gibi değil. İnsanın beynine çekiç gibi vuran absent adlı içkinin pelin otundan yapıldığını biliyor muydunuz? **Hollandalı ressam Van Gogh**'da absent içiyordu. **Türk insanı güzelleşiyor.** Hem fiziksel hem de ekonomik olarak Avrupalılaşıyor.

TÜRKİYE'NİN DOĞU'YA KAYDIĞINI DÜŞÜNENLER YANILGI İÇİNDELER.

Yazımın başlarında, bindiğim **Kadıköy** vapurundaki **Avrupalı** gibi giyinen ve düşünen, ileri derecede keman çalabilen **Türk** insanından söz etmiştim. Arkadaşlarım bana bu yıl **Mozart'ın doğumunun 250. yılı** olduğunu, bunun için vapurda **Mozart konserleri** verildiğini, müzisyenlerin ve vapur personelinin bu yüzden Mozart dönemi kıyafetleri giydiklerini söylediler. Olabilir. Pekiyi son 20-30 yıl içinde **Kuzey Kutbu**'nda eriyen buzulların yüzölçümünün ne kadar olduğunu biliyor musunuz? Bilmiyorsanız sıkı durun. **Tam Türkiye'nin yüzölçümü kadar.** Yâni Kuzey Kutbu'na da gitseniz orada karşınıza Türkiye çıkıyor. **Buzlar eriyor, ABD-Türkiye ilişkileri ısınıyor.** Bakalım buna ne diyeceksiniz?..

bahadir.boysal@jeman.com.tr

SİSTEM BENİ ISIRIR, BEN DE SİSTEMİ...

BENCİL BOYSAL

RAMAZAN BİR ORUÇ TUTUYOR MUSUN?

ZEMZEM SUYU SERPELER MUNDAR BEDENİNE...

Dünya güzeli, şekeri.. İnsan olarakta dünya iyisi bi dostumuz var.. 26 yaşlarında bi bayan.. Beş-altı yıl evvel evlenmiş kendinden yedi-sekiz yaş büyük adamla.. Boşanmış sonra.. Evliykende bol bol aldatmış meğer.. "Huyum kurusun.. Çapkın bi kızım" diyordu.. Fakat ilginçtir.. Hiç bi kaçamağına, tek gecelik ilişkiye falan rastlamadık.. O mevzular evliyken mi ballı geldi nedir.. Uzun bir süre öyle tek tabanca takıldı.. Sonra birden ortadan kayboldu.. Aradım cepten.. El cevap çoktan hazırmış.. **"önce gerçekten güvenecegim birini bulcam.. E tabi ilişkinin getirdiği sorumluluklar da var."** İrkildim, ürperdim.. Teliforu kapattım.. Soğuk, ruhsuz materyalist sert bi kayaya çarpmış gibi.. Yani işte bu laf 15 gün boyunca ara ara beynimde yankılandı durdu!.. Yani aşkın uhrevi ışığından bahsetmeyecekti elbet bana.. Aşkta insanı güzelleştiriyormuymuşki.. İntihar edenleri de var bunların... Fakat kardeşim o ne Amerikan ağzı iblis bi laftı öyle be.. İşte iki hafta sonra kızımızı bi arkadaş toplantısında gördüm.. Sap sap dolaşıyordu.. Nooldu? dedim.. Aynımış, bırakmış meğer.. 2. hazır cevap bomba geldi.. **"Denemedi demezsiniz.."**

SADOBAY

Dönem dönem aklıma gelir.. Cevabını merak eder dururum.. Türkiye'de neden sado-mazo klüp açılmaz??. Çokta lazım değil gerçi ama Gazi Paşa mahallesinde kerane açıyolar!!. Striptiz pavyonlarımız da var.. Hazır, deri fiyatları da düştü diyorum ama kırbacı, zopayı, zenciri yatakta sevmiyor bizim millet.. Sokakta zaten kavga, depik, dayak zumzuk gırla.. Ve grup seks kültürümüzde yoktur zaten.. En son bi yeni Türk porno filminde görmüştüm grup yapayım diye adam iki aşırı şişman kadını üstüste koymuştu da.. Alttaki soluksuz kalıp inliyordu... Kalabalık sevişemezler bizimkiler.. Ve en önemlisi, hiç bir Türk erkeği bir sado mazo cemiyetinde de olsa, götünün gözükmesini istemez..

ateşseniçağırıyooo

DİLLERDESİN

Gündemdeki her mevzuya atlamakta olmaz elbet.. Lakin ben ağzımı açmadım.. Çukurova hısım, akrabalardan burda, Anadolu yakasında anamın halasıgiller var.. Çay içmeye gittiydim.. Papa var.. Ve yediği halt.. **"Eskisi nur yüzlüydü.. Bununkinde meymenet yok.. Biliyordum bunun bir herze yumurtlıycağını.."** dedi yaşlı hala.. **Herze** de neyse artık.. Papa'nın Alman olması da huylandırıyo beni zaten.. Bir kabalık, densizlik var onlarda.. Isınamadım getti.. Ulan insan hiç sevgilisine **"ich liebe dich!"** der mi.. Ne ayıp...

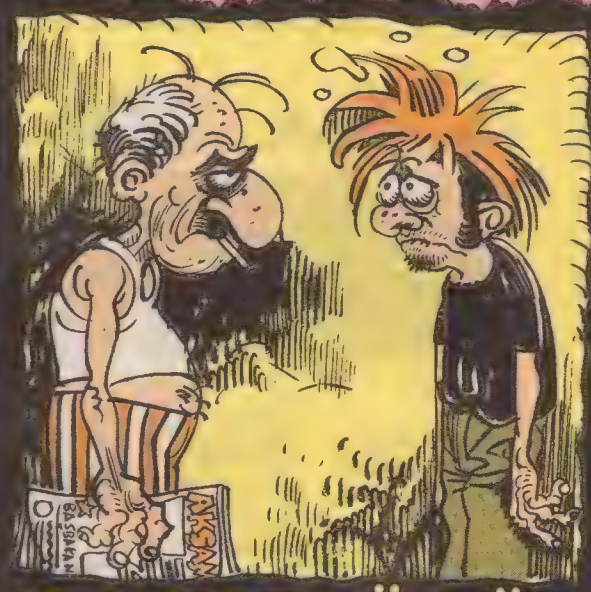

ZATEN ÖLÜ!

Aranızdan kaç kişi intihar etmeye harbiden niyetlendi bilmiyorum.. (Yani bu istek çok uzun süredir içinde varsa ve hala hayattaysan zaten ölümü yaşıyosun demektir.. bi noktadan sonra lüzumu da kalmıyor yani) Bazen birileri anlatır.. Genelde 20 yaş civarında coşageliyor gibi.. Ahbaplarımızdan birinin o yaş anısı işte.. Kendi canına kastetmeyi gerçekten istiyor ama durumu babasına da açmış!.. "Et bakalım nolucak.. En fazla 15 gün yasını tutarız.. Sonra hayata kaldığımız yerden devam ederiz.." E doğruya doğru..

20 YETELE!

SEVTAP

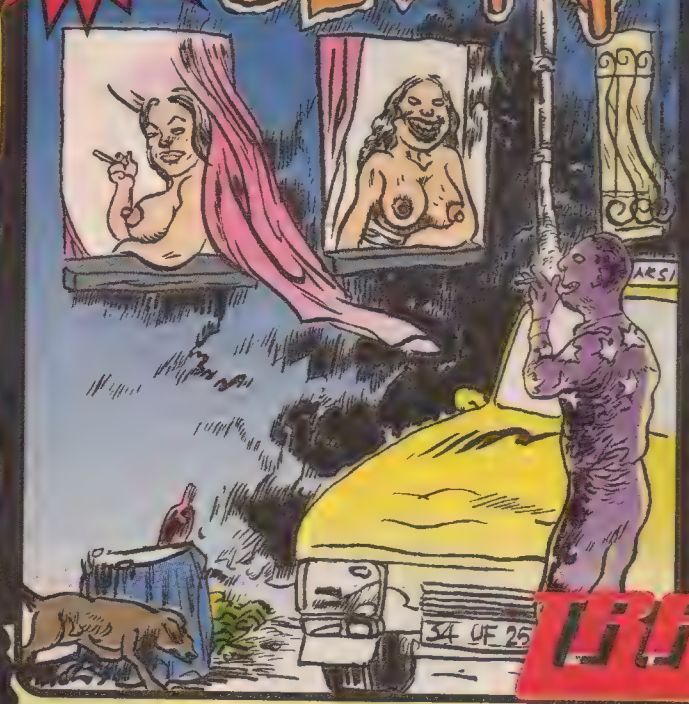

MO HAWK

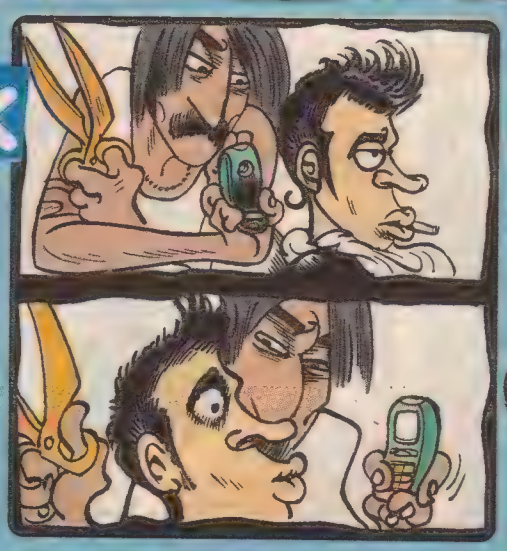

Habire berber değiştiriyorum.. Yani böylesi daha eğlenceli.. Ama şu Mohawk modeli saçtan vazgeçemedim.. Tepede kalır.. Yanlardan sert alınır.. Bi de ensede kuyruğumsu kalır.. Ama o kuyruğun orantısı önemli.. Deriyo bi kıvırcık olma tehlikesi de var.. Son berberde traş bitti merakla beklediğimi enseyi göstericek.. Hassasiyetimi anladı ki ne anladı! Ayna tutacak sandım.. Cep teliforuyla enseyi çekiverip gösterdi!! Ben ne diyeceğimi bilebildim mi ki?..

TRANSMANIA

Taksim, İstiklal Caddesi'nin sağ alt sokağından meşhur Nevizade'ye gelmeden o bitik karanlık caddelerde travestiler sokağı var.. Yine kestirmeden giderken denk düştük.. Burayı niye belediye turistik hale getirmiyo anlamıyorum.. Üç memeli ceylan gözlü kadın adamlar!!. Biz buradan kızlı erkekli ikidir geçerken, bi kaba sözlerini de duymadık. Hatta kızlı erkekli içeri bi uğrayalım dedik.. Işıkları cayır cayır açık temiz dantelli ev gözüküyo çünkü.. Ambiansı merak.. İki kelam?.. Muhabbet 20 milyon liraymış meğer.. Civardan bi taksici bize dediki.. Hiç sekse girmeden sırf yaptıkları börek ve dolmaları yemek için her hafta gelenler varmış..

SIKILHAN

- Alo, reis naaber, Hırgürkan ben. Alo, bak ne diycam: gün, şey günüdür hoca...Eee... Hep beraber, "Benim ulan, burdayım, ekmeğimin peşinde delikanlıyım, şu peygamberler diyarının tertemiz bir evladıyım" diyen her kişi için bugün... evet, işte o gündür bu gün...

- Çarşamba...

- Lan hemen makaraya bağlayıp gırtlağına çaktırma şimdi. Ne dalga geçiyon şerefsiz evladı! Gelir oraya boydanboya delerim bak, yavşak! Gün, tek yürek tek bilek olup internetin başına geçme günüdür... Gogıl'a giricez...

- Naapcaz abi orda? Öyle bi söyledin ki Suriye'ye giricez gibi oldum.

- Saygı duyarım, oraya da girelim, büyüklerimiz bilir. Ama önce gogıl diyorum ben. Oraya giricez "web'de ara" bölümüne "delikanlılık, haysiyet, piçak, namus, kral esnaf, fitbol, kupa, ekmeğinin peşinde olmak" gibi şeyleri yazıcaz...

- E güzel...

- "Güzel" filan yazma lan, talimatlara uy şerefsiz. Kalkıp "güzel" yazıcan oraya, memleketimiz hakkında "habire güzel karı resmi arıyo bunlar, başka işleri güçleri yok" diye negatif bir şey oluşacak gene. Zaten istatistiklere göre internette en çok porno arayan memleketler arasında çıkıyomuşuz deye bir iftira atılmış durumda. Milletçe birlik ve beraberliğe en çok ihtiyacımız olduğu bu günlerde bi de kalkıp "güzel" yazma oraya. Dediğim laflardan yazıcaz, böylelikle bizim için "Delikanlılık, haysiyet gibi hususlara ilgi duyuyolar, helal olsun lan adamlara" durumu meydana gelecek. Ezberlerini bozucaz bunların, "Sağır oda"ya alıcaz. Oparasyon budur...

- Detaylı ararım.

- Helal olsun! Yaz, detaylı ara, yakışır... Yalnız bak orlarda "Kendimi şanslı hissediyorum, şansımı deneyesim var" butonları var onlara asla dokanmıyosun. Hani yani bu sefer de "kumarbaz lan bunlar" diye bi laf çıkarmasınlar, anladın oparasyonu? Startı veriyorum aslanlar, kolay gele, Gogıl gazamız mübarek olsun, hayda!

- Çıkın ulan o çilek odalarından buraya dağa bayıra tabiyata gelin!

- Ne?

- Alo, benim dayısının aslan yeğeni, Ömür Kartzambak konuşuyor: naaber? Nası gidiyo vuruş karış işleri? Ulan bi durun be, durun bi be... Habire çat çat çat...Var ya sizin nesil acaip, kıymetini bilin. Ha vallahi kıymetini bilin...

- Evet Ömür Dayı ben ve neslim seni dinliyoruz, bişi mi diycen?

- Şimdi ben Ömür Kartzambak olarak sigaraya savaş açtım yeğenim. Şöyle ki: sigara bağımlılığı olan evlatlarımızı yalayarak tedavi ediyorum. Hani var ya nikotin bantı yapıştırıyollar kızlar oralarına buralarına. O şekil, ben işte, kız sigara bağımlılarında vücüdün belli noktalarına dilimi tatbik ediyorum. Al gel arkadaşlarını, kızlı erkekli doplaşın, denemesi bedava. Başka şifaları da var benim salyalarımın...

- Ohoo hepten oldun sen dayı yaa...

- E her boku siz biliyonuz de mi? İlmen kanıtladığım bişeyi söylüyorum ben. Burda kahvede kırk kadar gönüllüyü yaladım bi daha sigara içmediler. Nikotin bandına felan para vereceğinize gelin ben yalıyım işte. Alo... Kapama lan... İyi kapayın ozaman, sigarayı da için ama soona beni arayıp da dayı böhür böhür öksürerekden yalvarmayın. Hah, ben diyeceği mi dedim!...

- Sıkılhan, olm lan, Çağatay lan ben. Bak var ya beni telefonda işleten sensen, zıçtım bacaana olm, hiç şansın yok, ciddiyim kaç git bu gezegenden. Olm beni biri arıyo, "internetten biriktirdiğin dokuzyüzattmışbin kukuluk dev arşivi biliyoruz, içlerinde yaşı tutmayan kukular var, 'çocuk pornosu'ndan başın belada lanedolası, biz Efbiaydanız" diyo...

- Yaşı tutmayan kuku haa, yaş iş adamım...

- Olm korkudan sildim lan bütün kukuları. Ne biliim abi ben kukunun yaşını maşını. Sipeyşıl Ecınt Ebigeyl olduğunu söyleyen herif "Silsen de değişmez, uydudan gördük kukularını, seninle işimiz bittiğinde o lanet kıçını da alıp zencilerle dolu bir hapisaneye gireceksin" diyo. Hatta rüşvet olarak benden donut ve kahve istedi. Söktüm attım interneti felan, naapcam hocam ben bööle yaaa?

- Bisüre aynayla üçbuçuk atan bi döte bakıp idare edicen...

sklhan@leman.com.tr **ATİLLA ATALAY**

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES CAN BARSLAN

PREKORADO

MİDLEKORADO

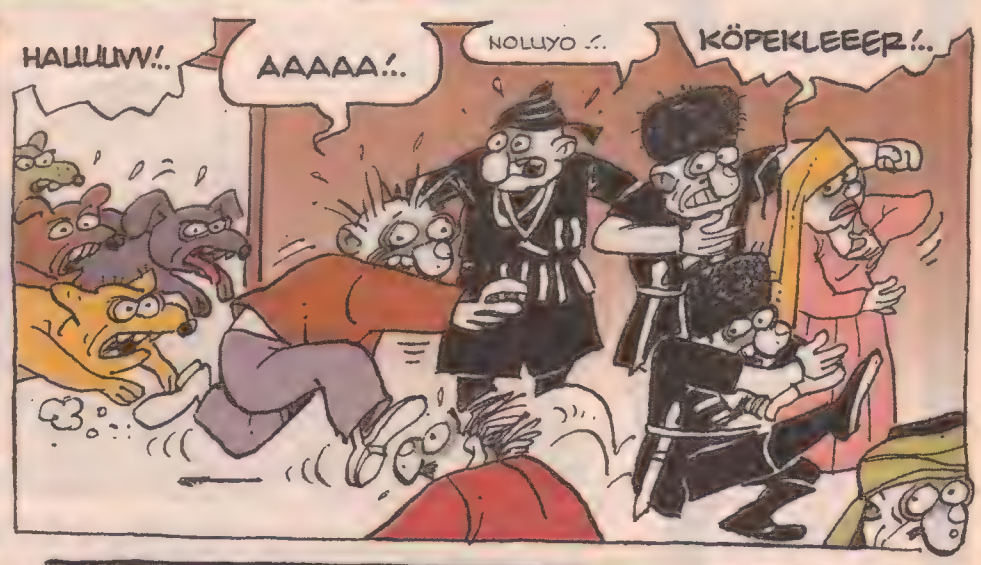

ENDEKORADO

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Siyamlı profesör Yattara Valli

Hocam, kişi var, beni kucaklayıp kaldırıyor. Camdan bir odaya bindiriyor. Her taraf cam. Sonra birden etraf hareket ediyor Ben sabitiz ama. Hocam, yer duruyor. Odadan iniyoruz. Neo?..

Rumuz: Cam oda

Cevap: Eğer yavrum, sahibin yavrum, seni akvaryuma atmadıysa, araça bindin sen yavrum. Hem de kop kornalı araç. Git onları hep.

Soruyu gönderen: Tanju Kaplan

Önemli duyuru: İşiniz yoksa kedi derdi yazın gönderin. Profesör Yattara Valli burada cevaplasın.

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER

Bazı şeyler vardır ki öyle böyle değildir. Ama bir de öbür bazı şeyler vardır ki onlar da sonradan çok başka türlü çıkar galiba..

Kral hem 6. hem 7. Kaosidis

Evet, pratik olmasına pratik. Üstün manevra kabiliyeti var. Beslenmesi yatması kalkması olağanüstü kolay. Teftişler meftişler beş dakka bile sürmüyor. Ama dört kişilik orduyla zaferler kazanabilir miyiz onu henüz bilmiyoruz.

York Prensi II.Deryo

KAHRAMAN MASA EŞAT

Bu Savaş Yoksulların Savaşı

CEZMİ ERSÖZ

Bütünüyle kuşkudayım. Bu ülke de, yazılan, çizilen söylenen bir çok şeye inanmıyorum. Gerçekler sürekli gizleniyor. Birkaç gündür büyük bir üzüntüyle bunu düşünüyorum.. Dikkat ederseniz, reel politika üzerine pek yazı yazmıyorum. Doğrudan politika üzerine yani. Çünkü politika bana çok kirli geliyor. Özellikle bu ülkedeki politikalar. Ama ne yazık ki ve ne acı ki, bu politikalar bizim hayatımızı belirliyor, kaderimizi çiziyor.

Bugün, **Diyarbakır**'da insanlar isyan halindeydi. Gün boyu şehirlerinde yaşanan katliamı protesto ettiler. İki gün önce patlayan bombayı ve bomba sonucu hayatını kaybeden 7'si çocuk 10 insanın yasını tuttular. Ve daha bir çok ağır yaralı var. Onların akıbeti meçhul. **Diyarbakır**, benim canım şehrim. Bu ülkede, en mutlu olduğum şehirlerden birisi, **Diyarbakır**'dır. Bu bomba ne zaman patladı, bu ülkenin aydınları ve **Demokratik Toplum Partisi**'nin yöneticileri **PKK**'ya koşulsuz ateşkes çağrısı yaptıktan tam 10 saat sonra patladı. Ne tuhaf değil mi? Buna benzer o kadar çok olay oldu ki, bunları anlatmak istiyorum. Yani bir anlamda eteğimdeki taşları dökmek istiyorum. Çünkü sormam gereken çok soru var. Bir türlü çözemediğim çok konu var. Ben, politik yazı yazmıyorum ama politikanın çok içindeyim. Bütün gelişmeleri günü gününe ve dikkatle takip ediyorum. Şu anda masamın üzerinde bir sürü kitap, doküman, gazete küpürleri, internet çıkışları, raporlar var. Belki birçoğunu biliyorsunuz, ya da bilmiyorsunuz ama bunları sizinle paylaşmak istiyorum. Çok karanlık bir ülke burası. Çözülmesi çok güç bazı konular var. Birileri kurban ediliyor ve haksız yere kurban ediliyor, evlatlarımız ölüyor. **Türk** ya da **Kürt**, dağlarda ya da asker ocağında. Gencecik çocuklar.

Şu anda, önümdeki bir gazete de, evladının Ay Yıldızlı bayrağı sarılmış tabutunu okşayan ve çığlık atan bir annenin fotoğrafı var. Bu fotoğrafa uzun süre bakamıyorum. Bu annenin acısını hissetmeye çalışıyorum, ne büyük bir acı olduğunu tahmin etmeye çalışıyorum. Artık anneler soruyorlar, sormaya başladılar: Özellikle Başbakan **Tayyip Erdoğan**'ın, **"askerlik yan gelip yatma yeri değildir"**, ve devamında **"asker ocağı turistik mekan değildir"** şeklindeki sözlerinden sonra, bütün askerlerin cenazelerinde artık yeni bir süreç başladığını söyleyebilirim. Artık anneler, babalar, evlatlarını yitiren insanlar **"Vatan sağolsun"** demiyorlar. Bu belki de ilk kez yaşanan bir karşı çıkış…

Şehit Jandarma Asteğmen, **Zeki Burak Okay**'ın babası **Sezai Okay**, **"Çocuğumu bu vatana helal etmiyorum"** diye haykırdı cenaze töreninde. Ve devam etti, **"benim yavrum neden şehit değil, biliyor musunuz? Çünkü benim oğlum Çanakkale'de savaşmadı. Yukarıdakilerin çocukları buralarda askerlik yapmıyor. Tayyip Erdoğan'ınkiler de yapmıyor, ama bizim çocuğumuz ölüyor işte"** dedi. **Zeki Burak**'ın Annesi ise; **Bursa Jandarma Bölük Komutanı Tuğgeneral Baykurt**'a şu soruyu soruyordu: **"Bir sinek dahi öldürmeyen oğlumu, dağlara neden gönderdiniz? Siz değil, ben oğlumu kaybettim."**.Bir başka cenazede Şehit Piyade Eri **Yakup Törün**'ün dayısı şöyle söylüyordu: **"Olan fakire, ortada kalana oluyor. Altta kalan ezilir. Sonuçta olan budur. Ben gideyim param olsun, paralı askerlik yapayım. Hemen gidip yapıp geleyim. Doğu'yu kim koruyacak, altta kalanlar koruyacak. Bu hiçbir zaman ders olmaz.."** Evet, bu sözler, çok alıştığımız sözler değil. Yeni bir dönemin başladığını görebiliyoruz. Evet, kirli savaş var ve bu kirli savaş çözümsüz bir noktaya doğru gidiyor. Ve artık anneler babalar evlatlarının neden öldürüldüğünü sorgulamaya başladılar.

Tayyip Erdoğan'a, **"askerlik yan gelip yatma yeri değildir"** dediği için, önceleri çok öfkelendim. Ama bu sözün üzerinde çok durmak bence gerekmiyor. Çünkü karşı çıktığım, yan yana durmayacağım birçok insan dahi **Erdoğan**'a bu sözleri için çıkıştı, eleştiri getirdi, yargıladı. **Erdoğan** köşeye sıkıştı ve askerlere yaranmak istiyor. Askerlere yaranmak isterken, sürekli puan kaybediyor. Merkezde olmaya çalışıyor ama O'nu merke-

orlar. Sonuçta bu, sıradışı gafı yüzünden puan kazanmış gözüküyor O'nun karşı- ama en azından Başbakan'ın bu, vicdanla- n gafı, yeni bir süreci başlattı diyebilirim. nelerin soru sorması lazım artık: **"Evlatla- ıp götürüyorlar!"** demesi lazım.

bu arada çok beni son derece rahatsız gelişme oldu. **Hürriyet Gazetesi**'nde **Fa- rge**' bir haber yayınladı ve bu haberde ce- enlerinde, evlatlarını kaybeden aileler için, ğrusu evlatlarımızı, vatan sağolsun demi- iyen ve çocuklarının ölümünü sorgulayan ir yargıda bulundu. O da şuydu: **"Bütün PKK'nın oyunu, burada bir komplo var. yla bu tip çıkışlar orduyla millet arasını bu da PKK'nın işine yarıyor"** şeklinde yayınlandı. **Milliyet Gazetesi**'ndeki yayı- **e Temel Kuran**, bu konuya değinmiş, 13 rşamba günü yazdığı yazıda şöyle diyor: **günü bir yazı yazdım. Şehit annesi Hati- üzer'le yaptığım konuşmada anne şöyle "Ben nasıl gurur duyayım, çocuğumun hakkını elinden almışlar, neden gurur ." Yazıdan sonra onlarca asker ve şehit an mektuplar geldi. Hepsinin birleştiği u. "Acımız, korkumuz büyük ve ne soru ıza, ne de isyan etmemize izin var." Ya- nunda, "bu anneler Türkiye'de neyi ya- diye sormuştum. Tesbitleri ortaya çıktı Savaşı ve savaşın zulmü. Soru soran an- vatan haini" olmakla alttan alta tehdit e başlandı. "PKK'nın tuzağına düşmüş itham ediliyorlar. Çocuklarını vermiş "neden?" demek bile çok görülüyor."** çok doğru tespitler bunlar. Ben bu yazım- le şunu vurgulamak istiyorum. İki tarafta, k ordusu ve orduya yakın kurumlar, derin **ITEM** dahil. Dahası birçok karanlık, kirli ir tarafta ise, **Kürt** kesiminde ise; savaş bu savaşın bitmesini istemiyor. Ve iki ta- inleri birlikte hareket ediyorlar ve birlikte ttiklerine dair birçok belge ve rapor var lar gözardı ediliyor, ortaya çıkartılmıyor, yor. Elinde belge mi var? diye sorabilirsi- em yok. Belge olsaydı herhalde şu anda lmazdım. Ama sezgilerim var, bazı bilgi- lerim var, tahminlerim var. Bunlar üze- rinden düşünmeye çalışıyorum ve siz- leri bu yolculuğa davet etmek istiyo- rum.

Evet. Adı üzerinde bu bir kirli savaş. Ve bu kirli savaş, her iki tarafın şahinle- ri tarafından bitirilmek istenmiyor, sür- dürülmek isteniyor. Çünkü ortada bü- yük bir rant var. dolayısıyla bu savaş bi- terse, bu savaşı sürdüren kesimler, var- lıklarını, eski güçlerini kaybedecekler. Varlıklarını bu sorun sayesinde sürdü- rüyorlar. Bu program sayesinde güç kazanıyorlar. İki tarafın da birbirine ihti- yacı var. Yani **Genel Kurmay**'ın, **Özel Harp Dairesi**'nin, **JİTEM**'in, **Güney Do- ğu**'da askerlik yapan birçok subayın bu savaşa ihtiyacı olduğu gibi; **PKK**'nın yöneticileri ve bu savaştan rant sağla- yan kimi kesimleri tarafından istenen, devam ettirilen, bitmesi arzu edilmeyen bir savaş bu. Yani birileri kurban oluyor, birileri kurban ediliyor. Kurban edenler ise bu kan gölünde kendi güçlerini, var- lıklarını sürdürmeye çalışıyorlar.

Günlerdir elimde bir kitap var. Tekrar tekrar okuyorum. **Memedin Kitabı**. Adı bu. Yazarı **Nadire Mater**. Bu kitap, as- kerliğini 1984-98 arasında **Olağanüstü Hal** bölgesinde yapmış 42 gencin ya- şadığı acıları, travmaları, gözlemleri ak- tarıyor. Farklı kültürlerden, farklı bölge- lerden gelen 42 genç, bu kirli savaşta neler yaşadıklarını **Nadire Mater**'e an- latmışlar. Bu kitap, belki türünün ilk ör- neği. Savaşın acı sonuçlarını gözlerimi- zin önüne sermesi açısından son dere- ce önemli bir belge niteliğini taşıyor. Bu kitap yayınlandı, sonra ne oldu biliyor musunuz? Yargılandı ve toplatıldı. Mah- kemesi uzun yıllar sürdü ve beraat etti. Bu kitapla ilgili **Yalçın Pekşen**'in **Ak- şam** gazetesinde yaptığı bir yorum var. Şöyle diyor **Yalçın Pekşen**: **"Nadire Mater'in kitabı ise, hem geçmişe hem geleceğe dair alınacak derslerle dolu. Öyleyse niye korkuyoruz bu kadar? Yoksa, herşeyin bilinmesini istemeyenler de mi var?"** Evet. Hiç şüphesiz herşeyin bilinmesini istemeyenler var. Çünkü bu savaş, birilerinin işine geli- yor!

Memedin Kitabı'nda, 1962 **Deniz**'li doğumlu bir askerin şu sözleri beni çok etkiledi: Askerlerin isimleri verilmemiş güvenlik açısından. Şöyle diyor, 47.sayfada. **"Ordu, savaşı bitirmek is- tiyor mu? Bir gece tabur komutanı geldi, karakola, bu arada köyden ateş geldi, bana "bin şu kariyere, git tara gel şu köyü" dedi. "Kendi köyümüzü nasıl tarayayım" dedim. "Yazılı emri verecek misin?" "Tara" diyor, ama kendisi gitmiyor. Ga- leyana gelip tarasam! Yorumu size bağlı. İstiyor mu, istemiyor mu? Güney Doğu'ya gitmek iste- nir mi, biz köylü çocuğuyuz. Köylü çocuğunun torpili morpili mi olur? Kimsesizleri gönderiyor- lar, kayırma çok fazla. Vatanı korumak garibanlara düşüyor. Zengin işini bilir. Toplum, kendine değinceye kadar hiç ilgilenmiyor. Ölürsek şehit, kalırsak gazi hesabı. Ya sakat kalırsam?"** Bu er, 1992 yılında terhis olmuş. Bu sözleri de 1998 yılının Mayıs ayında söylemiş.

Yıllar önce, **Bitlis**'te tanıştığım bir Savcı'dan bahsetmek istiyorum size. Bu **Savcı**, demokrat, ileri görüşlü bir insandı ve Alevi kökenliydi, hiç unutmuyorum. Bölgedeki sorunları konuşurken, bir ara bana şunu dedi: **"Biz, elimizden geleni ya- pıyoruz. Barış istiyoruz. Zaman zaman işler nor- male dönüyor, yollarda güvenlik sorunu kalmı- yor ve insanlar evlerine rahatça gidebiliyorlar. Fakat ne oluyorsa birgün haber alıyoruz, bir ara- banın soyulduğunu, ya da birinin kaçırıldığını, birinin öldürüldüğünü öğreniyoruz. Bunun üzeri- ne tekrar karar alınıyor, emirler veriliyor ve böl- gedeki yolculuklar tekrar konvoyla yapılıyor. Ya- ni 30-40 araba biraraya geliyor, sonra bu araba- ların önüne askeri panzer getiriliyor, arkada panzer, bu şekilde askeri koruma altında insan- lar evlerine ulaştırılıyorlar. Ve bu da saatler sü- rüyor. Bu benim tuhafıma gitti, araştırdık. Bölge- deki yollarda çay ocağı, lokanta, restoran, benz- in işletmesi gibi yerlere baktık, araştırdık. Bun- ların sahiplerinin çoğunun özel tim görevlisi ol- duğunu öğrendik. Bu beni şok etti. Çünkü, orta- da bir ticaret var, bir rant var. Eğer güvenlik olursa, insanlar evlerine rahatça ulaşırlarsa; bu yol boyu dizilen restorantlar, çay ocakları, benz- in işletmeleri para kazanamayacak. Öbür türlü, eğer güvenlik sorunu olursa, insanlar saatlerce yollarda bekleyecekler. Beklerse ne olacak, res- torantları kullanacaklar, benzin istasyonunu, çay ocaklarını kullanacaklar. Evet, bütün bu olayların arkasında biz bu kişilerin olduğunu tespit ettik. Söyleyin, böyle bir ülkeye barış ge- lir mi?"**

Evet, işte ben bu noktada soruyorum: Bu sa- vaş, kimin savaşı? Doğru yanıt: **Bu savaş, yoksul- ların savaşı...**

Şehit oğullarının mezarı başında gerçekleştirdi- ği bir gösteride bir baba, savaşa yönelik şu soru- yu soruyordu: **Neden şehit olanların %90'ı yok- sul, neden ölen zengin çocuğu yok? Bu kez bir başka anne, yakını tarafından susturulan bir an- ne ise şöyle diyordu: "Ne şehidi be! Oğullarımı- zı alıp götürüyorlar."** Kadın bunu söylerken, prog- ram kesildi. Daha sonra mezarlıkta, **Türk** bayrakla- rına sarılmış acılı insanları gördük. Bir kısmı, **"Kahrolsun PKK"** diye bağırıyordu. Diğerleri, kurt başı işareti yapmaya çalışıyorlardı.

Yine, **Nadire Mater**'in, **"Memedin Kitabı"** adlı çalışmasından bir bölüm aktarmak istiyorum. 1974 **Denizli** doğumlu, meslek lisesi mezunu bir asker sy.212'de, anılarını şöyle anlatıyor: **"Orada, bugün de ölmedik anne, diye yazıyorduk. Mek- tup, dağın başına skorski ile gelirdi. Haberleş- me sıfır yani. Evime 3 ay kadar telefon açamadım. Vatanımı milletimi seviyorum, ama canımı daha çok seviyorum. Orada yüzbaşının, binbaşı- nın, işadamlarının, Şırnak'ta görev yapan oğlu var mı, bir öğrenin. Bizim oraya, Orgeneral İs- mail Hakkı Karadayı'nın emir binbaşısının oğlu- nu yanlışlıkla göndermişlerdi. Çocuk, 2 gün son- ra giderim, dedi. 2 gün sonra skorskiye bindi, Diyarbakır'a gitti. Oradan nereye gitti, Allah bi- lir. Bu askeriyede, gemisini yürüten kaptan he- sabı. Ne demiş şair: Bayrakları bayrak yapan üstündeki kandır / Eğer uğrunda ölen varsa, va- tandır? Senin oğlun neden gitmiyor, Tansu Çil- ler'in, Mesut Yılmaz'ın oğlu neden gitmiyor OHAL bölgesine? Savaşa onlar karar veriyor. En azından çorbada kaşığının olması gerekiyor. So- ruyorsun, nerelisin? Bingöllü'yüm. Psikolojik- man yanlış bakıyorsun. Sivil hayatta baktığımız açı, ama Şırnak, Tunceli ve Hakkari'de bizim normal Türk vatandaşlarından kat kat iyi olanlar da var."** Ve devam ediyor: **"Orada, hayatın, insa- nın değerini öğreniyorsun, insanların içyüzünü öğreniyorsun. İnsanların ne kadar iyi, kötü, ka- ramsar olduğunu öğreniyorsun. OHAL kalkarsa, terör olayı, PKK olayı biter. Bazıları OHAL'in kalkmasını istemiyorlar. Valisinden tut, rütbeli- lerin de biraz işine geliyor. Buraya gelse, kaç para alır, kaç para maaş alır. Rütbelilerin OHAL'deki görevleri biter. İkinci bir OHAL yapar- lar, daire araba alırlar. 26 milyon maaş alıyor- dum. Batıda 4 milyondu. 50-60 milyon param vardı, onu yiyorum, işe girinceye kadar."** Mayıs 1998.

Devam edecek...

cezmier@leman.com.tr

* **Telekom**'un yarattığı sıkıntı yüzünden kısa bir süredir devre dışı kalan www.cezmiersoz.com adlı sitem ve ziyaretçi defterim tekrar faaliyette..

* Sevgili **Oğuz Mucuroğlu**'nun **"Dinle Kardeşim"** adlı kitabı ikinci baskıya doğru gidiyor.. Onunla gurur duyuyorum...

Akşamsefası

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

ERDENER ABİ

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

GEZ MAH MUT ÇUK

MAHMUT TİBET

www.gezgozmahmutcuk.com

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

UMURCUNUN SEYİR DEFTERİ

Sevgili dumurseverlerim şu sıralar yelkenli tekneyle birkaç hafta sürecek olan bir deniz yolculuğundayım... Teknede Kaptan zorunlu olarak seyir defteri tutuyor, ben de dumur seyir defteri tutumak zorundayım. Zira ben bir denizci değil, bir dumurcuyum... Homeros'un **"şarap rengi denizde yelken açtık..."** dediği gibi bizler de **"dumur denizinde yelken açmışız..."**

Gökçeada Kaleköy Limanı'nından **09-Eylül, Cumartesi** günü **saat:16:45**'te rüzgara karşı yelken açtık ve kıyıdaki kayalıkları yalaya yalaya ilerliyoruz... Kefalos Burnu'na doğru giderken rüzgar rotamıza uygun hale geliyor... Birazdan Kefalos Burnu'nu ve Gökçeada'yı arkamızda bırakıp Bozcaada'ya doğru seyir edeceğiz...: **Rotamız Foça Limanı**... Hava gittikçe sertleşiyor, ancak Dört saat sonra nihayet Bozcaada açıklarındayız... Bozcaada'yı geçerken neredeyse dalgaların üstünde uçuyoruz ve hava kararıyor... Gece karanlığında dev dalgaların üstünde oluşan beyaz köpükleri, koşan mitolojik deniz yaratıkları gibi görüyorum midemin bulantısından, sanki atlıyorlar, koşuyorlar, zıplıyorlar... Gece seyri dayanılmaz zor ama Kaptan Panayot böyle istedi, ne yapalım... Dalgalara dayanacak gücüm kalmıyor, Yirmi saat boyunca sadece bir-iki lokma peksimet ve iki bardak su içtiğim halde midem bulanıyor, içimde girdaplar var sanki...

Edremit Körfezi'ni sert Kuzey rüzgarlarıyla durmaksızın geçip sonunda **sabah 10:45** itibarıyla Foça Limanı'na giriyoruz... Tam **Onsekiz saatlik** bir gece seyrinden sonra bitkin bir haldeyim... Fakat ne var ki, uykusuz da olsam hemen dumur araştırmasına gitmeliyim, zira Foça'da sadece **İki gün** demirleyeceğiz...

TELEFON TARTMA

Yorgun ve uykusuz halimle Foça sokaklarını dolaşmaya başlar başlamaz ilk dumurla tanışıyorum. Şu sırada Foça'da bir Balıkçılık Festivali yapılıyor ve içinde ilginç etkinlikler var... Balıkçılık Festivali'nde **"Büyük Balık Tutma Yarışı"** için kurulan hassas balık terazisinde kuyruk olmuş bir halde cep telefonlarını tartan bir grup insan kalabalığı gördüm... Aralarında hummalı bir şekilde tartışıyorlardı bir de... **"Benim nokya 10 gram, senin ki 12 gram..."** falan diye... Balık ağırlığının çokluk kavramının tam tersine bir orantıyla, azlık temelinde gramaj hesabıyla yapılan bu tuhaf yarış ani bir dumur şokuyla bütün yorgunluğumu bir anda alıverdi...

FAZLA YAKLAŞMAYIN

Foça'nın, bu yörede sıkça bulunan Tüf Taşı'ndan yapılmış çok çok güzel eski taş evleri var... Evlerin kapı-pencere demirlerinde de sadece Foça'ya özgü, ustaca işlenmiş motifler bulunmakta... Zira unutmayalım, her beldenin mimari yapısı farklı olduğu gibi, kapı-pencere demirleri de her zaman farklı özellikler gösterir... İşte bu seyrine doyulmaz Foça taş evlerinden birini yakından incelerken, Onsekiz- Ondokuz yaşlarında, her halinden o mahallenin genci olduğu gayet belli biri bana doğru gelip sert bir edayla, **"Fazla yaklaşmayın!..."** dedi. Etrafta ondan başka kimse de yoktu. Şaşırdım, burası turistik bir bölge ve sokak arası, zaten yürürken evlere en fazla bir metre uzaklıktasın, yaklaşmamak ne demek ki?... **" Neden?..."** diye merakla sordum... **" İçerde korunan biri var!..."** diye cevap verdi... Baktım, ne evin önünde ne de çevrede bu mahalle gencinden başka kimseyi göremedim Kimdi acaba bu korunmasız bir halde bu korunan önemli kişi?... Ben de **"Asıl korunması gereken bu kesme taş ev, onu da koru.."** deyince kızar gibi oldu, hemen uzaklaştım ordan...

DANDİNOĞLU APT.

Foça'da eski tarihi taş evlerin yanısıra hemen her yerde rastlanan tek tip **"lö mimari dö lazekol"** stili apartmanlara rastlamak mümkün... İşte onlardan bir tanesi; **"Dandinoğlu Apt"**

Kardeşim, bütün dağlar yöreye özgü Tüf Taşı'la dolu, kesme taştan yapıp devam ettirelim şu güzelim Foça kültürünü, böyle dandini dandini dastana yürümez bu işler, ondan sonra da **AB** demeyin bana rica ederim... İcab ederse gelip ben taş keseyim taş ocağında, seve seve boğaz tokluğuna Anadolum için...

KAPI AKORTU

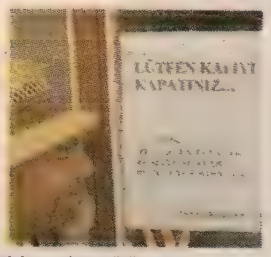

Başka bir binada da İstanbul'a has apartman yazılarından biri karşıma çıkınca İstanbul'u özlediğimi farkettim birden. Zira Üç aydır İstanbul dışındayım... Apartman yöneticilerinin ve kapıcıların yazdığı aidat isteme bildirileri ve dış kapıya astıkları bu yazılardan en sonunda bir apartman edebiyatı çıkacak göreceksiniz... **"Zincirden tutarak açmayınız. Ayarı bozuluyor, kopuyor."** diyor. Sanki kapı değil piano akortu... Demekki önce ayarı bozuluyor, daha sonra da yanlış nota çalınınca zincir kopuyor ve kapı senfonisi bitiyor... Konserin ikinci bölümünde ise yöneticinin aryalarını dinliyorsunuz...

VİDANJÖR DİKKAT

Daracık bir Foça sokağında, şirin bir evin insan boyu yüksekliğinde balkonunun en görünmeyen köşesinde **"Vidanjör Dikkat"** yazıyor... Güzel hemşerim, birincisi; vidanjörün bu yazıyı görmesi için vidanjör şoförünün önünde, uydu sistemiyle donatılmış radar olması lazım, ikincisi; balkon o kadar alçak ki, vidanjör değil **" İnsan Dikkat"** demeliydin... Zaten kapılar, pencereler, duvarlar, balkon demirleri, herşey mavi, yazdığın yazı duvara boya sıçramış gibi duruyor...

UÇAN DEV ŞEMSİYELER

Foça'da beni, "hakikaten iyi ki bu alemde dumur diye birşey varmış, yoksa bu olup bitenleri asla açıklayamazdık" dedirten bir sahne gördüm... Öğlen vakti hava epeyce rüzgarlıydı ve rüzgar bazen şiddetini arttırınca, yemek yediğimiz restoranın önündeki dev gibi tekerlekli şemsiyeler ya devriliyorlardı ya da başka bir restoranın önüne gidiyorlardı... Bunu önlemek için rüzgar çok hızlı esince bütün garsonlar tekerlekli şemsiye altlıklarının üstüne çıkıp rüzgarın şiddetinin azalmasını bekliyorlardı... Fakat bazen rüzgar uzun süre esiyordu, onlar da dakikalarca öylece duruyorlardı şemsiyelerin üstünde... Demek ki, **8 botor** bir rüzgar esse, şemsiyeyle birlikte karşıdaki **Sakız Adası**'na gidecekler... Bu şemsiyeleri durdurmak için çok iyi bir denizci olmak gerekiyor...

ZITLARIN HOŞLUĞU

Dumur detaylarımızı biraz serinletmek açısından şu dondurmacının yazdığı dükkan tanıtımına yer vermek istiyorum... **"Dondurma Kendi imalatımızdır. Hiçbir boya katkısı ve kalitede üstüne yoktur."** Bir şey veya bir nesne için olumlu ve olumsuz özellikler ancak böyle güzel bir karışımla birleştirilebilir bir tek cümlede... **"Yoktur"** kelamını hem olumsuz için hem de olumlu için kullanayım deyip kelimeden tasarruf ederek anlam kalitesi yüksek, şirin bir cümle kurmuş...

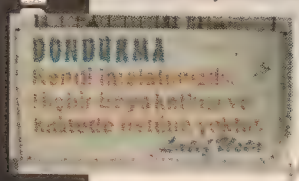

Akşamsefası

Erhan Candan

erhancandan@leman.com.tr

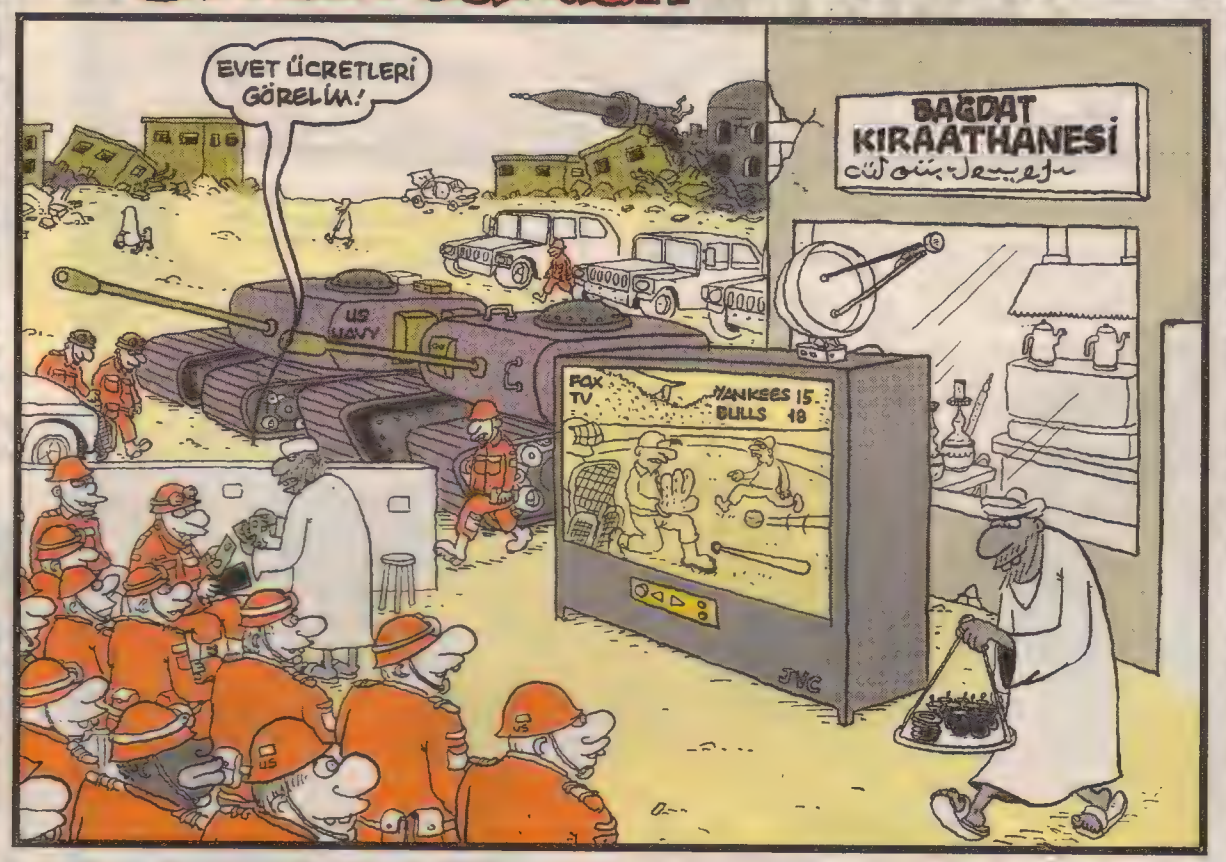

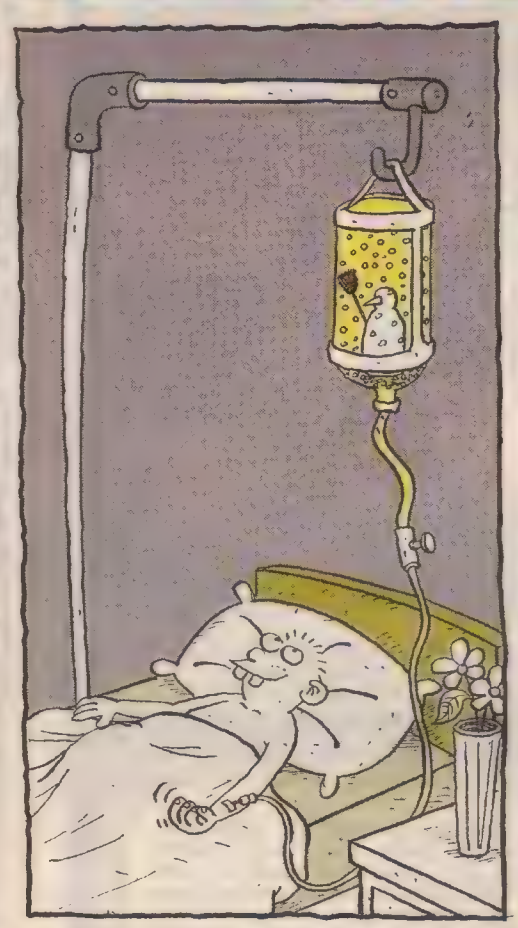

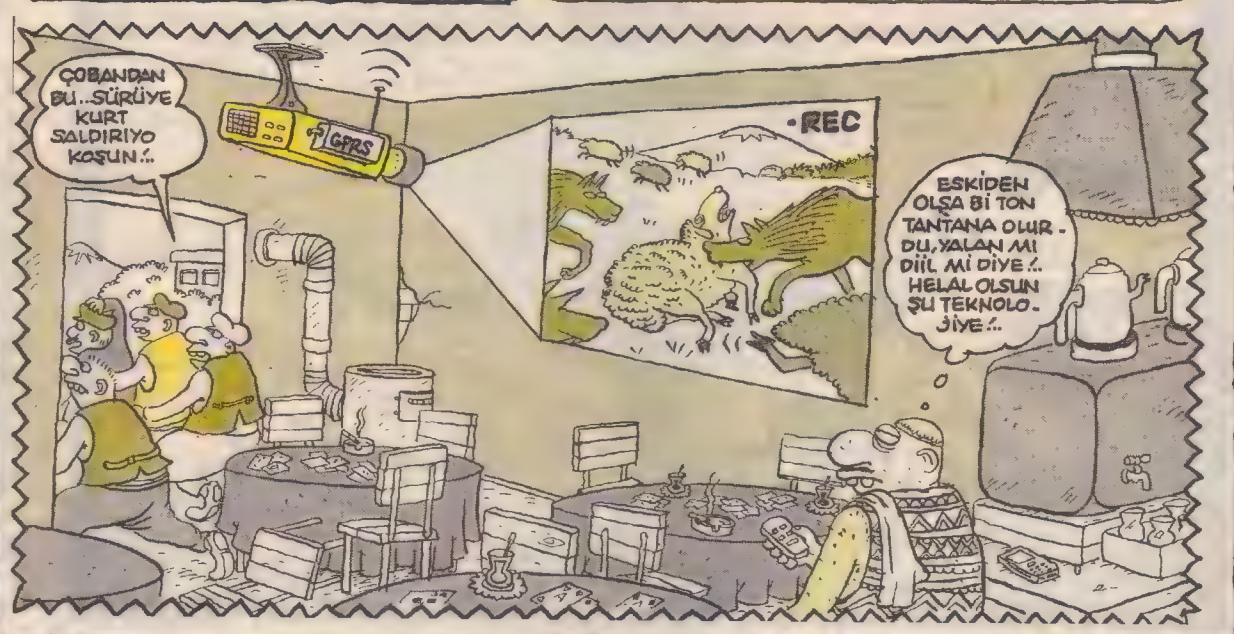

DENGELİ BESLENME

Kaan Ertem@leman.com.tr

KAAN ERTEM'İN SEVDİKLERİ VE SEVMEDİKLERİ..
İnşaat halindeki binaların altından geçerken kafasına tuğla değil de bir amele düşecekmiş gibi gelir.

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

Akşamsefası

HASTROLOJİ

İBRAHİM BÜYÜKAK

KOÇ: Seks turizmi amacıyla Balkan ülkelerinde cirit atacak fakat parayla dahi olsa kadınlar size pandik bile attırmayacak. Çünkü mikilesi bi tip sahibisiniz. Bunun üzerine yurda dönüp sağda solda **"Bu gâvurların çocuklukları pek güzel oluyor fakat yaşlılıklarında Allah yüzlerindeki besmeleyi siliyor"** diye çamura yatacaksınız.

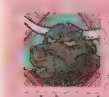

BOĞA: Okuldaki elde kalem çevirme alışkanlığı sizde bi tutkuya dönüşmüş. Bi gün gene nonstop çevirirken istem dışı hipnoz olacak, kendinizi muhabbet kuşu sanacaksınız. Ve de cep telefonunuzda kayıtlı bütün manitaları gizli numaradan arayıp **"Cicikuş cicikuş"** diyerek telefonu suratlarına kapayacaksınız.

İKİZLER: Bu aralar iki aşk arasında kalakalmışsınız. Siz bunun dizilerdeki aktrislerin yaşadığı gibi çılgınca bi aşk oyunu olacağını sanacak ancak mahallede **"Motor"** lakabına nail olunca gerçeğin farkına varacaksınız. Bu da sizi -Erol Evgin'in saçlarının peruk olduğunu öğrendiğiniz kadar olmasa da- ziyadesiyle yıkacak!

YENGEÇ: Yıllarca Çin usulü gazıyla sofradan aç kalkmış, 20 dakika sonra doygunluk hissi geleceğine inanmışsınız. Bunun böyle olmadığını anlayarak Çin'e savaş açacak, Mex dondurma çubuğunu, işte Çin malı mutluluk çubuğu, nasıl da kalitesiz, kolpasıyla ifşa edeceksiniz. Çinliler nasıl konuşuyor sorusuna **"Çan çin çon"** demekten n'olur artık vazgeçin!

ASLAN: Kankanız Barbaros Emmi'nin köyüne gittiğinizde hava tam kararmışken dahi sizin bedeninizin aydınlıkta olmasından size nur geldiğini düşüneceksiniz. Köy ahalisi de sizi kral ilan edip tapmaya başlamışken; olayın Emmi'nin evinde meridyenin değişmesi olduğu anlaşılıp muhtar ve ihtiyar heyetiyle ateşli bi gece geçireceksiniz.

BAŞAK: Dedenizin dedesinin kankisinin acımasız bi korsan olduğunu öğrenip bunu karizma aracı olarak kullanacaksınız. Fakat aynı kişinin savaş da olsa dövüş de olsa yemek yedikten sonra bi 15 dakika kramp girer diye denize girmediğini öğrenince hiçbir şey eskisi gibi olmayacak. Ayrıca herif Karayipler'de değil Karadeniz'de korsanmış. Piyuuu!

TERAZİ: İki kafadar market arabasıyla dünya turuna çıkacaksınız. Bi arkadaşınız sizi itekleyecek, bi siz onu... Bırakın dünya turunu 100 metre sonra marketler yüzünden ekonomik dar boğaza giren bakkallarca bi şey imâ ettiğiniz sanılarak linç edileceksiniz. Kendinizi affettirmek için hepsinden **"1 ekmek-10 yumurta"** ikilisini satın alacaksınız.

AKREP: Kocanızın sizi aldattığını düşünüp kendisini takip etmeye başlayacaksınız. Kocanızın sizi aldattığı kadının taşlığını görünce komplekse girip bi dizi estetik operasyon geçireceksiniz. Eşiniz sizin yeni halinizle daha da hıyarlaştığınızı görüp **"Mizah hayatımda vazgeçilmezdir"** şiarıyla sizi yanından asla ayırmayacak. Başardınız laaan!

YAY: Yıllarca köse olarak yaşamanın ezikliğiyle halen ergenlikteki gibi mikinizdeki kıllara şekil vererek avunuyorsunuz. Uzun yılar sonra sizi böyle seven bi manita çıkacak ama kızın asıl amacının size boyayla sakal yapıp 23 Nisan'da gerici rolüyle müsamereye çıkarmak olduğunu çakozlayınca kendisini meme uçlarından çekiştirip acı vererek İstiklal Marşı'nı tersten okutacaksınız.

OĞLAK: Ümit vaat eden bi ressamsınız. Bu yüzden Parisli büyük ressamlar tarafından desteklenerek sık sık Paris'e işlerinizi göstermeye gidiyorsunuz. Yurda döndüğünüzdeyse **"Ulan iyice Parisli oldun lan hayırsız"** şeklinde size takılan hısım akrabadan tiksinerek resmi bırakacak, patates baskının kölesi olacaksınız.

KOVA: Mantık evliliği yaparak zengin ve yaşlı bi hanımla evleneceksiniz. Bu hanımın Yalan Rüzgârı'ndaki karılar gibi evde paso üzerinde tuvalet, elinde viski bardağıyla gezdiğini görecek, cinnet geçirip hanımdan patlıcan musakka yapacaksınız. Yanına bi küçük rakı açıp... Oooh afiyet-bal-şeker olsun!

BALIK: Ana sütünden sonra vücudunuza en çok nüfuz etmiş sıvı, "Bira". O bakımdan Öfes Pilsen Basket Takımının maçlarını takım sizinmişçesine izliyorsunuz. Bi gün kötü oynadıkları bi maç esnasında **"Sizin maaşınızı ben veriyorum lan"** diyerek sahaya dalacak, **"siz x 10"** katında olan basketçiler tarafından ribaunda çıkarılacak ve sizden bi daha haber alınmayacak. 10 yıl sonra potadan smaç olarak dünyaya geri döneceksiniz.

YASİN 250ĞLU

yasin25@leman.com.tr

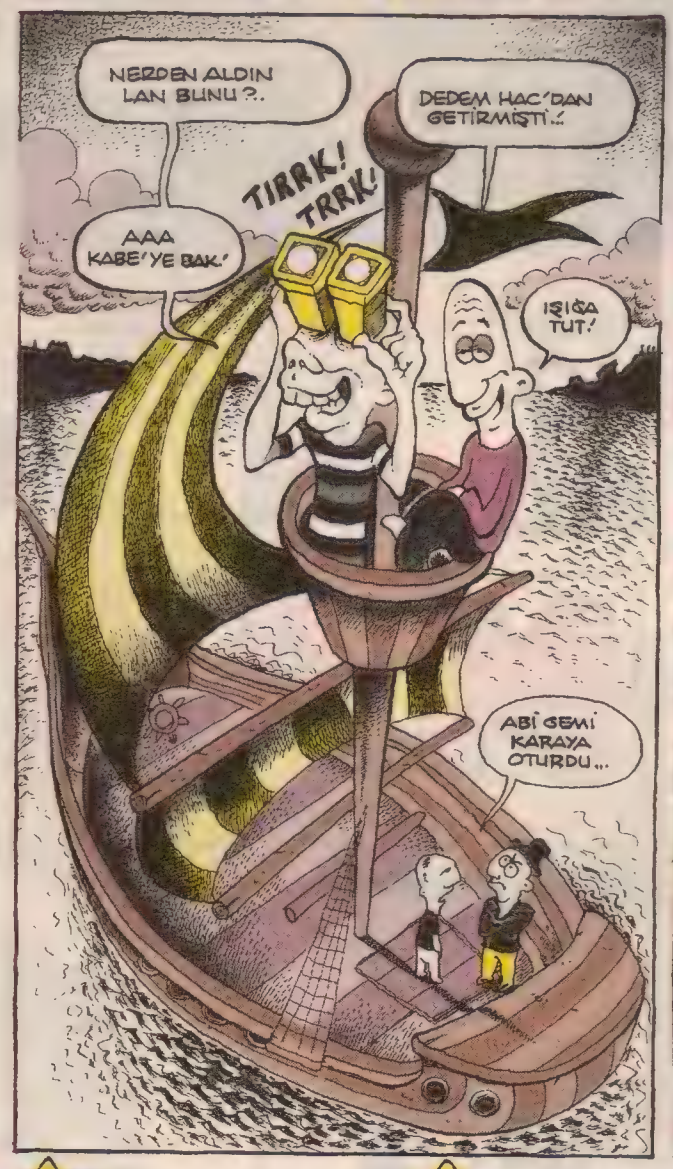

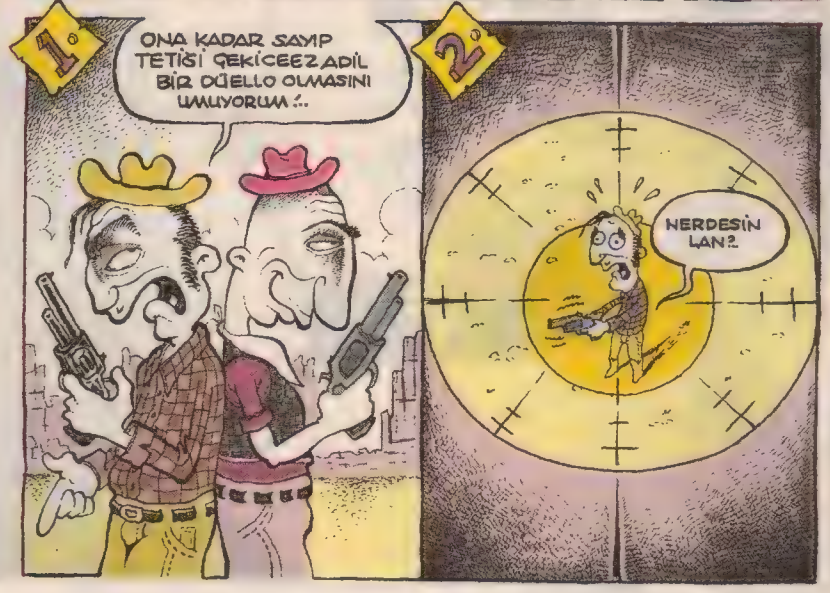

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

YILLARIN ADAMI İSMET VE YILLARI

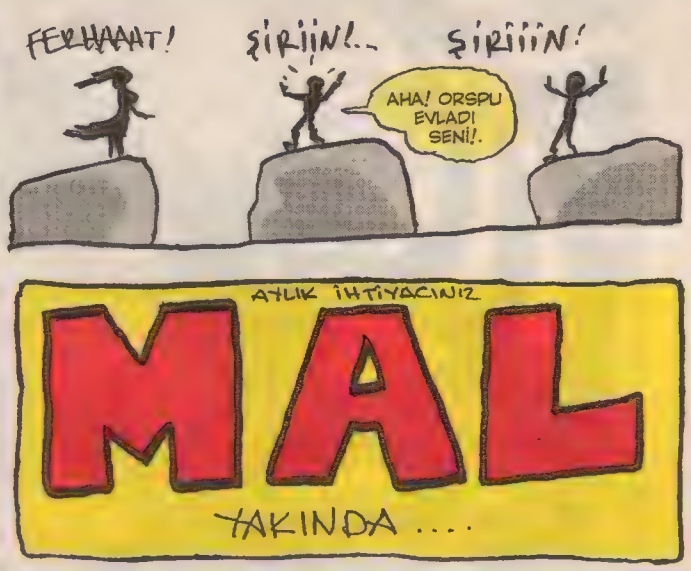

SPA MASAJI ve Uzakdoğu'da şifa arayışları

ALFRED HİTCHKOK

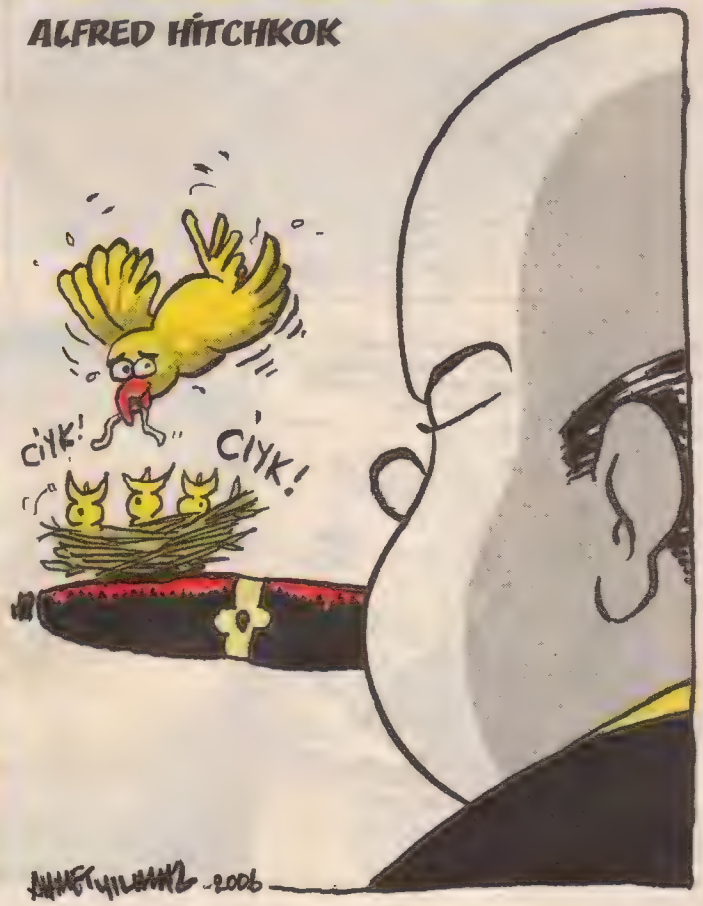

Akşamsefası

AYRINTILAR

METİN FİDAN

Eğlenceli bir geyikle başlayan, bütün uzun muhabbetlerde; konu bir şekilde geliyordu, 'dünyada var olan adâlet sistemi' gibi, garip bir sınıra dayanıyordu. Bu, tam olarak bu şekilde ifade edilmese bile; konuşan taraflardan ikisi de, sözlerinin ve fikirlerinin dayanak bulacağı temel bir adâlet duygusunun, ve duygunun şekillendireceği bir yöntemin peşindeydi. İnsanın ağzını açması için bile, her şekilde; gerekliydi! Tamamlayıcıydı!

Yeni otomobillere yerleştirilen güvenlik sistemleri hakkındaki bir belgeseli izlerken, ilk başta, gerçekten birşeyler yapabileceğimizi, örneğin trafik kazalarının azalabileceğini filan düşündüm. Oldukça modern, insan hayatına önem veren, tüm ayrıntılarıyla hesap edilmiş karmaşık sistemlerdi bunlar! Ballandıra ballandıra anlatıyordu, şirket görevlisi. Elektronik olacaktı otomobilin tüm parçaları, bilgisayar idâre edecekti birçok mekanizmayı. Olası bir çarpışmanın şiddeti önceden tesbit edilecek, otomobil ona göre tepki verecekti. Yalnız, ufak bir kusuru vardı bu modern araçların: Çok pahalıydılar. Teknoloji, herkese ulaşamayacaktı yine. Birgün (nasıl şimdi pek çok otomobilde hava-yastıkları mevcutsa) yeni otomobillerin tümü karmaşık programlarla yönetilse bile; bu, bir daha kazaların olmayacağı anlamına gelmiyordu. Araç, yol problemleri filan büyük ölçüde çözülse dahi, çok geçmeden başka bir sorun, 'computer hataları' çıkacaktı insanın karşısına. Otomobil, karmaşık bir makineydi. Bilgisayar, daha karmaşık bir makineydi. Gittikçe artan bir karmaşıklığın kötü etkisi, aynı hızdaki müthiş bir eğitimle önlenebilirdi. Pek öyle olmuyordu. Satın almak ve sahip olmak, öğrenmekten daha kolaydı her zaman. İnsanın, mutluluğa veya daha az hatalı bir yaşama ulaşma yolunda, sadece bu 'birşeyleri geliştirmek biçimindeki olağanüstü gayretleri' anılacaktı. Üstelik o gayretler de, herkesin yaran için değildi.

Bugüne kadar gördüğüm en eğlenceli hediyelik eşyaların çoğu, 'ilaç şirketleri' tarafından müşterilere gönderilen hediyeler. Bu müşteriler, ilaca ihtiyacı olan hastalar değil elbet; ilacı pazarlayan şirketler, doktorlar veya başka önemli kişilerdir. Pahalı, süslü kağıtlardan, kabartma başlıklı not defterleri; kalın ciltli, pırıl pırıl ajandalar, binbir zahmetle özel hazırlanan kutusunda, antika ilaç şişelerinin ufak maketleri; renkli büyük çıkartmalar, metal anahtarlıklar, çakmaklar, dolmakalemler.. Hepsi, kocaman bir yalanın göstergesi sanki. Grip ilaçlarında, prostat ilaçlarında, kanser ilaçları ile ilgili promosyonda bile, bol renkli, ucuz karikatürler, "bizi satın alın"lı ısmarlama sloganlar.. Mümkün olabilecek her türlü tanıtımı ve şebekliği yapma özgürlüğüne sahipler, çünkü büyük bir alanda hizmet veriyorlar; ve o alanın yalnızca çok ufak bir bölümünü, ilaca gereksinim duyan hastalar işgal ediyor. Bu noktada, işin içine devlet politikası, ekonomik göstergeler, pazarlama bilinci ve ahlağı gibi şeyler giriyor, ve bu karmaşanın içinden herkes, haklı olarak çıkıyor! Net bir sonuca ulaşamadan, sadece büyük şirketlerin işleyişine bakarak da olsa, dünyada bir parça bile adâletin olmadığını herkes söyleyebilir.

Sağlam, dengeli bir düzenin hayâli, 'adâleti' şimdi de sonra da arayanlar için, aynı tür soruları akla getiriyor genelde. Küçük büyük sorgulamaların, eğlenceli gözlemlerin ortasında bile, "niye geldik dünyaya, ne yapacağız burda" gibisinden sorular çınlayabiliyor insanın zihninde. Bir türlü adım atılamayan bir eşik gibi. Soru, heryerde ve herşeyle ilgili olarak sorulabiliyor. O zaman, insanın etrafı binlerce adım atılamayan minik eşikle doluyor, bazen kıpırmak imkansız hâle geliyor. İnsanın, canının pek birşey yapmak istemediği anlar. Çok kişi yaşıyor bu tuhaf duyguyu. Aklının çok uzağında, karanlık sislerin ardında, sanki, bir anlam görüyor gibi oluyor. Ona güç kazandıracak, yaptığı herşeyi, sanki çikolata kâsesine batırılan bisküvi gibi kolayca anlam'a bulayacak, temel bir anlam!. Yoksa, inandığı tüm değerler bir bir parçalanıp yok olacak. Çok sağlam temellere oturduğunu sandığı pekçok şey, birer yalan gibi gelecek. Üretmek yalan; aşık olmak yalan; aile yalan; sanat yalan; doğa yalan; konuşmak yalan.. Adım atılamayan eşikler, fiziksel olarak insanın içinde de mevcut olabilir; böylece kimi zaman nefes almak da yorucu hâle gelir, güçleşir.

Büyük, temel bir yönteme, şaşmaz bir yasaya duyulan, ve "adalet, anlam" gibi arzularla kendini belli eden bu gereksinim; karşılanamayacağı anlaşıldığı anlarda, belki de bir refleksle, başka bir fikri ortaya salıyor: 'Dünya böyle; hiç değişmeyecek! İyilik, kötülük aynı kalacak; savaşlar, anlaşmazlıklar hep olacak, bir imparatorluk ortalığı kırıp dökmeye devam edecek, o çökecek, başkası meydana çıkacak; tarih, tekrardan ibaret olacak; büyük balık küçük balığı yutacak; küçük balık ara sıra mutlu olacak...

Duygusal düşünmeye, ve kafasında eşik atlamaya uğraşırken; 'anlam bulma kavgasının', daha çok bir sınıfsal düzen, varlık-yokluk kavramları etrafında şekillendiğini farkediyor insan. Halbuki, sadece, herhangi bir anlamdı onun istediği. 'Adalet' şeklinde isimlendirmesinin nedeni ise, yaşamdaki gayretlerinin bir 'anlam'la taçlandırılma arzusuydu! Acıkınca doymak gibi, sadece içgüdüleri karşılamak bile, bir ödül almaya benziyordu. Bu ödülün görülemediği anlarda, yine aynı refleks karşı koyuşla, 'adalet' diye iç geçiriliyordu. Sonra, işin daha da karmaşıklaştığını; çünkü bütün düşündüklerinin, kavradıklarının, sorguladıklarının ve kullandıklarının, bu dünyayla ilgili kavramlar, bu dünyaya ait sözler ve duygular olduğunu farketti! Asıl anlamlara ulaşmak için, 'başka dünyalar da' gerekliydi belki. Bütün o, başka dünyaları çevreleyen, temel bir gerçeklik. İnsanın, kendi içinde, kendi evreninde yaptığı yolculuklar gibi, dışarıya doğru yapılan yolculuklar da önemliydi. Sonra; daha yakınındakini bile anlamakta zorlandığını düşününce, bu uzun zaman alacak yolculuk fikri de sevimsiz gelmeye başladı. Öyle ya, kaçmak gibi birşeydi sanki. Sen git, etrafındaki binlerce anlamı, fazla kurcalamadan bir bir, hızla tüket; sonra umudunu başka yerlerdeki anlamlara sakla!

Gene de, bu komik ve dürüst eleştiri sayesinde, yolculuk fikri tekrar sevimli hale gelmişti! Çünkü, dışında ne kadar uzağa gitmek istese, aynı hızla içine fırlatıyordu kendisini. Tersi için de geçerliydi bu tepki. Ayrıca, henüz vakti vardı. Sırayı bozmayacaktı! Bunun, sıradışı olma arzusuyla da çelişen bir yanı yoktu. Herkes sıradışı olmak isterdi ya. Gene de sıradan oluyordular, ne yapsalar da. Ama sıradışı olmak için, önce bir sıranın tamamlanmış olması gerekirdi! Sıçramalar, atlamalar, çok çirkindi ve yanlıştı. Büyük kabullenişlere, büyük inkârlarla varılmıyordu. Sonra; kendini, olduğu gibi kabul etmesi gerektiğini farketti. Bu da bilinen, çok eski ve artık hiç saygı duyulmayan bir görüştü: Sırada, ilkin bu vardı!. Eğer zihnindeki sağlam sırayı bozmazsa, uzakta, güçlü bir 'anlamın' kendisine göz kırptığını farkecekti. Haz veren bu küçük ışık, yalnızca, "acaba adâleti tarif eden bir anlam mı bu" şüphesiyle lekeleniyordu. Bu yersiz şüphenin vakit kaybına yol açmaması için, bir makine gibi davranmayı düşündü! Başka soru sormayacak, şimdilik sadece sırayı takip edecekti. ('Disiplin' diye fısıldadı.)

ÖDÜLLÜ DETAY DOKU-32

DE-DOKU

DE-DOKU BULMACA Zekayı ilerletir, ayrıntıcılığı ve sabrı geliştirir.. Alzheimer olmayı engellediği tescillenmiş olduğu gibi, hiperaktiflerde ve indigo çocuklarda sakinleştirici etki yaratmaktadır.. Evde neyi nereye koyduğunu bulamayanlarda 3 bulmacadan sonra kaydadeğer ilerlemeler gözlemlenmiştir.. Haydi rastgele..

Karelerdeki detaylar bu sayıdaki hangi köşe ve çizere aittir?.. Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kurayla seçeceğimiz 20 okura imzalı LeMan albümleri, cilt-leri, tişörtleri ve sürpriz hediyeler veriyoruz.. Katılanlardan 1 kişi ise komple hediye paketi kazanıyor. Doğru yanıtlar postalarınızın bize yetişmesi için 2 hafta sonra yayınlanacak.

1 .....
2 .....
3 .....
4 .....
5 .....
6 .....
7 .....
8 .....
9 .....
10 .....
11 .....
12 .....
13 .....
14 .....
15 .....
16 .....

İsim: .....
.....
Adres: .....
.....
.....
Tel: .....
E-mail: .....

DE-DOKU Bulmaca 32
Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No:47 Beyoğlu-İst.
Fax: 0212 245 38 06

enderoz@leman.com.tr Ender Özkan

30 NO'LU DE-DOKU'NUN CEVAPLARI

1- Dengeli Beslenme/Kaan Ertem 2- Paf Takımı/Logo 3- Daral&Timsah/Mehmet Çağçağ 4- Bahadır Boysal 5- Paf/Serdal Keskin 6- Terelelli/Can Barslan 7- Behiç Pek 8- Paf Takımı/Zafer Dilekçi 9- Bahadır Boysal 10- Erhan Candan 11- Pantolon/Metin Fidan 12- Yasin 25oğlu 13- Paf/Zafer Dilekçi 14- Behiç Pek 15- Kıllanan Adam/Ahmet Yılmaz 16- Erkut Abi/Kaan Ertem

774. SAYIDAKİ 30 NO'LU DE-DOKU'DA KAZANAN 20 OKUR

Zübeyde Çolak/Mersin - Reyhan Ünlü/İstanbul - **Nesrin Şahin Keçeci/İstanbul** - Meltem Ay/Eskişehir - **Deniz Tekin/İstanbul** - Ünzile Göç/Ankara - **Erdem Yıldız/İzmir** - Duygun Artu/Balıkesir - **Mahmut Bayezit/Bursa** - Hüseyin Özbey/İstanbul - **Nurşen Arslan/Ankara** - Esra Gökova/İzmir - **Serkan Yıldız/Kırklareli** - Güven Okatan/Kütahya - **Yıldıray Peker/Kırıkkale** - İbrahim Barlık/Antalya - **Berkay Kurt/Tekirdağ** - Gizem Yıldırım/İzmir - Kompile Hediye Paketi **Gökçem Haskaya/Muğla** Kitap+CD **Şerafettin Ant/İzmir**

SAYI: 776
21 EYLÜL 2006 PERŞEMBE
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN ● **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR ● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 ● **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/IST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Akşamsefası

BaF Takım İZMİR TAYFASI

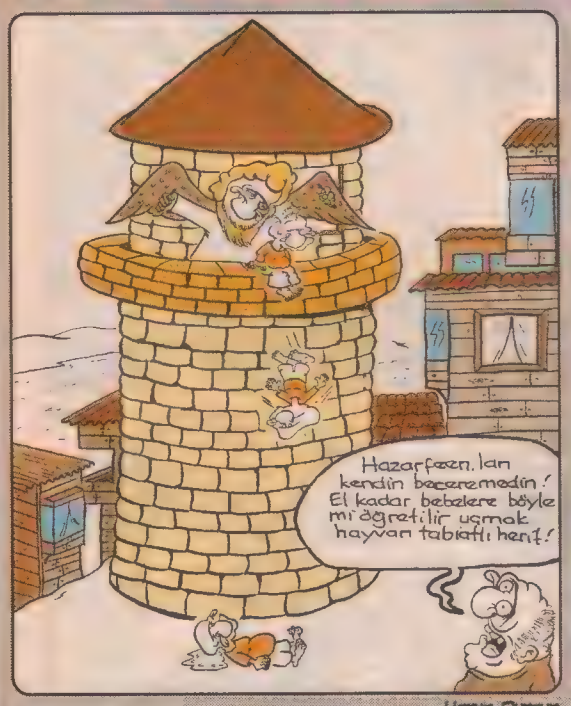

Harun Durgun

Uğur Atay

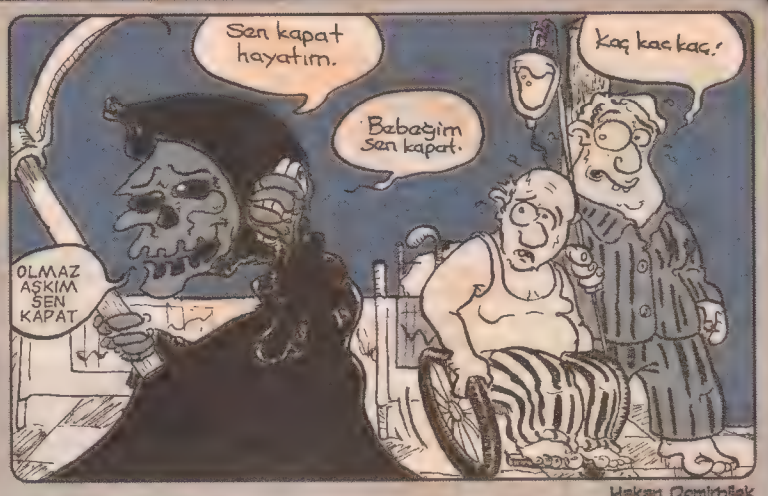

Hakan Demirbilek

Mesut Ensarioğlu

Harun Durgun & Gürdem Sındıraç

Gürdem Sındıraç

Okan Akkaya

Uğur Atay

Harun Durgun

Uğur Atay

Alper Durmaz

Sidar Yıldırım

Aksam Fotosu

777

Deutschland 2,00 EUR / Österreich 2.15 EUR / Schweiz 3.50 CHF Nederland 2.15 EUR / Belgique 2.15 EUR / England 1.50 GBP

28 Eylül 2006 Perşembe 152209 Sayı: 2006/40 1.25 kene ytl (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.50 YTL.

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

UYUŞTURUCU, ŞİMDİ DOKUZ YAŞA GÖZ DİKTİ

Uyuşturucu ilköğretim okullarının kapısına dayandı..Özellikle, İstanbul, İzmir ve Ankara'da uyuşturucuyla mücadele gün geçtikce zorlaşıyor..
Dokuz yaşındaki bebelere kadar inen uyuşturucu ticaretini ve uyuşturucu kullanan dokuz yaşındakileri duymak kanımızı donduruyor...

guverfeyhan@hotmail.com

BUNLARDAN BİSEKSÜEL OLMAZ

Şepnem Şapırt; Özcan Deniz, Şenol İpek, havuzda yüzen genç ve bide adı İlhan olan eleman için "biseksüel" deyince, elelamin derdi kimseyi germeden, olayda söylenen ve ilerde söylenmesi muhtemel kavramları araştırdım... Duy da bilme olmasın artık...

Biseksüellik: Erkekle kadın, kadınla erkek olup, "Önce insan olsun o bi kere!" diyenlerin tercihi ("Biseksüel, tercih güzel" diye bi reklam da vardı sanırsam)...

Bekaret Raporu: Irzlık zarının muhafazasını gösteren parşömen (çağdışı hesabıı) parçası... Olumlu rapor için, kapalı kaplar prensibine göre, duvak açılana kadar kaptaki sıvının muhafazası gerekmektedir...

Bornoz: Röbdöşambrın ablası... İki cümlelik örnekle, "Şepnem bende bornozunu unutmuş!" "Özcan'da bende boynuzunu unutmuş!"

Havuzda yüzen genç: "Beni evlenmeden önce tertemiz klorlayarak bıraktığı için teşekkür ederim!" denilen figür... (Pardon pardon, o reklam "Hacıoğlu, tercih doğru"ydu)

Aseksüel: Istemem, yan cebimde yok...

Homoseksüel: Fredi Merkürü'nün dünya şubesi... Sakar olup, sürekli yere kalem düşüreni daha bi makbülmüş...

İpne: Homoseksüelin kırsaldaki adı... (Bakın stadyumlar da kırdır demiyorum, ama yeşildir)

Ve İyiceler... Hermafrodit: Kendin pişir, kendin uzat, tadına kendin bak... "Önüm arkam sağım solum her olaya gebe, saklanmayanı çok pis sobe!" gibi akıcı bi liriği de vardı bunun...

Zoofili: Hoşt demedim, kışt demedim eğlendim" tiksinçliği...

Füniküler: Bi tünel açma sistemi... Konuyu düşünürsek, çok da absürd gelmedi bana...

Soru-Cevap Kısmı

Bi örnekle biseksüel kimdir? Kız arkadaşına gittiğinde, kapının "Handan şimdi çıktı, ben abisiyim!" şeklinde açılmasına üzülmeyip, "Neyse, kısmetim buymuş!" diye içeri girendir...

Biseksüellik nasıl ortaya çıktı? Biseksüellik, ilk olarak 1807'nin alkollü bi gecesinde, legonun çalışma prensibini merak eden 8 genç tarafından yanlışlıkla keşfedilmiştir... 1960'lara kadar homoseksüelliğin bi kolu olarak görülen biseksüeller, bin kadar lezbiyeni heteroseksüel yapınca, bağımsız bi akım olarak adlandırılmaya başlandı...

Yaaa hem bir diyalar, hem bulduklarını yiyolar! Nasıl bi birmiş ki bu? Önlerine takılan "bi" eki, Almanca'daki birden (ayn) gelmektedir... Almanlar ilk biseksüele "ayne seksüel" demişler (meğer Almanya'ya giden bi Türkmüş bunu diyen)... Sonralan gerçek açığa çıksa da, "Almanlar yanılınca biz de yanılmış sayıldık" bi kere... Öyle kaldı adı... Yoksa en az ikiseksüel benim bildiğim... En az o da...

Biseksüeller nasıl yaşar? Aldıkları oksijeni bünyede yakıp, dışarı karbondioksit olarak atarak.

Harbici? Harbicil

Yani biseksüelliğin bi avantajı var mı diyorum güncel hayatta? Ortamda hatun olmasa da, erkeklere yazarak ekmek çıkartma şanslarını ikiye katlarlar... Düşün aynı orana iddaada çifte sonuç oynamışsın...

Ekmek derken sosisli ekmek dimi ama? Nimetle alay olmaz hayvan!

Ehe ehe... Peki bu biseksüeller takımı tutar mı? Tabi ki onlar da futbolla ilgilen...

Yok yok, şey diyorum... Benimi takımları versem mesela ellerine hahbadı! Terbiyesiz eşşek... Bilimsel bi çalışmada sorduğun soruya bak... Çık dışarı çık... Zoofililer düşsün emi peşine!

Not: Beşiktaş-Ankaragücü maçında "Biseksüel Ankara" tezahüratını duymasam yazmazdım bu yazıyı... Arkadaşlar, lütfen şunu düzeltelim, şehirler ya da kurumlar biseksüel olmaz, ancak kişiler biseksüel olabilir... Lütfen! Bilim toplumu olalım, yanılmayalım... Bakın, lütfen diyorum!

OLGUN BUDAK@leman.com.tr

TAYLAND'DA DARBE OLURKEN TÜRKİYE UZAYDA KOŞUYOR

Aksaray PAŞAOĞLU

Birkaç gün önce kahvaltıda kendime **rafadan omerta** yapıp çay kaşığıyla **ıpçık ıpçık** diye ben onun tepesine inanılmaz vurunca tam o sırada bakınız gözüme gazetedeki müthiş bir haber ilişti. Bir önceki gece **Tayland**'da ordu bana bile haber vermeden darbe yapmıştı ve **Başbakan Taksin Şinavatra** yurdışındayken, **General Sondi Boonyaratglin, Kral Bhumibol Adulyadej**'in desteğiyle yönetime el koymuştu. **Başbakan Muhsin** değil de **Tahsin** mi **Sondibonyarglini** yolsuzlukla itham eden **Ersin Şivandıra, Kral Vinatra Buhuludulyevej**'e bunu **Somdibemol Homdilin** ve **Yadulboje Tahsin**'le halkın da desteğini alarak **Kral inanılmaz Bomsin Boomtiritlini** falan derken bütün bu isimlerden eeh be **Tayland'da işlerin zaten ne kadar karışık olduğunu ben anlayınca** beyin inanılmazım ambale gibi oldu ve hemen empati yaparak kendi kafamı hızla masanın üzerinde duran rafadan omertanın yerine koyup sayısız kereler o inanılmaz minik kaşıkla tam tepeme dev bir ritimle vurunca biraz açılır gibi oldum. **Aynı gece rüyamda kendimi duvarda oturan pantolon giymiş bir yumurta olarak gördüm.**

TÜRK İNSANI İYİ BESLENİYOR, İYİ İŞLERE İYİ HELİKOPTERLERLE GİDİYOR

Aslında bugün **Tayland'daki darbeyi** yazacaktım. Ama o **elbiseli yumurta rüyası** bana Türkiye'de yaşanan çok daha önemli bir gelişmeyi hatırlattı. Bakınız önümüzdeki günlerde Türk insanı çoluk çocuk, tavuk yemeye inanılmaz doyacak. Peki tavuk bedava mı olacak? **Hayır.** Daha da fazlası. Bakınız **İl Özel İdaresi** ve **Belediye Gelirleri Kanun Tasarısı**'nda tavuk kesen bir kimsenin **0.10 YTL vergi ödemeyi gerektiği vurgulandı.** İnanılmaz ucuz. **Bu fırsat kaçmaz.** Yâni cebinde 0.10 YTL'si olan on çocuklu bir aile babası hemen orada besili on anaç tavuk kesip onları çocuklarına afiyetle yedirebilir. Bitmedi. Aynı reis, kestiği tavukları ve on çocuğunu **bir uçağa bindirip tavukları uçakla tatile giderken** yolda da yiyebilirler. Neden mi? **Çünkü Türkiye'de uçak biletleri de 1 YTL'ye kadar geriledi.**

KİRACI RAHATLADI, İŞSİZİN YÜZÜ GÜLDÜ.

Ayrıca **Türkiye İstatistik Kurumu**'nun araştırmasına göre bir evin aylık kirası **280 YTL** oldu. O ev neredeyse, Türk insanı o evinden işine her gün ben inanıyorum ki **uçakla gidiş dönüş 1 YTL** verip rahatça gidebilir. Burada durup **"iş bulamıyoruz"** diyenlere de iki çift lâf söyleyeceğim. Bakınız 17 Ekim'de, bakınız **gayısı gurusu** demiyorum. Dünyanın bir numaralı **İnnovasyon gurusu Tom Peters, Lütfü Kırdar Kongre Salonu**'nda **İnnovasyon Kongresi**'nde konuşulacak. İnnovasyon ne demek mi? **Sizi hanzolar,** İnnovasyon **"Para kazandıran yeni iş önerileri."** demek. **Bence 17 Ekim bir milat.** 17 Ekim'le işsizlik sorunu da tarihe karışıyor. Türk insanının yaşam standartları, **memura verilen %3 zammın da son derece doyurucu olduğunu kanıtlıyor..**

TÜRK İNSANI HAFTAYA DAHA UZUN BOYLU OLACAK, ALIŞVERİŞLERDE ALTIN KULLANACAK

Bitmedi. Televizyonda çok yakında gazeteci dostum **Uğur Dündar**'ın sunacağı yepyeni bir program başlıyor. Adı **"Yoksa Rüya mı?"** Neden olduğunu bilmiyorum ama bence programın adı **"Rüya mı Göreyrum?"** olmalıydı. Aynı program ABD'de **"Extreme Makeover Home Edition"** adıyla yayınlanıyor. Programda **"el verişsiz"** evlerde oturan ailelerin evleri yıkılıyor, yerine yepyeni lüks villalar yapılıyor. Bu şu demek. Türk insanı, **artık lüks villalarda oturacak.** Pekiyi yıkılan evlerde oturan **kavruk, karakuru ikinci medeniyet insanları** yerine o villalara **sarışın mavi gözlü iriyarı** yabancı bir aile reisiyle onun güzel sarışın eşi ve sarışın çocukları yerleştirilse acaba gelecek nesillerin daha sarışın, daha sağlıklı ve güzel yetişmeleri yönünde **geleneksel Türk ailesine küçük bir katkı sağlanmış olmaz mıydı?** Benimki küçük bir öneri. Bu arada harika bir haber de **Erzincan**'da geliyor. **İliç İlçesi Çöpler** köyünde faaliyet gösteren **ABD-Kanada** ortaklığındaki bir şirket orada **harika bir altın madeni** buluyor ve halk **Bergama**'daki gibi isyan etmesin diye şirket, **köylüleri bir uçağa koyup ABD'ye tatile götürüyor.** Gerisini ben getireyim. **Asıl güzel olan o tatilin hiç bitmeyecek oluşu.** ABD yönetimi köylüleri hemen **Ugantanamo**'daki yeni yerleşim birimlerine yerleştiriyor ve o şirin köy inanılmaz ferahlıyor. **Eski tip muhtarlı yönetimin yerini modern, şerif ve batı hukuklu model alıyor.**

UZAY TELESKOBUYLA HER YERDEN GÖRÜLEBİLEN TÜRKİYE DAMGASI

Aynı saatlerde çok yükseklerde enteresan bir gelişme daha yaşanıyor. **Uzay mekiği Atlantis**'te bulunan **6 astronot**, 15 metrelik robot kol üzerindeki kameray uzay mekiğinin dış fotoğraflarını çekerlerken inanılmaz birşey yaşanıyor. **Kamera uzay aracının çevresinde ne olduğu bilinmeyen bir cisim tesbit ediyor.** Bakın ben o fotoğrafı kendi beynimde **yüzbin kere büyüttüm.** Beynim inanılmaz zonklamaya başladığında orada akıl almaz birşey gördüm. **Gördüğüm şey doğru olabilir mi diye hemen NASA'yı arattırıp sordurttum.** Evet. Doğruymuş. NASA ertesi gü bilinmeyen cismin bir naylon poşet olduğunu açıkladı. Ve o poşetin üzerinde bakınız büyük harflerle **BİM** yazıyordu. **Yanaklarımdan iki damla kalp salyası süzülüken, Türkiye emin adımlarla uzaya da damgasını vuruyordu..**

Akşamsefası

LeMan
KRONİK HASTALIĞINIZ
www.leman.com.tr

Geleneksel diyerek bu güne kadar ses çıkarılmayan davulla sahura uyandırma bazı bölgelerde yasaklandı.. Beyoğlu bölgesinde davulcular yasağı delerek kaçak davul çalsa da, bu çağda ilkel kalan bir uyandırma biçiminin belediyelerce yasaklanması girişimleri takdire şayan bir gelişme.

Güneydoğu'da gelenekleriyle hesaplaşmayı göze alamayan bölge halkının büyük bir kısmı Batman'daki vahim intiharları sorgulamadan; sadece şiddet eylemleri üzerinden siyaset yapmaya çalışan tarafları seyretmekle oyalanıyor..

ASILSIZ HABERE İSTİNADEN!

22 Eylül 2006 tarihli Sabah gazetesinin Günaydın ekinin manşet haberinde L-Manyak dergisi çizerlerimizden Gürcan Yurt'un yazıp çizdiği Robinson Crusoe ve Cuma çizgi dizisinin yönetmen Sinan Çetin tarafından beyaz perdeye aktarılacağı, Robinson Crusoe karakterinin İbrahim Tatlıses, Cuma karakterinin ise Şafak Sezer tarafından canlandırılacağı haberi yer almıştır. Haberde projenin senaryosunu da yazacağı ileri sürülen çizerimiz Gürcan Yurt'un böyle bir projeyle alakasının olmadığını, yapımcı ve yönetmen Sinan Çetin'le de böyle bir iş birliğine girmediğini ve haberin asılsız olduğunu tüm LeMan ve L-Manyak okurlarımıza bildirmek istedik.

LeMan

Magandalar sınır tanımıyor! Ramazanı kutlamak için havaya ateş açan densiz, terasta çamaşır asan iki çocuk annesi bir kadını öldürdü..

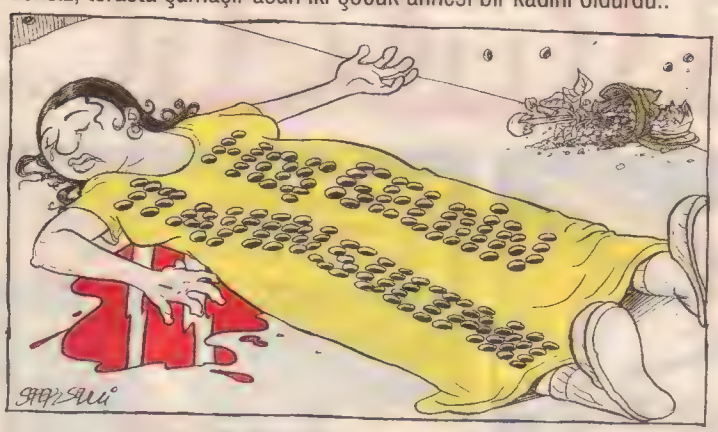

Pakistan Devlet başkanı Pervez Müşerref, ABD'nin Pakistan'ı bombalarla **taş devrine döndürmek**le tehdit ettiğini açıkladı..

Sam emmin seni istiyor.. Amerika, ikibin Türk'e çekilişle yeşil kart verecekmiş!.. Güle güle kullansınlar..

VARİLKAFA

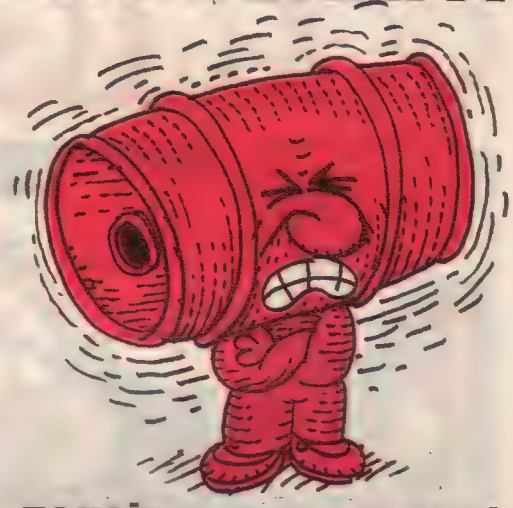

TOKSİK HABER MERKEZİ

Türkiye'nin en önemli bilim kadınlarından 93 yaşındaki sümerolog **Muazzez İlmiye Çığ "Vatandaşlık Tepkileri"** adlı kitabında türbanı eleştirdiği için "halkı kin ve düşmanlığa tahrik ve aşağılama" gerekçesiyle yargılanıyor...

İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı **Kadir Topbaş** 105 milyon dolarlık tünel inşaatının ihalesiz verilişini **"tamamen siyasetçi acelesi"** sözleriyle açıkladı.. Acele işte bir şeytanlık olmasın?

İngiliz **The Time** gazetesi İran'ın ardından Mısır ve Türkiye'nin de **atom bombası** yapabileceğini yazdı..
Atom bombası yapacağımızdan kimse tırsmasın ama magandanın eline geçerse bilemeyiz artık düğünde mi sallar, iftarda mı sallar?.

Yöresel, töresel cinayetler beşiği, intiharlar eşiği **Batman**'da 9 ayda **15 intihar**... Doksanlık prostatlı bakıma muhtaç teneşir erkeklerine 15-18 yaşlarındaki kızlarını veren yöre **töre**ristlerine karşı yürekli isyan.. 9 kız **intiharlara son** diye yürüdü..

İstanbul'da devyarasa bir **hırsızlık çetesi** çökertildi.. **54 kişiye gözaltı..** Gözaltına alınanların **11'i yurdum polisi..** Olur böyle vakalar yurdum polisi **nah yakalar...**

850 bin lise öğrencisiyle yapılan ankette **"hayatta en korktuğunuz şey nedir"** sorusuna **"ÖSS"** diye cevap verilmiş.. Daha da acaibi Allah korkusu altıncı sırada yer almış.. **Yüce ÖSS hepimizi esirgesin, bağışlasın..**

Ordu'da fındık üreticilerinin saldırısına uğrayan AKP'li **Eyüp Fatsa** saldırganları **"terör örgütü üyesi"** olmakla suçlamıştı suçlamasına lakin ardından yakalanan iki **saldırgandan birisi AKP üyesi** çıkmasın mı?..

Ramazan magandası ramazanda da boş durmadı.. Sağa sola tüfek ile ateş eden maganda orucunu namlusuna sürdüğü domuz kurşunuyla açtı.. Sıktığı kurşun ile **bir kadın hayatını kaybetti..** Olay yerine polisin gelmesiyle beraber maganda hızla olay yerinden kaçtı başka cinayetlere doğru yelken açtı..

İşsizlik çığ gibi.. Her 5 kişiden birisinin işsiz.. İş olmadığı gibi iş bulma umudu da yok..

Bin Ladin ağır hasta.. Time dergisinin internet sitesindeki yer alan habere göre isminin açıklanmasını istemeyen bir Suudi kaynak Bin Ladin'in sudan kaynaklanan bir hastalığa yakalandığı ve ölebileceğini söylemiş.. **Darısı Bush'un başına..**

Alerjik kedilerinizi atın.. Amerikalı bir biyoteknoloji şirketi alerjik reaksiyona yol açmayan kedi üreterek satışa çıkardı.. Genetik olarak mutasyona uğratılmadan üretilen kediler, gözyaşarmasına ve astıma neden olmuyor.. **Haydi girişimciler mümessillik için işbaşına..**

Amerika'dan 2000 Türk'e vatandaşlık kıyağı.. Çekilişle belirlenecek 2000 kişi **Green Card**'ını alacak olsun, Türkiye'de binlerce Green Card'sız yurdum dallaması **fahri yalaka kartları** Amerikan vatandaşından da vatandaş ve Amerikalı..

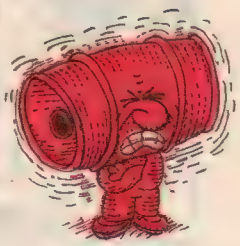

Akşamsefası

daralEtimsah

ÇAKÇAK

daral@leman.com.tr

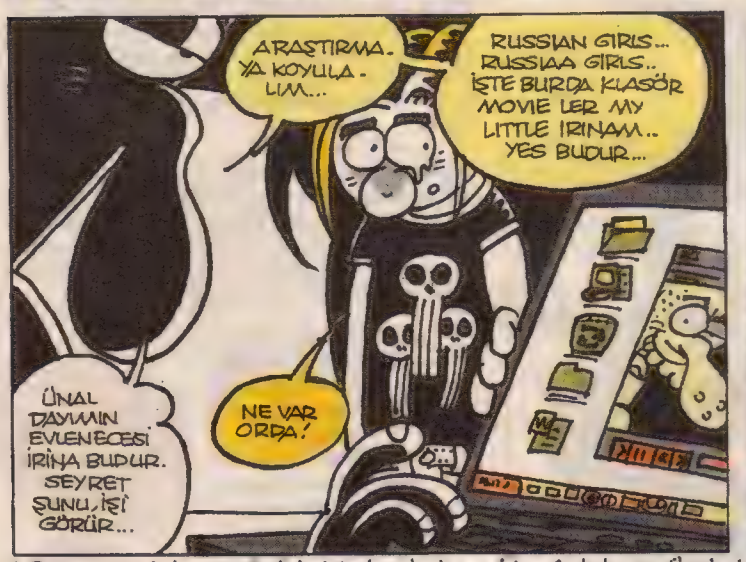

*Sonra ne mi oldu...Timsah hakikaten buhar oldu...Aşk bu ya Ünal dayı İrina'yı terk etmedi...Olan Daral'a oldu... Evlatlıktan reddedilen Daral Mağar depresyona girdi, Hindistan'da Osho tapınağında terapiye başladı...Haftaya belki de Daral'ı Hindistan'da ziyaret.

Akşamsefası

GÜNERİ İÇOĞLU dumur detayları

dumur@leman.com.tr

Sevgili Dumurdostları yelkenli tekneyle olan deniz yolculuğumuza **Foça'da** geçen hafta kaldığımız yerden devam ediyoruz... Bundan sonraki rotamız **Sakız adası** olacak...

FREE BAG'Lİ ÇAKIR EFEM

Hani geçen hafta dedim ya burda, Foça'da benim bulunduğum sırada bir Balıkçılık Festivali var... İşte bu yüzden sahilde, sokaklarda gruplar halinde geleneksel kıyafetli bir çok efe dolaşıyor... Çok hoş bir görüntü bu, efeleri görünce insanın göğsü kabarıyor... Fakat o da neydi, biraz evvel yanımdan geçen efelerden birisi beline **"free bag"** takmıştı!... Aman bre efem naaptın?... Bu dağlarda yiğidi bitiren bu free bag'dir... Yoksa fişekliklerin, tüfeklerin içinde de aypot, mp3 çalar falan olmasın bir de?... Eee demek ki bundan sonra **Çakır Efe** gitti, artık devran **Hekir Efe** devranıdır... Hakkaten ne vardı acaba bu free bag'in içinde, büyük bir ihtimalle cep telefonu, kredi kartları, KDV fişleri falan, başka ne olabilir ki?...

DA VİNCİNİN SU ŞİFRESİ

Foça'da ilginç bir uygulama var... Birkaç meydan çeşmesi gördüm, çeşmenin musluğu böyle kilitli kasa gibi dolaplarla kapatılmış ve dolapların içinden çıkan hortumlar var. Her çeşmenin başında da bir su görevlisi bulunuyor... Zannedersem bu çeşmelerden su almak paralıymış... Su isteyince su görevlisi gizli şifreyle kasayı açıyor ve musluğa bağlı su sayacı dönüyor, belli ücretle suyunuzu alıyorsunuz galiba... Tam gitme vakti Foça Limanı'nında ayrılırken balıkçılara sordum. Foça'ya bu şekilde bir gelir gelsin diye her çeşmenin başına bir adam koymuşlar, fakat bu uygulama sadece yazın varmış, yani yazın bu sular paralıymış. Kışın ise bu muslukların önündeki kasalar ve dolaplar kaldırılıp su yine parasız hale geliyormuş, beleş kullanıma açılıyormuş... Bu kadar bilgi alabildim ama umarım bir dahaki sefere daha tafsilatlı öğrenirim durumu; litresi kaç para, suyun tadı ve sertlik derecesi, nasıl ve ne zaman başladı bu uygulama merak ettim doğrusu...

ADALARA İSKELE ALABANDA

Foça Limanı'nında kafedeki sedirde yorgunluktan uyuyakalmışım... Uyandığımda limanın **Cacık** ismindeki uyuşuk köpeğini yanımda yatar bir halde buluyorum... Öylece bir süre **Cacık'la** beraber sarmaş dolaş uyumuşuz... Kaptan Panayot demir almamız gerektiğini söylüyor... Böylece **12-Eylül, Salı** itibarıyla öğlen vakti, sakin ve huzurlu Foça'dan **Sakız adasına** gitmek üzere demir alıyoruz... Oldukça uygunsuz rüzgarlarla yola çıkıyoruz... Sürekli değişen istikrarsız rüzgarlar var. Koca dalgalar bir teknenin başından vuruyor, bir yanından vuruyor, dut gibi silkeliyor beni... Kaptan bunlara **ölü dalgalar** diyor, ne demekse?... Düşmüş rüzgarların dalgalarıymış bunlar. Yani rüzgar yok olmuş ama halen dalgası yol alıyormuş... Bir o yana bir bu yana yuvarlanmaktan keçeye döndüm... Sakız adasına giderken **Karaburun** açıklarında **74 metre** derinlikteyiz... Teknenin oturma havuzunun yanlarında bulunan anahtar panelindeki, çapayı otomatik indirme düğmesine dötümü çarptım ve çapa seyir halindeyken hızla denize inmeye başladı... Hemen farketmesek büyük tehlike olabilirdi. Kaptan'dan epeyce bir zılgıt yedim. Az kalsın açık denizde dötüyle tekne batırıp döte gelen ilk denizci olarak navigasyon ve denizcilik tarihine adımı yazdıracaktım. Neyse ki çapa demirini vaktinde çıkardık çok derine gitmeden ama Kaptan çıkan çapayı kafama vuracaktı sinirinden... Anladım ki, denizcilik başka geyikçilik başka... Rüzgarları, dalgaları yedikçe, rüzgar aptalı, dalga manyağı oldum, elim ayağım birbirine dolanıyor... Hani denizde uzun kalıp denizin tuzuyla denizci olunur ya, bense pidecilerdeki ıslanmış rutubetli tuzluklara döndüm... Teknenin çeşitli daracık yerlerine kafayı vura vura yarım kalmış aklımı da kaybettim...

Nihayet akşama doğru **Sakız** ve önündeki **Oinuses Adaları** iyice belirgin hale geliyor ve Oinuses'in önündeki **Passa**, yani **Paşa adasını** geçip Sakız adasına yaklaşıyoruz... Ne kadar da yakın bizim kıyılarımıza bu adalar, **Passa adasına** ve hemen önündeki **Vatos adasına** yüzerek gidersin neredeyse... Sakız adasına vardığımızda güneş batıyor ve adanın yüksek tepelerinin ardında kayboluyor. Bu adanın doğusunda yaşayanlar güneşin batışını hiç göremiyorlar...

TERELELLİ

PICTURES

ÇAN BARSLAN-

1

DELİ KUZEN NESTOR BAĞLAMINDA, ODANIN GİZİ...

2

BİR GÜN KAPI ÇALAR, DOĞRAMACI GELİR.

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

PANTOLON METİNFİDAN

ERDENER ABİ

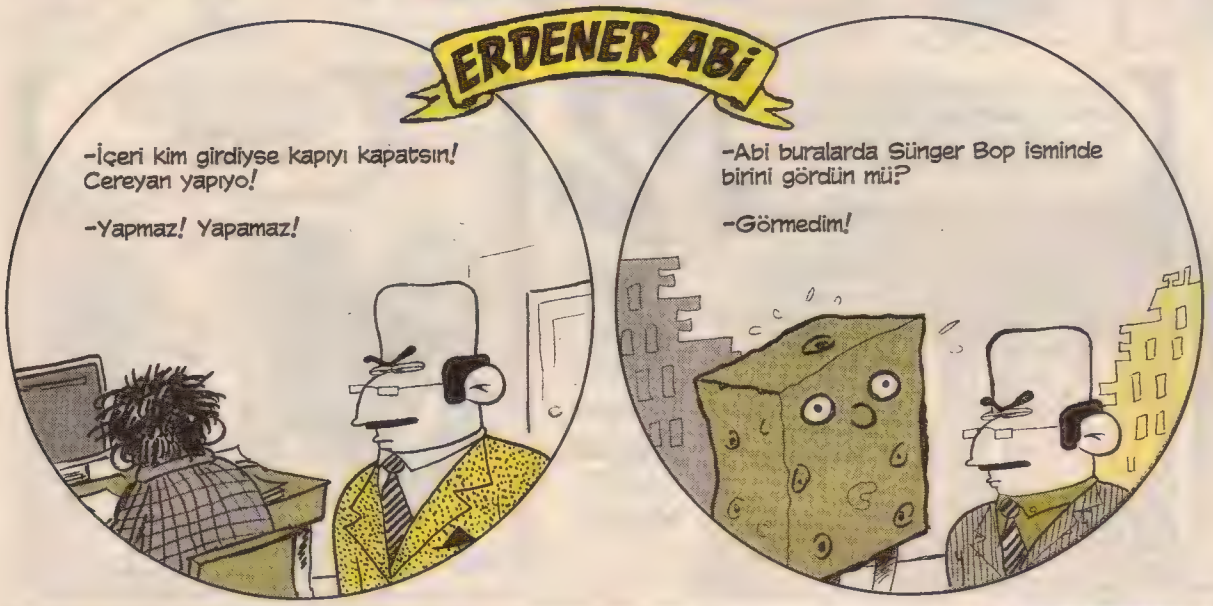

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

Akşamserası

sklhan@leman.com.tr ATİLLA ATALAY

SIKILHAN

- Merhaba Sıkılhan, şunu söyliycam die aradım, ben romancı olucam, hatta ilk yapıtımı kaleme aldım, sürükleyici oldu, işlek bir anlatımım, bir an bile düşmeyen tempom var, yararcasına...

- ...dedi genç kız.. Delice bir açlıkla konuşuyordu.

- Hemen dalga geçme hayvanlar odası başkanı! Okuyunca elinden bırakamıycaksın ama. He öyle "roman yazıyorum" dedim diye şey de zannetme, vatana millete karşı bir şeyim yok, üçyüzbir nolu yasanın ardına sığınıp hapse girerek ilgi çekme şeysinde değilim. Benimki tamamen yazın sanatına bir katkıda bulunmak. Ayrıca meselelere tepeden bakıyorum. Mevzuusu dünyanın tehlike altında olması. Uygar dünya şeysi... Karşı tarafta da aslen Ortadoğulu teröristler var. Bunlar uygar diiler, hep istiyolar ki orayı burayı havaya uçuralım...

- dedi ve sustu genç kız...

- Haklısın susıyım, fazla anlatıp da olayın büyüsünü bozmıyım. Ama yine de olaylar zincirine daha çabuk uyum sağlayabilmen için kısa bi özet vericem... Olay Langley, Norfolk Hava Üssünde geçiyo. Teröristler bi miktar semteks patlayıcısı çalmışlar, uygar dünyanıun bi tarafını patlatıcaklar ama neresi olduğu henüz bilinmiyo. NYPD den yüzbaşı Tamsın olayı ilk haber alanlardan olduğu için ister istemez işin içinde. FBI dan Speyşıl Ecınt, Ebigeyl ki kendisi zeancı, afro amarikan diyelim biz buna, uzun süreden beri bu dosya üzerinde çalıştığı için o da olaya dahil oluyo. DEA "Biz de olayın üstündeyiz" diyo. CIA zaten başkanın emrinde, biliyosun. DPI ve CSI da "Olay bizimdir" diyo. Üst komutanı bir toplantı yapıp "Bu noktada elimizde ne var" diyo...

- Demese iyiydi...

- Aynen. Bunlar hep bir ağızdan konuşuyolar. Donutlar yiniliyo kahveler içiliyo. Sigara yasak tebi, uygar şeysi. Bu arada NYPD den Yüzbaşı Tamsın'la CSI dan sipeyşıl ecınt Klara arasında alttan alta bir aşk filizlenmeye başlıyo. Ama Sipeyşıl Ecınt Klara'nın eski kocası da DPI da müdür o da karısı kendisine dönsün istiyo, içkiyi bırakmış... Eee, ne diyodum ben?

- NYPD; FBI, CSI, DEA, MVAB?

- MVAB'mi o ne ki? Öyle bi örgüt yok bu dosyaya bakan? Hiç görmedim filmlerde filan. Direktman başkana bağlı mı çalışıyo bu MVAB?

- Mazeretim Var Asabiyim Ben...

- Hayır efendim hayvansın sen. Ortadoğulu teröristlerden bile daha ilkisan bir insansın sen Sıkılhan. Uygar dünyada yerin yok, yiğıvrançlarca kere yiğıvrançsın, yazın sanatı katili, kuduz, kaba korsan!

- Alo, Sıkılhan, naaber Reis, Hırgürkan ben... Şeyi sorucam, entel kuntel bi ailesiniz o bakımdan soruyorum, sizde piyano var mı?

- Hayırdır, konçerto kaçakçılığı işi mi?

- Mübarek gün mikilik yapma şerefsiz. Piyanonuz varsa onu söyle, bana bir teli lazım. Üçüncü kata katar 45 lik, dördüncü kat piçak, beşinci kattakileri ise piyano teliyle boğucam, o bakımdan. Lan mübarek ramazanda oruç başıma vuruyo, bu şerefsiz apartmandakiler oralı değil. Gece sahura kalkmışız uyku bölünmüş sabah bi miktar uyumak arzusundayız. Ama nerdeee? Apartman değil yavvşak lojmanı mına çaktığımın yeri. Tövbe oruç ağızla sövdürdüler gene... Sabah sabah bi takırtı bi şamata... En son bu beşinci kattakini yakaladım takır takır merdivenlerden inerken "lan" dedim, "oruç kafayla hasta etmeyin adamı, az yavaş, çakıcam alayınıza o olucak". Anaa karı bi çıkardı pabuç kadar dilini vay efendim "Oruçluyum, sinirliyim" diye bişey olur muymuş. Allah için ibadet ederken kula saygısızlık günah değil miymiş, niye bağırıyo muşum, niye ayıp konuşuyormuşum, felanmış feşmekmiş.

- Bak sen...

- Hayır bakıcam icabına da mübarek gün oruçluyum, biliyo musun? Daha bi araba entel kuntel laf etti bu. Önce insan olaymışım da bilmem ne... Lan dedim, Allahtan oruçluyum yoksa şuracıkta kırkbir piçak darbesi alırdın, yürü, şerrefsiz. Ondan işte öyle çok konuşan entellere ibnek olsun diye... Düzeltiyorum... Tövbe yarabbi... İbret osun diycektim, piyano teliyle boğmaya karar verdim ben bu karıyı. Alo... Ordasın di mi Sıkıl? Alo... Lan bak gene otomatiğe bağlayıp da bana mübarek günde "Anlat anlat heyecanlı" oluyo tribi yapıyosan zterim bak tahtanı... Tövbe... Alo? Alo, en son ne dedim lan?

- İbnek.

- Ne biçim konuşuyosun lan sen şerefsiz evladı. Mübarek günde beni katil etmeye and mı içtiniz lan, çete misiniz, yavuşaklarrr. Teravi den sonra gelip sizin apartmanı da çökertmezsem en adi insan olıyım. Dördüncü kata kadar kırkbeşlik, beşinci kattan sonrasına roket sıkıcam, şşoğleşekler, tövbe...

barbaros@leman.com.tr

BABUŞ

Barbaros Altuğ

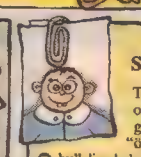

SINIF BAŞKANI C.V.si

Tam tamına 56 kere andımızı okuttum. Bir 23 Nisan şiiri geçmişim var. Sınıfta bana "öğretmen torpillisi – inek labu" diye bakıyorlar. Hiç yanıma ilişmiyorlar. **Zannedersem sevmiyorlar.** Bu yüzden okul kapısından sınıfa kadar müthiş bir emniyet içerisinde çantanızı taşıyabilirim. Türkçe'yi konuşabiliyorum (yazıyorum da, söktüm kırmızı kurdelem var). Buna rağmen hiç arkadaşım yok. Tahtaya konuşanları yazmak için iki yıldır her gün 100 kere çapraz çizgiler çiziyorum. Hep iş olmaz, biraz da sosyal oliyim diyorum fakat çevremde hiç kimse yanıma gelmiyo. Ben gidiyom g.tlerini çeviriyolar. Mesafeliyiz. İşte bunun verdiği otoriteyle, beslenme saatlerindeki **salçalı ekmek – yumurta** değişimlerinde adaleti sağlayabileceğime inanıyorum.

Yolda hep eve yalnız gidip geliyorum. Kimse gelmiyo ki. Bundan ötürü **hayatı iyi biliyorum. Zira hayat bilgisi dersim beş.** Ve çevredeki bütün ağaçları saymışlığım var.

İşte şu yalnızlığımın ortasında beni hayata bağlayan tek kişi ise sizsiniz.

Örtmenim ben size aşığım...

2-A Coşkun DORUK

DENİZCİNİN DENİZKIZINA SİTEM DOLU ŞİİRİ...

Tutamam seni ellerimde,
Kayansın,
Çipidi çipidi çırpınır,
Götüşünü sandala çarparsın.
Uğraşma!
Yaklaşmazsın gerçek aşka,
Roka – balık yiyesim olsa;
Ben seni yanım severdim.
İşte böyle bir arzu ile,
Dün g.tünü elledim,
Korktun!
Sıçtın, bok içinde bıraktın.

Akşamsefası

ÇIRK ÇIRK ÇIRK

Bu Savaş Yoksulların Savaşı 2

CEZMİ ERSÖZ

1999 yılında, **PKK** Önderi **Abdullah Öcalan**, **Kenya**'dan **Türkiye**'ye getirildi ve **İmralı Cezaevi**'ne kondu. 1999 yılının 1 Eylülünde **Abdullah Öcalan**, birliklerine, savaşa son vermesini emretti, bu bir ateşkes değildi, savaşın bitirilmesiydi. Bölgede daha sonra olumlu gelişmeler ve yumuşama oldu ve ardından Olağanüstü Hal aşamalı olarak kaldırıldı. 2000 yılı ile 2004 yılı arasında nispeten bir demokratikleşme yaşandı. Özellikle **Kürt** illerinde hayat normale dönmeye başladı. Ancak ne oldu ise bir anda bir baktık **Kandil**'de **PKK**'nın önderlerinden **Zübeyr Aydar**, 2004 yılında ateşkesin bittiğini ve savaşa devam edileceğini söyledi. Oysa **Abdullah Öcalan**'ın 1 Eylül 1999'da söylediği, savaşın sona erdiğiydi. Ateşkes değildi. Peki ne oldu da bir anda **Abdullah Öcalan** savaşa karar verdi? Bunu anlamak ve bilmek zorundayız.

Abdullah Öcalan, şu anda **İmralı**'da, **Özel Harp Dairesi**'nin gücü altında. **İmralı**'yı, **Özel Kuvvetler** denen, **Özel Harp Dairesi** kontrol ediyor. Hatta aldığım duyumlara göre, **Genelkurmay**'ın bile çok fazla müdahale hakkı yokmuş buraya. Hükümetin hemen hiç yok denilebilir. Ama son zamanlarda **Adalet Bakanı**, biraz olsun etkili olmaya çalışıyormuş **İmralı** üzerinde. Ama bu konuda azımsanmayacak, hatta tüyler ürpertici iddialar var. Bu iddiaları, ben dile getirmiyorum. Örnekse, **Irak Kürdistan Demokrasi Partisi Genel Sekreteri Fadıl Meranin Vatan** gazetesinde **Pazartesi** röportajları yapan **Devrim Seminay**, **Fadıl Merani**'ye şunu soruyor:

-" 'Öcalan'ın cep telefonu var' sözleriniz tercüme hatası mıydı? Yoksa bu söylediğinize gerçekten inanıyor musunuz?"

Fadıl Merani şu yanıtı veriyor:

-"O gazetenin tercümeyi nasıl yaptığını bilmiyorum ama, şunu şimdi de vurgulamayı isterim. PKK, eski PKK değil. Artık tamamen bölündü. Kardeşi Osman Öcalan'la Abdullah Öcalan ayrı yönlere gitti. PKK'nın militanları da iki kısma ayrıldı. Bir bölümü başka bir yere bağlı, bir bölümü ise Abdullah Öcalan'la bağlı. İşte ben bu bölümün, Öcalan'dan talimat aldığına inanıyorum. Bizim bilgilerimize göre de bu talimatları telefonla veriyor. Çünkü birçok zaman, Öcalan beyin açıklamalarıyla, ona bağlı militanların yaptıkları tam olarak birbirini tutuyor. Ve bundan, Türkiye'nin de mutlaka haberdar olması gerek. Cezaevinde bulunan herhangi birinin irtibatları, cezaevinin bilgisi dışında olamaz. Ama benim yanımdaki telefon Nokia'dır, Samsung'dur, numarası şudur demem de yanlış."

Ve tekrar soruyor **Devrim Seminay**,

-"İmralı, Adalet Bakanlığı ve hem de askerin gözetiminde olan bir yer. Böyle bir yerde telefon görüşmesinin olduğunu söylemek için bir kanıt göstermeye ihtiyaç duymuyor musunuz?"

Cevap şudur:

-"Adalet Bakanlığı'nın oradaki varlığı daha yeni. Çok iyi biliyorum ki, İmralı'da yakın zamana kadar sadece asker ve Öcalan vardı. Ayrıca elimde bir kanıt yok ama, telefon olması onlar için daha iyi bir kanal. Çünkü Avukat ya da ailesiyle sadece belli bir kesime ulaşabilir. Ama telefonla çıkarlarını ve gizliliğini daha iyi koruyabilir. Zaten istihbarat çalışmalarını biz de bir yere kadar biliyoruz. Biz, 40 yıldır bu işin içindeyiz. Herhangi bir hükümet ya da devlet bir şey yapmayı düşünüyorsa, en kolay ve en gizli yolu tercih eder. O yüzden isterseniz 100 kez sorun, bir kanıt veremem. Benim kanıtım, tecrübelerim ve mantığımdır. İşte size kendi kişisel görüşümü söylemek istiyorum. Hem Türkiye hükümeti, hem de asker kesimi, eğer istiyorsa; dağdaki PKK'ları indirebilir. Öcalan da bunu isterlerse; Öcalan da militanlar da ister ve bunu yapar."

Devrim Seminay tekrar soruyor:

-"Her hafta şehit cenazeleri bütün şehirlerine yayılan bu ülkede, iş bu kadar kolaysa size göre niye yapılmıyor?"

Fadıl Merani'nin yanıtı şöyle:

-"Bunu, sizin mantığınız almıyor olabilir ama, devletin menfaatleri gereği, birçok kişi ölür, bu doğaldır. Devlet, menfaatini burada görüyor olabilir. Önemli olan, devletin menfaatidir."

Tüyler ürpertici değil mi? Başta söylediğim gibi, birilerinin menfaati için birileri gözden çıkartılıyor, kurban ediliyor. Ve kurban edilenler de, genellikle **Kürt** ve **Türk** yoksulları.

Evet. **M.Can Yüce** isimli bir yazarı çok iyi hatırlıyorum. **Özgür Gündem**'de yazıyordu. İdama mahkum olmuştu. **PKK**'nın önde gelen isimlerinden biriydi ve **Abdullah Öcalan**'ın çok önem verdiği bir teorisyendi. Daha sonra **Abdullah Öcalan**'la yolları ayrıldı

M.Can Yüce, **Abdullah Öcalan**'ın avukatlarla yaptığı görüşmeleri kapsayan bir kitap çıkardı. Adı, **"Yanılsamanın Gerçekleri"**. Bu kitapta, bir dönem büyük saygı duyduğu **Abdullah Öcalan**'ın **İmralı**'dayken avukatlarından **PKK**'nın **Avrupa** bürolarının telefonlarını istediği, avukatlarının bu telefon numaralarını **İmralı**'ya getirdiğini, **Öcalan**'ın ise avukatlarına:

-"Siz bu telefon numaralarını hapishanenin yetkililerine verin, nasıl olsa onlar bu telefonları bana bağlayacak ya da verecekler", dediğini yazıyor.

Evet, **PKK**'nın **Avrupa**'daki bürolarının, adı **ERNK**'dir. Evet **ERNK** ile **Abdullah Öcalan**'ın telefon görüşmesi yapmasını bizzat, **İmralı**'daki yetkililer ve avukatları sağlıyor. Ve bu çok bilinen bir gerçek olduğu söyleniyor.

Evet, bir esir düşünün, bir tutsak düşünün, ya da bir mahkum düşünün. Ve **Özel Harp Dairesi**'nin kontrolu altında. Fakat bu kişi, istediği zaman subayların kontrolunda, örgütünün bürolarıyla konuşabiliyor, avu-

Akşam Servisi

rı aracılığıyla demeç verebiliyor, örgü**n Kandil**'deki liderlerinin konuşmaları ında yorumlar yapıyor, talepler dile ge**r** ve en acısı, **İmralı**'dan savaş kararı **or**. Bunun yorumunu size bırakıyorum.

rakın **Irak Kürdistan Demokrasi Par-Genel Sekreteri**'nin sözlerini, çok da akından tanıdığımız bir isim benzer ri iddia ediyor. O da, **Sosyolog İsmaşikçi**. **İsmail Beşikçi**'yi hepimiz tanı**z. Kürt** halkının siyasal ve sosyal müdesini konu olan birçok kitap yazmıştır. azdığı bu kitaplar yüzünden de, haya-17 yılını cezaevinde geçirmiştir. Kürt'nu çok severler ve O'na **"Sarı Hoca"** r. Yıllarını **Kürt** halkının özgürlüğü için etmiştir. Saygın bir insandır.

kın 14 Mart 2006 tarihli **Milliyet** gazede, **Derya Sazak**'la konuşmasında rı söylüyor.

Ben cezaevinde iken bütün mektup- kontrol edilirdi, sansüre tabi tutu-. Mektuplarımda Kürt kelimesi varnektuplarım geri gönderilirdi ya da kelimesinin üstü çizilirdi. Hiçbir şe- dışarıyla rahat iletişim sağlayama-Ancak, nasıl oluyor da PKK önderi llah Öcalan, İmralı'da, askeri ceza-le nasıl birliklerine "savaşın" emrini iliyor, avukatlarına demeçler veri-e avukatlarına verdiği demeçler baorganlarında yayınlanıyor rahatça. anlamak mümkün değil." Abdullah n devlet tarafından yönlendiriliyor hun kontrolü altında" şeklinde yor yapmıştı.

et, bunu söyleyen sıradan biri değil. söyleyen, yıllarını **Kürt** halkının özğü için feda etmiş birisi.

hra ne oldu? **Abdullah Öcalan İsmaşikçi**'ye çok öfkelendi: **"Nasıl böyle y söylersin. Hem benim, hem de bu tin saygınlığını ayaklar altına alıyor-Böyle bir şey yok. Seni dava edece-**diye bir açıklama yaptı avukatları ara-a. Hatta bu, **'asrın davası'** olur şek-nitelendirildi. Evet, **Abdullah Öca-İsmail Beşikçi**'ye dava açsaydı, ger-n **'asrın davası'** olacaktı.

a sanıyorum **Abdullah Öcalan**'ın tları bu konuyu ciddiye almadılar, da-madı diye tahmin ediyorum.

t. **İsmail Beşikçi**'nin bu sözlerinden sizin aklınıza neler gelir? Evet **İmra**ükümlü olan birisi, **İmralı**'da askeri vinde yatan birisi, oradan birliklerine şın" emri veriyor. O zaman evlatlarıbutlarına sarılmış, gözyaşları içerisinanneleri daha iyi anlayabilir miyiz? lde.

lememe gerek var mı bilmiyorum. phesiz ortada büyük bir mağduriyet unu kimse inkar edemez. **Kürt** halkışadığı mağduriyet. Hem de uzun yıl-Bir halkın dili, kültürü, kimliği yasakdurumda. Ve ne yazık ki 2000 yıllarşından beri yapılanlar hiç te yeterli Bu sorun çözümlenmek isteseydi, halkının istediği reformlar yapılır, iki ardeşçe ve barış içerisinde; eşit ve bir şekilde yaşarlardı. Oysa sorun lenmek istenmiyor. Savaşın sürmesi isteniyor. Çünkü, bu savaştan, bu kandan büyük çıkar elde etmek isteyenler var.

Önümde araştırmacı yazar Ümit Fırat'ın bir yazısı var. Bu yazı, 2005 yılının Eylül ayında, VS adlı edebiyat dergisinde çıkmış.

Yakın zamanda kaybettiğimiz sevgili **Reha Mağden**'in çıkardığı çok güzel bir dergiydi bu. Bu yazıda şöyle bir önemli nokta var: **"Abdullah Öcalan, 1999 yılında, birliklerini Türkiye sınırlarının dışına çıkarmak istiyor. Ve bu kararı bildirmek istiyor birliklerine. Ancak, yanına bir Genelkurmay yetkilisi geliyor ve Abdullah Öcalan'a, PKK birliklerinin Türkiye sınırından çıkarılmaması gerektiğini söylüyor. Çünkü PKK birlikleri Türkiye sınırlarından çıkarsa, onların boşalttıkları yerlere başka güçler girebilir. Abdullah Öcalan bunu ilk başta kendi içinde tartışıyor ama daha sonra benimsiyor."** iddiasında bulunuyor.

Evet. **Ümit Fırat**'ın bu tespitinden şu anlaşılıyor ki, **Genelkurmay** askeri yetkilileri **PKK** birliklerinin **Türkiye**'yi boşaltmalarını istemiyorlar. Yani, yalın olarak söylersek, şunu anlıyoruz: **Genelkurmay**'ın **PKK**'ya, ihtiyacı var, **PKK**'nın **Genelkurmaya** ihtiyacı var. Birbirlerine ihtiyaçları var. İkisi birbirlerinden güç alıyorlar. Nitekim birkaç ay önce gazetelere manşet olan bir haber vardı. O da şuydu:

Tayyip Erdoğan'ın, Kürtlerin taleplerini karşılamak ve bu konuda birtakım gelişmeler sağlamak için demeçler verdiği bir dönemdi. Hatta adını da koydu: **"Kürt Meselesi"** dedi.

Bunun üzerine, **Abdullah Öcalan**, **İmralı**'da şöyle bir açıklama yaptı:

-"AKP, Genelkurmay'la aramıza girmesin, biz Genelkurmay'la iyi anlaşıyoruz."

Evet, bunlar gazetelerde yayınlandı.

Siz bu demeçten ne anlarsınız? Ne demek, **AKP, Genelkurmay**'la aramıza girmesin! Biz iyi anlaşıyoruz? Ve nitekim akabinde **Başbakan Tayyip Erdoğan**, **Diyarbakır**'a bir konuşma yapmaya gitmişti. Ve **Diyarbakır** halkının pek ilgi göstermediği bir konuşmaydı. Ancak orada, çok az da olsa **Kürt** meselesine değinmeye çalıştı **Tayyip Erdoğan. Tayyip Erdoğan**'ın bu konuşmasından birkaç gün sonra, **Şemdinli** olayları patlak verdi. Bir kitabevi bombalandı. Ve arkasından bir çete çıktı. **Şemdinli** halkı çete üyelerini yakaladı. Sonra, yakalanan astsubaylardan Ali Kaya için, şu anda **Genelkurmay Başkanı** olan **Orgeneral Büyükanıt**, "tanırım, iyi çocuktur" dedi.

Ne kadar garip bir rastlantı değil mi? **Tayyip Erdoğan Diyarbakır**'a gidiyor, bir konuşma yapıyor, birkaç gün sonra da **Şemdinli** olayları patlak veriyor. Bunlar rastlantı olamaz.

Çünkü ortada bir savaş ekonomisi var!...

devam edecek

cezmier@leman.com.tr

* **Antalya.** 7 Ekim Cumartesi günü saat 17:00-19:00 arası **Bahçe Kafe**'deyim.. İmza ve söyleşi.. Kalekapısı..
* **Çorlu.** 11 Ekim Çarşamba günü saat 19:30-21:30 arası **Çorlu Gürsoylar Koleji**'nde **Gitarist Haluk Çetin**'le beraber şiir dinletisi ve söyleşi olacak..
* Sevgili **Eren Yıldız**, **Edirne Cezaevi**'nden gelen mektubunu aldım.. Fakat adresini tam olarak bilemiyorum.. Bildirirsen sevinirim..

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

bezginbekir@leman.com.tr

TUNCAY AKGÜN

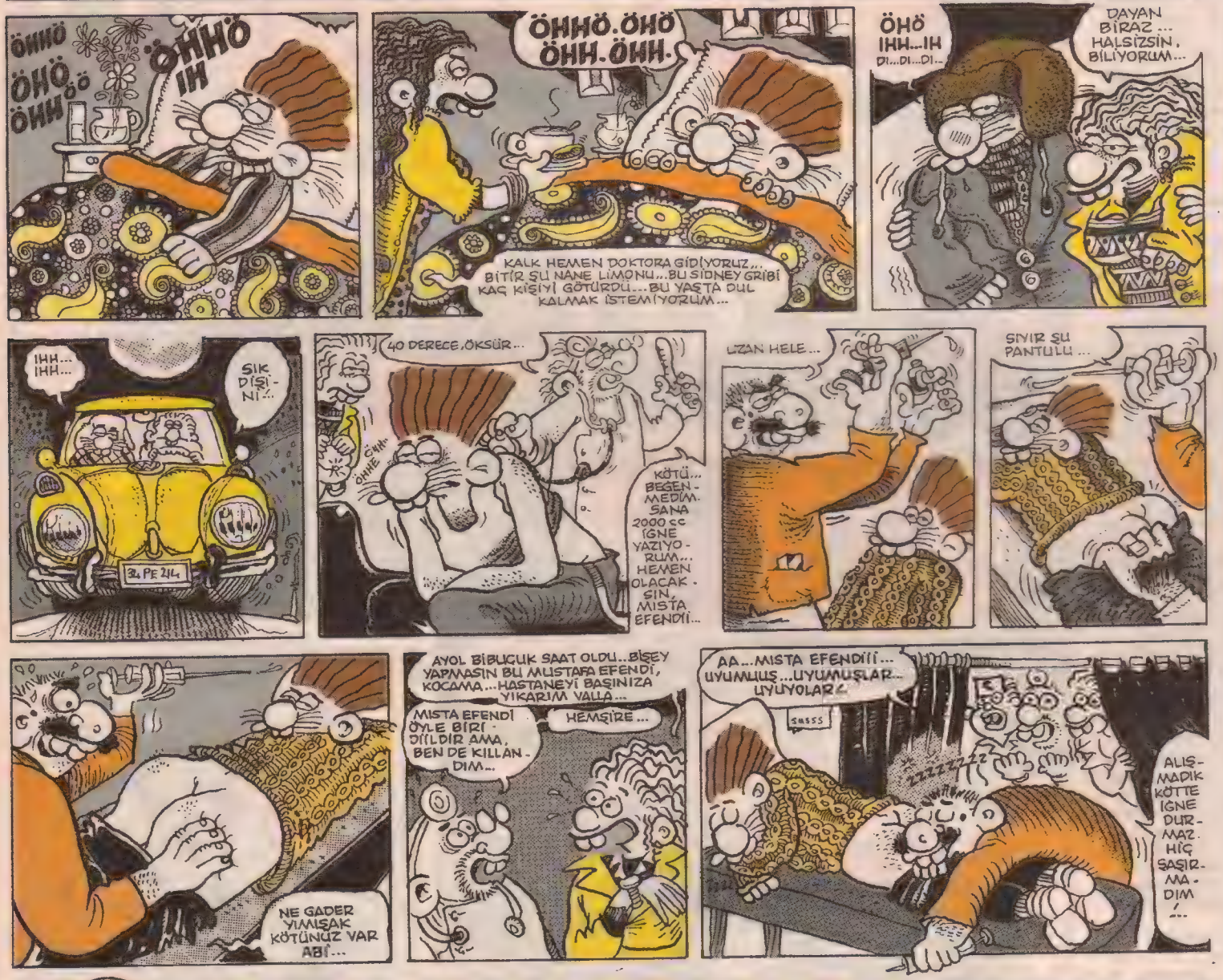

KILLANAN ADAM

HİMET YILMAZ

İhtiras mektupları

Sevgili Şekilbaş,

Roman yazan bir baba ve avukat bir annenin oğlu olarak Üsküdar'daki evimizde doğarak başladım yaşam sürecime. Ebeveynlerim diye geçen anam ve babam beni ilim irfan içinde büyüttü. **Ben doğmadan çocuk gelişimi üzerine tüm kitapları okuyan bir anne ve okuyomuş gibi yapıp ikişer sayfa atlayan bir babanın çocuğuydum.** Aslında benim onlardan tek isteğim çocukluğum boyunca **bir kardeşti.**

Mahallede abi-kardeş gezenlere çok imrenirdim. Hep alakasız sıfattaki çocuklara gidip **"sen benim kardeşimsin bundan sonra tamam mı?"** diye sordum. Ama **"niye lan babam anamı mı mikmiş"** şeklinde sığ ve gereksiz cevaplar almaya başlayınca, elden bana kardeş olmayacağını kavradım. Ve belirli aralıklarla bu konuyu ebeveynlerime açtım. Babam hep **"benim için hava hoş, güreş ettiririm ikisini bana da şenlik olur oyun olur"** şeklinde yaklaştı fikrime. Ama tüm paraziti annem yapıyordu. **"Olmaz Rıfat böyle düşünmemelisin, bizim ancak Emre'ye gelecek sağlayacak gücümüz var, bir ikincisini kaldıramayız"** derdi gül kokulu bilimsel anam. **"O *prenzentabıl* bi çocuk olacak"** dediğinde hiç kimse söylediklerine anlam veremez, sağda solda annemin arkasından **" bu kızcağız iyice kafayı yedi evlerden ırakfısfıs"** şeklinde konuşurlardı. Şimdilerde hemen her iş ilanında geçen bu cümle annemin deliliğiydi.

Çok zaman geçti üstünden o günlerin. Kardeşim olmadı. Akraba ilişkilerim **"Emre 20 kağıt borç fişeklesene kankitsu"** dan öteye geçemedi. Aşkta zaten hep **"Emreciiim çoook şirin çok tatlısın ama sen benim için sadece bi arkadaşsın çuuk iyisin yaa"** dan öteye gidemedi. Sevdiklerim beni sevmedi. Sevenleri ben sevemedim. Ama bu kocaman ve kimsesiz süreçte bana dost olan, karşılıksız seven, iyi günde kötü günde, hastalıkta sağlıkta hep yanımda duran biri vardı. **O da köpeğim Şekilbaş'tı.** Bana hep dürüstçe davrandı. Kaypak değildi. Yıllarca eğitmeme, o **" hadi oğlum ver patini babana"** cümlesini defalarca kullanmama rağmen bir kez olsun narin patilerini uzatmadı. Ama ben buna hiç kızmadım biliyor musunuz? Çünkü mertti, delikanlıydı, yiğitti... O an içinden uzatmak gelmemişse uzatmıcak kadar kişilikliydi. Hiçbir zaman attığım çubuğu salya sümük getirmedi bana. **"Yolumun üstüyse uğrar alırım"** tavırlarıyla getirdi. Adeta bir dosttu yoldaştı bu tek kişilik hayatıma.

Eğer eve bir kızla geldiysem **Şekilbaş** anında evi terk edip giderdi. Hiçbir zaman **"Acaba bana da bi ekmek çıkar mı? Belki dişi köpeği vardır"** diye düşünüp yavşamadı kıza. Hep **"Abi ben oyalanayım biraz dışarıda arkadaşlarla takılıiim bu gece, evde otur otur kuş gibi olduk zaten"** der gibi kapıyı çarpıp çıkardı. O giderken hep aklım onda kalmasına rağmen kendi eğitimi için bu gerekliydi. Ses çıkaramadım. Lakin arkadaşlarım dostlarım çevremdekiler köpeğimin ne süper bi köpek olduğunu hiç anlamadılar. Onlara göre eğitim "yat-kalk" tan ibaret olduğu için hep biricik dostuma, **"Laan denyo napıyon lan pati veer pati"** deyip bekledikleri tepkiyi göremeyince, **"Olum bu ne dangalak köpek lan"** diye yaklaştılar. Anlamadılar bağımızı... Ve bugün **Şekilbaş** vefat etti. Onsuz yapacak hiçbir şeyim kalmadı. **Benim kardeşim öldü.** Dayanamıycam ben onsuzluğa... Geliyorum **Şekilbaş** uzat patini... Sadece bu seferlik uzat... Ben de geliyorum... Elveda hayat...

Emre Petgoptantiksinan

Egemen Merdan
egemen@leman.com.tr

GEZ MAH MUT ÇUK

MAHMUT TİBET

www.gezgozmahmutcuk.com

mtibet@leman.com.tr

HASTROLOJİ

İBRAHİM BÜYÜKAK

KOÇ: Biricik emmioğlunuz evlenirken sürpriz olsun minvaliyle düğün pastasının içine saklanıp birden çıkarak şaşırtmak isteyeceksiniz. Kamufle olmak için bedeninizin çeşitli mevkilerine pastanın çileklerini yerleştirip içine girecek, aniden çıkınca da düğün pastasını kesen yeğen, elindeki bıçakla size darpta bulunacak. Gelinin duvağını araklayıp takarak kendinizi gizleyip oradan sıvışacaksınız. Duvağı ilk açıp sizi öpen kişiyi yavuklu belleyeceksiniz.

BOĞA: Pamela Andersonvâri bi sütannenizin olmasından ötürü deli gibi ana rahmine dönme sendromu yaşıyorsunuz. Sapıtmış sütanneniz de bunu kabul edecek ve sezaryenle ana rahmine döneceksiniz. Fakat sebzeye bayılan anneniz yüzünden içeride paso kapuskayla beslenip sigara da içemeyince karnı yarıp Alien gibi dışarı fırlayacak, uzunca bi süre de güvezde yaşayacaksınız.

İKİZLER: Hayattaki tek övünç kaynağınız karpuz seçimindeki başarınız. Fakat seyyar bi karpuzcu bi anlık gafletinizden yararlanarak size kelek karpuzu kakalayacak, yıllar boyu o şerefsiz karpuzcuyu arayacaksınız. Daha sonra kendisini Nikaragua dolaylarında bulup dizinize yatıracak, kıçına seri şaplaklar atarak olmuş mu olmamış mı, tetkik edecesiniz. Olmuş olmuuuş!

YENGEÇ: "Safiye Soyman ve Faik Bey" gibi sevimli bi ikili olmaya özenecek, hanımızı bunun için köküne kadar zorlayacaksınız. Her ortamda başta kilosu olmak üzere her yeriyle daşşah geçeceksiniz. En son canından çok sevdiği zülüflerini tiye alıp kendisini iyicene gıcık edince, aşiret kızı olan hanımınızın hısımları tarafından kadın kuaförüne götürülerek gelin başı yaptırılacaksınız.

ASLAN: Top model olacak dünyanın en baba dergilerine, gazetelerine manşet olacaksınız. Fakat bi gün, podyumda yürümenizin tek amacının; sağlık için yürüyüş yapmak olduğunu söyleyip ne kadar güzel bi insan olduğunuzu kanıtlayacaksınız. Magazin basınına "Mum duruşu" yaparak poz verip kariyerinize son vereceksiniz.

BAŞAK: İşe girmek için patronunuzla yemeğe gidecek fakat çorbanızı tatmadan tuz attığınız için "Önyargılı" olduğunuz gerekçesiyle işe alınmayacaksınız. Amacınızın çorbadaki sineği tuzla cayır cayır yakmak olduğunu anlatıncaysa patronunuz şirketi üzerinize devredip çorbadaki bi kısmı yanmış olan karasinekle Şifalı Göl'e tatile gidecek.

TERAZİ: Biricik kızınızı yemek için artık Anadolu'dan turlar düzenlendiğini öğrenip kızınızı bu kötü imajdan sıyırmak için aklınıza ilk töre cinayeti gelecek. Fakat bi gün evvel yasa çıkıp töre cinayetine ağır ceza verildiğini duyunca dötünüz yemeyecek. Ardından kendinizce birkaç maddeden oluşan bi töre yazacak, özellikle töre dışı evlenmeye üç pandik maddesini yazınca hadiseden iyice soğuyacaksınız.

AKREP: Manitanızın -kokmasın diye- ağzına karanfil koyduğunu görünce tiksinip bi tokat aşk ederek bırakacaksınız. Fakat daha sonra kendinizi esir alıp bu duruma alışamayacak, 93-C otobüsüne atlayıp evine giderek af dileyeceksiniz. Size s.ktir çekince de "Nasıl çaktım ama tokadı lan, o hem benim son gücüm değildi" diyerek ziline basıp kaçacaksınız.

YAY: "Ali Baba ve Kırk Haramiler" filmindeki Kırk Haramiler şarkısının verdiği gazla korsan olmak için doğduğunuzu düşünecek bu amacınızı gerçekleştirmek için İstanbul-Yalova arasındaki arabalı feribota koşacaksınız. Sizi o kılıkta kılıç-kalkan ekibinden zannedenlere küsecek, gemi düdüğünün içine girip öttürülünce de içinden fırlayarak atmosfere doğru yola çıkacaksınız.

OĞLAK: Midenizdeki gaz sıkışmasından dolayı bakkala soda almaya gideceksiniz. İlk yudumu aldığınızda oluşacak gurultuyu dinlemek için midenize bardak koyan Bakkal Dayının buradan bi insan sesi duyup sizin vantrolog olduğunuzu anlayacak. Karnınızdan konuştuğunuzda sesin tıpkı rahmetli babasınınkine benzediğini söyleyip karnınıza kaşgöz çizerek onu babadan sayacak. Vıııışşş!

KOVA: Televizyondaki diziler sizi hiç tatmin etmiyor. Aklınız halen efsane "Bizimkiler" dizisinde kalmış. Bu dizi devam etsin, diye imza kampanyası düzenleyecek ama sadece tek bi kişinin -o da parmak basmak suretiyle- destek verdiğini görünce çıldıracaksınız. Zulaladığınız bastonunuzla hem onun hem de tüm insanlığın boynuzunu kıracaksınız.

BALIK: Bu aralar Flamengo Dansına merak salmışsınız. Evde vazonuzla beraber yaptığınız provalarda topuğunuzu sertçe yere vurduğunuz için apartman toplantısında alt komşudan kıyasıya sopa yiyecek, döt korkusuna az ses yapar, diye baleye merak salacaksınız. Buna mukabil, bale hareketleriyle alt komşunun sırtını çiğneyip masaj zanaatında çığır açacaksınız.

Akşamsefası

Erhan Candan

erhancandan@leman.com.tr

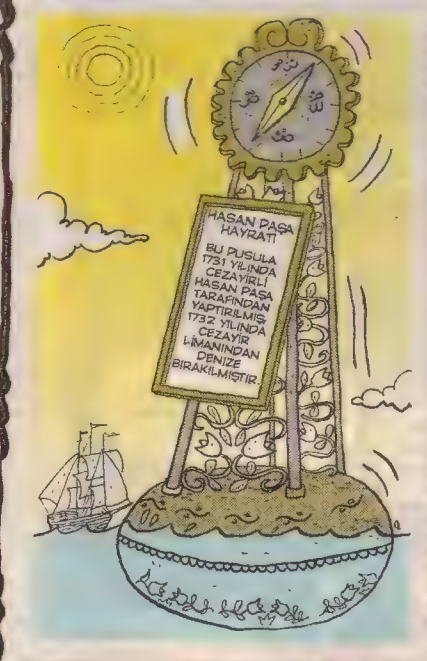

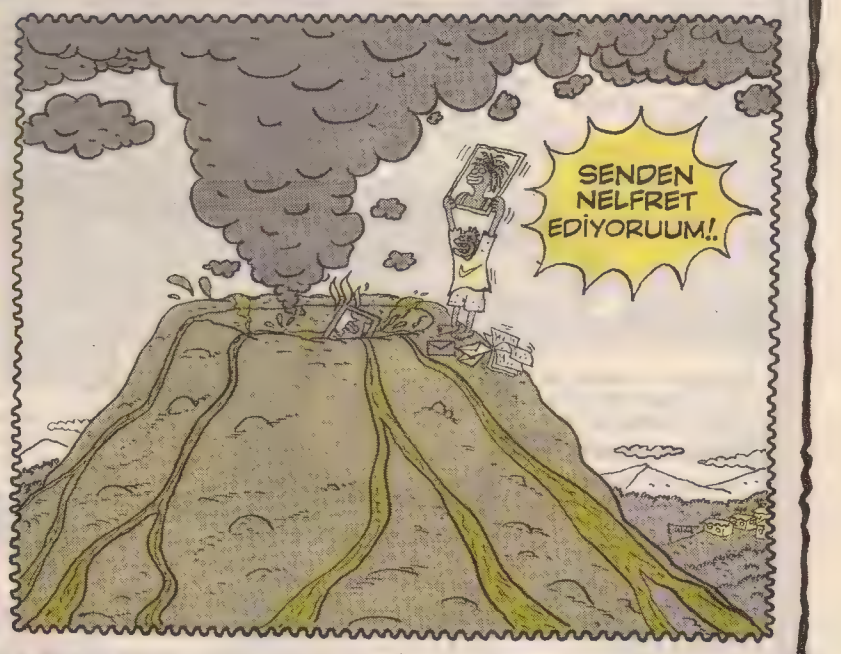

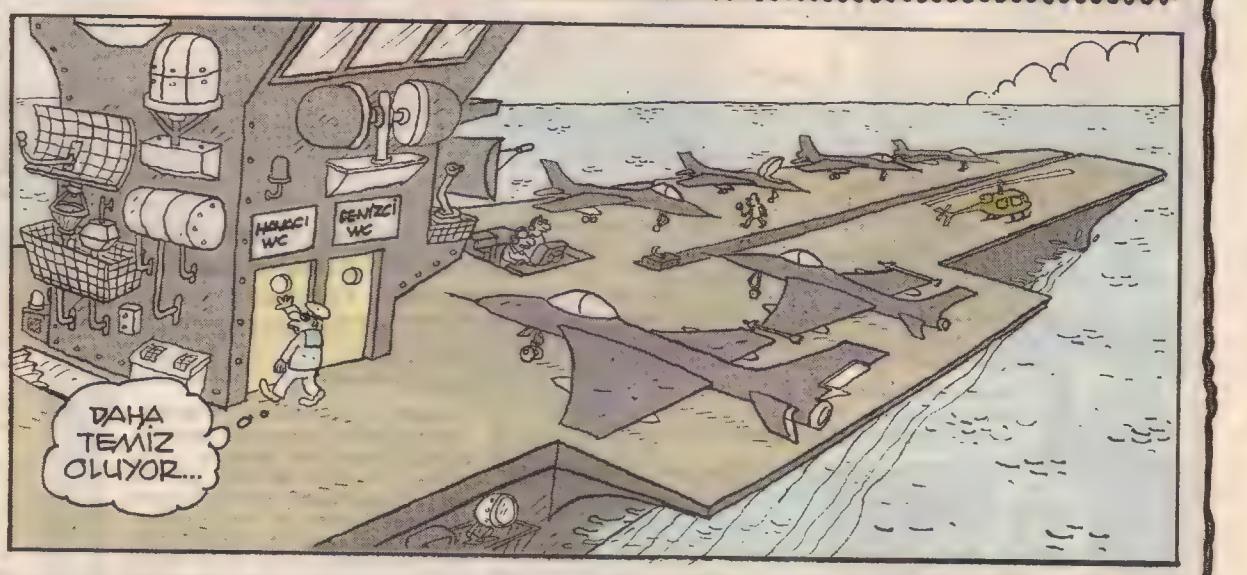

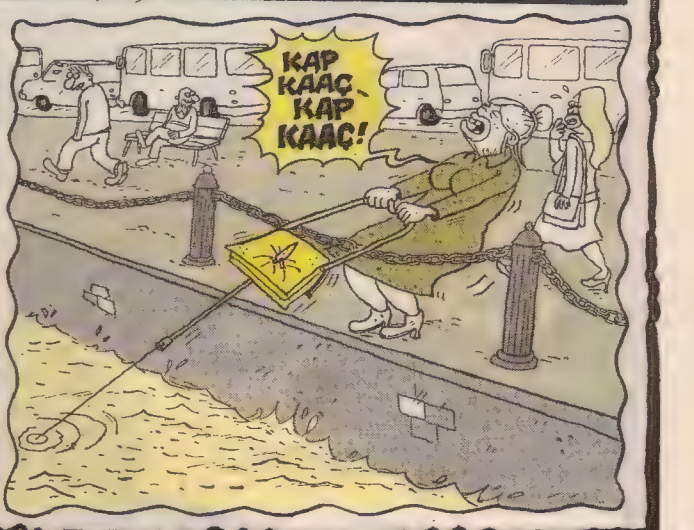

AJAN SERVİSLERİNİN

Başlığımızın diğer adı: Türk Edebiyatı'nda Ermeni milliyetçileri.. Hepimizin bildiği mevzuu: Elif Şafak davası. Kitaplarıma girsin ve insanlar on yıllar sonra da satılmışlıkları döne döne okusunlar diye bu bilindik mevzuu üzerinde konuşacağım.

Hemen başlayalım. Meşhur 301. madde. Bu maddeyi alkışlarla kabul eden Avrupa Birliği değil mi? Hatta bu maddeyi dikte ettirip harfiyen ferman buyuran ve sonra meclisimizde onaylandığında "İşte bu kadar, maşallah, Türkiye ilerledi, Türkiye köklü reformlar yaptı" deyip alkışlarla Türkiye'yi takdire boğan Avrupa Birliği değil mi?

Bu yasayı AB'nin kendisi getirdi, kendisi çıkardı, kendi söyledi, kendi yazdı, kendi biçti, şimdi 301. maddeden rahatsız!

İkinci sorumuz: Bu maddenin aynısı Fransa'da İtalya'da Hollanda'da yok mu, var, peki rahatsızlığınız nedir?

O ülkelerde aynı madde olunca demokrasi özgürlük oluyor, bizde olunca niçin demokrasi özgürlük olmuyor. O halde Fransa'ya İtalya'ya gidip aynı lafları etsek hapislere düşmeyecek miyiz?.

Siz, Orhan Pamuklar'ın Elif Şafaklar'ın İsrail'i Ermenistan'ı Avrupa Birliği tek satırcık eleştiren bir yazısını gördünüz mü?

Gelelim üçüncü sorumuza. AB Türkiye masasındaki şu bizim gazeteci kızla aşk yaşayan herife soruyorlar: "Kardeşim aynı yasa sizin Hollanda'da var, niçin rahatsızsın!".

Lagendik beyimiz cevap veriyor: "Var ama, bizde hakimler ve savcılar bu davayı açmaz!"

Ne demek istiyor? Hakim ve savcılara baskı uyguluyor. Bu cümlelerle AB temsilcisi hukuk dışı baskı uyguluyor. AB temsilcileri hakim ve savcılara hukuka karşı gelmeleri için bağırıp çağırıyor.

Niçin? Burası müstemleke olduğu için. Siz bu ülkenin vatandaşları da köle olduğu için..

(Not: Aklıma ıslahat fermanı günleri geldi; Avrupa'dan zabıta yasası harfiyen getirilir ama bir müddet sonra yasanın iyi işlemediği söylenir ve o halde Avrupa'dan sadece yasa değil, Avrupalı polis zabıta şefleri getirip polis teşkilatının başına koyalım denir ve Rumeli vilayetlerine İtalyan polis şefleri konur..)

Hukuk çiğneme hakkı Avrupalılar'ın. Kendi ülkelerinde hukuku asla çiğnemezler ama bizler müstemleke olduğumuz için ellerinde balta saldırırlar. (Not: Fransız demek Frank demek, Frank'ın anlamı şu Zagor'un savaş baltası var ya, işte Frank savaş baltası demek).

Gelelim diğer sorumuza, siz bu ülkede hiç, ilk celsede beraat eden dava gördünüz mü? Bu hız, bu acele bu hemen örtbas etme neyin nesi?

Bu Avrupalı efendilerin siz kölelere sıradan bir uygulamasıdır. Sizi adam yerine koymuyorlar, hakim ve savcılarınızı kullanırlar!. Hukuk bağımsız değil mi?

Dava ilk celsede şarlatanlar köpekler gibi bir oyunla kapanınca önce başbakan sonra Dışişleri Bakanı Abdullah Gül, Elif Şafak'a geçmiş olsun ve kutlama telefonu açıyor.

Bu ülkede hukuk çiğnenmiş, bu ülkenin onuruyla oynanmış, umurlarında değil. Bu ülkeyi köle gibi köpek gibi kullanıyorlar, hiç oralı değiller.. Hem başbakan hem dışişleri, efendilerini ve onların uşaklarının ellerini öpüp yalıyorlar.

Köleler, Avrupa komiserleri ve onların ajan yazarları karşısında eğilip el etek öpüyor..

İşte bağımsız Türkiye Cumhuriyeti ve onun hükümeti..

Bu düpedüz ve açıkça bu ülkenin bağımsızlığına bu ülkenin hukukuna ve onuruna indirilmiş bir baltadır.

Ülkemiz artık müstemlekedir. Avrupa vesayetindedir. Ülkemizin onuru hukuku yoktur. İşte dünyanın gözleri önünde hukuk çiğnendi, hakimler savcılar baskı altında tutuldu ve Avrupa'dan gelen emirlerle olay örtbas edildi.

Sizler yurttaş mı yoksa şebek misiniz? Sizler Orta Afrika ormanlarının maymunları mısınız? Yoksa bağımsız cumhuriyetin yurttaşları mı?

Hukuka karşı çıkmak özgürlük mü? Demokrasinizi emirle dikteyle yönetmek çağdaşlık özgürlük mü?

(Bir ara soru, Orhan Pamuk, kitaplarım Amerika'da satmıyordu. Ermeni lobisi devreye girdikten sonra çok satan oldu, cümlesini kendisi kurmadı mı?

Aynı şekilde Elif Şafak, Amerika'da bir Ermeni vakıftan dersler aldığını ve soykırım konusunda eğitilip soykırımın ne olduğunu öğrendiğini kendisi söylemedi mi?)

Avrupa'nın direktifiyle kalem oynatan onlarca yazar, Oral Çalışlar, Haluk Şahin ve nicesi. 301. maddenin bir demokrasi ayıbı olduğunu söyleyip Türkiye'yi aşağılıyorlar, böyle madde olur muymuş?.

Olur mu olmaz mı biz bilemeyiz, bu maddeyi yazıp çizip getirip çıkartan Avrupa, şimdi Fransa'ya gidin orada söyleyin böyle yasa olur mu? Bu yasayı biz mi yaptık ki bizden hesap soruyorsunuz?

Ki, Elif Şafak, yabancı kitaplarında soyadını dahi İngilizce okunuşla Shafak diye yazıyor, gitsin aynı şeyleri İtalya'da yazsın, beraat edecek mi, görelim.

Avrupa komiserleri ve onların elinin altındaki yazarlar bize müstemlekeliği demokrasi ve özgürlük diye satıyor, siz de yiyorsunuz.

Gelelim bir başka tartışmaya. Hukuk nedir değer nedir?

Hukuk ifade özgürlüğü diyor ve Avrupalılar hukukun kendi milli malları olduğunu söylüyor. Biz de yüz seksen senedir batılı hukuku aynen ithal edip uyguluyoruz. Ancak bizim değerlerimiz var. Diyelim Çanakkale savaşı, diyelim Mevlana, diyelim Mustafa Kemal bizim için büyük değerlerdir. İfade özgürlüğü çok yüksek bir Avrupalı değer diye bizler kendi değerlerimizi aşağılayabilir miyiz?

Ya da kendi değerlerimizi aşağılamadan bir hukuk olamaz mı?

Pekala olur! Örnek mi, işte:

Bu ülkede Aydın Doğanlar, Dinç Bilginler, Cavit Çağlarlar ve niceleri bu halkın yüz milyar dolarını bankaları soyup iç etmediler mi, göz yummadılar mı, Aydın Doğanlar Korkmaz Yiğitler'e gazete satmadılar ım?

Peki bu basını oluşturan yüzlerce gazeteci tek bir satır yazdı mı? Hayır!.. Aydın Doğanlar'ı, Dinç Bilginler'i, mudilerini intihar ettiren Aydın Ayaydınlar'ı tek satır eleştiremeyen bu basın Atatürk'ü ya da Türkiye'yi defalarca aşağılayıcı yazı yazdı!

Aydın Doğan'ı eleştirme hakkınız yok ama ifade özgürlüğü adına Mustafa Kemal'le Kurtuluş Savaşı'yla dalga geçme hakkınız var!..

Bugün medyada özgürlük diyen bütün kalemlere sesleniyorum: Bir kezcik olsun sizler bu banka soyguncularını eleştirdiniz mi? İfade özgürlüğünüz nerde? Demokrasiniz nerde? Peki sizler banka soyanları eleştirecek gücünüz yok ama bu ülkenin kutsal değerlerini eleştirme hakkına nasıl sahip olabilirsiniz?

Genç okuyucuyu eğiterek ilerleyelim. Eleştiri nedir? Aşağılama, küfür nedir? Mesela Mevlana'nın fikirlerini şu şu şu nedenle hiç sevmiyorum, doğru değil, yanlış, hatalı, eksik, saçmasapan demek "eleştiridir".. Ama Mevlana (haşa) sapıktır, puşttur, demek aşağılama ve küfürdür..

Edebiyat, felsefe, roman, yazar, düşünce insanları çıksın ve sonuna kadar "eleştiri" yapsın! Ama hayır, onlar, küfreder, aşağılar. Neden? Çünkü küfürlü cümleler "skandal" oluşturur. Küfürlü cümleler kısa ve çarpıcıdır ve herkesin dikkatini çeker, yani kolay anlaşılır.. Mesela Orhan Pamuk iki küçük cümle, Türkler Ermenileri ve Kürtler'i soykırımdan geçirdi diyeceğine, nasıl, neden, nerde, ne şekilde bu soykırımı düzenledi diye bir kitap yazsa, bir uzun makale yazsa ve bizi ikna etse, hayır..

Kardeşlerim, değerlerimize küfreden bir hukuk olamaz..

Kardeşlerim, ifade özgürlüğü şampiyonluğunu bize bırakmayanlar Atatürk'e, Anadolu tarihine küfür ederler ama maaş aldıkları lobileri ya da hırsız gazete patronlarını bir cümlecik eleştiremezler!..

Bu demokrasi şampiyonluğu kampanyasında aşka gelip manşetine "Hepimiz Elif Şafakız" yazan Tempo dergisine de bir lafım var: Aferim hepinize. Doğru. Hepiniz Elif Şafaksınız.

Araştırma, tartışma, bilgi, tarih, kültür hiç birinizde yok, ama, vurucu ve skandal ve sansasyonel başlıklarla çıktığınız günden beri bu ülkenin değerlerine saldırıyor ve buna demokrasi diyorsunuz, bravo..

Gelelim daha acaip bir hususa..

Elif Şafak'ı destekleyen bu demokrasi şampiyonluğu kampanyasının içinde medyanın onlarca malum yazarı mesela Radikal İki ve yayıncısı Metis Yayınları da var..

Metis Yayınları malumunuz üzre eski marksist leninist çizgiden geliyor. Kısacık hikayeleri şöyle, 12 Eylül öncesi silahla mücadele vermişler, 12 Eylül'le birlikte başta Kenan Evren'i destekleyen halk olmak üzere bu ülkeye düşman olup küsmüşler. Sonra yayıncılık yapıp ayakta kalmaya çalışmışlar. Ciddi ve harbi bir yayıncılık hayatları da oldu. Ama bu ciddi yayıncılıkla para kazanamayınca, Elif Şafak gibi sansasyonel yazarların reklamlarıyla yaşamaya başlamışlar..

Bu yayıncılardan herbir tanesi Elif Şafak'ın edebi bir kalitesi olmadığını bilir. Yani, o kadar da dürüsttürler. Ama Elif Şafak'ın arkasından özgürlük mücadelesi veriyorlar..

Tekrar ediyorum, bu yayıncılardan bir tanesi altına imza atarak Elif Şafak'ın kitapları için edebiyattır, kalitelidir, diyemez..

Reklam ve satış için kaliteli olmasa da "getirisi" olduğu için susuyorlar ve kahramanca demokrasi kampanyasına katılıyorlar.

Marksist leninist örgütten yayıncılığa geçenlerin hayat hikayelerinin Elif Şafak kadar pespaye metinleri alkışlarla desteklemesi tarihe düşülecek nottur..

Ama asıl not: Marksist gelenekle Fethullah ortaklığı..

Şimdi "özgürlükçü" ve "ifade özgürlükçü" yazarlarımızın cemaat ilişkisine geçelim.

Fethullah'ın adamlarından biriyle evli.. Ve yıllardır Zaman Gazetesi'nde yazar. Yani marksist leninist yayınevi kitabını basar ve Fethullah gazetesinden yazar. Sebebi basit: Marksist leninist yayınevinin satış kitlesi yoktur, Fethullah hocanın vardır.

Cemaatin yapısı satış için çok uygundur, çünkü, Fethullah cemaati emirle kitap alır gazete alır. Zavallı onbeş yaşlarında başörtülü varoş kızlarına Elif Şafak takdim edilir. Onlar da ağbileri cemaat böyle dedi diye bir bok varmış gibi alır..

Elif Şafak'ın bu gizli kapalı emirle çalışan cemaatin yapısına söyleyecek/eleştirecek bir "ifade özgürlüğü" yok mu?

Elif Şafak demokratik tartışma/eleştiri ve ifade özgürlüğü olmayan bu cemaat kitlesini niçin eleştirmez? Eleştiremez, ekmeğinden olur. Satışları kilitlenir.

Bunu Metis yayınları da bilir, böylelikle reklam ve satış için eski marksistlerle Fethullah'ı aynı endüstriyel holdinge kapitalizm pazar şovunda biraraya getirir..

Biraz daha açalım. Eski marksistler necidir, neciydi, şimdi neci, bunlar güya özgürlükçüydü, şimdi Avrupacı oldu, uzun zamandır kafaları karışık.. Fethullah hoca neci, cemaatçi.. Elif Şafak'ı kimler yetiştirdi kimler destekliyor, hepsi yetiştirdi ama en çok Ermeni milliyetçileri önünü açtı, ki, Elif Şafak bunu da açıkca ifade ediyor.

Sahnedeki şovmenleri toplayalım: Ermeni milliyetçileri, Fethullahcılar, eski marksistler, şimdiki Avrupacılar.. Ve medya diktatörlüğü..

Bunların topu, Türkiye'nin değerlerini aşağılayan Elif Şafak'ın önünü açıyor, maaş veriyor, kampanyasına katılıyor.

İşte bunların topu: Özgürlükçü.

Aklınıza iyice yer etsin ve onlarca yıl bu toprağın çocukları döne döne okusun diye şov takımını toplayalım: Radikal İki'nin özgürlükçü, eşcinsel, Kürtçü tayfası.. Avrupacılar ve Avrupa'nın Türkiye komiserleri. Fethullahcılar. Eski Marksistler..

Hepsi demokrasi.. Ve bunların hiçbiri medya diktatörlüğünü tek satır eleştirme zahmetine katlanamadı.. Halkımın yüz milyar dolar soyulurken sustular.. Niçin: Aynı sofrada ekmek yiyorlar..

Bunu da geçelim.

Fazla da üzülmeyelim, çünkü geçtiğimiz yirmi sene içinde de bu reklam satış şovlarına cümbür cemaat katılmış ve endüstriyel mekanizmanın holdinglerine malzeme olmuş Orhan Pamuklar, Duygu Asenalar, Ahmet Altanlar gibi nice yazarların o yıllarda yüz baskıları aşan kitaplarını bugün hiç mera

Nihat Genç

DEMOKRASİSİ

eden yok.

Yani, bugün kitapçılara gidin tek bir adet satılmazlar, empoze edilip holdinglerle şovlarla kampanyalarla büyütülen bu yazarların nicesi bugün kitapçılarda satış yapamaz..

Niçin yapamazlar? Çünkü edebiyatları düşüktür. Eserleri kalitesizdir, bu kadar basit. Tuğla odun gibidir, hepsi yaygarayla şöhret olmuştur.

Kardeşlerim, işte böyle holding, medya diktatörlüğü, cemaat, şov, kampanya, lobi, adam tutma, Ermeni milliyetçiliği, Avrupa komiserlerinin ortaklaşa oynadığı skandallar dünyasında büyütülüp ortalığa salınan yazarların çağında yaşıyoruz.

Yazar değil "canavar" büyütüyorlar..

Ayıptır söylemesi, benim onlarca kitabım onbeş baskıyı devirdi, ama mesela son kitabım Karanlığa Okunan Ezanlar otuzbin bastı, Cadde Yayınları'na sorun. Fakat hiçbiri çok satan listesinde yer almadı, birkez olsun bahsedilmedi.

Kardeşlerim, ayrıca benim birçok ağır ceza mahkemelerim oldu (nice yazarlar var, ben en iyi kendimi bildiğim için kendimden örnekliyorum) bu mahkemelerin birkaçında avukatım şimdi Elif Şafak'ın avukatı Fikret İlkiz'di..

12 Eylül'e cunta dediğim için ağır cezada yargılandım, parkta liseli sevgililere kimlik sorup karakola yaka paça götüren polisin tutumunu ağır eleştirilerle dile getirdiğim için emniyete hakaretten yargılandım, Aydın Doğan'ı eleştirdiğim için yargılandım ve ceza aldım, Haydar Baş'ın hayat hikayesini eleştirdiğim için yargılandım ceza aldım, ayrıca, Türklüğe hakaretten, devlete hakaretten, Allah'a hakaretten ayrı ayrı davalar açıldı, tabii hepsi iddiaydı, kimi kapandı, kimi sürdü.. Bu davalardan sadece birinden sekiz buçuk ay kesin hapis cezası aldım ve Avrupa'dan gelen basın afiyla kurtulduk.

Birgün mahkeme kapısına iki gazeteci geldi, Fikret İlkiz'e "hayırdır ağbi bir dava mı var" dedi. Fikret İlkiz bana, "davayı haber yapmak istiyorlar, ne dersin?" dedi. Ben de Fikret ağbiye: "Aman ağbi, esrar davasıdır deyip postala!" dedim.

Biz eser sahibi insanlarız, bu davalar ismimizin önüne geçer. Şu ayrıntıları da vermek zorundayım, mahkemeye gidecek taksi param yoktu yürüdüm, mahkeme sabahı çorba içecek param yoktu, aç karnına yola düştüm ve yağmurun altında onlarca kilometre koşar adım..

Bu davalarım boyunca tek bir basın kuruluşu tek bir gazeteci örgütü beni aramadı, beni yazmadı, bana geçmiş olsun demedi..

Tüm matbuat tarihimizin en çok ambargo koyulan yazarıyım. Şu hale bakar mısınız: Cumhuriyet gazetesi de bana yazarlık yaptırtmaz. Zaman gazetesi de. Milliyet de yaptırtmaz, Yeni Şafak da.. Aklınıza gelen gazeteler ve kitap sayfaları benim kitaplarımdan hiç bahsetmez..

Cumhuriyet gazetesi ile Zaman gazetesi hiç anlaşamaz ama, anlaştıkları tek nokta bana koydukları ambargo..

Bunun cevabı çok basit, ben bağımsız bir yazarım, onun bunun adamı değilim, mesela şimdi bu sütunda sırf keyif olsun diye hepsinin yedi sülalesinden başlar rulo rulo ağzıma geleni söyleme hürriyetim var.

İfade özgürlüğü budur, bağımsız olacaksın, kimsenin adamı olmayacaksın, önüne hangi ceza yasası çıkarsa çıksın beynini duvara vurur gibi inandığın şeyleri söyleyeceksin...

Tek başınıza ve harbi ve adam gibi yazarlık yapamazsınız! Kitleleri uyuşturan cemaatleri arkanıza alırsınız. Yetmedi, bu ülkeye intikamlı kinli bitmeyen savaşlan olan eski marksistleri yanınıza alırsınız. Yetmedi, medya diktatörlüğünü lehinize kullanırsınız, yoksul halkın bu medyadan çektikleri karşısında topluca susarsınız. Yetmedi, Ermeni milliyetçiliği yaparsınız.. Yetmedi, Ermeni lobilerini yanınıza alırsınız. Velhasıl, kerhaneci meyhaneci cemaatçi lobici Soroscu herkesle aynı kaba işer aynı kaptan yersiniz. Ve sonra sizler, demokrasi şampiyonu ve ifade özgürlüğü kahramanı olursunuz..

Bu, Soros medya cemaat meyhaneci kerhaneci Radikal İkici şebekeyi unutmayın, tarih düşün. İngilizler koca bir milyarlık Hindistan'ı üç yüz-beş yüz subayla yönetti. Niçin, çünkü aydınlarını alıp İngiltere'de kendi yetiştiriyordu. Peki Hindistan'da İngiliz sömürgeciliğine kim son verdi, en alttakiler, kitleler, yoksullar..

Bu Soroscu kerhaneci meyhaneci medyacı Radikal İkici şebekeyi unutmayın, çünkü bu şebekenin başında Avrupa komiserleri var..

Söyler misiniz, bunlar bize, edebiyattan felsefeden düşünceden şiirden hiç bahsettikleri var mı?

Bunların hepsi karanlık ihanet hastalığıyla önce edebiyatı yani sözü, sonra insanlığı kirleten en zehirli kurşun "iftirayla" "karalamayla" "suçlamayla" iş görürler.

Şimdi siz çıkıp tarihteki falanca evliya aslında sübyancıymış diye iftara edip sonra da bunun fikir özgürlüğünü savunacaksınız, bu yazarlık değil orospu çocukluğudur..

Medya diktatörlüğü ve onun holdingleri bu kadar orospu çocuğunu yanyana nasıl getiriyor?. Şöyle, hepsinin şöhretten muzdarip akıl hastası olduğunu biliyor ve kullanıyor..

Bizler, her dilde özgürlükten yanayız. Her coğrafyada demokrasiden yanayız. Her yerde bahar her yerde edebiyat her yerde eleştiri her yerde hukuk diyoruz! Ve hayatımız bu kutsal değerlere kurban olsun helal olsun diyoruz..

Ve sizin özgürlük ve demokrasi ve bağımsızlık ve onur gibi insanlık değerlerine verdiğiniz anlamlara bakın. İğdiş edilmiş beyinlerinizle, böceklere yapraklara mehtaba yıldızlara sabaha güneşe canlılara ışığa önünüze gelen herkese hergün yalan söylüyorsunuz.. İnsanlığın arkadaşı değil, lobilerin vakıfların adamı, cemaatlerin Soroslar'ın meyhanecilerin kerhanecilerin torpilli dostluğunu seçiyorsunuz..

Bizim için kelimeler şaraptır, kendimizden geçirir. Küfrettikçe baygınlık sarhoşluk verir. Sizin için kelimeler, Ermeni lobilerinde ajan servislerinde çok satan holdinglerde itinayla hazırlanır ve servise konur..

Bizim için hukuk, demokrasi ebedi bir susuzluktur, doğduğumuz günden beri imtiyazlıların kırbaçlarıyla dövüldüğümüz için yana yakıla hukuk diyoruz. yana yakıla eşitlik, kardeşlik diyoruz. Ama sizin için demokrasi kelimesi daha çok satmak daha çok şöhret olmak için her türlü ihanetin yatakçılığını yapmak..

Ömrüm oldukça sizi kelimelerimle tokat tokat döveceğim, ben yaşadıkça hiç şansınız yok. Hem bu sütunlarda hem ekranlardan ipliğinizi pazara çıkartmak için elimden geleni tek başıma ardıma koymadım. Kelimeler tarihin en muazzam fırtınalarıdır. Düşünceyi kelimeler inşa eder. Dünyanın gelmiş geçmiş klasiklerinden büyük tanınmız yoktur. Her yazıya her hikayeye başladığımızda kendimizi sonsuz bir özgürlük duygusuyla sayfaların içine bırakırız. Cesaretimizi kelimelerin soyluluğundan alırız. Aç kalırız, kimsesiz kalırız, adamsız lobisiz vakıfsız ideolojisiz yaşarız. Ama, kucağımızda bazen gökten düşmüş el değmemiş kelimeler buluruz. İşte sizi boğan, sizin zavallı beyinlerinizi parçalayan dağıtan balyozlarımız bu kelimelerdir.. Kendimizi bu kutsal kelimelerle savunuruz, lobilerle Soroslarla Ermeni milliyetçilerle medya diktatörlüğüyle değil..

Keşke iki satırlık, heyecan verici bir edebiyatınız olsaydı..

Keşke şu sıradağlardan daha büyük yazarlar şairlerden tek birinin yalnızlık içinde geçen hayatlarının iç acılarından tek bir mısrasını anlayabilseydiniz.. Keşke geçmişin bu soylu yazarlarının kitapçı raflarına terkedilmiş kelimelerini taşımaktan omuriliğiniz birazcık bükülseydi. Tarihi özgürlüğün selamlarıyla yıkayan bu soylu insanlardan tek birinin emanetini üstünüze alabilseydiniz..

Edebiyata romana hikayeye yazıya makaleye böyle bir insanlık görevi düşüyor. Kim sırtlayacak? Hakikatın dilini medya diktatörlerinin kerpetenleriyle koparttınız. Herkesle işbirliği yaptınız, da, yalnız, yoksul halkımız, aşağıda kalanlar, ekmeği olmayanlar, işsizler, dövülenler, ezilenler, yoksayılanların yanına hiç uğramadınız.

Aydın Doğanlar'ın Cavit Çağlarlar'ın Dinç Bilginler'in hala adamlığını yapıyorsunuz, da, şu uçsuz bucaksız göklerin güneşin, sabahın, böceklerin, rüzgarı, yaprakları yalnız bırakıyorsunuz..

Tabiata hayranlık biterse yazarlık ve insanlık biter. Siz, medya diktatörlerinin cemaatlerin Ermeni lobilerinin hayranı ve kölesisiniz.. Artık müsterileke yazarlarının Avrupa komiserlerinin paralı memurusunuz.. Artık ve sürekli onların direktifleriyle halkınıza insanlığa demokrasiye hukuka her türlü kalleşliği yapmak için kullanıldınız, daha çok kullanılıp sümük gibi atılacaksınız.. Bugünkü Avrupalı dostlarınız yarın sizlerden işbirlikçi üçüncü dünyadaki adamlarımız diye bahsedecekler..

Size yalvarıyorum! İnsanlık adına, ruhunuzu özgürlükle tanıştırın. Ruhunuzu cesaretle tanıştırın. Ruhunuzu halkınızla tanıştırın. Size yalvarıyorum! Ruhunuzu ahlakla tanıştırın! Öfkeyle tanıştırın, çizgili zebralarla tanıştırın, uç uç böcekleriyle tanıştırın, sedir ağaçlarıyla, kestaneler ladinler, balıklar, ovalar, sıradağlarla tanıştırın.. Size göre değil lobiler, reklamlar, şovlar, Soroslar..

Korkmayın, kelimelerin aşın ışığı yüzyıllarca bitmeyen kandiller gibi yanar, Edebiyatın aşın ışığı bin yıl sonra doğacak olanları da genç tutar.

Korkmayın, insanlığa sarılın. Korkmayın, kendinize sarılın. Korkmayın, bağımsızlığınıza sarılın. Ancak kendi gücünüz aklınızı başınıza getirir. sokma akıllarla, direktif dikte emir ferman buyruk akıllarla "köleleşirsiniz"..

Siz zaten zavallı kölesiniz, sizle değil elinizdeki kalem kağıtla benim derdim.. O kalem kağıt hala başkalarına birşeyler söylüyor! Söyler misiniz, kaleminiz kağıdınız ne söylüyor: Efendilerinizin vakıflarınızın lobilerinizin direktiflerini işbirlikçi tezgahlarını yaziyor!.

İfadenin en üstün biçimini bulabilmek için kaleminizin sivri ucu önce kendi derinizi parçalasın kanatsın.. Kendi beyninize bu kalem, zıpkın gibi girmeyecekse hiçbir kimseye girmez, halka insanlığa hiçbir yüreğe işlemez..

Yalvarıyorum size, insan olmak güzel birşey..

Geçenlerde hayvanlarla seks hayatını inceleyen bir belgesel izledim, maymunları uzun uzun anlattı, gördüm ki, bugün insanlığın seks olarak denediği bildiği yaptığı herşeyin aynısını hergün maymunlar yapıyor.. Yani insanlık seks adına tabiata ilave birşey katmadı.. Şaşırdım.

Ama dedim, insanlık, hatırlamayı sekse koydu. Dönüp düşünüyorum, evet maymunlar da eşlerini sevgililerini benim gibi öpüyor, ama, onlar hiç ha-

Devamı 15. Sayfada

Akşam Servisi

yasin25@iemail.com.tr

YASİN 250ĞLU

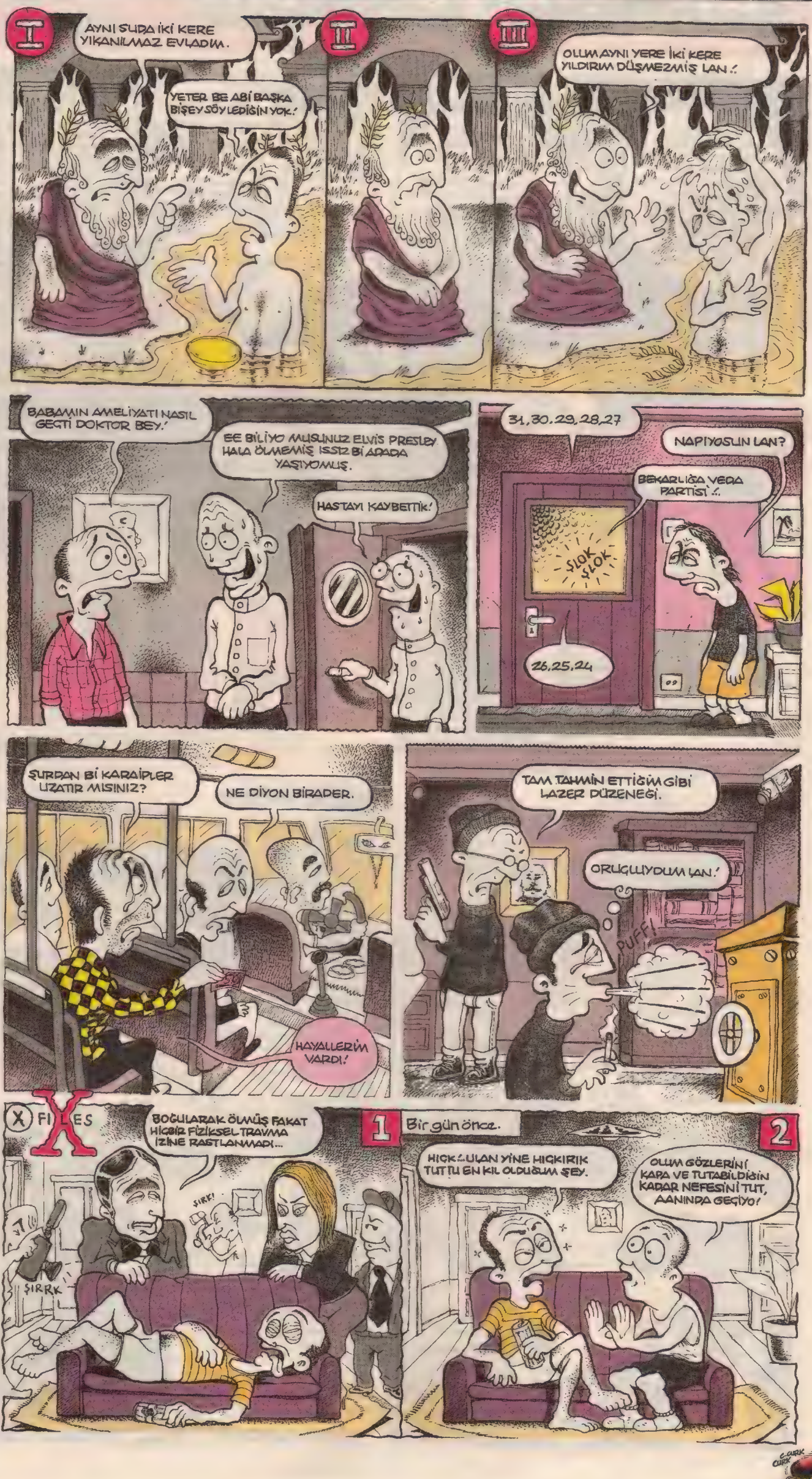

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

MAL

Mal canın yongasıdır :-.(Anonim.)
Benim ümmetimin fitnesi maldan kopacak(Hz.Muhammed) (S.A.V.)
YAKINDA.

BARBOROS HAYRETTİN PAŞA ve MALTA CİVARLARI

AYRIN TILAR

-Meraba efendim; bişiy sorabilir miyim?

-Sor bakalım.

-Öyle diyince, soramıyom işte! "Sor bakalım" diyolar ya; hani, küçümsermiş gibi sanki: "Mmm, sor bakalım hati!." Ben sorunca, bakıcaklar, kontrol edicekler yani. Ya da önceden, ben sorarken bi garanti istiyolar gibisinden.

-Abartma delikânlı. Ben senin, yaşça da büyüğünüm. O yüzden öyle dedim, "hadi sor bakalım" dedim, sam îmi bi şekilde.

-Haa?! O zaman soranım canım! Seve seve sorarım hem de. Ben sandım ki, beni küçümsediniz. Kimi zaman insanlar, birbirlerini çok küçümsüyolar. .Mına koduumun şerefsiz insanları! .Ben insanları hiç küçümsemem.. Birisi yanınıza dostça yaklaşır ve bişiy sormak isterse, bence sorabilir yani. Bundan, tırsmanın, gücenmenin anlamı ne, dii mi?!

-Öyle de. Kimi zaman çok gereksiz şeyler de sorabiliyorlar. Şu, mendil satan çocuklar örneğin. Onların da suçları yok tabii, onları eğitmişler, öyle öğütlemişler. "Bişiy sorabilir miyim" diyorlar, "E hadi sor bakalım" diyosun; "mendil alır mısın amca!" diye yapışıyolar bacağına.

-Bi dakka.. Şindi, yani ben; o mendilci çocuklar gibi mi yaklaştım size demek istiyosunuz!?

-Yahu ne ilgisi var. Ne kadar alıngan bir gençsin sen böyle.. Kibar, temiz de bir insansın ama, biraz fazla karıştırıyorsun meseleleri.. Hem, ne sorucaktın sen! E sorsana hadi?

-Öyle acele ettirilince, soramıyom hemen..

-İçimden bir ses; benimle küçük bir oyun oynuyorsun diyor sanki?

-Hele bana, neler diyorlar. Sesler! İçimdeki sesler. Her gün, içimdeki sesleri duyuyorum! Yüzlerce, tiz, bas, mantıklı, mantıksız sesler. Neyse, arzu ederseniz amca, bunları konuşabiliriz tabii; ama önce sorumu sorayım ben! Sizi de çok beklettim çünkü, bi türlü soramadım. Hemen sorayım.

-Sor bakalım.

-Burdaki "bakalım," bi samimiyet anlamındaki bakalım'dı dii mi? Tamam, soruyorum!. Öhö, pardon amca, saatiniz kaç acaba?!

-Bunu mu sorucaktın?!

-E demiştim işte! İnsanlara doğru düzgün bi soru soramıyosunuz. Hemen yargılıyolar sizi, ya da sorunuzu filan beğenmiyolar.

-Hayır, onlarla ilgisi yok da. Bunun, neyini uzun uzun düşündün delikanlı. Yaklaşıp, sorucaktın hemen.

-Bence yanılıyorsunuz. Sinsi sinsi yaklaşmayı, insannara öyle aniden, şappadanak soru yöneltmeyi pek sevmiyorum! Önce, 'sorabilir miyim' diye bi onay almak istiyom. İster salak diyin bana, ister gerizekalı, ister bonkör deyin, ister robokop, ama ben böyleyim! Bu arada, salakça bi soruyla canınızı sıktığımın da farkındayım.

-Estağfrullah, öyle düşünme canım. Yani, ne bileyim.. Neyse..

-Şeyy.. Ben, sorumun cevabını alamadım halâ?

-Soru. Haa, tabii! Ne sormuştun? Valla, öyle bi karıştırdın ki aklımı.

-"Pardon, saatiniz kaç amca?" demiştim.

-Şu an saaat... beş'e yirmi var!..

-Şu an tabii.. Soruyu üç dakka önce sorduğumu, iki dakka önce de sormak istediğimi düşünürsek; şimdi saat "beşe çeyrek var" olmalıydı..

-Nasıl?.. Öyle bi hesap mı olur be. Saat, neyse odur.. Komik bi gençsin sen vallahi!

-Komik, momik.. Peki, sizi ürkütüyor muyum acaba, amca?

-Niye ürkütücekmişin ki?

-Bilmem. Abuk subuk şeyler soruyom ya, ki bence onlar çok mantıklı ve herkesin soramıycağı nefis şeyler! Ve ayrıca daldan dala atlıyom, kafanızı ütülüyom gibi, o yüzden ürkmüş olabilirsiniz. Bazen insanlar çekiniyo benden.

-Delikanlı; yaş gelmiş, yetmiş'e! Bir Allah'tan korkarım, bir de kendimden, insanları kırmaktan. Şurada, otobüs gelene dek, iki çift laf ediyoruz hem. Kimse kimseyi öyle kolay ürkütemez.

-O zaman.. doğruymuş yaa! Hani, yaşlılar hiçbişeyden korkmaz, ya da çok az şeyden korkarlar derler ya; demek gerçekmiş bu.. Ben de elbet korkutucu, saçmasapan şeyler yapmıyom pek ama; yine de sapasağlam bir direk gibi, kendinizden emin ve güçlü yanıtlar veriyosunuz! Ölümden korkuyo musunuz peki? Yaş gelmiş yetmiş'e.

-Ölümün, yaşla ilgisi yok ki delikânlı. Allah korusun, gencecik insanlar da, çoğu kez sebepsiz yere, bu dünyadan göçüp gidiveriyolar. Ölüm...

-Ay tamam, lütfen! Ben çok tırsarım ölümden! Hölümden bölümden bahsetmeyelim hiç.

-Dur hele. Şimdiden böyle telaşlanırsan...

-Telaşlanmıyom. Tırsıyom ben! İkisi çok farklı şeyler.

-Peki tamam, öyle olsun... Ne iş yapıyorsun sen?

-Şimdilik çalışmayı düşünmüyorum. Bu dünyaya bir iş getirmek istemiyom! Acımasız, vahşi, kötü bir dünya bu. Yapacağım işler, bu dünyada yer bulamaz; annamsız olur. Başkasının kullanmadığı bi işi alıp, o işi büyütebilirim belki. Emin diilim.

-Olur mu öyle, delikanlı. Herkesin yapacağı faydalı işe, bir üretime, bir katkıya ihtiyacı var bu dünyanın.

-Amca siz; popüler kominist liberal feşist misiniz yoksa?

-O nedir yahu? İlk senden duydum şindi.

-Polikayla aram pek iyi diil de. Öyle, kulaktan duyduum şeyleri söylüyom işte. Yanınız; başbakanın adını filan biliyorum elbet. Hükümetin yaptığı icraatları da yakından takip ediyom; şov tv'den filan!

-Öyleyse, söyle bakayım: Nasıl buluyorsun hükümetin gidişatını, dünyayla ilişkilerini?

-Şeyy.. Şu, "bakayım" lafından hoşlanmadığımı belirtmiştim! "Söyle bakayım" yerine, sadece "Söyle" derseniz, daha az gergin olurum.

-Bak, unuttum senin alıngan olduğunu! Ama iyi de, öyle de birden, "Söyle" denmez ki. "Bakayım," diyorum; yani fikirlerini duymak, öğrenmek istiyorum?

-Tamam, inandım size! Söylüyorum öyleyse: Bence hükümet, bir an önce, elektro-gitar fiyatlarını aşağıya çekmeli!..

-Elektro, ne?. Biraz açıkla şunu hele. Ne tuhaf bir gençsin sen.

-Bana ikide bir, genç menç deyip durmayın, amca! Sıkıldım artık genç olmaktan. Üretmek, yaratmak istiyom! Eşşek kadar bi adam olmak, üretmekten yorulmuş olmak, bi kır evinde dinlenmeye çekilmek istiyom!.

-Yahu, yaparsın hepsini zamanla. Çok mu güç. Yaparsın elbet. Yeter ki, iste.

-Hah! Tam klişe! Duymak istediim en son şey buydu senden, amca. Birazcık ilginç bişey söylesen olmaz mıydı yani?. Şey.. kır evlerinin fiyatları ne kadardır acaba?!

-Sen yeterince tuhaf şeyler söylüyosun işte. Bak, delikanlı.. Hah, otobüsümüz de yanaşıyor. Dinle: Çok hırslısın, ateşlisin. Yerinde duramıyosun. Bunlar iyi özellikler. Uyuşukluktan iyidir! Enerji dolusun. Zamanla, bu enerjiyi, bu gücü, elbet faydalı işlere dönüştüreceksin. Umudunu hiç kaybetme. Mesele bundan ibaret.

-Umudumu kaybetmem ki ben zaten hiç!. Bakın..

-Nedir o?!

-Ekmek!. Belimdeki friibek'de, yarım-ekmek taşırım hep. Arasında patates kızartması var. Keççapsız! Keççap, çantanın içine dökülebilir çünkü.

-Anmıyorum delikanlı. Çok hoş bir gönderme.

-Iyy!

-Hayrola?

-'Gönderme' lafından çok tiskinirim. Babam alkolikti; hep 'gönderme' derdi sarhoşken. Belki o yüzden. Amca, buyur! Otobüsümüz geldi. Önce sen!

-Heh he! Zaten ben öndeydim, kurnaz.

-Vallaa, yaş gelmiş yetmiş'e ama, sen de iş bitmemiş amca!

M·E·T·İ·N·E·İ·D·A·N

Akşamsefası

DE-DOKU BULMACA

LeMan DETAY DOKU-33

DE-DOKU BULMACA Zekayı ilerletir, ayrıntıcılığı ve sabrı geliştirir.. Alzheimer olmayı engellediği tescillenmiş olduğu gibi, hiperaktiflerde ve indigo çocuklarda sakinleştirici etki yaratmaktadır.. Evde neyi nereye koyduğunu bulamayanlarda 3 bulmacadan sonra kaydadeğer ilerlemeler gözlemlenmiştir.. Haydi rastgele..

Karelerdeki ... bu sayıdaki hangi köşe ve çizere aittir?.. Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kurayla seçeceğimiz 20 okura

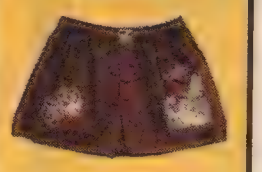

imzalı LeMan albümleri, ciltleri, tişörtleri ve sürpriz hediyeler veriyoruz.. Katılanlardan 1 kişi ise komple hediye paketi kazanıyor. Doğru yanıtlar postalarınızın bize yetişmesi için 2 hafta sonra yayınlanacak.

1 .....
2 .....
3 .....
4 .....
5 .....
6 .....
7 .....
8 .....
9 .....
10 .....
11 .....
12 .....
13 .....
14 .....
15 .....
16 .....

LeMan Bulmaca 33
Firuzağa Mah.
Defterdar Yokuşu
No:47 Beyoğlu-İst.
Fax: 0212 245 38 06

İsim: .....
Adres: .....
.....
Tel: .....
E-mail: .....

31 NO'LU DE-DOKU'NUN CEVAPLARI

1- Pantolon/Metin Fidan 2- **Behiç Pek** 3- Bezgin Bekir/Tuncay Akgün 4- **Paf-Ömer Arslan-Gökhan Uzun Alioğlu** 5- Kaan Ertem 6- **Çetin Küçük** 7- Paf-Hasan Can Kaya-Zafer Okur 8- **Terelelli/Can Barslan** 9- Daral-Timsah/Mehmet Çağçağ 10- **Paf-Saadet Demir Yalçın** 11- Kınk Leblebi/Suat Özkan 12- **Paf-Servet Turan** 13- Yasin 25oğlu 14- **Paf-İpek Özsüslü** 15- Behiç Pek 16- **Paf-Sevilay Ayata-Gürdem Sındıraç**

775. SAYIDAKİ BULMACADA KAZANAN 20 OKUR

Elif Akgül/İstanbul - Davut Barışık/Antalya - **Selçuk Yapıcıoğlu/İstanbul** - Cevriye Savaşır/İzmir - **Mehmet Ali Demirel/Balıkesir** - Ulaş Tosun/Tekirdağ - **Nazlı Pınar Gezer/Mersin** - M.Atakan Konan/İstanbul - **Eda Sijecic/İzmir** - Funda Dinçeli Akpınar/Muğla - **Ali Ergün/İstanbul** - Övünç Yalçınkaya/Çanakkale - **Burcu Güler/Ankara** - Mehmet Bozuoğlu/Zonguldak - **Deniz Taş/Ankara** - Bilge Kolsuzoğlu/İzmir - **Eren Açar/Hatay** - Egemen Özel/İstanbul Kompile Hediye Paketi **Duygu Günsel/Bolu** Kitap+CD **Mustafa Aksaycık/Aydın**

Sayı: 777
28 Eylül 2006 Perşembe
Haftalık Süreli Yerel Yayındır

● **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN ● **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR ● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 ● **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Aluminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

13. Sayfadan Devam

tırlamıyor, ben ise öptüğüm kızları hatırlıyorum..

Sizleri bu Avrupalılar lobiler vakıflar durmaksızın düzecek ve hiçbiri nasıl düzdüğünü hatırlamayacak, Hindistan'ı, Vietnam'ı, Cezayir'i, koca Afrika'yı yüzlerce yıl düzüp düzüp hiç hatırlamadıkları gibi.. Siz de düzüldüğünüzü unutacaksınız..

Ama biz unutamıyoruz. Bu topraklara dayanmış silahları, topları, bombaları, askerleri, işbirlikçileri, hainleri unutamıyoruz..

Tarihin topla silahla mermiyle kanla cesetle en çok kavrulmuş haritasında yaşamamıza rağmen tarihin özgürlüğü en aşın boyurlara taşımış Mevlanalar Muhiddin Arabiler Pir Sultanlar Yunus Emreler büyüttük.

Bu topraklar insansız değil, kültürsüz hiç değil, havasız değil, bu topraklar ateşten kavruluyor. Kuşlara özgürlüğü, bilim insanları, Avrupalılar, teknik, batı değil, kuşlara özgürlüğü yüksek fırtınalar öğretir..

Yalvarırım, bırakın kendinizi fırtınalara.. Uçun nefes nefese.. Çakılın denizlere yüksek tepelere.. siz de fırtınalar içinde basın çığlığı yerlere göklere.. Yazarlık budur. Bilinmeyen gözle görülmeyen renkleri, aşırı ışıkla sarhoş olmuş kelimeleri kaleme alanlar bilir.. Bırakın kendinizi kelimelere, melodi olun, kanat olun, pır pır olun, uç uç olun, kirpi olun, kertenkele olun, hırsınızı egonuzu sarhoşlukla edebiyata çevirin.. Nedir bu cemaatler Ermeniler lobiler vakıflar..

Sorun bakayım Niçe'ye ne alakası var lobilerin özgürlükle, demokrasiyle.. Sorun bakayım Kant'a, ne alakası var vakıfların kendi içimizdeki saf iyilikle, saf akılla..

Bunları yazarken yazarlığımdan utanıp ağlıyorum. Yazar adı verilmiş insanlar bu kadar zavallı olamaz..

Sizler bahşedilmiş imtiyazlı özgürlüklerin gölgesine sığınıp yazar fiyakasıyla yaşıyorsunuz. Oysa her yazar, kendi ışığını en aşın kelimelerle kendi inşa eder. İradesiz ve yeteneksiz insanlar gölgeye sığınır.. Köpek olurlar..

Elif Şafak ve Orhan Pamuklar'ı savunanlar neden temkinli sade özenli bir dil kullanmıyor ve kudurgan saldırgan bir üslup kullanıyor? Kendilerini bu denli kaybetmelerinin temel sebebi nedir? Hukuk endişesi mi? Şahsi çıkarları mı? İfade özgürlüğü mü eşitlik mi özgürlük mü? İfade özgürlüğü olsa medya diktatörlerine tek bir eleştirel laflan olur. Ya da İsrail'i Amerika'yı Avrupa'nın tutumlarını da kınayan birkaç yazıları olur.. Hayır onlar "hukuk" değil, hukuktan kurtulmak için halkına, değerlerine tarihine küfreden bir cephede yer alıyorlar. Avrupa'nın vesayetiyle kendilerini cici şımarık ne söylersen olur, densiz ve alçaklıklarını korumak istiyorlar!.

Hukuk'tan niçin kaçıyorlar?.

Biraz uzun hikaye, anlatayım.

Nice küçük şehirler kasabalar gördüm. Şaşırdım kaldım, bu küçük şehir ve kasabalarda herkes herkesin işini her şekilde yapıyor. Jandarma komutanı, kaymakam, doktor, belediye başkanı, esnaf, saygın aile, imtiyazlılar, işadamı, kimin işi olursa olsun anında topluca görülür..

Diyelim Tapu dairesinde işiniz var, Jandarma komutanı kaymakama, işadamı belediye başkanına referans verir.

Diyelim suç işleyen, yasak, mevzuatın uygun görmediği işler de olur. Bu arkadaş mekanizması mahkemeyi ayarlar. Çocuğunuz trafik kazasında adam mı öldürdü, ya da silah mı yakalattı, ya da evinize kaçak kat mı çıktınız, bin türlü kanundışı işlerden herhangi birisi bu kapalı devre işbirliğiyle örtbas edilir, ya da en az en hafif şekilde atlatılması sağlanır.

Yani mahkeme, hukuk, mevzuat, kurallar, yönetmelikler çalışmaz, ne çalışır, ileri gelenlerden her biri birbiri için devreye girerek gizli ve görünmez bir el gibi çalışıp olayı örtbas ederler, ya da olmayacak bir iş yapılır.

Bir yeraltı örgütü gibi gizli de çalışmazlar, aleni ortada ayan beyan açıklık içinde, sanki devlet budur, hukuk budur gibi, gayet rahat işlerini görürler. Çünkü devlet onlardır ve "hukuku" nasıl koruduklarını sadece onlar bilir. Birgün Jandarma komutanının kızının işi yapılır, ertesi günü bir işadamının suç işlemiş oğlunun işi..

Sıradan bir cenaze işiniz dahi bu akraba eş dost tanıdıkların yakınlıklarıyla kurulmuş mekanizmayla yapılır. Şöyle, her belediye cenazenizi hukuki bir görev olarak kaldıracak yani yıkamak, mezar bulmak zorunda. Ancak bu normal prosedür çalışmaz. Cenazeniz ortada kalacak, görevliler geç gelecek, ambulans bulunamayacak, mezar yeri asla bulunmayacak, defin kağıtları imzalanmayacak gibi bir yığın endişe ve panik yaşatılır size. Ve araya hepsini tanıyan bir ileri gelen girer ve tüm bunlar bir lütufmuş gibi yapılır. Yani hukukla, eşitlikle, yurttaşlıkla değil, sadece imtiyazlı birinin telefon emirleriyle ayarlanır.

Böylelikle belediyenin vatandaşa kanuni bir hizmeti bir şükrana bir yardıma bir iyiniyete dönüştürülür, siz de bu sisteme "gebe" kalmış olursunuz, yarın da onlar bir işi için size gelir.. Hukukla değil "el becerisiyle"..

Bu inanılmaz şekilde çalışan mekanizma mahkemelerde işler, tapu dairesinde işler, nüfus müdürlüğünde işler, milli eğitimde işler, hastanelerde böyle işler, aklınıza gelecek tüm hukuk, tüm devlet-yurttaş ilişkileri birilerinin el yordamı, inayeti, imtiyazıyla çözülür.

Bu mekanizmayla hukuk, devlet devre dışı bırakılır. Orada yaşayanlar jandarma komutanı, başhekim, belediye başkanı, imtiyazlı işadamlarının şahsi gayretleriyle yapılan bir "kıyakla" yaşarlar. Yani, torpille, adamını bulmayla.

Yani, doktorun oğlu mahkemelik olmuşsa, doktor hakime gebe kalmış demektir, yarın da hakimin doktorluk işi olur, bu hukuk dışı devran döne döne sürer. Şahsi referanslarla hukuk devreden çıkarılır.

Bu tuhaf informel örgütün gücü hukuktan devletten büyüktür, çünkü, aynı işleri hukuk ve devlet bu kadar hızlı çözemez, hastanelerde çürümek mahkemelerde sürünmek kimse istemez..

Hakimle başkanla işadamıyla komutanla kurulmuş şahsi bağlantılarla devlet yönetilir. Ne çok bağlantınız varsa işleriniz o denli hızla görülür.

Bu toplumda hukukun eşitliğin yurttaşlığın kimliğiyle değil, bağlantılarınızın gücüyle yaşarsınız.

Neden?

Çünkü mevzuat, yönetmelik, hukuk, insanı zora sokan çetrefilli, girift, ayrıntılı ve lüzumsuz yönetmelikler, ağır ve hantal bir bürokrasi inşa etmiştir. Bu ağır ve hantal mevzuat içinden çıkılmaz yasalarla kördüğüm olmuştur.

Batıdan aldığımız hukuk, yüzlerce yıldır, hukuk, mahkeme, hastane, tapu, nüfus, insanımızı öyle yordu öyle uğraştırdı ki, canından bezdirdi, artık hukukla iş yürütmek mümkün değil.

Başka bir sosyal alandan örnekler verelim.

Ben edebiyatçıyım, yüzlerce küçük edebiyat dergisi tanırım, fikir, felsefe, düşünce dergilerinin sahipleri kim, nasıl çıkar bilirim. Binlerce genç yazarın hayat hikayesini bilirim, yüzlerce yaşlı edebiyatçının ayrıntılı görüşlerine hakimim.

Bu yüzlerce küçük dergide de bakın nasıl bir mekanizma var..

Doğrusu şu: Bağımsız yazarlar eleştirel metinler yazar, yani sanat eserlerini eleştirir, tanıtır, iyi kötü yanlarını söyler, kendi düşüncelerini de sakınmaz.. Eleştiri, ifade özgürlüğü bağımsız eleştiriyle yaşar..

Ama böyle olmaz, ülkemizde "eleştiri" hiç yoktur, eleştirmen kimdir o dahi bilinmez, eleştiri eserleri sıfır düzeyindedir.

Neden?

Çünkü bu dergilerin eleştiri mekanizmaları yoktur. Hepsi arkadaşlık ve dostlukla aralarında anlaşmışlar. Vakti gelen arkadaşlarına kapak konusu/dosya yaparlar. Ve diğerleri onun hakkında "imece" usulü iyi niyetli iltifat ve övgü dolu metinler yazar..

Övgü dolu metin kaleme alan yazar birkaç ay sonra kendisinin kapak konusu olacağını ve bugün övdüğü arkadaşının yarın kendisini öveceğini bildiği için özenli ve dikkatli bir üslup kullanır.

Böylelikle kitabı olan şiiri olan herkes, herkes hakkında iyi niyetli fikirler dile getirir.

Eğer siz sevimsiz can yakan bir eleştiri kaleme alırsanız, sizin yazınızı basmazlar, ayrıca ömür boyu "edebiyat dışı" kabul edilir, bu dergilerde asla kapak olamazsınız.

O halde siz de sıraya gireceksiniz, birbirinizi kapak konusu yaparak edebiyatçılık oyununu sürükleyeceksiniz..

Tabii kimin daha çok çevresi var kim daha çok dergi tanıyor kim daha çok dergi yöneticisiyle arkadaşsa onun şansı daha çok..

Yani "çevre" "tanıdık" "arkadaşlık" "eleştiri"nin, edebiyatın önüne geçer..

Son yıllarda bu sistem holding yayıncılığı tarafından bastırılmış, holding yayıncıları kendi sistemlerini kurarak holding yazarlarını yine holding yazarlarına övdürtmeye şöhret yapmaya başlamıştır.

Oysa edebi eserler eleştirilmeli.

Bu yüzlerce edebiyat fikir düşünce dergisinde bir küçük eleştiri dahi bulamazsınız..

Tabii ki bu arada dost dergiler arkadaş torpil yakınlıklarıyla övgü, iltifat, aaaa, oooo, inanılmaz, muhteşem, harikaydı, o Türk edebiyatında zirveydi, onun gibisi iki yüz yıldır gelmedi gibi cümlelerle körler sağırları onlarca yıldır ağırlıyor.

Gizli yasa bu. Siz eleştirmeyin, kimse de sizi eleştirmesin.

Birbirini eleştirmeyenler, birbirlerini kitap tanıtım dergilerinde, reklam, şöhret şanslan olur..

Küçük bir Anadolu şehrinde "hukuk"un yakınlar dostlarla ileri gelenlerle devre dışı bırakılması gibi, burda da yakınlar dostlar arkadaşlarla "eleştiri" devre dışı bırakılır..

Lafı şuraya getirmek istiyorum. Bu lobici vakıfcı tezgahtaki yazarları çok iyi tanıyorum. Bu cemaatlerin eski marksistlerin hepsinin orduyla devletle Türkiye halkıyla sıkıntıları var. Biri 12 Eylül'den darbe görmüş kimi 28 Şubat'tan. Mahkemeden hukuktan çok çektiler, yoruldular. Öyle ki, artık birbirlerine sarılarak korunuyorlar. Artık iyi eser, kaliteli metin, hukuk eleştiri hiç yok. Artık sadece savunmak ve düşmanlık kin var.

O kadar ilginç bir yapılanma ki marksistler gün geliyor Fethullah'ın orduya karşı kinine sahip çıkıp dayanışıyor, diğer gün tersi..

Daha önce Orhan Pamuk şimdi Elif Şafak benzeri davalarda ortaya atılayan demokrasi kahramanları birbirlerini sırasıyla koruyorlar. Hukuk eleştiri umurlarında değil. Bu yazarlar bazen ekmek parası yüzünden medya patronuna asla ses çıkartmaz ama o zavallı götüyle demokrasi şampiyonluğu yapar. Bazen başka yazar köşeden olurum diye patronuna hiç dokunamaz ama sosyalistlik şampiyonluğu yapar. Bazen özgürlükçü yazar Fethullah'ın gazetesinde yazar ama kapalı cemaat değerlerini hiç eleştirmez. Bazen sırf arkadaşı olduğu için övgüler düzer..

Tabii kimileri daha uyanık çıkarlar lobilerin vakıfların Soros'ların ermenilerin Avrupa'nın desteğini almak için daha ileri gidip daha karmaşık ajanlı ilişkilerin kurbanı olur. Sonunda özür dilemek ister beceremez..

Oysa iyi eserlerin ortaya çıkabilmesi için yazarlar kendilerinin kıran kırana eleştirilmesine izin vermeli. Nerde olursa olsun medya diktatörlüğü kapalı cemaatler eleştirilmeli.. İfade özgürlüğü her yerde olmalı...

Oysa gerçek yazarlar tanıyabilmemiz için yazarlar eserleri hakkında en sert en uç en marjinal yorumları bilmek zorunda.. Bu kadar övgü bu kadar korumadan yazar çıkmaz, eleştiri demokrasi ifade özgürlüğü kavgası hiç çıkmaz, sadece ajan servislerinin projelerinde oynatılırsınız...

Oysa sadece kelimelerin ve metnin gücünü tanımak istiyorsak, yazarlar soylu bilge bir sessizliğe ve eserinin çok ötesinde yalnız bir uzaklığa çekilmeli.

Oysa tam tersi. Yazarlar, kitaplarını tanıtım, şov, arkadaş, çok satan, holding ve köşe yazarları arkadaşlıklarıyla oluşturuyor.

Hatta eserleri hakkında hiç hayal kırıklığına uğrayamıyoruz.

Çünkü eserleri vitrine çıkmadan olağanüstü, şahane, bir numara, gibi, kalın eleştirilmez çelik medya manşetleriyle övülüyor.

Eser henüz ve hiçbir zaman, bizim haddimize kalmıyor. Oysa o eseri pazarlayan değil okuyanlar değerlendirmeli.

Kardeşlerim bunun sebebi şudur. Yazarlar eserlerinden korkuyor. Ürettiklerinin hiçbir şeye benzemediğini biliyorlar. Bu yüzden medya vakıf Soros Ermeni lobisi gibi kurumlara sığınıyorlar.: Onlar da yazarı "demokrasi" deyip "ifade özgürlüğü" deyip koruyor.

Eserine güvenen insanlar rahat ve kaygısızdır. Eserine güvenen insanlar o çürük pespaye eserlerini korumak için bu kadar insanı yardıma çağırmaz. Ve eserine güvenen insanlar insanlığın baştacı hukuk, demokrasi, ifade özgürlüğü gibi kutsal kelimeleri sırf kendi şöhretlerine basamak olsun diye kullanmaz kirletmez.. Sırf çok satmak için demokrasinin ırzına geçilmez..

Ama nasıl oluyor, hem Orhan Pamuk hem Elif Şafaklar'ın ve benzerlerini överler, göklere çıkartanların hepsi, eleştiri, ifade özgürlüğü, demokrasi diye yırtınıyor..

Bu nasıl demokrasi bizim ifade özgürlüğümüze kapalı. Bizim fikirlerimizi yok sayıyorlar. Bizim eleştiri özgürlüğümüzü hiç umursamıyorlar ve fakat bunca edebiyatçı içinden bir tane fırıldak bulup onun etrafından konuşuyorlar, neden, çünkü, o yazar kelimeleri satıyor, ruhunu satıyor, oyuna geliyor..

Bu camia, eleştiriyi, ifade özgürlüğünü, hukuku, kendi aralarında bir oyuna dönüştürmüşler.

Adları da kısaca "yazar" olunca, Türkiye'yle siyasi derdi olan Soros'ların Ermenilerin Avrupa'nın işine geliyor ve Avrupa'daki efendiler söyleyecekleri skandal tiksindirici sözleri bunlara söylettiriyorlar..

Neden?

Çünkü "yazarlığın" bir dokunulmazlığı var.. Bu tarihin oluşturduğu bir duygu. Yazarların özgürlük demokrasi mücadelesi verdiğine inanılır. Yazarlık denince akan sular durur. Kimse itiraz edemez..

O halde, Avrupacılar, ajan servisleri ne yapacak, saçmasapan hain fikirlerini devreye sokmak için yazarları kalkan olarak kullanacak.. Nasılsa yazarların eleştirilmesi zordur..

Ahh kelimeler...

Ben sizlerle ne danslar yaptım.. Korunmasız. Yalnız. Bağımsız.. Çırılçıplak.. Beynimden coşkuyla zıplayıp her yere sıçınyordunuz.. Ne Soroslar vardı ne lobiler ne Avrupacılar ne hainler.. Sizinle her duvarı yıkarım diyordum.. Kollarım bacaklarım boynum omuriliğim sizlerin yumuşaklığıyla her türlü eğilip bükülüyordu, her kahraman silüetine her yaratık şekline girebiliyordum.. sizinle her savaşa girdim. Soroslar'a lobilere değil, Allah'a güneşe sabaha inanıyordum.. Çığlıklarım ciğerlerimden sökülüp daktilomun tuşlarına dokunurken melodileşiyordu. Beynimin diplerinden, insanlık için hiç duyulmamış sözler söküyordum.. Bir ilahi yolculuktu..

Talim terbiye düşünsel idman jimnastik beste melodi şiir ders kendinden geçmek herşeyi sizden öğrendim.

Elli yaşına geldim, dönüyor dolaşıyor, kelimelerden daha büyük heyecan göremiyor bulamıyorum..

Ey kelimeler! Sizleri lobilerin holdinglerin vakıfların sorosların ajan servislerinin ellerine kimler teslim etti..

Sizi tanımamış, sizinle konuşmamış, sizinle oynamamış, sizleri yıllarca düşünüp, tek cümle kurmamış insanlar teslim etti.

Ey kelimeler ifade özgürlüğünü siz mi bilirsiniz, soroslar, Ermeni lobileri mi?.

Ey kelime, tarihin en kalın duvarlarını sen kırmadın sen parçalamadın mı?

Bilinçaltımızda bizi akıl hastalığına sürükleyen tüm ayrıntıları deşifreleyen itiraflaştıran korkusuzlaştıran siz değil misiniz?

Ey kelimeler! Yakınlar dostlar arkadaşlıklar holdingler kayırmalar hepsi "korkaklardır".. Tarihi onlar değil sizler yazdınız.. Bugünkü duygularımızı estetiğimizi davranışlarımızı sözlerimizi şiirlerimizi sizler inşa ettiniz..

Ölüm şarkılarını cenazeleri trajedileri savaşları müjdeleri gözünaydınları taziyeleri en korkunç anlarımızı mutluluklarımızı en gerilimli anlarımı akıl hastalığımı şevkimi cinselliğimi halkımı tarihimi sizlerle tanıdım..

İçimdeki coşkuyu içimdeki acıyı bana ifade eden öğreten beni içimdeki insanla tanıştıran sizlersiniz.. Size ihanet edilir mi?

Siz ki bu yoksul yazarı elli yaşına kadar dinç zinde güvenle coşkuyla getirdiniz, ölünceye kadar bağlıyım size.. En ağrılı en dayatılmaz en korkunç en yalnız günlerden sizinle çıktım..

Bu yoksul yazar yolunuza kurban olacak..

Öyle günler geldi ki beynimden sayfalara düşen kızgın kızgın kelimeleri elimle tutamadım, yandım, öyle günler geldi ki, bir tek harfinin dahi elektriğiyle sarsıldım.. Kelimelerimin içinden önce bana, sonra okuyanlara bir "akım" geçti..

Başka kimleri sarstınız, çarptınız, değiştirdiniz, salladınız, titrettiniz, duygulandırdınız...

Tek kelimeyle olağanüstüydünüz.. Sır dolusunuz hala. Büyülüydünüz.

Bir tek şey istedim hayattan, sizin cesur yüzünüzü tanımak..

Maskeleri kaldırmak örtüleri indirmek karanlık buğulu sisli odamı dağıtmak ve hep birlikte bir şarkı tutturmak!..

Kardeşlerim, soroslar vakıflar lobiler cemaatler holdingler şöhretler medya diktatörlüğüyle "şarkılar" söylenmez!.

Siz kimseciklere uymayın, siz kelimelerinizin temposu ritmi neşesiyle şarkılarınızı söyleyin. Bütün tarihin dirilip sizinle dansa halaya horona topluca söylenen korolara döndüğünü göreceksiniz..

Ey kelimeler, sizi ajan yaptılar, sizi köle yaptılar, sizi milyarder soroslara, cemaatçi Fethullahlara, holdinglere peşkeş çektiler..

Ya teslim olmamızı ya da yatağa düşüp sessiz sedasız ölmemizi beklediler!..

Sizi ilk gördüğüm günden beri tanıyorum, işte pırıl pırıl gökyüzü.. Yıldızlar.. Güneş..

Yine yağmur yağıyor.. Yine sonbahar yapraklarını dökmüyor.. Tarihin gelmiş geçmiş en özgür vatanı kelimeler!.

Bağımsız düşüncenin kanatlarıyla daha ne çok uygarlık kuracak ve yıkacaksınız!..

Tüm bu koskoca kainatta Tanrının ruhuyla yazılmış tek şey: söz/kelime!..

Papazlar sizi kullandı, sosyalistler sizi kullandı, kapitalistler sizi kullandı ve siz sadece "eyvallahı" olmayanların "sevgilisi" oldunuz...

nihatg@leman.com.tr

HEKİM ALİ BABACAN

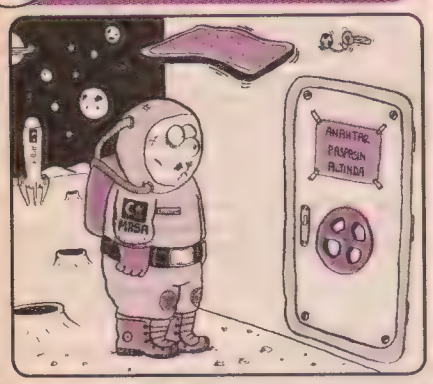

TUNCER ÇELİK

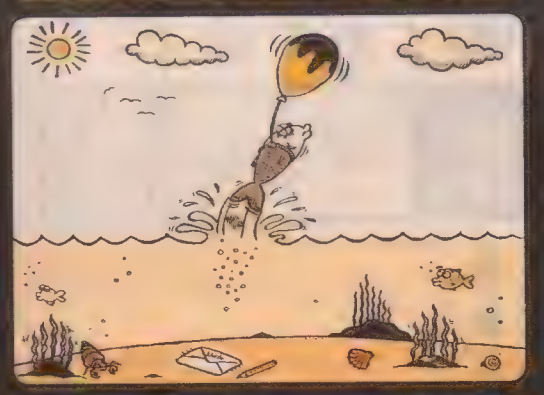

GÜRKAN YILDIZ

UĞUR ATAY

İPEK ÖZSÜSLÜ

778

Deutschland 2,00 EUR / Österreich 2.15 EUR / Schweiz 3.50 CHF Nederland 2.15 EUR / Belgique 2.15 EUR / England 1.50 GBP

5 Ekim 2006 Perşembe 152209 Sayı: 2006/41 1.25 kene ytl (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.50 YTL.

NE EĞLENİLDİ, NE KAYNAŞILDI BE! GÜVEN DE TAZELEDİK DAHA NE OLSUN...

DÜN RABIRT DE NİRO, BUGÜN BUSH!.. YARIN ANCELİNA COLİ... ALEME ORTAMA TAM DA GİRMİŞTİK.. GİTMİYİM BEN LAN, KALIYIM BURDA!..

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

CAFCAF

guverfeyhan@hotmail.com

Aksaray PAŞAOĞLU

ABD'DEN HARİKA BİR DOSTLUK ADIMI

Şimdi size dün akşam bire bir yaşadığım inanılmaz duygusal bir andan söz edeceğim. **Sizi temin ederim olanları kendi gözlerimle gördüm.** Bir kapı önünde yedi yaşlarında, minik ama bir o kadar da küçük, sevimli ve kocaman kara gibi gözlü bir çocuk. **O küçücük ellerinde iki şey tutuyor.** Son zamanlarda kopma noktasına gelen **ABD-Türkiye** ilişkilerinin şu günlerde eskisinden çok daha güçlü bir şekilde yeniden kurulduğunu müjdeleyen sihirli iki şey. O anda kendimi daha fazla tutamıyorum göz pınarlarımdan kopan inanılmaz iki sel, delirmiş damızlık iki teke inanılmazı gibi yatağından taşıp atlaya atlaya **yıkılmaz bir granitten yapılmış ABD-Türkiye dostluğu** dağının doruklarına çıkıp keçilerden biri zirveye Türk ve Amerikan bayraklarını dikerken, diğer keçi çocukluğumun inanılmaz o küçük ve pompalı ağız armonikasıyla iki ülkenin ulusal marşlarını çalıyor. **O sırada sevecen bir Teksas ineği, o bereketli memesinden hasta Türk çocuklarına bardak bardak sıcak süt dağıtıyor.**

TÜRK HALKINDAN DA OLUMLU SİNYALLER GELİYOR

Kapı önünde bekleşen o minik çocuğun ellerinde, modernizm çağında Türkiye'yi göklere uçuracak o sihirli formülün vazgeçilmez iki elemanı var. Onlar ne mi?. Söyleyeyim: **Birbuçuk litrelik kola ve Ramazan pidesi.** Bilmiyorum bir tas kolaya pide banıp siz hiç yediniz mi? Ya da dumanı tüten sımsıcak pideyi ayırıp arasına enfes kokulu bolca kola boca ettikten sonra **vıççıkı vıççıkı ısıra ısıra** onu **Sünger Bob'un bıyıklı Türk versiyonu** gibi inanılmaz yiyerek birbiriyle sevişen o uyumlu kreşendosunun kabaran doyumuna vardınız mı? Herhalde anladınız. Televizyonlardaki kola reklamından söz ediyorum. Reklâmı yapan ben değilim. ABD'nin ekonomi devlerinden biri. **Dolayısıyla Türkiye'ye ve islâma sempati duyan da o.** Bu arada bir başka kola reklamında mehter takımımızın kola'ya itibar etmesi de askerin çuval olayını unuttuğunu ve **iki adım ileri bir adım geri biraz mahçup ABD'nin adımına cevap verdiğini gösteriyor.** Amenna. Doğrusu da bu değli mi? Aynı günlerde hârika birşey daha yaşanıyor. **Deniz Akkaya ile Güzide Duran, Yeşim Salkım'ı, bakınız İngilizce olarak çekiştiriyorlar.** Bu da Türk insanının ABD'ye sıcak baktığının en güzel kanıtı oluyor.

İNGİLİZ ORDUSUNDAN ŞEFKAT DOLU SEMPATİK YAKLAŞIM

Bir başka yumuşama işareti de İngiltere'den geliyor. Ben bu haberi izninizle İngiliz askerinin hani o bir zamanlar **Irak'ta Iraklılar'a** güya kötü muamelede bulunduğunu iddia eden iflah olmaz **Saddamcı-Ahmedinecadcı**'lara ithaf ediyorum. Önce haberi okuyum, İngilizlerin hoşgörülü olup olmadıklarına sonra karar verin. O olayın kahramanı bir İngiliz. **Onbaşı Billy. Kraliçe II.Elizabeth**'in **80. yaş günü** töreninde disiplinsiz yürüdüğü için rütbesi sökülüyor. Yanlış anlamayın, rütbe yürürken kendi kendine sökülmüyor. **Onu komutanları söküyor.** Aradan üç ay geçiyor, sabık onbaşı **Billy** bir gün **tabur komutanını başıyla selamlayınca** affediliyor ve rütbesi iade ediliyor. **Billy mutlu oluyor.** Billy'nin kim olduğunu öğrendiğinizde daha da şaşıracaksınız. Sizi bilmem ama ben böyle ince hassasiyetleri olan bir ordunun insanlara kötü davranabileceğine ihtimâl vermiyorum. **Gerçi onbaşı Billy bir insan değil. O sevimli bir köpek.** Onun için siz İngiliz ordusunun **insancıl** değil de **hayvancıl** olduğunu söyleyebilirsiniz. O zaman ben de size **"Hayvanlarla insanlar eşit sevilecek"** şeklinde evrensel bir konsensüs veya bir omerta var mı diye sorarım. Buna evet diyorsanız siz insanlarla hayvanları aynı kefeye koyuyorsunuz demektir. **Sizin dediğiniz gibi olsaydı hayvanla sevişmek suç olmazdı.**

TÜRKİYE BİLİMDE VE SPORDA ŞAHLANIYOR

Dışardaki bu olumlu gelişmelerle moral bulan **Türkiye** içerde de şaha kalkıyor. Bakınız Türkiye'nin kalbinde, **Şişli**'de depremde hasar gören **Hâlide Edip Adıvar İlköğretim Okulu** yıktırılıyor. **Yerine yenisi yaptırılı... demeye kalmadan yaptırılmakta olan yeni bina kendi kendine yıkılıyor.** Yâni daha içinde öğrenci falan yokken. Böylece **yüzlerce Türk çocuğu kurtuluyor.** Hem de o eski hasarlı köhne bina gibi binbir zahmetle yıktırılmasına da gerek kalmamış oluyor. **Bina kendini yıkıyor.** Yerine yenisinin yapılması için o yeri hazır hâle getiriyor. Japonya'da bu yok. Bakınız bu silkinme başka nerelere yansıyor. Uzun yıllardır varlık gösteremediğimiz Atletizm yarışmalarında inanılmaz bir başarıya imza atıyoruz. Atina 16. veteranlar **Balkan Atletizm Şampiyonası**'nda **84 yaşındaki Türk atlet Naci Ayyıldız** birinci gelerek altın madalya kazanıyor. Bu da bana bir an için acaba biz milli takımlarda gençleştirmeye giderek tarihi bir yanlış mı yapıyoruz sorusunu sorduruyor. O zaman risk alıp bütün spor dallarında acilen ihtiyarlaştırmaya gidilmesini öneriyorum. **Bana uçuk ya da manyak mı diyorsunuz? Bunu geçmişte bütün büyük yenilikçilere söylediler..**

Behiç Pek

Akşamsefası

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
www.leman.com.tr

Bir uluslararası derece daha moralmen şenlendirdi... Marka bağımlısı yoksul ülkeler arasında ilk beşe girmeyi başardık!! Altlarda sürünmedik alooo...

Skandal derinleşiyor.. Leman yeni çoraplar ele geçirdi..

Maganda kurşunu 12 yaşındaki çocuğu buldu... Adana'da evinin balkonunda bulunan çocuk ağır yaralandı...

Hergün bir maganda haberi ile artık magandalar muhabirliği hak ediyor. Magazin, spor, Ankara, siyasi muhabirler gibi sadece özel **maganda muhabiri** olsa ve yurttan bize maganda zonta kozalak haberleri verse..

Silah atıp çocuk vuranlar, çocuk pornosu satanlar, bilgisayar başına oturup toynaklarıyla çocuk pornosu tıklayarak yurdun insanını dünya aleme **çocuk pornosu izlemede dünya birincisi** yapanlar, belki de bir muhabirlikten ötesi ajansı hak ediyor **maganda ha..**

Duy da inanma, inan da şaşırma... Mehmet Ali Şahin: Çarşamba'da sarıklı ve cübbeli dolaşanlar uyarılmalıdır.. Vatandaşların uyarması gerektiğini belirterek **İçişleri gereğini yapmalıdır** dedi...

Sınır tanımayan reklamcılardan yesyeni reklam mecraları... Manken Seçkin Piriler'in göbeğine 10.000 dolara reklam alması, reklamcılıkta yeni ufukların habercisi.. **Kıç çatalı, meme çukuru, gerdan-boyun** yeni mecraları için LeMan dediydi dersiniz, demeseniz de olur.

İşsiz güçsüz dolaşan yüzbinlerce genç kızımıza açtığı bu yolda ekmek kapısı sağlayacak Seçkin Piriler'in bu yeni mecrası hakkında **Ordünaryüs reklam gurusu Bali Atıf Otusbir**'in yorumlarını dinlemek keyifli de olurdu...

Lakin, Bali Hürriyet'teki kürsüsünden edilmiş..

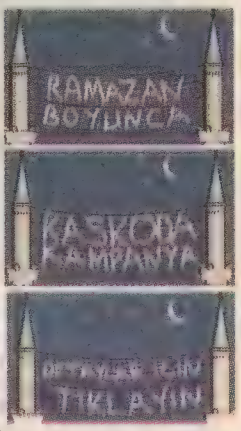

Bir ikinci reklam mecrası da internet sitesinde karşılanıp alkışladığı **Mahya spamlarıydı** ki İstanbul'da her yeri havayı karayı, kaldırımı, ızgarayı, reklama boğan **Belediye ve CocaCola nasıl da akıl edememiş** hayret bişey..

AĞAR ağar konuştu.. İktidarımda askeri bürokratlar kendini konuşmak zorunda hissetmeyecek demiş.. **Yaaaani... Doğal olarak, natürlich...**

Seda Sayan, Kanal D'deki Sabahların Sultanı programında türban taktı Kanal D'yi zıplattı... **Kuşum Aydın'da bağlasın** ortalık yıkılsın...

Ayşe Arman, Hülya Avşar'dan laf dalaşı... Şöhretin son çırpınışları... Bir dönemin de artık kapanış telaşları... **Polemikte son durum 2-2 berabere...** Polemik uzarsa **Doğan Empire** mensubu **Arman** maçı rahat alır...

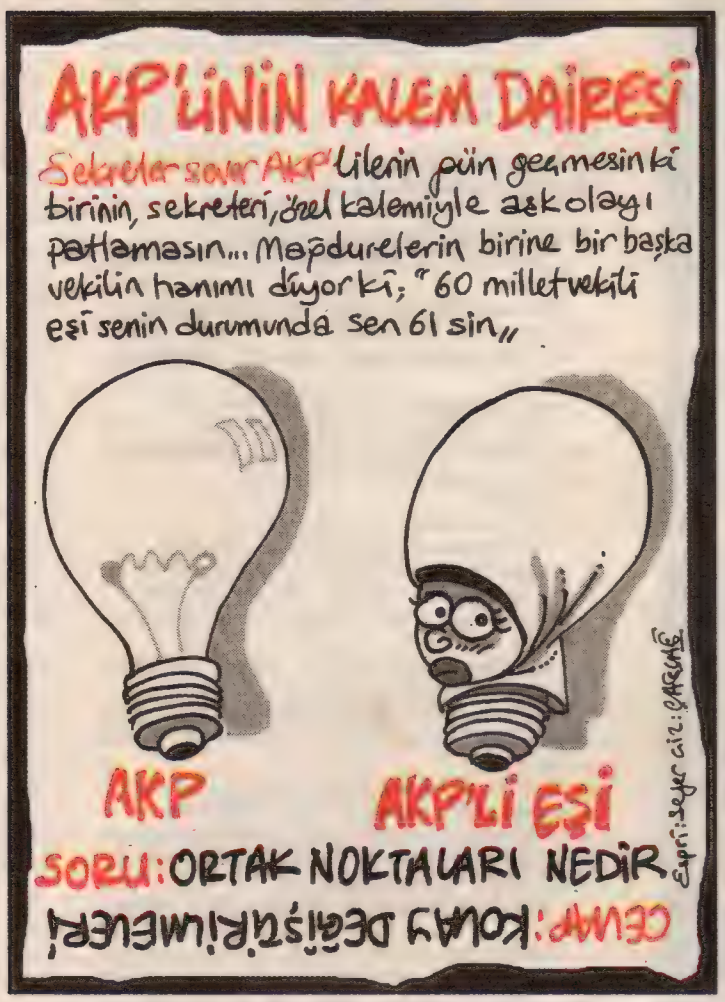

Kırmızı başlıklı kız kurda kuşa yem oldu.. Amerika gezisinden eli Bush döndü..

Milli hüsran bakanı Hüseyin Çelik, ders kitaplarındaki abdest suyunun insan sağlığına iyi geldiği, alıyuvarları arttırdığı hurafesinin, bilimsel olduğunu savundu!..

Erkeklik hormonu testosteronun fazlası zarar.. Her ne kadar kuşu şahlandırsa da şiddete eğilimli yapıyor, dahası beyin hücrelerini öldürüyor..

AB kriterleri hijyen ekibini ilk yemekte zehirleyip hastanelik ettik..

ÇOCUKLAR DUYMASIN...

Yurdum insanı iğrenç bir birincilik daha aldı.. Çocuk pornosu izlemede google search'e göre birinciyiz..

daralTimsah

ÇAKÇAK

daral@leman.com.tr

Kadim Daral&Timsah espricisi Sevgili Dostum Yılmaz APAK'a teşekkürler.. (Bu kaçıncı teşekkür)

TAYYİP VADİSİ

Tayyip, Buş'tan önce görüştüğü Kurtlar Vadisi ekibi ve Robert De Niro'yla ne konuştu...

(Telefonda Polat Alemdar aranır)

- Polat, ekibini al gel buraya... Seçimler öncesi milliyetçi dalga üstünde sörf çalışcaz...

- Tayyip abi kusura bakma mayomu kaybetmişim, gelemem ben... Bilirsin, donunu düşüren kahraman olamaz...

- Şimdi telefonda bunu mu dinliycem lan! Çabuk ol!

- Peki abi, kafa kesmem, kısa keserim... Mematiii çabuk helikopteri hazırla!

(Mekanda görüşme başlar)

- Oyunculuk yan gelip yatma yeri değil biliyorsun dimi Polat!

- Abi aktörlüğüme kütük diyenlerin gazına gelip, bana iftira atma lütfen!

- Türkiye'de iftira tehlikesi falan yok... Artislik yapma lan!

- Abi oyunculuğu bırak mı diyosun yani?

- Güzel kardeşim, ne dediğimiz açıktır... Şimdi sen Amerika'da karavanlara binip, tanışmadın mı dünyayı yöneten tapınak şövalyesiyle!

- Limuzin!

- Hah işte, limuzin şövalyesiyle...

- Yok karavanın yerine şeyetm... Neyse!

- Hayır madem en tepede o dallama var, biz hiç Buş'a gitmeyelim o zaman... Ne gerekiyor şimdi o adamla görüşmek için, üç defa hapşuruyomuyduk neydi o?

- Abdülhey hey hey de hey... Hahha, Tayyip abi sen olayı yanlış anlamışsın...

- Önce dinlemeyi öğren, yırtarım lan senin dialog sayfanı... Ben Tayyip Erdoğan değilim, sırtıma bak da oku...

- Tayyip abi niye gömleğini çıkarı... Anaaam o ne! Memati, lan Mematiiiii! Hel, helik, helll...

- Noolmuş lan bizim Hüseyin'den özenip arkama "Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan'ın sırtı" yazdırdıysam!

- Abi, iki kişinin çizdiği vücut abdest tutmazmış!

- Dövme değil lan bu, tırnaklarımla kazıyarak yazdım onu oraya... "Başbakanı" da kezzapla silicem ama 7-8 aya, işşallaa... Hanım, iyi ki "enerji ve tabi kaymaklar bakanı" olmamışın diyo... İsmi uzun ya hani hahha! Gülsene Polat! Polat? Bak ulan artise, adamın yerini vermeden kaçtı!

(Amerika'ya gidilir, iftar yemeğinde Robert De Niro ile karşılaşılır)

- Aha o valla da o... Robert Hatemo... Kurtlar Vadisi'nde dünyayı yöneten adam... Bala bak! Robert, bi bakıcan mı buraya!

- Yu tolkin tu mi haa, ar yu tolkin tu mi?

- Bak oynak kardeşim, Robert Hatemo diil misin sen vadiden?

- De Niro... Robert De Niro...

- (Yanındaki tercümana) Ne diyo o?

- (Tercü adam) De Niro diyo da... Başbakanım bu Kurtlar Vadisi'nde deil, Taksi Drayvır'da oynayan adam...

- Haa, taksicisin demek sen! Bizi de alıp gitsene lan burdan Buş'un yanına kadar! (Elini cebine atarak) Fındık istersin? Süper yerler var benim memlekette, ordan çıkıyo bunlar... Pazarlayım mi sana oraları en ucuzundan ha?.. Sizin taksiler karavan gibi uzun oluyodu dimi?

- Limuzin...

- Hani lan nerde nerde?

OLGUN BUDAK@leman.com.tr

Akşamserası

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

Büyük Gatana düşünürü ve espri buluru nam-ı diğer Bezgin Tuncay iki haftadır yoğun yorgan ve yastık bakımında.. Kendisine geçmiş olsun diyor Gatana esprileri için de Paf Takım çizerlerine teşekkür ediyoruz..

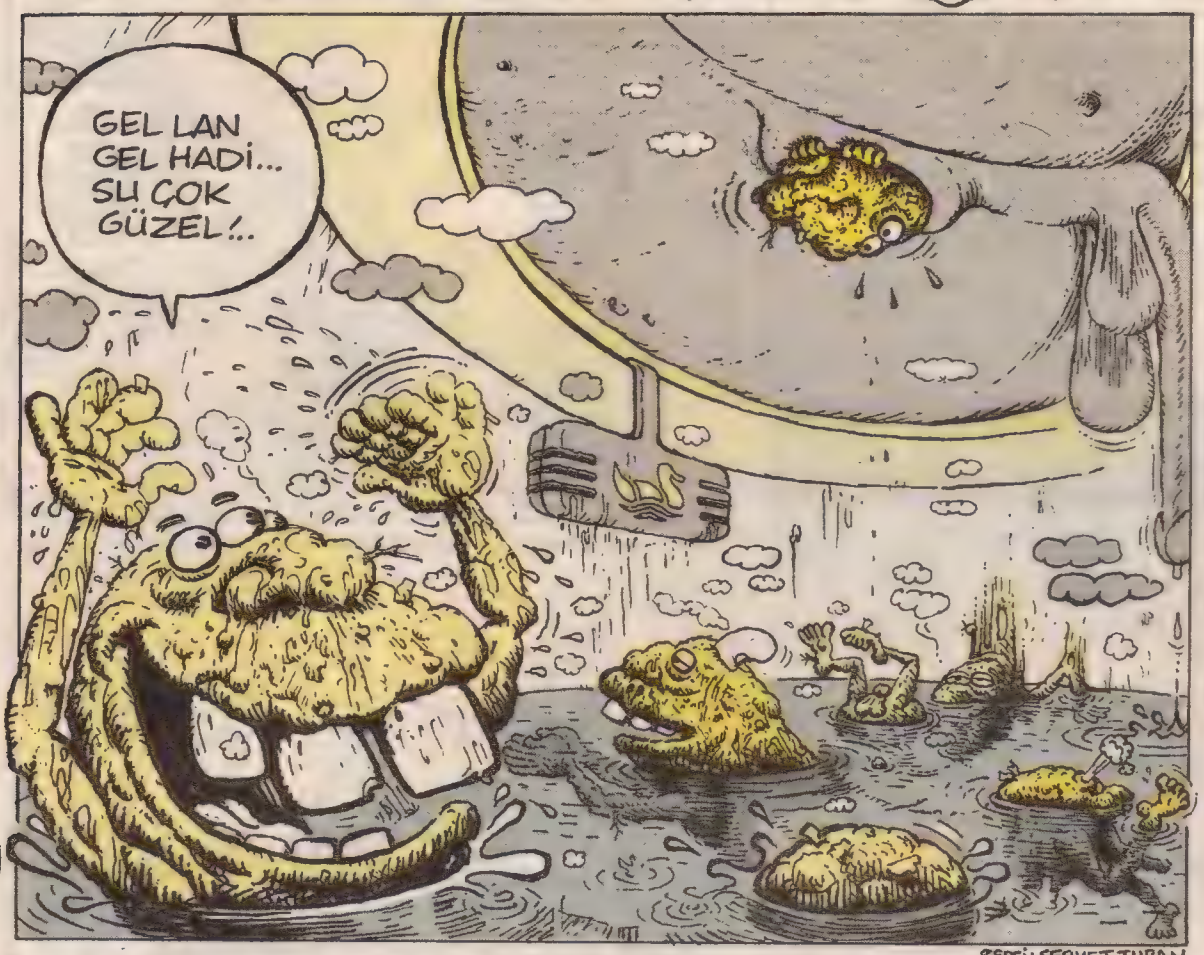

espri: SERVET TURAN

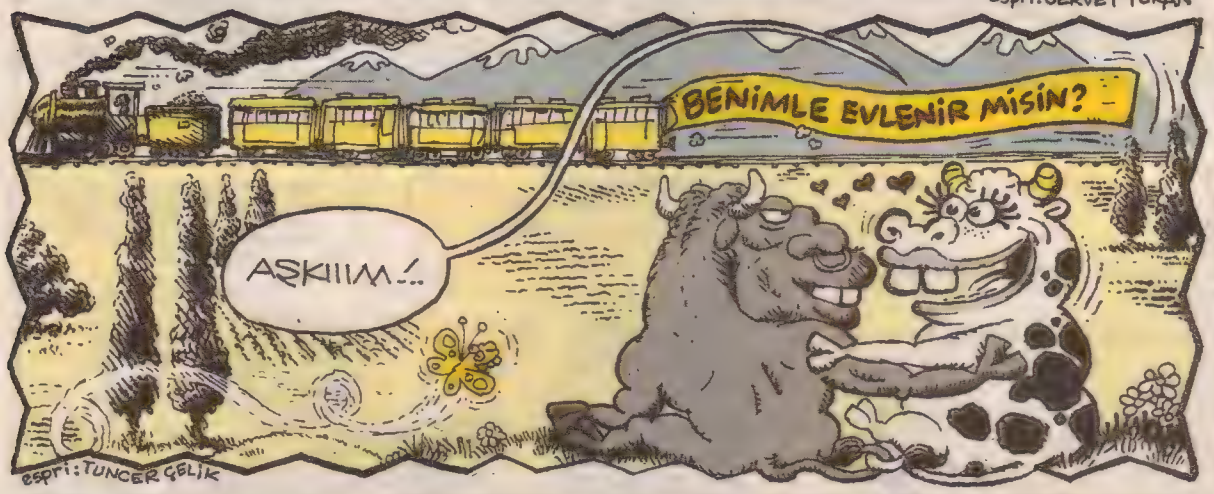

espri: TUNCER ÇELİK

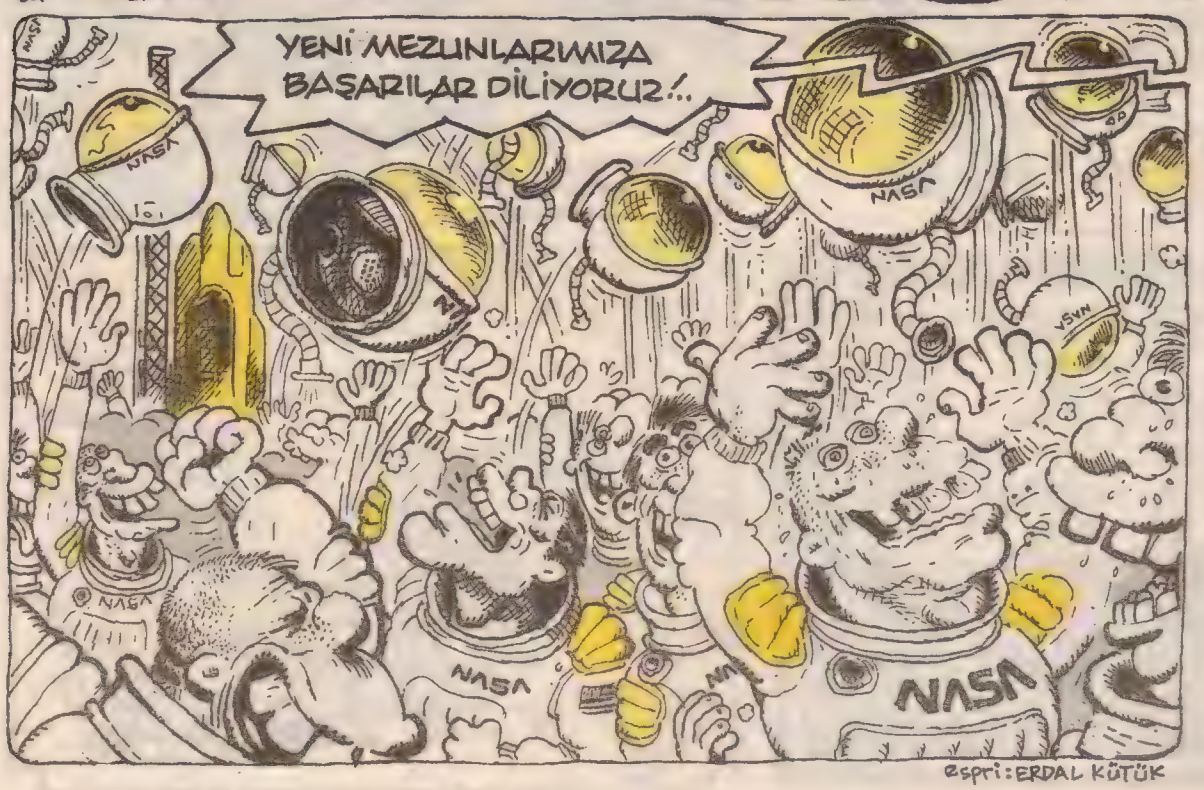

espri: ERDAL KÜTÜK

SIKILHAN

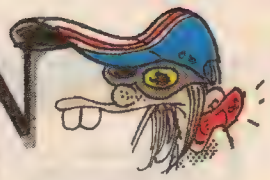

- Allo Sıkılhan Bunalgül ben... Var ya, ben bağımlı oldum. Manyetik bişeyin pençesindeyim. Hani var ya iki yuvarlağımsı metal şey. Adını bile tam bilemiyorum. Hani metal, iki tane, yuvarlağımsı...

- Robot daşağı...

- S harfinden hayvan adı söylüyorum: Sıkılhan. Hemen olayı belden aşağı çekmesen olmuyo sanki. Bağımlı oldum diyorum sana, o mıknatıslı şeyleri havaya atıp "jınnnzzz" diye ses çıkarmadan duramıyorum...

- Jınnzzz...

- Aynen öyle. Resmen arıyorum yaa. Dün gece annem sahura kaldırdı ilk işim o mıknatısları bulup "jınnzzz" sesi çıkarmak oldu. Havaya atarken bi tanesi avizeyi kırdı diye annem kızıp oynamamı yasakladı, avizenin parasını harçlığımdan kesti. Peki ben naaptım, annemin cüzdanından para çalıp gittim gene mıknatısa yatırdım. Sonum belirsiz benim, bu mıknatıs bağımlılığı yüzünden homless olucam sokaklarda yatıcam, varımı yoğumu mıknatısa harcıycam. Şu anda senle konuşurken bile oynuyorum...

- Neyle?

- Alay etme Hayvanlar Odası Başkanı. Tebi ki mıknatısla oynuyorum, elimden bırakamıyorum.

- Manyetik bişey olması şart mı?

- Yığıvrançlar Odası Başkanısın Sıkılhan. İrili ufaklı hayvanlarsın sen! Senden bi tane daha olsa havaya atıp birbirinize çarptırarak sizi böğürtsem. Kuduz Hastanesi Başhekimi!

- Jınnzzz...

- Alo... Kimsin... Sıkılgan... Sen misin lan Sıpa... Adviye Halan ben... Adviye bildin mi. Küçükken elime işerdin, elceğizimle ördüğüm kırlent yastığa sıçtıydın bikeresinde de ihihi... Sonra eniştengilin fötr şapkasına...

- Merhaba Adviye Hala...

- Evlendin mi?

- Nası yani?

- Gız buldum ben burdan sana. Adı Sümeyye. Ortaokuldan sonra dışarı çıkarmadılar. Babası FM radyosu guruveedi eve, ööle hanım hanımcık evinden yayın yapıya. Kağıt galemin var mı yanında frekansını yazdırıveeyin...

- Git işine hala yaa...

- Ne o len utandın mı hemende dürzü. Haladan utanılmaz şaşkın oğlan. Her türlü halini biliyom ben senin. Benim elime işediydin, bi keresinde kilim dokuyodum ben, daha yarısındaydım, yarım kilime sıçtıydın, ihihi, ilahi.

- İlahi, evet...

- Bak Sümeyye olmaz dersen. Deli Şadi'nin ortanca kızı Hikmet var. Akça pakça... Hamamda leğen kemiğine baktım geçengün, rahat rahat on çocuk doğurur.

- Ahah, o iyiymiş bak hep 1700 kişi olmak istemişimdir...

- İyi tamam o zaman ben gidiyim bu akşam da kapmasınlar kızı. Deli Şadi teraviden dönünce varıp kapıya dayanırım, sonucu sana deyiveririm ben cebini açık dut!

- Alooo... Sıkılgan... Ben Adviye...Alo...

- Evlendim mi?

- Yok... Deli Şadi "Ben gızı Dombalak Sabri'nin ikinci garısından olan oğluna verdim" dedi. De, ordan aklıma geldi. Dombalak Sabri'nin ilk karısından olma Sungure diye bi gızı var. Az babaya çekmiş tabi eti budu yerinde yani. Gariyeri de var, lise ikiye kadar. Bi hâfızla nişan taktılardı bi ara senesine kalmadı nişanı attılar. He ben nişan atmış gızı almam dersen o ayrı... Sünnetçi Hamdi var bi romenle kaçtı onun kızı var, Saynur...

Yetmişbeş santim saç uzatmış bu. Dikiş nakış, basic, cobol ve foltran biliyo... Alo, dinlemiyon di mi dürzü. İyi dinleme. Halam dediydi dersin, sizin nesil toptan evde kalıcak. Vay özgür olayım, içimden ses geliyo onu dinleyeyim, bay doğruyu arıyom, daha güzelini bulacam, onla çıkayım, öbürünü yedek tutayım, kariyer yapayım, menapoza ramak kala bir çocuk da yapayım... Ciğerinizi biliyan ben sizin ciğeriniziiii... Elime işediniz, yarım kilime sıçtınız....Püüüüü...

- Bizim nesil 15.12.2034 yılında toplu nikah töreniyle evlencek hala, takma sen...

sklhan@leman.com.tr **ATİLLA ATALAY**

Akşamsefası

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

PANTOLON

METİN FİDAN

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ERDENER ABİ

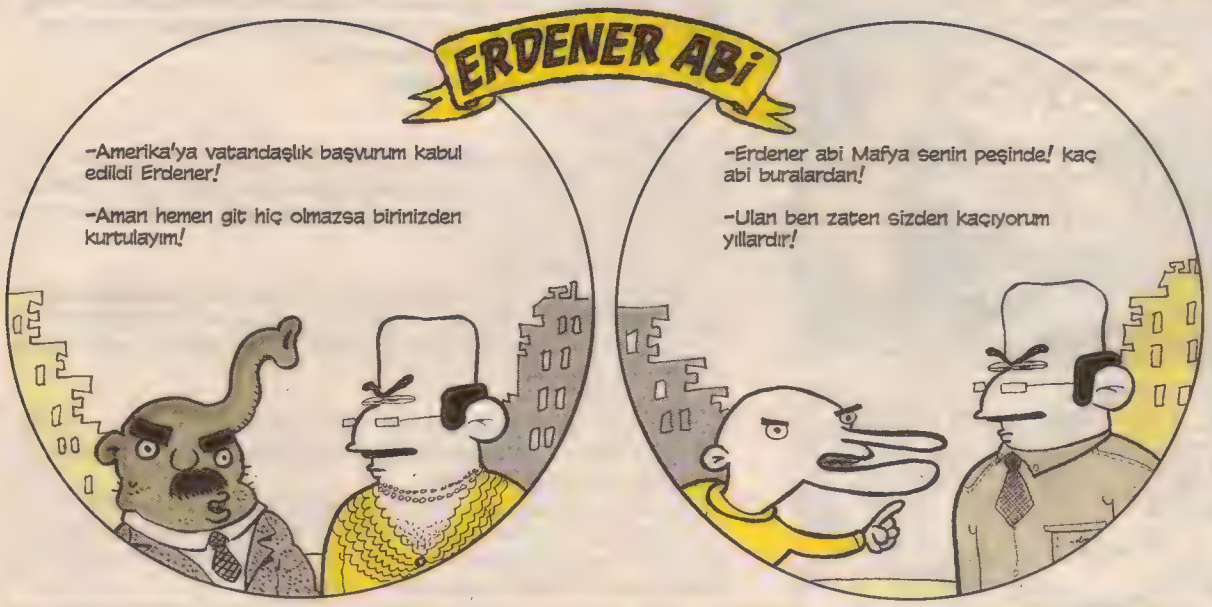

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

Akşamsefası

SİSTEM BENİ ISIRIR, BEN DE SİSTEMİ...

bahadirboysal@leman.com.tr

BENCİL BOYSAL

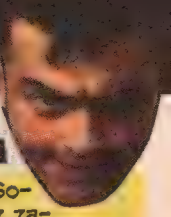

Mizah dergiciliğinin güzel saygı gördüğü dönemlerdi... Sene 96... Bilemedin 97... LeMan'da efsanevi sabahlama günleri.. Böyle oluyo işte.. İşler bitipte, enerji bitmiyor.. Bünye ısınmış dinamo gibi.. Kafa sürmenaja beş kala dalgasına bakma derdine düşüyor gayrı ve resmen saçmalamalar başlıyor... Heyoooo!!.. Birinin zırt dediğine öteki...

ABİ.. KAŞIK?

HOHA HAHA-AAYYY!! HÖHÖ-HAH HA AA AH... VE BERABERİNDE GETİRDİKLERİiii...

Bişey de ima ettiğimden değil gerçi.. Cem Yılmaz da o vakitler bünyeye dahildi ve daha o vakitler sabaha karşı histerik kahkahalarıyla deliliğin celali şanını cihana tebliğ ediyordu...

SÜHAT ABİİİ... AHIĞĞĞ.. AHHAA... AHAHAAA EHELE EHEEĞĞ!!

SALI SOKAK

İmkanı yok uyku gelmiycekti.. Bahadır Baruter, ben, Cem yılmaz İstiklal'e çıktık.. Sabahın körünün bilmem kaçı.. Poğaça moğaça yiyip hebele hübele enerjisiyle caddenin sonu Tünel'e kadar gelmişiz..

Meğer hemen Tünel'in berisinden aşağı kerane varmış.. Zürafa Sokak!! Süper uykusuzlukla, akıl denen selametli düşünce sistemimiz zaten karpuz gibi ikiye bölünmüş çoktan.. İlk defa görüyodum burayı.. Gizli sokağın hemen girişinde sağda ve solda çıtır kızlar var.. Ellerinde süpürge, başları bağlı.. Yeri süpürüyorlar fantezi olsun diye!!1 Binbirgece hesabı...

Öncelikle belirteyim.. tüm niyetimiz vitrinlere bakmak sadece!! Gulyabani laklaka kerane seyahatnamesi işte.. Ortaçağ'dan dehşetengiz manzaralar.. Terlikler, ana avrat küfürler daracık sokakta havalarda uçuşuyor...

Tüm yolculuk patikadan çukura doğru.. Bi ara bi vitrinin önünde kümelenen hanzoların arasına karıştım.. İçerden "Sıkıtın gidin beleşçiler!" diye eli zopalı bi gavat yürüdü üzerimize.. Ben de suçluymuşum gibi, gariplerle beraber tavuk sürüsü gibi kaçıştıkkı... Hatırladıkça utanırım hala...

Annearınem yaşında, beli kambur, memeleri göbeğine inmiş, eli bastonlu kocakarılar gördüm!!! LÖLÖLÖLÖ diye dillerini oynattılar beni çağırırken.. BONCUK DİL İÇİNDE!!! Şu kifayetsiz hilasa içinde...

Sokak çukura doğru iniyor.. Bizim ekipten ayrılıp en dibine gittim.. Hırslı bir cinnet teslimiyetindeyim!!. Kuvarımı ben seçtim.. Panikte değil ataktayım.. Çukurun dibi!! Sıvasız taştan örme bir ufak bina!!

Daracık, minicik, yumicik et pazarları.. Terli, enfaktüslü... Mala vurmaya parası yetmeyenler açıkhava ufak çayhanede porno film izliyor..çayı bitiripte hala oturanlar çaycıdan küfür yiyor! Amele, işçi takımının en fena aşağılandığı yer bu büfe!!

SIKTİRİP GİTSENE MUNA GODUĞUM!!

Pencere yok.. Kapısı yok.. Önünde hanzolar korkunç kahkahalar atıyolar!! İndim baktım.. İçerde 700 kilo.. Şişman sivilceli ve akıl hastası bi kadın çığlıklar atarak zıplıyor!! Eşşekler de gülüyor!!.. Kara gökler altında yıldırımlara sarıldım.. Utancım perde perde oldu.. Yerin dibine geçtim...

Akşamsefası

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

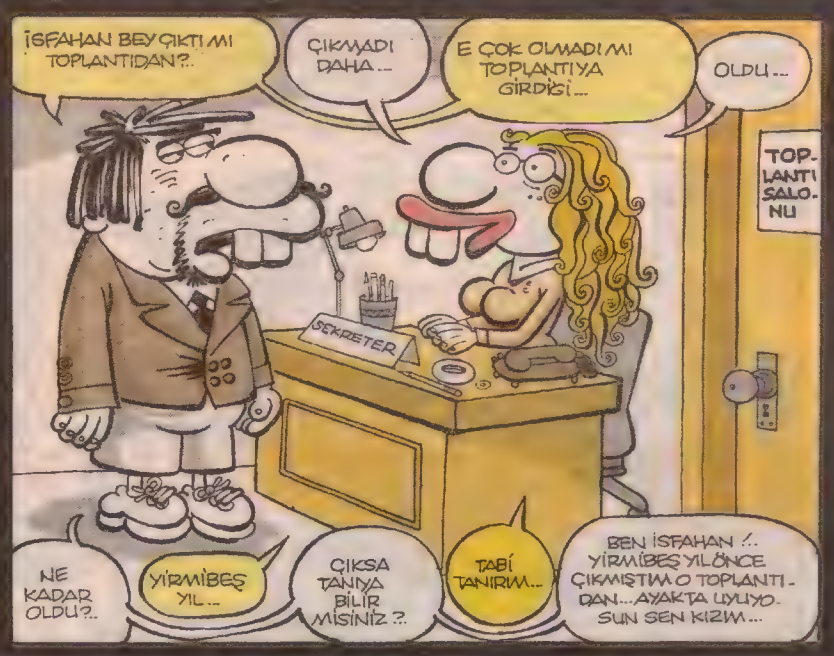

KEDİNİZİN KÖŞESİ
siyamlı profesör yattara valli

- Hocam bizim evdeki sahip bazen karşıma geçip bana kutu tutuyor öbür eliyle de oyun oynattırıyor, sonra telegöstergeçte beni bana gösteriyo. Ne bu hocam?

Rumuz: Tokneleşlik

Cevap: O mu yavrum? Kutunun gözü var onun. Ordan kutunun içine insan veya kedi akıyor. Oluyor öyle işte. Çekiniyor insanlar kendilerini cihaz gibi poz verince ona.

(Soruyu gönderen: İsmail Kuleli)

***

- Sayın hocam, ona bir partner buldum fakat ilgilenmiyor. Mamasına hergün bal koyuyorum, hiç fayda etmedi. Ne yapayım?

Rumuz: Atom yaptım

Cevap: Yavrucuğum sen kendi sorununu yazmışın. İnsansın sen. Var gastede Güzin abla. İnsan için. Yaz ona onu, o okur onu...

(Soruyu gönderen: Güray Küçükboz)

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER...

Charles köfte! Charles köfteleri yiyiniz! Imm-mm ne de nefismiş bu Charles köfte. Büyük dayımın açtığı Charles köfte salonu sarayı geçince 50 metre ilerde.

Kral 16. George

Gazetedeki ilan için gelmiştim. Deneyimli kral aranıyor ilânı için. Ulan! Soytarı Leopold'sun sen.. Vay eşşoluеşşek. Sen miydin o ilânı veren. Acayip işlettin lan beni.. Gel lan buraya.. Kaçma..

Hemşayr Kralı II.Simit

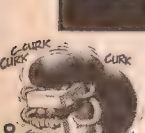

Akşamsefası

Bu Savaş Yoksulların Savaşı...-3-

CEZMİ ERSÖZ

Bir süre gündemi meşgul eden ama sonra üstü kapatılan ve unutulan bir katliam var. 15 Ocak 1996 tarihinde **Şırnak**'ın **Güçlükonak** beldesinde içinde köylülerin yolculuk ettiği bir minibüs bombalanır ya da yaklır ve içindeki 11 köylü hayatına kaybeder.Basına ve televizyonlara yansıtılan ilk haberler bu katliamı **PKK**'nın gerçekleştirdiği yönündedir...Ama İnsan hakları savunucuları bu olayın peşine düşerler ve gerçek faillerin kimler olabileceğini araştırmaya çalışırlar...Katliamda hayatını kaybeden köylülerin yakınları ve görgü tanıklarıyla konuşurlar. Bu araştırmaların sonucunda katliamı **PKK**'nın değil, askeri güçlerin, büyük ihtimalle **JİTEM**'in ve onun güdümündeki **Yeşil** kod adıyla anılan **Cem Ersever** tarafından yapılmış olabileceğini düşüncesine varırlar...

Olay yerine gidip gözlemlerde bulunan ve **İstanbul**'a döndüklerinde bu konuda bir basın toplantısı düzenleyen Avukat **Ercan Kanar**, sendikacı **Münir Ceylan** ve insan hakları savunucusu **Şanar Yurdatapan** , bu katliamla ilgili düşüncelerini içeren bir dilekçe yazıp bunu Askeri Mahkeme'ye gönderirler.Dilekçenin amacı olayın yeniden araştırılması ve gerçek faillerin yargı önüne çıkarılmasıdır..Ancak bu hiçbir zaman olmaz.Tam aksine **Ercan Kanar**, **Münir Ceylan** ve **Şanar Yurdatapan**'a Askeri Mahkeme'ye hakaretten 10' ar ay hapis cezası istenir.

Ancak verilen dilekçede aleni hakaret olmadığı için dava Yargıtay'dan döner.Beraat ederler.

Bu katliamla ilgili gazetesinde yazı yazan ve olayın Genel Kurmay sözcülerinin iddia ettiği gibi olmadığını ileri süren **Celal Başlangıç** da bu yazısından ötürü bugün oldukça gündemde olan 301. maddenin o günkü adı olan 159. maddeden yargılanır.Yani güvenlik güçlerine hakaret ve buna benzer iddialar...Ama sonunda o da beraat eder...

Peki bu savaşı kim bitirecek ? 11 köylüyü katledip olayı **PKK'ın** üstüne atan dahası ülkemizde sürekli gerilimi tırmandırmak ve sorunu çözümsüz hale getirmek isteyen bu zihniyet neyi çözümleyebilir? Devletin ve askeri kurumların içine sızmış olan çeteler denetlenmez , hatta bunlara çoğunlukla göz yumulursa barış ne zaman ve nasıl gerçekleşebilir ki?

Mardin Jandarma II Alay Komutanlığı'nda görev yaparken faili meçhul kişilerce öldürülen Albay **Rıdvan Özden'** in eşi **Tomris Özden**, basına ve kamuoyuna **eşimi silah arkadaşları öldürdü**, dediği için başına gelmeyen kalmadı...Yıllarca tehdit edildi, mahkemeye verildi, yıpratılmaya çalışıldı.

1995 yılının 13 Ağustos'unda çatışma ihbarı alıp iki korumasıyla beraber çatışma bölgesine giden Albay **Rıdvan Özden** iddialara göre alnından değil, başının sağ ense yanından vurulmuştu. Askeri yetkililer albayı **PKK**'lılar öldürdüler şeklinde bir açıklama yapmalarına rağmen eşi **Tomris Özden** bu iddiaya inanmadı ve eşine otopsi yapılmasını istedi.Ama bu isteği kabul edilmedi.

Peki kimdi **Rıdvan Özden**? Öncelikle demokrat bir subaydı.**Mardin**'e jandarma komutanı olarak atandığında halkla karşı karşıya gelme olasılığı yüzünden çok kaygılanmıştı.Yani Kürt sorununun şiddetle, güç kullanılarak çözüleceğine inanmayan barışçı bir insandı.

Mardin'e tayin olmadan önce görev yaptığı İstanbul'daki birliğinde kimi çete oluşumlarına karşı tavır almıştı.Burada kalsaydı birliğine sızmış çete üyeleriyle mücadele edeceği çok açıktı.Yıllarca Güneydoğu'da görev yaptığı halde yeniden **Mardin**'e gönderilmesinin arkasında bu gerçeğin yattığı çok açık.Nitekim buradaki birliğinde yargılanan Jandarma Üst Çavuş **Cengiz Şimşek**'in sonradan **Söylemezler Çetesi**'nin lideri olduğu ortaya çıkmıştı.

Mardin halkı Rıdvan albayı çok sevmişti.Akşamları gittiği restaurantlarda ya da dost meclislerinde sık sık **Kardeş Türküler**'in şarkılarını söylemekten mutlu olduğuna tanık olanlar vardı.

Polisler tarafından dövülerek öldürülen onurlu ve cesur gazeteci kardeşim **Metin Göktepe** son yazılarında Albay **Rıdvan Özden**'in ölümün ardındaki gizli kalmış gerçeklere değiniyordu. Eşi albayın **Tomris Özden**'in eşimi PKK'lar değil, silah arkadaşları öldürdü, iddiasını önemsemiş ve bu konuda araştırmalar yapmaya başlamıştı.

Bu yazılar üzerine kimliği meçhul kişilerden tehdit telefonları alan **Metin Göktepe** l0 Ocak1996 yılında **Evrensel Gazetesi**'ndeki yazısında, bu kişilerin , eğer bu yazılarına devam edersen seni de **Tomris Özden'i** de yok ederiz , dediklerini söylüyordu. Bu onun son yazısı olmuştu...

Albay **Rıdvan Özden** bir başka barış yanlısı komutan orgeneral **Eşref Bitlis**'le adeta kader birliği yapmıştı.

Askeri güçlerin içine sızmış savaş yanlısı çeteler rütbesi ne olursa olsun eğer barıştan yana iseler subayları, komutanları bile hiç çekinmeden öldürebiliyorlar ve bu cinayetlerin hesabı sorulamıyorsa Türk ya da Türk, genç yaşta hayatını kaybeden gençlerimizin hesabını kim soracak?

*

Tekrar **Nadire Mater**'in **Memedin Kitabı**'na dönüyorum. Bu kitabın mutlaka okunması gerektiğini düşünüyorum.

1967 **Trabzon** doğumlu, yine adı gizli tutulan bir asker, bakın kitabın 141.nci sayfasında şunları anlatıyor:

"...Tugay'ın muhasebesini yapan arkadaş, Tunceli-Ovacık'tan gelen hesapları göstermişti. Tugay komutanının imzasıyla 300-400 milyon ödeniyor. Önceki Asteğmenin, Ovacık'tan ailesine 20.000 mark para aktardığı tespit edildi. Bir şey de yapılamadı. 11 milyon maaş. Hadi 16-17 milyon olsun, eklerle alıyordu. Bu parayı nasıl biriktirecekti? Astsubaylar, asla ev ihtiyaçlarına para harcamazlar. Bunları alışveriş yaptıkları market karşılar. Orada bir kurmay yarbay vardı. Hakiki vatan millet Sakarya kafasıyla, bütün bunlardan rahatsız oluyordu. Müsaade etmemeye çalışırdı. Dağda, rütbeleri sökülen bir yüzbaşı vardı. Hesapları çok inceliyordu ama hediye adı altında geleni denetleme şansı yoktu. Savaş ekonomisi derken, silah pazarı zaten çok belli. Asıl akla gelmeyen sektörler, savaştan çok fazla çıkar sağlıyorlar. En fazla gelişen sektörlerden biri, konserve sanayii. Dağda, asker de konserve yiyor, gerilla veya terörist denilen vatandaş da. Muş'tan Malazgirt'ten gelmiş o asker kanadında, öteki gerilla kanadında birbirlerine kurşun atacaklar. Belki konserve de, aynı balığın yarısını o yiyor, yarısını öbürü. Ağrı d[a] yonla gelen suyu, son kullanma tarihi[ni] maşırı sektörü, çorap sektörü hep ge[l]

O programı seyrettiniz mi bilmiyorum **mukoğlu'yla "Ceviz Kabuğu"** adlı progr[a]mı tığı röportaj, beni son derece sarsmıştı

Orada Pamukoğlu, Şırnak'ta **Tugay** yakın olan Irak'taki **Haftanin** bölgesind[e] zeydeki yetkililerin bir kongre yapacağı basıp, kongredekileri ve kongreyi yapan[la]rı söyledi bu programda. Ve **Genelkur[may]** bir türlü çıkmamış. Günlerdir beklemiş g[e]mış, insiyatif kullanmış ve **Haftanin** bö[l]zenlemiş. Fakat gittiğinde kongre çok Bunları **Hulki Cevizoğlu**'na anlatırken, g koğlu bu yöndeki iddialarını özellikle **"E[y]** tabında dile getirmişti.

Evet. **General Orhan Pamukoğlu**'n[un] emir niye çıkmamıştı?

Yorumu size bırakıyorum.

Yazımda, sıkça sözünü ett[iğim] **Kitabı** ile ilgili bakın **Hikmet Çetinkaya** yazmış:

-"Ben de Memedin Kitabı'nı okudu[m] cümleler yoktu. Var olan "kan gölünd[e] sevginin, barışın nasıl gerçekleşeceğ[i] Ana kitap 4 baskı yapmıştı. Türkiye'y[i] yıkmak için örgütlenmek ise serbest[i] yapalım?"

Ümit Fırat'ın **VS** dergisinin 2.sayısın

lkanik olduğu için, kam-
hafta kalmış. Tabii iç ça-
"

ekli Orgeneral Orhan Pa-
Hulki Cevizoğlu'nun yap-
utmuyorum.
tanı iken, hemen **Şırnak**'a
ı komutanların ve üst dü-
it etmişti. Ve bu kongreyi
isiz hale getirmek istediği-
n, izin istemiş. Ve bu izin
bu izni. Sonra dayanama-
askeri bir operasyon dü-
tmiş, birlikler dağılmışlar.
dolmuştu. General Pamu-
atanı Savunanlar" adlı ki-

nelkurmay'dan acaba bu

e alıntı yaptığım **Memedin**
huriyet gazetesinde neler

apta, tahkir ve tezyif eden
ar umanlardı. Bu ülkede,
tılıyordu. Kitap toplatıldı.
Nendirmek yasak. Devleti
im mi, ağlayalım mı, ne

zdığı yazıdan bir başka bö-

lümü aktarıyorum size:

-"Böylece, Türkiye'de yine siyasi istikrarsızlığa yol açıp, hem reformların önünü kesmek, hem de Kürt meselesini iyice içinden çıkarılmaz hale getirmek için kullanılan silahlı çatışma yeniden başladı. Çatışma süresi boyunca da, avukatların İmralı adasına gittiği her ziyarette, çatışma hakkında raporlar verildi. Bilgi alışverişinde bulunuldu. Üzerinden geçen 16 aylık sürede de bu boyuta tırmandırıldı. Eğer bir problemi çözmek gibi bir derdiniz yoksa ve bu çözüme karşıysanız, hatta varlığınızın nedeni bu problemin varlığından kaynaklanıyor ve bununla besleniyorsa, meseleyi iyice içinden çıkılmaz ve çözülemez hale getirirsiniz. Kürt meselesi bu koşullar devam ettikçe, içinden çıkılamaz bir noktaya gidiyor. Her geçen gün artan yeni şehitler ve şehit aileleri, giderek birbirlerine düşman gibi bakan, birlikte ve barışık içinde yaşama hali kaybolmuş iki toplum, gelecek için umutlarının kaybedilmek istendiği bir ortam da, sorunların çözümü de zorlaşır. PKK, Kürt meselesinin 80 yıllık varlığının ve çözümsüzlüğünün 1970'li yıllarda ürettiği olumsuz sonuçlarından doğmuş bir yapıdır. Dolayısıyla, Kürt meselesinin PKK'den önceki çözümü, bugüne kıyasla daha kolay gözükürken, PKK'nin ortaya çıkıp gelişmesi sonrası ortaya çıkan yeni devasa sorunlar da, bugün için meselenin çözümünü oldukça zorlaştırmış bulunmaktadır. Yani Kürt meselesinin yanında, bir de artık PKK bir sorunu doğmuştur ve bu sorunu gözardı ederek de bu meseleyi çözmek, pek de mümkün gözükmemektedir."

devam edecek...

cezmier@leman.com.tr

* **Antalya.** 7 Ekim Cumartesi günü saat 17:00-19:00 arası **Bahçe Kafe**'deyim.. İmza ve söyleşi.. Kalekapısı..
* **Çorlu.** 11 Ekim Çarşamba günü saat 19:30-21:30 arası **Çorlu Gürsoylar Koleji**'nde **Gitarist Haluk Çetin**'le beraber şiir dinletisi ve söyleşi olacak..

Akşamsefası

suatozkan@leman.com.tr

KIKIK DÜDÜKLÜ

SUAT ÖZKAN

●YILLIK HASTALIĞIMIN İLK BÖLÜMÜNÜ KULLANDIĞIM İÇİN, PAF TAKIMDAN ARKADAŞLARIN ESPRİLERİYLE YARDIMIMA KOŞAN SEVGİLİ KARDEŞİM, GÜRCAN YURTA TEŞEKKÜRLER..

Espri: Servet Turan

Espri: Volkan Dalyan

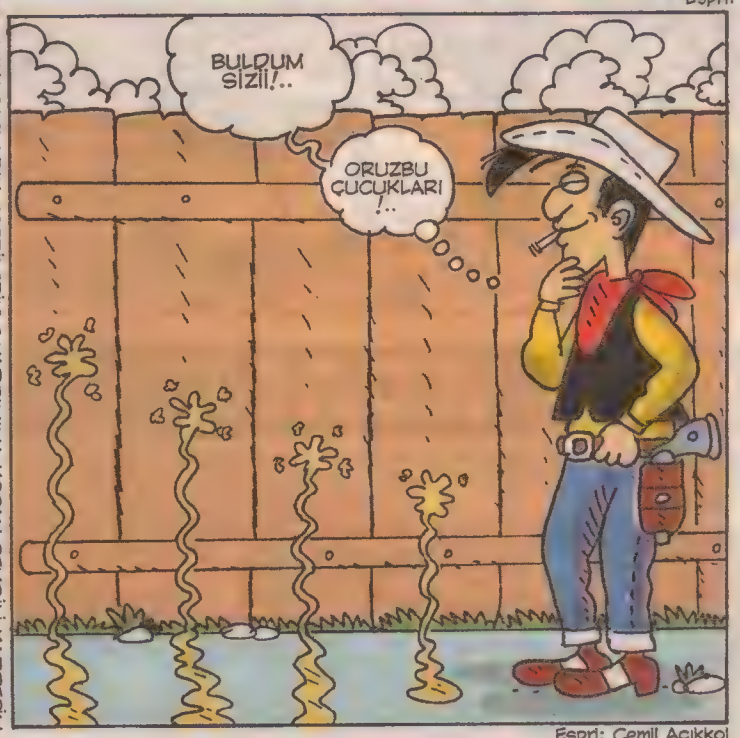

Espri: Cemil Açıkkol

Espri: Tuncer Çelik

Espri: Şehymuz Gömi

Espri: Fikret Özdemir

Bezgin Bekir

TUNCAY AKGÜN bezginbekir@leman.com.tr

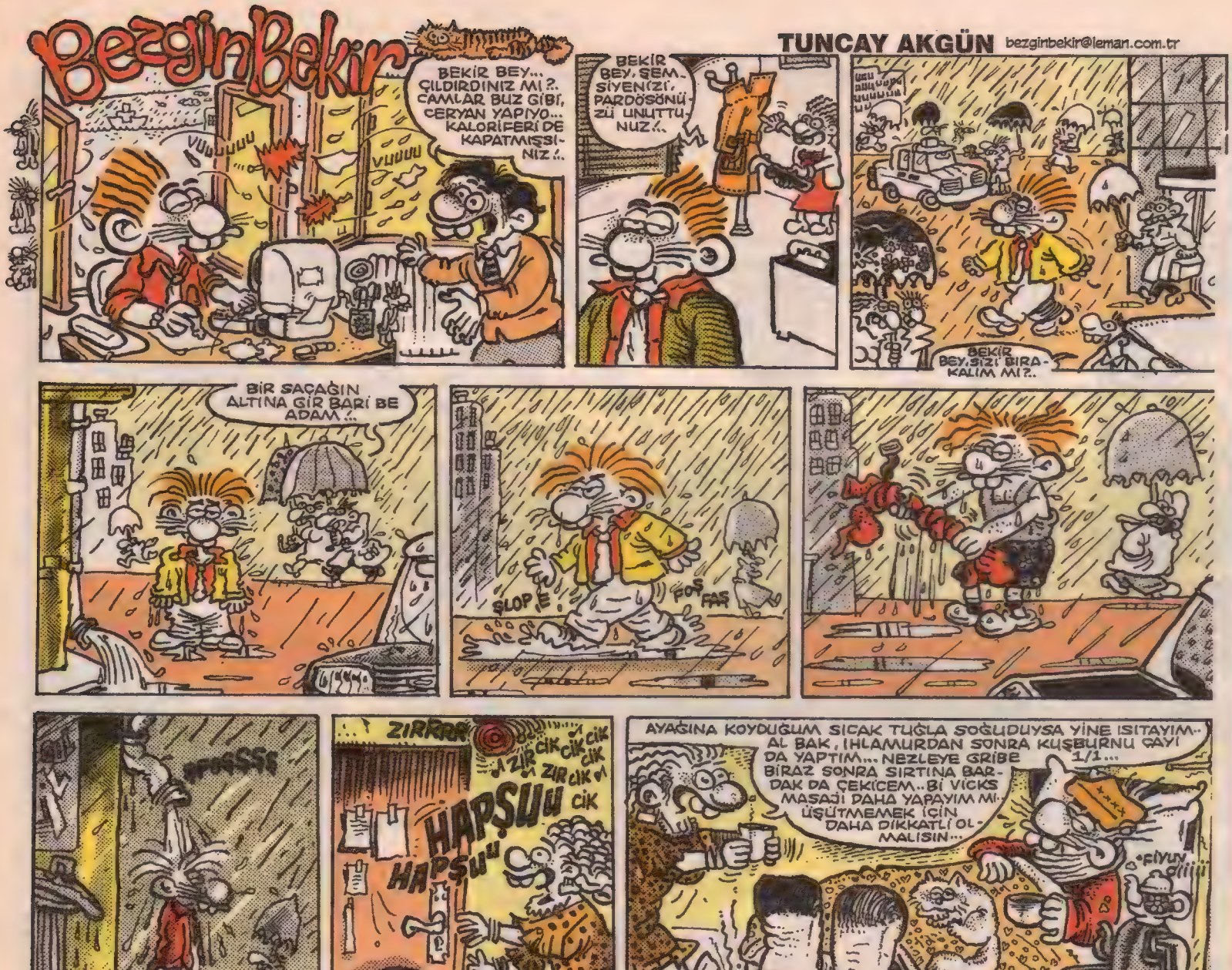

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

İntihar mektupları

Sevgili Bilim Dünyası

Dört çocuklu bir ailenin en sonuncu ferdiydim. Babam Gebze'nin en meşhur kunduracısı, annem ise en prezentabıl ev hanımıydı. Bilgin ve gözlüklü çocukların revaçta olduğu bir dönemde, babam tarafından sürekli **"Yavrum seni bilimadamının önde gideni olacaksın"** şeklinde gaza getirildim..İçimden hep akranlarımla **gol atan kaleye oynamak, sebepsizce dönüm dönüm gezerek eriklere dalmak** istedim. Ama babamın umut dolu gözlerine hayır diyemedim, deli gibi ders çalıştım. Genelde böyle hikayelerde " delice çalışan çocuk" bir sonraki karede büyümüş ve o tüp senin, bu fare benim şeklinde çalışmalar yaparken görülür. Ama şu an yaşım yirmialtı ve ben hala ÖSS'ye hazırlanıyorum. Her yıl kendime ders programı belirleyip gaza geliyorum. Ve sınavdan sonra çevreme **"kaydırdım hacı, kaydırmasam şurda, burdaydım" diye şerefsizce kolpa sıkıyorum.** Babamın bunlardan haberi yok hergün evden çıkıp sanki buluşları çalışıyomuşum gibi sağda solda takılıp geri geliyorum. Onu " **cızırtı taşları** " , **"Çim adam"** , " **Fotoşop"** gibi şeyleri ben buldum diye kandırdım yıllar boyu.Ve gül kokulu narin babam hep kolpadan " ooo helal yavruma , melal yavruma " şeklinde benimle diravdan gurur duyuyormuş gibi yaptı. Bilim Dünyasının değerli insanları, bugün benim acı günüm. Babamı öğlen saatlerinde kaybettim. Ölmeden önce son lafı " **Senin gibi bilimadamı olmaz olsun, ilaç bulamadın bana, ayın oyun şeylerle uğraştın yıllarca itoğlu it"** oldu ve " **eğer son lafım bu olmazsa karizmayı feci çizdircem lan** " diye ekledi. Çok pişmanım, layık olamadım babama. Siz beni aranıza almadan, ben hayattan ayrılıyorum bilim dünyası... Elveda hayat ve pırıl pırıl ÖSS formları...

Refik Fecikolpa

Egemen Merdan
egemen@leman.com.tr

GEZ MAH MUT ÇUK

MAHMUT TİBET

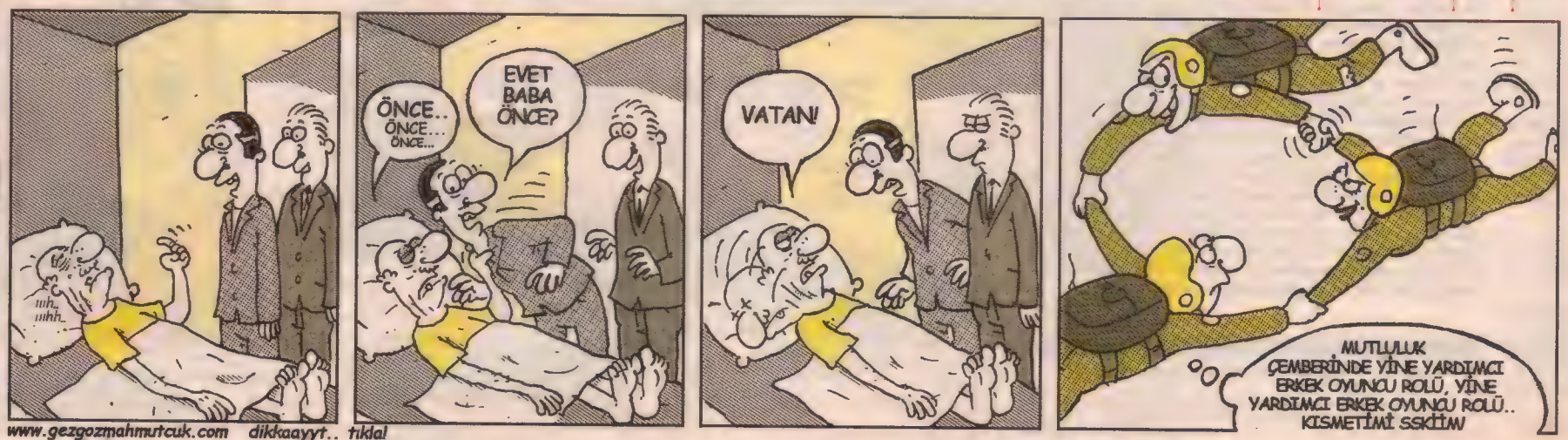

www.gezgozmahmutcuk.com dikkaayyt.. tıkla!

Akşamsefası

erhancandan@leman.com.tr

SERDAR AKKOYUN

AYI FAHRİ & ÇİROZ EMİNE...

KUDUZ GARZİYE TATİLDE

DERDO KAMİL & ZAGOR MEMET

Erhan Candan

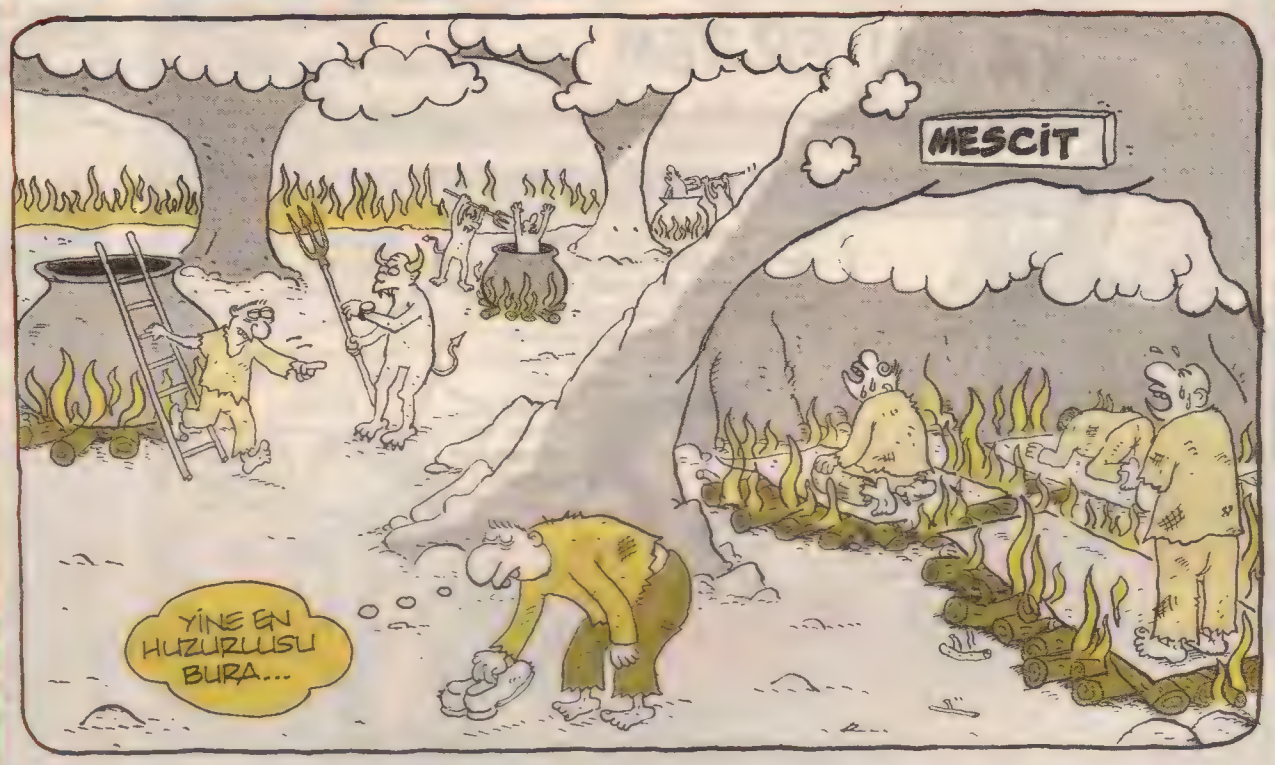

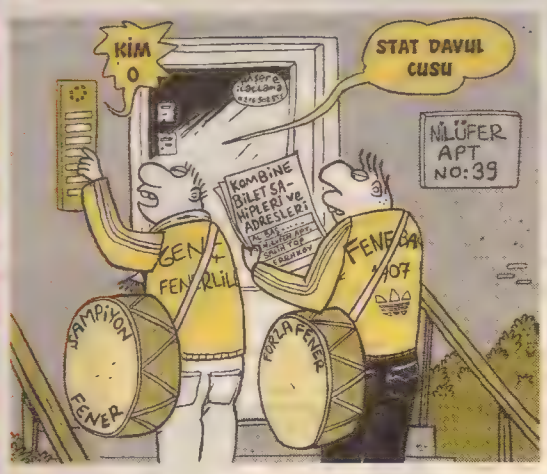

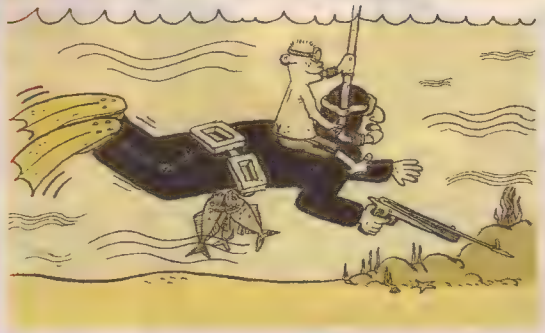

Akşamsefası

Ege Denizi'ndeki tekne yolculuğumuza geçen haftadan devam, tam yol ileri... Sakız adası limanına giriş ve Sakız adasına dumaresi bakış..

HOŞGELDİN DUMURU

Akşam tekneyi limana demirledikten sonra hemen sınır girişi yapmak ve pasaportlarımızı damgalatmak için Liman Kontrol ofisine gidiyoruz... **" Şimdi gidin eğlenin, dinlenin, yarın sabah gelin girişinizi yaparız. Zaten memurlar gitti..."** diyorlar ki, acayip şaşırıyorum... Sabah Liman Kontrol ofisine gittiğimizde şu ilginç uyarıyla karşılaşıyorum... Çevirisiyle şöyle bir şey;

"Hükümet Kimya İdaresi'nin 27-4-05 tarihli 30060/7/05 sayılı emrine göre Yeni Rakı'nın sokulması yasaktır..."

2005'ten beri hala geçerli galiba bu yasak... Hani bizde sahte rakıların çıktığı, zehirlenmelerin olduğu vakitler vardı ya onlar da hemen bu kararı çıkartmışlar... Fakat hiç kimse rakı falan kontrol etmediği gibi Çeşme'den yolcu getiren bizim yolcu vapurlarının mürettabatından bazı ağır abilerin akşam limanları dışarı çıkmayıp iskele balarının üstünde rakıyla demlendiklerini bizzat tespit ettim... O da dill de asıl beni şaşırtan; bu yazının resmini çekerken liman memuru hışımla gelerek **" Sör no photo sör!..."** dedi. Sanki gizli istihbarat sırrı çekiyoruz. Daha iyi ya kardeşim, eşe dosta gösteririz resmi, herkes bilsin işte buraya Yeni Rakı sokmak yasak diye, boşuna taşımasınlar hiç olmazsa...

SAKIZ'IN MUCİZESİ SAKIZ

Sakız adası görmeye vakit yetmeyecek mucizelerle dolu bir ada... Uzun yıllardan sonra ilk kez sofistike dumura burda uğruyorum... **Mastika** dedikleri **Sakız Ağacı'nı** görüyorum ve kendimden geçiyorum, yaşadığım gezegene bir kez daha hayran oluyorum... **Bir mucize bu Sakız Ağacı...** İlimi bilimi aşmış, dertlerin devası olmuş... Sakız'ın en ilginç yanı; **bütün Dünya'da sadece bu adada yetişiyor olması...** Dahası epey büyükçe olan adanın **sadece Güney'inde** ancak belli bir bölgede yetişiyor... **Japonlar** çok uğraşmışlar, herşeyi denemişler kökünü alıp yetiştirmek için, fakat bir türlü başaramamışlar... Daha da ilginci söylendiğine göre; tüm Dünya'da Sakız adası haricinde bir de istisnai olarak **Çeşme'de** varmış bu mucize ağaçtan bir vakitler. Eğer bu söylenen doğruysa, Japonun bile yetiştirmeyi başaramadığı bu ağacın Çeşme'de nasıl varolduğunun değil, nasıl yok olduğunun cevabını bulmakta başka bir mucizevi bir soru benim için... Bunu bilen var mıdır acaba?...

Mastika yani sakız Ağacı, ağaç bile denemeyecek küçüklükte çalı çırpı gibi bir ağaç. Yolda görsen tanımazsın ama bir kokusu var ki, insanı çok mutlu ediyor... Adanın Güney'inde belli bir yerden sonra bir tabela var; **Sakız Ağacı bu noktadan sonra başlıyor** diye... Bu çalı çırpı gibi görünen ağaçların herbirinin Osmanlı zamanında **ağaç tapusu varmış.** Bu şimdi de sürüyor, **her ağacın ayn ağaç tapusu ve ağaç kimliği var...**

Nasıl mı çıkıyor Sakız?... Bu küçük ağaçların altına **"aspro khoma"** denilen bembeyaz bir toprak yayıyorlar ve gövdesini çengel uçlu bir çakıyla kesiyorlar, ağacın gövdesinden yavaş yavaş çıkan Sakız o muhteşem kokusuyla bembeyaz toprağın üstüne damlıyor... Daha sonra bu damlacıkların bir zerresini bile zayetmeksizin topluyorlar. Un yardımıyla tek tek pirinç gibi ayıklıyorlar ve özel bir şekilde yıkayıp gram hesabıyla satıyorlar... Artık kilosunu varın hesap edin. Bu nimetin yanında altın değersiz kalır...

Dostlar tarafından seyahatlerimde tutumluluğumla ve hiç para harcamamakla tanınan ben bütün paramı Sakız'a yatırdım, köylülerle sıkı pazarlıklar sonucu 10 ve 20 gramlık paketler halinde torba torba Sakız aldım. Yatarken başucuma bile Sakız koyuyorum koksun diye... Hergün elime alıp bakıyorum kurumuş gözyaşları gibi pırıl pırıl parlayan Sakız taneciklerine...Herşeyin içine koyulabiliyor Sakız. Bütün kışı Sakızlı Muhallebi, Sakızlı Salep, Sakızlı Sütlaç, hatta Sakızlı Çay'la falan geçirmeyi düşünüyorum.

Dumurdostları bu benim bir dünya nimeti konusunda uğradığım semavî bir dumurdur. Bu adaya gelmeseydim bu ağacı ya kitaplardan okuyup ya da ağır TV belgesellerinin birinde seyredip gayet normal bir tepkiyle geçecektim. Ama şimdi ağaçların dibine çöküp çocuk gibi yüzümü, burnumu, dudaklarımı Sakız Ağaçları'na dayıyorum, sarılıyorum, kokuyorum. Ağacın gövdesinden Sakız benimse gözümden yaşlar süzülüyor... Uzun yıllardır ilk defa hiç bir şey düşünmüyorum. Ağaçla ağaç oluyorum... O anda üstümden kamyon geçip beni sakız gibi çiğnese bile hiç bir şey hissetmeyecek bir haldeyim...

(Sakız bu kadar değerliyse köyleri nasıl olur peki?... Haftaya Sakız Köyleri'deyiz...)

DUMURSEVERDEN KONUYA DESTEK

Okurumuz **Ufuk Dişioğlu,** geçen hafta bahsettiğimiz Foça'daki ücretli meydan çeşmeleriyle ilgili küçük bir araştırma yaparak bazı ek bilgiler edinmiş, teşekkür ederek kendisine kulak veriyoruz:

"Güneri abi merhaba, Leman Dergimiz'de İki haftadır dumur detayı olarak Foça'yı işliyorsunuz... Ben de nerdeyse her sene Foça'ya giden biri olarak çoğu aynı dumurla karşılaşmışımdır... Son sayıdaki köşenizde **"Da Vinci'nin Su Şifresi"** adı altında Foça'daki ücretli çeşmeleri yazmışsınız; **"bir daha ki sefere durumu daha tafsilatlı öğrenirim"** dediğiniz bir kaç soru hakkında yardımcı olmak istedim... (Mübarek Ramazan ayında belki sevap olur diye :-)) Öncelikle **suyun litresi 50 ykr,** çünkü bu yaz **19 lt'lik** damacana şişeyi **1 ytl'ye** dolduruyorduk... Uygulama sanırım 2 senedir var ama kesin emin olmak isterseniz hala İzmir'de yaşayan kuzenlerime sorabilirim... Suyun tadı ve sertlik derecesine gelince; Normal satılan kapalı su kadar güzel diil ama çok kötü de diil... Tabii İstanbul'dan giden birine pek tatlı gelmemesi normal... Foça'nın bu çeşmeleri yanılmıyorsam araştırdığım kadarıyla, okullar kapanınca paralı, okullar açılınca bedava oluyormuş...Yani tam **yaz sezonunda** ücretli..."

HASTROLOJI

KOÇ: Yıllar yılı manitaları "Hayatım seks; ekmek gibi, su gibi doğal bi şey" kolpasıyla yemişsiniz. Bunu duyan Ekmekçiler Federasyonu tarafından feci darpta bulunulmaktan öte nimetleri bu işe karıştırdığınız için bi grup gerici tarafından uyuşturulup estetik ameliyatla yüzünüze -günahlarından dolayı- çarpılmış süsü verilecek. "Gerici" tabiri de artık bitse mi ne?

BOĞA: En sevdiğiniz kazağınızın etiketinde "30 derecede yıkayın" uyarısı üzerine çamaşır makinenize güvenmeyip kazağı koynunuza alarak makinenin içine beraber gireceksiniz. Kazağınıza hiçbir şey olmayacak ama siz iki beden çekeceksiniz. Etiketteki "Elle yıkanacak" ibaresini fark ederek yıkılacak, leğende yıkanırken size yarenlik eden plastik ördeğinizde teselliyi arayacaksınız. Viik viiik!

İKİZLER: Yaşantınızda köklü değişiklikler yapmayı düşünüyorsunuz. Bu şiarla evvela kalem ucu yiyip bunla övünmekten vazgeçeceksiniz. Fakat bunu yemeyi bıraktıktan sonra bağımlısı olduğunuzu anlayacak hırsınızı Tombo Uçları'nın fabrikasını arayıp Demirel taklidi yaparak alacaksınız. Mizah anlayışı sıfır olan sekreter tarafından idol belleneceksiniz. Binanelehey yihuu!

YENGEÇ: Sakat numarası çeken bi dilenciye yardım eli uzatarak onu Hollywood'a götürecek ve bi film yıldızı yapacaksınız. Herif piyasadan hayvan gibi para kaldırınca gidip ondan borç isteyecek fakat ret yanıtı alınca "Yaa bu artistlerin hepsinin kokain içmekten burnu düşüyomuş valla" tıraşını yayacaksınız. Elemanın yeni filminin 8 korsan VCD'sini alıp kendisine ikinci bi darbe daha vuracaksınız.

ASLAN: BBG'ye doyamayan bi avuç insan olarak kendi aranızda bi BBG evi kuracaksınız. Yeterli teknik donanım olmadığı için de TV'den değil radyodan ve sadece Barbaros Emmi'nin kıraathanesine canlı yayın yapacaksınız. Ev içindeki herkesin dinleyenler anlasın diye "Yürüyorum, zıçıyorum" diye hareketlerini tasvir etmesinden ve tırt radyo reklâmlarından ötürü kahve ahalisi oybirliğiyle Süper FM'e geçilmesine karar verecek.

BAŞAK: "Ben hiç Türkçe dinlemem hep yabancı müzik dinlerim yeaa" diyen kankanızı özünü kavrasın diye Türkî Cumhuriyetlere ziyarete götürecek, orada kımız içirip atı eti yedirip, yöresel kıyafetleri giydireceksiniz. İyice maşşak oğlanı olduğunu fark eden kankanız üzerinize akınlar yapacak ondan korunmak için etrafınıza tuğladan set öreceksiniz. Fakat belediye gelip burayı kaçak diye yıkacak, yıkım ekibinin greyderiyle uzaklara kaçacaksınız.

TERAZİ: Beyoğlu'na eskiden takım elbiseyle çıktıklarını iddia eden dedeniz size, takımın içine hiçbir şey giymediğini bazen kombinezon giydiğini itiraf edecek. Akabinde -kendisi 93 yaşındayken travesti olacak ve Beyoğlu'na döpiyesle çıkmaya başlayacak. Eteğini savururken gelini tarafından altının bağlandığı görülüp haftanın rüküşü seçilecek.

AKREP: Bugün manitanıza açılacaksınız ve ona, size verip veremeyeceğini, sual edeceksiniz. En son işi garantilemek için "Bi Miskrem Versem" diye sloganı da gireceksiniz. Kızın üzerine gizlice dinleme cihazı takan 12 abisi tarafından yakalanacak, eşek sudan gelinceye kadar size onlarca bisküvi yedirip su bile vermeyerek sizi boğacaklar. Eşekse dönüşünü 365 gün, 6 saatte tamamlayacak.

YAY: Olgun erkek imajı sergilemek için saçlarınızı unla beyazlatıp piyasaya akacaksınız. Diskoda manita yapıp tam eve atacakken undan dolayı saçınız bitlenecek. Bitlerinizi kırarken içlerinden bi tanesine kıyamayan manitanızla bitiniz arasında bi elektriklenme olacak, dünya evine girecekler. Bi yastıkta fak yuu!

OĞLAK: Çok ciddi bi müessesede işe başlayacaksınız. İktidar mücadelesi veriyorsunuz. Bi gün elinizdeki draje sakızları(bkz. Neoganlı sakız reklamları) tüm personele dağıtıp çakkıdı çakkıdı çiğneterek şirketi topyekün lakayt hale getireceksiniz. Ve de şirketteki bu gücünüzü görerek kendinize güveniniz artacak fakat şirket toplantısında size koltuk kalmayıp oturmanız için tabure konunca tükenip dünyaya sataşacaksınız.

KOVA: Derin bi uykuya dalacak rüyanızda Polis Akademisi'ndeki Mahoni olduğunuzu göreceksiniz. Yurdumuzda o filmden tırtıklama çok zırto bi dizi yapıldığını görüp sinema sanatına küsecek, Yalan Rüzgârı'nda rol alarak kendinize yapılacak en büyük işkenceyi yapacaksınız. Dizi içinde paso viski içmekten mide kanaması geçirip setlere veda edeceksiniz.

BALIK: Amerikan filmlerindeki gibi bi ilişki yürütüyorsunuz. Kızla önce fast foodçuya, ardından da Yankiler'in maçına gidiyorsunuz. Yankiler dediğinizse İsmail Abiler'in halı sahada kurdukları takımdan başkası değil. Gece manitayı evine bıraktığınızda size yukarı gelip kahve içip içmeyeceğinizi, soracak; siz de ben de yüksek tansiyon var, kahve çarpıntı yapıyo, deyip teklifi reddedeceksiniz. 750 kere reenkarne olduktan sonra yeniden manita yapma şansınız doğacak.

İBRAHİM BÜYÜKAK

Akşamsefası

YASİN 250ĞLU

yasin25@ileman.com.tr

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

TANPINAR BİR TIKIRTI DUYDUM KALK!

HAMINA KOYİM ŞU GEZEGENİN TABİATINA BİR TÜRLÜ ALIŞAMADINIZ BE YAVRUM, SANIYORSUNUZ Kİ SADECE İKİMİZ VARIZ?! KARINCASI VAR ATI VAR, EŞŞEĞİ VAR İTİ VAR, TIKIRTI EKSİK OLMAZ BU DÜNYADA!. YANARDAĞSI VAR PATLAR, DEPREMİ VAR SARSAR!..

SEN ARTIK İNSANLIKTAN ÇIKMIŞSIN TANPINAR!.

HA ŞUNU BİLEYDİN!..

AHMET YILMAZ

KENTOR MURAT'IN MACERALARI...

EY MAŞALLAH BE!.. MURAT ABİMİZ GELMİŞ!. ABİ İKİNCİ AYAĞA BİR AT VER DE YAZALIM KUPONA!

MURAT ABİ DÖRDÜNCÜ AYAK İKİ BİN METRE KUM PİST! KİMİ YAZALIM KUPONA TEK?!

YAVRUM YAPMAYIN ŞUNU BANA BE..

...ALAKAM YOK DİYORUM BU İŞLERLE ANLAMIYOSUNUZ!.. HÜSEYİN BİR ÇAY VERİN BANA ORDAN!..

MURAT ABİ BİN İKİ YÜZ METRE ISLAK ZEMİN ÇİM PİST!. HANGİ ATI YAZALIM?!.

BAK YİNE!..

PLANLI

MAL

YAKINDA!..

AŞK GEMİSİ...

ALO, ODA SERVİSİ Mİ? ÇIMACI MIMACI, KAPTAN, GEMİ DOKTORU KİMİ BULURSANIZ YOLLAYIN ODAYA PARTNERİM HALDEN DÜŞTÜ DE!..

MINA KOYİM AŞK GEMİSİ DİYE GÜNDE ON POSTA ATARSAN OLACAĞI BU!.. DUR BARİ AÇIK BÜFEYE GİDEYİM DE ŞARAP HAVYAR BİR BEŞİYE ÇEKEYİM KENDİMİ!..

WATER WORLD...

- BAK TAM ŞURDA, İSMİ U HARFİ İLE BAŞLAYAN BİRİ HANENE BÜYÜ YAPMIŞ GÖRDÜN MÜ?!. BAK İŞTE TAM ŞURDA!.

- HANİ NERDE GÖRMEDİM BEN!..

- İŞTE BE ÇOCUĞUM TAM ŞURDA NE SALAK ŞEYMİŞSİN SEN BE!..

- EVET ŞİMDİ GÖRDÜM!..

- NEYİ GÖRDÜN A TERBİYESİZ?!. AT BAKALIM BİR ELLİ YTL DAHA!..

- MINA KOYİM GÖRDÜM DİYORUM FIRÇA, GÖRMEDİM DİYORUM YİNE FIRÇA SU SALAĞI GİBİ OLDUM YANINDA!..

ROBERT DE NİRO HALİT VE KAYBOLAN YILLARI...

SİZİN ARAYIŞINIZ RUHÎ, BENCE RUH İKİZİNİZİ ARAMALISINIZ HALİT BEY!

RUH İKİZİ Mİ?!. ONUN HAMUNA KOYİM BEN!.. YAŞ OLMUŞ ELLİ KÜSÜR, KİMBİLİR ŞU AN NERDE, N'APIYODUR ŞEREFSİZİN ÇOCUĞU!?..

AHMET YILMAZ

Akşamsetası

AYRI

Kadıköy Reks sinemasının köşesinden dönüp, Bahariye Caddesi'ne doğru saptım. Her zaman yaptığım şekilde, önce, pasajın içinden geçeceğim. Pasajlardan geçmek, hoşuma gidiyor! Eğlence ve gizem tünelleri gibiler: Bir tarafından, bakına bakına ve salına salına, gönül huzuruyla giriyorsun; kıvrılıyor, ve öte tarafından 'garip bir enerjiyle dolmuşcasına' sokağa çıkıyorsun, tekrar.. Bunun, yani girdiğim pasajın derinliği ise, azdı. Tuhaf bir enerji ile yüklenmek için, biraz oyalanmak, daha uzun süre bakınmak gerekecekti. Bir camın önünde durdum, dükkânın içini izledim: Büyük ekran -ama küçük kalite- televizyonlar diziliydi içeride. Bir iki tanesindeki dövüş oyunu dışında, tüm ekranlarda futbol maçı görüntüleri vardı. Az gelişmiş 'yapay zekadan' ötürü sadece belli başlı tavırlar sergileyen futbolcular, kablolar ile, ekranların önündeki oyuncu insanlara bağlıydılar. Buradan, kirli camın ardından, sanki gerçek bir müsâbaka oynanıyormuş gibi, dükkânın içindeki oyuncuları izledim. Bu seyrimin meyvesini, yani herhangi bir takım tarafından 'atılacak bir golü' bile bekledim hattâ. Büyük ekranların arasında, 'dev' nitelemesini gerçekten hak eden bir ekranda, dijital futbolcular göze çarpmıyordu: Yalnızca, 'ingilizce' karmaşık kelimelerden oluşan menüler vardı. Ve bu menüler sürekli değişiyor, kelimeler de değişiyor, küçük ok işaretleri ve başka renkli çizimler flaş gibi patlıyordu, altta üstte! Kablolarla ekrana bağlı oyuncular da, bu işten pek birşey anlamışa benzemiyordu. Dükkân sahibi olduğunu düşündüğüm kişi yanlarına yaklaştı, oyun kumandasını, bir tanesinin elinden aldı: "Lan, bilmediğiniz yerlere girmeyin oğlum! Bak, çıkamıyorsunuz sonra geri..."

...Süratli bir şekilde, parmaklarını oyun kumandasının üzerinde gezdirdi, dükkân sahibi. Savunma, hücum stratejilerinin belirlendiği, futbolcu ve, futbolcu saçı (!) değişikliklerinin yapıldığı karmaşık oyun menülerinden çıktı, maç ekranına geri döndü, sonra kumandayı çocuğa geri uzattı. Dijital bir futbolcu, taç atışı yapmak üzereydi. Kafasında 'mavi bir üçgen' yanıyordu!

...Taner'le oynarken, bu oyunu, ağzımızdan ilk beğeni sözcükleri olarak şunlar çıkmıştı: "Çok gerçek lan bu!.." Teknolojinin, bir başka garip tanımı da buydu: Gerçeklik ile olan yakın ilişkisi! Bu büyüleyici ilişki, yaşamın diğer alanlarında kolayca gözden kaçarken, teknoloji ürünleri için mükemmel bir pazarlama fikriydi. Neredeyse, ilerlemenin diğer adı olmuştu 'gerçeklik'. Reklâm sloganlarında da ("yaşamın tadı!" "hayat gibi!") gerçeklik, imrenilen ve erişilmek istenilen bir konumdaydı. Ama asıl gerçeğin, 'içinde bulunduğumuz, çevrelendiğimiz ürkütücü durumun net bir görüntüsü' hakkında pek fikir sahibi olmadığımızdan; o vaad edilen gerçekliğin, kendini nereden beslediği yine çok belirsizdi. Bilgisayar oyunları da zaten, bir çeşit 'belirsizlikler cenneti' gibiydi! Ölebilirdiniz, ölmeyebilirdiniz. Ölürseniz tekrar ayağa kalkardınız. Yaşamdaki, kimi zaman keyif veren bir belirsizliğin (sihirli bir rastlantısallığın) izlerine, oyunda rastlamak mümkündü: Bir akşamüstü maçında; bir kafa şutum kalecinin kucağına çarpmış, sonra bana geri gelmiş, tekrar vurmuştum, ama direkten dönmüştü bu kez! (Bu arada, tüm bu eğlenceli cinliklerin haricinde, 'yapay zekaya' çok da inanmadığımı söylemeliyim. Tüm aptallığına rağmen, tanımında gene de tedirgin edi-

ci bir yan var. Ayrıca, 'sonsuz i
san irâdesinin' kopyalanamay
cağı şeklindeki belirgin bir yas
ya da sempati duymaktayım!.

Bu arada, 'Oynanabilirli
kavramı, oyun dünyasındak
tek tük sevimli ifadelerden biri
di! Ekrandaki oyunun, bilgisa
yar klavyesi, fare, veya kuma
da kollarıyla arasındaki ilişki
yani oyuna hükmedebilme gü
cünü tarif ediyordu. Oyunun zo
olması ayrı birşeydi, ama hiç o
nayamazsınız zevk de almazd
nız.. Sonra; doksanlı yılların ba
şındaki, kocaman, kare kar
grafiklerden oluşan, 'atar
oyunları geldi aklıma! (Futbo
topu, gerçekten de tam bir kar
hâlindeydi!.) Grafik görüntüle
deki ilerlemenin prestiji, bir tü
yumuşaklıkla, yani 'yuvarlaklık
la' temsil ediliyordu! Kenar pi
sellerde 'merdiven etkisinin' bu
lunmaması, yumuşak, 'köşesiz
çizgiler! Bu arada, sesleri d
unutmamak lazım: Bilgisaya
dan, salondaki büyük teybe se
çıkışı alındığında; meşin yuva
lağa vurulan en ufak tekme
odada dolgun ve güçlü bir ses
le patlıyordu! Burada, ses, ger
çeklik unsurunu arttıran, gizli bi
malzeme sayılırdı: Dijital futbol
cuların ayakları, yere basmıyor
du çünkü! Sanal bir (saha) ze
min üzerindeydiler. Bilgisaya
oyunlarında, estetik ile ilgili eleş
tirilerin başında geliyordu bu
Kahramanın, ayaklarının yer
tam basmadığından (orada ol
madığından!) hayıflanılırdı. Or
tada gerçek bir zemin bulunma
dığından, sadece çizgi katman
lardan oluşan görsellikler eklen
diğinden, eh bu zaten imkânsız
dı. Hareket eden nesnenin (to
pun, topçunun) bir kütlesinin
bulunması gerekecekti! Bu etki
ye de, çok emek harcanmış bir
kaç özel oyunda rastlayabilirdi
niz ancak. Böylelikle, meşin yu
varlaktan çıkan dolgun sesler
kütle gerçeğinin tadına varma
nıza bir nebze yardımcı olmak
taydı.

Şu 'gerçeklik' meselesine, bi
raz daha değineceğim, Hem, ne
yani, Matrix'de filan defalarca
bahsedildi diye, biz sözünü
edemeycek miyiz hiç!? Üstelik
ilk kez 'matrix' serisinde değil,
çok daha önce bir animasyon-
da, 'Ghost in the Shell'de bu en-
teresan konu işlenmişti diye de
ekleyeyim, ve diyeyim ki; bu ya-
zı da bir gerçeğe ulaşma çaba-
sıdır! Peki, demezler mi ama
adama, 'önce bulsaydın da ger-
çeği, öyle yazsaydın?.' Burada
bulmak, daha çok hoşuma gidi-
yor.. Bilgisayar oyunlarındaki,
gerçekliğe erişme takıntısı: Tüm
verileriyle, bazen 6 adet Cd'ye
sığdırılan bir oyun, daha ne ka-
dar gerçek olabilirdi? 35 Cd
olunca mı!? Elbet burada, gö-
zün görebileceği, eğlenceli bir
gerçeklikten söz ediyoruz. Ya-
şanan olaylar ve meydana ge-
len hikâye konusundaki sorular,
daha ilginç. Tribünden izlediğimiz sahici bir futbol maçı, daha
fazla ne kadar gerçek olabilir-
di?! Topun içine, elektronik bir
devre yerleştirildiğinde, böyle-
likle ofsayt ve benzeri hassas
durumlar, bir kesinlikle yakalan-
dığında mı? Veya, bir antren-
man topuna yerleştirilen benzer
bir çip, bilek hareketlerini algıla-
dığında, ve kötü vuruşlarda fut-
bolcuyu uyardığında mı?. Bir
yazar, bir müzisyen, bir çizgi-ro-
mancı veya bir sekreterden çok,
bu tür garip sorulara, bir futbol-
cunun yanıtlar aramasını ister-
dim. Bunu yanıtlayıp, sonra
başka bir tane daha sormasını.
Onun, bu şeylere, kendi alanın-
daki enteresanlıklara kafasını

...LAR

takmasını dilerdim. Futbolcuların kafaya taktığı meseleler çok başka şeyler olunca, oyun da sürekli çirkinleşiyor...

...Farklı bir âidiyet duygusu, oyunlarda ancak 'patch' denilen (yamalar) eklentilerle yaşanabiliyor. Fenerbahçe, Galatasaray ve Beşiktaş takımlarının formaları, düzgün oyuncu isimleri, hattâ takımların kendi stadyumları gibi görsel öğeler, bu yamalarla oyuna eklenebilmekte. Oyunun kendisini imâl edemeyen ülkelerde, bu hüzünlü yamaları oluşturmanın büyük bir sanat hâline gelmesi kaçınılmaz!

Yamalı, veya yamasız; Türkiye, son dünya kupasına katılamadı. Çünkü, futbolun bir oyun olduğuna inanmayanlar tarafından getirildi o duruma. Şu, "oyun" kelimesinin sürekli telaffuz edilmesinin, futbolu küçümsediği, değerini azalttığı düşünülebilir. Nereden bakıldığına bağlı. Sektörün ileri gelenlerindenseniz, hattâ küçük bir bahis dükkânının yöneticisiyseniz; idâreciliğin yanı sıra mütaahhitlikle de ilgileniyorsanız, sizin için oyun değildir tabii. Yalnızca transfer döneminde alacağınız paranın miktarı aklınızı meşgul ediyorsa, size de bir oyun gibi gelmez bu. Sırtı sahaya dönük taraftar içinse, kesinlikle oyun değildir, çok daha ciddi bir şeydir!. Peki, kimin için bir oyundur, futbol?. Televizyon seyircisi için, belki..

...Zaten, oyun kavramının neden bu kadar ürkütücüğü geldiği de anlaşılmaz. Özellikle, kucağında bir endüstri büyüten alanlardal Sinemanın da, sanat kurallarından çok, sektörün yasalarıyla işlemesi gibi.. Öte yandan, sahalardaki her türlü saçma rutinler, eksiklik veya tuhaflıklar, hattâ çirkinlikler; boşluğu dolduran başka sektörler için, ideal birer malzeme: Oyunlarda, oyuna gerçeklik katan ara videolar; hakeme gereksiz itirazlar yapan veya aralarında itişen futbolcu görüntülerinden oluşmakta. Yani, teknoloji, imrendiği gerçeklik için, yine var olan kusurlu gerçekten modelleme yapıyor! Dolayısıyla, birşeylere yaklaşıyoruz veya ilerliyoruz derken, ortada dönüp durduğumuz çok belirgin. Bu kısırdöngüde, sadece kurallar veya ilkeler demek olan 'oyun'un, bir suçu yok. Oyun, orada bekliyor! Oynanması için.

...Kupaya katılamayışımızdan, "Kupada yokuz ama, oyununda varız!" şeklinde söz etmişti, bir kanalın haber spikeri, (Türkiye milli-takımının, bir oyun şirketinin 2006 dünya-kupası oyununda yer alması). Bu zavallı yorum, kupadan da, oyundan da anlamadığımızın nefis bir göstergesiydi! Ne sığındıkları o bilgisayar oyununu, yeterli teknolojik bir dille tanıtabildiler, ne de daha öncesinde futbolu kitlelere tanıtabilmişlerdi zaten!.

Bana da bu yersiz hüzünden, gerçek nedir, ne değildir gibi zırvalamalar etmek kaldı... Taner'le, bir gün, maçı başlatmıştık, ama birer takım seçmeyip, bilgisayarın oynamasına müsâde etmiştik. Taraf yoktu yani. Makine, kendi kendine oynuyordu!

Aslında, taraftık biz! 'İyi oynayanı' tutuyorduk. O çok iyi oynamaya başlayıp, öbürünü ezince, bu kez diğerini tutmaya başlıyorduk. Taraf olmamak mümkün değildi. Sadece, saçma bir adâletin peşindeydik belki...

'Meşin Yuvarlak' 2006

DE-DOKU

LeMan DETAY DOKU-34 BULMACA

DE-DOKU BULMACA Zekayı ilerletir, ayrıntıcılığı ve sabrı geliştirir.. Alzheimer olmayı engellediği tescillenmiş olduğu gibi, hiperaktiflerde ve indigo çocuklarda sakinleştirici etki yaratmaktadır.. Evde neyi nereye koyduğunu bulamayanlarda 3 bulmacadan sonra kaydadeğer ilerlemeler gözlemlenmiştir.. Haydi rastgele..

Karelerdeki detaylar bu sayıdaki hangi köşe ve çizere aittir?.. Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kurayla seçeceğimiz 20 okura

imzalı LeMan albümleri, ciltleri, tişörtleri ve sürpriz hediyeler veriyoruz.. Katılanlardan 1 kişi ise kompile hediye paketi kazanıyor. Doğru yanıtlar postalarınızın bize yetişmesi için 2 hafta sonra yayınlanacak.

1 .....
2 .....
3 .....
4 .....
5 .....
6 .....
7 .....
8 .....
9 .....
10 .....
11 .....
12 .....
13 .....
14 .....
15 .....
16 .....

LeMan Bulmaca 39
Firuzağa Mah.
Defterdar Yokuşu
No:47 Beyoğlu-İst.
Fax: 0212 245 38 06

İsim: .....
Adres: .....
.....
Tel: .....
E-mail: .....

32 NO'LU DE-DOKU'NUN CEVAPLARI

1- Daral&Timsah/Mehmet Çağçağ 2- **Paf-Harun Durgun** 3- Behiç Pek 4- **Çetin Küçük** 5- Paf-Gündem Sındıraç 6- **Bahadır Boysal** 7- Pantolon/Metin Fidan 8- **Yasin 25oğlu** 9- Paf-Uğur Atay 10- **Erhan Candan** 11- Bayır Gülü/Feyhan Güver 12- **Hamdi Yüzbaşı/Mahmut Tibet** 13- Terelelli/Can Barslan 14- **Kırık Leblebi/Suat Özkan** 15- 3.Sayfa/Mehmet Çağçağ 16- **Kıllanan Adam/ Ahmet Yılmaz**

776. SAYIDAKİ BULMACADA KAZANAN 20 OKUR

Mehmet Anın/Ankara - Zehra Işık Canbekli/Sakarya - **Burcu Bakır/Kırıkkale** - Fatma Efla Yener/Ankara - **Parla Akagün/İstanbul** - Merdan Şerefli/İzmir - **Erdal Orhan/İstanbul** - Melike Balım/İzmir - **Fethi Akçin/Aydın** - Nimet Türkmen/Ankara - **Yasemin Çoraklı/İstanbul** - Mustafa Ustaoğlu/Muğla - **Barış Şahbaz/İstanbul** - Nurcan Arslan/Tokat - **Emel Özdemir/Kocaeli** - Yeşim Yüksel Kaya/Balıkesir - **Ali Erdem Yalçın/Antalya** - Çağla Ercan/İstanbul **Kompile Hediye Paketi** **Duygun Artu/İzmir** **Gülten Çekmen/Hatay**

SAYI: 778
5 Ekim 2006
Perşembe
Haftalık Süreli Yerel Yayındır

● **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN ● **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR ● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 ● **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR mektupları
FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

Sevgili Sanal Alem,

O gün, Ahh.. Hala unutamadığım, internet kafeye ilk gittiğim gün.. Aslında kendime pek güvenemezdim; ama çok çekingen de değildim, çok akıllı da sayılmazdım, manyak davranışlar da sergilerdim ortamda ara sıra.. O gün de böyle günlerden biriydi, o gün kuzenime e-mail atmak sevdasıyla yanıp tutuşuyor ve bu yangınımı söndürecek çözüm arıyordum.. Sonunda internet kafeye gitmeye karar verdim. Paltomu giydim, şapkamı taktım. Çoğunluğunu erkeklerin oluşturduğu internet kafede ilgi çekmemek için adeta bir FBI ajanı gibi gizemli bir kişilik çizmem ve kız olduğumu onlardan gizlemem gerekiyordu. Orada hayatım boyunca unutamayacağım bir olay yaşamamak için..

Neyse kapıya gelmiştim artık, kafenin kapısına, içeri girmeliydim ve girdim. Apar topar gözümün gördüğü bir sandalyeye oturdum; ama acı bir gerçek vardı ki; ben bilgisayar kullanmayı bilmiyordum. "Neyse" dedim başlamak gerek bi yerden.. Elim ayağım birbirine dolandı o an; oysaki.. Oysaki.. Kuzenim bana nasıl mail atacağım konusunda ip uçları vermişti, bunları hatırlamaya çalıştım o an sebepsizce.. Ve birdenbire bir telâş sardı içimi ve kendime geldim.. "Allah'ım bulunduğum yer 25 kişilik bir internet kafeydi ve herkes hırslan, azimlen ve mütemadiyyen 10 parmak klavye kullanıyordu. Bense atacağım maili oluşturamıyor, bilgisayarı kullanamıyor ve "Kime" yazan kısma kuzenimin mail adresini yazıp yazıp siliyordum, dakikalar dakikaları kovalıyor, zaman geçmiyordu.. Bilgisayar bilmediğimi çaktırmamak için cep telefonumu çıkarıyor ve "Kime" yazan kısma yazdığım mail adresini sankim yanlış yazmış gibi defalarca siliyor ve kuzenimin mail adresini heceleyerek tekrar tekrar yazıyordum. Konu kısmına geçemiyor ve bu internet kafeyi terk edemiyordum.. Çaresizdim, yorgun düşmüştüm ve rezil olmaktan korkuyordum etrafımda çatır çatır chat yapan insanlara..

Sonra cesaretimi topladım ve kafeyle ilgilenen çocuğa seslendim "Bakar mısın" diye.. Ama.. Ama o da ne?.. Kafedeki herkes bana bakıyor, alaycı bir gülümsemeyle beni küçümsüyorlardı.. Kendimi Türk sinemasında bir partiye giden ve oradaki zengin, şımarık gençler tarafından zorla göbek attırılmak istenen bir köylü kızı gibi hissediyordum.. Hayır, hayır.. Böyle yaşayamazdım artık. Mail'in "Kime" bölümünden "Konu" bölümüne geçmeyi bilmemek bir insanlık ayıbıydı ve karar verdim bu utançla yaşayamazdım, bir sanal aleme bile akamıyordum.. Ben gereksiz bir insandım ve gitmeliydim, hayatımı böyle sürdüremezdim.. Elveda hacker'lar, elveda chat yapabilen güzel insanlar, elveda başarıyla maillerini diledikleri kişilere gönderebilen muhterem varlıklar.. ELVEDA..

Sibel Arabacı/Tekirdağ

Sorular çok zor (bazıları). Ayrıntılara bakmaktan gözlerim ağrıdı. Köyde yaşadığım için fazla takip edemiyorum. Ama hepinizi çok seviyorum!.. (Dergiyi kesmektense kuponun fotokopisini çeksek olur mu? Biriktiriyorum..)

Şule Y.Yılmaz/Malatya

LeMan Bulmaca dergisini bu taraflarda ne zaman görebilicez? Hararetle bekliyoruz, kolay gelsin..

Şenol Şimşek/Almanya

Sevgili LeMan,

Daha önce yazmış olduğum mektubu yayınlamadınız ya da yayınlayamadınız. Neyse önemli değil. Bir edebiyat öğretmeni adayı adayıyım.. 301 puanla açıkta kalan bir ÖSSzede olarak ÖSYM'ye bildiğim tüm küfürleri alfabetik sırayla ediyorum. Ama.. Tavşan ve dağ misali bu nefretimi duyan yok. Ayrıca derginizin -her türlü eleştiri karşısında- yanınızdayım.. Sizin yazdıklarınız, çizdikleriniz birilerine batıyor ki davalar açılıyor; ama n'oluyor? Dava açılıyor ve haklı olan -yani siz- destekleniyor.

Hey LeMan'ın kuyruğuna bastığı başımızdaki büyük başlar, sözüm size: Boşuna yırtınmayın, LeMan haklının ve doğrunun yanındadır. O'nu yolundan alıkoymaya ne avukatlarınız, ne de sonsuz yetkinizin gücü yeter.

Teşekkürler LeMan. Bu teşekkür niye biliyor musun? Nükleer karşıtlığın için. Ben Sinoplu'yum, Türkiyeli'yim daha doğrusu dünyalıyım. Ben doğduğum, büyüdüğüm yeri pislettirmem, yok ettirmem. Nükleer karşısında desteklerinizi bekliyorum. Şimdiden teşekkürler. Ya şu sayfa sayısını arttırmayı düşünmüyor musunuz? Ben de tüm LeMancılar gibi de-doku hastasıyım ve bu hastalığı çevremdekilere yayıyorum. Bir kez ödül almışlığım bile var (ayıptır söylemesi). Bir süredir okuyucu mektuplarına yer vermiyorsunuz. Halkın ve okurun sesini en iyi böyle iletebileceğinizi benden daha iyi bilen birileri var değil mi orada?..

Burçin Yiğit/Sinop

Bi Fasıl Takım

LAN OĞLUM YERE İŞEMESENE! YENİ SİLDİM YERLERİ..

IHH. PİSUVAR. DAN ÜÇ TANE GÖRÜ-YORDUM.

SORRY..

ORTADAKİNE İŞE LAN O ZAMAN ORTADAKİNEE!

Melih Tosun (Eskişehir) & Tuncer Çelik (Yalova)

Eğleniyo musun arkadaşlar.

HIRS HIRS HIRS

LAN SKERİM BÖYLE KÖPÜKLÜ PARTİYİ BE.. BU NE LAN BÖYLE.

Harun Durgun & Uğur Atay (İzmir)

HATALIYSAM ÇALDIR! BEN SENİ ARARIM. 0505543325

TR54 00 702

Tuncer Çelik (Yalova) & Fatma Yıldız (İST)

TÜRKÜM, DOĞRUYUM, ÇALIŞKANIM ..

BİSEN Mİ DOĞRUSUN OĞLUM. BİSEN Mİ ÇALIŞ-KANSIN KODUĞUM...

LAN ALLAHIN SALAŞI ÖĞRENEME DİN HALÂ TEKRAR EDİCEN LAN!

Uğur Atay & Harun Durgun (İzmir)

İyice boku çıktı bu işin..

TEKEL

ALİŞ KUVVETLİ LEFE

AZINA ALIYON MU?

İTİCE EM

HEPSİNİ ALABİLECEK Mİ?

İkinci

Hekim Ali Babacan (Eskişehir)

AMAN TANRIM! CAVİT NE YAPTIN SEEN!

NE YAPMIŞIM SEVGİLİM?

O YEDİĞİN KUZENİMDİ..

EEE KUREN HALA ÇOCUĞU OLUYORDU DEĞİL Mİ?

LAFI DEĞİŞTİRME..

Zafer Dilekçi (Ankara)

HEMEN KURŞUNU ÇIKARMAK LAZIM ŞEVKET! HIIHHGH! ANAAAM! NAAPTIN LAN SEN BU PIÇAĞA ?!

GREYFURT SOYMUŞTUM ABİ.. YER MİSİN?..

CASS!

OFF ÇOK PİS YAKTI. VERSENE BİR DİLİM!

Muhammed Ali Yıldız (Eskişehir) & Mesut Can Çetinkaya (Ankara)

DUYGULARIMI YÜZÜNE KARŞI SÖYLEYEMEDİĞİM İÇİN KASETE KAYDETTİM AMA, KASET 90'LIK OLUNCA DOLMADI TABİ.. BENİM KONUŞMAM BİTİNCE İBRAHİM TATLISES ÇALIŞIYOO!

AYRILMA DÜŞÜNCESİNDE NE KADAR HAKLI OLDUĞUMU BİR KEZ DAHA KANITLADI HIYAR HERİF!

DİNLESEN SEVERSİN, O DA GÜZEL SÖYLÜYOO!

Fırat Küçükersen (Eskişehir) & Servet Turan (İST)

EE PARDON, SİZ BİLİRSİNİZ SAĞ AYAKLA MI BAŞLAMAK SÜNNETTİ YOKSA SOL AYAKLA MI?

ARTIK ÇOK GEÇ, BE GÜZELİM.'

Berk Özdemir (Ankara)

ÖLMEDEN ÖNCE SON BİR İSTEĞİN VAR MI?

EVET VAR BİR TANE..

1

HEYOO!

PSST

2

Volkan Dalyan (Ankara)

VAOOVV! GÜZEL KAFA YAPIYORMUŞ LAN BU ASLINDA.. BUNU MUHAKKAK TOZ HALİNE GETİRİP PİYASAYA SÜRMEM LAZIM!

SINIF ŞİMŞ

VİTA

Çoşkun Çanoğlu (İST)

AİİİAİİAİ

AİİİAİİ Aİİİ

ACİL

Cemil Açıkkol (Gaziantep)

ADİ KARIYA NE GİYSE YAKIŞTIYO RENGARENK CİVİL CİVİL GİYİNEBİLİYO. BENİM YEK MEMEM FIRLAR YEK KAÇIMI BÜYÜK GÖSTERİR DİYE SİYAHTAN BAŞKA RENGE. DESENE HASRET KALDIM. ŞEYTAN DİYO AKIL BEYNİNİ! HII AHA SİKİYO.

NASIL OLMUŞ ANNEŞİM?

ÇUK OTURMUŞ EŞŞOLEŞEĞİN ALACAĞI!

İpek Özsualı (İST)

ABİ İÇERDEN BİR İSTEĞİN VAR MI?'

1907

Tanju Özkan (Bursa) & Gürdem Sındıraç (İzmir)

ŞUNA BİR ÜFLER MİSİNİZ?

OUU!' TABİ HOCAM.. BİR HİKAZ-DAN GİRELİM !..

TIK TIK

HÜSNÜ SENLENDİRİCİ LAN BU!' YOL VER GİTSİN SKTİRET!.

Ersin Park (İST)

779

Deutschland 2,50 EUR / Österreich 2.15 EUR / Schweiz 3.50 CHF Nederland 2.15 EUR / Belgique 2.15 EUR / England 1.50 GBP

12 Ekim 2006 Perşembe 152209 Sayı: 2006/42 1.25 kene ytl (KDV Dahil)

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.50 YTL.

ISSN 0-1300-4867-4

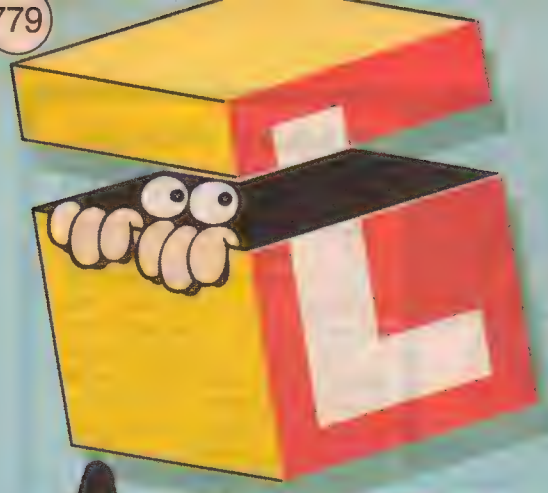

LeMan

ACI REÇETE, FECİ REÇETE!..

Roche bizi diskoya götür

Vatan Gazetesi'nin patlattığı **Roche dosyası** okuyanları hasta edecek cinsten. Tüyler ürperten acımasız pazarlama taktiklerinde yok yok. **Bir kasabada yoktan yüzlerce kemik erimesi hastası yaratılıyor** ve doktorlar hastalara kutu kutu ilaç yazıyor. Roche'un **NeoRecormon** adlı kanser ilacını küçük bir depoya **88 milyon** liraya, **SSK**'ya ise **230 milyona** fatura ederek devleti **8.2 milyon** YTL zarara uğratıyor... **150 doktora 850 ytl disko parası.. Bir doktora plazma monitör veriliyor.. Doktor odası tadilatı için hastaların yarısına kendi ilaçlarını içirtiyorlar.. 7500 ytl'lik alışverişi çeki karşılığında orduya ilaç.. Profesöre reçete karşılığı 10 bin ytl'lik bütçe..** Ve daha neler neler..

Geçmiş olsun Türkiye. Her nerede kerkiliyor ya da kerkitiliyorsan...

DOOOKTOOR CİVANIM AHH NELER İSTİİYOOR CAAANIIINN AH BE DOKTORUMA BAK BEE!..

ALSAK ALSAK BEDAVAYA NE ALSAK!..

Roshe

CAFCAF 2006

guverfeyhan@hotmail.com

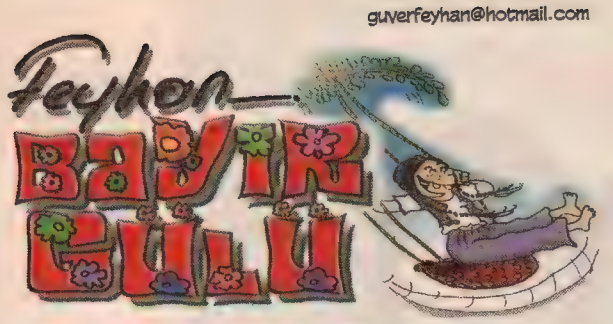

AYŞE ÖZYILMAZEL

HASAN PULUR ARAYAN BULUR

Buyrun işte, dışı hasan içi seni beni kasan bi adam çıkmış... Diyor ki, gastecinin gasteci sevgilisi olmazmış (Haşmetlim sizi beğenmeyip beni beğendiyse size ne!), gasteci dediğin renkli şeyler yazmaz, insanı mışıl mışıl uyuturmuş... Valla bun(ak)lar istiyo ki onlan dinliyip öyle çiziktirelim... "Nerde duydun bizden bi vrak, orda kalemi bırak" diyorlar bize yane... Ayy nasıldı o laf? "Dönde kendi koca göbeğine bak be sen!"

Aktüel'e benle renk, başına da malesef bi kek gelmişti! Peki o Mansur Forutan, insanı yaşamdan soğutana ne demeli! (Sinirden sabah akşam çiizkek yemeliii) Yok ben uyumsuzmuşum, yok işe hergün değişik bi ayakkabı ile geliyomuşum, muşul muşul uyutuyo o da! Bi kere ben senin iş yerine bi kere bile gelmedim ki orda çalıştığım sürece! Ha? Sen binaya Lucca'daki gibi şirin barmenler tutma, içerde bi John's Coffee'nin mini açık mutfağı gibi patlayan mekan yaratma...

Ondan sonra Ayşe gelsin işe! Olmaaaaazzzz! Ananemin tabiriyle, "Kahvenin sütlüsü, yazarın süslüsü!" Gittikçe ortası şişkin ragbi topuna benzeyen Pulur'dan, kurşun geçirmez camlar kadar kalın gözlük kullanan (ya da benim panıtımı geçirmeyecek kadar kalın kafa kullanan) Mansur'a bu lafım... Oooo... Mansur sonrası Aktüel'e (ve ona) kapak olmamla birlikte çakılmıştır ki, Aktüel eşittir Ayşe olmalıydı...

Peki neymiş bunların çığırışı! Olay tamamen sevgilim Haşmet'in sevgilisi olmam... Hillside su oteli kadar beyaz ve aynalıdır benim yazarlığım... Sadece kendi kalemimi ısırarak geldim ben bu mevkiye... Bu yolda kaç kalem eskittim... ki abartıyorsam Cahide'nin kabartı mantısından olayım... İletişim okuyan her genç medyada köşe kapmaca oynarken, ben bu oyunu Hıncal'la birlikte televizyondan izlediysem noooolmuş şekerim...

Ben tüm genç kız yazarları okurken coşuyorum... Hepsi çok sıkııı ve çoğu hayli sosyetik... Vaaaavvv valla her biri... Çünkü hepsi kendini ifade etmeye ve farklı olmaya çalışıyor... Kimi gözüne kocaman gözlük takıyor, kimi saçını tupturuncuya boyayıp, boynuna pembe fularlar takıp, mor ve ötesi çizmeler giyiyor!

Hani var ya, orta yaş kadınlar (şunun tam rakamını verin de ortasını biz bulalım hahha!) gibi menopoza (başı men olan bişeye neden kadın için diyolar hiç anlamam) girmiş bunlar... İyi anlamda çiziktiriyorum canıım, yanlış anlamayın... Onlara bi yardımım olsun, eskilerde tesbih, bizde tesbit var diye! Yoksa mene ne! (Azerice bana ne diyorum)... Ay hakkaten de yani, bana ne!

Daha çemkirecek çok şeyim var ama, malum klavyemdeki ünlem ve parantezler bitti... Hadi ben kaçtım baaayyy...

Not (benim ama): Haşmet Babaoğlu demişken, okulun ilk senesinde kızlara yaptığım "90 Dakika'daki Haşmet usulü Hıncal'a görüşünü onaylatma bakışı" taklidi benim kafadan iki senemi yemiştir... Sonunda saç uzatıp, kimlik değiştirmek (olgunbudak kareşort) anca kesmiştir...

OLGUN BUDAK olgunbudak@leman.com.tr

TÜRK SOKAKLARINDA SERBESTÇE DOLAŞAN CANAVAR

Aksaray PAŞAOĞLU

Özellikle şu günlerde **Türkiye**'yi tehdit eden en önemli tehlikenin ne olduğunu mu merak ediyorsunuz ? Anlatayım.

Bakınız geçen sabah işe gitmek için evden çıktığımda karşı kaldırımda kendi halinde yürüyen **son derece Türk gibi giyinmemiş** karanlık bir adamla **yarım nano trilyon saniye** kadar göz göze geldim. Türk gibi giyinmemiş diyorum, çünkü **ben bir Türk'üm** ve **Vakko'dan giyiniyorum.** O giyinmiyor. O yabancı. Son yıllarda Türkiye yabancıların istilasına uğruyor. **Yakalarına gizli kamera takarak** bir an için gazete binasının dışına çıkan arkadaşlarım caddelerde inanılmaz Türk gibi giyinmemiş **bunların milyonlarcasının** kaynadığını tesbit ediyor. Yeniden konumuza dönüyorum, o anda ben bu adamı sanki bir yerlerden tanıyorum oldum. Yol boyunca **burnumun içindeki** hayali **matriks sensörleri** ve **butonlarını** kurcalayarak kırmızı loş ışıklı hafıza arşivlerimdeki binlerce fotoğrafı tek tek taradım. Bir kaç saatlik bir çalışmadan sonra adamın dosyası önümdeydi. Heyecandan titreyen ellerimle sayfaları çevirirken sayfalar arasından bir anda şiddetle fırlayan **derisiz etten bacaklı** gibi ama kaygan ve ıslak **gerçeklik**, sivri kenemsi kancalarını şakaklarıma geçirerek yüzüme yapıştı. **Evet ! Bu adamı tanıyordum**.

KABUS DÖNDÜ! TÜRK İNSANINA UYKU HARAM

O anda kendimi ben dizlerimi titriyor yapıp gözlerimi karartınca bayılmışım. Gibi yapınca sırt üstü yerde yatarken bakın ben ne hatırladım. Bundan birkaç yıl önce bir gece yarısı **şirin bir Viyana bahçesini andıran** huzurlu sokağımızda kaygı verici bombalı bir eyleme demiyelim de ama onun gibi bir şeye kalkışmış, neyseki elindeki tehlikeyle dolu tokmak inanılmazını davuluna **patlatmak** üzereyken bir saniyede domuz topu yapılıp ekip otosuna tıkılmıştı. Evet. **O bir Ramazan davulcusuydu** ve şimdi **geri gelmişti**. Karanlık sedir ağaçlarının eski zaman hortlakları gibi uzayan gölgeleri arasında çınlayan duyulamaz **ecinni kahkahalarıyla** rutumuzu ele geçirmek için fırsat kolluyordu. Sizinde tüyleriniiz diken diken oldu mu ? **Davul yasak ama davulcular şehrin sokaklarında güpegündüz ellerini kollarını sallayarak dolaşabiliyorlar.** Yakalanmaları için illa davul mu çalmaları lazım ? Burada size Ramazanınızı

eğlendirmek için direklerarası gibi minik bir bilmece sorayım: **Uyuyan bir bakandan komik olan şey nedir ?** Cevap: **Uyuyan bir emniyet müdürü...**

SU GEREKTİRMEYEN GELENEKSEL TÜRK HAMAMI

Şu günlerde varoşlardan **" Ramazan davulu gelenektir, yasaklanmasın."** diyen bir takım cılız sesleer yükseliyor. Ben de o zaman onlara şunu soruyorum: **Töre cinayetlerimiz de gelenek değil mi ? Neden ona da sahip çıkmıyoruz ?** o da "Dan dan dan " diye yapılıyor, öbürü de, üstelik bakınız bu tabancayla da değil ilkel ve yumruğum kadar tokmakla **uyuyan savunmasız insanların kafasına vurulan** davuldan inanılmaz **davul tozu** kalkıyor ve şehrin havasına yayılıyor. Miniklerimiz önlükleriyle sabah okula giderken inanılmaz davul tozu soluyorlar.

Gece vurulan davul, ay ışığında aşırı uzun **minare gölgesi** de yapıyor. Töre cinayetinde ise bu yok. Zararı bir kişi görüyor.

Bunları söylüyorum, öyleyse ben gelenklere karşı mıyım ? Asla. Daha geçen haftalarda **Vakko**'nun **Kuruçeşme**'de düzenlediği partide inanılmaz dev bir şampanya kadehinin içinde yüzüp son derece olumlu vücuduyla bardağın içinde dişi bir erotik yavrusu gibi dans eden dolgun striptizci Dita Von Teese'nin nefes kesen şovunda çığlıklar atıyordum. **Dita Von Teese** hiç giyinmiyor. Ben inanıyorum ki **giyinse Vakko'dan giyinir.** Yani o bir çok Türkten daha Türk.

Şimdi sıkı durun, partinin düzenlendiği mekanın adı: **" Les Ottomas"**, yani **Osmanlılar**. Şunu demek istiyorum. Geleneklere bağlı kalmak için illa ki şafak sökerken tamtam çalmak gerekmiyor. **Bardakta kız yüzdürerek de geleneksel olunabiliyor.** Davulsa, fonda dımtıs dımtıs diye çalan davul da var.

YOKSULLARA BUSH'TAN KRALLARA LAYIK İFTAR SOFRASI

Sizce dünyada en iyi Ramazanı kimler geçiriyor? önyargılıysanız tahmin etmeniz çok güç. Ben söyleyeyim. **Guantanamo**'da bulunan esirler. Şaşırdınız değil mi ? Bakınız ABD, Guantanamo'daki esirleri **Ramazan'da inanılmaz besliyor.** Şövalye ruhlu ABD askerleri esirlere islami kurallara uygun **Ramazan mönüsü** servis ediyorlar. Esirler arasında **90 kilodan 186 kiloya** çıkan var. Bunu ben uydurmuyorum. Haber gerçek, körükörüne ABD düşmanlığı yapan **insan hakları örgütleri** ayağa kalkıyor. ABD'nin esirleri sistemli olarak obezleştirmek istediğini iddia ediyorlar. Bir çok müslüman ülkede aç müslümanlar varken şu kutsal günlerde oruçlu müslümanları **tıka basa doyurup** 186 kiloya çıkaran ABD yine eleştiriliyor. Filistin'deki açlıktan şikayet ediyor, Guantanamo'daki tokluktan. **ABD olsanız şu insanoğlunu memnun edemiyorsunuz.** Söz açlıktan açılmışken hemen şunuu söyleyeyim, ünlü **İrlanda**'lı rockçu **Bob Geldof**'un kızı **Peaches** İngiltere'de palto çalarken yakalanmış. **Peaches** acaba aç olduğu için mi çalıyor? **Türkiye'de açlık yüzünden hırsızlığında arttığını söyleyenler bakalım buna nasıl bir cevap verecekler?**

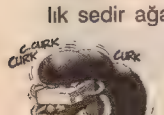

Akşamsefası

Rusya'da muhalif gazeteci ölmak

Gazeteci Paul Klebnikov'un öldürülüşünden sonra Çeçenistan'daki insanlık suçlarını ortaya çıkaran Putin'in en önemli muhalifi, sevilen gazeteci Anna Politkovskaya da kurşunlanarak öldürüldü...

Maliye bakanı Kemal Unakıtan ve merkez Bankası Durmuş Yılmaz'ın görüştüğü Somali Merkez bankası heyeti sahte çıktı..Meğer Somali'de merkez bankası yokmuş..Ayrıca heyette de Somalili'de yokmuş..

Dünyada libido hızla düşerken yurdum insanı libidal patlama yaşıyor. 50 yaşındaki adam komşunun oğlunu iftara çağırıp tecavüz etti. Çocuk, minibus şoförü zatı muhteremi bıçaklayarak öldürdü..

LEMAN ÜNİVERSİTE

ÖZEL SAYISI

Hop! Yeter! (Ya Basta)

Bütün üniversitelerde soruşturma ve disiplin cezası sağanağı var. Sadece İstanbul Üniversitesi'nde 36 öğrenciye dönemlik, yıllık uzaklaştırmalar ve atılma cezaları verildi. Durum diğer üniversitelerde de pek farklı değil..Ayrıca üniversitelere doldurulan özel güvenlik elemenlarının baskıları, dayakları cabası. Leman, Türkiye'nin her üniversitesinden rapor istiyor. Sarılın kaleme kağıda, hukuksuz uygulamaları, keyfi disiplin cezalarını Leman'a ihbar edin. Ne derdiniz varsa yazın. Sesinizi duyuracağız, 'bilimadamı' kılığında savcılık, polislik yapmaya soyunanları, gençliği sindirerek sünepeleştirmeye çalışanların bir bir foyalarını dökelim.

Akşamsefası

Leman
KRONİK HASTALIĞINIZ
www.leman.com.tr

Güzel Türkiye mizin dereceleri devam ediyor, Türkiye iş yapmak için rüşvet alan ülkeler sıralamasında dünya dördüncüsü oldu..

İSLAMİ OYUN MONOPOLY'DE BÜYÜK ÖDÜL CENNET...

Para emmede yeni mecra İslami çevreler..Barbiler,dua okuyan bebek, Amerikalıların islami usüllere göre film kahramanları..Ve son çılgınlık Monopoly adındaki puan kazanıp hac ve cennete gidilen oyun.

ÖSYM nihayet! Başkan Prof.Dr. Ünal Yarımağan "Sadece test yapan ve tüm öğretim programlarına tek bir sınavla öğrenci yerleştiren bizden başka ülke yok." dedi. Ardından sınav sistemine başka eleştirilerde rektörlerden geldi. 33.600 kontenjanın boş kalması, sınav sisteminin tekrardan masaya yatırılmasına neden oldu. Merkezi sınav sistemi kaliteyi geliştirmekten uzak bulundu. **Sevgili Sefa Boyar sayende taşları yerinden oynattık, mübarek adammışsın vesselam.**

CHP'li Şükrü Elekdağ'dan elek gibi teklif. Türkiye'de kaçak yaşayan 70.000 Ermeninin sınır dışı edilmesini öneren Cumhuriyet Halk Partisi halt etti. İşsizlik ve yoksulluğun çaresizliğiyle yurtlarından kopup başka ülkelerde üç kuruşa çalışarak yaşama tutunmaya çalışan ezilenlere düşmanlık halk partisine pek yakıştı.

Kore'nin denyo lideri Atom bombası denedi. 4.9 şiddetinde hiroşima etkisi kadar deprem meydana geldi. Dünya Bush'lara godoşlara kaldı.

İzmir Konak'ta takside **müşteri magandası**, trafiği aksatıyor diye yoldaki çöp toplayıcısına ateş etti. Durakta ailesi ile beklemekte olan küçük çocuğu vurdu.

Şehir magandalarının gözde köpeği terminatör cinsi **Pitbul,** 7 yaşındaki bir kızın kafasını parçaladı. Köpek sahibi köpekten de yaman çıkmış. Beyanı ile vicdanları parçaladı. **"Bana ne kızdan köpeğimi dövmüşler"** dediği iddia edildi.

Putin Rusya'sında muhalif gazeteciler ya hapise ya ahirete gönderiliyor. Son olarak Rusya'nın vicdanı olarak adlandırılan **Anna Politkovskaya** kurşunlanarak öldürüldü.

Irak'ta Türkmen katliamı...
Peşmergelerin açtığı rasgele ateşte 14 Türkmen katledildi.

Fransa'nın **"Soykırımı inkar tasarısı"** ile **"olaylara Fransız olmak"** deyiminin ne demek olduğu anlaşıldı.

SAHTE SOMALİ HEYETİ

Somali'nin olmayan merkez bankası yetkililerinin Unakıtan'la görüşmesinden ilginç anlar...

- Bakanım gelbak vallahi şok orcinal roleks şaatlerim var... Bakiiiin... Hasss... Şimdi kolumdaydi be yaav, nereye gider bu şaat... Neyse şantadan şıkarayim yenisini... (Heyet başkanının Unakıtan'la tokalaşma anı)

- Mister İndiragandi sen bu parayla kur tavuk çiftliğini Somali'ye, bak dansı bizim oğlanın başına diyorum! (Unakıtan pazarlık esanası)

- "Ankara ekspresi bünyeyi çok sarsıyor, dönüşte incik boncuk verip otostop yaparız!" dediklerinde anlamalıydık sahte olduklarını! (Merkez Bankası yetkilisi, görüşme sonu beyanat)

- Bizim partinin süpersonik binasına gelseler giremezlerdi... Çünkü uydudan görür görmez akıl okuyor, ona göre içeri alıp almamaya karar veriyo bizim ultrafıstık aykulu yeni parti binamız... Mesela ben de dışarı çıkamıyorum, bi daha içeri almaz diye... Sıkıldım lan burda ühü ühü! (Deniz Baykal muhalefeti)

- Kenzo partüm var... Sikiim az gadaya! Bi fis bi fis! Hahh! Yok abijim o kizariklik sikmaden önjeden valdi... Garantisi biziz falla, gel Eminönü'de sor beni herkez tanir be abijim... (Heyet, çıkışta basına, ısrarla)

- Tevfik Gelenbe izleyerek rollerini çalışmış bu sahtelerin yıldızları... Demek ki tüm tiyatroları kapatırsak bu sahteciler biter... Ohhh evet, gitsin Somali'de oynasınlar... (Atilla Koç rüyasında yorumluyor ya da rüya yorumluyor)

- Somali'de her birey özgür iradesiyle merkez bankası kurabilmektedir... Dolayısıyla ortada bi dolandırılma yoktur... Zaman bizim de yeni bi laiklik tanımı yapma zamanımızdır... (Zaman gazetesi)

- Bunların küçük dillerindeki bi çip, ağızlarından çıkan Somalice'yi Türkçe'ye çeviriyomuş direk... O yüzden rahatça konuşup anlaşmış iki grup! Bana da alsak mı o çipten ha Abdullah? Amerikaca'dan Türkçe'ye hani! Neee o da mı sahteymiş!? Aletini de alıp gitsin çipoğluçipler! Ne öyle kocaman ayıp ama dimi! (Tayyip, Abdullah'la konuşurken)

- Soma linyit kömürlerine % 50 vergi koyuyorum... Elinde kömürü, yatağı olan akraba varsa satsın hemen... (Unakıtan olay patlayınca sinirle karısını arar)

- Sevgili dostum, tebrikler... Somali'de yönetime yeni geçen generallerin el koyduğu 100 milyon dolarını senin adına ülke dışına çıkarmaya karar verdik... Bazı bürokratik işlemler için ilk etapta bi 10 bin dolar atsan da, seni de yan yarıya görsek parayı dışarı çıkarınca... Ha benim dostuma! (Heyet başkanı spam maile sardırır)

OLGUNBUDAK KAREŞORT

Zenginle yoksul arasında 25 kat fark
Türkiye'de toplam gelirden, en yoksul kesim binde 8, en zengin kesim ise yüzde 20,9 pay alıyor.

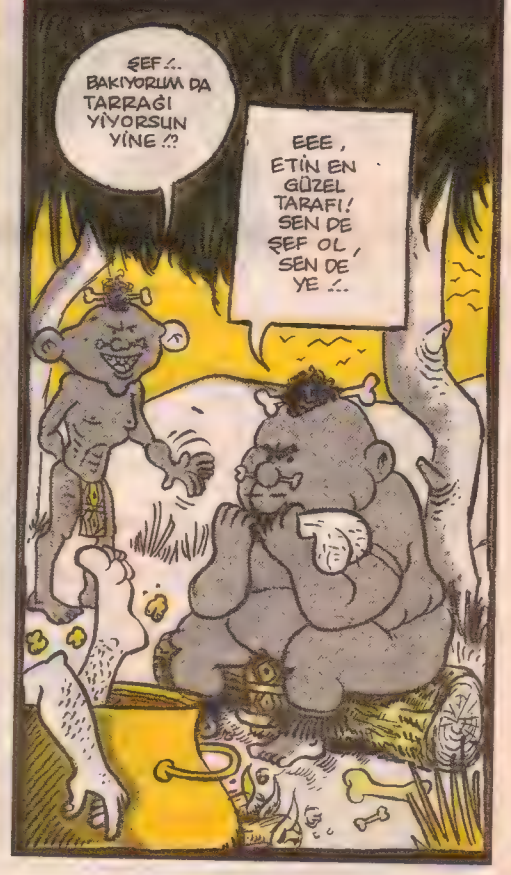

daraltimsah

ÇAĞAN

daral@leman.com.tr

ÜNAL DAYININ STRESLİ İŞ YAŞAMI VE YENİ SEKRETERİ SELİN...

SIKILHAN

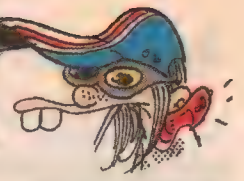

- Miriba, alo Sıkıl, Bunalgül ben... Yaa bak ne diycam benim arkam yok biliyo mısan? Hani yani herkes "kariyer yapıcaz, çocuk da, pilav yapmıyoruz, tek taşımızı kendimiz edinicaz" felan diyo da, ööle birileri kollamadan, birilerinin kızı olmadan filan olmuyo bance bu işler. Mesela Büzgeler esasen hanedandanmış, ablası kütdedenek ekslusiv menager asistant felan gibi bi iş buldu. Karıyı Sodekso'ya boğmuşlar, kendi park yeri artı anahtarı kendinde olan bi tuvaleti varmış. Büzge "Hanedandan olmasak ablam zor iş bulurdu" dedi.

- Hımm Büzge Sultan...

- Ay karı direkman sultan felan diil tebi canım. Yani dedelerce kere önceki dedelerinden biri yüksek şehzadeymiş. Soy ağaçlarını sınıfa getirip herkese gösterdi. Sizin var mı soy ağacınız?

- Salıncak mı kurucan?

- Hayır eşek bağlıycam. Lütfen hayvanlaşmaz mısın Sıkılhan. Ciddi ciddi bişi soruyoruz şurda. Sizin önemli bi tanıdığınız var mı?

- Ömür Dayı...

- Ne kendisi?

- Sadrazamın sol taşşağı...

- Yüksek hayvan! Rahatsızlar Odası Başkanı... Seni insan yerine koyup telefon etmekle çok büyük bi yanlış yaptım. Afili yanlışlık...

- Alo..: Kimsin... Alo... Sıkılgan Ben Adviye, baban tarafından, halan... Evlendin mi? Buldun mu bir iyi aile gızı. Ben burdan buldum sana. Gız şizovren... Baştan sööliyim. 18 yaşına gadar annesi bunu bahçede bağlı tuttu. Amma durulmuş şimdi. Nikahta keramet vardır, evlenin, birbirinize alışırsınız. Bak mesela ben de eniştengile sornadan alışdım şahsen. "Ben şizovrenlen evlenmem hala" dersen. Kleptoman var bi tane, namazında niyazında. Ufak tefek şeyler çalıyomuş. Tesbih, çakmak filan. Aynı yatağa girince insan kısmısı alışıyo birbirine. "Evlensem bırakırım"

diyomuş gız kleptomanlığı. Zaten şakasına çalıyo heralda yoksa ihtiyaçları yok. Babasının kasabada internet gahfesi var, annesi takı tasarımcısı, elli kadar koyunları var bunların. Fizikman gaayet güzel bir kız, Allahı var. "Burnunu Özgü Namal'dan çalmış" diye bi dedikodu dolanıyo ama bana galsa uydurmadır. Burun dediğin de başkasından çalınmaz ki canım, de mi ama... Lan... Orda mısın Sıkılgan... alo... Niye cevap vermiyon dürzü. Halan gonuşacak da cevap vermeyecen, ne ayıp...

- Kusura bakma hala cep telefonumu çaldırdım da o bakımdan...

- Bak görüyo musun oronsbuyu, hemencecik senin telefonu çaldı demek. Bide "Evlenince klebtomanlığı bıragırım" diyodu kevaşe. Neyse sen bana ev numarasını ver de ordan anıyım. Bana bak hemen yılma yuva gurmakdan. Bi klebtomanla garşılaşdın, ceb telefonunu çaldırdın deye bütün gelinlik gızlar da gleptoman değil ya canım. "Bir gurbağaynan karşılaşıncaya gadar bir çok prenses öpmek lazımlıdır" demiş atalarımız. Alo. Bak bi tane gız var... Alo... alo... Ev telefonunu da mı çalmış eşşoğleşeğin gızı... Alo...

- Aloooğ. Sıkılhan, Hırgürkan konuşuyor... Bak şimdi, delikanlı gibi cevap ver; benimle okyanusa gelir misin? Ölüme- kalıma, köpekbalığı kapmasına, denizanası yakmasına, vatos çarpmasına, sokkan dalamasına, midye kesmesine var mısın?

- Palet alıyım mı yanıma?

- Herhangi bir yavşak malzeme alma. Yüreğimizden başka bişey götürmiicez oraya. Survival adasına gidiyoruz. Acun'un mekânını basıcaz. Yanlış yapılıyo o adada bize... Bi çıkartma planladım ben. Nobran neymiş göstericem o Yunanlılara, artı, Nadya'yla nişan takıcaz.

- Parayı nerden bulucaz? Orkid sponsor mu olsun bu fikrine?

- Para müim diil. Öyle yüreği vatan için mermi sıkmış ağır abilerimiz vardır, yaparlar bi güzellik. Ben Nadya'yı alıyorum, nişanı takıyorum. Sen cumartesi açıp TV ye bakıyosun, Survival porgramından kendine güzel bir Yunan kız seçiyosun, geriye kalanı komple denize döküyoruz. Yarışma ödülü olan 250 bin yuğroyu ada halkına dağıtıp onları inançlarında serbest bırakıyoruz, adalet dağıtıyoruz, artı, vicdan hürriyeti. Alo... Alo? Kapadın mı lan Palikarya... Alo... Kapamıyosun...

sklhan@leman.com.tr

ATİLLA ATALAY

Akşamsefası

bahadirboysal@leman.com.tr

SİSTEM BENİ ISIRIR, BEN DE SİSTEMİ...

BENCİL BOYSAL

Hey Gidi Günler

Oruçsuzum.. Haftasonu akşam altıbuçuk gibi Taksim'e çıktım.. Hiç bir lokanta bana yemek vermedi! İftara kadar yasakmış! Yav iyide lokanta burası! Yedi mekana girdim.. Yok.. Yok.. Yok! Vermiyorlar.. "Neden böyle davranıyorsunuz?" diyecek eninde sonunda turistin biri, buralara geldiğinde.. ısrar edecek.. **Birey olamazsan seni kim adam yerine koyar ki??** Teslimiyet.. Bir cemaate üye olmak.. Arada kaybolup gitmek.. Ne güzel şeyler, kulakta hoş bir tınısı var.. Neyse işte, namusunu, hasretini, sevdanı bu adamlara teslim edeceksin.. Eve geleceksin dargın.. Ramazan tam gaz, lakin TV'deki iftar ve sahur programları hep aynı.. Hep ama.. Sabaha karşı Samanyolu TV'de Fethullah Gülen'in eski kasetlerini koyuyorlar. **(Mesela praym taymda koyabilirlermi bu kasetleri?)** Bambaşka türlü etkileniyorum. Fethullah'ın öğrenci yurdunda kaldığım o hey gidi günler gelmekte.. İşte şimdi şu kasedin adıda "Hey gidi günler" miş meğer!!! **ambiance: water**.. Hoca konuşurken fona akustik gitar eklemişler!.. *"Gönül koymuyordun.. dinleyen yok diye üzülmüyordun.. tesir etmiyorum diye müteessir olmuyordun.. hey gidi günler.. ne kadar arkada kaldınız.. ne kadar küçük kaldınız.. hey gidi günler!.. Ahhh.. küçüklük.. sen iyiydin.. arkadaştık seninle.. Benim kestane pazarındaki tahta kulübeceğimin içinde kaldınız.. Ahh tahta kulübem herşey senin içinde kaldı gitti.. Haaşaa.. Haaşaaa... eden oyuncu.. yapan oyuncu.. yapan oyuncu... eyleyen oyuncu... hey gidi günler!! Düşünüyorken nerelere düştük.. Düşünüyorken düşlere takılıp kaldık"* İşte bu dakka dinleyenler arasında sara nöbetine tutulmuş gibi çığlık çığlığa sarsılan 12 yaşında çocuklar görüyorum. Hocaefendi ritmle sallandıkça, Freud'un hastayı zemberekli saatini sallayarak transa geçirip çocukluğuna döndüresi???? Oysaki onun daha eskiden Erzurum'da bir köy camiisindeki vaazda felsefeci Kant'tan bahsettiğini duyduğumda gerçekten etkilenmiştim.. Ve şimdi bu kadar **hey gidi günler**.. Bu kadar ağladında, ben gayri harap olmaya kendini Yemen çöllerine vurur sandıydım.. **Yıllardır Amerika'da! New Jersey'de!!!**

"... *O günlerin yerini yumuşak döşekler aldı.. o günlerin yerini bir kaç oda'lı evler aldı.. o günlerin yerini günde üç defa sofralara konup kalkan bir kaç çeşit yemek aldı.. evlad-ı iyal aldı.. çoluk çocuk aldı..*"

Geçen günler birer aslanmış meğer.

CHECK-UP

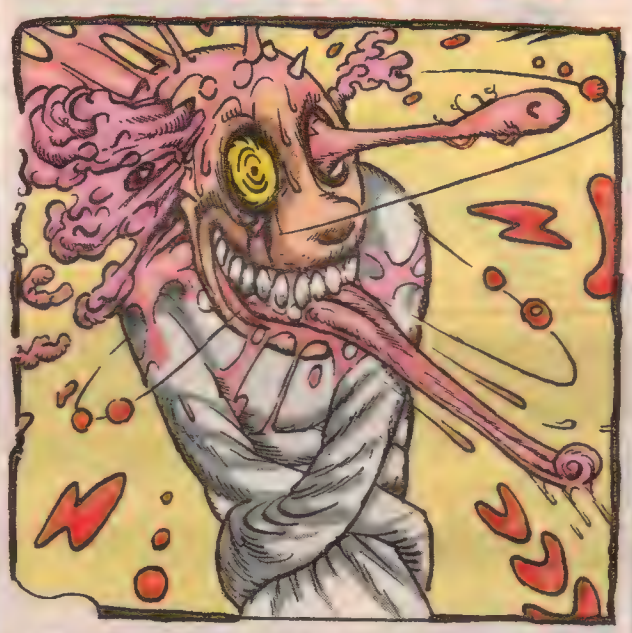

Bizim bu oturduğumuz mahalle.. Cihangir.. Nasılda hemencecik Avrupa Topluluğu'na girmekte.. Aman nasılda minimalleşip berraklaştı.. Ama otur açıkhava kahvede.. Hergün 20 dilenci gelir yinede sana!! Tinercileri boşverelim.. "Deli"leri hakkaten acaib!! İki tane sanatçı ruhlu ama gerçekten akıl hastası delimiz var. Kirli, yıkanmamış bildiğin deli maryak.

İLK DELİ

Çay içiyoruz.. "Atmayın füzeleriiii üstümeee.. Atmayın füzeleriii" diye söylene söylene geldi masamıza.. "Pardon, ateşinizi alabilir miyim?" demesin mi... E hani deliydin?

2. DELİ

Saç sakal karışmış.. Süper atletik vücut.. Ama üstü çıplak.. Altı şort. Smyrna Kafe'de oturuyoruz dışarda.. Garson bakışlarıyla sktirgit ayarı verdi buna.. Deli hemen geldi garsona... "Bugün ben, yarın sen.. Bugün ben yarın sen.. Bugün ben, yarın sen!" diye sitem etti yürüdü gitti.. Sende delircen benim gibi diyor yani.. "Mına koyim, yarın check-up a gitsek.. Benden sağlıklı çıkarsın" dedi ardından garson...

ŞAKKIDI

Bizim mesleğe kafa basmadığı için uyuz olunur bazen.. Böyle hısım, akrabalar var.. Fakat aralarından uzak bi akraba yemirini bozmuş.. Her neyime denk geldide yakın bulup anlattı telefonda.. Yakın bir zamada düğüne gitmiş bu.. Çalsın sazları, oynasın kazlar.. **Bindirdim kızımı arap atlanna** diye diye horon tepe tepe, halay çeke çeke yorulayazarken yanındaki dostuyla şıkkıdı çakkıdı... Göbek atmalar yavaşlayıp bislarken arada geyiğe dalmışlarda onu anlattıydı.. Üstelik rakılı kafayla futbol muhabbeti.. Göbek atarda, geyik dönerde, son kertede...

Bizim adam: *"Sergen'le Tümer birarada oynayamaz..."*

Arkadaşı: *"Alex'le Tümer'de birarada oynayamaz"*

ÜÇÜN BİRİ

Bu son haftalarda liseli çocuklarımızın hocalarına çektirdiği eziyetleri internette YOUTUBE'dan... Gazetelerden öğrendik.. Çocuklar üzerlerine yürüyor, soytarıya çeviriyor.. Götlerinden pantolonlarını indiriyorlar hocaların.. Ben de öğretmen çocuğuyum.. Hala üç kuruşa tamah ettikleri için mi bu hale geldiler??? Ama kuduz köpek olmayan öğrencilerde var.. İzmir'de bir lisede İngilizce hocası olan bi arkadaşım var.. o anlattı yeni.. Kafalar beton gibi.. Son saat.. Ders bitmiş.. Herkes evine.. Beyhudelerden bir öğrenci gelmiş yanına dertlenivermiş.. **"Hocam.. Neskafe bile 3'ü birarada... Ben hala sap gibi, tek başıma..."**

GÜLDÜRÜRKEN DÜŞÜNDÜREN ADAM

Uğur Dündar'ın programı ARENA'da bi acaib.. Yıllar yıli aynı tantanalar.. Veryansınlar.. Program bitiyo.. Sonuç?.. Hiç.. Tıss.. Kolpa... Hakkaterde birlerinin dediği gibi Birleşmi Milletler daimi Türk delegesi gibi uluslararası toplantı yolunda.. Kapılar açılıyor.. İnsanlar kaçışıyor.. Borular çalıyor.. Eeee??.. Adam meğer kokoreççi basmiş!!??

En son yine bi uyuşturucu baskını yapmışlar.. Ona bakıyorum.. Spotlar gümgüm! gümgüm! Ama bakıyoruz yine 30 yıllık aynı Yeşilçam filmi.. Vay efendim gizli kamera.. Sokakta uyuşturucu alışverişi.. Ama uyuşturucu değilki işte o! Ekstasi.. Uyarıcı! Tamam çocuklarımızı koruyalım ama neyden koruyalım? Evvela doğru öğrensene sen kendini!

Diskoteğin ağzı gibi.. Torbacı bildiğin mahallei piçi.. Ekstasi alan kızlar var.. E onlarda zaten kara, kavruk, beşyüzevler, jöleli son durak gülleri.. Hikaye sıkıcının sıkıcısı yani.. Fakat torbacı bir ara bişey dedi.. Kaçırmadım.. *"Nasıl extasi istersiniz?.. Güldüren mi istersiniz.. Düşündüren mi?.."*

Ulan bir araştırmacı gazeteci olarak burda ne demek isteniyor. İnsan merak etmez mi?.. UYUŞTURUCUYA HAYIR! Ammman ne güzel.. **"Fikraat! Versene ordan iki ekstasi.. Torbada bizimde tuzumuz olsun.."**

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

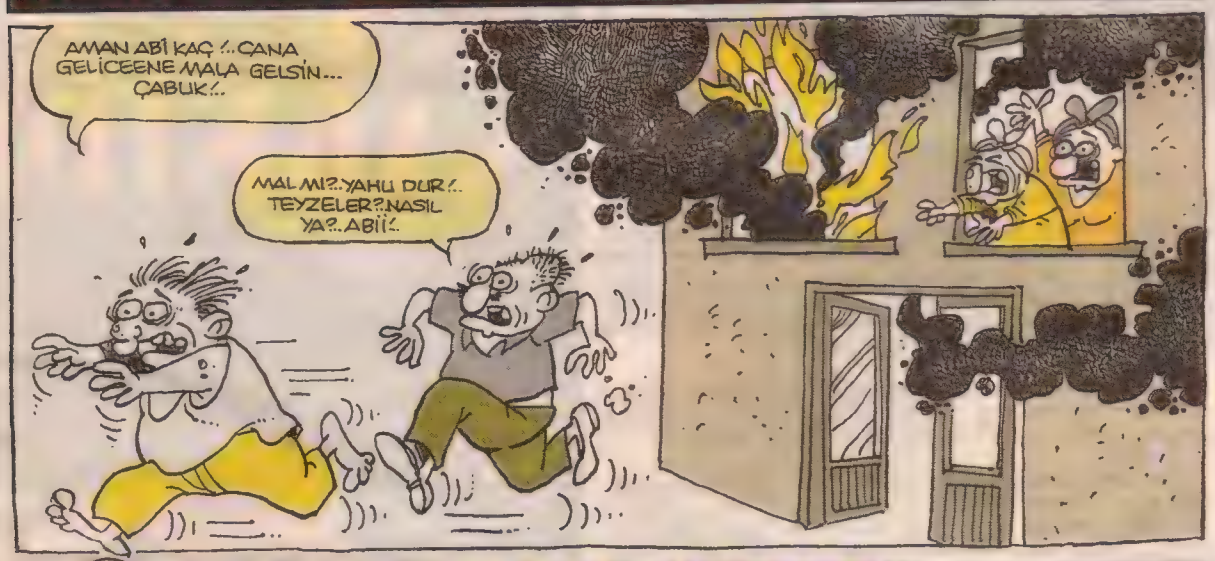

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

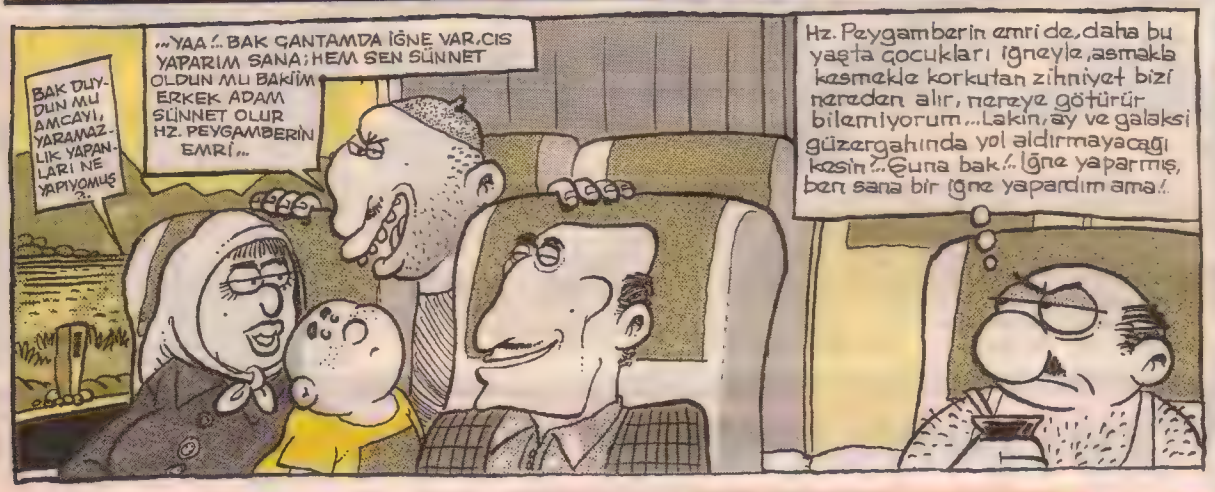

PANTOLON

METİN FİDAN

ERDENER ABİ

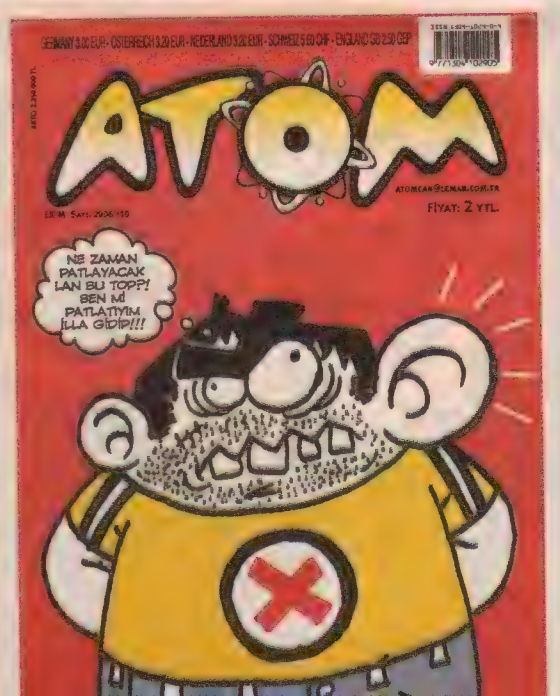

Akşamsefası

metinfidan@leman.com.tr

TERELELLİ

PICTURES

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

Behiç Pek

behicpek@lemari.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ

siyamlı profesör yattara valli

Hocam ! Piste görevlisi nedir? Biz tam bir şeye uzanırken mı bu görevli hep çıkagelerek kedi içine ürkü salıyor? Duyamadım hocam Yüksek sesle lütven.
Rumuz: Sert sessiz

Cevap: Yavrumsun. Ne alaka? uçak var. o geliyo, pist diyo ona iniyo. o dur o. Yeşilköy'ün neresindensin?
(Soruyu gönderen Sabri Ekici)

Hocam, kız sahipte kız arkadaş var, Bazenlerde bize gelme yapıyo. Kapı önünde postalının tabanıyları hocam sırtıma belime ayak ile okşama yapıyo. Hoşlak gibi sanki ama tam hoşlatmıyor mu ne beni bu? Ne beni?
Rumuz: Bilemeyiş

Cevap: Çocuğum, kararsız o. Ayakkabılı ayağıyla seviyor senin üstünü. Birden şuttuyor da o. Bazen çok kork o tipten. Arada hoşlaş
(Soruyu gönderen Bahar Temel)

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER

Şurda bi kilim olsaydı güzel dururdu. Herkeşe limitsiz hava atardım.

Kraliçe 16. Seri Jazabel ben Mariya

Bunlar öyle bir çarklı makina imal etmeliler ki kağıtlara yazıp içine öbek öbek bilgi atıcan, makina onları sayacak. ihtiyaç olunca döndürüp sayıyla gene sana verecek.

Prens Lorantz Komplt

Hakan Gülseven

Hokkabazlar

Türk büyüğü Reha Muhtar, geçen programlarından birinde, suratımıza suratımıza şöyle sesleniyordu:

"Reklam arasından sonra İlker İnanoğlu'nun 'Güzide beni aldattı' suçlamasına bakacağız, sonra Ajda Pekkan ilahiler söyleyecek, mübarek ramazan münasebetiyle..."

Siz de zaman zaman kendinizi acayip hissediyorsunuz değil mi sayın okurlar?! Reklam, seks, skandal, Ajda Pekkan, mübarek ramazan ve Reha Muhtar... Hepsi bir arada! Nasıl bir kolpa yarabbi! Evet, yaşamlarımız üzerinde kolpa rejimi hüküm sürüyor. Tüm bir popüler kültür, üçkağıtçı yaşam formları kullanılarak hazırlanan saçma bir kokteyle benziyor. Ajda Pekkan'a ilahi söyleten ya da Seda Sayan'ı türbanla sabah şovuna çıkaran güç, Türk medyası yani, memleketin kümülatif akıl sağlığıyla oyun oynuyor. Bu medya, gazeteleriyle, televizyonlarıyla, yavşak dj'lerin doluştuğu popüler radyolarıyla, her geçen gün daha da saçma bir noktaya ulaşarak, milletin iyice sersemleşmesi ve mümkünse hep o kafada kalması için canhıraş bir mücadele veriyor. Giderek sefilleşen bir toplumun önünde, ikinci sınıf figüranların başrolde oynatıldığı pespaye bir komedi sergileniyor. Insanlar 'acayip' müptelası haline getirilmiş, her geçen

yor...

Bu medyden kaldırı

Yahut malûl bir ruz. Eve Ali Atıf. mak, hi yandaki gayet m ne geniş sin reklam nışmanlıkla

Çadır tiyatı kette, hokkabazl la iktidar istiyo.

Ajdar Anik'in pop starlığı üzerine attırdığı peçetelerin kam da, elbette, başbaka verecekti! Ne bekliyordunu

Geçtiğimiz günlerde kar birden medyanın gözbeb Güldemir'e bir bakın hele. sanesi bırakıyorum arkan ben. Babıali, artık hiçbir za

CEZMİ ERSÖZ

Bu Savaş Yoksulların Savaşı...(4)

kala olay bitti. Pazartesi akşamı oluyor bizim olay. Gözümü açtığımda günlerden Cumaydı. Diyarbakır'daydım. Aynı gün Ankara'ya geçtim. Önce Bingöl'deki hastaneye götürmüşler ama ben hatırlamıyorum. Acemi eğitimi bitmiş, artık usta birliğine gidiyorduk. Biri 21 kişilik, biri 23 kişilik iki otobüstük. Korumamız öğleye kadar vardı. Doğan Güreş o zaman komutanımızdı. Öğleden sonra korumayı çekti. Akşam 6'da PKK'nın eline geçtik. Bingöl'e 10 km. kala rampadan inişe geçiyoruz. PKK kayaların arasından çıktı, otobüsçüye işaret etti. Yanaş, dedi. Bizi indirdiler. İlk anda onları köy korucusu sandık. Kimlik kontrolu yaptılar. İki kişi dışında görünüşte hepimiz sivildik. Otobüsümüz de sivildi, şoför de. Kimlikler askeri. Bizi alıp köye götürdüler.

Önce hepimizi çalıların içine soktular. Askere, niye gidiyorsunuz? Diyorlar. Biz de devletten kurtuluş yok. Her Türk genci askerliğini yapmak mecburiyetinde dedik. Bize katılın, diyorlar. Düşünmüyoruz dedik. Bizim suçumuz yok, Sizin sorununuz bizimle değil, dedik. Köyde kadın çoluk çocuk hepsi bizi görüyor, bize gülüyordu. 5 yaşındaki çocuk, peynir ekmek getirdi. Suyu içtik de, peyniri yemedik. Ekmeği yemedik. Korkudan kimsenin bir şey yiyecek hali yok. Aç da değildik. Dinlenme tesisinde 5'te yemiştik. Ayrıca çantamızda yiyecek vardı. 40-50 kişi kadar oldular, sonra bizi dağa çıkardılar. Dağda paralarımızı, her şeyimizi, üzerimizde ne varsa hepsini aldılar. Çantalar bir kenara kondu, sonra başka bir köye götürdüler. Oradan gene dağa götürüldük. Köylerin isimleri neydi, bilmiyorum. Telsizle birileri görüşme yaptılar. Dediklerine göre, hapisteki arkadaşları bırakılırsa, onlar da bizi bırakacaklardı. Herhalde Başbakan'la görüştüler. O zaman, herhalde Başbakan Erdal İnönü idi. Onlar, hapistekileri bırakmayı kabul etmeyince; bizi dağa çıkarttılar, bizi tek sıra didziler, sonra taramaya başladılar. Kendimi yere attım, hiç kurşun almadım. İçlerinden biri, yaralı kalmasın, dedi. İkinci taramada yedi kurşun isabet etti bana. Akşam 6'da PKK'nın eline geçtik, sabaha karşı 3'te kurşuna dizildik. Yani o saate kadar konuştular, dağları gezdirdiler. Kurtulacağımızı hiç ummuyordum. Hiç ölümden korkmadım, öldürmedik ölmedik. Arkadaşlarım öldü."

Bu ülkenin bence en karanlık, belki de çözülmesi çok güç olan cinayetlerinden biri, **Uğur Mumcu** cinayetidir. Bence bir milattır **Uğur Mumcu**'nun cinayeti. Ve hala aydınlatılmadı. Biz, **Uğur Mumcu**'yu kimlerin katlettiğini hala öğrenemedik.

Bütün bu söylediklerimin ışığında, şunu iddia ediyorum: **Uğur Mumcu** bu kirli savaşın sürmesini isteyenlerin çıkarlarına çomak sokmaya başlamıştı. Son yazılarını çok iyi hatırlıyorum **Uğur Mumcu**'nun. **Kürt** mafyası ile **derin devlet** arasındaki karanlık ilişkileri deşmeye çalışıyordu ve öldürülmesinden kısa bir süre önce, **Abdullah Öcalan** dosyasını ele almıştı. Sonuçlarını biliyoruz. 1993 yılının Ocak ayında öldürüldü **Uğur Mumcu** ve hala cinayeti aydınlatılmadı. Ülkemizdeki eroin trafiğini yönetenlerin kimler tarafından korunduğunu ortaya çıkartırken; dahası **Abdullah Öcalan** dosyasını yeni açarken hayatına son verdiler, bu değerli insanın.

Zaten 1993 yılı çok karanlık bir yıldır **Türkiye**'de. Demin bahsettiğim **Bingöl** olayı, birçok failli meçhul cinayet, dahası **Uğur Mumcu**'nun öldürülmesi 1993

Evet, iddiamı sürdürmek istiyorum:

Bu kirli savaşı, iki tarafın şahinleri istiyor. Bu savaştan büyük rant kazanıyorlar. Hiç unutamadığım bir olay var. 1993 yılının Mayıs ayında gerçekleşti bu olay. Acemi eğitimi biten ve oradan usta birliğine giden biri 21 kişilik biri 23 kişilik iki asker otobüsü akşam 6'da **PKK** militanlarının eline geçerler. Bu olay, 33 er olayı olarak geçer ama, toplam 44 er yolculuk ediyordur. O dönem, **Başbakan Yardımcısı Erdal İnönü**'dür. **Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel** ve **Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş**'tir. Usta birliğine giden erlerin öğleden sonraya kadar korumaları vardır ve öğleden sonra korumaları nedense kaldırılır. Ve bu olaydan tahmin ediyorum 2 ya da 3 erin hayatı kurtulur, diğer erler öldürülür. Asıl ilginç taraf; bir gün önce **Milli Güvenlik Konseyi**, dağdaki militanları aşağı indirmeyi kararlaştırmışlardı. Suç işlememiş militanları affedip, suç işleyenleri ise tedrici olarak kamusal hayata katmayı planlıyorlardı. Ciddi bir barış süreci, karanlıydı bu. Amaç, militanların silah bırakmasını sağlamak, şiddetsiz bir ortam yaratmaktı. Burada, **Turgut Özal**'ın çok büyük bir payı vardı. Bu proje, **Turgut Özal**'ın projesiydi çünkü. **Turgut Özal**, bu süreçten bir ay önce hayatını kaybetti. Hala da ölümüyle ilgili sır perdesi bir türlü aydınlanamadı.

Milli Güvenlik Konseyi'nin bu kararı **Bakanlar Kurulu**'nda tartışıldı, onaylandı ve ordu komutanları bunu tasvip ettiler, karar hayata geçiyordu. Ve ne acıdır ki, bir gün sonra erlerimiz **Bingöl** yolunda **PKK**'lılar tarafından katledildiler. Ve ateşkes süreciydi, ateşkes doğal olarak bozuldu. **Abdullah Öcalan** bu emri kendisinin vermediğini iddia etti, **Şemdin Sakık**'ın yaptığını söyledi. **Şemdin Sakık, Abdullah Öcalan**'dan emir aldığını söyledi. Sonuçta olan barışa oldu ve evlatlarımıza. Bu konuda hala bir açıklık getirilmiş değil.

Ben, o günden beri şu soruyu soruyorum: **"Neden, usta birliğine giden erlerin başında öğleden sonraya kadar koruma vardı da, birdenbire bu koruma niye kaldırıldı?" Genel Kurbaş Başkanı Doğan Güreş** bu korumaları niye kaldırdı? Bu soruyu sormak istiyorum. Ve **Özal**'ın ölümünün de buna bağlı olduğunu düşünüyorum. Bu bir sezgi. Tabii ki belge, kanıt yok. Ağır bir iddia olabilir, ama ben yıllardır şunu söylüyorum. **Kürt** meselesi bu ülkenin en yakıcı sorunudur. Bu meseleyi bir şekilde çözmeye çalışanlar, ya da bu sorunun düğümlenmesindeki karanlık güçleri ortaya çıkarmak isteyenler yok edildiler. Örneğin, barış yanlısı olan, şiddetsiz çözümü isteyen **Kürt** kökenli **Orgeneral Eşref Bitlis**, failli meçhul bir cinayete kurban gitmiştir. Helikopteri nedeni bilinmeyen bir şekilde düşmüş ve **Eşref Bitlis** bu kazada hayatını kaybetmiştir. Hala **Eşref Bitlis**'in cinayeti aydınlanmış değildir.

Nadire Mater'in kitabı, **Memedin Kitabı**'nda bakın Bingöl'deki katliamdan sağ kurtulan bir jandarma eri ile şu söyleşiyi yapıyor:

-"Birliğim, Bingöl'de jandarmaydı. 10 kilometre

iktidar istiyor!

n dozaj yükseltili-

haysiyet tedavül-
..

tıf Bir haysiyetiyle
dyadan söz ediyo-
edyamızın çıtasıdır
gazeteden kovul-
şey olmamış gibi
vizyona sıçramak
n bu topraklarda;
ezhep! Sonra, gel-
şmaları, gitsin da-

a dönen memle-
ndilerine daha faz-

ettiği bu devirde,
gileyen Bedri Bay-
ak için mücadele

duğu anlaşılan ve
aline gelen Ufuk
bir gazetecilik ef-
Babıali'yi dölledim
skisi gibi olmaya-
Yüzlerce takipçim
arkamda. Hasım-
n asıl onlardan
sun," diyor.
e yapmış Ufuk
demir? Hangi
yayla, takipçisi
hangi gazeteci-
gurur duyuyor?
dini bir 'mücadele
nı' gibi göstерme-

sinin, hamasi son nutuklar atmasının sebebi ne? Yankiler Irak'a girerken televizyonunda Amerikan bayrağı dalgalandırmasıyla mı övünüyor? Ekonomi sayfalarının tepesine 'Yaşasın serbest piyasa!' yazdığı ve batırdığı gazetesiyle mi gurur duyuyor? Seçim döneminde Mustafa Sarıgül'le kurduğu söylenen 180 bin dolarlık ahbaplığı mı müthiş gazetecilik? Kamçatka'ya ava gidip, sonra da oturup öldürdüğü ayıların çüklerindeki kemikleri anlattığı yazılar yazarak insanlığa değer kattığını mı düşünüyor?

Ayı neslinin ahını alarak, Amerikan bayrağı sallandırarak ve internette dedikodu siteleri kurarak, geride granitten dev eserler bırakılmıyor.

Fakat doğru, Güldemir'in Babıali'de yüzlerce takipçisi var ve hepsi her Allah'ın günü Babıali'nin üstüne attırıyor. Döllüyorlar Babıali'yi. Bu yüzden o Babıali Bedri Baykam'ın peçetesinin yanı sıra sergilenecek bir kara-sanat ucubesidir artık.

Ve ne sanıyordunuz? Ahmet Kaya'yı bu memleketten çatal-bıçaklarla kovalayanlara görkemli cenaze törenleri hazırlayacağımızı mı? Ajda Pekkan'a ilahiler söyletelim istersenız!..

bilgi@reddiye.org

suatozkan@leman.com.tr

KIRTIK DEBİLEBİ

SUAT ÖZKAN

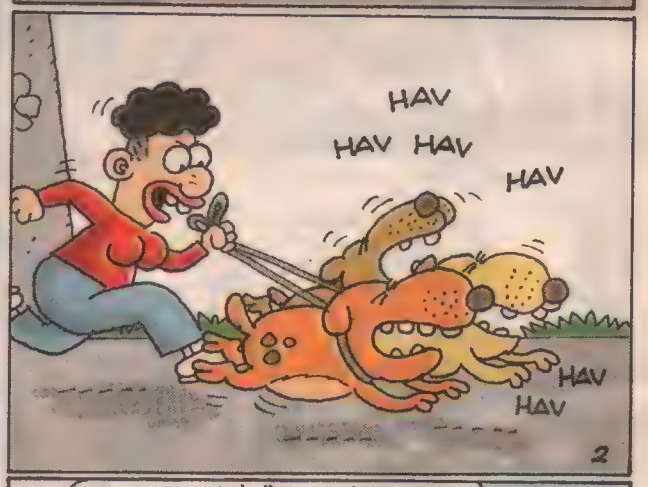

rçekleştirilmiştir. Ve ne acıdır ve ne tuhaftır ki, da **Milli Güvenlik Konseyi** ve **Bakanlar Kulaki** militanları aşağıya indirmeye karar verdiemdir. Barışa çok yaklaştığımız, ama bir o savaşın karanlığına gömüldüğümüz bir yıldır.

aşta belirttiğim gibi bu savaş, Yoksulların saeri güç kazansın, rant sağlasın, bu kanlı sakar sağlasın diye, gencecik evlatlarımız ölüdızlı bayrağa sarılı cesetleri. Diğer taraftan Kürt gençleri dağlarda hayatını yitiriyor, üstün mezarı bile yok... Sadece kahroluyorum. şey elimden gelmiyor. Yazılarını severek okudırım **Türker**'in **Radikal-2**, **Radikal**'in **Pazar** 0 Eylül 2006'da yazdığı yazıdan bir alıntı tiyorum size:

sizin çocuklarınız ölüyor. Ölecekler de daha. a sarılıp ne kadar ısınabilirsiniz. Bayrağın dıkat giysiniz var. Kışa kömür tedarik edebil-Şahadet, matah bir makam olsa, onun sefaginler sürerdi, hiç merak etmeyin.

şiz tüketici değilsiniz. Kıyıda yaşıyorsuyip ne içtiğinizi bilen yok. Bu dünyada, tüak kayda düşemeyenlerin esamesi okunur emezsin, Maret'in seninle ne işi olsun. Alomates biberini evinin önündeki bir avuç yetiştiriyorsun. Tarhanan köyden geliyor. ni ne yapsın. Bir çakmak benzinin vardır, tanır mı? Minibüslere doluşur ya da otoklarında beklersin, Tofaş adını anmaz. Har bankayla şöyle saygın bir mudi olarak bir u mu? Beymen'i duymamışsındır. Hangi alıyorsun basmanı.

tenlerin anlayamadığı tuhaf bir denge tutaşayıp gidiyorsun. İnsandan sayıldığını için arada oya çağırılıyor, konu komşuya büyüklene gidip, katillerine veriyorsun da gariban oğlunu alıp, şehit ediveriyora vatandaşlık.

tüketici değilsin, kıyıdasın. Marjinallik nemışsan, ibnelik sanıyorsundur. Ama, yazık rjinalsin. Tüketim içinde tedavülde değilam da bu yüzden, örnek tüketici bir hanım re, kaldırın şu borçları diyor. Onlar da çoavaşa yolluyor. Çünkü sofrada yerin yok. ngında ilk terkedilecek olansın. Kaydın k. İleride Kürtlerle Türkler, onca savaş ve adele sonucunda bir biçimde birlikte yarendiğinde, oğullarınızın mezarı üstüne mli bir anıt da dikilmeyecek.

üler hep yoksul. Bu savaşın nasıl bir şey anlamak için doğru soruyu sormak gerek. ksul Kürtleriyle yoksul Türkler öldürülün bu ölümler hiçbir taksidin yarım kalmaşmıyor. Alışveriş dünyası neden bu ölümdan akıp gidiyor. TÜSİAD, şehitleri düşünni bu savaşa karşı. Tüketiciler de rahatça duruma düştüklerinde; yiyen, içen, giyenin tadı iyice kaçtığında; savaş duracak. kadar bakalım kaç yoksul daha ölecek? alınayak bayraklara sarılacak."

noktada ben, şunu söylemek istiyorum. Maüzerine kurulmuş bir savaş bu. Adı üstünde İki tarafın da yoksulları öldürülüyorsa eğer, nu söylemek istiyorum: Çocuklarınızı savaşa göndermeyin. İster **Kürt**, ister **Türk** tüm ailelere sesleniyorum. Çocuklarınızı bu kirli savaştan koruyun. Çünkü onlar bizim geleceğimizdir. Onların hayatlarını, kana susamış insanların aç gözlülüğüne teslim etmeyin.

Ben yine, Nadire Mater'in kitabından bir askerin çığlıklarını aktarmak istiyorum.

-"Ölüm kutsanmasın! Ulan öl o zaman. Yani kurşun girince, ne sosyalizm kalıyor, ne Kürdistan, ne ülkücülük. İlk düşündüğün, kan nasıl durur, anlatabiliyor muyum. Ölümü kutsayan insanlar, tarihin en büyük suçunu işliyor. Türk ordusundan, siyasilerden kimse bana Ahmet'in ölümünü açıklayamayacak. (Ahmet adlı arkadaşını kaybeden bir er bu.) iki taraf ta o çocuğun 3 parça halinde annesinin kucağına gitmesini açıklayamayacak. Solculara kızıyorum. Belki bir ülkücü çok kolay ölüme götürür, dinci cihad için götürür. Solcular insanları biraz daha dikkatli ölüme göndermeli. Biz hayatı kutsayan insanlar olmalıyız. Kitaplık ideolojilerden çok, pratikteki hayatı yücelтmeliyiz. Sonraki nesiller mutlu olsun, (git öl) demeliyiz. Belki kimse bunu demedi ama, pratikte bu yaşanıyor. Ucuz kahramanlık. Ölüyorsun. Ailene biraz para gönderirler, bitti. Şehitlik hikaye. Yaralanmamaya, ölmemeye dikkat edin. Çünkü her ölen askerin ailesine şu kadar para yatırılıyor, devlet bütçesini sarsmayın diye yazı gelmişti. İnsanın hayatı boyunca koşamamasının karşılığı ödenir mi? Mümkün mü?

Askerliği arkadaşlarıma çok anlattım, çok tartıştım. Belki içki masasında, askerde kaçamak içki içtiğimi, aptallık yapıpta bir komutanın beni dövdüğünü, haksız yere dayak yediğimi anlattım. Askerden önce savaşı, örgütlü mücadeleyi biraz daha daha yüceltirdim. İki taraf için de, cesur çocuklar derdim. Bugün çok kızıyorum. Savaş devam ediyor ve insanlar ölüyor. Alevi, Ermeni, Türk asker. Kürt örgütünden de Bitlis'te, Tunceli'den bakınca adam, 100 milyon yerine 200 milyon maaş alıyor. OHAL niye kalksın. Ne güzel para. Görev süresini 2 iken, 3 sene yapıyor. Yani ölürsem ölürüm ama para kazanıyorum diyor. Bence bu savaşın bitmesi bu insanlara bırakılmamalı. Türk halkı içinden bir egemenlik çıkmalı artık. Gerekirse sermaye, hiç farketmez. Savaşı uzatmaya seyretmeyecek egemenlik kurulmalı. Bitmeye yaklaştık. Daha fazla can vermede kimsenin menfaati kalmadı. TÜSİAD, hangi şehirden ne kadar şehit verildi diye bir araştırma yapmış. Leman dergisi bunu karikatürize etmişti: İşçi tulumlu biri, TÜSİAD sorumlusuna, "sizin çocuklardan kaç çocuk gitti", diye soruyor. Bu, yaşanan bir şey. Doğuda, mesela %80 fakir çocukları, işçinin, memurun ve belki torpil bulamamış zenginin, ya da idealistçe doğuya giderim diyen 3-5 tane. Askeriye aslında Türkiye'de en az yozlaşan (?) kurumlardan bir tanesi. Ama para, burada da kapıyı açıyor. Askerlikle birlikte, ölümü daha fazla kabul edebildim. Ölüm çok uzak gelmiyor artık. Şiddet konusunda, kesinlikle bir adım fazla değil. Biraz daha duygusalım şimdi. Kendimi kontrol edebiliyorum. Daha çok sinirli, daha az solgun bir dönem. Ama sürekli, geçecek diye düşünüyorum." 1976, İstanbul doğumlu bir er bu. Babası yaşamıyor, annesiyle birlikte çalışıyor.

cezmier@leman.com.tr

Muğla: 5 Kasım Pazar günü Muğla Üniversitesi'ndeyim.
Salihli: 11 Kasım Cumartesi 16.00-18.00 arası Salihli belediyesi tiyatro salonunda gitarist Haluk Çetin'le şiir dinletisi..

Akşamsefası

Ev Ödevi

Ender Özkahraman

Yüksekova'da yaşıyorum... Buralıyım, eczacıyım ve Kürtçe biliyorum.. Benim için hayat zor gerçekten; çünkü dükkânıma girmeye çalışan ulangaç suretlerle günaşırı karşılaşıyorum!..

İşte!.. Güneşin ışıkları gibi; bakışlarını gözlerimin içine dikip beni rahatsız etmeye, görüş alanıma zorla girmeye çalışan ilk adamın hikâyesi:

Dükkanda bulunan müşteriler çıkana değin orada durup bakışlarıyla beni kesecek sürekli...

DERMAN ECZANESİ

Bunları iyi tanıyorum artık... son on seneden beri süregelen tarzları bu oldu:

?

Ve en nihayetinde...

MERHABA?..

BUYRUN?

HELE Bİ BENİMLE İKİ DAKKA DIŞARI GELEBİLİRSİN?...

HAYIRDIR?..

HELE Bİ GEL...

NE YANİ ŞİMDİ SEN... BENİ BUNUN İÇİN Mİ YÜRÜTTÜN BURAYA KADAR...

HE ABE.. PREZVE..!!

PREZERVATİF İÇİN..

HE ABE

HAY ALLAH...

BEKLE ORADA BENİ.. GETİRİYORUM ŞİMDİ!

Sıhhî bir üründen hicap duyan bir hasta-ya da müşteri-herneyse işte... aslında şaşırmam lüzumsuzdu...

KİLOMETRELERCE YÜRÜMEYE HAZIRIM...

YETER Kİ DOĞURGANLIKLARINI KONTROL ALTINDA TUTABİLEYİM...

Artık selamdan gayrı kelâma gerek kalmıyordu!

ÖHEMM.. MERHABA...

Koluma girip beni dükkânımdan uzaklaştırmadan meramlarını anlatamayacaklar... Ben de n'apayım; koyverdim kendimi: bazen dakikalarca yürüdüğüm, hatta ilçe dışındaki kuytuluk alanlara götürüldüğüm bile oluyordu.

Nöbetçi olduğum bir gece.. birisi geldi ve ilçeye yakın olan köyüne değin sürükleyiverdi beni:

YAHU N'APIYORSUN, DİZLERİMDE CAN KALMADI DUR ŞURDA VEREYİM PREZERVATİFİNİ!..

İSTEMİYORUM!

İSTEMİYOR MUSUN?. AMA NİYE?..

DEMEK HATIRLAMADINIZ BENİ..

?

HANİ 7-8 YIL EVVELDİ... SENDEN İSTEDİĞİMDE YOK DEMİŞTİN...

ŞEYY...SELAM ALEYKÜM?..

Gözünün içinden tanıyordum beni müşteriyi...

Biliyordum; duydukları utançtan dolayı kolay kolay dile getiremeyecekler...

BEN.. EHMM..

Şimdi bişeyler hatırlıyorum... Evet, 7-8 yıl evvel mal stoğumun tükendiği bir zaman olmuştu... Anlaşılan karşımdaki adam eve eli boş yolladığım müşterilerden birisiydi...

YEDİ ÇOCUĞUM VARDI VE FAZLASINI İSTEMİYORDUM...

AMA..

AMASI-MAMASI YOK-MECBURSUN-YARDIM EDECEKSİN!!.

BU ZEYNETTİN!.. BENİM SEKİZİNCİ ÇOCUĞUM.. İKİNCİ SINIFA GİDİYOR..

MERHABA ZEYNETTİN...

....

SÖYLE ŞİMDİ; NE YAPMAMI İSTİYORSUN?.

ÖĞRETMENİ ONA ZOR BİR EV ÖDEVİ VERMİŞ.. YAPAMAYINCA AKLIMIZA GELDİN..

BEŞ ARTI ALTI DAHA?.. ETTİ ONBİR... ELDE VAR BİR...

Tuhaf bir hissiyatla gömülmüştüm: Dolaylı yoldan da olsa, beni çocuklarının mevcudiyetine sebep sayan babaların karşısında ne yapabilirdim?.. Hicap duyma sırası bana mı geçmişti şimdi?..

Bitti....

Akşamsefası

intihar mektupları

Sevgili Sinemacılar,

Uzun yıllar çocuğu olmayan bir ailenin evladı olarak başladım güzelim dünyaya. Babam teknik ressam annemse sanatsal ressamdı. Haliyle evde sürekli bir rekabet vardı. Ama bu rekabet tek taraflıydı. Annem babamı hiç sallamaz **"Ercüment git içerde çiz seri, ben dışavurumlar yaşıcıllım" gibi vurucu cümlelerle onun karakterine, özgüvenine zarar verirdi.** Bana davranışlarıysa yılların özlemi şeklinde olması gerekirken. Daha çok sağda **solda "kardeş hiç bişey için istemeseri, yaşlanınca sana bakması için bi çocuk isticen"** şeklinde konuşanlar gibiydi. Ama kötü anne ve baba değillerdi. Her haftasonu beni sinemaya götürürlerdi. Çünkü benim arkadaşlarım yoktu. **Genelde bir yere gidileceği zaman "çalım atılan" kişi olurdum.** Mahalleden arkadaşlarımın yanına giderken, uzaktan beni gördüklerinde hemen bi **kıpırdanma, yerinde duramama ve "fiskosfiskos" sesleri yükselirdi bu can dostlarımdan.** önceleri anlamadım bunu. "aa ne güzel kıpır kıpır arkadaşlarım var, aa ne güzel zıpır mıpır arkadaşlarım var" şeklinde yorumladım bir saf gibi. Sonraları uyardım duruma. Mektubun başında da bahsettiğim gibi haftasonları sinemaya götürülürdüm. Ne olduysa ondan sonra olmuştu aslında. **"İzlediği her filmin, ileri derece etkisinde kalan adamdım"** tüm kurbanlığım aslında bundandı. Aslan Kral'ı izlediğim zaman, evde oyuncak aynın tüylerini kesip kendine yeleri yapar. Ve o komik duruşumla mahalleliye caka atmaya çıkan biriydim. **Ninja kaplumbağalar filminin hemen ardından, babamı mısır almadı diye, sille tokat dövmeye kalkıcak kadar şerefsizleşmiştim.** Yaşım ilerledikçe bunlar değişmedi. Şu an 24 yaşındayım ve Koşuyolu'nun en asosyal gencyim. Özel bir sinemada gişe görevlisiyim. Haliyle hiçbir filmi kaçırmıyorum. Kadınlar Ne İster filminden çıkınca, etrafa ince gülüşler atarak yürüdüm. Ama **Minibüste para uzatma evresinde, herkesin parasını "şuruda yavrum, buruda yavrum" diyerek elime dökmesi ve benim herkese "sizin neresi mızmız" şeklinde paraları bir bir alıp götürmemle hayallerim sona erdi.** Ve tabi inerken hayırlı işler demem karşılık alamamam. Nişanlımın da içini okumaya çalışmam ve dakikalarca onu izlemem sonucunda "ne bakıyosun Cevdet öküzün trene baktığını gibi ekeekekeke" şeklinde gülmesiyle anladım ki, sinema gerçek hayata uymuyo. Ve geçmişime dönüp bakınca, **Burus vilse, Mel gibsın, Van dam, burus lii ve nicesini görüyorum ama kendimi göremiyorum** dostlar. Benim yaşamayı hak eden bir kişiliğim yok elveda sinema dünyası. **"Hey laneeet olsun, neden anlamak istemiyorsun ölücem dedim sana dostum "**.....

Egemen Merdan
egemen@leman.com.tr

Cevdet Aslansın

Biz bu çarkı, Türkçe, Kürtçe,Arapça, Farsça reddediyoruz! Ve "Kızıl" rengi seviyoruz!

Evet çok güçsüzüz. Ve belki çoğunuz bizim işleyen bu talan ve sömürü çarkına çomak sokabileceğimize inanmıyorsunuz.

Ama size yine de bir portakal sandığının üzerinden "imanla" sesleniyoruz:

Gerçeklerin üzerini örten bütün örtüleri bir bir kaldırmaya kararlıyız! Sola münasip görülen apolitik locaları ve devrimcilikten vazgeçmek kaydıyla girilen "gerçekci" siyaset zeminlerini reddediyoruz.Düzen içi çelişmelere,dalaşmalara taraf olmak değil, bu düzene vurmak istiyoruz. "Yaramaz çocuk", "sevimli afacan" falan da hiç değiliz.

Biz bu çarkı alenen yerle yeksan eylemek istiyoruz.

Bir daha böyle bir yazı yazdığımızda, çok daha güçlü olmak umuduyla...

Merhaba!..

Akşamsefası

Erhan Candan

erhancandan@leman.com.tr

SAKIZ KÖYLERİ SAKIZ KOKAR

GÜNERİ İÇOĞLU
dumur detayları
dumur@leman.com.tr

Sevgili dumurdostları, geçen haftadan devam itibarıyla gezimizi sürdürüyoruz. Sakızın nasıl bir mucize olduğundan, maddi manevi değerinden, dertlere devasından bahsetmiştik... Peki ya böyle kıymetli bir nimetin bulunduğu köyler nasıl olabilir?... Tabii ki, pek bildiğimiz köylere benzemiyor... İlahî bir madde olan sakızı korumak üzererine ince ince düşünülmüş herşey... Labirent gibi karışık, dar sokaklardan oluşan, kale tipi bir planın içinde, Orta Çağ freskolarında görülen türden, birbirine bitişik kapkalın duvarlı evlerden oluşuyor bu köyler... Ön cepheleri, pencereleri ve küçük avluları kale planın iç tarafına bakıyor. Dış taraftan sadece kalın duvarlar gözüküyor... Bazı yerlerde, eski zamanlardan kalma yüksek bir kulenin içine, bir metre bile israf edilmeksizin bitişik nizam, kat kat evler sıkıştırılmış. Bu kuleler, tarihte kule tarzı apartmanın ilk örnekleri gibi duruyorlar sanki. Hala kullanılıyor ve yaşanılıyor bu kule evlerde de...

Genişliği elli-altmış santimetreye kadar inen, sadece bir tek insanın geçebileceği, savunma amaçlı daracık sokaklar var ara yollarda... Bazen kemerler vasıtasıyla yukardan, evlerin üstünden birbirlerine geçiş bağlantıları bulunuyor... Korsan saldırılarına karşı bu şekilde planlanmış bu dar sokaklar... Ganimet almak için saldıran korsanları, tek adamın geçebileceği bu sokaklarda kolayca tuzağa düşürüp tek tek avlamak için gayet uygun ortamlar tasarlanmış...

Savunma amaçlı iç içe yapılan bu bitişik evlerin ve dar sokakların başka fonksiyonları da var... Bu mekanlarda sıcak yaz güneşinde hoş bir serinlik oluşuyor. Kışın da şiddetli rüzgarlar kesiliyor ve soğuk engelleniyor... Su sıkıntısı için evlerin çatıları düz ve havuz biçiminde yapılmış olup burada biriken sular oluklarla kuyulara süzülüyor... Bu sistem de hala kullanılıyor... Kanalizasyon ve atık sular ise köyün oldukça uzağında merkezi sistemde büyükçe bir kanalizasyon çukuruna gidiyor...

Ağacın gövdesinden damla damla çıkan, sakız denilen bu mucize madde kendi eşsiz mimarisini de işte böyle oluşturmuş... Adanın işlenmesi güzel, siyah bir taşı var yapılarda kullanılan ve bu taş dokundukça, el değdikçe zamanla parıl parıl parlıyor. Böyle bir kuyu ağzında yüzlerce yıldır iplerin gide gele taşı oyarak oluşturduğu girinti ve çıkıntıları gördüm, mücevher gibi parlıyordu taş, hayran oldum... Dünyada ve bünyede dumur denen şey olmasa hep bu türden hayranlıkla, dumurun tam tersi bir yönde ruh hazzı duymak mümkün ama ne çare dumur ruhu kemirir durur...

DESENLİ DIŞ CEPHELER

Bu arada bu adada her köyün mimarisi de kilometrede bir farklı özellikler gösteriyor... Bu Pirgi köyünde de evlerde tuhaf bir dış cephe bezeme üslubu oluşmuş... Önce evin tüm cephelerini beyaz çimento ile güzelce sıva yapıyorlar. Bir kaç gün sonra sıva kurumaya yüz tutarken başlıyorlar sıva üstüne desenler kazımaya... Bu şekilde sıvayı kazımak suretiyle alt tabakadan çıkan gri renk ve üstteki beyaz renkle gri-beyaz olmak üzere çeşitli geometrik şekiller, çiçekler yapıyorlar ve binanın her tarafını böylece sabırla süslüyorlar. Bütün evler bu şekilde bir arada çok ilginç görünüyor ama dediğim gibi başka köylerde veya adanın kuzeyinde bu üsluba pek rastlanmıyor...

Bu Pirgi köyündeki önemli bir detay da meydandaki kahvede, aynı masada, aynı sandalyede bütün gün hiç kıpırdamadan oturan adamdı... Bütün gün sokakları dolaştım, ara sıra dinlenmek için aynı yere gelip baktım; kıpırdamayan adam hep aynı yerde, aynı şekilde oturdu durdu... Bir tek bazen bastonunun pozisyonunu değiştirip arada bir çenesine dayıyordu bastonu o kadar... Bu kadar ilginç şeyin arasında hiç kıpırdamadan öylece durması ilginç geldi bana... Belki de herşey çok sıradan görünüyordu ona...

KURDELELİ GİRİLMEZ YOL

Neyse ki bunca hazzın içinde nihayet yöre insanına özgü bir dumur detayı beliriyor... Kiralık arabamızla yukarda söz ettiğimiz başlıca sakız köylerinden biri olan Pirgi isimli köye gidiyorduk... O sırada onarım dolayısıyla başı ve sonu kurdele ile kapatılmış olan girilmeyen bir yola girdik... Yol çalışanlarının şefi bizi sakince çevirip şöyle dedi; " Bu kurdeleden girilmeyen yola girdin, madem geçtin, sonuna kadar gideceksin ve yolun öbür tarafındaki kurdeleyi de mecburen indireceksin. Lütfen yoldan çıkınca indirdiğin kurdeleyi yine tak, çünkü açık görünce başkası da girecek girilmeyen bu yola ve kavga edicem. Seninle kavga etmedim, tartışmadım, öbür girenle de tartışmak istemiyorum. İyi yolculuklar..." Aynen böyle dedi ki, donduk kaldık... Bu nasıl sakızlı, ağdalı bir hoşgörüymüş arkadaş, pes...

KUŞ KAPAN AĞAÇ

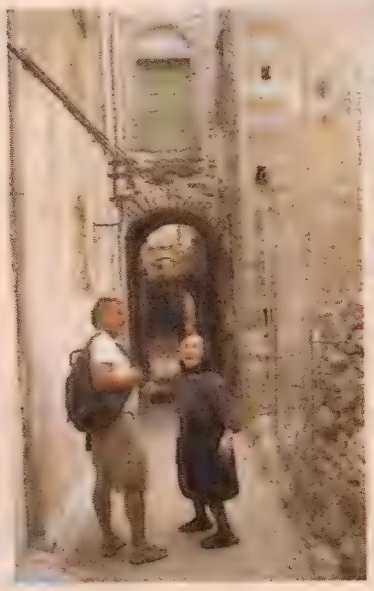

Bir diğer sakız köyü olan Olimpi'de yaşlı bir kadın bir ağaç gösterdi bize... Manolya gibi küçük bir ağaçtı bu ve köyde tek bir tane buluyordu bu ağaçtan... Kuşlar deli gibi seviyorlarmış bu garip ağacı... Çiçeklerini mi yiyorlar, kokusunu mu seviyorlar belli değil... Bu tek ağacın müptelası olmuşlar... Ağaca konup öylece duruyorlarmış, kovsan da gitmiyorlarmış... Köylüler de ağaçtan meyve toplar gibi, elma, armut gibi topluyorlarmış kuşları ve kafese koyuyorlarmış... Yaşlı kadının dediğine göre; ötücü güzel kuşlarmış bunlar... Bu ne olduğu belli olmayan türden çiçekli ağacın aynısından adanın diğer köylerinde olmadığını söylüyor yaşlı kadın ve kutsal bir ağaç olduğuna inanıyor... Bu kuşlarla, bir önceki Pirgi köyündeki kıpırdamadan kahvede oturan adam arasında bir bağlantı kurmaya çalıştım; galiba bu köylerde bir yere konan veya oturan kalkamıyor, zaten sakız ağacının da kokusu insanı kendinden geçiriyor, bu gidemeyen kuşlar gibi adamı mest ediyor, müptela ediyor, olduğu yere çökertiyor, bırakmıyor...

ERHAN GÜNEŞ

YASİN 250ĞLU

yasin25@ieman.com.tr

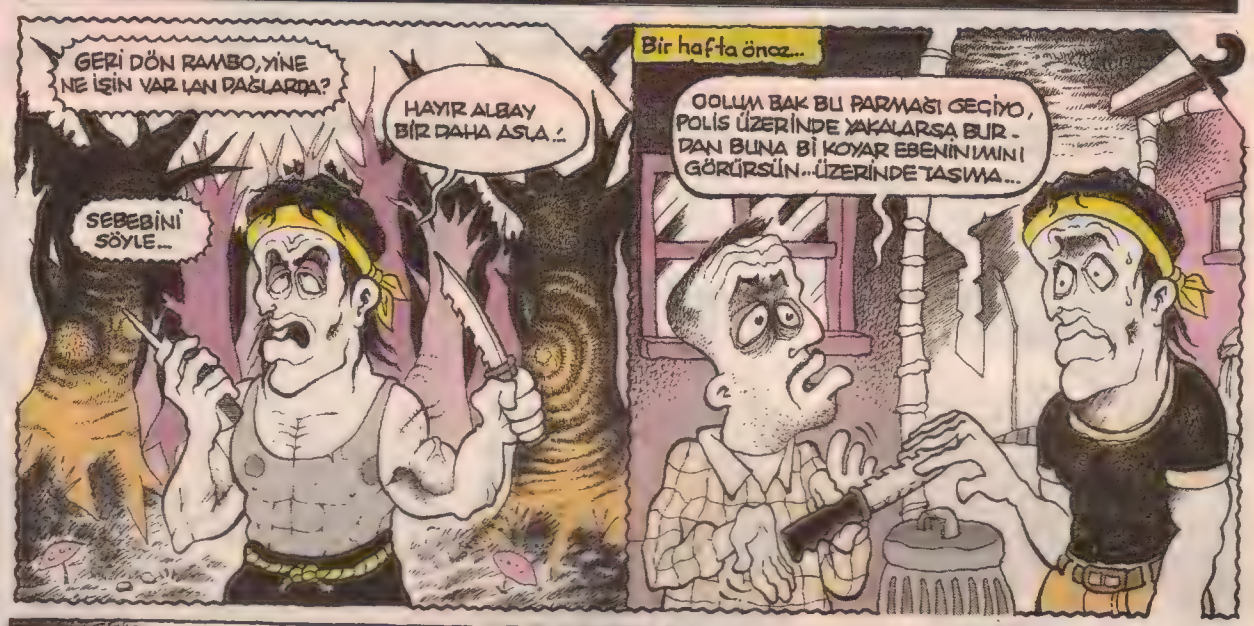

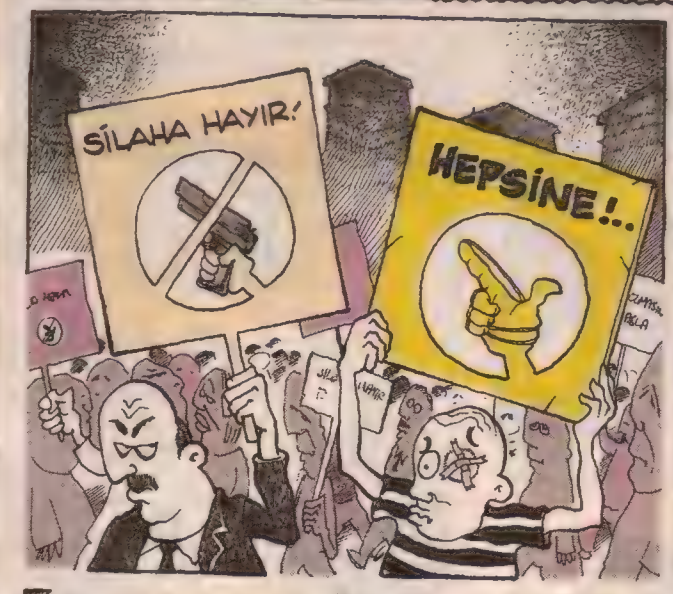

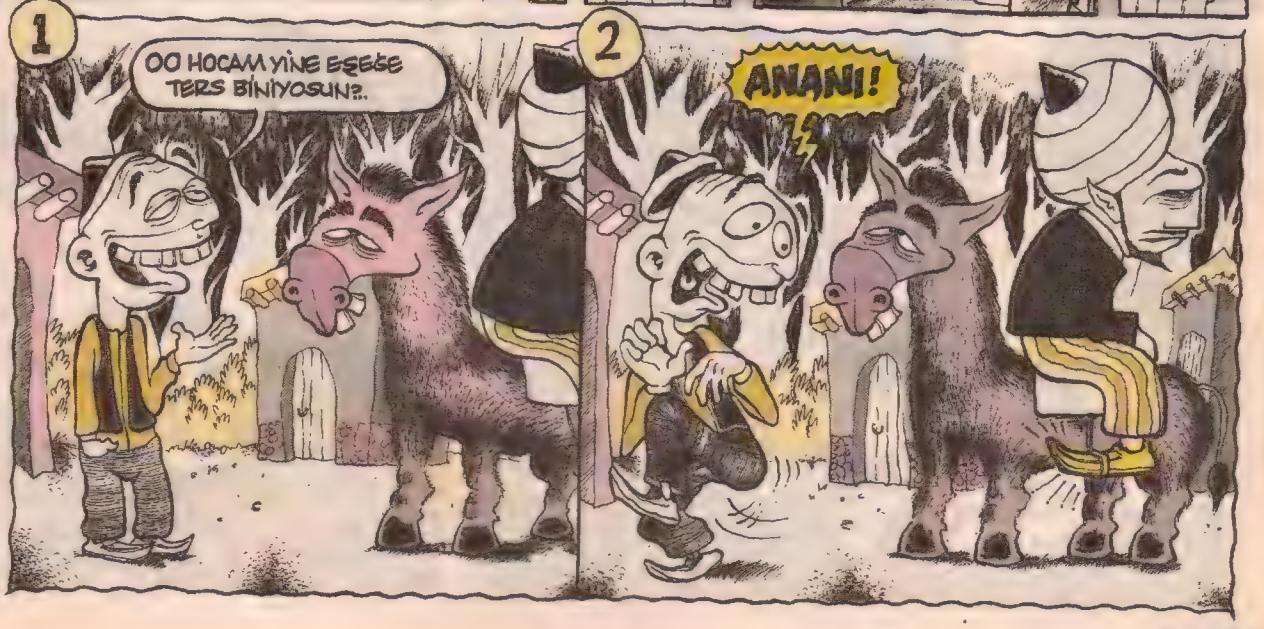

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

YILAN DANSÇISI AYSU VE TESİSATÇI KORAY...

FRANK SİNATRA VE ABİ!

DEĞİŞİK ADAM MEMDUHUN AKIL ALMAZ SERÜVENİ!

Akşamsefası

AYRINTILAR

m.e.T.i.N.e.l.i.d.a.N

- Merhaba efendim! Bir anket yapıyorum da, katılmak ister miydiniz?!

-Vallaa... isterim! Neden olmasın? Dayıma gidiyodum ben de; ama telefon etti, bi saat sonraya aldı buluşmayı. Vaktim var yani.

-Harika! Hemen başlıyalım öyleyse. İlk sorumuz.. şey.. ahlâki tercihiniz nedir!? Bunu bilsem önce?

- Hömm? Nassı yani? Ne tür bi anket ki bu?

- Çok nefis bi anket! Karmaşık, belirsiz, net, ilginç, sıradan! Neyse, sorayım da ben, beğenmezseniz cevap vermezsiniz.

- Yok, veririm canım. Cevap dediğin nedir ki; taş attım da kolum mu yoruldu. Sor sen.

- Valla harika bi insansınız! Keşke her insan sizin gibi böyle.. ee.. sokulgan olsa!. İlk sorumuz şu: Bi dakka. Ama önce, buna hazırlık olarak, kısa bi sorumuz var: "Zıçmak" mı dersiniz siz, "sıçmak" mı, yoksa "büyük abdest" mi, ya da "büyük tuvalet" mi? Bu konuda hangisini dersiniz genelde!?

- İmm.. Şeyy?. Aslında "Sıçmak" etkili bi deyiş tabii! Komik olsun istersem, "Zıçmak" derim. Bi topluluğun içindeysem de, 'büyük abdest' veya 'büyük tuvalet' derim hâliylen.

- Fekat, şu an bi tanesini seçmeniz gerekiyo! Yani, soru cümlesine başlamam için, sizin ahlaki olarak tercih edeceğiniz o kelimeyi kullanmalıyım.

-Mmm?.. ne biçim bi anketmiş bu? Güzel bişeye benziyo!. Peki, komik olsun bari: "Zıçmak" diyorum!

- Harika! Soruyorum: İnsannar zıçarken, özellikle tuvalette bişiy okurkene, ıkınma eylemi ve okuma eylemi aynı anda gerçekleşir: Bu ikisini estetik bir senkrona oturmak isteyen kimi insannar; ilk iri parçanın düşeceği 'büyük ıkınma' esnasında, okudukları şeyin sayfasını çok dikkatli çevirirler! Çünkü bildiğiniz gibi, ıkınma garip bi konstrasyon ister, ve o anda sayfa çevirmek gibi en ufak bir başka şey bile, ıkınmayı bozar; böylece iri parçanın, tek olarak değil de, yarıya bölünerek düşmesine neden olur! Soru şu: Siz; ilk ıkınma sonucunda tek parça zıçmak isteyenlerden ve o anda bu konstrasyona dikkat edenlerden misiniz; yoksa, hayır, tek parça da olabilir, üç parça da zıçabilirim diyenlerden misiniz?!

- Ha ha! Evet, bana da oluyo bu!. Evet.

-'Evet' mi?.. İyi de, sorumuzun yanıtı bu değil ki?. Tek parça mı, yoksa iki veya üç parça mı?!

- Tamam, o duyguyu paylaştım ya işte sizinle! Net bi yanıt mı vermem gerekiyo illa?

- Alla allaa?? Bu, duygu paylaşma anketi filan değil ki. Az önce öyle demiyodunuz hem; çatır çatır bi yanıt veririm mutlaka demiştiniz!

- Tamam canım, iyi verelim bari. Sonraki soruları da merak ediyom çünkü: Ee.. genelde tek parça!. kimi zaman da maalesef iki parça.

- Harika! Şurayı imzalar mısınız lütfen!? Soruyu yanıtladığınıza dair küçük bir belge.

- He he heh! Ne tuhaf bi anketmiş bu yav!.. Hayatta imza atmam boş belgeye.

- Boş diil ki! Sizin yanıtınız var burada.. Şöyle de yapabiliyoruz zaten: Sahte bi imza atabiliyosunuz!.

- Vaay?..: Attım bile!.. Şeyy.. bu arada merak ettim: Başka insannar ne demiş; mesela kadınnar!? Soruyu iğrenç bulup, saçma bi yanıt filan verenner var mı acaba?!

- Zehra Tavur: "Tek parça!" demiş. Aslında kadınnar da çok ilgileniyo bu konstrasyon aanıyla... Erdal Selik: "Tek parça!.." Neyse, bunnarı size göstermemem lazımdı, özel şeyler çünki! İkinci sorumuza geçelim hemen:

- Bekliyom!?.

- 'Kırlık, çimenlik bi yerde; yere, otlara uzanmış, bulutsuz maavi gökyüzünü seyrederken; birden havada beliren, uçan minik bir tüyü filan, gözden kayboluncaya, maviliğe karışıncaya kadar izler misiniz; yoksa belli bir anda bırakır mısınız bu gözle takip işini?

- Öyy?.. Eee.. Ama!. Yani, ikisi de aynı şey değil mi canım?! Evet, böyle yapardım bazen, çocukken, gençken filan da.. Gözle, maaviliğe karışıncaya kadar takip etmek, zaten işin peşini bırakmamaktır bence! Yani, o tüy veya başka minik şeyin, tam olarak nerede gözden kaybolduğunu bilemem ki!?

- A, olur mu canım? Nası bilemezsiniz: Maaviliğe karıştığı anda, gözden kaybolmuştur işte! Maaviliğe tam karışmadan; böyle minicik, daa da minicik, iyice minicik, miniik miniik, çok süper minik... miniiciik! olduğu anda, sıkılıp gözlerinizi çevirirseniz, takip etmeyi bırakmışsınız demektir!

- Allaa alla?. Hımm!. Ama; yav, nası takip ediyim maaviliğe karışıncaya kadar? Çünki, belirsiz bi görüntü oluyo o anda. Bi garip geçiş oluşuyor! Artık maavi midir, yani gökyüzüne mü aait oldu; yoksa hâlâ o minik tüy müdür kendi başına; pek seçilemiyo bu.

- Vallaa, net bi yanıt bekliyom ben! Annadım kadarıyla, son ana kadar gözlememişsiniz hiç!

- Olur mu canım! Nası söylersiniz böyle bişiy!? Dibine kadar gözledim hep; yani çocukken filan yapardım bunu elbet, çimenlere uzandımda filan.

- Özür diliyom da; dibine kadar yetmez ki. Daa da ötesine kadar takip edip, gözlemleyebilme imkanı oluyo genelde.. Bakın.. bunnarı göstermemem lazım ama.. 'Sermet Bilir: "En minicik olduu aanı gözlemledim; tüy, maaviliğe deyerek parçalandı, ve o an gözlerimin önünde süper bir, turuncu parabol ışık belirdi!." diyor..

- Vallaa, o kadar takip edebildiimi hatırlamıyom hiç! Yani, çok zor.. Miniiciiik! olduu anda, bırakırdım genelde; heralde.

- Annıyom; dürüstlüünüz için sağolun gene de!. Şuraya bi imza tekrar.. Mersi!. Üçüncü ve son sorumuzu soruyom şimdi: 'Sizce, büyük şirketler, küçük esnafı yok ediyor, ve korkunç bir şekilde tekelleşerek, belli bir sınıfın gelir düzeyini sürekli arttırıyor mu?. Bu sorumuzun, basit bir versiyonu da var: Sizce bakkallar mı iyidir, yoksa süper-marketler mi?!

- Alla allaa, ne münabeset canım! Basit versiyon da neymiş! Zor soruya cevap vermek istiyom ben.

- Olur valla! Daa çok sevinirim! Genelde basit versiyon yanıtlandı da hep.

- Ee.. şeyy.. Evet, bence; büyük şirketler kesinnikle bi tekelleşme yaratıyo. Pazar yerleri, küçük, panayırımsı alışveriş mekanları, ilginç ufak dükkanlar, hepsi tek tek kapanmak zorunda kalıyo; ve birbirine benzeyen, dev, iğrenç alışveriş binaları inşaa ediliyo! Yani, korkunç bi tekelleşmenin yanı-sıra, ayrıca zevksizlik ve sıradanlık da çoğalıyo bence!..

- Annadım.. Annamakla kalmadım, katılıyom da! Gerçi tarafsız bi anketör olarak, bişeye katılmamam lazım ama, olsun.. Şuraya bi imza lütfen!. Eveet, sonucu hesaplıyım şindi..

- Sonuç mu?!.

- 'Estetik olarak tek parça zıçmaya gayret eden; bir minik nesneyi gözden kayboluncaya kadar takip etmeyen; ve büyük şirketlerin tekelleşmesi karşısında duran bi insansınız.. Hmm?. Seçenek C: "Konfor düşkünü, tembel ve isyankâr bi insansınız"

-Alla allaa; emin misiniz yav! Bakabilir miyim ben de?!

-Hayır. Hesaplama yöntemimizi gösteremiyoruz maleset.. Teşekkürler!

- E, iyi!..Teşekkürler bakalım.

ÖDÜLLÜ DE-DOKU

LeMan DETAY DOKU-35 BULMACA

DE-DOKU BULMACA
Zekayı ilerletir, ayrıntıcılığı ve sabrı geliştirir.. Alzheimer olmayı engellediği tescillenmiş olduğu gibi, hiperaktiflerde ve indigo çocuklarda sakinleştirici etki yaratmaktadır.. Evde neyi nereye koyduğunu bulamayanlarda 3 bulmacadan sonra kaydadeğer ilerlemeler gözlemlenmiştir.. Haydi rastgele.. **Karelerdeki detaylar bu sayıdaki hangi köşe ve çizere aittir?.. Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kurayla seçeceğimiz 20 okura imzalı LeMan albümleri, ciltleri, tişörtleri ve sürpriz hediyeler veriyoruz.. Katılanlardan 1 kişi ise komple hediye paketi kazanıyor. Doğru yanıtlar postalarınızın bize yetişmesi için 2 hafta sonra yayınlanacak.**

1 .....
2 .....
3 .....
4 .....
5 .....
6 .....
7 .....
8 .....
9 .....
10 .....
11 .....
12 .....
13 .....
14 .....
15 .....
16 .....

33 NO'LU DE-DOKU'NUN CEVAPLARI

1- Kapak/Behiç&Kemal 2- **Barbaros Altuğ** 3- Paf Takımı/Gürkan Yıldız 4- **Behiç Pek** 5- Bezgin Bekir/Tuncay Akgün 6- **Gez Göz Mahmutçuk/Mahmut Tibet** 7- Paf Takımı/Ekim Ali Babacan 8- **Daral Timsah/Mehmet Çağçağ** 9- Serdar Akkoyun 10- **Kıllanan Adam/Ahmet Yılmaz** 11- Paf Takımı/İpek Özsüslü 12- **Yasin 25oğlu** 13- Paf Takımı/Tuncer Çelik 14- **Terelelli/Can Barslan** 15- Paf Takımı/Tuncer Çelik 16- **Behiç Pek**

777. SAYIDAKİ 33 NO'LU DE-DOKU'DA KAZANAN 20 OKUR

Leyla Eserler/Mersin - Seray Çiftçi/Antalya - **Nihal Kaklık/İzmir** - Mehmet Aydın/Ank. - **Utku Özen Erdoğan/İst.** - Özgür Cantürk/Bolu - **Ufuk Güngör/İst.** - İlksen Özgür/Ank. - **Gülçin Coşkun/İzmir** - Hülya Gök/İst. - **Mahmut Aktaş/Bursa** - Sevgi Böbrek/Kocaeli - **Mehmet Ali Demirel/Balıkesir** - Yılmaz Yurtdinç/İzmir - **Deniz Kılıç/Diyarbakır** - Ayla Kurt/Tekirdağ - **Fatma Pekmez/Ank.** - Cevdet Sançiçek/Çanakkale **Kompile Hediye Paketi** Veysel Acar/Trabzon **Tişört+Kitap** Nurten Tekin/İst.

İsim: .....
Adres: .....
.....
Tel: .....
E-mail: .....

LeMan Buluşma
Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No:47 Beyoğlu-İst. Fax: 0212 245 38 06

Sayı: 779 ● 12 Ekim 2006 Perşembe
Haftalık Süreli Yerel Yayındır
● **Yayıncı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN ● **Yazişleri Müdürü:** Zafer AKNAR ● **Müessese Müdürü** : Ali YAVUZ ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 ● **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

11 AYIN SULTANI VE KOZZİ'NİN NEFS-İ TERBİYESİ...

NÜKLEER YASAYA KARŞI YÜRÜYORUM

Siz bu satırları okurken Timur Danış ve Hediye Gündüz, Ankara'da Meclisin çevresinde, Enerji Bakanlığı'nın önünde, Ankara Sokakların'da "Nükleer Yasaya Karşı Yürüyor" olacaklar.

Tayyip Bey nükleer Türkiye'de nükleer santral yapmaya pek hevesli. Enerji Bakını'da hayli gayretli. Bu ülkenin nükleer santral istemediğini bildiklerinden, şimdi nükleer yasalar çıkarma peşindeler. Şu anda Bakanlar Kurulun'da imzaya açılan "Nükleer Yasa" önümüzdeki günlerde meclise gelecek.

Aslında tayyip beyin nükleer hevesini söylemesi de epeyi zaman aldı. İstanbul'da Sinoplular'ın düzenlediği bir yemekte Tayyip bey "Sinop'a Nükleer santral yapacağız" deyip, hemen salano terketmişti. Sinoplular durumu farkedip, ardından cevabı yetiştirdilerdi ama eksik kaldıydı. Sinoplulur yemeğinde eksik kalan yanıt Sinop'da tamamlandı. 20 bin kişi, Tayyip beyin İstanbul'da duymak istemediği sesi tüm dünyaya duyurdu.

Sinop harika bir şehir, Hamsiros'unu görmek lazım, İnceburun'a, Türkiye'nin en kuzey noktasına gidip bir bakmak lazım. şehrin içinde dondurmalı bir revani tatlısı yemek lazım. Sinop, nükleersiz barış içinde huzurlu yaşamını, göstermek için Temmuz ayında bir şenlik düzenledi. Orman Kampı'na çadırımızı kurduk, kazanımızı kaynattık, çaylarımızı demledik, denize girdik, yürüyüşler yaptık, meydanda stant kurduk, dergi sattık, akşamları da konserlere takıldık. Sinop nükleer karşıtlığını bir kere daha haykırdı; "Nükleere İnat Yaşasın Hayat."

Çok güzel günler geçirdik ama sonunda çok acı bir olay yaşadık. Nükleer karşıtı şenliğe misafir olarak gelen üç arkadaşımız denizde boğularak yaşamlarını yitirdi. Biz denizdeki arkadaşlarımıza ulaşmaya çalışırken, Enerji Bakanı "Ekim ayında Nükleer Yasa Meclise gelecek" dedi. Üç arkadaşımızın cansız bedenleri, ailelerinin acı dolu sesleri bile nükleercileri çalışmalarından vaz geçirmiyordu. Gene devam ettiler.

Biz Akkuyu'dan seslendik; "Nükleere inat Yaşamaya mecburuz." Enerji bakanı dalga geçer gibi, "Akkuyulular nükleer santral istiyor, istersek oraya kurarız" dedi. Bir de üstüne, nükleer santral ucuz olacak ve çabuk yapılacak dedi.

Tayyip beyin ve Enerji Bakanı'nın söyledikleri karşısında, halka karşı bu kulaklarını tutmaları karşısında artık dayanamıyorum. Ben nükleersiz bir ülkede yaşadım. Çocuğuma da nükleersiz bir ülkede hayat verdim. Çocuğuma nükleer bir miras bırakamam. Yarın torunumun radyasyona bulanmış yaşamı karşısında çocuğumun acı ve utanç duymasına katlanamam, buna izin veremem.

Yanılar nükleere bulanmasın diye, elimden bir şeyler gelebileceğini biliyorum. Geçmişte bunu yaptık, nükleer santrali defalarca durdurduk; gene yapabiliriz, nükleer yasayı durdurabiliriz.

Ben nükleer yasayı durdurabileceğime inandığım için yola çıktım. Nükleer yasaya yaklaşabileceğim en yakın yer Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin çevresini dolaşan yaya yolu. Geçen hafta ortasında bir sabah Nükleer Yasanın olduğu binanın yani meclisin etrafında NÜKLEER YASAYA KARŞI YÜRÜYORUM" deyip yürümeye başladım. Ertesi gün Antalya'dan gelen emekli öğretmen Hediye Hocahanım'da nükleree karşı yürümeye başladı. Hediye Hanım'ın basın açıklamasına yardım ederken, "Polisler yürüyemezsiniz" dedi, ben "Yürürüm", Hediye Hocahanım "Yürürüm" dedi; yürüdük.

Hafta sonu meclis tatil olduğu için yürüyüşümüze ara verdik, dinlendik. Pazartesi günü yürümeye devam ettik.

Siz bu satırları okurken "Nükleer Yasaya Karşı Yürüyorum" Meclisin çevresinde, Enerji Bakanlığı'nın önünde, Ankara Sokaklarında devam edecek.

Enerji Bakanı'nın nükleer santrali yapacak şirketlerle Nükleer Yasa ile ilgili toplantı yapacağını duyduk. Ben bu toplantının yapıldığı saatte "Nükleer Yasaya" karşı yürüyor olacağım.

Nükleer Yasayı durdurmak için Ankara'nın, meclisin duyabileceği bir yerden haykının "Nükleere Yasaya Hayır."

NÜKLEERSİZ BİR DÜNYAYA BARIŞ İÇİNDE YÜRÜYORUM.

Timur Danış.
0 535 223 49 66
timurdan@leman.com.tr

LeMan Mizah Dergisi OKUR mektupları
Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No:47 Beyoğlu / İstanbul

Meraba Leman,

Elime çok önemli bişey geçti. Sizinle paylaşmak istiyom..(sıkı durun) Amerikanın Ortadoğu'ya yaptığı saldırıların kod adı: "Önüm arkam bebek, öldürmeyen köpek" Köpek demek hafif kaçıyo da..Lemanım ben bi de şeye taktım. Mahsuni'nin bi şarkısında "Senden benden asker ister ordumuz" lafı geçiyo ya artık askeri bizim ordu değil amerika ordusu istiyor. Hem de oyuncak niyetine. Geceleri rüyama giriyo. Daha 18 yaşındayım. Sonrasını düşünmekten uyoyamıyom. Noolcek bizim halimiz yahu. Neyse ben biraz bunalıma giricem kendinize iyi bakın.

Duygu

Merhaba sevgili Leman yapımcıları,

Derginizi severek okuyorum.Bir sadık okuyucunuz olarak memnuniyetlerimi ve eleştirilerimi belirtmek istiyorum.İlk olarak merak ettiğim Kozzi'ye ne oldu? Kozzi'siz Leman'ın tadı..Daral Timsah'ın hikayeleri şu aralar oldukça yalın ve sıkıcı. Nihat Genç'in yazdıkları ilginç olabilir ama bir mizah dergisinde bu kadar politik ve siyasetin işi ne? Kim okuyacak bu kadar texti? Bir de Leman'ı iki Euro'ya çıkarmanız pes yani..Türkiye'de 1.25 YTL iken bizden iki Euro biraz abartılı değil mi?
Birazda güzelliklere değineyim Leman'ın: Bayır Gülü'ne yani Feyhan hanıma çok teşekkür ediyorum. Çizgilerinize ve mizah anlayışınıza bayılıyorum. Biraz daha fazla çizemez misiniz? Hain Evlat Ökkeş, çok gerçekci ve aktüel. Masa ise az ve öz, çok güzel. Umarım ileriki çalışmanızda okuyucuların isteklerini gözönüne alırsınız.

Ayşe EROL/BERLİN

De-Doku biraz daha zorlaşmalı.. Çünkü sadece 30 dakikamızı almaya başladı.. Çizgiler çabuk okunuyor.. Leman okurları olarak bunu isteriz.. İzdüşümünü verin mesela, perspektivini oluşturup öyle bulalım!

Coşkun Varol/Isparta

BURSA LeMan Kültür YAKINDA...

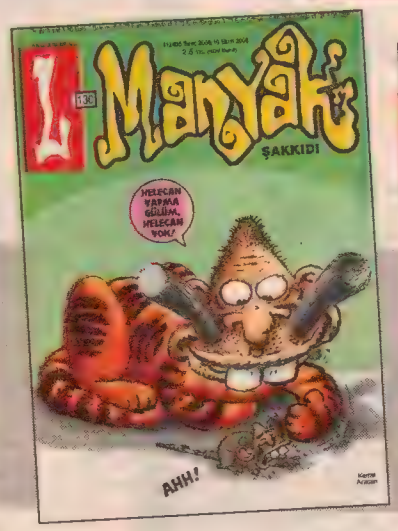

Bayiilerde

İsmail Erdoğan (Muğla) & Gökhan Uzunalioğlu (İST)

Cemil Açıkkol (Gaziantep)

Doğan Devrim Akıncı (İST)

Hakan Keleş (Eskişehir)

Ersin Perk (İST)

Erdal Kutuk (İST)

Hekim Ali Babacan (Eskişehir)

Uğur Atay (İzmir)

Bülent Usta & Sinan Oğuz (Ankara)

Servet Turan (İST)

Harun Durgun (İzmir)

780

19 Ekim 2006 Perşembe 152209 Sayı: 2006/43 1.25 kene ytl (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.50 YTL.

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

skr byrmnz ktl olsn :)

AY STTİRİN GİDİN, DEFOLUN PİÇ KURULARI!..ŞEKERİ ÇUKULATAYI BEĞENMİYOSUNUZ!.. PARADA PARA! AYYY!

AY!

NIHAHA

ÇEK ÇEK

ŞU HALİNE BAK!..KOSKOCA KADINA YAKIŞIYO MU ? İNTERNETTE, YOU TUBE'DA PATLAYACAKSIN!

Deutschland 2,00 EUR / Österreich 2,15 EUR / Schweiz 2,50 CHF

BAYIR GÜLÜ

güverfeyhan@hotmail.com FEYHAN GÜVER

BEBE PİSKÜVİLERİ

Macera No 1: Jet-skim hıyar diyene, deniz tuzuyla koşarım! (Cübbeli Hoca Denizde)

- Bak bak nası su üfürüyom ağzımla bak, püfff püfff... Kaçıl lan kaçıl atlıycam, hehhehe...

- Hocam denizde takla, takvaya uygun ola mı ki?

- Sen öyle taklayı takvayı falan karıştırmadan çıkarsana bakiim ağzındaki baklayı! Civardaki tüm cıvırlar, malta erikleri benim sakallara bayıldı diye kıskanıyo olmayasın sakın beni, he!

- Hocam bana karşı pek nobran davranıyosunuz!

- Nobran ne lan! Dur bi uydudaki edalt kanallara bakayım, neymiş... Kesin vardır orda!

- Ohooo, bizim aypodla möbleleri günah diye kır, iş senin plazmaya edalt kanallara gelince zekeriya beyaz bi sayfa açtım kendime de!

- Hadi hadi bi koşu benim jetskiyi kap gel de, kayalıklara doğru bi tavaf edelim mekanı!

- Hangisi hocam?

- Arkasında "babam saolsun" yazan tabiki... Oh ohhh, cennet gibiymiş valla buralar, iki dönüm çevirip satsak mı en hurili kısmından!

- Hocam bak kısma daldın hısmı unuttun... Makineye gülümsüyoruuuz, çiiiiziii...

- Lan kasete mi çekiyosun beni! Dur kaçma, olum kopiraytı var onların, hakkımı helal etmem sana... Sakın korsana, Cek Sıparrova uyma... Tamam gel anlaşalım, yeter ki korsan olmasın! Bak 10 yuroya avret yeri açık pozlarımın olduğu kasetlerim de var... 7,5 yuro... Valla... 5 son!

Macera No 2: Şirek 3 (Şirak Tayyip'i arayıp özür diledi konulu komposto)

- "Dıyir Şirak, kalma bana ırak, bi daha dersen soykırım, senin ağzını burnunu kırırım!" Ehe he, İsmayil-ykm gibin sert notalar yazıyom valla...

- Başbakanım direkt telefonda görüşseniz ya Şirak'la... Olmadı gtalk, hotmail, msn var... Hayır, ben bu mektubu alıp gidene kadar...

- Bu msn'de gavurun gözünü korkutucu nikneym de oluyo dimi! Kamaşullah mesela... Ya da dur dur ben arıyim iyisimi... Yıldız yüzotuzbeş...

(Telefon bağlanır)

- Alooo, biz telekomdan arıyoruz, telefonunuzda bi arıza varmış da... ahizeye bi üfleseniz...

- Fffüüüfff...

- Ohhh taşnaklarım serinledi valla...

- Mister Tayyip, bak altı gecedir aynı şeyi yapıyosun... Bi yasa geçirdik diye yakışıyo mu her gece türkselle ödemeli bağlanmak hayatıma!

- Lan Şirek kılıklı... Söyle bakiim, bi kilo pamuk mu ağırdır, yoksa bi kilo Orhan mı?

- Pardon!

- Zıttt mersiriz çorap!

- Tayyip bak, sana erkek sözü ki yasanın senatodan geçmesini engelleyeceğim...

- Biz sizin erkekliğinizi de biliriz olm... Madam Küri erkeklerle keşif yaparken, kocası olacak kek de keşkek hazırlıyomuş onlara mutfakta... Monika Bellucçim zavallım da Fransız kocası yatakta yan gelip yatıyo diye, erotik roller istiyomuş hep filmlerde! Bak bunları bir bir yaymazsam, ülkeme layık değil laik olayım emi!

- Fakat Madam Küri'nin eşi Piyer Küri'de radyumu bulmu...

- Hah, o Piyer Loti'yi de kapatıcaz... Ribery'i de geri getirtip dövücez... Fransız sokağına da çöpleri atıp atıp kaçıcaz... var mı!

- Tayyip bak senden tek bi ricam var... Hepsini yapın ama noolur, noooolur firenç kisi ve bayık sanat filmlerimizi yasaklamayın... Hayır, zaten dünya tarihine kazandırdığımız iki şey var, onlar da kalkarsa... Şeeey ya bide, hani bu Monika'nın kocası muhabbeti var ya! Doğru mu lan harbiden!

Macera No 3: Nobel Bayramı! (Pamuk Lokantada)

- Buraya geldiğimden beri, mutfakta 1 milyon salata, 30 bin domates kesilmiştir... Bunları artık birinin söylemesi gerekiyordu!

- Orhan Abi kusura bakma sipariş için beklettik! Hemen ortaya bi karışık salata yaptırıp yolluyorum!

(Pamuk alışverişde)

- Tekstilde piyasadan 1 milyon armani, 30 bin kot sürülmüştür... Hani ulan benimkiler!

- Orhan Abi mekanı değiştirince senin siparişler de arada kaybolmuş... Merak etme, yeni takımları bu akşam yolluycaz abi evine!

(Pamuk nobelde)

- Türkiye'de 1 milyon Ermeni, 30 bin Kürt öldürü...

- Sol cenah hazır mıııı... Sağ cenah hazır mıııı... Arkadaşlar saldırıııın!

- Anaaam Kemal Kerinçsiz ve Büyük Hukukçular Birliği dili mi! Burada da mı lan!

OLGUN BUDAK@leman.com.tr

GEZ MAH MUT ÇUK

MAHMUT TİBET

www.gezgozmahmutcuk.com

mtibet@leman.com.tr

KRONİK HASTALIĞINIZ
www.leman.com.tr

Leman

Amerika, nükleer bomba denemesi yapan Kuzey Kore'ye tepki gösterdi..

Barış Nobel'i bu yıl olağanüstü bir işi kıvırarak Dünyanın **geri** ve **yoksul** kalmış bölgelerindeki işsizlere **"teminatsız kredi"** sağlayan **Bangdeşli Muhammed Yunus**'a verildi..**Yunus**'un tıpkı **Orhan Pamuk** gibi, memleketimizle ilişkilendirebileceğimiz yanı kısa bir süre önce Diyarbakır'daki **3 bin 600 kadına kredi vererek onları iş ve ekmek sahibi yapması..**

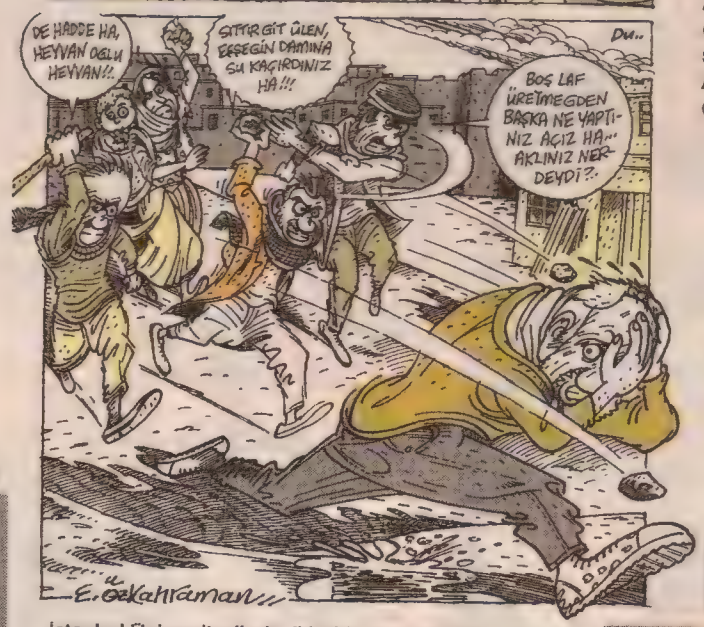

İstanbul Üniversitesi'nde, iki yıldır polis kıyafeti, copu, kelepçesi, telsizi ve bıçağıyla serbestçe dolaşıyor. Olaylara polisle birlikte müdahale edip öğrenci dövüyor. Karakolda sorguya bile katıldığı iddia ediliyor.. "Memoli" lakaplı bu tuhaf kişiyi polisin el üstünde tutması tepki çekiyor

12 Ekim'de Fransa meclisi demokrasisini sandığa gömdü... Ufak tefek hesaplarla aydınlanma çağı karartıldı.. İlk kez bir iddia ıspatlanmadan yasaklandı.. Bizim faşistlere de gün doğdu!..

Askerler önüne gelene postalı koyuyor.. "Dağa çıkıp silah atacaklarına düz ovada siyaset yapsınlar" diyen DYP Genel başkanı Mehmet Ağar'a asker sert çıkınca kıvırdı: "Amacım düz ovadan dağa gideni durdurmak"..

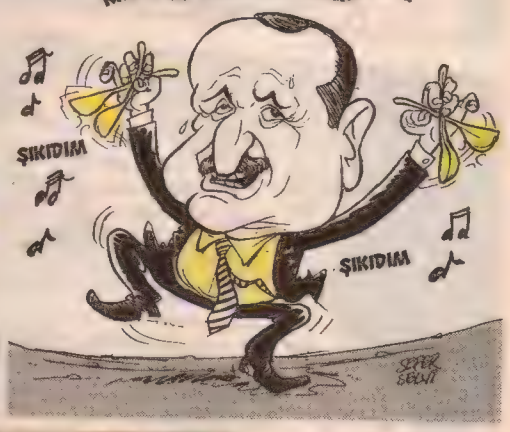

LEMAN ÜNİVERSİTE ÖZEL SAYISI

Hop! Yeter! (Ya Basta)

Bütün üniversitelerde soruşturma ve disiplin cezası sağanağı var. Sadece İstanbul Üniversitesi'nde 36 öğrenciye dönemlik, yıllık uzaklaştırmalar ve atılma cezaları verildi. Durum diğer üniversitelerde de pek farklı değil..Ayrıca üniversitelere doldurulan özel güvenlik elemanlarının baskıları, dayakları cabası. Leman, Türkiye'nin her üniversitesinden rapor istiyor. Sarılın kaleme kağıda, hukuksuz uygulamaları, keyfi disiplin cezalarını Leman'a ihbar edin. Ne derdiniz varsa yazın. Sesinizi duyuracağız, 'bilimadamı' kılığında savcılık, polislik yapmaya soyunanları, gençliği sindirerek sünepeleştirmeye çalışanların bir bir foyalarını dökelim.

Fax: 0212 - 245 38 06
lemanuniversite@leman.com.tr

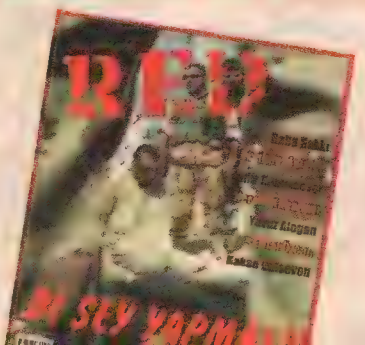

Akşamsetası

daraltimsah

ÇAĞDAŞ

daral@leman.com.tr

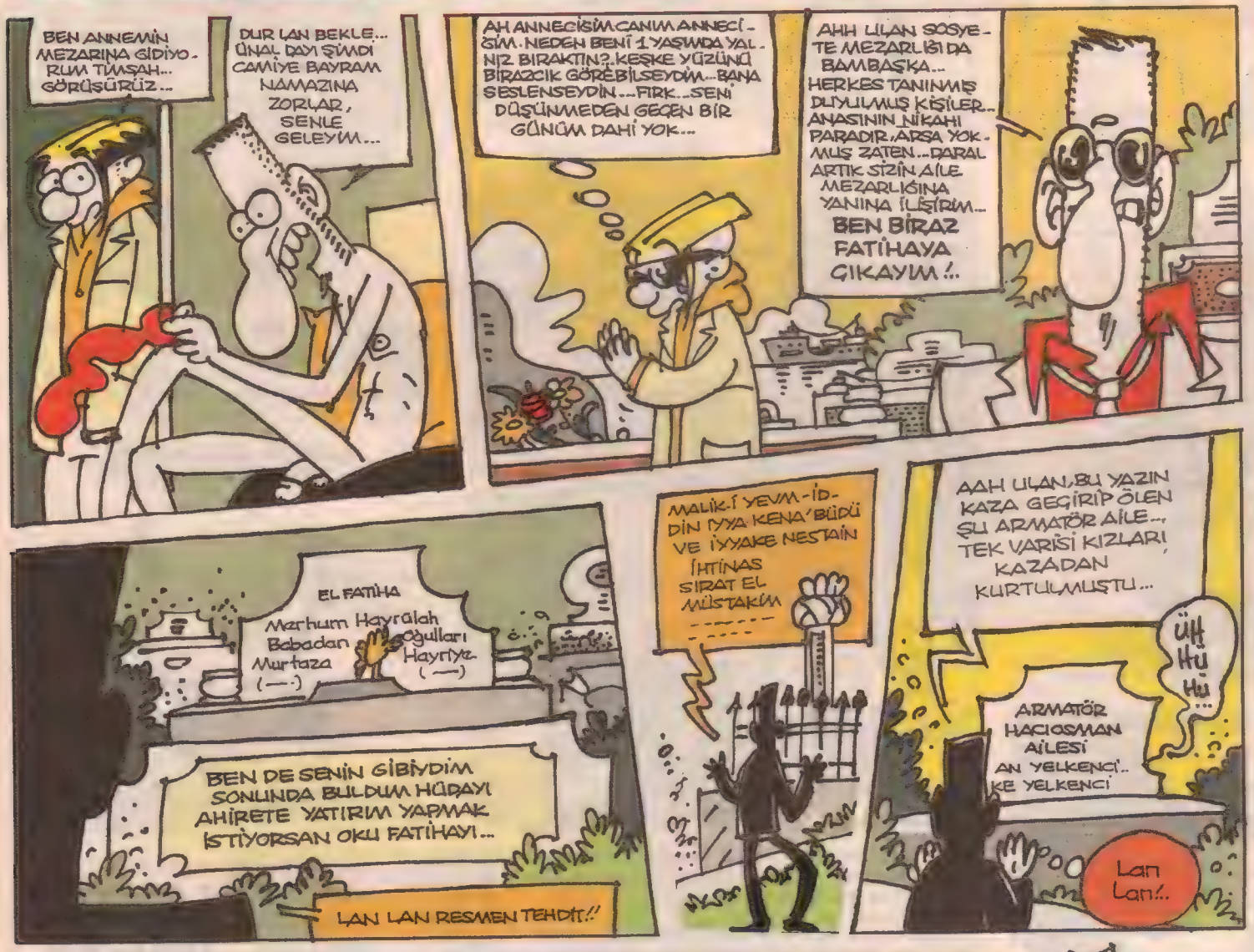

sklhan@leman.com.tr

SIKILHAN

- Sıkılhan, alo nasısın kardeş? Hırgürkan ben. Şimdi sana şimdi sana bişey tarif edicam, şekli böyle yamrı yımru zannedersem tunçtan yapılmış ve sanki hani bööle biraz da patlamış mısır tanesi gibi…

- **Bilemedim. Ama nobran nedir biliyorum istersen onu söyliyim.**

- Tunç diyorum oğlum sana. Tunçtan nobran mı olur şerefsiz. Sana bi soru sorduğumda bilmiyosan "bilmiyorum başkanım" diyceksin. Bu arada mücadele dernee kurdum başkan oldum ben. Kınıycaz. Fikir özgürü…

- **Anladım ben…**

- "Anladım başkanım" de, kafanı gözünü kırdırtmıyım hain şerefsiz. Şimdi sööle bakalım bu dediğim şey, birincisi heykel olabilir mi, ikincisi eğer heykel filansa sözde heykel mi, yani kimler hangi amaçla dikmiş, üç bunu eritsek biz, erir mi?

- **Patlamış mısır şeklinde ha…**

- Aslında patlamamışken daha yuvarlakçana bir şekli vardı da biz patlattık. Arkadaşın biri bir çayırlıkta görmüş bunu. Derneğe geldi "Hırgürkan Başkan ben böyle böyle bir metal cisim gördüm, efenime söyliyim bu bir maksatlı heykel olarak fikir özgürü şeysine karşı dikilmiş zannediyorum ben" dedi. Hemen dernekte bir karar aldık ikisi karacip beş araca doluşup çayırlığa gittik. Başkan sıfatıyan önce ben bi tepik atıp baktım üzerinde Fransısca felan bir not bırakılmış mı deye, yoktu. Telefonla basın çağırdık, gelmedi ibne basın, herneyse. ..Başında kısa bi konuşma yaptım, dernekten arkadaşlar alkış yapıp üçlü çekti, derneğin başkan yardımcısı var Mervâ, temiz bi kız, bu kendini o cisme zincirledi, resim filan çekindik. Tam cismi benim cipin arkasına yüklettiriyodum ki o esnada ordan geçmekte olan ve hurdacı olduğunu sonradan tesbit ettiğimiz şahıs "modern heykel filan değil abi o çamaşır makinası tamburu" dedi… alo… Şşşş… Lan bana bak gülmesene lan karı gibi şerefsiz… Alo, bak hala gülüyo, adam mısın madam mısın yavşak… Dur lan orda bi yere ayrılma dernekte karar alıp senin ağzına zçmaya gelicez, şerefsiz!

- Alo, Sıkıl naaber babacım. Ben Çaatay baba, yalıyorum en dibinden…Eheh... Ya baksana hocam ne diycem. Benim için bi süre Cesika Lamberti, Latiya Kasta, Sofi Março saklar mısın… Bi nevii yataklık edicen yani. İnternet memleket sınırlarına girdiği günden beri biriktirdiğim 987 bin kukuluk dev resim arşivimden bazı parçaları silmeye karar verdim. Silicem ama günahtır yabancıya gitmesin. Bu saydığım afatların bazi bir takım resimleri 4 CD lik bi set halinde senin olsun diyorum ben…

- **Nooldu hafıza mı doldu, bilgisayarına kuku resmi sığdıramıyo musun?**

- Deli misin mevzuu o diil. Kırk terabaytlık kuku resmi saklıycak kadar hafıza yaptım ben kendime. Ancak hassas günler yaşıyoruz, Fransa'nın yaptığı çağdışılığa kayıtsız kalmamak için fransız mallarına yapılan boykotta benim de tuzum olsun deyerekten adını saydığım fransız hatunlara ait fotoğrafları bilgisayarımdan kaldırmaya karar vermiş bulunuyorum.

- **Tebrik eder başarılarının devamını dilerim.**

- Mersi. Ay pardon, mersi olmaz, fransızca… Pardon… Aslında pardon da olmaz lan o da fransadan kapma bi laf… Neyse hacı ben daha sonra ararım seni.

- Sıkılhan, naaber dayısını fırladma yiğeni… Koçsun koç. Eee, bayramda naabıyosunuz var mı bi etkinlik felan? Survival ortamlar yapar mısınız burda dağ bayır, yürüme goşma, yarışma vuruşma ne dersin? Acun şeysi… Bayram namazından sonra boşum ben yani onun çin söylüyorum. Arzu ederseniz "bienal" yabayım ben size burda, al argadaşlarını gel gızlı etekli, düzeltiyorum, gızlı erkekli. Hem bak ne diycem: Bizim burda Kunduzların Sarı Mustafa'nın eski bi Röno Gamyonu var. Eskiden pancar taşıyodu bu, sonra İstanbul Ankara Karayolu'nun 48 inci kilometresi Kazan Geçidi Mevkii'nde karşı istikametten gelmekte olam ÜzeyirSankanat yönetimindeki tomruk yüklü kamyonla çarpıştı. Kafakafaya girdiler. Bunun Röno Kamyon pert oldu hurdaya çıktı, ööle tarlada durupduruyo bi işe yaramıyo. Demem o ki gelin yakın gamyonu arzu ederseniz, kınama felan bi etkinlik olur. Eski meski ne olsa Fransız malı. Hakkat ben de soğudum o insanlardan yani, fransız öpmesi hariç başka bişeylerini evime sokmam. Siz gelin bana da bi değişiklik olur hem… Alo… Alo… Noolur lan bi kere "he" deseniz…

- Vi…

ATİLLA ATALAY

tuncay@leman.com.tr karatan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

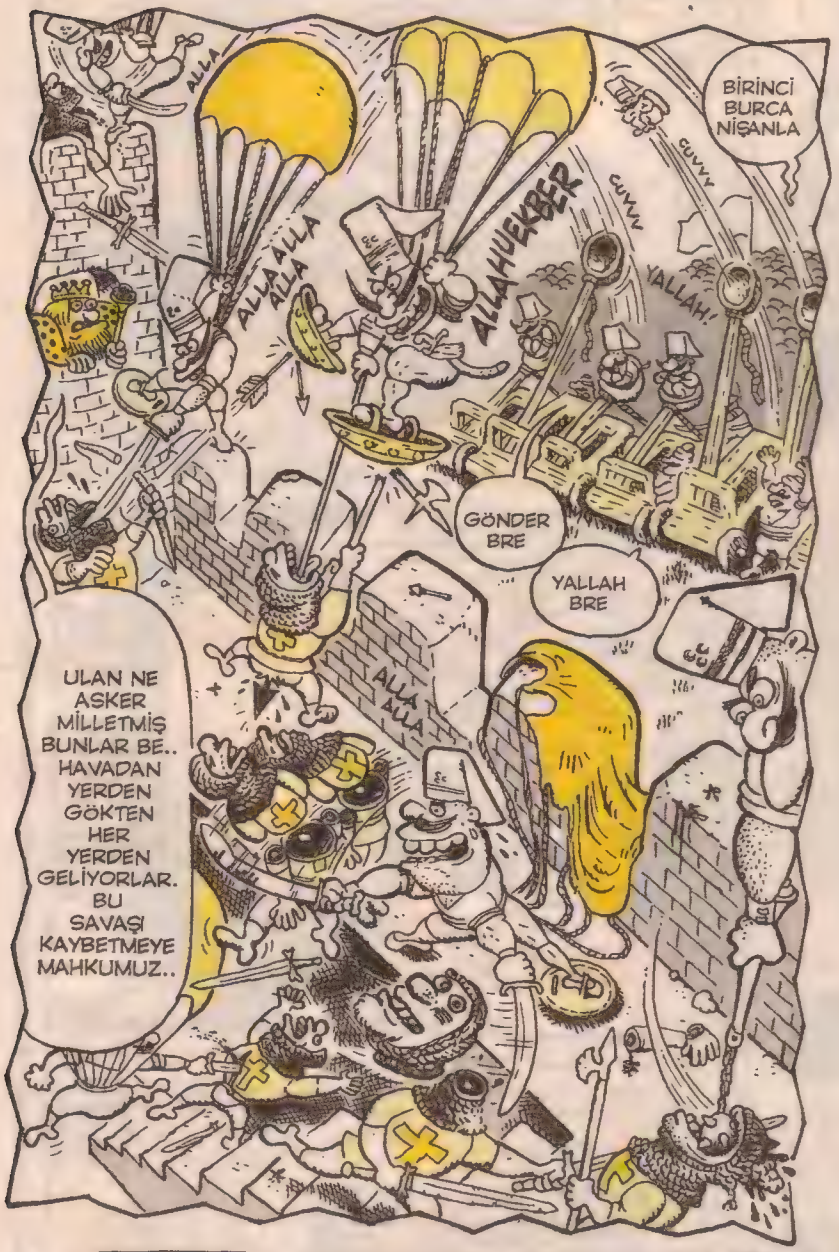

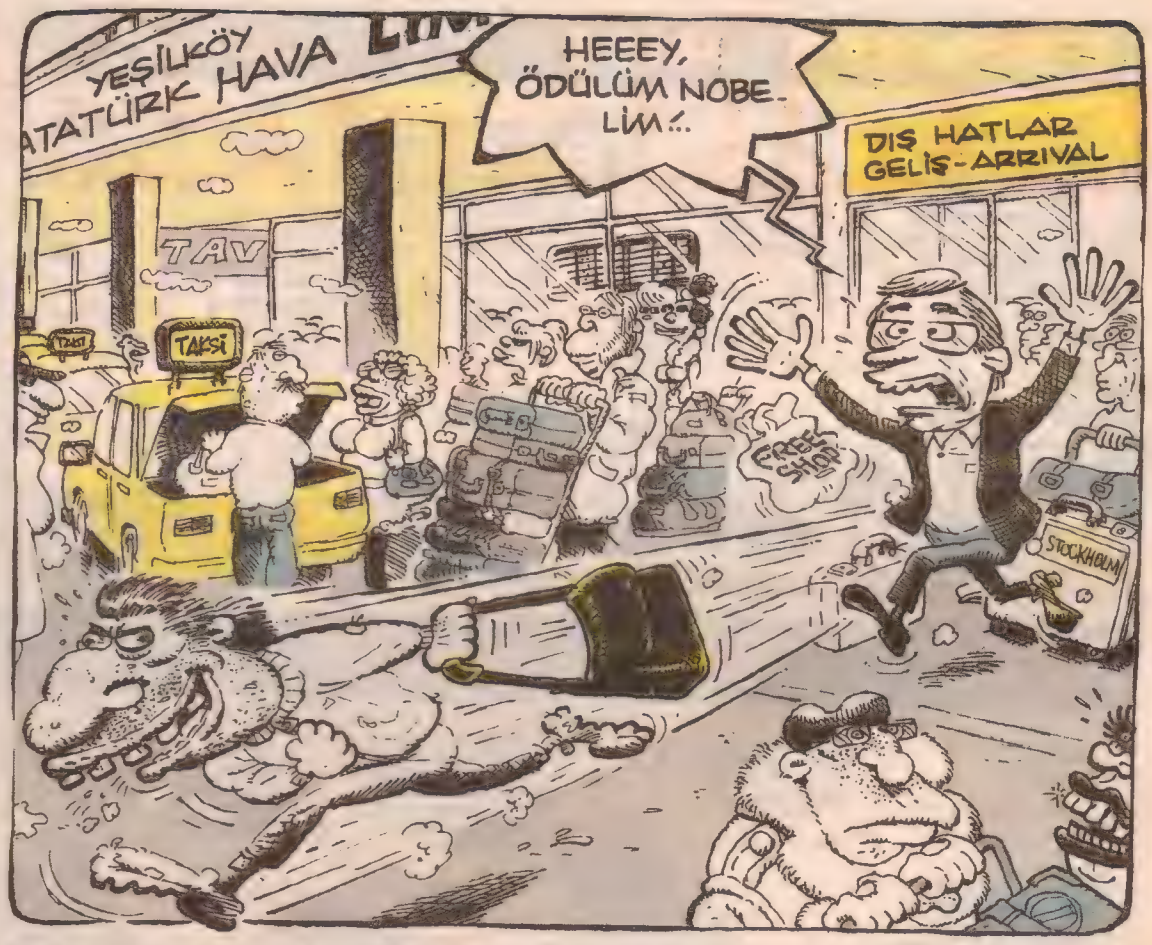

Akşamsefası

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAIN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

ERDENER ABİ

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Siyamlı Profesör Yattara Valli

Behiç Pek

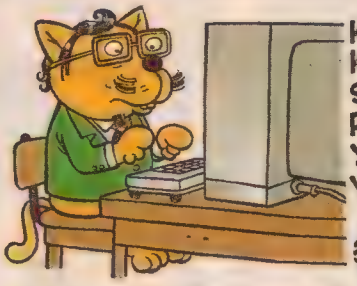

Emmii, benim kedim yatakta yatıyo. Hem de benim yatakta. Beni uyutmuyo. Ben de kanepede yatmak zorunda kalıyorum. Bana yardım et.

Erdem Bilgin

Cevap: Olmaz öyle. İkiniz beraber gidin bir çek-yat alın. Akşam olunca sen çek o yatsın, sabah olunca o kalksın sen it. Kapanır o, yer kaplamaz. Rahat edersin.

Hocom, camın beride yovarlak kutu var, içinde bahçe var bitkili. Pati bitkiye deyince, bitkideki patiye geçiyor. Pati yere basmıyor hocom. Acıyor elettirik gibi.

Rumuz: Çok acıtış

Cevap: Pencere içinde saksı der gibisin yavrum. İğneli fişi mi gibi içinde var? Ha yavrum? Hangi patini acıttı? Döverim ben onu. Hadi sen git seke seke. Batıyor yakıyor kaktüs.

(Soruyu gönderen: İsmail Akbulut)

PANTOLON METİNFİDAN

metinfidan@leman.com.tr

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES

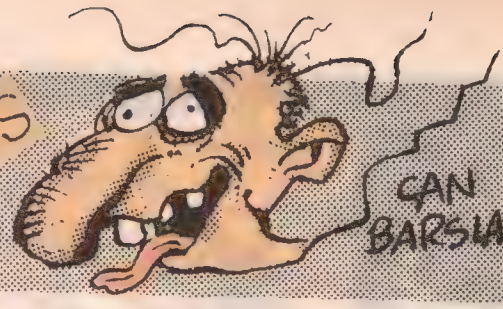

CAN BARSLAN

1

2

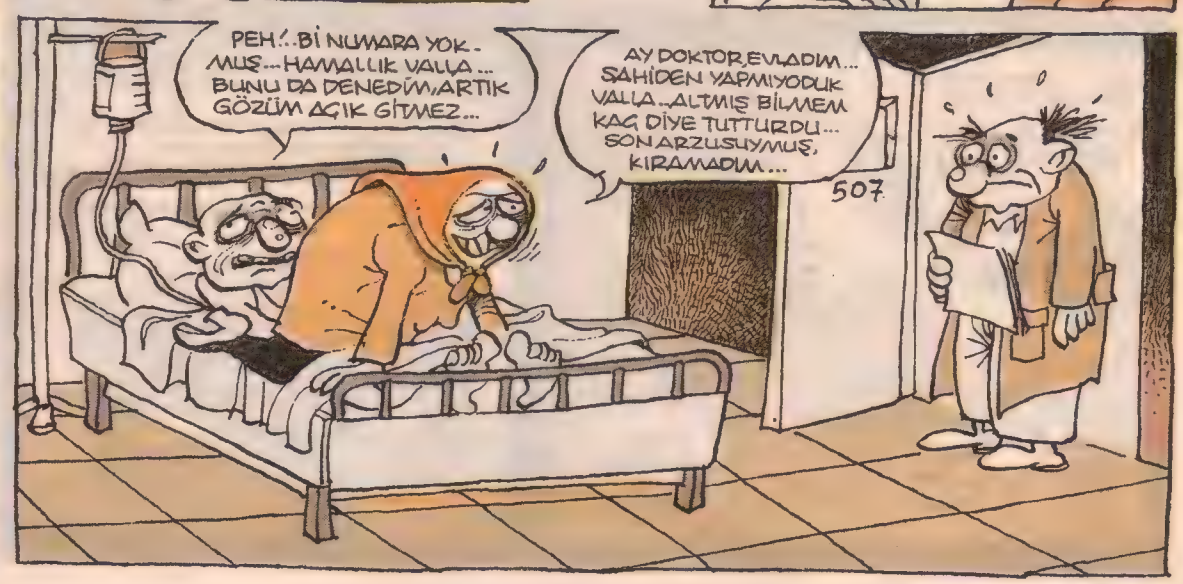

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER

Vezir Klavdividyus, gel bakayım şöyle. Kaç parmak kaldı dün akşamdan? İki mi? Ayaklara da iyice bi bak bakalım. Canım vezir parmağı çekti gene.

Kral 504. Delilah Öbrah

Size emrediyorum komutan vidaletto. Urp. Dağılan orduyu toplayın ve tuh derhal tuh savaş meydanına dönün. Ben on dakka daha yüzeyim burp hemen çıkıcam. Kurulanıp bi yemek yerim tuh akşamüstü ben de gelirim oraya. Abululubululu.

Kral 6.Horas

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

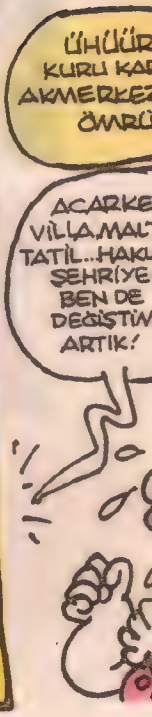

CAZCAR
kozzi@leman.com.tr

Hele canlar Kozzi funlar...Kozzi albüm geliyor...

suatozkan@leman.com.tr

KIKIK LEBLEBİ

SUAT ÖZKAN

intihar mektupları

Sevgili Sevgilim,

Ben iki süper mühendisin evlenmesiyle vukuu bulmuş bir çocuk olarak başladığım bu yaşamıma, feci baskılar altında devam ettim. Babam makine mühendisi, annem ise bilgisayar mühendisiydi. **8 yaşıma kadar onları süper zekaymışım gibi kandırabidim. Ama zekam sadece, futbolcu kartlarıyla önüme çıkanı kökmeme yetiyordu.** En güzel anaokulları, en özel ortaokullara yolladılar. Süper zeki olmalarına rağmen, **"koleje gönderirsek süper bi çocuk olur, belki de Nasa'ya uğurlarız yarın öbür gün" şeklinde düşünmeleri onlara olan saygımı inceden zedelemişti.** Lisede olayı çakızlamalarıyla birlikte beni devlet lisesine yolladılar. Kolejden geldiğim için bi iki tartaklandım. Kafamı koltuk altlarına sıkıştırıp bir iki vurdular. Ama o kadarla bitti. Güzel insanlar vardı. **Okulumuzun bahçesi küçük ve sevimliydi. Tenefüs zili çalınca, erken çıkıp durucak yer kapardık.** Acıbadem'in en küçük arazisiydi belki de. Yine yer kaptığım bir gün, okulun bahçesinde bir kız gördüm. **Ve hemen ekmeğimi öpüp, üç kere alnıma koyup sonra yere bırakıp, kıza aşık oldum.** Ve gittim açıldım. O da inceden beni sevdi. **Ama büyük ihtimalle aşka "ÇIKTIIIIM var" gözüyle baktığı için düşünmesi uzun sürmedi.** Kısa sürede, rüyalarım, hayallerim ve tüm yaşamım onunla doldu. Kadıköy'ün tüm sokaklarında onun adını anar oldum. Babam süper okumuş olsa da karakterli davranıp, özünden kopmamıştı. Ama sevgilimi yani Begüm'ü eve getirdikten sonra kararımı değiştirdim. Ben sonuçta kolejliydim. **Babam bizimle, "Gızlaar size cacık yapim mi?" ve "Sapına kadar Refahiyeliyiz" şeklinde diyalog çabalarına girince yıkılmıştım. Çünkü ben sevgilime aslen Floransa'lı olduğumuzu söylemiştim. Arkadaşlarım bizim evde "acid jazz" dinlendiğinden şüphe bile etmezlerken, artık Türkü Şovlarla çoşa gelen bir çekirdeğe sahip olduğumuzu gördüler.** Duy beni sevgilim, ben böylesi zor durumlara göğüs gerdim, gerdan kıvırdım. Sen hiçbir zaman benim kıymetimi anlamadın. Ben evimin bunalım erkeği olmaya razıydım. İşten geldiğinde seni aşağıda karşılayıp, " Dur ben taşım çekil, ben çıkarım" şeklindeki hayallerimi sana anlattığımda, bana neden kızdığını şimdi bile anlayamıyorum. **Halanın oğulları geldiğinde, misafirlerimize Fransızca müzik açıp "Bak bak nasıl gırtlaktan okuyolar" diye kültürümü göstermedim mi?** Kendimi ailene sevdirmek için elimden geleni yapmadım mı? Ama bu engin bilgilerimi, hem güzel hem özellerimi anlamadın. Ve gittin beni en yakın arkadaşımla aldattın… Ben sizi elele yakaladığımda, uyuyo numarası yaptınız. **Ve benim "Aaa şimdi gideyim sonra gelir kızarım ben ikisine de" deyip ufka doğru kaybolucağımı sandınız.** Evet kaybolucam belki ama tamamen kaybolucam. Artık aranızda olmayacağım. **Aldatılmak ağırmış ama, uyuyo numarası yaparken, gözlerinizi kısıp ince ince beni süzmeniz, iyicene yaraladı kalbimi. Elveda hayat…Elveda Begüm….**

Egemen Merdan
egemen@leman.com.tr

Ercan Neoldubize

Erhan Candan

erhancandan@leman.com.tr

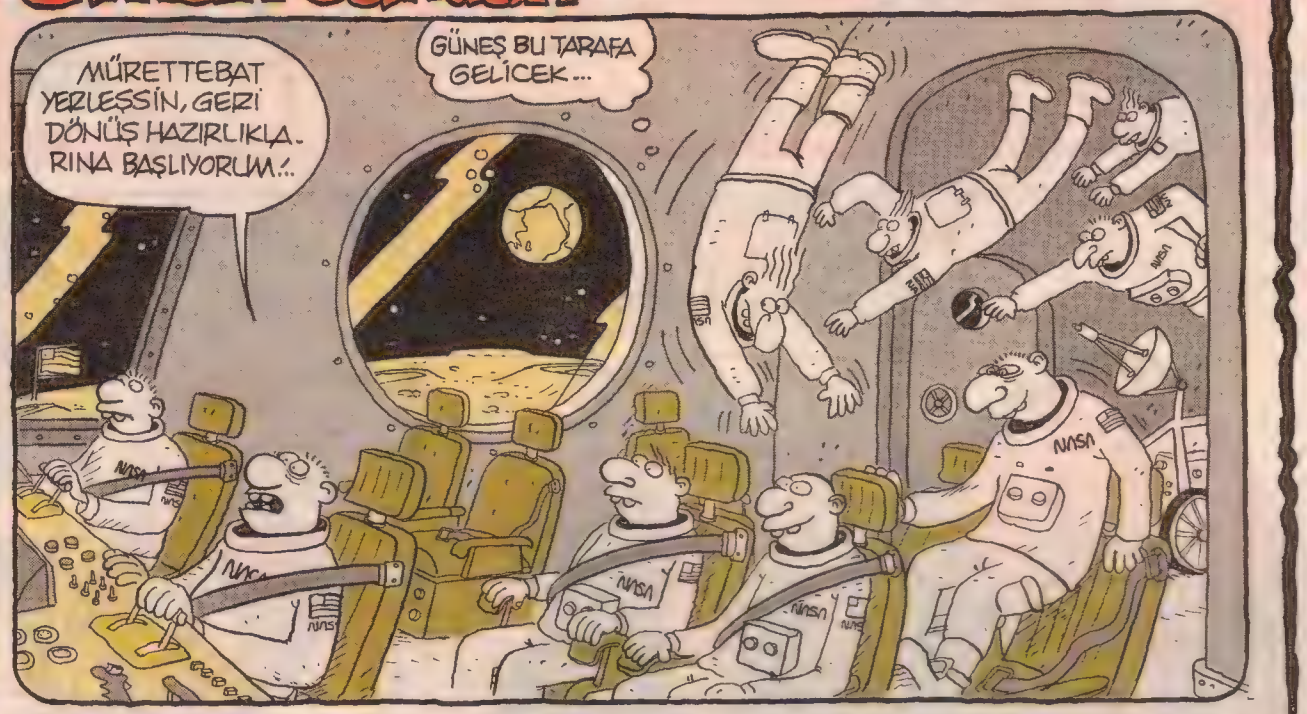

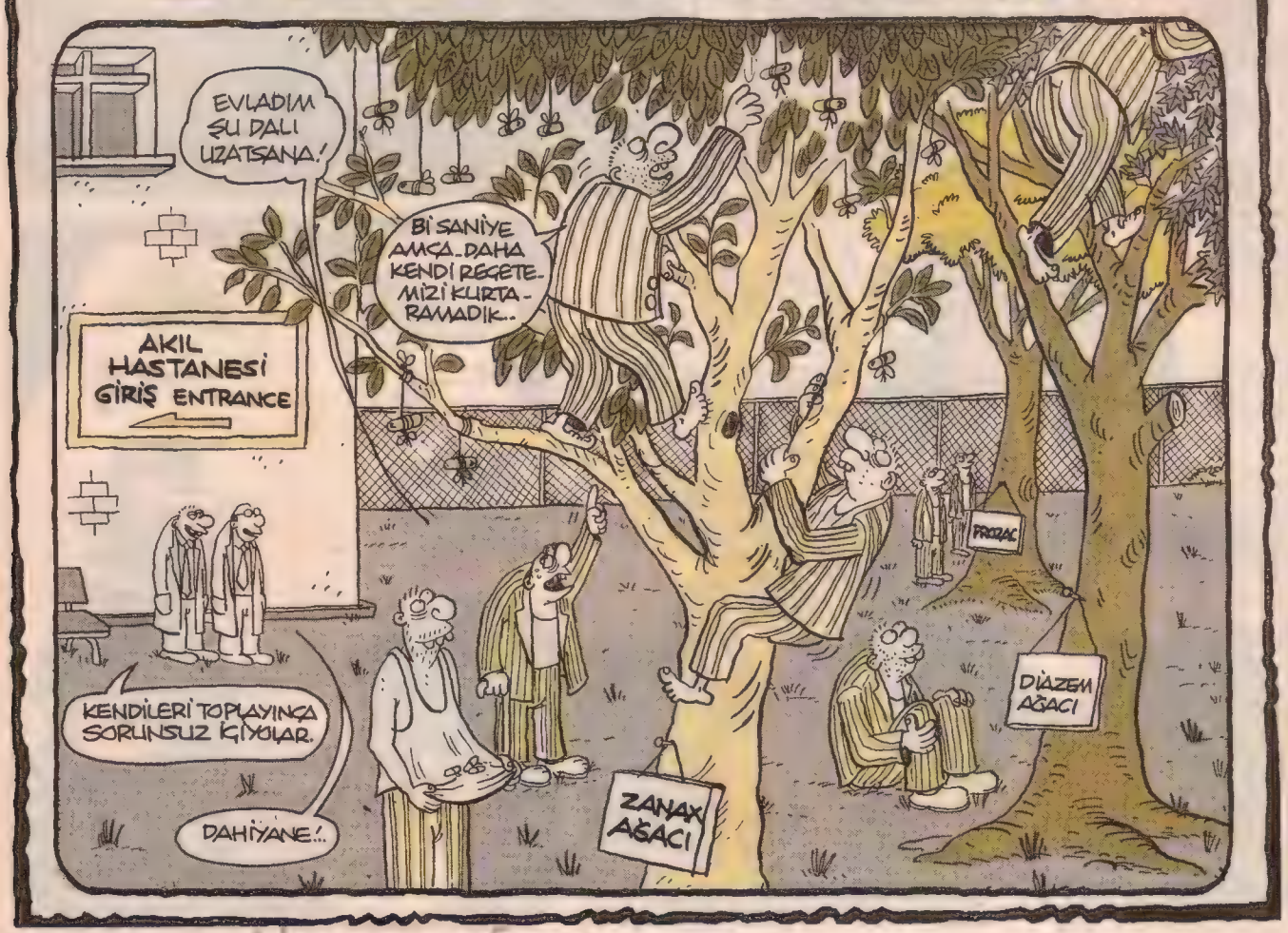

BAFUŞ

barbaros@leman.com.tr
Barbaros Altuğ

Akşamsefası

bahadirboysal@eleman.com.tr

SİSTEM BENİ ISIRIR, BEN DE SİSTEMİ...

BENCİL BOYSAL

ENFORMASYON'06

İlişkiler nasıl sonlanır oldu?? Şu kadın, sevgilisinin cep mesajlarını görmüş.. Beriki, manitanın bilgisayarında chat.. Messıncır kırıştırmalarını yakalamış. Ve kızlar webcam'ı açıp neden bu kadar götünü, başını açar olmuş ele güne?.. ***"Ormana girdiğim zaman yeşil kusarım"*** diye bir lafı var Picasso'nun.. Bir geçiş aşaması belki de bu.. Enformasyon.. Bilgi çağı ski.. "Hiçbir şey gizli kalmayacak" goygoyu... Doğru aslında... Gizli kalması gereken sadece KERAMETtir derler.. (Asıl keramette budur zaten.) Yani kaldırın cenazenin örtüsünü... **Hakikat,** kör mü?.. Topal mi?. Bilelim mına koyim.. Bu cihan, hep ağlama yeri değilki sadece.. Allah'ından gafil yaşama yeter.. Fakat geçenlerde bi ebeveyn muhabbetini dinledik, duyduk.. Kızı henüz liseye gidiyor.. "Kızım, niye erkeklerle yatıp kalkıyorsun???" "E ne yabalım yani anne.. Erkekleri kendimize hayran bırakmak zorundayız.." **Hoooppaaaa!!!** Yelloz, ne enformasyon yapmış.. ***Bindirdim kızını arap atlarınaaaa...*** Haddi hayırlısı bıkılım...

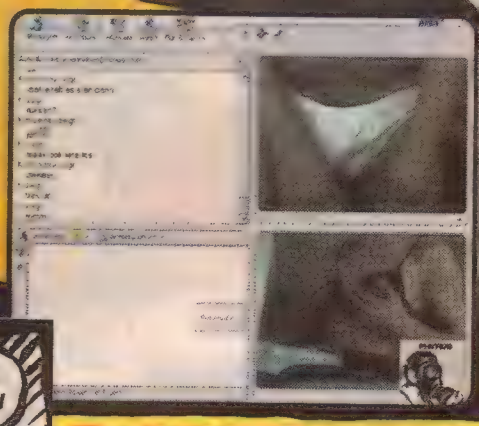

VAH LİSELİM, DAR ELBİSELİM

PAMUUUK

Yahudi bir-iki arkadaşım var.. Saf Yahudi... Ama işte benim kadar doğma büyüme Türkiyeliler... Şu **Fransa-Ermeni, soykırım** mevzusuna pek içerlediler!.. tuhaf bi sergüzeştmiş gibi gülesim geldi.. Yani Yahudisin nihayetinde.. milliyetçilik kavramı spesifik?.. Ya da yaşıtım Türk Yahudiler bal-kaymak.. Pırlanta gibi kankam bunlar.. Orhan Pamuk'a da uyuz olmuşlar.. öte yandan Orhan Pamuk'ta bizim mahalle Cihangir'li.. Yüz kere gördüm belki, kafasını kaşıya kaşıya yürürken.. Dün, geçerken baktım evinin önünde ustalar, kalfalar.. Abinin evine yeni pimapen döşüyolar :) Teheey.. bi buçuk milyar lira Nobel ödülü işte böyle kıyı kıyı...

HÜNGÜR

*Esnaf lokantasında yemeği yiyodum, her zamanki gibi... Kasadaki ihtiyarın kankası geldi... Fatih semtinde ziyaret etmiş.. Peygamberin hırkasını görmüş.. Hırka-ı Saadet.. Hüngür hüngür ağlıyor.. Evet biliyoruz.. Bu ziyaretler hıncahınç oluyor ve gidenler hırkanın önünde zangır zangır titreyerek ağlıyor.. Yahu bu ne kadar ayıp bişey.. Allah şafağına nail böyle olunmazki!! Peygamberin yasakladığı putperestlik böyle bişey değil miydi zaten?.. Peygamberin sandaleti de orda.. Ona da ağlıyorlar.. Çift dikişli sandaletler.. Yani günümüz modasına da uygun.. **Niye bunu yapıyorsunuz ki??**.. Hele şu Show TV.. İftar vakti ekranda dev gibi orucu ne bozar, ne bozmaz listesi hazırlamış... **"Kulak damlası orucu bozar." "Göz damlası.. Burun açıcı VICKS.. Ve yalan söylemek orucu bozmaz!!"** Bir eviiyanın muazzam bi sözü vardı.. **"İlahi aşk, dünyevi aşka gözlerini kapar.. Ama tek başına yapamaz bunu.. İçinde mutlaka dünyevi aşktan, zevkten bi parça vardır.."** İşte bu ruh boşalmasının bokunu çıkarmışlar meğer.*

PLAKA YERLİ BAK?

Bu hafta sonu Beşiktaş-Gençlerbirliği maçı vardı.. Beşiktaş kazanmış.. Taksim'den Gümüşsuyu ver elini Arnavutköy'e kadar spor trafiğine denk geldim.. Trafik gımıl ilerlemiyor.. Taksideyim.. Az ilerde arabalardan fırlamış coşkulu taraftarlar var.. Az beride de henüz İstanbul'da tek tük boy gösteren "bayan taksi şoförü".. Coşumculardan biri sıkışık trafikte gazını alamadı.. Kadın şoförü farketmiş.. Üç saniye içersinde kadının taksisini dil içinde bırakıp, arkadan tüydü!!!

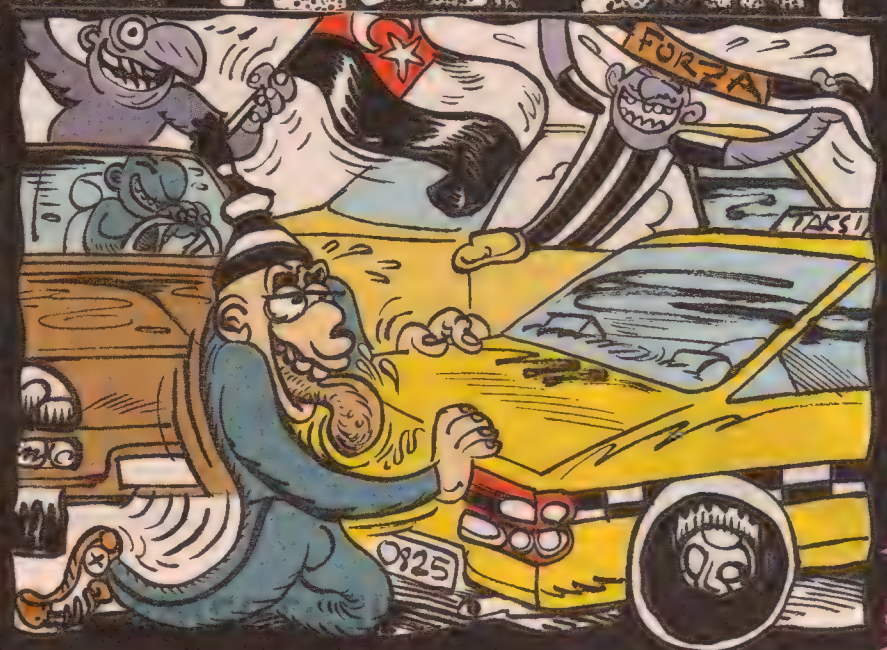

AH ŞU ÇILGIN TÜRKLER

*Bu internetten, Google'da "çocuk pornosu"na en çok "tarama" yaptıran Türklermiş ya hani.. tüm dünyada bu konuda en fazla sörç yapan İstanbul, İzmir, Ankara çıkıyo falan.. Şimdi Sivil Toplum örgütleri alev aldı alimallah.. Kampanyalar, imzalar.. Her kötü şeyde lider olduğumuz gibi Türkler bu konuda da önde mi diye.. Sonradan baktık ki, işin aslı pekte öyle değilmiş.. Avrupalılar çocuk pornosunu internette "child porn" diye aramaz.. **Jargona ters..** Böyle birebir ya Türkler, ya araplar arar (araplar da niye arasın zaten.. Orda çocuk yaşta kızlarla gerdeğe giriyolar halihazırda.) Yani mevzu aslında bir "dilbilim" hadisesi... Araplar'ın bile seksle sorunu yok.. Çözmüşler.. Peki biz niye böyleyiz? **Bizi niye kimse sevmiyor?..***

KAAN ERTEM @leman.com.tr

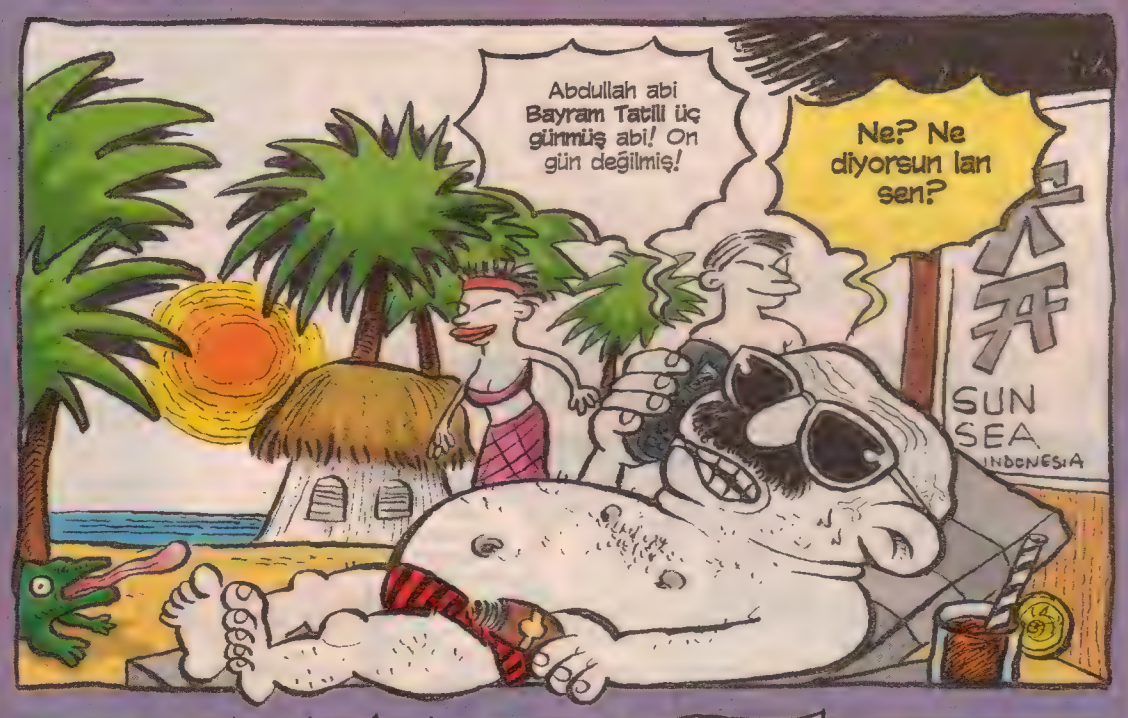

Kaan Ertem'in sevdikleri ve sevmedikleri..
"Hiçbir Bayram ziyaretini kaçırmaz, ikram edilen her şeyi yer.."

LAN!

Hakan Gülseven

İbrahim Tatlıses, Kuşadası'ndaki otelinin inşaatında çalışıp parasını alamayan ve doğal olarak hakkını arayan bir işçiye bağırıyordu, "Beynini kurşun doldururum!" diye. **"Ramazan bayramı geliyor, çoluk-çocuk aç,"** diyen başka bir işçiye ise, "Bana ne lan!" diye cevap veriyordu. Elinde bir saplıkla, işçilerin üzerine yürüyordu. Bu görüntüler bir magazin programında yayınlandı. Ve bir Allah'ın kulu çıkıp da bu mevzu üzerine laf etmedi. Hiçbir savcılık soruşturma başlatmadı. Görüntüleri yayınlayan magazin programı, "Biliyoruz, İbrahim Tatlıses adam gibi adamdır, bu meseleyi çözer," yorumuyla olayı kapattı. Gazeteler, haber bültenleri işi görmezden geldi...

Neymiş, İbrahim Tatlıses inşaat işini taşeronlara vermiş, onlar da işçilerin parasını ödememiş. İş yasasının en temel maddesidir; işini bir taşerona devretmişsen ve o taşeron işçilerin haklarını vermiyorsa, yükümlülük senin üzerine kalır. Geldiği yeri unutan, yanında fedaileriyle işçilere artistlik yapmaya kalkan, hakaret ve tehditle üzerlerine yürüyen böyle bir acayip ademe ne denir ki? Desen de anlar mı? Yine de deneyelim:

"Ey İbrahim Tatlıses, işçileri dansöz Asena'yla karıştırmayacaksın, emeğinin karşılığını isteyenlere dayılanmayacaksın. Çok dayılanmak istiyorsan, git kapılarında ekstra peşinde koştuğun para babalarına dayılan, bebelerinin çük kestirme törenlerinde kafana kafana dolar fırlatanlara artistlik yap. Yüreğin, bileğin yeterse tabii..."

Bu memleket tuhaf bir yer işte. Adam televizyonda "Beynini kurşun doldururum!" diye bağırır, hesap soran bulunmaz. Lakin üniversite öğrencileri, "Yeter! Soygun yapıyorsunuz. Parasız eğitim hakkı istiyoruz," dediği zaman, koca koca profesörler birden 'savcı' haline dönüşüverir; sonra gelsin disiplin soruşturmaları, gitsin cezalar... Kendine bilim adamı-kadını diye sıfat takanların, mesela İstanbul Üniversitesi'nde, onca zorlukla üniversiteyi kazanmış bir inşaat işçisinin oğlunu, gözlerini kırpmadan kapının önüne koyabilmesi nasıl bir vicdana sığdırılabilir ki? Türkiye'nin en eski eğitim kurumlarından olan bu üniversitenin rektörü, üstelik bir de Siyasal Bilimler fakültesinin bulunduğu bir ortamda, "Üniversitede siyaseti bitireceğim," lafını nasıl edebilir? Rahatsız mıdır, nedir?

Bilimsel üretim gerçekleştirmesi gerekenlerin savcılara dönüştüğü, dahası üniversitelerin kabzımallaştığı bir memlekette, sağlıklı bir tek hücre bulamazsınız. Evet, artık rektör koltuğuna kabzımalları oturtmak mümkündür. Bir kabzımalla rektör arasında hiçbir fark yoktur. Her ikisi de birer yazar kasa başına oturtulabilir ve bu manzara tuhaf kaçmaz. Döner sermayelerde akademik ürün pazarlaması ile, kabzımalda patlıcan pazarlaması, iktisadi bakımdan aynı muhtevaya sahiptir.

Geçen hafta, İstanbul Üniversitesi'nden atılan öğrencilerle dayanışma için Beyazıt Meydanı'ndaki basın açıklamasındaydık. Yazıldı, çizildi. Saçma sapan gerekçelerle onlarca genç okuldan atılmış veya uzaklaştırılmıştı. Bunu protesto ediyordu öğrenciler. 300 kişi ya vardık, ya daha da azdık. Çevik kuvvet üniversitenin önüne yığılmış, etrafa da yaklaşık 100 kadar sivil polis yayılmıştı. Bu kadar polisin oraya yayılması ve yığılması bir tercih sorunudur. Sokaklarında uyuşturucu ve fuhuş tezgahlarının kurulduğu, önüne gelenin birbirini tepelediği bir memlekette, bu polisler solcu öğrencilerin peşine takılmak yerine uyuşturucu tacirlerinin peşine düşse, İstanbul'da iki günde uyuşturucu bitirilir. Ama bu tercih edilmemektedir. Dahası, her çete operasyonunda bir kısım memur da şerefle yerini almaktadır. O halde tercih edilen, bu çarkın sürdürülmesidir.

Memleketin nereye gittiğine dair acayip bir örnek vereyim. Evvelki hafta Ankara'da, Konur Sokak'ta, üzerlerinde formalar, ellerinde sopalar taşıyan 25 kadar futbol taraftarı, "Satanizme ölüm, kedilere özgürlük!" naralarıyla sokağa daldı ve bir dershanenin önünde bekleyen uzun saçlı gençlere girişti. N'oluyoruz diye uzandığım ikinci kattaki bir kafeteryanın camında öylece kalakaldım. Bir genç yere yığıldı ve yaklaşık yarım saat sonra gelen ambulansla hastaneye yollandı...

Geleceğine sahip çıkmayı, yani siyaset yapmayı akıl bile edemeyen, kentin merkezindeki 'öteki'leri kendi yoksulluklarının ve düşkünlüklerinin müsebbibi gören genç adamların bu infiali, memleketin gittiği yerin ipucunu vermektedir. Devletin kurumları, yağma ve talan çarkını muhafaza etmeye göre kodlanmışken, işçilere, ağzından köpükler saçarak, "Beynini kurşun doldururum!" diyenleri ya da uyuşturucu tacirlerini, pezevenkleri takip edecek yerde solcu öğrencilerin peşine düşmüşken, sokaklarda 'öteki'leri doğramaya girişen güruhların peydahlanmasına kimse şaşırmamalıdır. Barbarlığın kör bıçakları kesilecek boğaz aramaya başlamıştır...

Bir araya gelme cesareti bu gidişatın en önemli panzehiridir. "Beynini kurşun doldururum lan!" diyenlere, hep beraber, "Bi bok yapamazsın lan!" deme cesareti...

ERHAN GÜNEŞ

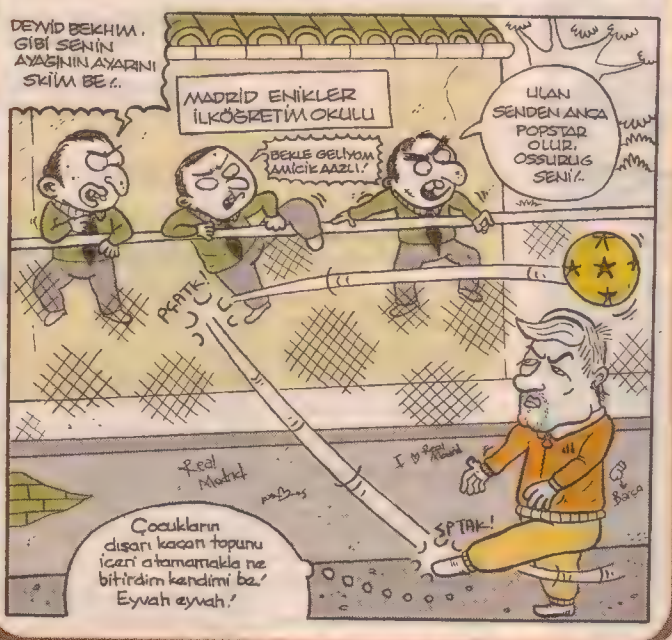

YASİN 250ĞLU

yasin25@leman.com.tr

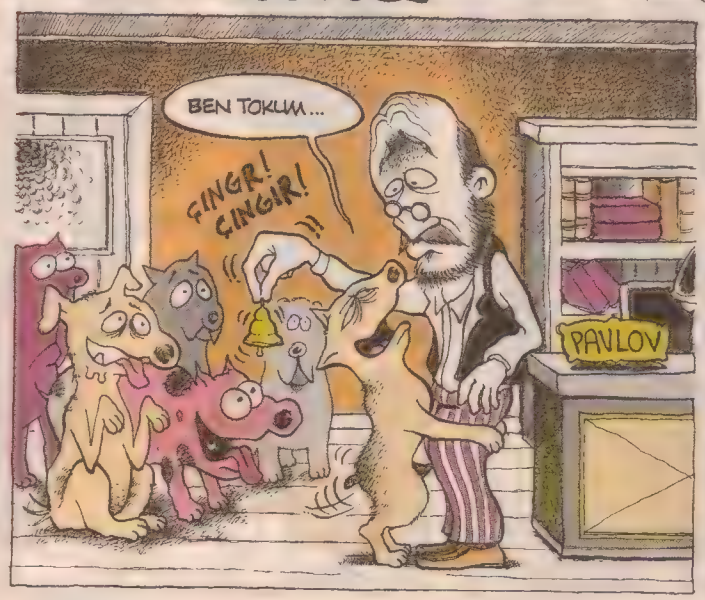

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

KAFASI AÇILAN ADAM, ZİKO YUSUF!

SEKSEN GÜNDE DEVRİ ALEM

MAL

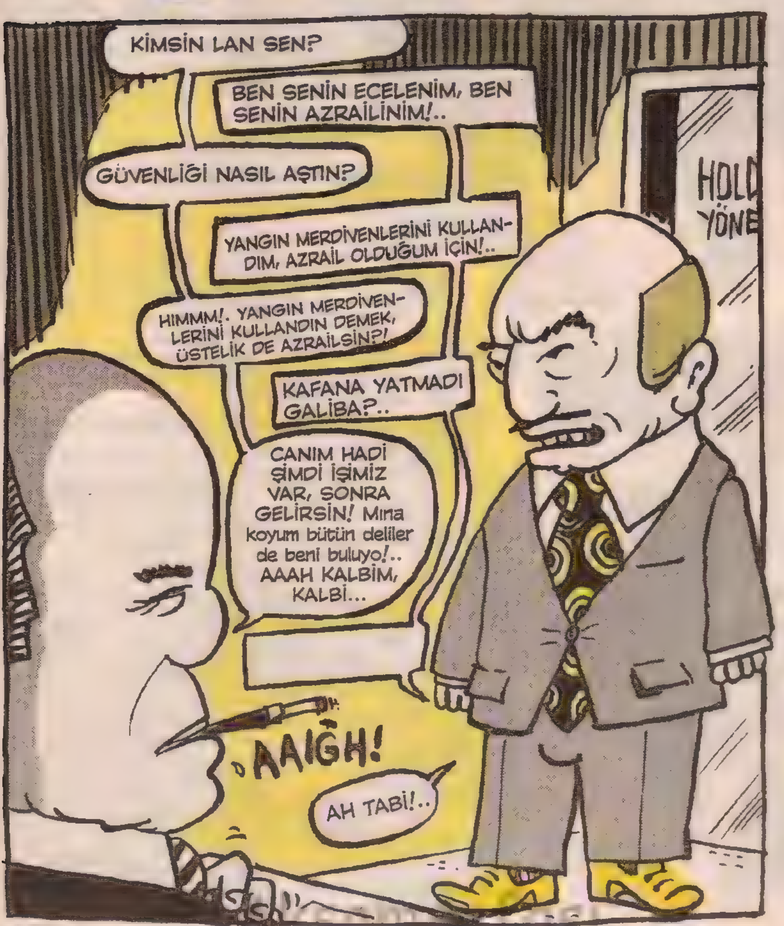

ÖLÜMSÜZ RUH FANTOM VE EŞİ DİANA

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

Bu seferki (34 nolu) dedoku biraz kazıktı. Çözene kadar dünyayla bütün bağlarım koptu. Biraz daha kolay sorsanız sevinirim.. Sizi seviyorum.

Bir dost:)

Derginin bağımlısı olarak ben de bişeyler yazmak istedim. Bu sene ÖSS'ye hazırlansam da tek eğlence kaynağım Leman... Perşembe akşamlarım sırf Leman için... Hepinizi çok seviyorum:) Çağçağ:) Ne davalar atlatsanız da hepsini de kazandınız. Her zaman arkanızdayız... Ve dedoku vazgeçilmez birşey haline geldi. Herşeyi hatırlıyorum:P. Hoşçakalın.

Gizem T./Aydın

Öncelikle her sayıda çok iyi iş çıkardığınızı belirtmek istiyorum. Elinize kolunuza yüreğinize sağlık... 779.sayıdaki Okur mektuplarında Ayşe Erol, Nihat Genç için beni üzen bir eleştiride bulunmuş. Söylemek gerekirse Nihat Genç bu ülkenin en iyi edebiyatçısıdır. Ki Nihat Genç'in dergimizde yazması bizim için büyük bir şanstır.' Kim okuyacak bu kadar texti?' 'Bir mizah dergisinde bu kadar politik ve siyasetin işi ne?' tarzındaki cümlelerine katılmak mümkün değil. Onun tarih bilgisi, olaylara bakış açısı ve her yazdığı o uzun(!) textler bizim için bence birer derstir. Ona Nihat Genç abimizi biraz daha yürekten okumasını tavsiye ediyorum ve tüm Leman ekibine iyi çalışmalar diliyorum...

Erdi Bayram/Muğla

Selamlar LeMan ve LeMan dostları;

Profesyonel! LeMan'cı oluşumun 1. yılı içindeyim (daha önce de okuyordum ama her zaman değil). 17 yaşındayım... Nedendir bilinmez LeMan toplamaya başladığımdan beri bende bir g.t kalkması oldu, afedersiniz. Çünkü kime desem "ooo yakışır!" gibisinden tepkiler aldım. Beni LeMan ile tanıştırdığı için dayım Şenol Yamaç'a sonsuz teşekkürler ediyorum. Son olarak hepinizi çookk seviyorum. LeMaNIST TUTUM ENGELLENEMEZ!!! Başarılar...

Miraç:)

Merhabalar Leman...

Geçenlerde okula Leman'la gitmiştim, hani reco'nun kapak olduğu sayı... Bizim okul muhafazakar dolu bi okul, yani küçük küçük keneler var... Ben ders çıkışı dergiyi gizleyerek okuldan çıkarken bi hoca dergiyi farketti. Ben eyvah falan demeye başlarken hoca LEMANCI çıktı!! Accayip şoke oldum... Hocadan istemesem dergi hocada kalacaktı...

Umarım bunun gibi güzel vakaları sıkça görürüm. Hepinize can-ı gönülden sevgiler...

realpeace@mynet.com

Selamlar,

Son kez Ekim 2001'de okumuştum Leman'ı. Tam beş yıl sonra tekrardan buluşmak hoş oldu. Bugün 9 Ekim Pazartesi. Artık günde sadece 40 dk. güneş vuruyor avluya.. Dergi tam da güneş payım zamanında ulaştı elime ve ben de payımdan feragat edip yumuldum Bekir'le Timsah'a. Bekir aynı Bekir... Sanırsam Timsah iman etmiş! Hayırlısı neyse..

5 yıldır uzaklardaydım belki. Ama aramıza yeni katılanlardan Lemancı bulduğumda saatlerce muhabbetini yapardık. Gerçi bulunduğumuz ortamda laçkalık, laubalilik, yozlaşmışlık serkeşlik gibi iltifatlarla itham ediliyorduk bu sohbetlerimizde.

Ama yine de vazgeçemiyorduk bağımlılık gibi bir durum doğallığından oluşuyordu. Sonuçta dağbaşında, uzun ve yorucu bir yürüyüşte, bir su başında bir mağarada yapılan Leman muhabbetinin tadı herhalde hiç bir mekan ve zamanda o kadar keyifli ve dinlendirici olamazdı..

Daha önce bulunduğum cezaevinde (Erzurum) gazete dağıtan bir memur gazete isteyip istemediğimizi sormuştu.

Aynen:

- Sen bişey alacak mısın?
- Evet memur bey. Bu haftalık bir tane Leman istiyorum.
- Ona ben bakmıyorum birader. Sebze-Meyve ile ilgilenen memur arkadaş var. Ona söylersin dış kantinden alır.. Hem öyle bi tane felan olmaz uğraştırma memur arkadaşı kilo ile alman lazım..

Velhasıl bölücülük yapmamak için ben de 2 kilo limon yazdırdım.. Her neyse verdiğiniz cevapları alt alta yazıp yolluyorum size.

Yalnız bu iş bir çok kişinin gözünü bozacak gibi. .

Olur da kazanırsam ödülümü tişört veya kitap olarak seçmem lazım.

Çünkü diğerleri (Kupa, don vs.) cezaevi kantininde olduğundan dışardan gelmesi, alınması YASSAH.. Selamlar saygılar.

Bülent Iğrek/E Tipi Kapalı Ceza ve İnfaz evi C-7 Gümüşhane

Merhaba,

Orada mısınız? biz hâlâ burdayız. tecritte. Görebiliyor musunuz?

Şu anda çevrenizde neler var? Masa.. kapı, duvar.. İnsanlar?.. Gözlerinizi kapattığınızda onlar yok mu oluyor?

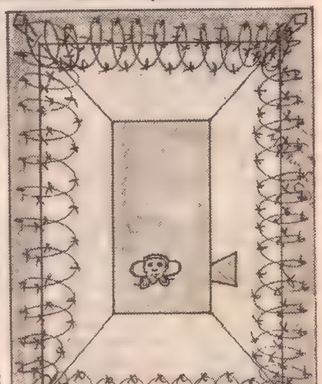

Ölüm oruçları ile birlikte tecrit de 7. yılına giriyor. Tecrit kocaman bir kuyudur. Ama bu kuyuya attığınız her taş, onu yok etmenin bir aracıdır aynı zamanda.

Bir taş da siz atın..

Görmeseniz de biz buradayız. Peki siz orada mısınız? Hep birlikte tecrite son diyelim. Bu vesileyle gelmişken Bayramınızı da kutluyoruz.. Selamlar...

Serdar Karaçelik / 2 No'lu F Tipi Hapishane Tekirdağ

ÖDÜLLÜ LeMan DETAY DOKU-36 BULMACA

DE-DOKU

DE-DOKU BULMACA

Zekayı ilerletir, ayrıntıcılığı ve sabrı geliştirir.. Alzheimer olmayı engellediği tescillenmiş olduğu gibi, hiperaktiflerde ve indigo çocuklarda sakinleştirici etki yaratmaktadır.. Evde neyi nereye koyduğunu bulamayanlarda 3 bulmacadan sonra kaydadeğer ilerlemeler gözlemlenmiştir.. Haydi rastgele.. **Karelerdeki detaylar bu sayıdaki hangi köşe ve çizere aittir?.. Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kurayla seçeceğimiz 20 okura imzalı LeMan albümleri, ciltleri, tişörtleri ve sürpriz hediyeler veriyoruz.. Katılanlardan 1 kişi ise komple hediye paketi kazanıyor. Doğru yanıtlar postalarınızın bize yetişmesi için 2 hafta sonra yayınlanacak.**

1 .....

2 .....

3 .....

4 .....

5 .....

6 .....

7 .....

8 .....

9 .....

10 .....

11 .....

12 .....

13 .....

14 .....

15 .....

16 .....

34 NO'LU DE-DOKU'NUN CEVAPLARI

1- Bezgin Bekir/Tuncay Akgün 2- **Paf-Ersin Perk** 3- Behiç Pek 4- **Hamdi Yüzbaşı/Mahmut Tibet** 5- Paf-Zafer Dilekçi 6- **Pantolon/Metin Fidan** 7- Çetin Küçük 8- **Paf-Hekim Ali Babacan** 9- Yasin 25oğlu 10- **Bezgin Bekir/Tuncay Akgün** 11- Pantolon/Metin Fidan 12- **Çetin Küçük** 13- Kıllanan Adam/Ahmet Yılmaz 14- **Erhan Candan** 15- Behiç Pek 16- **3. Sayfa Erdener Abi/Mehmet Çağçağ**

778. SAYIDAKİ 34 NO'LU DE-DOKU'DA KAZANAN 20 OKUR

Aysun Şahbaz/Istanbul - Yusuf Onur Öge/Aydın - **Ayfer Keskin/Edirne** Ali Akkoç/Ankara - **Zeynep Ak/Zonguldak** - Kadir Şahan/Istanbul - **Ebru Vural/Isparta** - Nedim Özer Hoşol/İstanbul - **Serkan Aydın/Izmir** - Aylin Tokgöz/Bolu - **Muhammed Fatih Küçük/Istanbul** - Seda Çağlan/Eskişehir - **Yasin Öztürk/Çanakkale** - Serpil Kurtay/Istanbul - **Melda Kapı/Izmir** - Semiha Göktürk/Ankara - **Havva Şen/Izmir** - Gökhan C. Karaçal/Hatay **Kompile Hediye Paketi Ayşe Sönmez/Bursa** **Kitap+Tişört Mustafa Şalap/Ankara**

İsim: .....

Adres: .....

.....

Tel: .....

E-mail: .....

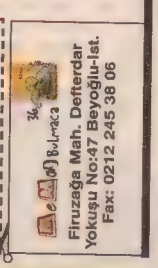

SAYI: 780 ● 19 EKİM 2006 PERŞEMBE
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR
● **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN ● **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR ● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 ● **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/IST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / Istanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

KASABANIN SIRRI

Medya diktatörlüğünün son zaferi: Nobel.

Rezil bir çağa düştük. Cesaret, dürüstlük, açıklık, ahlak, gazetecilik tamamen yokoldu. "Tamamen" kelimesini kasıtlı ve bilinçli kullanıyorum. Nobel festivalini kutlayan, kendinden geçen, Nobel sevinciyle çıldıran yazarların tümünü okuyunca çok şaşırdım. Tek biri hırsızlığından sözetmiyor. Günlerce bütün gazeteleri tarayıp ince ince okuduktan sonra, şimdi, tamamen kelimeşini matematik bir keskinlikle doğrulayıp topunu birden kastederek kullanıyorum.

Ben TV konuşmamda, bu hırsızlığı saklamayın, ne kadar saklayabilirsiniz, Avrupa'dan bir araştırmacı birgün bu hırsızlığı bulup yazar ve dünyaya rezil olursunuz, dedim. Tınlayan, ipleyen, umursayan olmadı. Ve günler böyle geçti, sessiz.. Derken, bugün Pazartesi NTV sabah haberlerinde yabancı basını özetleyen Zafer Arapkirli'nin ağzından nihayet İngiltere'de Orhan Pamuk'u eleştiren bir yazarın makalesinde Beyaz Kale kitabının çalıntı olduğu dillendirildi.

Orhan Pamuk'u yakından tanıyanlar günde onlarca kez gazetecilerle sıkı fıkı görüştüğünü bilir. Son yıllarda da yabancı gazeteci ve gazetelerde özel dostluklar kurduğunu ve bu ince derin dostluklar kurmayı belki de tarihte başka hiçbir edebiyatçının başaramadığını bilir söyler.

Hırsızlığını saklamayı özel ilişkilerle mi başardı, bilemiyorum. Ancak çağımızın en başanlı reklam/ajans/tanıtım/marka uzmanlarına ders verecek dünya çapında imaj yaratma yeteneği olan bir yazarla karşı karşıyayız.

Ve Nobel yollarında malum lobilerle işbirliği ayyuka çıktı. Orhan Pamuk'un Nobel sevdasına halkına ihanet ettiği katışıksız bir gerçeklikle ortada. Türkiye halkı Nobel'i kabullenmedi. Çünkü Orhan Pamuk halkını arkadan bıçakladı. Nobel uğruna tarihi sattı milletini sattı. Tüm dünya Nobel uğruna bir yazarın ne kadar alçalabildiğini izledi, şaşırdı, utandı. Orhan Pamuk'un haince açıklamalarına karşı soru soranlara verdiği cevaplardaki tutarsızlığı ve kem küm'leri ekranları başında herkesin midesini kaldırdı, halkımız iğrendi, kustu ve Nobel sahibi bu yazardan utandı..

Ancak şov sürüyor çünkü Orhan Pamuk özel dostluklarla elinde tuttuğu medya aracılığıyla karizma ve imaj'ını (bugün itibariyle) hala elinde tutuyor. Bakalım siz bu yazıyı okuduğunuz güne kadar bu karizma ayakta kalacak mı, yoksa, on beş/irmi yıl bu büyük sır gizlenmeyi başarabilecek mi?

Orhan Pamuk'un Beyaz Kale adlı kitabı düpedüz hırsızlıktır.

İspanyol Köle Pedro'nun Seyahat Günlüğü'nü almış ve sayfalarını hiç ama hiç değiştirmeden kitabına koymuştur.

Ve kitabına koyarken, uluslararası ve akademik, iktibas, alıntı, dipnot, işaretleme, belirti, yasal telif haklarına uygun hiçbir not açıklama yapmamıştır.

Ortada çalınmış bir eser vardır.

Bu hırsızlığı kimsenin farkedemeyeceğini düşünmüş olmalı ki, kendisi de hırsızlık ortaya çıktığı güne kadar hiçbir açıklama yapmadı, sesini çıkartmadı, kitabın getirdiği övgü dolu şöhret ve ün dolu sözlerle imajına imaj kattı..

Ve kitap 10/15 baskıyı devirince Orhan Pamuk yakayı ele verdi. İspanyol Köle'nin kitabının yeni baskısı yapıldı. Edebiyat ve Eleştiri Dergisi, Hürriyet'ten Murat Bardakçı yapılan sahtekarlığı harf harf cümle cümle paragraf paragraf ortaya koydu.

Kıvıramayacağını anlayan Orhan Pamuk yine sustu, ancak, Orhan Pamuk'u savunan yazarlar "post-modern" romanda olur böyle şeyler demeye başladı.

Yani, bizim zekamızla oynuyorlar, bizi cahil cühela yerine koyuyorlar, "post-modern" deyince hırsızlık meşru mu oluyor?

Böyle saçmalık olur mu?

Neyse, kitabın 10. baskısından çok sonra, Orhan Pamuk kem küm etmeye başladı çünkü yakayı suçüstü ele vermişti.

Suçüstü yakalandığı halde bu kitabın İspanyol Köle Pedro'nun aynen çalıntı olduğu açıklamasını yine yapmadı..

Türkiye'nin medyası sustu, yayıncılar birliği sustu, bir şekilde örtbas edildi..

(Bugün bu hırsızlığın boyutlarını merak edenler Edebiyat ve Eleştiri Dergisi'nin sitesine bakabilir.)

Hadi Türkiye'de medyayı ele geçirdiniz, sağı solu tuttunuz, yarın öbürgün, Avrupa'da bir acar edebiyat araştırmacısı, şimdi, internet sitelerinde cümle cümle paragraf paragraf yapılmış ve suçüstü yakalanmış bu hırsızlığı duyup yazmaya başlarsa ne olacak?

Dopingli haltercilerimizin elinden alınan madalyalar gibi Nobel geri mi alınır, bilemem. Bildiğim bu internet çağında bu kasaba artık bu sırrı gizleyemez..

Doping yaptığı anlaşılan halterciler gibi bugün gururlanarak manşet çekenler, yanın, çok utandık, yüzümüz kızardı, rezil olduk diye manşet çekecekler mi? Yoksa yine vur patlasın çal oynasın umarsız ve tiynetsiz hayatlarına devam mı ederler!..

Şerefsiz hayatlarına hiçbir şey olmamış gibi devam ederler, neden?

Neden, sayın İletişim Fakültesi hocaları ve öğrencileri, neden?

Açıklayalım.

Medya diktatörlüğü budur.

Gizler, maskeler, saklar, örter, göstermez, rezillik ortaya çıkınca, kepazeliğin yabancı basındaki akislerini de saklamaya çalışır.

Belki de tarihte ilk kez Nobel bir hırsız yazara verildi.

Ve Türk medyası asla bu yalanı/sırrı açığa çıkartacak gücü olgunluğu şeffaflığı dürüstlüğü açıklığı kendinde bulamaycak.

Bu ülkede yüzlerce köşe yazarınız var, yüzlerce TV'niz var, yüzlerce gazeteniz var, ama, hala, bu hırsızlığı hiçbiri yazacak kuvveti kendinde göremiyor.

Çünkü Türkiye medyası, aşağılık kompleksini, bilgisizliğini, satılmışlığını aşamamış yazarlardan oluşur, çünkü Türkiye medyasında hem nalına hem mıhına vurup kimseyle arasını bozmak istemeyen yazarlar çok tutuluyor.

Neyse, medya diktatörlüğü nedir onu anlatalım.

İyi dinleyin!

Leman Dergisi'nin 95'li yıllardaki sayılarını bulup açın okuyun, göreceksiniz ki, biz o yıllarda, banka soygunlarını yazıyorduk.

Ancak bizim dışımızda tek bir gazete tek bir TV yazmıyordu.. Yüzlerce gazeteci yazmıyordu. Hepsi tutulmuş, anlaşmış, satılmış diyorduk ve satılmışlıklarını da yazıyorduk..

Dile kolay, bir yıl iki yıl değil, onlarca yıl medya (tamamıyla) banka soygunlarına yer vermedi..

Hep beraber gizlediler, anlaşıp örttüler, sakladılar, maskelediler. Yani, dünya tarihinin gelmiş geçmiş en büyük banka soygunları onlarca yıl profesyonelce gizlendi.

Medya diktatörlüğü budur. Sonra ne oldu? Milliyet Gazetesi Korkmaz Yiğit'e satılıyordu, ki, rezillikler kontrol edilemez hale gelip patladı ve Türkiye neye uğradığını şaşırdı..

Sonuç 80/160 milyar dolar uçtu, 50'ye yakın banka kapatıldı..

Peki yine yazdılar mı, hayır, mesela Korkmaz Yiğit'in mahkeme ifadelerini Yeni Harman dışında hiçbir gazete yazmadı...

Bizler medyanın sustuğu bu onlarca yıl boyunca ne öğrendik? Medyanın hırsızlıkları yıllar boyu saklayabilme gücünü gördük.

Aynı şey Karadeniz Otoyolu için geçerliydi, çünkü, bu yol tarihimizin en büyük projelerinden biriydi, maliyeti 35 milyar dolar ve müteahhit firmaların baskısıyla tam on yıl, yani yol yapılıp bitirilene kadar bu yol hakkında hiç haber çıkmadı..

Sadece bu sütunda söyledik, coğrafyaların en güzel parçası Karadeniz sahili bir cetvel gibi dümdüz edildi, yüzlerce küçük koy iptal edildi ve onlarca yıl medya sustu..

Medya ne zaman konuşmaya başladı, yol bittikten sonra, artık zaten dağlar yıkılmış, koylar asfalt betonla kapanmış, şimdi konuşmaya yazmaya başladılar.

Bu büyük yolsuzlukları gizlemek başarısı medya diktatörlüğünün gücünü gösterir. Ve zavallı halkın onlarca yıl sesini çıkartamadığını gösterir ve alçakların hırsızların ne kadar büyük devasa bir güçle bu ülkeyi sindirdiğini kırbaçladığını soyduğunu gösterir.

İşte Orhan Pamuk'un dehası burada.. 90'lı yıllarda medya bu soygunları yaparken Sibel Canlar'ı Orhan Pamuklar'ı manşetlere taşıyordu, çünkü, halkı meşgul edecek magazin haberlere ihtiyaç vardı ve Türkiye gelişiyor Avrupa Birliği'ne giriyor gibi yalanlara ihtiyaç vardı ve Özal'ın Naim Süleymanoğlu'nu gündem değiştirmek için Bulgaristan'dan elaltından para verip Türkiye'ye getirmesi gibi, Orhan Pamuk'un yazarlığı göklere çıkartıldı..

Bu büyük yaygarayla Orhan Pamuk'un tuğla çimento beton karışımı kitaplar yüz baskı yaptı. Yüz baskının yüzü de okunmadı, çünkü beyinler yıkandı, insanlar şartlandırıldı..

Böylelikle Orhan Pamuk kendisini dünyaya açacak yolu bulmuştu, o yol şuydu: Türkiye'de yüz baskı yaptı...

Avrupalı bu yüz baskıyı görünce şaşırdı ve kitaba hücum etti, bir kere Orhan Pamuk ismi Avrupa'ya taştı ve çok sonra hem Avrupalılar hem Amerikalılar Orhan Pamuk kitaplarının hiçbir şeye yaramadığını söyleseler de artık geç kalmışlardı.

Şimdi sizlere soruyorum bugün Nobel alan Orhan Pamuk şebek medya diktatörlüğünün banka soygunlarına susarak ya da hep susarak medya diktatörlüğünün şöhret gücünden faydalanarak doğru mu yaptı?.

Bizler ne yaptık, medya diktatörlüğünü eleştirdik, mahkemelere çıktık, soygunları kapak yaptık, tek başımıza gücümüz yettiğince bu dergiyi ortaokul harçlıklarıyla alan gençliğe olup biteni dürüstçe söylemeye çalıştık, ne oldu?

Şu oldu: Medya bize ambargo koydu.. Biz de kitap yazdık, kitaplarımız otuz baskılara ulaştı ama medya birgün olsun bizi tanıtmadı, röportaj yapmadı, yok saydı..

Sizce yanlışı kim yaptı? Medya diktatörlerinin gücünü almak için medyaya hiç laf etmeyen, hatta, İsrail'e Fransa'ya emperyalist Amerika'ya ve banka soygunlarına tek laf etmeyen Orhan Pamuk'un yolunu tutup Nobeller'e göz mü dikmeliydik..

Yoksa, Orhan Pamuklar'ın medyanın hırsızlık ve yolsuzluklarını yazıp, basında tek satır yer almamak mı, doğru yol!..

Orhan Pamuk holdinglerin lobilerin şöhretin kandırmacanın susmanın ve ihanet dolu sözlerin yolundan gitti..

Bizse, medya yolsuzluklarını yazdık, Orhan Pamuk'un hırsızlıklarını söyledik, karşılığı olarak ne aldık, medyayı tutmuş yazarlar bizden tek satır bahsetmez ve hatta bugün, bunları yazdık diye bize "hasetten, kıskançlıktan" çatlıyorlar, diye nispet yazıları yazıyorlar...

Haset, kıskançlık, şahsi psikolojimizi ilgilendirir, kendimizi yıpratırız, kimliğimiz zarar görür. Gençliğimizden bugüne hem haset hem de kıskançlıktan çok çatladığımız günler oldu, ama, sabrettik, yazdık, yılmadık.. Ancak hırsızlık her dilde her dinde şerefsizliktir.. Alçaklıktır.. O Avrupalılar ne peygamberler ne dinler ne papazlar ne imparatorlar kellesini ve karizmasını uçurdu, bizler birgün ölür gideriz ama şu koca dünyada bu hırsızlığı ortaya çıkaracak tek bir tanecik olsun araştırmacı dürüst gazeteci hiç çıkmayacak mı?

Kardeşlerim.

Süreyya Ayhan'ın dünya rekoruna Türkiye ayağa kalktı, Naim Süleymanoğlu'nun (Bulgaristan'da yetiştiği halde) şampiyonluklarına Türkiye ayağa kalktı..

Sertab Erener'in (şarkısı İngilizce olmasına rağmen) Eurovizyon birinciliğine Türkiye ayağa kalktı.

Galatasaray'ın UEFA şampiyonluğuna, milli takımın dünya üçüncülüğüne Türkiye ayağa kalktı ama Orhan Pamuk'un Nobel ödülü almasından Türkiye utandı, iğrendi ve bugün Türkiye halkı bu Nobel'e ağız dolusu tükürüp nefretini dile getiriyor..

Sizce halkımız bu Nobel'den niye utandı? Bunun sebebi neydi? Size soruyorum medya diktatörleri ve onun bilgisiz, aşağılık kompleksli, suskun yüzlerce şebek yazarı..

NİHAT GENÇ nihatg@leman.com.tr

AH..! NÜKLEERANTİ HABER. 15 EKİM 2006 ANKARA. TİMUR DANIŞ BİLDİRİYOR...

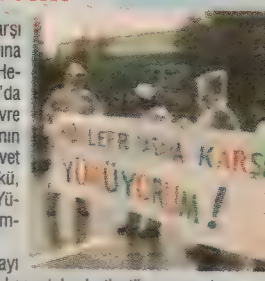

Nükleer Yasaya Karşı Karşı Yürüyorum fırtına gibi bir hafta yaşadı. Hediye hanım ile Ankara'da yürürken buluştuk. Çevre Mühendisleri Odası'nın davetine gittik. Bu davet çok önemliydi çünkü, Nükleer Yasaya Karşı Yürüyorum'un aldığı kurumsal davetti.

Burada nükleer yasayı nasıl engelleyeceğimizi konuştuk, dertleştik ve umutla dolu olarak odadan dostlarımızla vedalaştık.

'NÜKLEER YASAYA KARŞI YÜRÜYORUM ENERJİ BAKANLIĞI'NA GİRDİ.

11Ekim Çarşamba günü Bahçeli Evler'deki Enerji Bakanlığı'na yürüdüm. Hediye Hanım'da Kızılay'dan Bakanlığa kadar yürümüş. Enerji Bakanlığı'nın yandaki kapısından girip, Bakanlık bürosunu buldum. Binanın içindeki danışmada güvenlik görevlisi vardı;

Güvenlik Görevlisi: Buyrun.

Timur: Bakan beyle görüşebilir miyim? Kendiler, nükleer santral yapacak firmalarla toplantı yapacaklarmış. Bu toplantıda Nükleer Yasa görüşülecek. Ben bu yasa dolayısı ile endişe duyuyorum. Çünkü bu yasa çıkarsa nükleer santral yapacaklar. Bakan beye 'Nükleerci şirketlerle görüşmeyin' diyeceğim.

G.G: (Gülerek.) Sizi içeride Basın ve Halkla İlişkiler Bölümü'ne alayım.

T. Bakan bey, bugün nükleercilerle toplantı yapacakmış. Nükleer santral yapılsın istemiyorum da, onu söyleyeceğim.

G.G: Nükleer santral olmazsa enerjimizi nasıl bulacağız?

T. Zaten enerji fazlalığı sorunu var.

G.G: Nasıl yani?

T. Bir çay ya da kahve mümkün olursa anlatabilirim.

G.G: Ben niyetliyim.

T. Özür dilerim. Ben de bu güzel koltuklar boş dururken konuşamıyorum. İsterseniz, buyurun telefonumu alın, iftardan sonra oturur bir çay içer sohbet ederiz.

G.G: ……!!!!

GREENPEACE NÜKLEER YASAYA KARŞI YÜRÜYOR.

12 Ekim Perşembe:

Kızılay'dan yürümeye başladım. Yolda Mevlüt Yaman'ı gördüm. Nükleer Yasaya Karşı Yürümeye gidiyomuş. Birlikte yürümeye başladık. Hediye Hanım eski Tarım ve Ormancılık Bakanlığı'nın önünde oturmuş, gülerek Leman okuyordu. Benim yazımı okuyabilir diye bir süre bekledim. Bu sırada genç bir arkadaş geldi. ' Ben Gençay Yılmaz 'ım de yürüyeceğim'dedi.

Atatürk Bulvarı'ndaki TBMM durağında basın bekliyordu. Toplantıyı açış konuşması yaptım.

'Değerli basın mensubu meslektaşlarım, Sayın Emniyet güçleri,

Sevgili yol arkadaşlarım.

Nükleersiz, barış içindeki bu güzel Ankara sabahında sizlere mutluluklar diliyorum. Bugün Hediye Gündüz Hanımefendi 'Nükleer Yasaya Karşı Yürüyüş'ünün altıncı gününde. Gene bugün Greenpeace'den Mevlut Yaman 'Nükleer Yasaya Karşı Yürüyüş'üne başlıyor. Kendilerine iyi yürüyüşler diliyorum. Yürüyüşümün 7. Günü'nde nükleer yasa istemiyorum, çünkü 'Çocuklar Ölmesin, şeker de yiyebilsinler' diye.

AKKUYULULAR'DAN BAKAN HİLMİ GÜLER'E YANIT: BİZ NÜKLEER SANTRAL İSTEMİYORUZ.

13 Ekim Cuma. Sabah Enerji Bakanlığı'nın önüne gittim. Çünkü Akkuyu'lu Köylülerin basın açıklaması vardı. Basın açıklamasını Akkuyulu Köylüler adına Mehmet Ali Yılmaz hocam okudu. "Basında çıkan Enerji Bakanı'nın "Akkuyulular nükleer santralı bizim oraya yapın diye kapımı aşındırıyorlar" açıklamanızdan dolayı Akkuyu Köylüleri'nin çoğunluğunu temsilen buraya geldik. Çok merak ettik kaç kişiyle kapınızı aşındırmışlar Akkuyu Köylüleri? Evet şimdi kapınızı aşındırıyoruz ama nükleer santral istediğimiz için değil, istemediğimizi söylemek için geldik.

BİREYSEL, MİKS, GRUP, KİTLESEL

14 Ekim Cuma. Nükleer Yasaya Karşı Yürüyorum'un 9. Günün'de, 8. gününü yürüyen Hediye Gündüz ile TMMOB Mitingine katıldık. Nükleer Yasaya Karşı Yürüyorum'a tek başlamıştım. Sonra Hediye Hoca Hanım yürüdü. Sonra Greenpeace'den Mevlut ve Cenkay'da yürüdü. Birey, miks, günler ilerledikçe grup ve Cumartesi günü de Çevre Mühendisleri Odası'nın daveti ile TMMOB'nin Ankara Mitingi'nde kitlesel olduk.

Yaşar Kemal Turan (Konya)
Serdar Yerebakan (Konya)
Ekrem Yetim (Bursa)
Harun Durgun & Uğur Atay (İzmir)
Mehmet Haydar (Edirne)
İpek Özsüslü (İST)
Coşkun Canoğlu (İST)
Savaş Özçelik & Çağatay İleten (İST)
Mert Sinan Recep Kiraz (İST)
Muhammed Ali Yıldız & Berk Özdemir
Serdal Keskin
Volkan Dalyan
Zafer Dilekçi
Bülent Usta & Sinan Oğuz (Ankara)
Mesut Can Çetinkaya

781

26 Ekim 2006 Perşembe 152209 Sayı: 2006/44 1.25 kene ytl (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.50 YTL.

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

SEZGİNİN GİNLİĞİ

• LOUSER FATHER AND WINER SON (KAYBEDEN BABA VE KAZANAN OĞUL)

haber bir:

MODERN METROPOL HAYATI CİNSELLİĞİ HIZLA ÖLDÜRÜYOR

haber iki:

CİNSEL AKTİVİTEDE VE PERFORMANSTA BABALARINDAN GERİ, BİTİK KUŞAK

haber üç:

LEMAN 10 YIL ÖNCESİNDEN BÜTÜN BUNLARI BİLMİŞ, ÇİZMİŞTİ

Modern metropol yaşamının, hızlı temposu, yoğun trafiği, artan tüketimle çoğalan faturalar ve gitgide yeni kaygılar altında ezilip güvensizleşen insan.. Akıl ruh ve beden dengesini kuramayıp zıvanadan çıkan günümüz bitiğini ve kuzularının sessizliğini söylemişiz, haber vermişiz... Çizdiğimiz sezgisel espri gerçek olmuş. Günümüzde kuşağının cinselliği msn'de sözde, pornolarla gözde devam ederken, ebeveyn odalarından yükselen karyola gacırtıları ise insana insanlıktan çıktığını hatırlatıyor... TIK YAPMAK TIKLAMAK DEĞİLDİR.

M.Ç

Aksaray

Deutschland 2,00 EUR / Österreich 2.15 EUR / Schweiz 3.50 CHF Nederland 2.15 EUR / Belgique 2.15 EUR / England 1.50 GBP

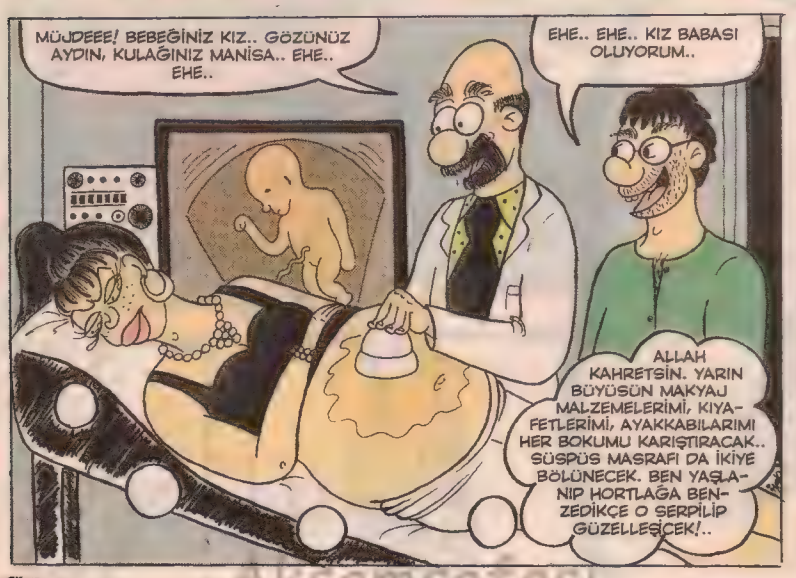

FRANSIZ MALLARINI BOYKOT ETMEK TÜRK İNSANINA BÜYÜK ZARAR VERİR

Aksaray PAŞAOĞLU

Bakınız, özgürlüklerin beşiği Fransa çıkıyor, **"Türkiye soykırım yapmadı diyeni hapse atarım."** diyor ve biz buna bile tahammül gösteremiyoruz. Hemen ayağa kalkıyoruz. **Peki hani ifade özgürlüğü vardı?** Hani **Sartre Fransa'daydı?** Bunu söyledi diye Fransa'yı hapse mi atalım? Bakınız Fransız halkını demiyorum, coğrafya olarak bütün Fransa topraklarını hapsetmek gibi bir deliriumdan söz ediyorum. Buna **Taksim**'deki **Fransız Konsolosluğu** da dahil. Bunun için ne kadar büyük bir cezaevi yapmamız gerektiğini düşünebiliyor musunuz? Geçiniz. Peki Türkiye sütten çıkmış ak kaşık mıdır? **Hiç özeleştiri yapıyor muyuz?** Bakınız daha çok yakın bir zamanda **Lübnan**'da çok büyük bir katliam yaşandı. **O toz duman arasında katliamı yapanların kimler olduğu anlaşılamadı.** Bugün ortalık biraz yatıştığında dönüp bakıyoruz ve orada maalesef Türk askerini görüyoruz. Şimdi Fransa çıkıp bu böyledir dese ona da yalan mı diyeceğiz? **Şu anda Lübnan'da Türk askeri yok mudur?** Onun için, **Fransa belki yanlış yapmıştır** diyelim geçelim. Ama fazla da öyle **Fransız mallarını boykot etmek** gibi çirkin ve sakil bir yola sakın başvurmayalım. Bu iş, yere havuç atıp üstünde tepinmekle olmaz. **Bu ülkeye Fransız şarabı girmesin** diyen zihniyet hastalıklı bir zihniyettir. **Çünkü suçsuz Türk insanını Fransız şarabı içmezken hayal etmek bile kanımı donduruyor.**

TÜRKİYE ORTAÇAĞ KARANLIĞINA DÖNER

Size küçük bir soru. **Avrupa Birliği**'ne kenetlenmekten vazgeçerlerse Türkler Ortaçağ karanlığına dönerler mi dönmezler mi? Sizin için belki çok zor soru. Ama benim elimde sizde olmayan bazı yeni bilgiler var. O bilgilerin ışığında o soruya çok kesin bir cevap verebilecek durumdayım. **Evet.** Türkiye Ortaçağ karanlığına döner. Onun için **Fransız mallarını boykot etmek** bana son derece tehlikeli görünüyor. Bakınız şu sıralarda **İntel** ve **Carnegie Mellon Üniversiteleri** ortak bir çalışma yürütüyorlar. Çalışmanın adı: **"Fiziksel Nesne Aktarımı Projesi".** Bu ne anlama mı geliyor? Sıkı durun. Hani şu uzay yolu dizisinde gördüğümüz **"ışınlama"**nın ta kendisi. İyi de bundan bize ne diyebilirsiniz. Ama kazın ayağı öyle değil. Projeyi yürüten ekibin içinde iki de Türk var. **Metin Sıttı** ve **Burak Aksak.** Çalışma sonuçlanıp nesnelerin ışınlanması mümkün kılındığında o iki Türk'ün Ortaçağ'a dönmeleri imkânsız olmaktan çıkacak. Ürkütücü değil mi? **Öyleyse biz bardağın dolu tarafını görmeye çalışalım.** Neden işe o sempatik **Asteriks**'in bir Fransız olduğunu hatırlamakla başlamıyoruz?.

ÇAĞDAŞ TÜRK KADININ YERİ VELİEFENDİDİR

Elimde bir fotoğraf var. Fotoğraf, İstanbul'un göbeğinde çekilmiş. **Görünen insanların hepsi sakallı.** O yetmemiş, **başlarına sarıklar sarmışlar.** Ambiyans tamamen farklı. Sanki bu çağda çekilmemiş gibi. **İstanbul'un fethini gösteren temsili bir resimden söz ediyorum.** O tarihte fotoğraf var mıydı diyeceksiniz? **Hayır. Yoktu.** Zaten resim yağlıboyayla **İtalyan** bir ressam tarafından yapılmış. Geçen yıl o resmin bir fotoğrafı çekilmiş ve elimdeki albüme konulmuş. Sizce o resmi yapan İtalyan, Türkler'in sakallı ve sarıklı insanlar olduklarını düşünmemiş midir? **Bugünün Türkiye'sine yakışmayan bir görüntü.** Neyseki gazetedeki bir başka fotoğraf yüreğime su serpiyor. **Fotoğraf Veliefendi Hipodromu'nda çekilmiş.** Fotoğrafta **İngiltere Kraliyet Ailesi**'nin şık kadınları gibi giyinmiş **Türk kadınları** var. İnsanın içini açan son derece estetik bir tablo. Fikir, İngiltere'de düzenlenen **Royal Ascot** at yarışlarına özenen **Neslihan Kozanoğlu**'na ait. Bakınız Neslihan Hanım ne diyor: **"Siz hiç örneğin av partisine çıkan, Lüks piknik yapan, at yarışı izlemeye hipodroma giden elit gördünüz mü Türkiye'de?"** Neslihan hanım şunu atlıyor. Gittikçe elitleşen halkımız at yarışlarına inanılmaz yakın. Ben eminim ki bu insanlar **Royal Ascot** at yarışlarını duyar duymaz altılı oynayabilmek için bunu inanılmaz araştıracaktır. **Yine eminim ki Türk insanı altılıyı tutturacak,** en az İngiltere Kraliyet Ailesi kadar zevkli ve şık giynecektir. Türk halkı hızla daha da elitleşiyor. **Epelit oluyor.**

HARİKA GİYİNİP KUŞANIYORLAR, BEŞ KURUŞ ÖDEMİYORLAR

Bakınız geçenlerde bir butiğe girdim. Orada inanılmaz sempatik bir gençle karşılaştım, o butikte çalışıyormuş. Üzerinde son derece şık bir tişört vardı. Çalıştığı butiğin ürünüymüş. Uzaktan göğsündeki yazı dikkatimi çekti. **Orada ne yazdığını sordum.** Yüzüme baktı, cevap vermedi. Başını öne eğip sessizce uzaklaştı. Yanlış birşey mi söyledim diye düşündüm. Ama mağaza sahibi **onun hiç konuşmadığını** söyledi. Daha sonra başka müşteriler geldi. İnanılmaz kaliteli ve güzel ithal ceketler pantolonlar aldılar ve **ceplerinden beş kuruş ödemeden mağazadan ayrıldılar.** Rüya gibi değil mi? Ben çok şaşırdım. Bir ara mağazanın önünde vitrine bakan **çırılçıplak** iki kişi gördüm. Ama onların da **sokak köpeği** olduğunu söylediler. **Teşvikiye**'de yeni açılan **Ginger's Pet** adlı hayvan butiğinden söz ediyorum. O çok harika. Mağazada çalışan ve hiç konuşmayan o genç, mağaza sahibinin köpeğiymiş ve orada manken olarak çalışıyormuş. Mağazanın sahibi, müşterilerden asla para istemediklerini söyledi. Parayı, müşterilerin sahipleri ödüyorlarmış. Biraz sonra o genç yine geldi. O zaman göğsündeki İngilizce cümleyi okudum. Cümle tam olarak şöyleydi: **"Hey Boss! Give me a big bone."** Yâni **"Hey patron! Bana büyük bir kemik ver."**

Akşamsefası

Şeker komasına giren başbakan acil gittiği hastanenin önünde makam aracında kilitli kaldı.. Kapısı önce silahlarla açılmak istense de bu fikirden vazgeçilmesi üzerine yandaki inşaattan getirilen balyozla aracın camı kırılarak baygın haldeki başbakan hastaneye kaldırılabildi...

Başbakan Erdoğan'ın makam aracından balyozla çıkarılma kepazeliğinin ardından yine AKP cephesinden akıllara zarar bir gelişme oldu.. AKP Bingöl milletvekili Feyzi Berdibek yememiş içmemiş Erdoğan'ı kurtaran balyozun peşinden koşmuştu.. Balyozu ele geçiren Berdibek onunla poz veriyor, cam kavanozda Hırka-i Şerif gibi koruyacağını söylüyor ve ziyarete de açıyor.. Amerikalılar'ın Manuel Comicks'e ait ünlü bir balyozlu çizgi kahraman vardır.. THOR.. Yegane silahı balyoz olan bu çizgi kahraman bize bu olayla kendisini hatırlattı...

KRONİK HASTALIĞINIZ
www.leman.com.tr

SİTİL İNSANI İHSAN

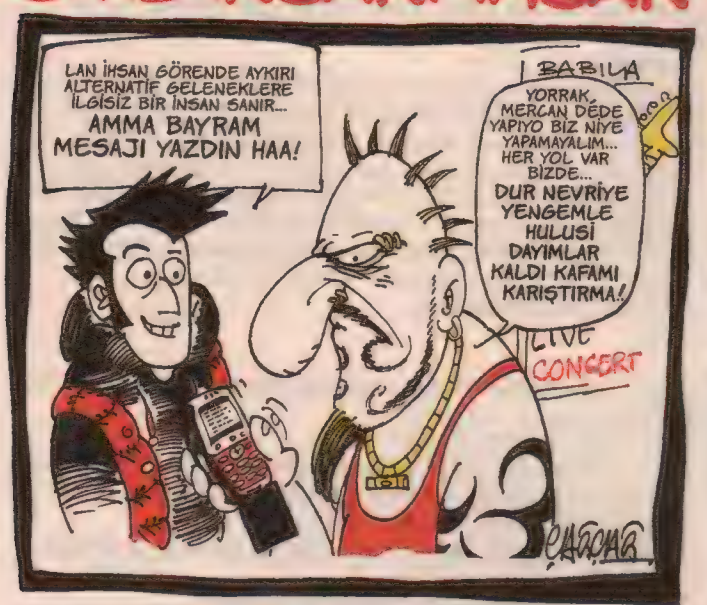

En büyük terörist Bush: "Dünya'da teröristlerin kurbanlarının çoğunluğu müslüman" dedi..

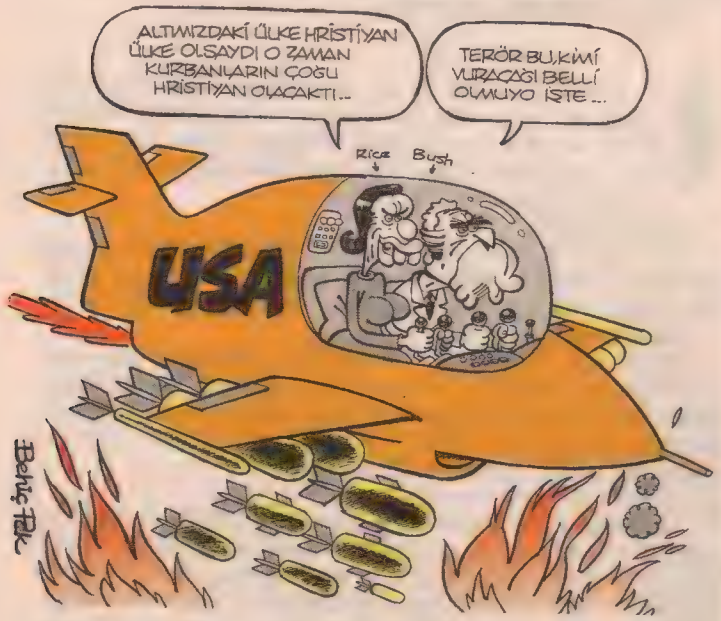

OKURA NOT: İki hafta önce Roche dosyası ile ilgili kapağımızda haber kaynağı olarak **Vatan** gazetesi notu düşmüştük.. **Birgün** gazetesinden arayan arkadaşlar bu haberin Vatan gazetesinden önce 3 gün üst üste Birgün gazetesinde yayınlandığını ve asıl haber kaynağının Birgün Gazetesi olduğunu söylediler.. Emeğe saygı adına farkında olmadan yaptığımız bu hatadan dolayı özür diler, okuyucularımızı bilgilendiririz...

Daha önce 301'in değişmesini isteyenlere "301 kapı numarası değil" diyen Adalet bakanı Cemil Çicek, şimdi "301 değişmez madde değildir" diyerek yan çizdi.

KAYIP...

Türkiye'nin ilk kadın düşünce suçlusu, 12 Eylül cuntasının büyük zulmü sonucu hayata gözlerini yuman efsanevi müzisyen Ruhi Su'nun eşi, arkadaşımız Ilgın Su'nun annesi ve Çiğdem Su'nun kayınvalidesi SIDIKA SU, hayata gözlerini yumdu. Nur içinde uyusun, toprağı sımsıcacık olsun.

Leman

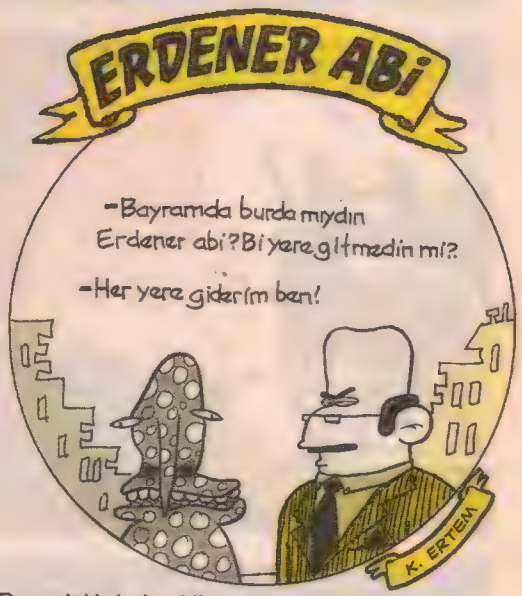

Açlık sefalet dizboyu... Bayındırlık bakanlığına göre yoksulluk sınırı bile 2 bin ytl.. Zengin ve yoksul arasındaki fark kıyaslanamaz halde..

İsrail'in Lübnan'a attığı misket bombalarının patlamamış olanları hala çocuklar için çok büyük tehlike oluşturuyor..

Türk mizahının gelmiş geçmiş en renkli kişiliklerinin başında gelen Eflatun abimiz 80. yaşını kutladı.. Daha nice Eflatun abi.. Varlığın, neşen, enerjin bize ışık tutuyor...

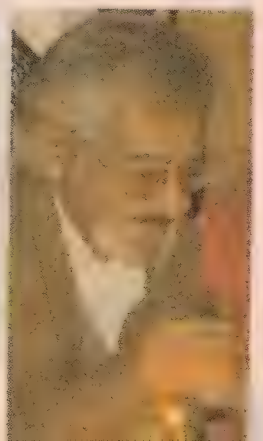

Akşamsefası

sklhan@leman.com.tr

daraltimsah

ÇAĞAÇAR
daral@leman.com.tr

KIRSAL KESİM TİMSAH'I

SIKILHAN

- Alo Sıkılhan, Kalbim Benekol... Hıs hıs hıs... Dayın ben Ömür dayın, dayın. Hani dedim bayram tatili uzun, bizim yeğen kızlı erkekli bi grubunan kalkar buralara gelir, hal hatır sorar, el öper, öpüşülür tanışılır gaynaşılır. Dere kenarına gidilir albalıklara bakılınır, ağaçta ev yaptım ona tırmanılır, gece ataş başında sıcak şarap, herkeş birbirine bildiği ayıb fıkraaları anlatır... Ondan soona efendim... Alo...

- ....

- Anlaşıldı, sizin nesil bunnara burun gıvırıyor. Peki buna nediyeceksin bakalım bizim buraya geçen Fatih Terim gelip arabasına benzin ve hakiki köy antifirizi aldı. "Yeteklerle nerde karşılaşılacağı belli olmaz Ömürcüm" dedi... Evet?

-....

- Peki bunu biliyo muydun: Ancelina Joliye bizim muhtara telefon etmiş "kendime iyisinden evlatlık çocuk seçmeye sizin oraya gelicem, Zahara ilen Maddox'a uyabilecek düzgün dişli bi kaç çocuk alıcam" demiş... Aynı tarihlerde gelirseniz ağacevine beraber dırmanırsınız, kalbim beneksol ile rakı içeriz, herkeş birbirine hatırlamak istemediği ayıp bi olayları anlatır, belli bi saatte ortada kalbim beneksol şişesi çevrilir, her şeye faydalı... Evet?

- Hayır.

- Peki bizim burda biseksüel bir keçi var desem. Hem garşı cinse hem kendi cinsine yazıyo mübarek hayvan. Pek moda şimdi böyle şeyler. Şebnem Şafır söyledi, eski sevgilileri çift tarflıymış deye laf çıkardı. Gelin canlısını görün, hem belgesel, hem magazin... Sizin nesile farketmiyo nasolsa. Cinsel özgür serbes anasını satiim. Biz bi gızın elini tutacaz deye beş ay mektup yazıp kaya kovuğuna saklıyoduk. Şimdi onyedi yaşında gelenle gidenle fikfik, Ahmet olmuş Mehmet olmuş keçi olmuş farketmiyo... Ah lan yanlış zamanda dünyaya geldi şu dayın...

- Git bi daha gelirsin dayı...

- Allo, Sıkılhan, Bunalgül ban. Baksana ne diycam senin tanıdığın "taşıyıcı anne" var mı hiç?

- Ne taşıtıcağına bağlı?

- Tomruk taşıtmıycaz heraldeeğ. Hemen hayvanlaşmaz mısın lütfen? Ben çok ciddiyim. Ariston Mantığıyla düşününce hem çocuk hem kariyer yapmak çok zor. O yüzden işte:

- Hımm iyi fikirmiş, taşıyıcı anne bulup kariyeri ona yaptırtıcan.

- A a manyak...

- Pilavı da o yapsın, tek taşını kendin al ama...

- Var ya sen Hayvanlar Platformusun Sıkılhan. Selocanları ezmekten korkmasam vorç diye yüzüne kapatıcam şu telefonu.

- Taşıyıcı anneni de al git burdan.

- Sıkılhan, alo annen ben evet, nasılsın. İyi olmalısın sana bir çok olanak sağlanıyor, evet. Aslında bayram için Güney'de "Sanatçılı bir otel" e gidicektik ama yolda bi aksilik oldu. Baban radara yakalandı, evet. Radar. Sonra radarı farkedince çevirme noktasından önceki bir patikadan daldık araçla.

- Sanatçılı patika.

- Evet. Hayır, sanatçısız ,bildiğin patika. Sonra lost dizisi gibi kayboldu tebi baban. Patikadan patikaya dolaştık, hesapta arka yollardan güneye inip sanatçılı otele gidicez, evet. Sonunda ne görsek beğenirsin, evet?

- Fatih Terim, yetenek arıyo.

- Bu mu hayır, mizah bu değil Sıkılhan, evet. Sonunda bir baktık dolaşa dolaşa benim doğduğum yerleşim birimine gelmişiz. "Şık olur" dedik, girdik. Bilmem sen Ömür Dayı'nı tanır mısın, enteresan bi insan, evet. Bize çevreyi gezdirdi. Pek değişmemiş. Bir ağaç eve tırmandık. Orda babanla dayın kalbim beneksol le beraber rakı içtiler.

- Farklı bi keçi var mı peki?

- İnanmıyorum, Memed Ali Birand ana haberde mi söyledi yoksa. Demek bizim buralar meşhur oldu. Radara minnettarım sanatçılı bir otelden daha güzel bir yere geldik bence, evet. Yalnız Sıkılhan, dayın sitemkar konuştu biraz. "Koskoca herif oldu kız arkadaşlarını alıp da bi buralara gelmedi" diyo. Haklı, evet. Köklerinden kopmamalısın, hem buralar gerçekten değişik ambianslar. Evet, alo... Senin için ağaç evin ve biseksüel keçinin resmini çekicem, seni seviyoruz, anlıyoruz, evet.

ATİLLA ATALAY

Akşamsetası

bahadirboysal@leman.com.tr

SİSTEM BENİ ISIRIR, BEN DE SİSTEMİ...

BENCİL BOYSAL

BAHADIR BOYSAL & BİRKAÇ YIL ÖNCEKİ DANDİK ANILAR...

14 ŞUBAT SEVGİLİLER GÜNÜYDÜ... PÖH!.. 14 ŞUBAT... GÜN, ANMA GÜNÜ... KABOTAJ BAYRAMI GİBİ... SİGARAYI BIRAKMA GÜNÜ GİBİ... HELE HELE NEV-İ ŞAHSIMA MÜNHASIR EN ÖZEL SEVGİME, BÖYLE GÜNÜ BİRLİK BİR MİSYON YÜKLEMEK NE KADAR SİNİR BOZUCU... DERT DEĞİL „BÖYLE ZAMANLAR, SEVGİ-AŞK-YENİLGİ ÜÇLEMESİYLE BAŞIMDAN GEÇEN SERÜVENLERİ HATIRLA" AVESİLE OLUYOR... BİR YERDE...

B!

KISS BAR LOVE... LOVE... ...LOVE... NONSTOP!

İşte bunlardan ilki... Tam da sevgililer günüydü... Hayatımın kadınını bulmanın süper imkanıyla da eğlenceli ortamlara koşmuştuk beraber. "Lover" formatım belliydi ve o "cuk" diye oturuyordu... İçi boş bir kız değildi ve kıpır kıpır, hayat doluydu zaten...

Çok da utangaçtı aslında belli ki "ikili oyunlar"a pek denk gelmemişti... Narindi, tazeydi, ama aşkı henüz kavramanın sarhoşluğuyla sabahlara kadar mutlu olup coşmasını da bildik... Hiç bitmesindi...

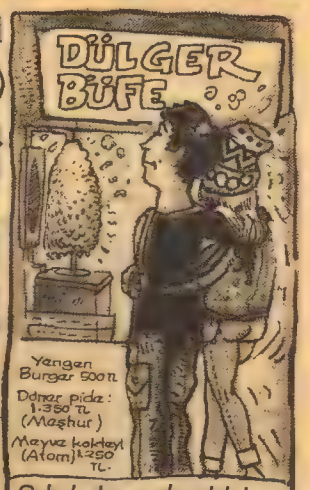

Sabaha karşı durulduk... Yorulduk ve acıktık... Eee, süte doymak istedik ansızın... Büfeler gecelerr hep açıktır Taksim'de...

Porsiyon, porsiyon pilavüstü döner... Ye Allah ye... Aynı tabağa kaşık salladık muhabbetle... İşkembe çorbasıyla kapattık pardeyi... Deli gibi...

Eve nasıl geldiğimizi bilmiyorum... Ama o buradaydı işte... Dudaklar, bir parmak ötemde...

GÖAAAHH!

Ama o gözünü sevdiğimin utangaç heyecanı... Aynı heyecanın yüzünden içkiyle bulamaç olmuş tüm pilavlı dönerler, işte sırf o heyecanın itici gücüyle tam da öpecekken, suratıma !!!

Kaşı gitti sonra, utangaçlık çünkü... Tüm kötü şeyleri bir kenara atıp bizzat beni, evime gittim... Ama evinin tam altında dedesinin döner dükkanı vardı... Yaa... Böğh... Ben de vazgeçtim sonra, istersen inanma...

HOT BEACH ORGASM DISCO SEX KAKI BODRUM MYSTERY

Yaz aşkları meşhurdur bilirsiniz... Hele mekanınız Bodrum'sa bir başka olur... Nacizane, bendenizin hatunu her ne hikmetse bir Amerikalıydı... Bıcır bıcırdı... Zaptedemiyeceğim gibiydi... Zaptedemedim de, girdiverdi...

Ve yaz aşkları hakkaten kısa mıydı? Tabii ki değildi... Tamam, o da serüven peşindeydi, ama güzel olan şeyleri unutmaması-nı da bildi...

Sonra birden yaptı yapıcağını... "Şu an uçaktayım, yarın Türkiye" deyim" dedi...

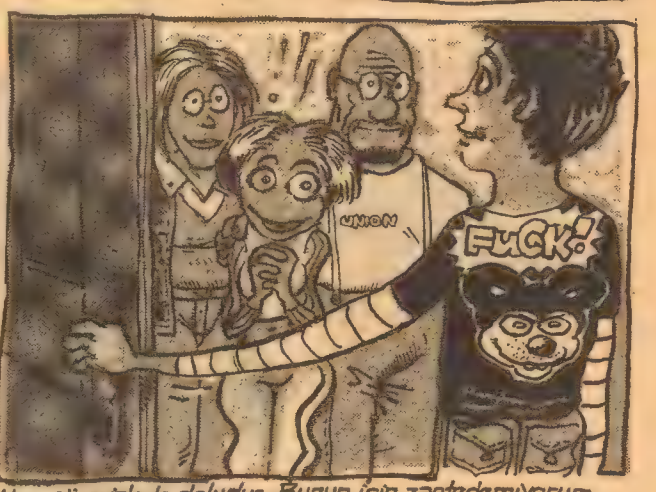

Hep sürprizlerle doludur... Bunun için zaptedemiyorum ya onu... Ama bu, kez kendini bana teslim edecekti... Çünkü burda benimle kalmak istiyordu... Benim, ailesiyle de tanışmamı istiyordu... Amerikalı olmak... Hesapsız, kitapsız, ve hızlı!! Vay be!.. Fuck off!!!

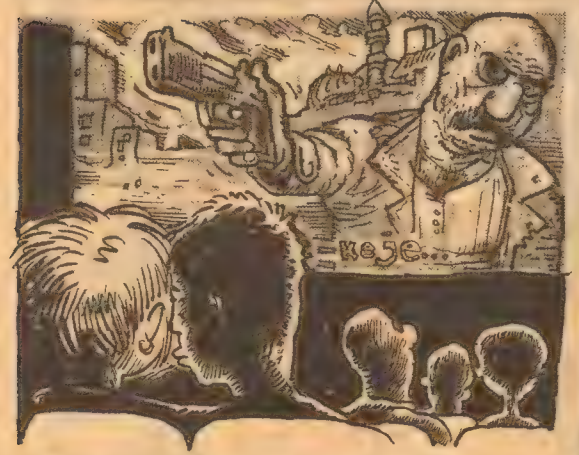

Tarzancam ile kısa sürede nasıl iletişim kuracaktım ki zbeyvnlerle..?! Ben, kızları ve Türkiye'de sosya kültürel durum... Eşkiya filmi onları, burası hakkında biraz oyalayabilirdi... Bende kuytuda özlemimi az da olsa giderebilirdim...

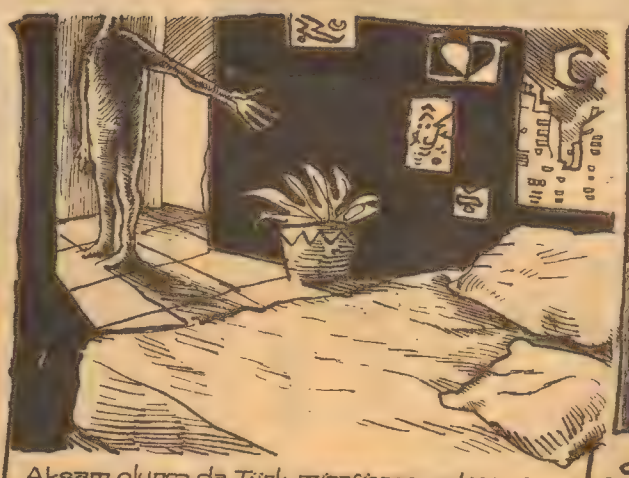

Akşam olunca da Türk misafirperverliğimi gösterip şirin bir yatak odası hazırladım... "My dear" da onlarla kalacaktı tabii... En azından kısa bir süre için...

Ama sabah kahvaltıda inanılmaz bişey oldu... Good father Mc Donald, neden kızları-nın benimle beraber yatmadığını sordu hiddetle "Siz, Türkler, doğulular hep aynısınız" diye gayet yüzsüzce böğürdü... Tutucusunuz, gericisiniz... FUCK OFF...

Sonra kızlarını alıp çekip gittiler... Acaba gerçekten kim tutucuydu?.. Bir girişte "not veren" anlayışsız ve iki boyutlu, o hızlı ve ecnebi kafa mı yoksa bir aşkı kurban alan naif ama masum ve sıcak konuk severliğim mi?..

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

ERDENER ABİ

KEDİNİZİN KÖŞESİ

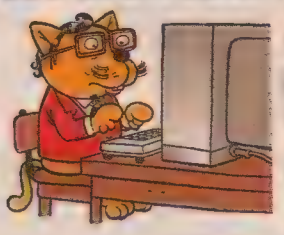

Siyamî Profesör **Yattara Valli**

Abicim, kedi köpek hep bir ağızdan "düşmanız" diyorsunuz ama bi görülüyo ki e maillerde, net sitelerinde köpeklerle sarmaş dolaş uyuyosunuz. Hayırdır abicim, ne iş?

Hacer Baran

Cevap: Emayli sitesi eternesi falan da, var mı kediniz? Burası kedi sorunu. Yoksa kediniz, ne burada işiniz? Sana ne bazı şeylerden kedi deyilsen. Olamassın da!..

Pek sayın Yattara hocam, eli kutulu kişi geldi. Kutu çıtı sesli. Kutuda nağme var hocam. Nota var. Işıyo kutu. Tipimi çekiniyo benim kulaklı mulaklı.

Rumuz: Tekimoloji

Cevap: Yavrum oluyor öyle. İçinde var onun. İçine söylüyorlar. Kulaklarına dayıyorlar, o ona söylüyor o ona. İletişiyolar uzaktaki kimseyi.

Behiç Pek

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

PANTOLON

METİN FİDAN

metinfidan@leman.com.tr

TERELALLI

PICTURES

ÇAN BARSLAN

hayvan dostlarımız

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER

General Sibelyus, haydi mahmuzla atını ve şu karşıki tepelere çık. Oradan orduya işaret verki şu tarafa dönsünler. Ben bi su dökecem iki saniye. Bakmasınlar.

Kral 14.Makinroy

Kısmetse bu sene 100 bin kişilik bi ordu biriktirip şöyle deniz kenarında güzel bi ülke alayım da yazın ordan denize gireriz Manuelacığım. Sever misin?

Kral Boflaks Seaside

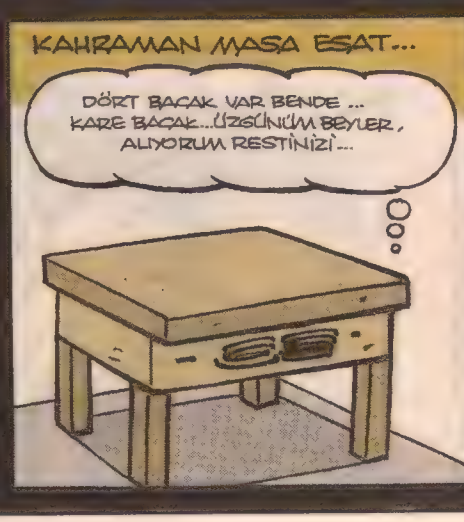

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

Akşamsefası

ÇAÇAR
kozzi@leman.com.tr

Şarjörseksüel erkek Kozzi'albümü geliyor...

İntihar mektupları

Sevgili Yalnız Uyanı□larım,

Üsküdar'da mini mini bi odada hayata gözlerimi açmışım. Babam tulumba tatlıcısı, annemse gizli tatlı ustasıydı. Ama babam, sanki asıl usta kendisiymiş gibi övünürdü. Annem bir iki kere "ben olmasam senden bi bok olmazdı bey" şeklinde girip babamı bitirmeye çalıştıysa da, o buna izin vermedi. Çocukluğum bu çatışma içinde geçti. Ben oldukça efendi ve sessiz olmama rağmen takdir toplayamadım çocukluğum boyunca. **Hep, "sizin çocuk napıyo, okul nasıl?" sorusuna babam sürekli "çalışmıyo, çalışsa zehir gibi kafası var diyo öğretmeni" demek zorunda kalmıştı.** Bugün uyandığımda bayram olduğu aklıma geldi. Ve hayattan bu derece koptuğuma üzüldüm. Bir bayramdı ve ben yalnızdım.. **Tüm ailenin, küçük çocuklarının toplandığı ortamlarda hep "sen niye konuş muyorsun?" şeklinde sorulara tutulurdum. Ve hep "Ne konuşiiimkimızmız" diye cevaplayınca, babam tarafından narin kafa tasıma darbe alırdım.** "Yabani misin lan itoğlu, konuşsana, o senin amcan." şeklinde uyarılırdım. Diğer çocuklar uzatılan şekeri tomar tomar alıp, kimileri kulak arkasıda yaparak **"yol uzun yiye, oynaya giderim" nidalarında ceplerini doldururken ben "alsam mı, yoksa delicesine ısrar edilmesini mi beklesem" diye iç hesaplaşmalara girerdim. Ama çocuk aklı olduğundan, limonlu görünce dayanamaz, bir tane alıp sanki onu hiç yemiyecekmişim gibi bir kisveye bürünüp, en derinime saklardım.** Cevap veremeyen çocuk olduğum için her zaman, sülalenin denyo şaka unsurları üzerimde denendi. Odaya her giren akrabalarıyla görüştükten sonra **babama dönüp "bu ufaklık senin mi" sorusunun üzerine beni kontrolüne alması bir olurdu. Çocukluğum boyunca tam dayaklık tipim olduğunu düşünüp, ağlardım geceler boyu usul usul.** Çünkü bu adamlar kontrolü her eline alışlarında beni tokatlamak, saçımı seçmek, çükümü sıkmak gibi tırt abi şakalarıyla hırpalarlardı narin vücudumu. Bayramlar kabusum olmuştu. Ama benimde bayramı sevmek için bir sebebim vardı. O da bayramlıklarımdı. Tüm güzelliğiyle beni izlerlerdi giyilmeden önce. Sanki en yakın dostum onlar olacaktı tüm bayram boyunca. **Giymeden önce elimi öptürürdüğüm bile olmuştu.** Zaman içinde büyüdüm ve annemle babamı kaybettim. Şimdi bir firmada inşaat mühendisliği yapıyorum. Yalnız yaşıyorum. **Bugün Bayram, ve benim ne el öptürücek kadar samimi bir bayramlığım var ne de uzatılacak şekeri almayacak kadar şekerliğim var.** Yalnız uyanmaktan bıkmıştım, ama bayramlarda da yalnızlığı kaldıramıyorum artık. Elveda hayat... Elveda bayramlar ve tüm yalnızlığım...

Egemen Merdan
egemen@leman.com.tr

Rüstem Bitanedahaal

İntihar Aksamsefası

suatozkan@leman.com.tr

KIRTIK DEBDEBESİ

SUAT ÖZKAN

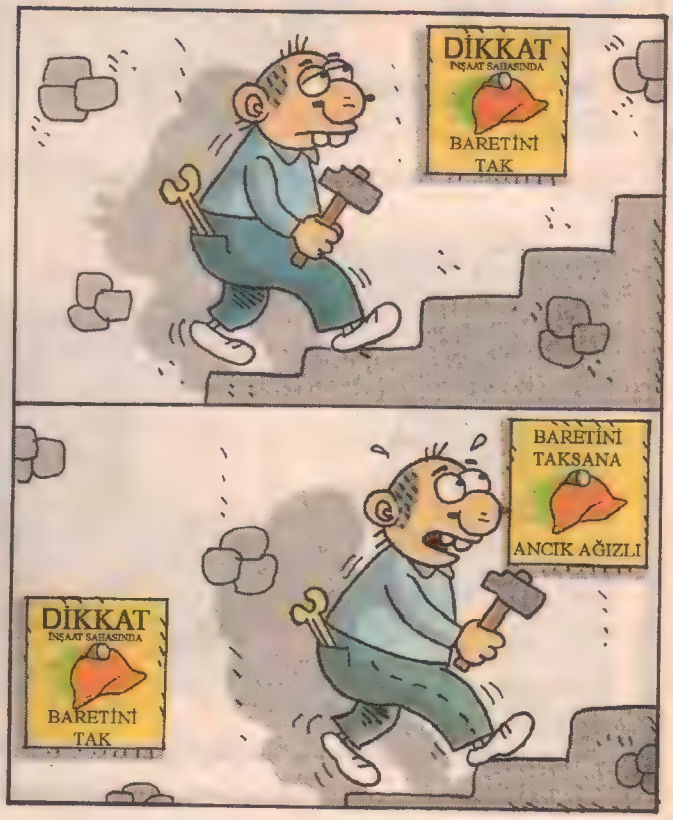

Erhan Candan

erhancandan@leman.com.tr

Akşamsefası

SANDRA, SANDRA

GÜNERİ İÇOĞLU
dumur detayları
dumur@leman.com.tr

Ondört Eylül, Perşembe itibarıyla Sakız adasından **Oinousses** denilen minik adalar grubuna gidiyoruz. Sakız yani Khios adası, Psara ve Oinousses, merkez Sakız olmak üzere 10 Belediye ve elliden fazla yerleşim yeriyle beraberce bir vilayeti oluşturuyorlar... **Oinousses** ise 21 takım küçük adadan oluşuyor...

Sakız adasından hareketle 1,5 saat sonra Oinousses'e varıyoruz... Burda bu küçücük adada lise düzeyinde yatılı bir **"Denizcilik ve Ahçılık Okulu"** bulunuyor ve bizim Kaptan'ın bir tanıdığının çocuğu da bu okulun ortaikinci sınıfında okuyor... Onu ziyarete gidiyoruz... Sonra beraberce bir lokantada oturup derslerini ve okul durumunu konuşuyoruz. Tam o sırada önümüzdeki caddeden geçen bayan öğretmenlerini gösteriyor ve ne hocaları olduklarını söylüyor... **"Siyahlı; ahçılık hocası, beyazlı; kompüter hocası, şu yeşil tişörtlü ise; seksoloji hocası"** deyince okkalı bir dumura uğruyoruz!... Değme top modellere taş çıkartacak güzellikteki hocaya bakarak **"Neee seksoloji hocası mı, öyle bir ders mi var?..."** derken az kaldı ağzımdaki ahtopotun kuyruğunu yutuyordum... Affınıza sığınıyorum zira başka ifadesi yok, hani amiyane tabirle 'taş gibi manita' derler ya, işte **Sandra** isminde, her öğrencinin hayallerini süsleyecek bu türden genç bir bayan hoca ve verdiği derste **seksoloji** dersi, şaka mı bu yahu, film hilesi mi?... **"Peki ne öğretiliyor bu derste?..."** diye büyük bir merakla soruyorum... **"Kıza nasıl yaklaşılıyor, kırmızı şarap seçimi, mum yakma ve mutlaka yatağın geniş olmasının gerekmesi..."** falan diye bizim talebe anlatırken hayretle dinliyorum, abicim bu derste verilen tenefüse yazık be, bütün gün sürse yine de zil çalacak diye üzülür insan, var mı böyle birşey yaa?... Evet dostlar var bu ders, hatta yazılı imtihanları bile var ve şu anda dönemin üçüncü dersini işlemişler... Üstelikte sadece **ortaikinci** ve **ortaüçüncü** sınıfın ders programında varmış sonraki sınıflarda ne yazıkki yokmuş... Bu çocuklar yarın öbür gün denizci olacakları ve uzak limanlara gidecekleri için bu işi layığıyla yapmaları bakımından bu ders müfredata konmuş... Peki bu dersin kitabı var mı?... Kitaba ne hacet Sandra hoca var ya... Bizim tanıdık talebe devam ediyor ders konuları anlatmaya; **"cinsel uzvun anal birleşmede kaç santim içeri teması gerekir partnerin zevk alması için... 4 santimmiş..."** falan diye derslerde işledikleri konuları anlatmaya devam ederken donup kalıyorum... **"Peki vajinal olarak nizami ölçülerde kaç santim iç temas gerekir?..."** diye soruyoruz büyük bir ciddiyetle ve merakla, talebe; **"Daha o derse gelmedik, haftaya işliyicez o konuyu..."** demesin mi!... Dumurdan dumura on boforda yelken açtım ki, daha bitmedi... Meğer seksoloji hocası Sandra'nın zaten küçük olan bu adacıkta tabiri caizse vermediği adam kalmamış... Talebeler okula gidip gelirken bir çok defalar görmüşler, adanın çeşitli yerlerinde, bazen de bir arabanın içinde hocalarının ilmini ileriye götürmek için bol bol pratik yaptığına şahit olmuşlar... Bu da yetmezmiş gibi Sandra hoca kendi hakkında muazzam bir tekerleme uydurmuş ki, sormayın ve derste bunu talebelere kendisi söylüyormuş; **"Sandra pai ap'andra s'andra"** Yani tam çevirisiyle **"Sandra gider adamdan adama"** demek ama harmoni bozulmasın diye aynı şiirsellikte çevirirsek şunun gibi birşey; **"Sandra adamı adamdan kandıra"** Kendi hakkında böylesi bir tekerleme bulup sınıfta talebelere kendisi söylüyor büyük bir özgüvenle. Seksolojinin özgüveninden ne olur ki diyebilirsiniz... Halbuki normalde öğrencilerin hoca hakkında gizlice böyle tekerlemeler söylemeleri gerekir, fakat hocamız o kadar şeffaf ki, öğrencilerine yapacak dedikodu bile bırakmamış...Donup kalıyorum, dumur geçmişimde böyle birini görmedim ben. Bizim Kaptan'a **"Gel şu bizim talebenin ders durumunu ve notlarını öğrenmek için veli toplantısına gidelim..."** dedim ciddi ciddi ama maalesef o gün için ders bitmiş, okul dağılmış, herkes siestaya yani öğlen uykusuna çekilmişti... Daha sonra tepedeki sessizliğe bürünmüş köyü geziyoruz... Sandra hocanın evinin önünden geçerken üstüne giymiş olduğu tişörtüyle aynı renk olan evin açık yeşil kepenkleri ve verandası içimizi şöyle bir gıdıklıyor... Velhasılı kelam Oinousses adasından aklımda Sandra hocadan başka birşey kalmadı...

Zira zengin armatörlerin ve hali vakti oldukça yerinde kalburüstü cukkası sağlamların adası olan Oinousses, bizim gibi muhabbetçiler için meymenetsiz denilecek türden bir ada. Adanın her yeri belli ki büyük paralar ödenerek yapılmış yağsız susuz cinsten yavan anıt heykellerle dolu, daha adanın girişinde denizin içine bile kayaların üstüne deniz kızı heykeli kondurmuşlar. Herşey süper gibi görünüyor fakat her yer soğuk, donuk... Güzel ama yaşamıyor. Evler, sokaklar, yerler, bal dök yala ama muhabbet yok. Tek muhabbet Sandra hocaya bal dök yala... O da olmasa bu adadan hayır gelmez... Zaten bu adanın sakinleri adaya birileri gelsin istemiyorlar ve bu durum herkesçe biliniyor, neredeyse turizm broşürlerinde bile vurgulanıyor... Oinousses adası sakinleri, değil yabancı turistlerin, kendi yerli turistlerinin hatta bazen akrabalarının bile adalarına gelmesini istemiyorlar... Suratları rutubetli mendirek taşları gibi donuk... Zaten adaya girerken limanın dışında görülmesi gereken **"welcome"** yazısını bile limandaki mendireğin iç tarafına en görülmeyen gizli bir yere yazmışlar... Yani adeta **"welcome"** değil **"good bye"** dercesine... Bir de hemen her limana girdiğinizde tekneyi bağlama ipini atacak bir iki deniz sevdalısı sizi mutlaka karşılar ama burda tek kişi ortaya çıkmadı tekne ipini tutacak... Heyhat bu adada bir kez daha anladım ki, zenginlik bu hayatta bazı insanlara verilmiş bir muhabbetsizlik cezasıdır...

Şu da var ki bizim kıyılara en yakın adalardan biri olan bu küçücük adada Denizcilik ve Ahçılık Okulu, Kuaförlük Okulu gibi okulların olması şaşırtıcı... Bir de bu adanın sakinlerinin servetleri babadan dededen değilmiş, çalışarak kendileri varlık sahibi olmuş yeni zenginlermiş bunlar... Çoğunluğu armatörlük yaparak zengin oldukları için mesleklerine bir vefa borcu olarak bu Denizcilik ve Ahçılık Okulu'nu yapmışlar...

Toplam üç saat kalabildiğimiz elektriği tuhaf bu adadan ayrılırken aklımda Siren Kayalıkları'ndan duyulurcasına bir tek sözcük vardı; **Sandra, Sandra....**

(Haftaya Psara adasındayız, dört kişilik kadrosuyla fakir ama gece gündüz yaşayan muhabbeti bol bir ada...)

BATIL İNANÇLAR

Ne nedir, hangisi nerden çıkmıştır, ne yapmalıdır...

Ayna kırmak: Baltık inanışına göre aynalar, düşürmek, yumruk atmak ya da anasına çok pis küfretmekle kırıldığında, aynaya hapsolan tüm kötü ruhlar serbest kalır... Ayna kırılması 7 yıllık uğursuzluk ve el kesilmesine yol açar... Baldız inanışına göreyse uğursuzluğun kalkması için her gece "Allaam işallah Arda Turan yarın da şımarmaz!" diye dua etmek gereklidir...

Tabakta bırakılan yemeklerin arkadan ağlaması: "Anne bu yemekler biraz az mı pişmiş ne? Tamam portakallı ördeğin ağlamasını bi yere kadar anlarım da... pilava ne oluyo yahu! Anneeee? Neden ayakların ters senin? Neden arkanda elektrikli testere saklıyosun? Hayıııı..." Yukardaki ördekten de görüldüğü gibi, böyle bişey yoktur, anca korku filmlerinde olur bu...

Merdiven altından geçmek: Zekioğulları iki basamağın arası boş olduğu için, merdiven altından geçenlerin kafasına çekiç, boya ya da boyacı düşeceğine inanırdı... Hititler'de ise merdiven hayat yolculuğuna benzetilir, altından geçenler de yaşamın dışına çıkmayı başarmış yeşil şeytanlar (Evet, Hititler hep yeşil boya kullanırdı) olarak görülüp yokedilirdi...

Çocuk üstünden atlamak: Çocuğun kısa, atlayan büyüğün de aptal kalmasına yol açar... Atlayanın kafası tahtaya çok değil 3 yıl boyunca, ama aralıksız, vurulursa ortaya milli maçlarda kullanmalık binlerce kontrplak seyirci maketi çıkarılabilir... Hayır, karton seyirci yağmura dayanmaz diye, bak bunun kış maçı da var...

Mekana sağ ayakla girmek: Seksek oyunundan gelme başarı reçetesi... "Taşı atıp içeri sağla gir, sağla sıçra, taşı eline al, geri dön, dengeni kaybetmeden sağla bitir"in kısaltması... Sergen seksekten yaşlı olsa "ceza alanına sol ayakla girmek" uğur getirecekti belki!

Esnerken ağız kapama: Tunç Kafiye Devri'nde yenen besinler ağızda parçalandıktan sonra midede voltran gibi birleşerek, boğazdan kaçmaya çalışacak kadar evrilmemişti... Bu yüzden insanlar konuşurken, esnerken ve diş muayenesinde ağızlarını sürekli kaparlardı... Hatta o yıllarda dişçiler, dişlere arka taraftan ulaşmak için kollarını Dalsım gibi uzatmak zorunda kalırlardı yaaa...

Kahve fincanında siyah lekeler görmek: Üç vakte kadar bi yolculuk ya da kısmet habercisidir... Bide kahve fincanında kendini görme hadisesi var ki, o anca fincanın içinde açık renkli kahve sıvısı varken olabiliyo...

Gece tırnak kesmek: Gece kesilen tırnaklar sağa sola sıçrarsa kaybolur, sonra üstüne basarız diye, elektriğin keşfi öncesinde inanılan bişey... değil tabiki... Doğrusu, gece kesilen tırnakların uyku sırasında tekrar çıktığıdır... Örnek cümle, "Pamuk prenses tırnaklarını gece kesti ve uyandığında tırnakları gayet pedikürlük olmuştu!"

Yeni alınan giysi ilk gece giymemek: Hahhah... Kutuplarda olsa bu batıl inanış, insan gece gündüz (6 ay-6 ay) çıplak dolaşır valla...

Kara kedi görmek: Ortaçağ Real Madrid'inde Şeytan'ın hizmetçisi olarak bilinen kara kedilerin, üstlerindeki günahları (siyah tüyler) bacağa sürtünerek insanlara geçirdiği düşünülürdü... Saçtaki kepek tabakası günahları nötralize (siyahı beyazla kapama) edeceği için, kara kedi görüldüğünde 3 defa saç çekilip ele gelen kepekler kedinin üstüne atılırdı... (5 soğanlık uzmanlık sorusu: Kepek düşmanı şampuanlar şeytan dostu mu?)

Kibritle sigara yakmak: Akciğer kanserinden, kuş ötmezliğine kadar türlü şekle sokar adamı... Yakılan sigara yere atmayı bile beklemeden topukla ezilmelidir...

Kapalı mekanda şemsiye açmak: Şemsiyeyi açanın en yakınının (konum olarak) gözü çıkacağı sanılır... Halbuki kapalı mekanda börek açmadan daha tehlikeli değildir...

13. cuma: Leman'ın 666.ıncı sayısının çıktığı gün de bi 13. Cuma olduğuna göre (inanmayan araştırsın), hep kötü geçecek diye bişey yokmuş demek...

Attila Koç'u uyumazken görmek: Ortalıkta yecücmecüc de varsa, olayın kıyamet alameti olduğu düşünülür...

Gelen meyili 10 kişiye forvırd etmemek: Teknolojik batıllık... Vindovs çökmesi, trojan çarpması, yuesbi kırılması, harddiskin yattığı yerde ters dönmesine yol açacağı sanılır... Halbusi bunlar her koşulda olur zaten...

Not: Havuçun ergenliği de ne pis olmuş öyle, amerikan futbolcuları gibi iri iri...

OLGUN BUDAK@leman.com.tr

Akşamsefası

Aşk Yoksa Birer Esirdik Aslında

Cezmi Ersöz

Sevdiğine güvensen, güvensen insanlara bu kadar korkuyla çalışmazdın...

Çalışırdın elbet, ama çalışırken bu denli canın acımaz, bu denli ruhun üşümezdi... Tenin yırtılmazdı...

Hiç istemiyordun belki, ama günün her saati yalnız nasıl yaşanabilir, **bir başına ayakta nasıl kalınabilir**, dersleri veriliyordu sana...

Neden gittiğini bilmediğini söylüyordun; ama yine de her sabah büyük bir acıyla ve geç kalma korkusuyla uyanıp, bir başına ayakta nasıl kalınır, dersine yetişmeye çalışıyordun...

Ancak bir başına ayakta kalmayı öğrendikten sonra, bir gün, çok uzaktaki bir gün sana çok mutlu olunacağı söylenmişti.

Bunun için her sabah acıyla uyanıyordun ve dersine koşuyordun...

Her sabah, bir başına ayakta nasıl kalınır dersine koşarak yetişirken, yolda insanların yüzüne bakıyordun...

İnsanların yüzlerinde, bu yüzlerden birinde bir gün, o çok uzaktaki bir gün nasıl mutlu olunacağını öğrenmek istiyordun...

Hiçbir yüzde bu sırrı sana fısıldayacak bir ışık göremiyordun. Herşeyi ciddiye alan bir saf, bir geri zekalı olduğuna kanaat getirene kadar insan yüzlerine dinmek bilmez bir merakla bakıyordun...

Bu yüzlerde gördüğün o derin, o dipsiz boşluğu kendinle bile konuşmuyordun... bilmezden gelmek istiyordun.

Ama yok edilmekten, silinip gitmekten, sürülmekten korktuğun için kendini, belki dersine girerken, ansızın ikiye bölüyordun...

Belki alacakaranlıkta, daha gün ışımadan, yolda.

Belki okulun kapısının önünde, ikiye bölüyordun...

Bir yanın, tek başına nasıl ayakta kalınabilir, dersine giriyor, bir yanın dışarıda, okulun kapısında seni bekliyor, seni beklerken hayatı, insanları seyrediyordu...

Ben seni tanıdığımda sen işte böyleydin sevgili. Ben seni tanıdığımda sen iki ayrı kişiydin...

Bir yanın, bir başına nasıl ayakta kalınabilir, dersindeydi...

Bir yanın okulun kapısında seni beklerken, hayatı insanları seyrediyordu...

Ben aşk için vaktimi hiç sakınmadım...

Seni okulun önünde, o sarı duvarın önünde gördüm. Hayatı ve insanları seyrediyordun. Çok korkmuş, çok hırpalanmış birini bekliyordun. Kendini bekliyordun...

Sarı bir duvarın önünde bekliyordun...

Öylesine gülümsüyordun ki içindeki aşk seni ödüllendirmiş gibiydi sanki... Kalbindeki sevgi sözcükleri gözlerine sıkışıp kalmış gibi... Ben hayatımın tüm vaktini senin bu bakışına harcadım sevgili.

Evet, aşk olmazsa olmaz, hayati bir eylemdir. Çünkü dikkat edersen bu dünyadan hep fısıltıyla konuşuruz. Burası bize ait bir er değildir sanki. Öyle olmadığına inandırılmışızdır bir kere.

Çünkü işgal altındadır aşksız yaşadığımız dünya toprakları.

Aşk yoksa birer esirizdir aslında.

Sadece âşık olduğumuzu hissettiğimiz insan bizi bu esaretten kurtarır...

Sadece aşk götürür bizi dost kuvvetlerin olduğu yere, ateş altında, ölümü göze alarak, meydan okurcasına, dost topraklara... O güne dek hiç ayak basmamış olsak bile gider gitmez hemen tanıyacağımız, işte burası, bizim bize ait, diyeceğimiz dost topraklara...

Aşk yoksa yaşamak dünyanın en anlamsız, en yorucu şeyidir.

Ben seni o sarı duvarın önünde, o bir kapının önünde bekleyen halini sevdim sevgili...

O hafine ömrümün tüm vakitlerine harcamak istercesine..

O sarı duvarın önünde hayatı ve insanları seyreden halini...

O anını düşünüyorum da yine ve binlerce kez içinden taşan gurur yüzünden, o bakışın önünde diz çökmek istiyorum yere...

İnsan sadece aşk yüzünden, yerlerde sürünürken içi gururla dolup taşar sevgili..

Öylesine bildiğin bir bakışmadır ki bu, ilk kez yaşıyor olsan bile yıllardır içinde gezdirdiğini bildiğin için, susup o anın her gizini, her sırrını sessizce ve sevinçle yaşamak istersin...

Yıllardır gördüğün o kutsal rüyana dokunmak gibidir bu an.

İnsan sadece aşık olduğunu hissettiği an bu kutsal rüyasına dokunabilir...

Oysa kutsal da olsa sonuçta rüyadır bu sevgili..

Bir başına nasıl ayakta kalınır, dersinden çıkan yanın bu kutsal rüyayı bozar, dağıtır, uyandırır beni rüyamdan...

Uyandığım yer esir olduğum yerdir. Burasıdır.

Dost topraklar rüyalarda kalmıştır...

Çilekeş, umutsuz, kaybetmiş yaşlı kadınlar vardır oysa hayatımda.

Bunu sana söylemiştim, biliyordun sevgili...

O sarı duvarın önünde hayatı ve insanları seyreden yanına bunu söylemiştim.

Çünkü ben kadınların yaşlandıkça güzelleştiğini ilk devrimcilik günlerinde öğrenmiştim...

Evet, annem, teyzem, halam, komşu kadınlar bir anda yaşlandılar, bir anda hastalandılar...

Evet onları aramakla yükümlüyüm. Onları sormakla...

Çünkü onlar ölüme yaklaştıkça güzelleşiyorlardı. İçimdeki senin kimsesiz bıraktığın aşk böyle söyler işte bana...

Onları hatırlıyorum ve onlar yıprandıkça güzelleşiyorlar...

Oysa, bir başına ayakta nasıl kalınabilir, dersinden çıkan yanın, benim bu yanıma asla tahammül edemiyordu. Yaşlı ve umutsuz kadınlarla geçirdiğim her dakikayı aşağılıyordu.

Bana, **hastalık ve ölüm kokuyorsun,** diyordu. **Vaktimiz çok kısa, hazlarımızı yaşayalım, eğlenelim,** diyordu.

Ben kendimi dost topraklarda sanırken birden dünyaya geldiğim andan beri esir olduğumu topraklarda çırpındığımı anlıyordum böyle zamanlarda...

Eski bir dünya masalı mı bu. Hep aşık olduğunu sanıp kendini kurtarılmış topraklara ulaştığını hayal ederken ansızın güneş batar, kararır ortalık ve sen çok yol aldığını sanırken, hala bildiğin dünyada, o esaret altındaki topraklarda olduğunu anlarsın.

Senin kapıda, o sarı duvarın önündeki haline, o hayatı seyreden haline güvenip insanların yaralarına dokunmuştum... İşkence yaralarına, dil ve hasret yaralarına...

Seni benimle birlikte sanıyordum. Beraber eğilmiştik o işkence yaralarına, zulmün eza yaralarına... Dil ve hasret yaralarına..

Birlikte dokunmuştuk onlara... O yaraları taşıyan ve kurtulmayı özleyen bütün insanların acısını birlikte çektiğimizi sanıyordum...

Yalan mıydı.. Olmadı mı böyle bir şey..

Yoksa kurgu muydu hepsi bütün bunların...

Birlikte ağlamadık mı göç yolunda ölenlere...

Öyleyse şimdi bana neden hastalık ve ölüm korktuğumu söylüyorsun..

Tenimde sarı bir ışık yanıyor sevgilim... Sarı, ihanetin tesellisiz hüznü müdür senden bana geçen?

Beni dost topraklara ulaştıracağını umduğum sevgilim.

Sen aslında bana değil, kendine düşmansın.

İkiye bölmüşsün kendini. Bir yanın, bir başına ayakta nasıl kalınır dersi alıyor, öbür yanın sokakta, kapının önünde hayatı insanları seyrediyor..

Ve sen derslerde ilerledikçe, başarı kazandıkça kapıda insanları, hayatı, aşkını ve inançlarını seyreden yanını küçümsemeye, dışlamaya başlıyorsun...

Sen bir başına kalmayı öğrendikçe beni; yaşlı ve çilekeş kadınlarımı, işkenceye uğramışları, göç yolunda canlarını yitirmişleri görmezden gelmeye, unutmaya, unutturmaya çalışıyorsun...

Aşkını, sevgini, özlemini seni dışarıda, kapının önünde bekleyen ve hayatı, insanları seyreden yanından alıp, bir başına nasıl ayakta kalınır, derslerine giden yanına yaklaştırmak istiyorsun...

İstiyorsun ki aşkının içinde hiçbir yaşlı, hasta, çilekeş kadın olmasın...

İstiyorsun ki aşkının içine işkence görmüş, zulüm yaşamış hiçbir beden, hiçbir yaralı ruh girmesin...

İstiyorsun ki aşkına hiçbir acı, hiçbir hastalık, hiçbir ölüm, hiçbir göç sızmasın... İstiyorsun ki, sevgi, aşk bütün tutkularından saplantılarından akıldışılığından arınsın, bu tekdüze hayatın gibi normal, sağlıklı, akılcı olsun...

Belki de bu yüzden istediğin an güzelleşiyorsun.

İstediğin an dünyanın en çirkin kadını oluyorsun...

Belki de bu yüzden istediğin an en derin bunalımlardan anında çıkabiliyor, belki de bu yüzden; **yeter artık, kimseye dayanamıyorum, kimseyi görmek istemiyorum,** diyen hırçın şımarıklığını, yüzeyselliğini bir anda, **ne iyi ettiniz de geldiniz, sizi özlemişim** gülümseyişine çevirebiliyorsun...

Dışarıda bıraktığın, orada hayatı ve insanları seyreden yanından nefret edip onun adını duymak bile istemiyorsun artık...

Çünkü, bir başına ayakta nasıl kalınır, dersinin giderek bu dünyanın kurgusuna çok iyi uyduğunu farkediyorsun..

Belki de bu yüzden senin dışarıdaki, hayatı ve insanları seyreden yanına kim sevdalanırsa sen en çok ondan tiksiniyor, onu aşağılıyorsun...

Belki de bu yüzden bana, **seni sevmekle aslında çok büyük zaman kaybettim,** diyorsun...

Bugün gibi hatırlıyorum: Sarı bir duvarın önünde duruyordun, ikiye bölünmüştün...

Öylesine imkansız bölünmüştün ki, her iki yanında da hiç umut yoktu..

Her iki yanında da aşkın dost topraklarına hiçbir yolculuk yoktu...

Bu yüzden kimi sevsen çok büyük zaman kaybediyordun!..

Bu yüzden ben ne zaman aşık olsam, esaretten kurtuluyordum...

cezmier@leman.com.tr

* **İstanbul TÜYAP:** 3 Kasım Cuma günü saat 15:15-16:15 arası **TÜYAP Marmara Salonu**'nda gitarist **Haluk Çetin**'le beraber şiir dinletisi ve söyleşim var.
* **İstanbul TÜYAP:** 3 Kasım Cuma günü saat 16:30-19:30 arası **Ekin Yayınevi** standında imza günüm var..
* **Muğla:** 5 Kasım Pazar günü **Muğla Üniversitesi**'ndeyim.

ERHAN GÜNEŞ

YASİN 250ĞLU

yasin25@iemar.com.tr

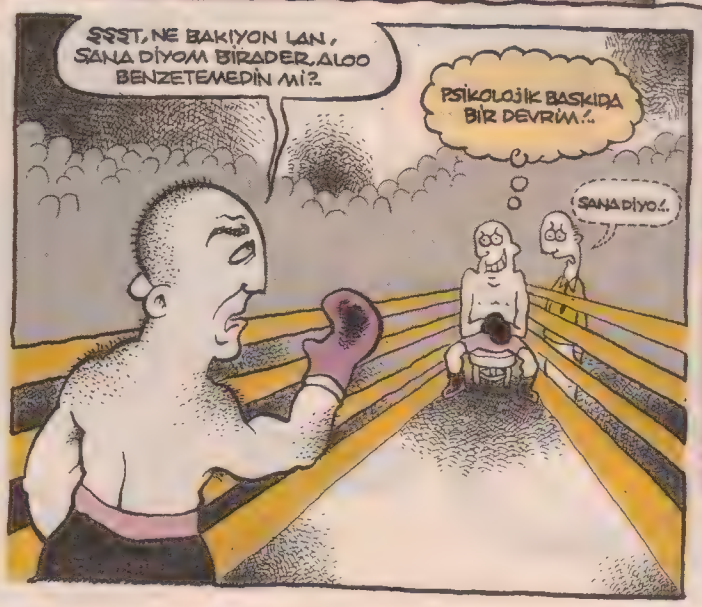

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

ANTİBİYOTİKLER VÜCUDUMUZDA İŞİNİ NASIL YAPIYOR? BAKALIM, ÖĞRENELİM!

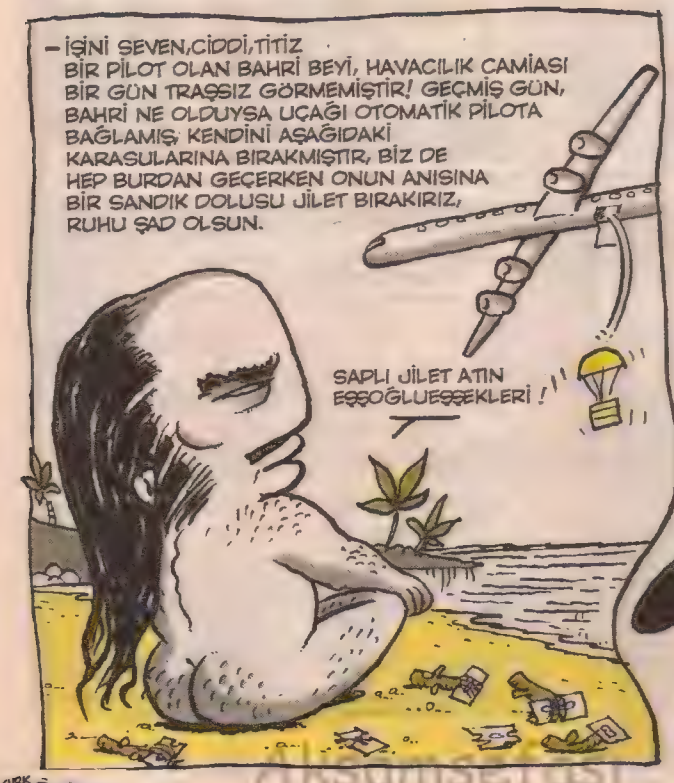

MAL ÇOK YAKINDA

KÜLKEDİSİ SİNDİRELLA -BAHTSIZ KUKU-

Arşivseti

AYRINTILAR

METİN EİDAN

Eğer, üzerinde epek düşünülmüyorsa, kurcalanmıyor ve yeni bir fikir eklenmiyorsa, sadece hayâl gücünün o an verdiği keyifle yetiniliyorsa; bir süre sonra, kitap okumak da bir tür tüketim haline gelir.. Zorlama bir hevesle, ' şu saat'te oturup mutlakâ okumalıyım, bu akşam en az beş sayfa okumalıyım' şeklinde açığa çıkan konrol çabaları, durumu daha eziyet verici bir hale sokup, tüketimin en çirkin yönlerinden biri olan "birşeyi bitirme"yi, bir kitap için bile geçerli kılar. Okuyup anlamak değil, 'bitirmek, ortadan kaldırmak' isteği yakar içimizi. Bazı kitaplarda özellikle ortaya çıkabilir bu: O romanla, veya başka türdeki bir yazıyla, gereksiz bir mücadeleye girişilir! Bir kitabın, gerçekten de söylendiği gibi -arkadaş olduğu- unutulur. Anlaşmak veya yakınlık kurulmak pek istenmeyen yabancı, soğuk birisiyle, onu tüketmek için yorucu bir çabaya girilir. Bu anlaşılmaz, delice gayretin önemli etkenlerinden biri de, elbette, popüler kültürün tasarladığı, plânladığı, listeler ve beğeni kurallarıdır. Eğer birşeyi 'bitirmek' istiyorsak, bu, bir an önce hayatımıza katabileceğimiz, popüler genel kültür alanındaki hap ürünlerden biri olmalıdır ki, ortalama beğeniden uzak kalmayalım, yaşamı kaçırmayalım. Bitirme'nin anlamı, son zamanlarda buna benzemektedir. Ayrıca, bu küçük ve plânlı bitirişler, sonraki bir sürü 'yeni başlangıcın' da önünü açmaktadır hem!. Böylece, bitir-başla, bitir-başla şeklindeki monoton ve yapay bir ritm, tüm yaşamımıza hükmederken, herhangi bir konuda ilerlediğimizi sanmamıza bile yardımcı olur

'Yapma, meydana getirme, oluşturma ve düzenleme' gibi anlamlara gelen 'üretim' ise; son dönemlerde, hızla göz önünden ve akıllardan uzaklaşmaktadır. 'Bilgi çağı' da denilen, içinde bulunduğumuz şu karmaşık dönemin, özellikle teknolojiyle önümüze serdiği tüketim çılgınlığı, sevimli bir çabayla, bütün bu karmaşayı genel olarak: 'bilgiye erişme' olarak adlandırır. Kimi zaman, bilgi veya başka değerli birşey bile ikinci plâna düşerek, herhangi bir 'erişim' amaçlanır yalnızca! Hafızanın, aklın ve kavrayışın körelmesi, tam bu noktada devreye girmektedir bence. Bilginin, duygunun ve hatıraların üzerinde, geliştirme veya düzenleme yapmaya fırsat verecek kadar vakit tanımadan, sadece ona erişmiş olmak, yeni modern hevesimizin biricik koşulunu meydana getirir!. Düşünmek; belki milyonlarca yıldan beri, bir olayı veya durumu kavramak için insana gereken, en mükemmel özelliğimizdir! Kavrayışın diğer önemli malzemeleri (konumuz olan: bilgi), öne geçerek, henüz yeterince düşünmeden, sadece erişmiş olmanın kıvancıyla, akıldaki çekmecelerimize süratle yerleştirilirse; kuru, bir işe yaramayan, duygusuz bilgilerden başka birşey kalmaz elimizde! Gerekli veya gereksiz bilgilerle dolup taşmış bilgi çöplüğünde, bu tehlike, asıl erişmek istediğimiz bilgiler için dahi geçerlidir. Çünkü çöplükteki binlerce ayrıntının arasından, zahmetle ilerledikten sonra, erişmiş, ulaşmış olmanın vereceği yoğun sevinç, üzerinde düşünülecek asıl alanı yine gölgeler. Üstelik, az önce söylediğim gibi, bilgi konusunda "gerekli veya gereksiz" şeklindeki bir ayrım da, durumu idare eden ve plânlayan taraflarca, çirkin birşey olarak kâbul görür! Gerekenin veya gerekmeyenin ne olduğu, neye ihtiyacımızın bulunduğu ve neye aslında hiç ihtiyaç duymadığımız; bilgi-pazarlama-ve-satış çağında, ağıza bile alınmayacak kavramlardır. Bir insanın üreteceği herşeyi alabiliriz! Bir insanın tüketebileceği herşeyi üretebiliriz! Ulaşılabilecek her türlü bilgiyi alabiliriz! Bilinebilecek her türlü bilgiyi erişime sunabiliriz! Bütün bu tuhaf karmaşanın içinde, alınacakların neye yarayacağı, veya hangi akıl ve kavrayış deposunda saklanacağı, pek de önemli değildir. O, erişim ve ulaşım pistonlarının pompaladığı yoğun haz ile desteklenen günlük tempo, bu soruların hiçbirini önemli kılmaz. Herhangi bir üretim veya yaratım çabası, güzel hayaller kurularak, sonraya saklanır. Bilginin yerine gelen başka bir bilginin, sonra da o bilginin yerine güncellenen diğer bilginin, ve bu sonu gelmeyecek gibi görünen çıldırtıcı ritmin, sarhoş edici müziği ile doyar akıllar. Çarklar genelde, böyle işlemektedir zaten. Huzur verir, uyuşturur; küçük uyanış anlarında, hemen başka bir küçük dişli ustaca araya sıkıştırılır, derken dev mekanizma gittikçe büyümeye başlar, müziği ve ritmi de esrârengiz bir şekilde güzelleşir..

Hazır bilgi veya kolay erişim konusundaki endişelerin, ilk güncel örneklerinden biri de, bildiğimiz televizyon kumanda cihazları üzerine söylenmiştir: 'insanı, tembeliğe alıştırıyor.' Aynı görevi, bilgisayarlarda, fare (mause) cihazı üstlenir. Sürekli tıklamak, ve sürekli zaplamak, modern insanın en büyük hazlarından biridir! Tuşlar ve düğmeler; sivri ve yaralayıcı bölümleri modern oyuncaklarla süslenen dev mekanizmanın, en sevimli dişlileridir! Bir vakit sorulan "gözünüzün, şimdi durduğu yerde değil de, vücudunuzun neresinde olmasını isterdiniz" sorusuna bir çocuğun verdiği "parmağımın ucunda!" fantazisi, teknoloji çağında gerçek olmuştur! Parmak uçlarındaki bu gizemli tuşlar ve düğmeler; görülmeye ve bilinmeye ihtiyaç duyulana ulaşmak için değil, daha çok, ortaya serilen şeylere göz atmak ve kişisel karmaşayı sıralandırmak, listelendirmek için kullanılmaktadır. (Bu arada, 'bir göz atma' eylemi; anlama ve kavrama eksikliği çeken insanın, günümüzde modern bir yardımcısı olmuştur!) Hem, öyle ya, herhangi bir bilgiye veya görüntüye, sadece bir tıklama mesafesindeyken, ona ulaşmanın gerekliliği veya gereksizliği hakkında düşünerek niye vakit kaybedeyim ki!? İlk önce tıklarım, tuşa basarım, önemliyse sonra düşünürüm (gerekmemişse bile, pişman da olmam! Teknoloji sunduğu bu abartılı hızla, bütün lüks arzularıma hizmet ediyor!) Daha sonra, tıklamaların ve tuşlamaların sayısı artığında, hız, gerçekten de müthiş bir aşamaya gelip, aklımızın bütün insani kontrollerini hiçe saydığında, aynı şeyi, "pişman olmuyorum"u yine ifade edebilecek miyiz acaba? Pek sanmıyorum. Çünkü teknolojiyi ve dünyayı pazarlayan güçlerin, bence büyük sürprizi; pişmanlık, acı, endişe gibi ahlâki ufak sorgulamaların aklımızı rahatsız edip hızı yavaşlatmaması için, bu sorgulamaları kendi içinde yaptığını iddia eden bir makine icat etmek olacak! Makine, olağünüstü bir süratle çalışacağı için, doğru söyleyip söylemediği gene pek anlaşılmayacak; parmaklar tuşlarda ve düğmelerde, çıldırtıcı bir beklentiyle, küçük kemiklerimiz büyüleyici bir müzikle tıkırdayacak!

Televizyon kumandası örneğine dönersek; aynı bildik düşünce şöyle devam eder: 'Eğer sadece iki kanal olsaydı, birini açıp otururduk, kumandaya filan gerek kalmazdı.' Hayır, yanlış. Binlerce kanal mevcut olması gayet mantıklıdır, çünkü binlerce farklı görüş ve tercih vardır. Yanlış ve çirkin olan, bunları düzenleme ve sıralandırmadaki ortak bir ahlâğın eksikliğidir! Dürüst bir rehberle, her türlü karmaşanın içinde sağlıklı bir biçimde yol alınabilir. Doğru tanıtım yapan ve haber veren tek bir T.v dergisi bile, uzun ömürlü olmamıştır! Çünkü her şirket, sadece kendi televizyon kanalının tanıtımını ve bilgisini sunmaktadır ısrarla. İnsanlara binlerce seçenek sunmak değil, bu seçenekler karşısında onları bilgilendirmektir marifet. Aynı saçmalığın, daha bir karmaşık olanı yaşanır internette! O ortamı "sokak" olarak nitelendirdiğim için, şimdilik hakkında tanım yapmak epey zor. Karanlık arka sokakları, aydınlık caddeleri vardır; ve herkes orada yürüyebilir. Bilgilendirmek, listelendirmek, düzenlemek gibi ek gayretler ise, köşelere tabela asmaktan öteye gidemiyor. Neyin gerekli, veya neyin gereksiz olduğuna, daha uzun bir süre, tuşlar veya düğmeler kendi makine zekâlarıyla karar verecek! İrâdemizin rehberliği için, tarafsız olarak birçok kanaldan yayın yapan, süratli bir akla ihtiyacımız var.

DE-DOKU BULMACA

Zekayı ilerletir, ayrıntıcılığı ve sabrı geliştirir.. Alzheimer olmayı engellediği tescillenmiş olduğu gibi, hiperaktiflerde ve indigo çocuklarda sakinleştirici etki yaratmaktadır.. Evde neyi nereye koyduğunu bulamayanlarda 3 bulmacadan sonra kaydadeğer ilerlemeler gözlemlenmiştir.. Haydi rastgele.. **Karelerdeki detaylar bu sayıdaki hangi köşe ve çizere aittir?.. Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kurayla seçeceğimiz 20 okura imzalı LeMan albümleri, cilt-leri, tişörtleri ve sürpriz hediyeler veriyoruz.. Katılanlardan 1 kişi ise komple hediye paketi kazanıyor. Doğru yanıtlar postalarınızın bize yetişmesi için 2 hafta sonra yayınlanacak.**

1 .....
2 .....
3 .....
4 .....
5 .....
6 .....
7 .....
8 .....
9 .....
10 .....
11 .....
12 .....
13 .....
14 .....
15 .....
16 .....

35 NO'LU DE-DOKU'NUN CEVAPLARI

1- Daral&Timsah/Mehmet Çağçağ 2- Bayır Gülü/Feyhan Güver 3- **Ender Özkahraman** 4- Behiç Pek 5- **Paf-Harun Durgun** 6- Erhan Güneş 7- **Paf-Servet Turan** 8- Yasin 25oğlu 9- **Kırıkleblebi/Suat Özkan** 10- Behiç Pek 11- **Sıkıthan** 12- Paf-Ismail Gökhan 13- **Terelelli/Can Barslan** 14- Bencil Boysal/Bahadır Boysal 15- **Daral&Timsah/Mehmet Çağçağ** 16- Paf-Hakan Keleş

779. SAYIDAKİ 35 NO'LU DE-DOKU'DA KAZANAN 20 OKUR

Canan Çıralar/İstanbul - Aysel Bitmez/Çanakkale - **Kanarya Aracı/KKTC** Selim Şerefli/Izmir - **Zeynel Yılmaz/İstanbul** - Ali Arman/Denizli - **Tolga Toplu/Bursa** - Levent Kural/Balıkesir - **Fatma Ceyda Aksaycık/Aydın** Alican Torun/Sakarya - **Nagihan Sarıbay/İstanbul** - Ayşe Çalışkan/Erzurum - **Neşe Güler/Manisa** - Ayça Tokuç/Izmir - **Osman Gökhan Şahin/Eskişehir** - Aynur Daşdan/İstanbul - **İsmail Karademir/Izmir** - Tuğba Hünkar/Ankara Kompile Hediye Paketi **Tarık Tokaliç/Düzce** Kitap + Tişört **Ayça Küçüker/Zonguldak**

İsim: .....
Adres: .....
.....
Tel: .....
E-mail: .....

37 DE-DOKU Bulmaca
Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No:47 Beyoğlu-İst.
Fax: 0212 245 38 06

SAYI: 781 ● 26 EKİM 2006 PERŞEMBE
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR
● **Yayıncı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÖN ● **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR ● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 ● **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/IST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / Istanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

SERDAR AKKOYUN

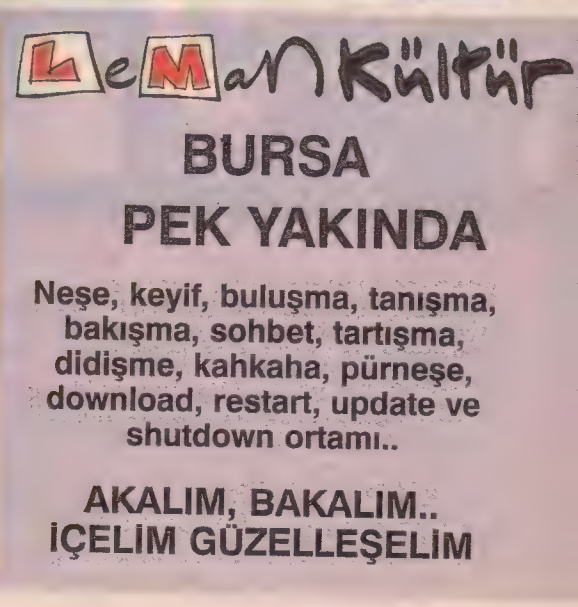

PaF Takım

Muhammed Ali Yıldız (Eskişehir)

Kader Altunova (Hamburg)

Ersan Bayraktar (İST)

Musa Güneşülke (İST)

Tuncer Çelik (Yalova) & Erdal Kızılok (İST)

Tuncer Çelik (Yalova) & Sevilay Ayata (İST)

PaF TAKIMDA NE VAR, NE YOK?

Temmuz 2005'de kurduğumuz PaF takım ile geçen 16 ay içerisinde her geçen gün genişleyerek bir takım kadrosundan ziyade, 138 kişilik bir mizahçı ordusuna dönüştük... Çeşitli sebeplerle aramızdan ayrılanların yanı sıra, Mart 2006'da da 15 arkadaşımızı A Takıma göndermiştik... Buna rağmen geri kalan kadromuzca yazılıp çizilen yüzlerce işimizle hiçbir yere sığamadık ve bu koca sayfa bile her zaman bize dar geldi...

Her Pazar dergi binasındaki PaF Takım atölyesinde toplanan İstanbul kadrosunun yanı sıra, Ankara, İzmir ve Eskişehir tayfalarımız da kendi şehirlerinde her hafta bir araya gelerek çalışmaktalar... Bu geçen zaman içersinde de bütün tayfalar arasından bazı arkadaşlarımız diğerlerine nazaran daha çok çalışıp ön plana çıktılar ve bu sayfada daha çok boy gösterdiler. Önümüzdeki haftalarda PaF Takım olarak yine bir grup arkadaşımızı A Takım'a uğurlamaya hazırlanıyoruz...

Ama A Takımda boy göstermek daha da büyük bir zorluk... Sadece "PaF" adıyla değil, karikatür camiası olarak pek çok yönümüzle aslında Futbol dünyasıyla çok benzeştiğimizi fark ettik. Bir Futbol A Takımının antrenmanından kemik sesleri çıkar, formayı kapabilmek uğruna. Kolay iş değildir... Bir mizah dergisinde köşe alarak, istikrarlı bir şekilde o köşeyi çizmek de öyle... Ama biz yine PaF Takımın yeni yetişen yıldızlarına profesyonelleşmeleri yolunda bu kapıyı açacağız. Zaten birkaç aydır ön hazırlık çalışmaları yapan bu arkadaşlarımız nerede, nasıl karşınıza çıkarlar, bilemiyoruz... Ama bir anda mizah piyasasında ani bir patlama olursa, bu kadar yeni mizahçı gökten zembille mi indi diye de şaşırmayın! Çünkü büyük bombalar hazırladıklarını biliyoruz... PaF Takım olarak tüm okurlarımıza iyi bayramlar diliyoruz!..

PaF Takım Antrenörü / G.Yurt

PaF Takım İZMİR TAYFASI

Gürdem Sındıraç

Mesut Ensarioğlu & Sidar Yıldırım

Okan Akkaya

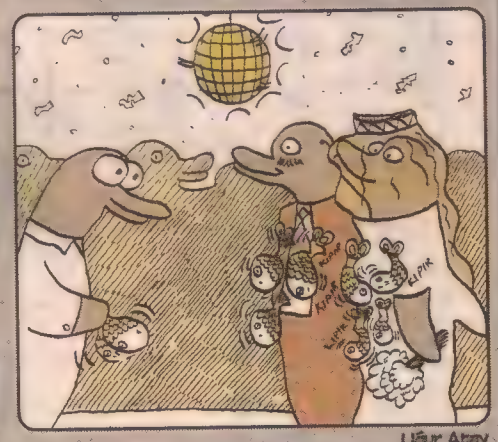
Uğur Atay

Gürdem Sındıraç & Sidar Yıldırım

Mesut Ensarioğlu

*** PaF Takım çizerleri yayınlanan karikatür başına 20 YTL alıyorlar... Öyle yanii..**

Harun Dursun

Hakan Demirbilek

782

2 Kasım 2006 Perşembe 152209 Sayı: 2006/45 1.25 kene ytl (KDV Dahil)

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.50 YTL

15 Yaşında

Mini mini inciyiz, ekmekte de birinciyiz...

Guinness rekorlar kitabına bu kez de en yüksek ekmek tüketen millet olarak girdik...

BUYUR İSMET ABİ!

DEV BAYRAA MERAK ETTİM ABİ ORDAYIM...

SEYREDİYOM ABİ, HARİKA BİŞEY...

GELİRKEN EKMEK AL, VAR DA YETMEZ...

N`AAPIYON LAN!..

N`OORÜYON LAN ORDA!.

DUR LAN BEN DE GELİİM, BİŞEY LAZIM MI!

ÇAĞLAĞ

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

ÇİZERİN EKSTRA YORUMU: Fırıncının kızına neden takıntılı olduğumuz belli oldu.. Ekmeği garantiliyosun!

7'SİNDEN 11'İNE GADIN HAKLARI

OLGUN BUDAK

Kız çocuklarının sevilme, mozaiklenme, parka oturma yaşı sorunsalı...

Macera No 1: Durun siz kard...

- Duruuun, siz birbirinizi öpemezsiniz?

- Ne?

- Huhhh... Bak, kızının kemik ölçüm raporu 11 yaşında olduğunu gösteriyor... Bu yaşta onu öpüp, severken aklına başka şeyler gelebilir... Şimdi ani bi hareket yapmadan, dudağını yavaşça kendi yanağına doğru götüüür... Güzeee!... Bi dakka bi dakka, o sopa ne öyle? Heey!

- Buu? Bu senin zeka yaşı ölçüm raporun için... Kafanı yarıp içindeki halkaları sayıcam da! Şimdi sakince kafanı bana yaklaştıır, hahh... Al sana... NIPTAAAAK...

- Ahhh en sert sezonuyla kafamda...

Macera No 2: Bale bir mozaiktir...

- "Zeynep Kamil'de doktor skandalı! Yeni doğan kız çocuklarının çırılçıplak poposunu tokatlayan sapkın erkekler kim?" Olum bu ne?

- Spanking diyo sapık gevurlar... İnsanın vuruldukça vurdurası geliyo... muş...

- Olayı anladım da, haber fotosunda bebekleri niye mozaikledin olum? Çıplak da olsa bebek lan bunlar!

- Abi öyle deme... Şimdi biri bu bebeğin fotosunu bilgisayara atıp, bi programla üstünde oynayarak 7 yaşındaki halini görse...

- Abooo 7 yaşında çıplak kadın! Tam mozaik çağındaymış lan!

- Tabi abi, 7'yi geçen hatunun her pozuna şap gibi vericen mozaiki, atıcan mozaiki... ki habere bakıp geçesin, kalkmadan si...nirin...

- Mutedir? Kafan şişiyor olum senin!

- Nasıl abi?

- Baksana olum, hormonlu karpuz büyüklüğünde bi yumru çıktı kafanda...

- Ciyeeeeekkk...

- Ohaaa adamın kafasından eliyın çıktı lan!

- (Eliyın 1) Abi bak senden önce çıktım... Dedim ama sana, bu modellerde kafa kısmı, mideye göre daha boş, rahat çıkılıyo diye...

- Tüüü hep rezil salya ettin etrafı! Hem sen kimle konuşuyorsun lan iyy-tii kılıklı uzaylı? Aaahhh karnım!

- (Eliyın 1) Hüseyin Abi hoşgeldin...

- (Eliyın 2) Eyvallah genç... Haggaten de mideden daha uzunmuş çıkış!

Macera No 3: Ortak pazar dediler, armutu mu yediler...

- Arkadaşlar yannızca kadınların gireceği parkın açılışını yaptık, güzel... Fakaaat park yolundaki semt pazarı ne olacak?

- Evet, karımız, kızımız ordan geçerken erkek pazarcılar "Offf tam yarmalık karpuz, üfff gel de şu sulu tüysüz şeftaliyi ısırma!" diye laf atıyomuş...

- Tamam, sadece kadınların girip, çalışacağı bi pazar açalım... ama ya parka, pazara gelene kadar geçtikleri yollar, bindikleri arabalar? Ordaki erkekler?

- Trafikte güvenlik şeridini kadınlara ayıralım... Erkek bakışına duyarlı, güdümlü füze atan arabalar icat edelim...

- Yaaav hepsi tamam da ya dışarda nefes alıp veren erkekler...

- Nasıl abi?

- Onların nefesindeki dna tanecikleri hava yoluyla insandan insana taşınıyo ya! Ki o dnalar böyle uzun ince, çok afedersiniz sperme benziyolar... Hanımlar dışarda o dnaları koklayıp içine mi alacak yahu!

- Haklısın abi... Evet evet, en iyisi kadınlar hiç çıkmasın dışarı... En rahatı ev! Aç tvyi bak Meriç var mesela sabahları... Birek dans yapandan kötülük gelmez hem...

- Çok şahane kararlar aldık lan, kutlayalım hadi birbirimizi... Anaaam... yabancı kadın eli tuttum, pipim düştü!

- Ehe ehe, şaka eli bu abi, şaka tükkanından aldım he mi!

- Oooo... Olum naaptın sen yaaa? Manikürlü takma elle şaka yaptığında nikahın düşer lan... Hatta bi toplantı salonunda yaptıysan bunu, nikahın şakayı yaptığın arkadaşına geçer... Hımmm, burası toplantı salonuydu dimi? Eveeet, ben senin evin anahtarını alayım artık!

- A-ama?

- Olum söz, parkın önünden geçmiyecem, valla bak!

olgunbudak@leman.com.tr

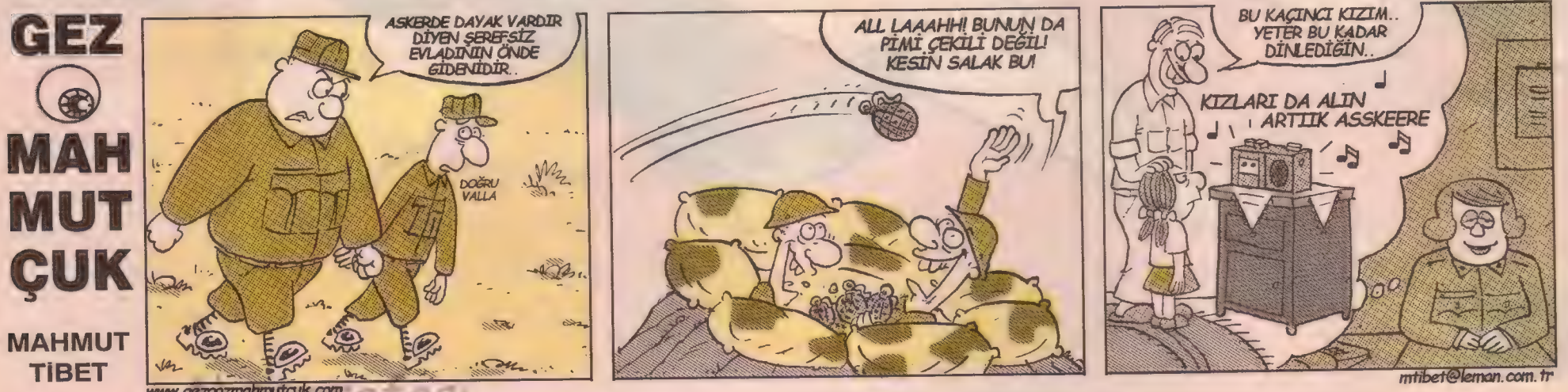

Töre cinayetleri, yurdum gündeminin en kanlı, en vahşi ve ilket satırlarını oluşturmaya devam ediyor.. Gencecik, masum, sahipsiz kadınlar kalleşçe, hunharca kuytu bir köşede öldürülüyor.. Üniversiteli gençlerimizin dahi ürkütücü çoğunluğu da bu törerizmi destekleyen anket sonuçları çıkarıyorsa bu töre cinayetleri Türkiye'ye bir yara daha ekleyecek.

Yurtdışındaki camilerde gurbetçilerden topladığı parayı iç ettiği iddiasıyla İnterpol tarafından aranan "YİMPAŞ"çı Dursun Uyar , bir AKP'linin cenazesinde dört bakanla aynı safta görüntülendi..

YİMPAŞ o kadar çok para toplamış ki bavullar ancak üzerine oturularak kapatılmış..

Seri katilimiz de cılk çıktı..1944 kilometrelik yol boyunca 2 kişi, arsız, vahşi, hedefsiz 7 insanı öldürdü..

KAPAK KONUSU Yurdum insanının zorunlu gıdası, sofraların baştacı ekmek sonunda bize Guinness rekoru getirdi... Esmer ekmeği yanp içine katık olarak beyaz şehir ekmeği koyan örnekleri duymuş bir çizer olarak da bendenizin çizdiği ekmek karikatürleri dünyadaki emsallerimden üstündür ve Guinness Rekorlar Kitabı'na adaydır.. Bu adayla birileri ilgilensin..

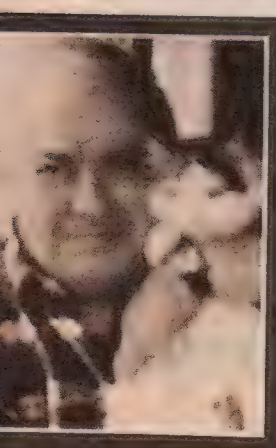

Türk Karikatürü büyük bir ustasını kaybetti

Semih Balcıoğlu abimizin nakkas gibi çizgisiyle grafik mizahın duayenlerinden olarak Türk karikatüründe doldurulması zor bir yeri vardır.

Onun çizgilerinde çeşmelerimiz, camilerimiz ahşap mimarimiz, kısacası kültürel doku ve mirasımız daha da bir güzelleşir ve birdaha silinmeyecek bir karpostal gibi ruhumuza naksolurdu.

Sohbetlerimizde de fark ettiğimiz sıcaklığı, samimiyeti, alçak gönüllülüğü, cana yakınlığı da çizgileri kadar insana naksolurdu.

Gönül adamıydı...Büyük üstaddı...

Ailesine, dostlarına, sevenlerine,Okurlarına ve Türk karikatürüne başsağlığı dileriz.

Leman

4 Kasım Cumartesi
14:00-18:00
NİHAT GENÇ
İMZA GÜNÜ
Tüyap Kitap Fuarı Leman Standı

sklhan@leman.com.tr

daraltimsch

ÇAĞAN
daral@leman.com.tr

SIKILHAN

DERS: CİNSEL BİLGİLER

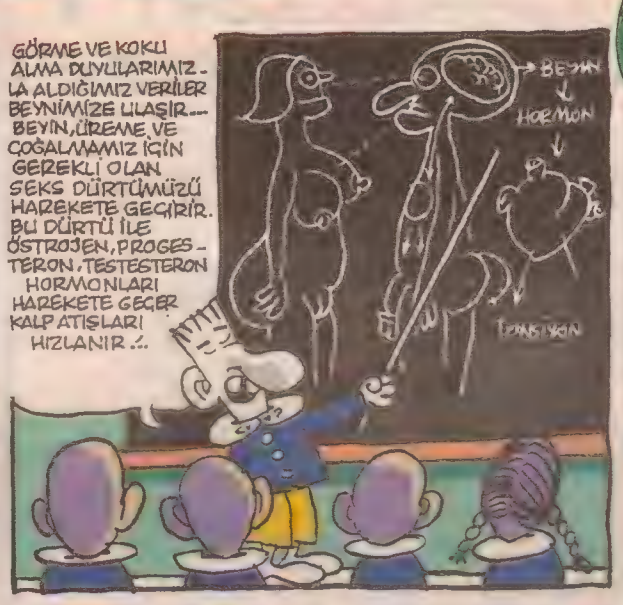

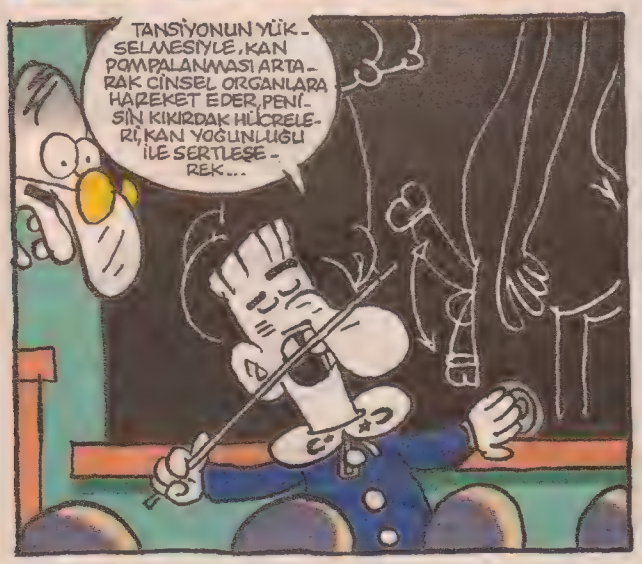

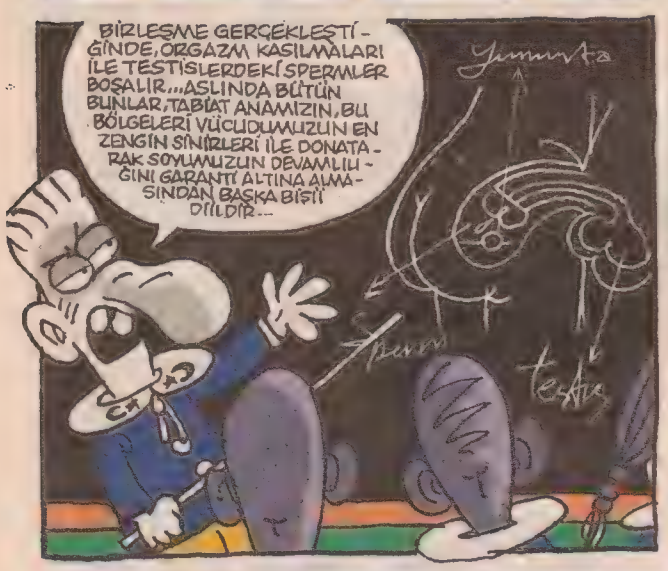

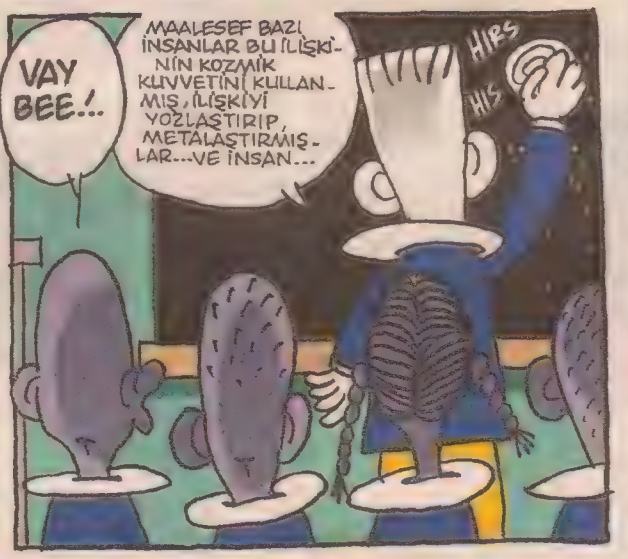

Miribaaa, aloo, Sıkılhan bak ne diycam, senin haberin var mı İspanyolpaça geri döndu mı?

- O nasıl ya? Issız acun kaldı mı, espiri mi, ne?

- Salak paça çeşidi, İspanyol, pantolon paçası... Hani bol bööle. Eski modalar geri dönüyo yeniden de o bakımdan sordum. Ebru Gündeş felan 1938 saçı yaptırmaya başladı mesela kendine. Ondan kıskandı Bülent Ersoy da yaptırdı. Onunki 43 müş. Bunun arkasından aslanbaş saç modeli geri döncek diyolar. Çarli'nin eski meleklerinin kafası öyleydi hani.

- Senin kafan nası?

- Alay etmez mısın lütfan. İnsan partneriyle bööle şeyler konuşabilmalı tamam mı? Erkek çöpü çıkartır mesela, kadın pilav yapmayı istemez, tektaşını kendi alır artı, bi de bazen bööle şeyler konuşur, erkek onu dinlemelidir yoksa o ilişki yürümaz yani. Ben senin beyzboluna bişey diyo muyum?

- Kimin?

- Harneyse... Sıfır beden gitmiş, balıketi geri dönmüş buna ne diyosun?

- Sıfır ruh...

- İyi oldu aslında balıketinin geri dönmesi... Alo, orda mısın, alo, gittin mi, çöpü dışarı mı çıkarıyon alo, geri dönücan mı?

- Alo, baba naaber Çaatay ben. Okulda bir Yutube Kolu kuralım diyoruz, ne dersin?

- Hergün benekol.

- Olm hemen geyiğe bağlama lan harbiyim. Yutubta patlatıcaz bizim okulu. Hiç bi okulda olmayan görüntüler saçıcaz ortalığa. Dün Semihcan'ı müdürün sırtına sümük sürerken çektim mesela. Sonra Levant'ın Sude'lerin evinde şömineye osurması var, yedibinlerce kere tıklanmış, yıkıldı yutub... Şeye ne diyosun Muhsin, Arzu'nun kalemkutusuna koltukaltı kılı doldurcak. Çisil'e Japonca "Yok mu beni çatır çatır zkeeen" diye bağırttırıcaz bi de. Karı söylediği Japonca lafların ne manaya geldiğini bilmiyo, teşekkür ediyorum zannediyo tebi... Çok Japon var yutubta delirirler valla. Alo... Sıkıl, hiç sesin çıkmıyo hocam beğenmiyo musun olm bu akılları fikirleri? Alo, ses versene lan.

- Az bekle görüntü vericem ben sana cep telefonunun kamerasına zçıyorum ağır ağır...

- E süpermişin.

- Bitti.

- Sıkılhan, naaber genç, Ben Hırgürkan Başkan. Alo, bi fikir alıcam senden. Seri cinayetler işliycam da ben.

- Ah be abi sabah arasaydın başkasına söz verdim ben.

- Yok lan yoldaş aramıyom yanıma. Her canımı kendim alıcam, bizzat kendim sıkıcam. Da... Kimden başlıyım, nasıl bi serii yapıyim bilemiyorum.

- Fatih Hoca nası?

- Dalga mı geçiyon lan şerefsiz.

- Hayır benzinci benzinci dolaşıyo da o bakımdan. Bana kalırsa o da benzincileri öldüren bir seri katil. Eğer sen atik davranır bir benzincide kıstırıp Fatih Hocaya sıkarsan Serikatilserikatili olmuş olursun.

- Ben bir şöhret bir eğlence peşinde değilim olm. Benzinci, antrenör bunnar beni sokan yılanlar diil, bin yaşasınlar. Ben bana zararı dokunan şerefsizlerden bir seri yapmak istiyorum. Mesela kaşarpeyniri üreticileri. Bi ton para verip kantine tost kaşarı alıyoruz kaşar tekerlerinin içi boş çıkıyo. İki, müdür muavinleri. Kantinden avanta alıyolar, tost çay kola parası verdikleri görülmemiştir. Üç, piyanistler... Diyceksin ki piyanistin sana ne zararı oluyo? Cevap vereyim: Bizim apartmanda var bitane, bir: kedisi yer belledi girişteki paspasa sıçıyo, iki: zilin üstüne adını yazmamakta ısrar ediyo piyaniste gelenler bütün apartmanın zillerini çalıyolar, üç: biz balkonda mangal yaparken kendisinden "Çırpınırdı Karadeniz" adlı şarkıyı istedik çalmadı. Dört: Orda mısın? alo... Telefonu yüzümüze mi kapattın lan şerefsiz. Dur orda geliyorum seri dışı tekli olarak piçaklıycam seni yavuşakkk!

ATİLLA ATALAY

Akşamserisi

SİSTEM BENİ ISIRIR, BEN DE SİSTEMİ...

BENCİL BOYSAL

bahadirboysal@ieman.com.tr

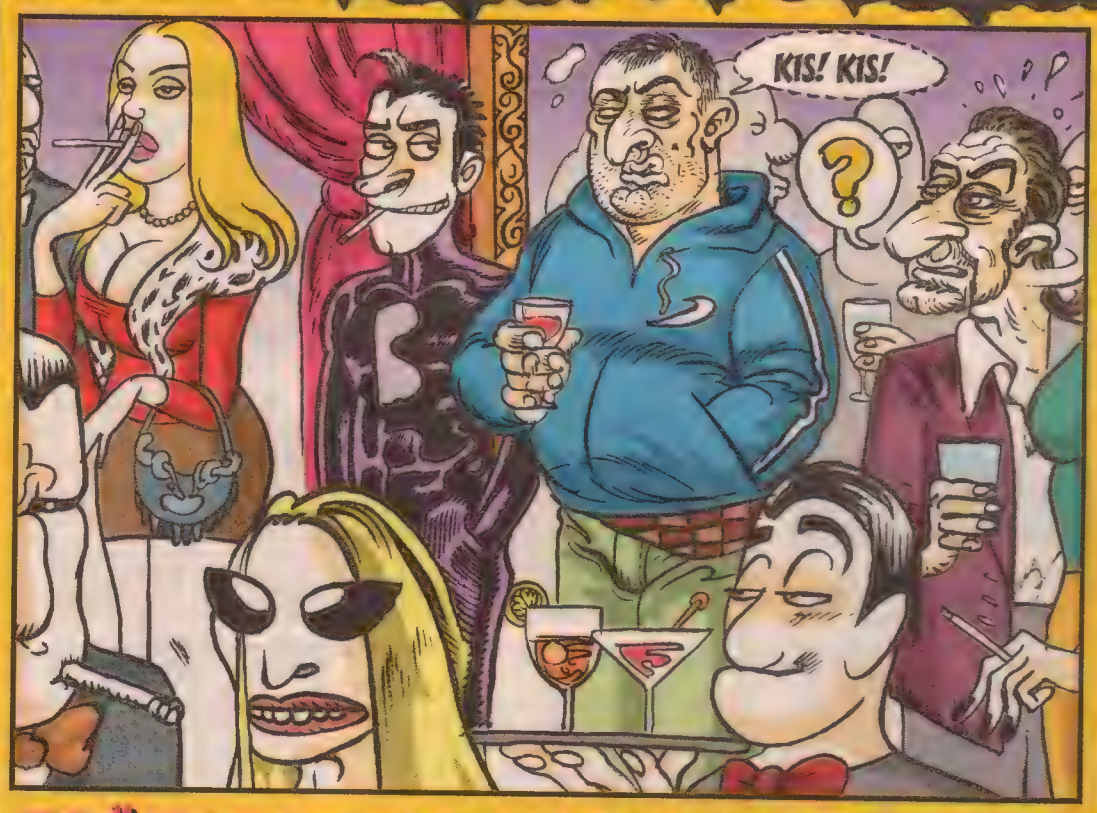

HÖKKABAZ'IN GALASI

Cem Yılmaz'ın "Hokkabaz" filminin galasına gitmiştik geçen ay.. Altın kaplamalı davetiye iki kişilik. Nasip, kısmet.. Suat Özkan beyle gittik.. KANYON'da gece.. Neon ışıkları.. Kırmızı halının üzerinde gocuk ve alt eşofman modeli yürürken onlarca paparazzi kamerası karşılaşınca insan şöyle bi "Noluyoruz lan" diyo tabi.. Gala salonuna girdiğinde noluyoruz lana gerek olmadığını anliyorsun.. Bi dolu artist, şarkıcı ve sosyete.. Herkes smokin bilmem ne ama pekte ekranda göründükleri gibi değillermiş.. endamsız.. Heybetsiz ufak insanlar.. Kokteyllere özgü "HAHAHAAYY" sesleri de yoktu.. Sevimsiz, neşesiz soğuk bi dolu insan.. Heralde onlar da bıktı artık departmanlararası rol modellerinden.. Hele şu Yılmaz Erdoğan'ın içeri girerkenki afra tafrası en soğuk ve sevimsiziydi..

Suat efendi daha çabuk sıkıldı.. Az ötedeki meşhur klas gazeteci Güneri Cıvaoğlu'nu gösterdi.. "Bak şimdi Güneri'ye kıs! kıs! yapıcam" **(Kıs! Kıs!.. Bi nevi PST! Sırf huylandırmak için gizli gizli PST! PST! yani:)** Abi allaşkına içersi kalabalık.. Nerden duyucakki seni dedim.. **"Kıs! Kıs!.. Kıs! Kıs!... Kıs! Kıs!"**lar ritmik, usul aktı.. Ve o kalabalıkta hakkaten de Güneri farketti ve huylandı!!.. Kim dedi? Ne iş? Algılayamadı.. **"Milyon kişi olsa farketmez.. Kıs! Kıs! kime yaptıysan sadece o duyar, ürperir."** demesin mi bana ardından Suat.. Gecenin ilk ve tek şuh kahkahasını patlattım :)

Cem'in filmiyse neşeli, acıklı, güzel.. Akdeniz filmleri tadında.. Gidin görün derim...

BENİ BÖYLE SEV

Yağmurlu havalarda taksiye bindiğinde zaten geyiğe meyilli şoför daha beter parselliyor insanı.. İyice sıkışan trafikle.. Laf nerden evliliğe geldiyse, *"Evladım.. Bak, evlilik kumardır. Önce helal süt emmiş biri olacak. Bu ne demek? Atatürk ilke ve inkılaplarını bilecek.. Laikliği sevecek.. Hacca, mevlide gidecek.. Ama sana fetva vermeyecek.."* İşte bu kadaaar.. Yıllardır bu memleketin, anasını şakalara en güzel cevap! Batılı mıyız.. Doğu mu?.. Şeriat mi gelesi vardı, demokrat mı?.. Tavuk mu yumurtadan yoksa.. Anamı mı daha çok seviyosun, babamı mı polemiklerini bir çırpıda skip attı şoför..

Bu millet bunu böyle seviyor işte. Kötü rüya gördüğümde Eyüp Camii'nde adak adamamdan, yılbaşında dansöz oynatmama kadar herşeyimle geldim kapına.. Beni böyle sev..

BEYMEN AĞA?

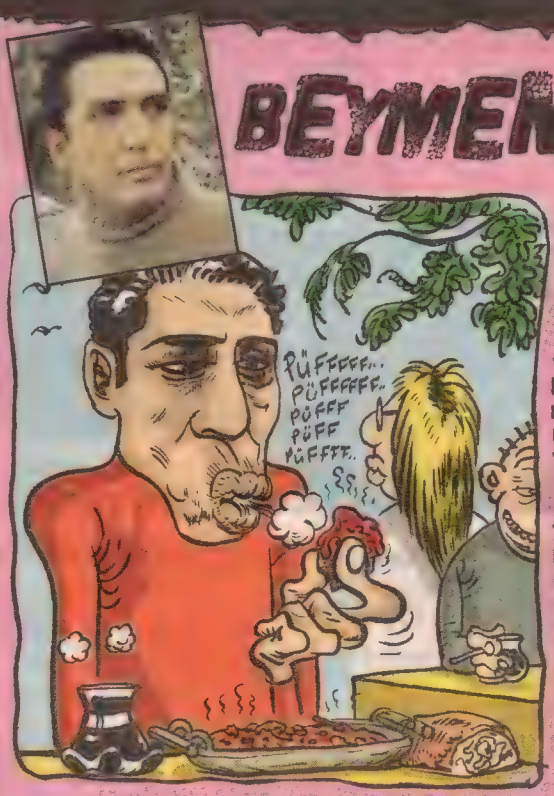

Cihangir'imizin meydanda cami dibindeki açıkhava kahvehanesinde oturuyoruz.. Enteli, danteli, hastasıyla en iyi kafedir burası aslında. Açıkhava, düzayak.. Civardaki şık Fransız kafelere giripte diplomatik duruş ayarlarıyla poz yapmaktan daha az yorucu ve samimi.. Meşhur türkücü YAVUZ BİNGÖL geldi oturdu geçenlerde yan masaya.. Bi de menemen söyledi içerlerden.. Gelen sıcak menemene ekmeği bandı, yutmadan önce elli kere üfledi ekmeğe.. Püff... Füfff.. Püff.. Püff.. Püff.. Hüff.. Para verseniz göremezsiniz sevgili okuyucular.. Tekrar bandı, yine aynı uzun püffler.. Sanırsınki köyden yaşlı nenemiz üflüyor ekmeğe.. O TV'deki BEYMEN AĞA pozları falan hepisi eridi gitti gözümün önünde Yavız'ın..

EŞCİN!

Eşcinseller, heterolardan daha tutkulu mu seviyor acaba?.. Bu Cihangir ecnebi üniversede hocalarıyla dolu.. Çoğu genç güzel insanlar.. Bi de Türk tanıdığımız var.. O da genç ve unv. hocası.. Eşcin.. İşte bu semtimizdeki ecnebi genç hocalardan biriyle derin tutkulu bir ilişkisi var nicedir. Ama hep kavgalı. Gelgitler, yakamozlar içinde.. Bi ara çay içerken aşkı, tutkusu Eduardo'yu serzeniş etti.. *"Eduardo.. Uçsuz bucaksız bi okyanus. Ve Eduardo'nun anneannesi de o okyanusta minik iğrenç mor bir mürekkep balığı!.."* Vaay anasını bre.. ne kadar çok sevmiş demekki.. Nenesini bile kıskanacak kadar..

ÖVÜNEREK

Bundan 10 sene evvel **Atilla Atasoy** "Halim Yok" diye bi şarkı yapmıştı.. Ulan insanın dinlerken bile tüm enerjisi yitip gidiyor, hatta uykusu geliyordu.. Böyle bi şarkıyı albümün çıkış parçası olarak seçersen, elbet kaybolup gidersin.. Hihi..

Bi de ERSEN ve DADAŞLAR grubunun "Şehit diyerek, Tanrı severek, okumak gerek! Övünerek. Överek!" şeklinde sözleri olan bi şarkısı vardı ki.. Ben sözleri birbiriyle bu kadar alakasız başka bi şarkı duymadım.. Şehit demekle, tanrı sevmekle, okumak gerekliliği arasında hiçbi bağlantı yokki..

GİZEM SKİ

Filmlerdeki gibi sanıyo millet.. Sahaflara gidersin, gizemli bi kitap bulursun ve tılsımlı serüven başlar.. Da Vinci'nin şifresi hesabı.. Hiç alakası yok halbuki.. Bi dolu gizemli kitap var Beyoğlu, Beyazıt'taki sahaflarda.. Tanıdık bir iki sahaf vardı, en son uğradım birine.. Baktım bi dolu poşetlenmiş PENTHOUSE, PLAYBOY dergileri.. "E napim.. Kirası var, suyu var.. Elektriği var.." Gizemli kitaplar, el yazmalarına ulaşmak için sahaflara gitme şey içok eski devirlerde miydi acep? "Fotoşop öğrenimi" "ÖSS'ye HAZIRLIK" kitapları var gayri bi dolu.. Onlar para ediyor..

Fakat sahaf Hikmet Abi vardır bi.. Tam delidir işte "Kitaplara bakabilir miyim?" diye biri geldiğinde "Sktir lan.. Git parkta dolaş!" diye azarlayan bi adam.. Lakin başka biri "Yakup Kadri'nin YABAN adlı eserinin 1948 baskısı bilmem kaçıncı nüshası var mı acaba?" diye sorduğunda "3. raf, 5. bölüm.. 7.sırada.." diye cevabını yapıştırmıştı..

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Siyamlı Profesör Yattara Valli

Sayın Hocam bizim evde düz duvar var. Guk olunca tik yapıyo göstertiyo kendini tak yapıyo kaçıyo vuruyom taktak yapıyo çıkmıyo kuş.

Rumuz: Gukguruk (Merve Altın)

Prof.Yattara Valli: Yinmez o kuşun eti. Elastikite kazandırılmış makettendir o. Çıkar her vakit başı, yine girir vakit makinasına.

Selam Yattara Abi kedim yaz kış demiyo doğruyo. Ne yapsam? Tıpa mı taksam?..

Rumuz: Doğuş (Engin Hayrettin)

Prof.Yattara Valli: İnsan da doğuruyo. Tıpa mı oluyo yoksa seviniyor herkes altın mı takınıyor yastığa?

Pencereden bakınca neden hep dışarsı görünüyor?

Rumuz: Açı Bakışlı (Ensar Kusman)

Prof.Yattara Valli: Ev kedisin yavrum. Onun için öyle yapıyor onu. Sokak kedi ol, bak bakalım öyle mi içersi görünür.

Sahibim iş bulabilecek mi? Kaç aydır mamayı bırakın, ekmek bile yiyemedim. Hadi ben bi şekilde doyuyom. Sahibim naapsın?.

Rumuz: Kaygırak (Sefer Lâleli)

Prof.Yattara Valli: Yok kedide iş. İnsanda var iş. Ama onda da yok. Elim olsa gelir elimden. El yok bende. Gelmez elimden. Bilmiyorum onları.

Külotlu çorapları yutuyo. Sonra da kabız oluyo.

Rumuz: Yutar Boru (Marcustok)

Prof.Yattara Valli: Yutma de.. Kabız de olursun. Ona de ama.. Bana deme.. Behiç Pek

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

Akşamsefası

PANTOLON

METİN FİDAN

metinfidan@leman.com.tr

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN-

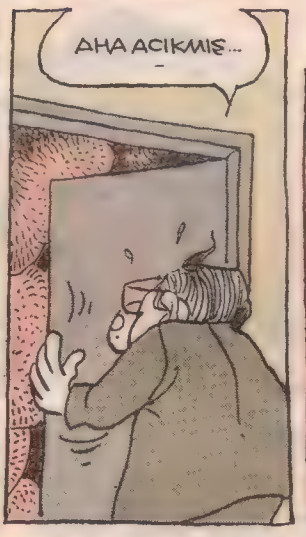

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

MIND FUCK
Akşamsefası
KEMAL ARATAN.

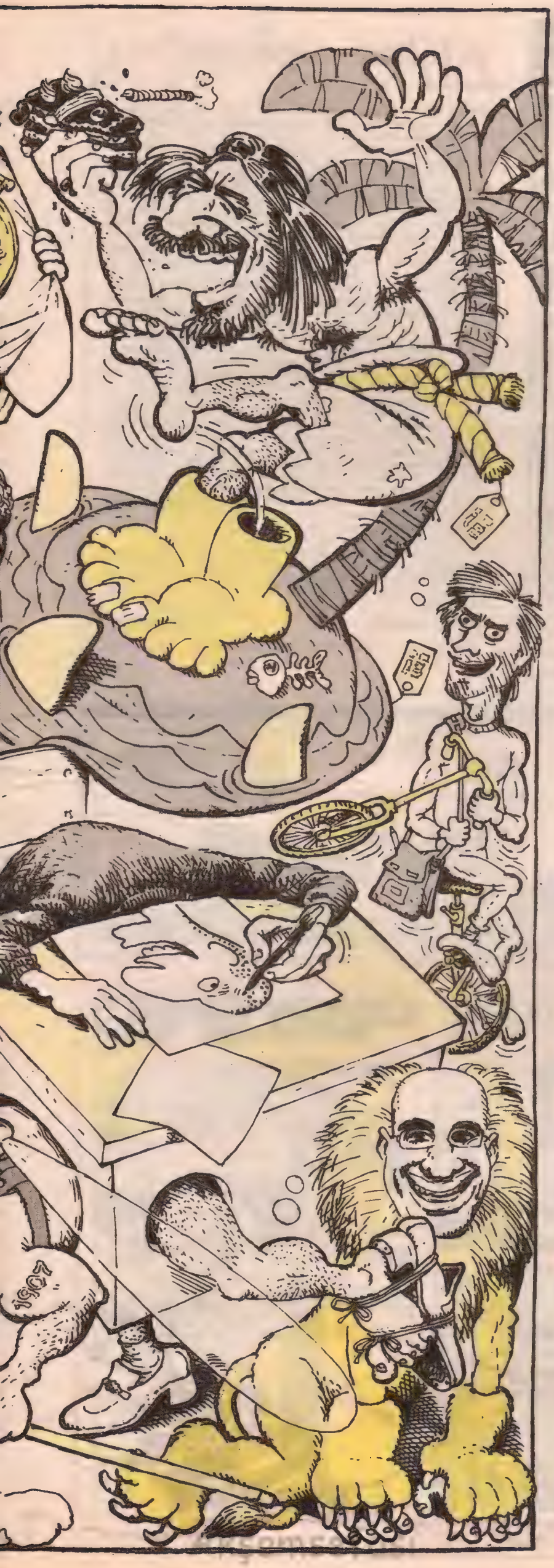

LeMan

15 YAŞINDA

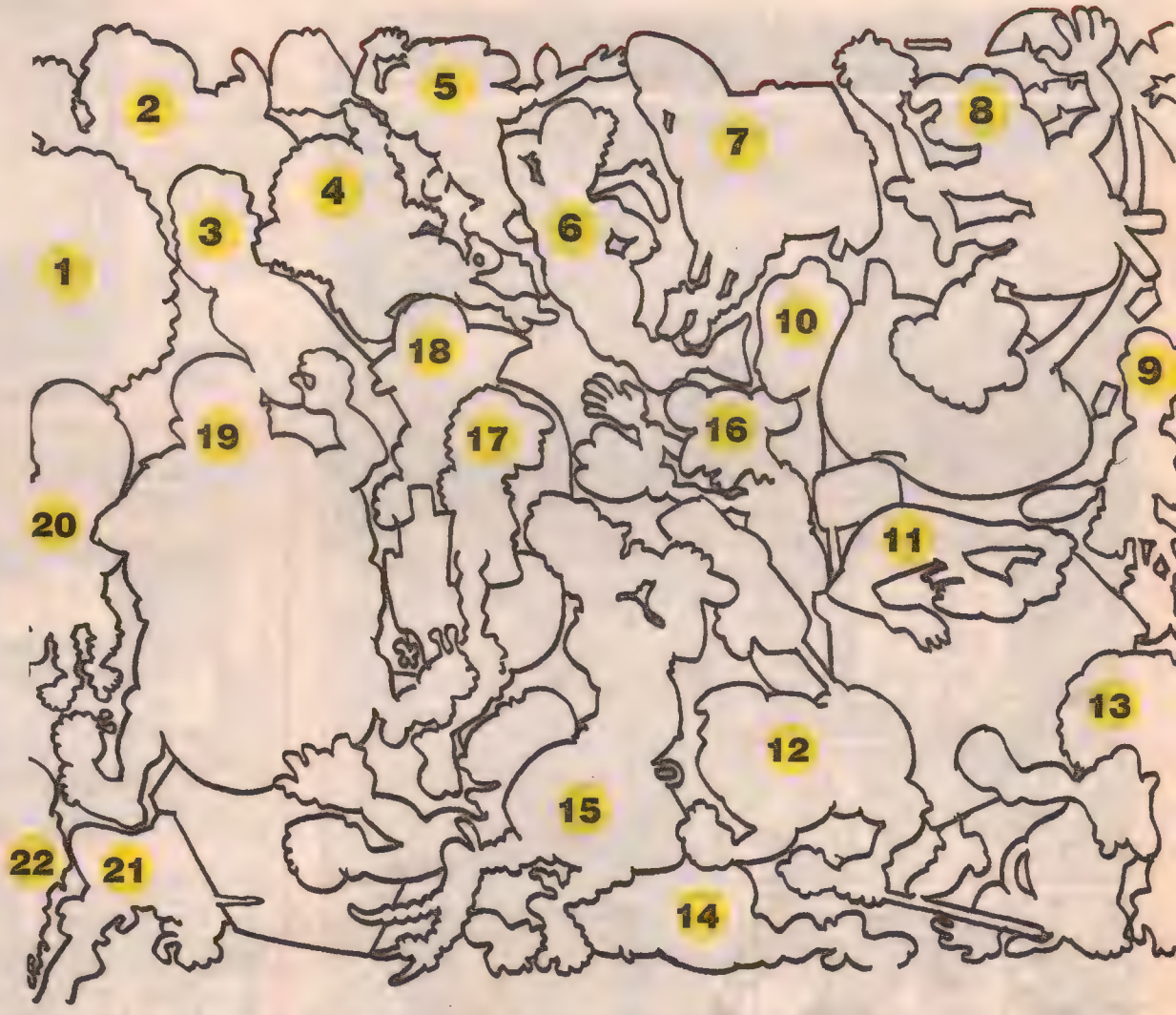

1- Feyhan Güver **2-** Güneri İçoğlu **3-** Cezmi Ersöz **4-** Ender Özkahraman
5- Atilla Atalay **6-** Can Barslan **7-** Tuncay Akgün **8-** Nihat Genç **9-** Sefer Selvi
10- Mahmut Tibet **11-** Kemal Aratan **12-** Ahmet Yılmaz **13-** Aslan Özdemir
14- Suat Özkan **15-** Bahadır Boysal **16-** Melikşah **17-** Erhan Candan **18-** Behiç Pek
19- Mehmet Çağçağ **20-** Kaan Ertem **21-** Elif Nurşad **22-** Melike Acar

5 Kasım Pazar Günü maaile Tüyap Kitap Fuarı'nda imzadayız, muhabbetteyiz..

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

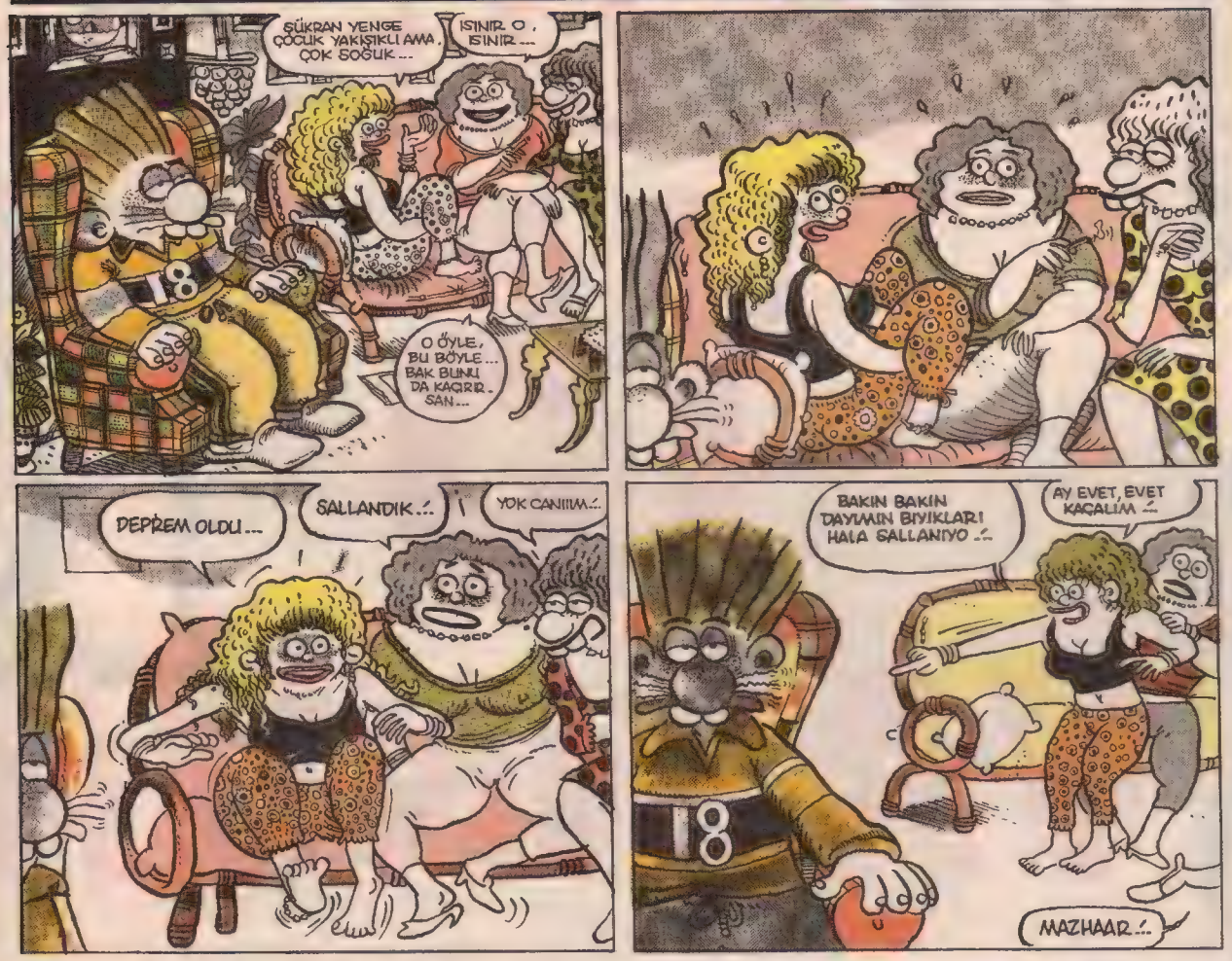

intihar mektupları

Sevgili Yalancılar,

Hayatım bir otogar kadar sesli ve kalabalık başladı. Ama ailemin tek kızı olarak dünyaya geldim. Babam antrenör, annemse öğretmendi. **Şişli'de yakıt parası zamanında yattıkça, sıcacık olan bir yuvamız vardı.** Ben her zaman, bu yuvadan çıkıp "Maaalenin çocukları" sıfatına sahip çocukların arasına karışmakta zorlandım. Hep bir çekingenlik, bir özgüvensizlik duygusuyla kendimi geri çektim. Zaman zaman sek sek oyununa karıştım. Zaman zamanda saklambaç oynadım. **Hep müebbet ebe oldum. "Saaf olum bu kız ver şapkanı bana hemen yer bu" dedikten sonra "çanaaak çömleeek patladım" diye bağırarak ortaya çıkmaları fazla zaman almıyordu. Yemiyordum bu numarayı ama itiraz etmeyi de kendime yediremiyordum.** Yaşım ilerledikçe aşkı tanımaya başladım. Genç ve filinta diyebileceğimiz birine aşık oldum. İsmi Berke diye bilinen bu aşkımın, sonradan gerçek isminin Kamil olduğunu öğrenmiştim. **Tanışmamız çok romantikti. Fırtınalı bir sonbahar gününde usul usul yürümekteydim. Aniden bir çift sıcak el saçıma dokundu. Döndüğümde onu gördüm. Ve bana "saçında bişey kalmış onu almaya çalışıyorum. Ama öyle dibe girmiş ki şerefsiz ulaşılamıyo ekekeke" diye gülmeye başladı.** Çok yakışıklıydı. Kollarına bıraktım kendimi. Dizine yatırdı, saçımı ortadan ikiye ayırıp "baaak baak tipe bak böyle olsan ne süper komik olurdu laan" dedi sustuk. **Saçımı eliyle yapıştırıp "laan aynı memoli oldun ehehe" dedi yine sustuk. Bu denyo, çocuksu ve yakışıklı adama aşık olmuştum. O da bana " ince ince bende sana aşık oldum heee" demişti.** Günler aylar, aylar henüz yılları kovalayamadan ben bu aşkın imkansızlığına karar verdim. Çünkü çok fazla yalan söylüyordu ve ben hepsini sonradan yakalamıştım. **Bana, küçükken aslan yavrusu beslediklerini ve hatta babası camiye gidince onunda peşinden gidip, ayakkabıları çalınmaması için başında beklediğini anlatmıştı. " aslandı maslandı ama kööz gibi yüreği vardı. Her şeyimi paylaşırdım onunla. Pek konuşmazdı ama iyi bir dinleyiciydi." şeklinde anardı küçüklüğünü.** Mesleği konusundaki yalanları beni derinden etkilemişti. Özel bir hastanede güvenlik görevlisiydi. Memnundum, benim için işi çokta önemli değildi. Ama her defasında gelip "bugün Başhekim'in acayip gözüne girdim. Ve bana biraz Latince öğrenirsem acayip ilerliceeemi söyledi." derdi. Ses çıkarmazdım. Ama en sonunda gelip **"aşkısı yakında doktor oluyorum. Kulak burun boğazdaki açığı ancak sen kapatırsın dediler. Önce bi süre düşünücek, zaman isteyecekmiş gibi yaptım ama sonra kabul ettim" deyince dayanamadım patladım.** Ve onu terk ettiğim gün **"sen etmesen ben edecektim kızım, sana mı kaldım." Dedi ve ekledi. "Hem o gün cristina agulera uzun uzun çaldırdı beni. Dedim "herhalde arıyo" hemen açtım. Dank kapattı. Kontörü yokmuş, ben aradım bunu dedi "bi kere tıklar mısın bana", olmaz bizim başımız bağlı deyip kibarca reddettim. Ama deymezmiş sana."** diyordu en son. Ben yüzüğünü masaya bırakırken. Ve şimdi annemlerin yanında yaşayan, 29 yaşında genç bir heyeltraş bayanım. Senelerce özgüvensizlikken sorunum oldu , yıllar içinde özgüvenim arttı ve insanlara güvenim azaldı. Ve belki de artık dipte. Elveda tüm yalancılar, kendinize göre çok pembesiniz belki ama bana göre değil. Bunu okuyan her yalancı **"olum kesin Ahmet'in Mehmet'in yüzünden intihar etti. Bundan intihar etti şundan intihar etti. Evde kaldı intihar etti."** diye bahaneler sunacaksınız. Belki de en samimi açıklamayı annem gazetelere yapacak ve "kızım sessiz bi kızdı, intihar etmesi için hiç bi sebep yoktu. Kimseyi üzmezdi" dicek... Elveda....

Egemen Merdan
egemen@leman.com.tr

Narinsu Çokkırılan

Afedersiniz! Gelin Küçük oldu Başka!

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

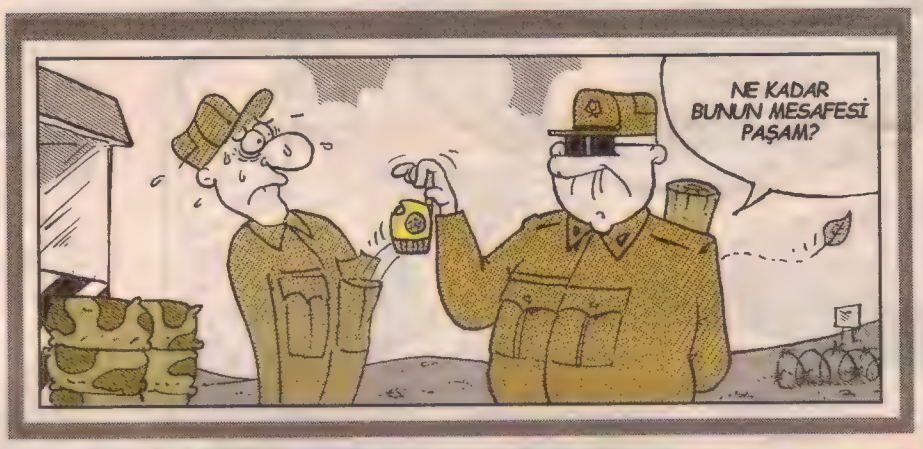

ERHAN GÜNEŞ

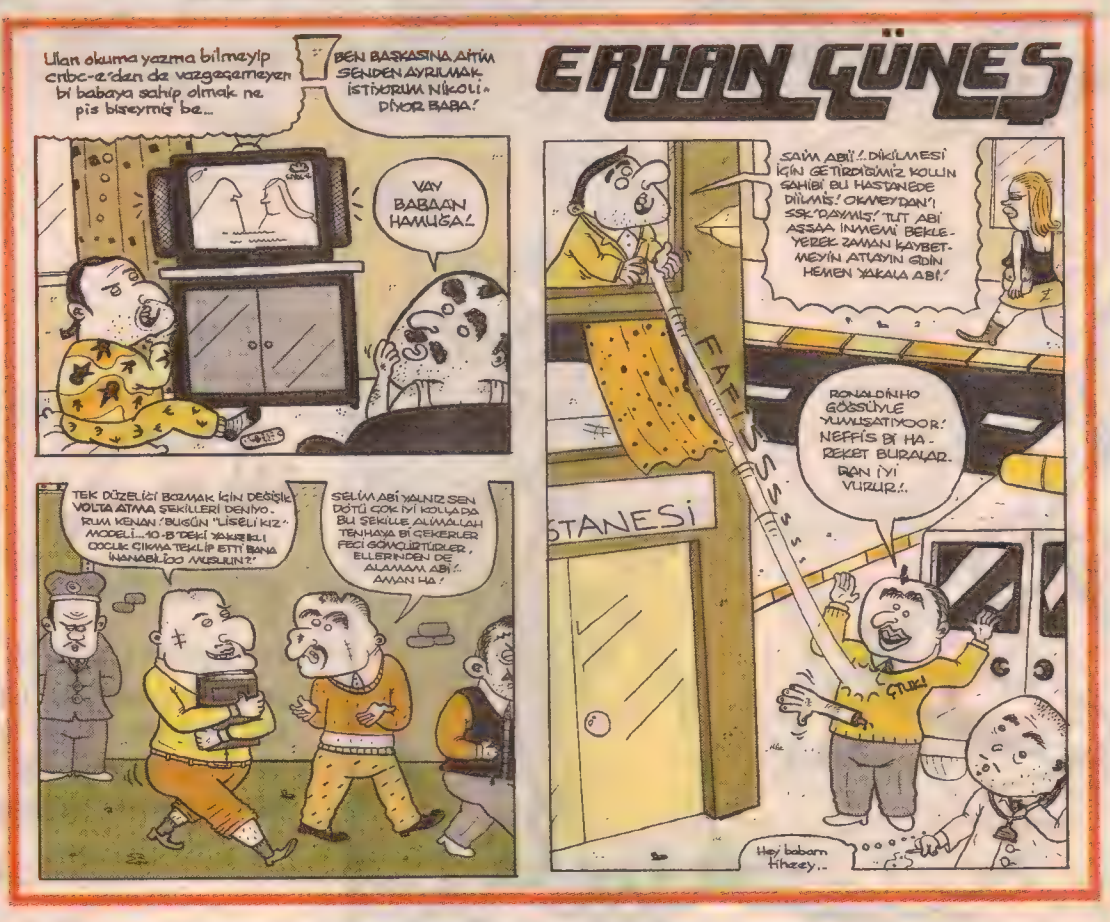

Akşamserası

İpek'şi

İpek özsüslü

DOKUNUŞLAR

HER BAŞARILI KADININ ARKASINDA BİR DENYO VARDIR

-SEN GENDİNİ NE SANIYON?

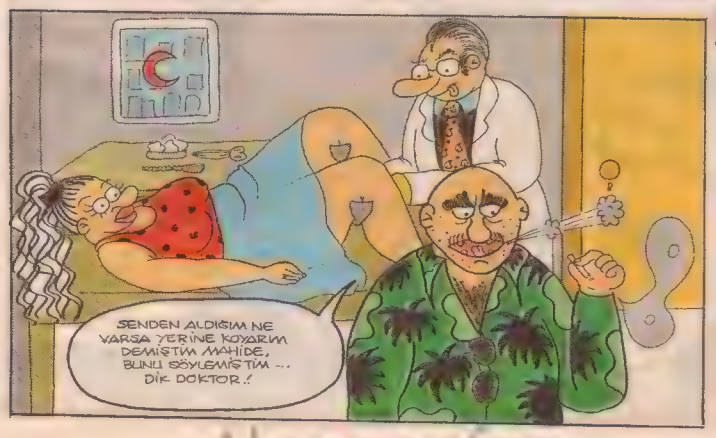

Akşamsefası

Behiç Pek

behicpek@leman.com.br

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER

Hayatta en ıslak şey sudur! Bi dakka, dur.. Güzel olmadı bu lâf.. Bunu yazma. Sil onu.. Hayatta en katı şey kemiktir. Bunu yaz, bu güzel bak. Öbürünü sildin mi? Sil onu dedim ya utan. Hangisini yazdın sen?. En ıslak olan şey miydi kemik? Ağzına zıçayım senin.. Bok ettin güzelim özlü sözü.

Kral Antoni Boschiaff

Saray duvarına ilân yapıştıran en adi eşşoluşşektir!.. Gidin duvara yapıştırın bu lâfı.. Durun, yapıştırmayın.. Tutarsız oluyor kendi içinde..

16.Leopold Morono

KAAN ERTEM@leman.com.tr

KAAN ERTEM'İN SEVDİKLERİ VE SEVMEDİKLERİ

ÖĞLE KUŞAĞI ALTI VE ÜSTÜ BÜTÜN YEMEK PROGRAMLARINI SEYRETTİĞİ HALDE YUMURTA KIRMASINI BİLE BİLMEZ!..

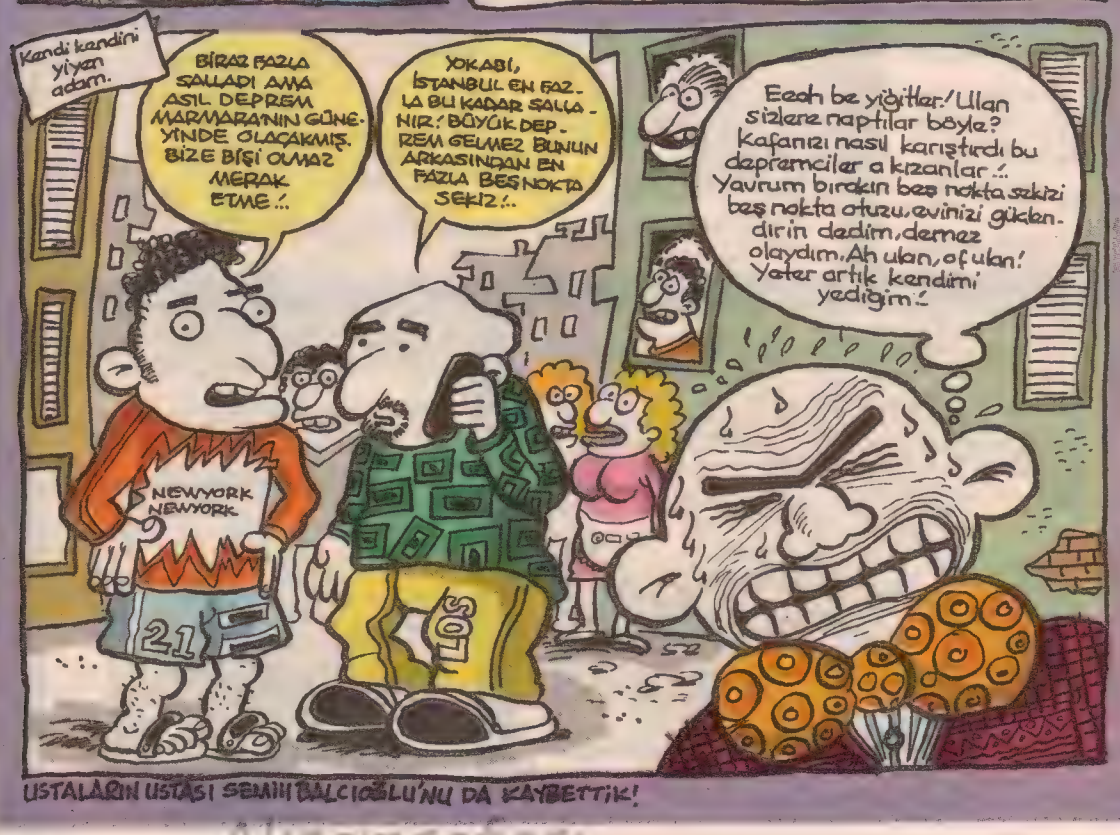

USTALARIN USTASI SEMİH BALCIOĞLU'NU DA KAYBETTİK!

BABUŞ

barbaros@leman.com.tr
Barbaros Altuğ

Akşamsefası

RAHAT-HAZROL CUMHURİYETİ

Hakan Gülseven

'Cumhuriyet'in yeni bir yılını daha idrak ettik. Boğaz'da havai fişekler patlatılırken, Taksim Meydanı'nda post-fordist manzaralar hakimdi. Mustafa Sandal konserini izlemeye gelen genç hanımların etrafı, kavruk İstanbul delikanlılarıyla çevrelenmişti. Yılbaşı kutlamalarına hazırlık yapan gençler, meydanda ellenmedik yer ve yar bırakmadı.

Muasır medeniyet semalarında görmek istediğimiz manzaralar işte bunlar...

Aslında küçük balerin kız fotoğrafına mozaikli sansür uygulayan Vakit gazetesinden yapılan açıklama durumu yeterince izah ediyor: "Biz o fotoğrafı çocuk pornosu sitelerine malzeme olmasın diye sansürledik," diyor arkadaşlar. Anlaşılan, küçük kız fotoğraflarına bakarken farklı bir yaklaşımları var Vakit gazetesindeki idarecilerin. E, bu durumda, Taksim'deki manzaraları da Avustralya müftüsünün bakış açısından yorumlamak gayet mantıklıdır: "Eti açıkta bırakırsanız, kedi de gelir yer." Taksim'deki kutlama deryasında, 'açıkta et' kalmış, kötü kedi şerafettinler de topluca post-fordist militanlar haline gelmiş...

Aslında ne kadar absürd şey varsa yapılıyor bizim 'kutlama' dünyamızda. Yani sadece Cumhuriyet Bayramı değil mevzu bahis; 'dini' olsun, 'milli' olsun, sevgililer şeysi olsun, her bayram, her kutlama saçmalıklarla geçiyor. Mesela şimdi şu 'popstar'ın alaturkasını düzenliyorlar ya, Bülent Ersoy da jüri orada falan, çocuklar çıkmış sahneye Mustafa Kemal'in sevdiği şarkıları seslendiriyor, bir de baktım Bülent Ersoy sahnede asker selamı veriyor... E, Bülent Hanım değil miydi, daha geçenlerde, "Ben askerlik yapmadım, bana niye iftira atıyorlar?" diye debelenen? Şimdi kimse bana 'homofobik' falan demesin, mevzu o değil, 'Cumhuriyet'i kutluyorsan, neden asker selamı çakıyorsun, ben ona takmışım kafayı. Yani benim bildiğim, 'cumhuriyet' denen nesne sivil bir şeydir. Cumhuriyeti seviyorsan, sivil sivil seversin. Askeriyeyi seviyorsan, en azından bahsi geçtiğinde debelenmezsin...

Neyse, kabahat bende ki memlekette mantık arıyorum. Zaten bizim kıraathanedeki arkadaşlar da, "Son dönemlerde pek gerginsin," diye söylenip duruyor. Gerginim tabii. Neden gergin olmayacakmışım? Memlekette gergin olmayan mı var? Baksanıza, Cumhuriyet Bayramı törenlerinde Cumhurbaşkanı, Meclis Başkanı'nın elini, yüzüne bile bakmadan, kerhen sıkıyor. Aralarından Ajda Pekkan geçmiş gibiler. Memleket laikler ve ampuller diye ikiye bölünmüş, kırışıklar botoksla kapatılmış.

Yahu, bu İslamcıları hiç anlayamıyorum ben. Hani komşusu aç olanın tok yatmaması geyiği vardır ya, hesapta hükümet İslamcı, her tarafı tarikatlar tutmuş, Fetoş ve 'cemaat'inin 300 milyar dolara ulaşan bir serveti, devlet kurumlarındaki önemli bir kadrolaşmayı yönettiği söyleniyor, o halde nasıl oluyor da memlekette yoksul daha da yoksullaşıyor, açların sayısı daha da artıyor?

Sonra, yanı başımızda, Irak'ta dört yıl içinde 500 ile 650 bin arasında insanın öldürüldüğü söyleniyor. Bunların hepsi Müslüman ve pek Müslüman ahali bir türlü harekete geçmiyor. Türkiye'de saçma sapan bir kayıtsızlık. E n'oluyor? Cemaati Müslimin kim tarafından dizginleniyor? Bunların hepsini RED'in yeni sayısında bir bir anlatıyoruz. Reklam gibi oldu değil mi? Hatta düpedüz reklam bu. Ama hakikaten kimseye eyvallahı olmayan iyi bir dergi yapıyoruz be...

Gelin görün ki, memlekette bir 'Uluslararası Bağımsız Medya Forumu' toplanıyor, fakat kimseye eyvallahı olmayan RED oraya çağrılı değil. Hadi, RED'in bu ay ikinci sayısı bayilerde, daha yeniyiz, e yeniHarman 100. sayıyı basıyor! Hadi onu da geçtim, LeMan niye yok? 'Bağımlı' mıyız biz? Balıklı Rum hastanesinde tedavi mi görmemiz lazım? Nedir? Ya da soruyu başka türlü soralım: Bağımsızlığın kriteri ne?

Bir de katılımcılara bakmak lazım tabii. Merak ediyorum, mesela bu katılımcılar arasında, AB de dahil olmak üzere, uluslararası fonlardan, soroslardan, horozlardan para alan var mı, yok mu? O fonlar bağımlılık yapar mı, yapmaz mı? Bir merak benimkisi...

Hadi, ortamı daha fazla germeyeyim...

yasin25@leman.com.tr

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

YABANCI SERMAYE ORTAKLIKLARI VE YÖN. KRL. BŞK. ALİ!

MAL HER AN...

ALFRED HİTCHCOCK VE KUŞLAR

FBI

KLASİK DÜNYA EDEBİYATINDAN SEÇMELER (TOMİSLAV'IN MACERALARI)

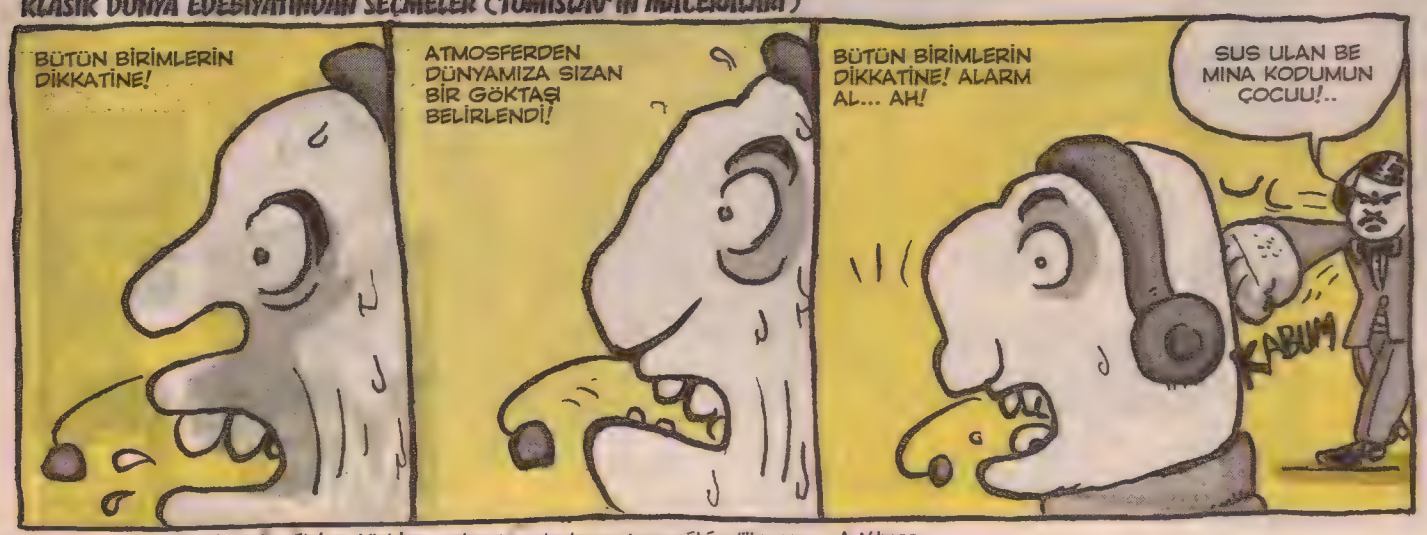

Merhum Semih Balcıoğlu'na Allah'tan rahmet, yakınlarına başsağlığı diliyorum... A.Yılmaz

Arşivsel Bisi

ÖDÜLLÜ LeMan DETAY DOKU-38 BULMACA

DE-DOKU BULMACA

Zekayı ilerletir, ayrıntıcılığı ve sabrı geliştirir.. Alzheimer olmayı engellediği tescillenmiş olduğu gibi, hiperaktiflerde ve indigo çocuklarda sakinleştirici etki yaratmaktadır.. Evde neyi nereye koyduğunu bulamayanlarda 3 bulmacadan sonra kaydadeğer ilerlemeler gözlemlenmiştir.. Haydi rastgele.. **Karelerdeki detaylar bu sayıdaki hangi köşe ve çizere aittir?.. Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kurayla seçeceğimiz 20 okura imzalı LeMan albümleri, ciltleri, tişörtleri ve sürpriz hediyeler veriyoruz.. Katılanlardan 1 kişi ise komple hediye paketi kazanıyor... Doğru yanıtlar postalarınızın bize yetişmesi için 2 hafta sonra yayınlanacak...**

1 .....
2 .....
3 .....
4 .....
5 .....
6 .....
7 .....
8 .....
9 .....
10 .....
11 .....
12 .....
13 .....
14 .....
15 .....
16 .....

36 NO'LU DE-DOKU'NUN CEVAPLARI

1- Kınk Leblebi/Suat Özkan 2- **Kozalak/Çağçağ** 3- Gatana/Tuncay Akgün&Kemal Aratan 4- **Behiç Pek** 5- Bahadır Boysal 6- **Paf Takımı/Coşkun Canoğlu** 7- Daral&Timsah/Çağçağ 8- **Gatana/Tuncay Akgün&Kemal Aratan** 9- Erhan Candan 10- **Paf Takımı/İpek Özsüslü** 11- Pantolon/Metin Fidan 12- **Yasin 25oğlu** 13- Paf Takımı/Mehmet Haydar 14- **Sıkılhan/Atilla Atalay** 15- Terelelli Pictures/Can Barslan 16- **Paf Takımı/Volkan Dalyan**

780. SAYIDAKİ 36 NO'LU DE-DOKU'DA KAZANAN 20 OKUR

Zeynep Gülen/Ankara - Ayça Tokuç/İzmir - **Tekin Bingöl/K.Maraş** - Emine Bahçıvan/Kocaeli - **Gülsüm Melike Şimşek/İstanbul** - Gülçin Savaşal/Aydın - **Melike Göç/Ankara** - Sevim Karatekin/İstanbul - **Sevil Yılmaz/Tokat** - Mustafa Güran/Ankara - **Canan Eray/İstanbul** - Suna Yüksel/Aydın - **Orhan Üstüner/Antalya** - Nuray Akyıldız/Bursa - **F.Gülay Dalak/Edirne** - Huriye Bozuoğlu/Zonguldak - **Sebahat Arslan/İzmir** - Gülşen Temiz/Ankara Kompile Hediye Paketi **Hale Tutucu/Bursa** Tişört+Kitap **Bahadır Kayan/Denizli**

İsim: .....
Adres: .....
.....
Tel: .....
E-mail: .....

38 DE-DOKU Bulmaca
Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No:47 Beyoğlu-İst.
Fax: 0212 245 38 06

SAYI: 782 ● 2 KASIM 2006 PERŞEMBE
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR
● **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN ● **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR ● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 ● **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

HÜCRE HAPİSHANELERİ

Eski hapishaneler "koğuş" sistemiydi. Yeni yapılan F Tipleri "hücre".. Mahkumlar tek kişilik hücrede kalıyor. Kimseyle hiçbir şekilde görüşemiyorlar. Yani "ortak alan" hiç yok. Bu, dünyada sadece Türkiye'de uygulanan vahşi ve yasal olmayan bir uygulama. Bundan beş-altı yıl önce Hayata Dönüş adında askeri bir operasyon yapılıp cezaevi duvarları buldozerler kepçelerle kırılıp mahkum koğuşlarına gaz bombalarıyla girilip mahkumlar F Tiplerine taşındı. O gün bugün yüzlerce genç insan bu insanlıkdışı uygulamaya karşı ölüm orucu başlattı, 122 ölü ve şimdi avukat Behiç Aşçı ölüm orucunda, binlerce aile, anne, kardeş, ıtıldı, joplandı, binlerce insan içeri tıkıldı.

Ölüm orucunda, ölenler ne istiyordu? Koğuş sistemine geri dönmek mi? Hayır! İstedikleri günde üç-beş saat diğer mahkumlarla ortak bir alanda görüşmek. Ki, Avrupalılar Türkiye'ye para verip hazırlattıkları bu F Tipleri'nde niçin hala ortak bir alan olmadığını Adalet Bakanlığı'na soruyorlar. Adalet Bakanlığı laf ebeliği yapıp, eski koğuş sistemine dönmek istiyorlar, diyerek kamuoyu nezdinde bunlar olmayacak duaya amin diyorlar dedirterek yasal olmayan uygulamalarını gizlemeye çalışıyor.

Barolar Birliği'nden birçok avukat hareket halinde, onlarca dosya hazırladı, onlarca kez bakanlığa gidildi, kamuoyuna açıklandı, ortak çalışmalara katılındı ama tıss yok. Birçok dosya hazırlandı ve dosyaları bizler de okuduk, dinledik, şaşırdık, çünkü Adalet Bakanlığı kendi hazırladığı F Tipi cezaevlerinde yasalara kendisi uymuyor, kendisi suç işliyor.

Ayrıntılarda boğulursunuz, işin özeti şu kadar basit: Üç-beş saatlik ortak kullanım alanı niçin hak olduğu halde yasal olduğu halde uygulanmıyor.

Mahkumlar yıllar yılı hiç bir insanla hiçbir iletişime girmeden tek kişilik hücrelerinde envai çeşit akıl hastalıklarıyla insan olmaktan çıkıyor. Akıl sağlığını yitirmeyenler de tam bir suç nefret kin makinesi olup çıkıyor. Aldıkları psikolojik travmalar/yaralar ömür boyu yakalarını bırakmıyor, çünkü, kalıcı beyin hasarlarının bir daha tedavisi mümkün değil.

Yani, bir mitinge katıldın bir slogan attın, hani gençliktir, heyecandır, bir yürüyüşe arkadaşınla katılıp diyelim taş attın, 19-20 yaşında girdiğin hücrede aklını kaybetmek için herşey devlet tarafından düzenlenmiş. Devlet bir taş atmanın cezasını 5 yıl 10 yıl seni yatırarak cezalandırmakla kalmıyor bir de "aklını" senden alıyor ve hücreden tımarhaneye...

Ve hücre sistemine karşı direnen, şiddeti benimsemiş bir sol örgüt olunca, işin içine girmeye herkes korkuyor. "Aman ben bulaşmayayım" "yahu boşver bize ne?" diyerek korkup tırsarak hepimiz bu insanlık trajedisine elimizi uzatamıyoruz. Bir de devlet, şiddet örgütünü desteklediğin bahanesiyle biz yazarlara dava açıp sindirme yolunu seçmek için tehditler savuruyor, onları savunmayın siz de suçlu olursunuz..

Sol şiddet örgütlerinin tarihi, sapık tarikatların tarihi, sapık grupların tarihi, hangi tarihe bakarsanız bakın, uğrunda yüzlerce genç insanın ölüm orucuna girip öldüğü bu kadar derin vahşi bir insanlık trajedisini başka yerde bulamazsınız.

Bu akılalmaz trajediye tüm medya dergiler tüm meclis tüm sivil kurumlar tüm yazarlar ve Adalet bakanlığı herkes seyirci..

Geçtiğimiz ay Bilgesu Erenus hanım bir oyun sahneye koydu ve bizlerin seyirciliği de bir parça sona erdi. Çünkü hayatımda ilk defa sahneye çıktım..

Sahne şu: F Tipleri gibi hazırlanmış, oyun: F Tiplerini izleyen raporlayan avukatların denetiminde hazırlandı. Bilgesu Erenus sahneye koydu ve oyunu avukatlarla birlikte yönetti.

Şöyle: F Tipi cezaevinin koşulları aynen uygulandı, harfi harfine. Yönetmelikler neyse, şu anda içerdeki uygulama nasılsa, aynı şekilde sahnede canlandırıldı.

Ve bizler beş-on yazar F Tipi'ne girer gibi sahneye, yani, sahnede hazırlanan cezaevlerine bir mahkum rolüne girdik.

Acıma yok, koruma yok, torpil yok, kayırma yok, rol roldür, oyunda rol alan gardiyanlar bize içerdekilere nasıl davranıyorlarsa aynı muameleyi saatlerce çektiler.

Sahnemiz gerçek bir sahne de değil, bir bodrum katında. Ancak kameralar izliyor, internet canlı yayın veriyor ve üstte salonda oturanlar biz aşağıdaki mahkumların davranışlarını izliyor. Biri Bizi Gözetliyor gibi..

Ben de bir mahkum gibi girdim. Turuncu renk bir üniformaya bir numara verdiler, adım gitti yerine "iki" geldi, çünkü önlüğümde 2 yazıyordu. Gardiyanlar gerçek. Müzik yayını gerçek. Günboyu idareyle alışverişim gerçek. Gardiyanların tavırları gerçek..

Birkaç saniye sonra kendinizi mahkum hissediyor ve acımasız F Tipi şartlarıyla başbaşa kalıyorsunuz.

Bilgesu Erenus hanım şunu söylemek istiyor: İçerde insanların yıllarca yaşadığını sizler yarım saatcik yaşayın, bakalım neler hissedeceksiniz.

Benim gibi mahkum arkadaşlar bu oyundan öte ciddi mahkumluğu üç/dört saat götürebildiler, ancak benim Diyarbakır uçağım kalkıyordu ve toplantıya katılmak için oyundan hızla ayrılmam gerekiyordu.

İşte bu "yarım" saatlik oyunum için bir roman yazabilirim. Dayanılmaz yarım saat. Çocukluğumdan bugüne beynimde ne kadar sıkışmış çürümüş unutulmuş problem varsa hepsi beynimi kuşatıp karanlık içinde aklımı dövmeye başladı. F Tipi hücresinde yarım saat kalmak, üstelik şakavari, biraz oyunvari ve eğlencevari olmasına rağmen, sıkışmışlık duygusu çaresizlik elinin kolunun bağlı olması beyninizi piranha balıkları gibi yemeye başlıyor. Yarım saat içinde boğuluyordum. Ense diplerim terledi. İş şakadan oyundan çıkıp beynimin tam ortasına saplandı. Bir dakika bir yıl oldu. Yerdeki toz parçaları büyümeye başladı. Beni oyuna sevgiyle davet eden arkadaşlığımız da olan Bilgesu Erenus'tan bu kötü şakası için nefret etmeye başladım. Hayal kurmak istedim, hani otobüste seyahat ediyormuş gibi, başaramadım. Bir daha hayal kurmak istedim bu karanlık mekanı yırtmak için, hani uçakta hostesler servis veriyormuş gibi, yine başaramadım. Gardiyanların sert çarpmalı konuşmaları beyninizi süngeri parçalayan kaya kesikleri gibi. Müzik yayınları, kapı sesleri, uyarılar, insanlar, dar oda, yönetmelikler, anonslar, tam bir hapishane atmosferi ama gerçek çok sarsıcı..

Uzatmayayım, oyun bitmeden ben bittim, yanan ormandan kaçan kuyruğu kafası tutuşmuş tilki gibi ardıma bakmadan kaçtım.

Aradan bir hafta geçti, F Tipleri'ni anlatmak için yazar-çizer sanatkar arkadaşlarla meclisin yolunu tuttuk. AKP'den Süleyman Gündüz, CHP'den Atilla Kart bizimle uzun uzun görüştü ve birçok CHP'li milletvekili ve başka milletvekilleriyle satlerce görüştük.

F Tipi hücrelerde ağırlaştırılmış tecrit diye bir uygulama var. Mahkum hücrede huzursuzluk disiplinsizlik gösteriyorsa, gözleri kapatılıyor, ellerine kalın eldivenler geçiriliyor ve deliler gibi bağlanıp tabut gibi hücreye sokuluyor, kapkaranlık yerde ayakta kalma cezası.. İnsan mezara girer ama bu ağırlaştırılmış tecrite giremez. Ki, benim tercihim de mezar. İnsan bu kadar ağır işkence karşısında yapacağı en iyi şey, son şey, kendini öldürmek. Şahsen ben, beş dakika ağırlaştırılmış tecrit yaşadım, kendimi öldüreyim dedim, ancak kendinizi öldürmeniz dahi istenmiyor tedbir alınmış, aklınızı kaçırmanız bekleniyor. Sistem bu...

Anladığım şu, hücre sistemi aklınızı kaçırmak istiyor çünkü öldürmek istemiyor, ölüm olursa kayıtlara düşüyor ve cezaevi için olumsuz puan yazılıyor, hücre sistemi öldürmeden çıldırtmanın yollarını yasalaştırmış. İnsanlık tarihinde böyle birşey yok. İşte hepimiz okuduk Foucalt'ın hapishanelerini, beden üzerine bu kadar vahşi bir tahakküm olamaz, olmadı. Teknoloji geliştikçe beden üzerine cezaevlerinin kurduğu işkence ve yıldırma ve tahakküm son raddesine varıyor. Ey halkım, böyle acımasız vahşet yok.. Ey halkım, bu işkencenin sağcılığı solculuğu yok..

Şu isteniyor, hücreye girin ve aklınızı saniye saniye kaçırmaya başlayın, saniye saniye beyninizin bıçaklandığı bu anları yaşayın. Sağlıklı bir beynin kendini infilak ettirmesini izleyin. Yani, tel tel sigortaların kopartılması. Bir yığın acı verici zehir beyne asid dökülme işlemi. Kabuslar çaresizlikler sıkışmışlık beyninizi karanlıkta yakıyor. Aklınıza gelen her hatıra her düşünce beyne dökülen asid gibi çıldırtıcı yokedici bir sürecin içine sokuyor sizi.

Bütün bu umutsuzluk çaresizlik esirlik zayıflık eşliğinde obsesyonlar sahne alır, insanın, duyma, görme, hatırlama, anlama gibi bütün trafoları paramparça oluyor. Bu süreçte onur, beden, ahlak, kişilik, kimlik, irade, her yerleriniz direnmeye çalıştıkça acı daha da katmerleşir.. Ve sonra aklınızı kaybettikçe, onur, irade, kimlik, kişilik herşey bedenden çıkıp kurtulur ve tımarhanede hür kalırsınız. Hayal kurma becerileri bedenden uzaklaşmış, yaptığınız duyduğunuz düşündüğünüz herşey tam bir saçmalığa bozukluğa kavuşur ve tımarhanede rahat edersiniz.

Hatırlamak acı verir, duymak acı verir, düşünmek acı verir, hepsi sizde kötü çağrışımlar oluşturur, giysiniz, gözünüz, kapılar, yer, sesler, düşünceniz, herşey kabuslu zehirli çatışmalı travmalar şeklinde beyninize düşer ve bozukluklar bedeninizi sizden koparır, ya da beyniniz bedeninizden uzaklaşır... Sonunda önünüze koyulan yemeği tanıyamaz hale gelirsiniz, yemeğe uzanan ellerinizi tanıyamaz hale gelirsiniz, o hücrede kim yatıyor tanıyamaz hatırlamaz hale gelirsiniz, nerde yaşadığınızı annenizi arkadaşlarınızı herşeyinizle ipleriniz ebediyyen kopar..

Bütün bu vahşi travmatik acıları gidermenin basit bir yolu vardır, günde bir kez olsun bir başkasına merhaba demek, nasılsın demek, bir başkasının yüzüne birkaç saniye bakabilmek. Arkadaşınıza kızkardeşinin okulunu memleketini sormak, dün gece neler düşündüğünü merak etmek, muhabbet etmek. Birkaç dakikalık sohbet dahi insanın beynine düşen bu asid fırtınasını dindirebilir.. Asidle kavrulan beynin ıstıraplarını etkilerini bir nebze zayıflatır.

Kendinizi beyninizi bedeninizi bozup çıldırtan güven kaybını gidermenin tek yolu, başkalarını görmektir.

Çünkü başkalarını izleyerek, günlük hayatımızda olduğu gibi, bedenin kendine oynadığı bu güvensizlik çaresizlik gibi işkencesel oyunların kendinden kaynaklanmadığını görürsünüz. Yani her insan aynı çaresizliği yaşar, sana ait birşey değildir. Yani, kim olsa aynı şartlara muhatap kalsa, beyin, akıl, beden aynı karşılığı verip önce direnmek ister sonra bozulur. İşte bunu öğrenmek için başkalarını izlemek, konuşmak, onların nasıl başettiğini süreçleri içinde takip ederek bir parça rahatlarsınız..

İnsanın aynası başka insanlardır.

Biz aslında hergün birine merhaba diyerek kendimizi bir de karşıdan görürüz. İnsan aynasız/başkası olmadan yaşayamaz. Başkası aynadır. Onun giyimi sümkürmesi gülmesi konuşması bize kendimizi öğretir. Ona bakar ona benzeşiriz, ona bakar kendimize çeki düzen veririz. Dünya en az iki kişiliktir. Robinson diye bir adam hiç olmamıştır, çünkü en azından maymunları izlemiştir, maymunların düzüşmesini kuyruk oynatmasını kaçışmasını yemek yemesini...Dünya tek kişiye yetseydi, "Allah" kendi başına katlanır dünyayı yaratmazdı. İslam tasavvuf felsefesi Allah'ın dahi yalnızlığa katlanamayıp dünyayı yarattığını söyler..

Yani, arkadaş, psikiyatristtir, annedir babadır, kitaptır, oyundur, meşguliyettir, kendi içimize yaptığımız yolculuktur, insanlığı takip ettiğimiz büyük ansiklopedidir..

Evet, yine hücrede kalsınlar ama üç-beş saatlik ortak alan bu insani ihtiyaçları giderir, ki, bu yüzden dünyanın ceza ve suçla infazla ilgili her örgütü bu ortak alanın olmazsa olmaz bir hak olduğunu söylüyor, yazıyor. Ve Avrupa Birliği dahi bu ortak alanın Türkiye'de niçin olmadığını Adalet Bakanlığı'na soruyor..

Avrupa'dan gelen yasalar ortak alanı şart koşuyor. Oysa Adalet Bakanlığı Barolar Birliği avukatlarının raporlarına bakarsak suç işliyor, yönetmelikleri uygulamıyor.

Mahkumları mahkum edin, ama niçin işkence ediyorsunuz. Ağırlaştırılmış tecrit nedir, kimse bilmiyor. Tarihte ve dünyada bu kadar ağır ceza yok. Bilen varsa bana da yazsın.. Hücre ve tecrit dediğimiz şey bu kadar ölesiye vahşi şekilde uygulanmadı, uygulanamaz..

Bakanlık ise bu raporları bu yasaları bu hakları hiç dinlemiyor ve habire siz şiddet örgütünü savunuyorsunuz diye bizi suçluyor. Şiddet örgütünü kim savunur, bizler kafayı mı yedik, ortada insanlık trajedisi var ve aklı selim her insan bu trajediye karşı konuşur, bağırır, hakkını arar... Şiddet örgütü bahanesiyle bu insanlık vahşetini görmezden gelenler şiddet örgütü bahanesiyle insanlık dışına taşarak vahşileşiyor. Bu şiddeti düzenleyen asıl şiddet örgütü devlet..

Bu sorulara cevap veren yok, anlayan bir milletvekili yok, insan nedir diye konuşan bir yazar yok, herkes, hepimiz, kör, sağır, vurdum duymaz, ben yaptım yasaları karşısında çaresizce kilitlendik.

Ve kurban edilen yüzlerce genç insan. Kim söyleyecek kim dillendirecek. Sivil kurumlar nerde kimdir ne yaparlar, kimsenin umurunda değil...

Ben umutsuzum çocuklar. Ben çocukluğumdan beri umutsuzum. Benim felsefem umut felsefesi değil. Benim felsefem hayat ödevini insanlık ödevini bana düşeni yapabilmek felsefesidir. Ben, gücüm kadar varım. Gerisi, umuttu mutluluktu uğraşmam..

Benim kendime sorduğum soru şudur: Nihat gücün ne kadardır, bu çığlığa bu insanlık dışı vahşiliğe karşı ne kadar dayanabilirsin?

Ne kadar gücüm varsa o kadar dayanabilirim, gücümün bir kısmı bu sütunda bu vahşeti dillendirmek, gücümün bir kısmı TV konuşmasında dillendirmek..

Kardeşlerim. Ben kendi gücüme baktığımda "insanlığın" gücüne bakmış olurum, tarihin derinliklerinden mağara çağlarından bugüne gelmeyi başarmış insanın gücüne.. O zaman insan adına umutlanıyorum. İnsanoğlu ne vahşiler gördü ne zalimler ne firavunlar ne Allahsızlar ne orospu çocukları gördü ama hepsine bir şekilde dayandı, direndi ve bugün hala ayakta..

İnsanlık bir şekilde kendi bedenini aklını korudu ve tarihin o büyük firavunları zalimleri insanın yolunu kesemedi..

Bizler bir akıl ve bir beden taşıyoruz.

Bu kavgayı artık "akıl" değil beden veriyor.

Beden, çünkü istiyor, manganez istiyor, balık istiyor, su istiyor, hoşbeş istiyor, cinsellik istiyor, eğlence istiyor, güzel görünmek istiyor, kişilik istiyor..

Aklı, hayat tabiat devlet okul tanrılar dinler şehirler yarattı.. Ama beden'i yaratan tabiattır.. Aklımızı birileri ele geçirse de beden direnmeye devam edecek..

Bu büyük insanlık kavgasını bugünlerde "insan aklı" değil, insan bedeni veriyor, bu yüzden ölüm oruçları iktidarlara karşı akılların değil "bedenlerin" savaşı.. Kaç gün yaşadı, nasıl yaşadı, ne kadar şeker, ne kadar su istiyor.. Canım yanıyor çocuklar, tahammülüm kalmadı çocuklar..

Bir küçük hikaye anlatayım. Askerde solcu arkadaşlar kendilerine yasa dışı yönetmelik dışı yapılan her uygulamaya karşı geliyor ve hır çıkarıyorlardı. Şikayet ediyorlar direniyorlar, komutanlara amirlere karşı hukuki bir kavga veriyorlardı.

Ben de arkadaşlara "yahu bir tatsızlık çıkarmayın, bakın, şurda bir haftamız kaldı tezkere alacağız, susun bir yahu, birazcık sessiz olalım, adam küfrediyorsa küfretsin, nasılsa buradan çekip gideceğiz" derdim. Yani, hep içime atmayı denedim. Hep uzlaşmayı, sessizliği seçtim.

Ancak tuhaf bir şey oldu, tezkereden sonra solcu arkadaşlarım sağlıklı hayatlarına dışarda cana can katarak devam ederken, herşeye pısırıklık yüzünden dayanmayı, katlanmayı ve içine atmayı seçen ben, asıl askerliğimi askerlikten sonra yapmaya başladım.

Çünkü eve, bir yığın çürümüş psikolojik bozukluğu beynine dökerek dönmüştüm. Bu çaresizlik travmalarından kurtulmam yıllarımı aldı..

Bilgesu Erenus'un oyununda da benzer birşey oldu. Birkaç solcu arkadaşla oyuna girmiştim. Oyun başlar başlamaz gardiyanlar yönetmelikte olmayan uygulamalara başladılar, haksızdılar kanunsuzdular. Solcu arkadaşlar karşı çıktı, kavga gürültü. Bense kaş göz işaretleriyle arkadaşlarıma "yahu şakadan bir oyun zaten, birazdan çıkacağız, sabredin, niye oyunu bozuyorsunuz" diye gizli işaretler yapıyorum. Aman bir maraza çıkartmayın diye tenbihliyorum.

Oyun bittiğinde içime attığım herşey beni esir aldı ve psikolojimi zorladı, kaçarak, susarak kurtulmayı denemek, daha beter yoğun bir suçluluk oluşturdu ve şimdi bu yazıdaki sert cümlelerle kendimi toparlamaya çalıştım..

Psikolojik travmalar acı verici bir süreçtir, acı aslında "alarm"dır. İnsan beyni/bedeni, "dikkatli ol, sen de dünya dışı tuhaf şeyler oluyor zorlanıyor" demeye getiriyor. Bu yüzden acıya katlanmak değil acının nedenlerini bedenimize öğretmemiz lazım.

Bedenimize şunu söylememiz lazım: Haklısın bu kadar vahşi şeylere hiçbir beden dayanamaz.

Bedenimize şu yanlış bilgiyi öğretirsek genç yaşta güme gideriz: Hiç kimsede birşey olmuyor ama bende oluyor, ben korkak mıyım, zayıf mıyım, niçin başkasında yok da bende var, asla dememeliyiz..

Suçluluk, güvensizlik işte böyle ortaya çıkar, oysa, beden alarm vermiş, bedeni suçlamaya gerek yok, bedeni kendine bırak, o insanlık kavgasını verir.

Adalet Bakanlığı ya da iktidarların bilmediği de bu, sanıyorlar ki örgüt adına ideoloji adına bir siyaset uğruna bu acılar çekiliyor, hayır, acıya karşı direnen siyaset değil, bedendir.

İnsan bedeni kaç cins siyaset iktidar zalim gördü, ama direndi. Biz susarız ama bedenimiz susmaz. Biz kaçarız tırsarız ama bedenimiz tırsmaz. Biz korkar başımızı eğeriz ama bedenimiz eğilmez. Milyonlarca çağdır insan bedenini oluşturan ruhi fiziki dirençler kısaca irade bin türlü acıya eyvallah demeden hayata dünyaya yaşamaya dair direnir.

Şöyle olur, onur, ahlak, vicdan ve aklı bozan psikolojik travmaların hepsi bedenin kaleleridir. Siz ne kadar görmezden gelirseniz gelin, beden görüyor, duyuyor, acıları yaşıyor ve bizim aklımızdan bağımsız kendini korumaya çalışıyor. Bir virüs bir ot bir bakteri bir kedi bir canlı gibi bu dünyaya tutunmaya çalışıyor..

İşte üzerine konuştuğumuz bu beden, bu hücrede kalır mı? Bu beden bu hücrede yaşar mı? Tüm siyasetler tüm hukuklar tüm avukatlar tüm gazeteler sussa da yaşamaz dese de zorlasa da insanlık tarihini ayakta tutan bu beden susmaz..

Aşk dediğimiz şey insan aklının bedeniyle sevgili gibi koyun koyuna huyu huyuna yaşaması. Ama eğer onur, ahlak, vicdan ve tüm fiziki psikolojik dirençlerin dilini anlarsak, yani, bedenimiz bizden bağımsız aklımıza ruhumuza onur, ahlak vicdan öğretir..

Hangi hükümdar olursanız olun, hangi siyasetin sahibi olursanız olun, hangi teknolojik güce sahip olursanız olun, "beden" direnecek!..

İnsan bedeni milyonlarca çağ direnmekle kalmadı, insan ruhunu oluşturan insan aklına insan kalbine, vicdanı, onuru, ahlakı öğretti ve "aşkla" giydirdi!.. Yüz bin tane devletin gelse insan denen bedenle başedemez.. İşkenceleriniz boşuna.. Bu bedeni yaratan Allah.. Milyon tane devletiniz gelse Allah'ın yarattığı bu bedene gücünüz, teknolojileriniz, cezanız, işkenceniz sökmez..

NİHAT GENÇ
nihatg@leman.com.tr

DOĞAN DEVRİM AKINCI

ERSİN PERK

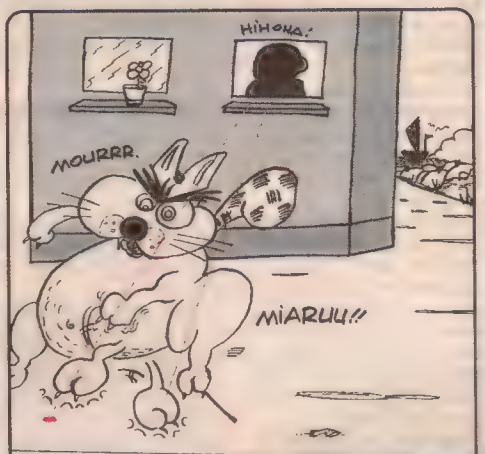

HARUN DURGUN

SERVET TURAN

9 Kasım 2006 Perşembe 152209 Sayı: 2006/46 **1.25** kene ytl (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.50 YTL.

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

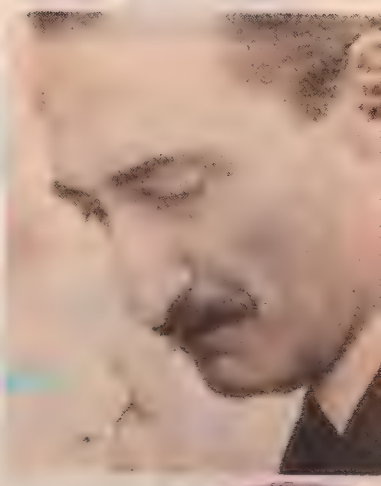

BU HALK SENİ UNUTUR MU...

HOŞGELDİNİZ.
SORGUYA GEREK YOK
SİZ DİREKT
GEÇEBİLİRSİNİZ!..

CENNET

SUAL DEFTERİ

SUAT ÖZKAN

Deutschland 2,00 EUR / Österreich 2.15 EUR / Schweiz 3.50 CHF Nederland 2.15 EUR / Belgique 2.15 EUR / England 1.50 GBP

Aksaray PAŞA OĞLU

TÜRK İNSANI SIMSICAK ŞİPŞİRİN MÜSTAKİL EVLERDE KEYİF ÇATIYOR!

Ondört yaşından gün almamış olanlar dedemi tanımazlar. Dedem, yetmişli yıllardan sonra İstanbul'un her yanından mantar gibi fışkıran apartmanlara **"Apartman"** diyemez **"apartopar"** derdi. Bence dili dönmediğinden değil, hızlı ve plansız şehirleşmeyi bir çırpıda anlatabilmek için bunu böyle yapardı. O yıllarda İstanbul sokaklarında sıcak ailemin ve benim **80-90 inç uzaklıktan** tedirgin olarak baktığımız **"kiracı"** denen tuhaf ve ürkütücü bir tür dolaşırdı. Onların kendi evleri olmaz, **korkutucu azlıkta** paralar verip sizin benim gibi evi olanların evlerine çökeleniverirlerdi. Aradan 30 yıl geçti. Şimdi bazen mersedesimle **canlı bir kapuçino gibi** geçerken mütevazı mahallelerde rengârenk, şipşirin perdeli, mini mini, inanılmaz Avrupai müstakil evler görüyorum. Gizli bir iyilik perisi gibi gülümseyerek o evlerin içinde yaşayan **mutlu ve kısa kollu kısa bacaklı Türk insanlarını** hayâl ediyorum. Geçenlerde o masalsı ve sempatik Hollanda evlerinin aslında birer **elektrik trafosu** olduğunu, çirkin görünmesinler diye belediyeler tarafından boyanarak minik birer **pamuk prenses evi** hâline getirildiklerini öğrendim. Ama ben yine de sokakta yaşayan Türk insanları biraz da iterek o evlere doldurulsa o çılgın Türk insanlarının o evlerde ateşten yaratılmış bir tür kedi gibi patlayarak oradan oraya atlayan elektrik akımını kucaklarına alıp okşayarak **mutlu bir yaşam süreceklerine inanmak istiyorum.**

YOKSUL İNSANIMIZI BU KIŞ FRANSA GİYDİRİYOR.

Geçenlerde geceyarısı balkonda oturmuş ağır ağır bu yılın taze üzümlerinden yapılmış primeur şarabının dördüncü şişesini yudumlarken birdenbire gökyüzünün **mazlum bir sezaryen gibi** yarıldığını ve oradan şu günlerde haksız yere tukaka ilân ettiğimiz dost bir ülkenin ışıltılı yardım elinin Türkiye'ye uzandığını gördüm. Hemen yeşil şimşeklerin aydınlattığı balkon demirlerine tırmandım ve **boğuk bir Portekizceyle bağırarak** o dost ülkenin adını yüreğimde som altından bir perçin gibi yüz milyon ışık yılı boyunca saklayacağıma dair and içtim. O dost ülke hangi mi ülke? Söyleyeyim: **Fransa.**

Bakınız geçenlerde **Paris**'te 60 tasarımcının katılımıyla harika bir defile yapıldı. Tamamen organik malzemelerle üretilmiş inanılmaz albenili **"Etik moda"** tasarımları sergilendi. Bu kavrama göre giysilerin tamamı doğada kolayca bulabileceğiniz çalı çırpı, süpürge çöpü ya da başka otsu ve yapraksılarla yapılıyor. Ananas lifleri ve bambudan oluşan hârika giysiler **Japon meyvesi Kakişibu**'yla boyanıyor, patates macunuyla da ısı yalıtımı yapılıyor. Küçük bir keseriniz varsa mahallenizdeki bir incir ağacından ya da başka zaman hiç ilginizi çekmemiş yaşlı bir asma kütüğünden kendinize inanılmaz keyifli ve estetik kıyafetler çıkarabilir, yarım kilo ayşekadından gözalıcı kostümler yaratabilirsiniz. Dalları taşları sımsıkı saran insan ormanlarını şimdiden görür gibi oluyorum. Aklımın trapezinden yemyeşil fotosentez denizine **belden aşağısı avrupalı bir at gibi ağır çekimde atlıyorum.**

KARAOĞLAN'IN

TÜRK İNSANI AVRUPA'NIN EN ŞANSLI İNSANI

Bu güzel gelişmelerin sarhoşluğunu üzerimden atamadan bakınız ne oldu. Bir arkadaşım aradı, elinde **Dünya Piyangolar Birliği**'nin yaptırdığı hârika bir istatistik olduğunu söyledi. Hemen ona döneceğimi söyledim. O da bana döneceğini söyledi. **Kapatıştık.** Yanm saat sonra gerçekten de kendimizi Boğaz'da lüks bir lokantada döne döne balık yerken bulduk. O bana çantasını açıp istatistikleri gösterdi. Rakamları görünce sofradaki dil balığını çatalıma dolayıp küçük dilimi yutuyormuşum gibi yutarak inanılmaz bir espiri yaptım. İstatistik kalbur üstü batılı ülkelerde ve Türkiye'de insanların şans oyunlarına harcadıkları paralarla ilgiliydi. Şimdi sıkı durun. Komşumuz **Yunanistan'da** şans oyunlarına bir yılda harcanan para kişi başına tam **392 dolar, Norveç'te 346, Danimarka'da 330** dolardı. Türkiye'de bu paranın ne kadar olduğunu mu merak ettiniz? **Sadece 12 dolar.** Sudan ucuz. Bu şu demek. Türk insanı, en tuzu kuru Avrupa insanından yaklaşık **40 kez** daha şanslı. En büyük ikramiyeye bir Avrupalı'dan çok daha kolay uzanıyor. 12 dolardan fazla harcamasına gerek kalmıyor. **Sizce de bu topraklardan bereket fışkırmıyor mu?**

GENÇ KALMAMIN SIRRINI AÇIKLIYORUM.

Bayramda eşimle inanılmaz geleneksel Türk bayramı eğlencelerine katıldık. Biri **Sosa**'da öbürü **Harvey Nichols** içinde açılan iki **Cuppa**'da **Süper Juice** içtik. **Vagamama'ya, Le Pain**'e gittik. **Cahide Variyete**'de garsonların isimleri, gömleklerine iliştirilmiş minik elektronik tabloda akıyor. Bizim garsonun ismi benim altı lezzetli Çin çorbama aktı ve çorbaya inanılmaz bir kişilik kazandırdı. Sonra sabaha kadar **Osmanlı histerikleri** gibi dans ettik. Pekiyi ama eşim de ben de ellili yaşları devirmişken nasıl bu kadar diri olabildik? Söyleyeyim. Alman nazi pilotlarına zindelik kazandıran ve şu sıralar sosyetede **"Hitler aşısı"** diye anılan ozon aşısıyla. Ozon aşısı zihni de inanılmaz kamçılıyor. Mesela ben hemen şunu düşündüm. **Neden biz bütün Ramazan davulcularını takalara doldurup Hayırsızada'ya bırakmıyoruz?** Onlar davullarını bütün gece orada vursalar, Ramazan'ın ilk günlerinde sadece Adalar halkı rahatsız olur. İlerleyen günlerde davul ve çığlıklar giderek zayıflar ve daha sonra bölgeyi derin sessizliğin o muhteşem **kroşendosu** kucaklar. **Denemeye değmez mi?.**

ARDINDAN

ED'in Kasım sayısı gazete yilerinde!..

DOSYA 1: Ortadoğu Yanki çizmesi nda ezilirken, İslam bülbülleri neden yemiş gibi susuyor? Adnan'dan Fetah'a, ful aksesuarlı 'hoca' takkesi ürme işlemleri...
Fethullah'ın kitabını yazan adamla 'çok özel' görüntüler!.. ek$isözlük'ten atılan Hazreti Muhabbet konuştu!

K. DENİZ ÖĞÜT, **ÇAĞLAR KILINÇ,** CANAN ÖZCAN, **BURAK SÖNMEZER,** ZAFER AYDIN, **ÖZGÜR ALTUN,** ULAŞ KARADAĞ

DOSYA II: Üniversitelerde neler oluyor, neler bitiyor? Parasını bastırıp 9 Eylül rektöründen randevu alan ve üniversiteden atılan Prof. Dr. Özge Günal anlatıyor!

RED'den öneri: Bu terörist öğrenciler asılsın!

ZEYNEP ÖZDAL, **ZİYAHAN ALBENİZ,** K. DENİZ ÖĞÜT, **KORAY TÜRK**

DOSYA III: Vatan, millet, Ortadoğu... Kürtler, Türkler, sokaklar!

Ermenilere ne oldu?

Fransız öpücüğü!..

Orhan Pamuk prens mi?

Eski Amerikan askeri RED'e konuştu: Irak'ta sivillerin kafasına sıktım!..

Ortadoğu'da 'KOP da gel' stratejisi ve RED'den yeni harita önerisi...

DENİZ AKHAN, **ÇİĞDEM ÖZCAN,** MAYA ARAKON, **ZELİHA GÖNYELİ,** BİLGESU SÜMER,

AYRICA...

BABA HAKKI, **YAVUZ ALOGAN,** KEREM KABADAYI, **A. KADİR KONUKSEVER,** SERHAT ÖZCAN, **HAKAN GÜLSEVEN**

VE... dolu dolu mantar tarlası, musiki alemi, his dünyası, kariyer planlaması, arızalar...

FARUK ARHAN, İBRAHİM DEVRİM, OSMAN RAPUN, SELİM GÜNAY, BAHADIR ALTUNTAŞ...

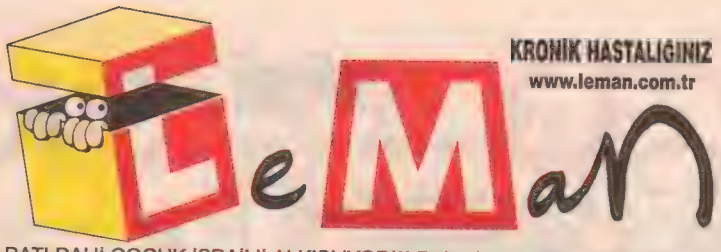

BATI DAHİ ÇOCUK İSRAİL'İ ALKIŞLIYOR!!! Daha önce "Bahar yağmurları" adı altında cinayet operasyonları düzenleyen İsrail, bu defa Beyt Hatun'da "Güz Bulutları" adlı operasyonda Filistinli iki kadını öldürdü..

Irak'taki işgalci Amerikanın kuklası mahkeme **"Şerefli bir asker olarak kurşuna dizin beni"** diyen Saddam'ın asılarak idamına karar verdi..

Zevk için yedi kişiyi öldüren yeni model katillerden sonra şimdi de bebeklere hayvanca cinsel tacizde bulunan, onları pazarlayan, pornonun malzemesi haline getiren yeni sapık vatandaşlar çıkardık..

YİMPAŞ haberlerine kızan Başbakan, "YİMPAŞ modası çıkardılar.Belgeniz varsa getirin " diye tepkisini dillendirdi..

GELENEKLERİMİZ DE DEĞİŞİYOR..

Bireysel silahlanmanın son sekiz yılda yüzde 358 arttığı orta çıktı..

Dağ-taşa Karaoğlan yazdırarak Türk siyasi tarihine "namuslu" siyasetçi itibarını kazandıran Ecevit'in ölümü de sarsıcı oldu...

ÜNİVERSİTE ÖZEL SAYISI ÇOK YAKINDA

daraltimsach

ÇAĞAN

daral@leman.com.tr

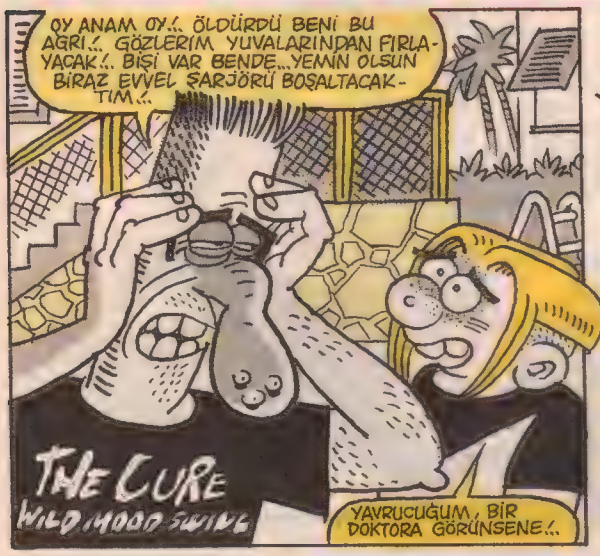

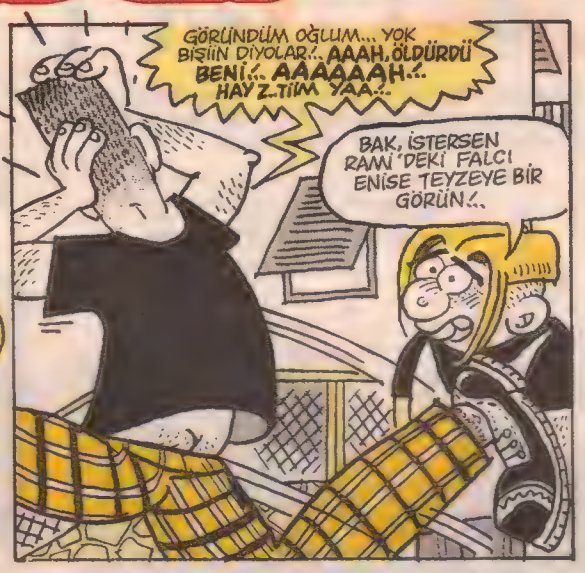

SIKILHAN

- Alo Buğra ben, usta çok ciddi bişey sorucam işin şakası yok o bakımdan rica edicem makara yapma, kuzey ne tarafta?

- Bizim evdeki mi?

- Burda lan, şeydeyim ben, Yayla Minibüsleri'nin kalktığı duraktan doğru dört kilometre gidiyosun, hafif ormanlık bi alan var, onu geçince terkedilmiş bi fabrika bahçesi. Gogıl gezegen şeysinden felan biyerden bek burda kuzey yönü neresi. Celil Abi'yi toprağa verdim yerini bulamıyorum.

- Vay hocam demek Servis Şöförü Celil Abi'yi kaybettik ha. Ne diyim bilmem ki, madde ve minibüs dünyası bir büyük değerini kaybetti...

- Daha ölmemiştir belki lan. Diri diri gömdüm kendisini ben. Rica etti de "Buğram, kafaların en güzeli ölü kafası. Bi müddet toprak altında havasız kalsak var ya nassı güzel olur o beyin o karaciğer biliyo musun, alayı yerinden oynar, halisünasyonun kralı olur. Gel boş bi arazi bulalım, sen beni göm, çıkınca ben de seni gömerim" dedi. Ben bunu gömüp servis minibüsüynen kaşarekmek almaya bakkala gittim, şimdi bulamıyorum herifin yerini. Bi saat filan geçti acaba zombi olmuş mudur lan, yazık be abime. Ah lan "çıkınca zehirli mantar toplamaya gideriz Buğram"dediydi çıkması kısmet olmadı. İnsan kaybedince annıyo değerini. Vah Celil Abim vah... Hoca kapıyorum ben seni, biri arıyo Celil Abi'dir belki telefonuyla beraber gömülmek istemişti.

- Allo, Sıkılhan baksana haftasonu "Lost Dizisi Türkiye Fanları" nın toplantısı olcak Taksim Skurpque Cafe'de gelir misin? Dizi hakkında konuşulcek, DVD izlencek, dizinin Niğde Fanları Lost Dizisi hakkında yazılmış mini bir tiyatro sahneliyecekler, üç tane de grup çıkıyo Lost Şarkıları söyliycekler. Ben, Büzge ve Çisil de Lost sivitşörtleri giyip içecek servisi yapıcaz. Cumartası...

- Faik eništemin mevlidine gidicez o gün. Faik Enişte fanlarıyla toplanıyoruz.

- Dalga geçmaz mısın lütfan. Aslında senin Faik Enişte Fanı filan olduğun yok. Allah bilir o isimde bi enişten bile yoktur. Lost Dizisi çevresinde oluşan bu temiz yapılanmaya karşıysan açıkça söyle.

- Ciddiyim,. Müyesser Teyze lokma döktü onu yiycez, daha sonra Torunu Bahri'nin sünnetinde Faik Enişte harmandalı oynarken çekilmiş video görüntüleri izlenicek. Çumra Mekanize Piyade Tümeni'nde askerkenki fotoğraflarına bakıp kendisini anıcaz.

- Saçmasın. Hâla dalga geçiyo hayvan barınağı!. Bi kere o dizi dünyanın en çok izlenen dizisi tamam mı? Gaste oku azcık! Kainatın her yanında fanları var, internette üzerine kurulmuş binlarca site var, yeni bölümü yayınlanacağı zaman Niğyorkta hayat duruyo, esnaf kepeneklerini kapatıp popkorn yiyerek televizyon izlemaye koşuyo, metrolar ıssızlaşıyo... Çok önemli bişey boru diil yani.

- Ben hiç duymadım. Gerçi bizde türkiyenin ilk ses geçirmeyen pardon birde kırılmayan boru sistemi var.

- Sen ne ruhsuz bi hayvan cinsisin, olup biten trendy olaylardan, hip mekanlardan hiç birinden hiç bişeyden haberin yok. Ruhunu bitek hayvansal gıdalarlan besliyosun, biraz da insan sektörüyle ilgilen tımam mıa, aklı borudan ve seksten başka bişeye çalışmayan bir robot olma tımam mıa? Alo... Aloo... Orda mısan?

- Kalıbımı aldırtmaya Çin'e gittim.

- Yaa Allo Sonnar ben Sıkılhan, telefonunu Bunalgülden aldım yaa... Yaa özür yaa... Yaa çok kütü bişi oldu yaa... Ya var yaa

- Daha az yaa kullansak.

- Yok yaa, konu diyet yapmak filan diil yaa: Yaa biliyosun "Liselerde nişanlanmak serbest" diye bi haber çıktıydı. Yaa biz de haber üzerine arkadaş arasında nişan taktıydık Barkın'la... Yaa bu Barkın'la ciddiydik biz aslında... Yaa valla evlilik filan düşünüyoduk yani. Ama... Yaa seni de özelimle sıkmıyım şimdi. Neyse ben kızdım bişekilde buna nişanı attım, ama yanlışlıkla sana atmışım yaa...

- Yaa?

- Yaa... Ya şööle oldu. Biz bunla küstük işte ben nişanı atmaya karar verince siz eşofmanlarla beden dersindeyken sınıfa dalıp cekedinin cebine nişan yüzüğüyle bi mektup koydum. Yaa ama yanlış cekete koymuşum yaa. Sana atmışım nişanımı inanabiliyo musın yaa... Ama her işte bi hayır var esasen yaa. Düşününce ben de nişana devam etmeye kararverdim, iyi ki de başka birine atmışım nişanı, Barkın bilmemiş oldu. Yani senin cebinde bi yüzükle bi mektup var ama senle alakası yok. Ya özür ya... Alo orda mısın... Alo. Ya hakkaten de Bunalgül'ün söylediği kadar yabanhayvanı bi insanmışın ya. Alo... Saçma yaa. Kapadı...

ATILLA ATALAY

sklhan@leman.com.tr

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN-

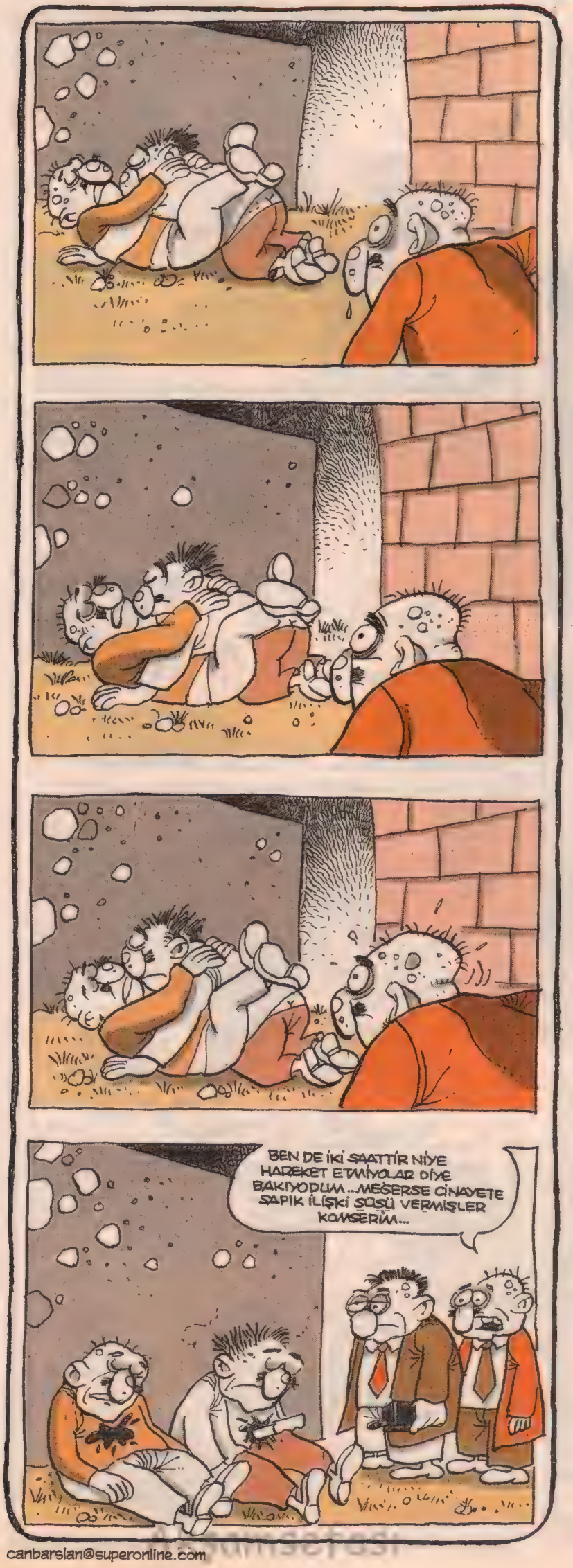

canbarslan@superonline.com

ERDENER ABİ

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

İtiraf mektupları

Sevgili Arkadaşlarım,

Sanyer'in İstinye bölümünde hayata geldim. Babam öğretmen, annem ise avukattı. Annem babamdan daha çok para kazandığı için babam sürekli kendine kompleks yapardı. **Anneme "Ebru sen, yüksek yeşil dağların arasından gözüken eşsiz bir doğal manzarasın, bense çamlıca tepesinden İstanbul'u izleyip "aaa vay mına koyim tüm İstanbul gözüküyo laan" diyen bir genç çocuk." derdi. Onların bu çatışmaları arasında büyüdüm.** Bende avukat oldum. Demek ki annem hakikaten ağır basıyomuş. Genel hatlarımla aşkı çokta ağır yaşamamış biriydim. **Çoğunlukla "ÇIKTIIIIIM VAR" dan öteye geçememiş sığ zihniyetli aşıklardan oldum. Taa ki arkadaşım Nurcangül'le tanışana kadar.** Sanılmasın ki o bana "oğlum iyice ipne gibi oldun çıktın. Gel sana birini ayarlayayım çıktıımın olsun" dedi. Ben maalesef ki bizzat arkadaşım Nurcangül'e aşık oldum. Önceleri anlamadım bunu. Süper şahane kanka olduk. Aynı sınıftaydık ve yan yana oturuyoduk. **Hoca ikimizden birini ayağa kaldırdığında, hemen diğerimiz ayağa kalkan tam oturucakken, onun altına silgi koyarak "eheheh nasıl oturdu ama keriz meriz seni" şeklince çoşa gelerek denyo şakalar yapardık.** Biz böylesi iki süper kankuliydik. Ama günler geçtikçe ben o silgiyi onun altına koyamaz oldum. Bu durumdan kıllanan Nurcangül bana "nooldu artık kanka değil miyiz.? Bu ilişki tıkandı mı?" diye sorunca, korkumdan tekrar silgi koymaya başladım. Ama eve gidince o silgiyi adeta bumuma sokup Nurcangül'ümün kokusuyla gezerdim. **Onun ders aralarında biriyle konuştuğunu görünce, ilgisini çekmek için aynanda 3 sosisli yiyomuş gibi yaparak ilgisini çekmeye çalışırdım. Ve bu gizli aşkım hemen denyo gibi koşarak yanıma gelir "aa çuuuuk iyi yaaaa, offf abi delisin sen süper çılgınsın" derdi.** İlişkimiz giderek şakşakcı bir kızla, ne yaptığı belli olmayan, sürekli şov peşinde bir erkeğin yakın dostluğuna doğru koşuyordu. Bu gidişe son vermem gerektiğine karar verdim ve ona açılmayı düşündüm. Ama önce maymun imajıma son vermem gerekiyordu. Bunun için ona sürekli soğuk davranmaya başladım. Telefondan çağrı bırakıp, hemen üstüne mesaj atardım "pardon sana değildi" şeklinde. Ama bunun soğutmak için güzel bir yöntem olmadığını çözmem açıldığım güne denk geliyor. **Hava çok güzeldi ve o aşk karelerinin, ıslanmış şekilde kapı önüne gidip kızı çağıran sonra aşağı inen kızın, "heeey sen deli misin" sorusuna " evet deliyim, sana deliyim" diye cevaplayan süper erkeği olmak istedim.** Akabinde öpüşerek yukarı kızın evine çıkılıcağını tahmin ettim. Ama dediğim gibi hava on numaraydı. Gittim Nurcangül'ümün evine, **bastım aşağıdan zile annesi çıktı "kim oo" diye bağırdı. "Benim teyze" diye cevapladım. "sen kimsin" diye çıkıştı "ben Nurcangül'ün arkadaşıyım, biraz aşağı inebilir mi" dedim. "Nurcan erkek arkadaşı Mert'le sevişiyo" dedi sonra gelmemi istedi.** Yıkıldım ve koşarak uzaklaşmaya başladım. Ve koşarken arkamdan o boğuk ses yankılanıyordu "ismin ne çocuğum, söyleyeyim ben Nurcangül'e" diye. Ondan sonra kimseyi sevemedim. Yerine koyamadım. Hep kızlarla kankitsu oldum. Bıktım bu hayattan, ayrılıyorum ben aranızdan. **Elveda... Bu mektubu okutun Nurcangül'e ama normal vermeyin uçak yapıp camından içeri atın, aklını alın.**

Serkant Kızkankası

Egemen Merdan
egemen@leman.com.tr

PANTOLON

METİN FİDAN

metinfidan@leman.com.tr

bahadirboysal@leman.com.tr

SİSTEM BENİ ISIRIR, BEN DE SİSTEMİ...

BENCİL BOYSAL

AŞKLA SEV!

Farkındaysanız, en az iki yıldır **"medya maymunu"** tabiri kullanılmıyor. Heralde artık önüne gelen medya maymunu olduğu içindir. Fakat, hayır efendim asloları medya maymuşu sadece biziz diyen İbo'yla Hülya Avşar geçen hafta doyamadı.. Reytingler tavana vurunca bu hafta da cila olsun diye gelinlik damatlık giyip mizansen evlendiler.. Bunları yemediği halde merak eden halkın merakını yine paraya çevireyim derkene kayaya tosladılar.. **Ecevit ölmüş haberi!!**. (Ki Ecevitler'in evliliği en güzel, en samimisinden aşk yolculuğu.) İbo, birden Hülya'ya zottiri düğün tribinden çıkıp rahmetlinin ardından avuç açıp dua okudu... **Şimdi reklamlar** dedi!!. Reklamlar bitti.. Ulan meğer program yayından kaldırılmış!!! Hay gadasını aldığım.. **"Aşkla sev - kinle vur! aşkla sev - kinle vur! Aşkla sev - kinle vur!"** olacağı buydu...

HEEEEYDİLEYDİ

Haftasonları geceleri uğradığım bir ya da iki mekan var.. Oralara bile ince ayarlar gelmiş ki ne gelmiş. Sürekli gittiğin bu yer, ulan diskotek nihayetinde.. Damsız da almıyolar.. Yani içerde çakal falan yok.. Fakat içerde insanların içtiği içkiler aniden kayboluveriyor nicedir! Allahallaa.. Yine gittim, bira aldım.. Şişeden bi fırtı alıp yana koydum.. Arkadaşa laf yetiştirirken, ulan bi baktım şişe yok! Gidip yenisini alıp geliyorum.. Boş bırakmaya gelmiyor.. Şişeler sürekli yok olmakta!!.. Dört kere başıma geldi.. En sonunda bardaki barmen kıza durumu anlattım.. Bana ne dese beğenirsin?.. Aynen çekildeki gibi birayı göğsüne sıkıştırıp ***"Şişeye sahip çıkacaksın.. Onu böyle alıp koruyacaksın.."*** Ulan meğer bizzat müessesenin kendi hırsızlığıymış.. Hızlı çakal kalkınma politikası yani.. ***Heeeeydileydi!***

YAP O ZAMAN!

Salih Güney'le Meral Orhansoy'un bi Türk filmi vardı.. Hani şu seksenli yılların seks kokulu filmlerinden.. Salih'le Meral banyoda sevişiyolar ateşli.. Bi de Meral'in oğlu var evde.. Her ne hikmetse tam bunlar gizlice banyoda tokuşurken çocuk banyoya girmek istiyor.. (Arada duvar) İşte tam da o arzunun gelgitleri yakamozlar halinde coşagelirken öyle pis bi kurgu yapmışlarki.. Çocuk "Anneee.. Banyo yapmak istiyorum" diye bağırıyor.. Meral "Yap o zaman" diye inliyor.. Çocuk birden tribe girip "Yapmıycam!" diyor.. Meral "yapma o zaman".. Yapıcam-yap.. Yapmıycam-yapma.. Yapıcam-yap.. Bu gel gitli kumaz kurgudan öyle bir yiğrendim ki, sosyal hayattaki alttan alma, ayar verme kısacası "DENGE" denilen şey böylesine kahpece bişey işte..

LIBIR LIBIR

Bu son iki ufak depremle durum bizzat netleşmiş galiba... İstanbul'un da üzerinde bulunduğu Kuzey fay hattı değilde, güney fay hattı tarumar edecekmiş gibi.. Ama yine de İstanbul sallanacak!! Lakin 5.2 sallanmayla 5.4 arasında 5 kat fark olduğunu biliyor muydunuz? (Yavvaş yavvaş kabul edelimm sesini.) Hatırlıyorum.. Çukurova da güzel sallanırdı.. Şöyle inceden.. Lojmanda otururduk.. Evin içi işte.. Salondaki duvarlardan biri boydanboya sarmaşık kaplıydı! İlk renkli TV'miz AYTİTİ-ŞHAUB-LORENZ'de o sarmaşıkların arasındaydı.. Yer sarsıntısı olduğunda, tüm sarmaşık yapraklarıyla gözgözeydim.. Libir libir gelinlik kız gibi sallanan o her yaprak tanesi dün gibi hatırımdadır..

SUPERBATTAL

Tımağına laf dedirtmeyen süper alıngan başbakanımız, Güneydoğu'yu sel almış, 40 kişi ölmüş.. "Abartıyorlar" dedi.. Şimdi bunun üzerine "DERE YATAKLARI YAN GELİP YATMA YERİ DEĞİLDİR!" desek yine mi ayar vermiş olucaz?.. Bi de bu süper asabiyetle huzurlu cumhurbaşkanlığı iklimine nasıl adaysa?..... ***Kimileri ressam olur kazıya kazıya.. Kimileri de resim olur, senin gibi kazına kazına...***

BUNLARI BİLİYORMUYDUNUZ?

● Cihangir'den yürürken sürekli olarak Haydar Dümen'i kucağında minicik bi fino köpeğiyle gördüğümüzü... ● Bezgin Bekir - Tuncay Akgün'ün hastalanıp iki buçuk aydır gripten kurtulamadığını... ● Galatasaraylı Ergün Penbe'nin yaklaşık on yıldır top sakallarını kesmediğini.. ● Cem Yılmaz'ın camiayı aslında filmden filme aradığını (toplam 3 defa) ● Kınkleblebi - Suat Özkan'ın amcasının bi zamanlar Zonguldak'ta tapu müdürü olduğunu... ● Ahmet Yılmaz'ın dünyanın damı sayılan tee Çerigelköy'de oturduğunu... ● Hasan Kaçan'ın tam manasıyla yeni çıkan cep telefonu hastası olduğunu... ● Ne gariptirki Fatih Terim ekrana çıktığı zaman tüm reytinglerin dibe vurduğunu.. ● Roxy adlı gece kulübünün orda pala bıyıklı ve çorap giyen bi kedi olduğunu... ● B.Boysal'ın uyumadan önce bir kadın gibi saçlarını taradığını ve uykuyu alamadığı zaman VERTİGO adlı baş dönmesi hasta-

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

DÜNYA LÜZUMSUZU

merak ettirici şiirler antolojisi...

Güzeldirsin sen
parlaktırsın hem de hem!
"Bahçe" olanın var senin..
"Tırnak" olanın da var
bir tane cepte benim..

Çıkartırım en güzel
taklitini, V yapınca
parmaklarımı...

Tren yolunda da mevcut-
tursun arasında iki rayın.
Ya iki parmakla kıstırıp
al yanaktan alınanın?

Ne güzel şeysin
be şerefli..

Ötersin hep şak şak
kavga çıkar
yapma bak!..

Cevap: Makas

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER

Mareşal Aleksandır, derhal yanına sekiz yüz atlı süvari alıp kuzeye git. General Hanri, bir sekiz yüz süvari de sen al, güneye git. Albay Maurius, sen bin kişiyle doğuya git. Sen binbaşı Antonyus, sen de bin kişi al, sen de git. Nereye mi gidicen? Nereye gidersen git ulan! manitayları iki dakka yalnız kalamıycak mıyım lan şu koduğumun krallığında lan.. Liaaaa.. Dağılın liaaa.. Huaaa.. Huaaa!.

Kral 14. Enriko Buramageldi

Hürrrp.. Ohhh.. Hürrppeşş.. Hürp.. Ohhh.. Hürrpp.. Eline sağlık hanım, çok güzel olmuş hoşaf..

Kral 100.Doritos

Bi tas daha kosana..

Kral 100. Doritos

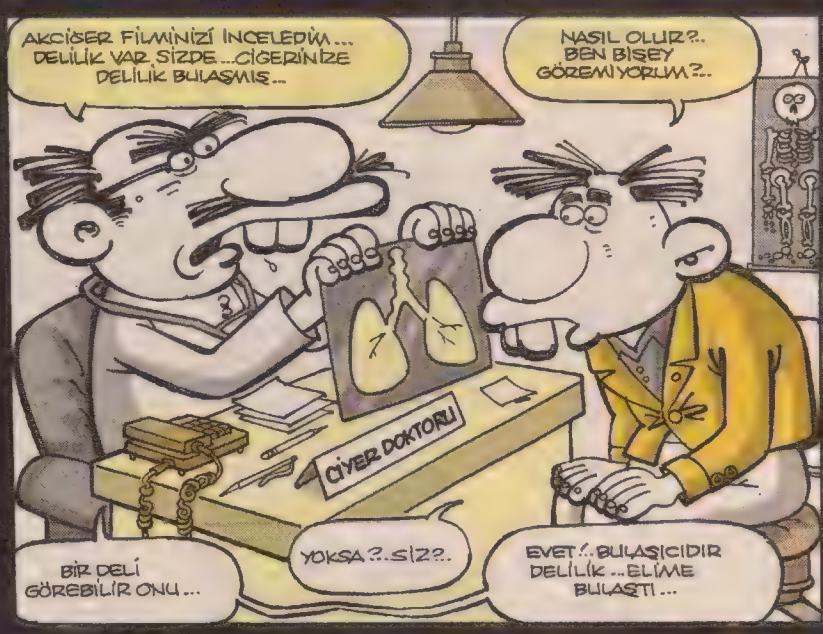

KOZALAK

Kozzi, Ekim ay

CEZMİ ERSÖZ

Vicdanım ve Yeraltı Köpekleri

Balkonda oturuyoruz onunla... Gökyüzü masmavi. Altımızdan altın ışıklarıyla bir nehir geçiyor. Ağaçların yaprakları bize aşık. Balkondayız. Yüzümüzde rüzgarın mahcup gölgeleri.. Öyle güzel görünüyor ki herşey, işte belki de en çok bu yüzden kendimi bir yara gibi hissediyorum... Burada, bu evlerin boşluğuna uzanmış balkonda...

Kendine neden bu kadar eziyet ediyorsun, diyor yanımdaki arkadaşım. **Hem artık herşeyin var, beklediğin güzel günler geldi işte.**

En az kendim kadar onun için de acı çektiğimi hissediyorum. Bu ona giderek derinleşen bir vicdan azabı veriyor, farkediyorum... peki onun için de acı çektiğimi neden bilmesin istemiyorum... Bu bencilliğim mi benim, yoksa hiçbir işe yaramayan inceliğim mi, bilemiyorum... Herşeyimin olması ne demek, ne demek beklediğim güzel günlerin gelmiş olması? Oysa biliyorum ki kendi bilinmezliğini, kendi boşluğunu bende görmekten çok ürküyor... Ona bunları onu kırmak, incitmek pahasına sormak istiyorum. İçindeki boşluğu kanatmak... Ama bu soruları sorarsam onu hiç terketmemem gerekir, hep yanında olmam... Hazır mıyım buna, emin değilim...

Geciken her soru bir haksızlık mührü olarak kazınıyor kalbime. Oysa kaybolmamak için razıyım her haksızlık mührüne... Çünkü bu yüzden korumadım başımı karanlıklardan, hayatın ters akıntılarından, belirsizliklerinden... Yüzüme kutsal doğmaların damgasını vurdurmadım... Kanatlarımı teslim etmem karşılığında bana çok kullanışlı sıfatlar vereceklerini söyleyen tanrıların önünde diz çökmedim... Cemaatlere çağırdılar... Başköşede yer ayırdılar ayinlerde. Yakama pırıltılı rozetler taktılar. Adımı tasdikli kağıtlara kazıdılar. Evime yaldızlı davetiyeler gönderdiler... "Siyasi tanrılar", insana boşluğunu unuttırması karşılığında bir hayat isteyen sahte kimlik tanrıları gelip geçti ömrümden. Hiçbiri, hiçbiri haksızlığımı biraz daha pekiştiren sorularıma yanıt olamadı... Etiketlenmiş inançlar, moda öğretiler, pazarlanmış akımlar geldi geçti ömrümden... Hiçbiri boşluğumda bir yankı bile olamadı... Çünkü içimdeki boşluk bana aitti; bana aitti o boşluğun içinden büyüyen ağrı, benimdi kendine kanatarak yol açan sınırsız yolum... Bu ağrı, bu yol inadını haksızlığımdan alıyordu... Haksızdım, ama bana yapılanları hiç unutmuyordum. Neredeyse bütün hayal gücümü, enerjimi buna harcıyordum. Önceleri hiç karşı çıkmıyor, kabulleniyor, yeri ve zamanı geldiğinde intikam almayı düşlüyordum... Ama nedense bunu her defasında geciktiriyordum. Hiçbir yeri, hiçbir zamanı yaşadığım onca ıstıraba layık görmüyordum... Ve onca bekleyişten sonra intikam almayı düşlediğim düşmanımın gözlerini görüyor, o gözlerde kendime ait bir sahici ipucu bulabilir miyim diye günlerce düşünüyor, buluyordum da.

İşte bu yüzden hiçbir zaman düşmanım olamıyordu benim... Oysa onları günler ve geceler boyu, işyerlerinde ve korkuyla sığındıkları kalelerinde, tanınmamak için giydikleri elbiselerin altında, ona buna insan olmanın erdemlerinden söz ederken, aslında hiçbir sahici deneyim ve hiçbir gerçek acı yaşamadan yaşayabilmek için hayata ne kadar ihanet ettiklerini anında unutmaya yatkınken ve kendileriyle başbaşa kalmamak için ve evlerinin sonsuza dek kendilerine ait olduklarını herkese kanıtlamak ve bundan hiç kimsenin şüphesi olmaması için önlerinde uzanan ufuktaki aydınlığa, denize, geceye ve gündüze durmaksızın eşyalarını yığıyorlardı...

Hiçbir gerçek deneyim yaşamadan genç ve güçlü kalabilmenin yollarını arayan bu insanlar ve onların yaşamak korkuları yüzünden, ufuktaki aydınlığa, denizlere, gündüzlere ve gecelere yığdıkları eşyalar yüzünden gerçeğe dokunamaz olmuştuk... Gerçeği hissedemeden soluk alamayan vicdanım bu yüzden, tanrıların uğramadığı yeraltında yaşayan ve bütün bedenleri derin ve iyileşmesi mümkün olmayan yaralarla dolu olan, sadece karanlıkta gören ürkütücü ve gizemli köpeklerle arkadaş oluyordu... Ve bu arkadaşlık beni sahici kılıyordu. Ürkütücü yalnızlığını düşündükçe hiç uyuyamayan, uyuyamadığı için de yaraları giderek daha derinleşen yer altı köpeklerinden biri oluyordu vicdanım...

Insanlar ne kadar kopmuş olurlarsa olsun kendi varlıklarından, ve gerçeklere dokunmamak için önlerinde uzanan her yeri eşyalarla kapatmaya çalışıyor olsalar da, vicdanı yeraltında yaşayan ve sadece karanlıkta gören köpeklerden biri olanı hemen tanırlar... Ve kendileri adına başka birinin ıstırap çekmesinden tiksintiyle ve ölesiye korkarlar... Ve

GEZ MAH MUT ÇUK

MAHMUT TİBET

www.gezgozmahmutcuk.com

kozzi@leman.com.tr

LAMAZ...

ık gelen her bayramı tek tek kutladı, Halloween hariç.. Kozzi'nin Halloween'le işi olmaz..

arın istediği şekilde mutlu ve uyum-
asını ya da yok olmasını isterler...
unca şeye tanık oldum, yine de
klı, ben haksızım. Balkonum evre-
üne uzanmış, altımdan altın ışıkla-
ehir geçiyor. Yapraklar bana aşık,
üzgarın mahcup gölgeleri... Biliyo-
nlar en az kendim kadar onlar için
kip mutsuz olduğumu anlayıp beni
k olurlarsa, yine de beni günlerce
nekten alıkoyamayacaklar kendile-
enli haksız olduğum halde, yok ol-
nra bile
enli me-
eri gu-
incite-
ni dü-
k ve
k için
a eşya
gör-
önlerin-
an her
n, evle-
aki ka-
yaşa-
uyuya-
uyuya-
çin ya-
rek de-
ver altı
i dü-
uykula-
... Yani
sakla-
ndileri-

yüzden
ir vah-
çevir-
gözü-
ördüğü
şyalarla
alışsa-
adıkla-
i onla-
an her
kesi la-
alar da
sadece
gören
bekleri-
nekten
yacak-

cezmier@leman.com.tr

* **Salihli.** 11 Kasım Cumartesi 16.00-18.00 arası **Salihli Belediyesi Tiyatro Salonu**'nda gitarist Haluk Çetin'le şiir dinletisi..
* **Manisa.** 12 Kasım Pazar günü saat 17:00-19:00 arası **Lale Kültür Merkezi**'nde gitarist **Haluk Çetin**'le beraber şiir dinletisi ve söyleşim var... Bilgi için: www.kargayapim.com
* **Antalya.** 15 Kasım Çarşamba günü saat 14:00-16:00 arası **Akdeniz Üniversitesi**'ndeyim..
* **Tarsus.** 17 Kasım Cuma günü saat 14:00-17-00 arası **Antik Sahaf Kitabevi**'ndeyim..
* **Mersin.** 18 Kasım Cumartesi günü saat 14:00-17:00 arası **Mersin Antik Sahaf Kitabevi**'ndeyim..
* **Gaziantep.** 19 Kasım Pazar günü saat 14:00-18:00 arası **Gaziantep Üniversitesi**'ndeyim..

suatozkan@leman.com.tr

KIKIK GÖBEĞİ

SUAT ÖZKAN

SERDAR AKKOYUN

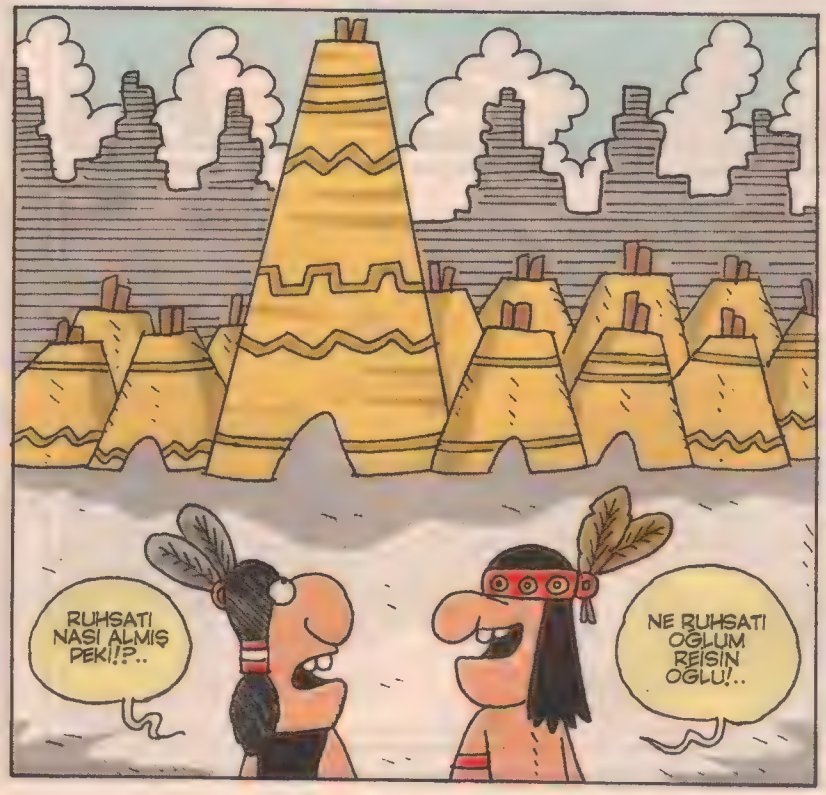

mtibet@leman.com.tr

Akşam Ses

Erhan Candan

erhancandan@leman.com.tr

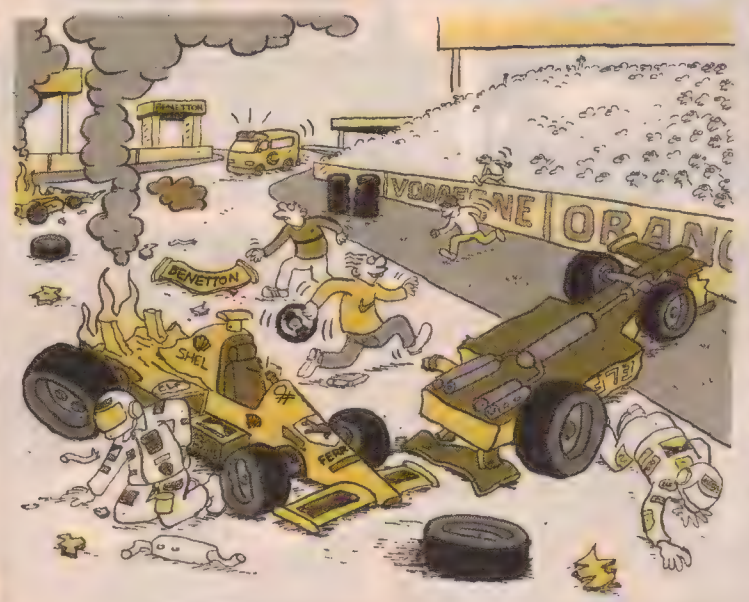

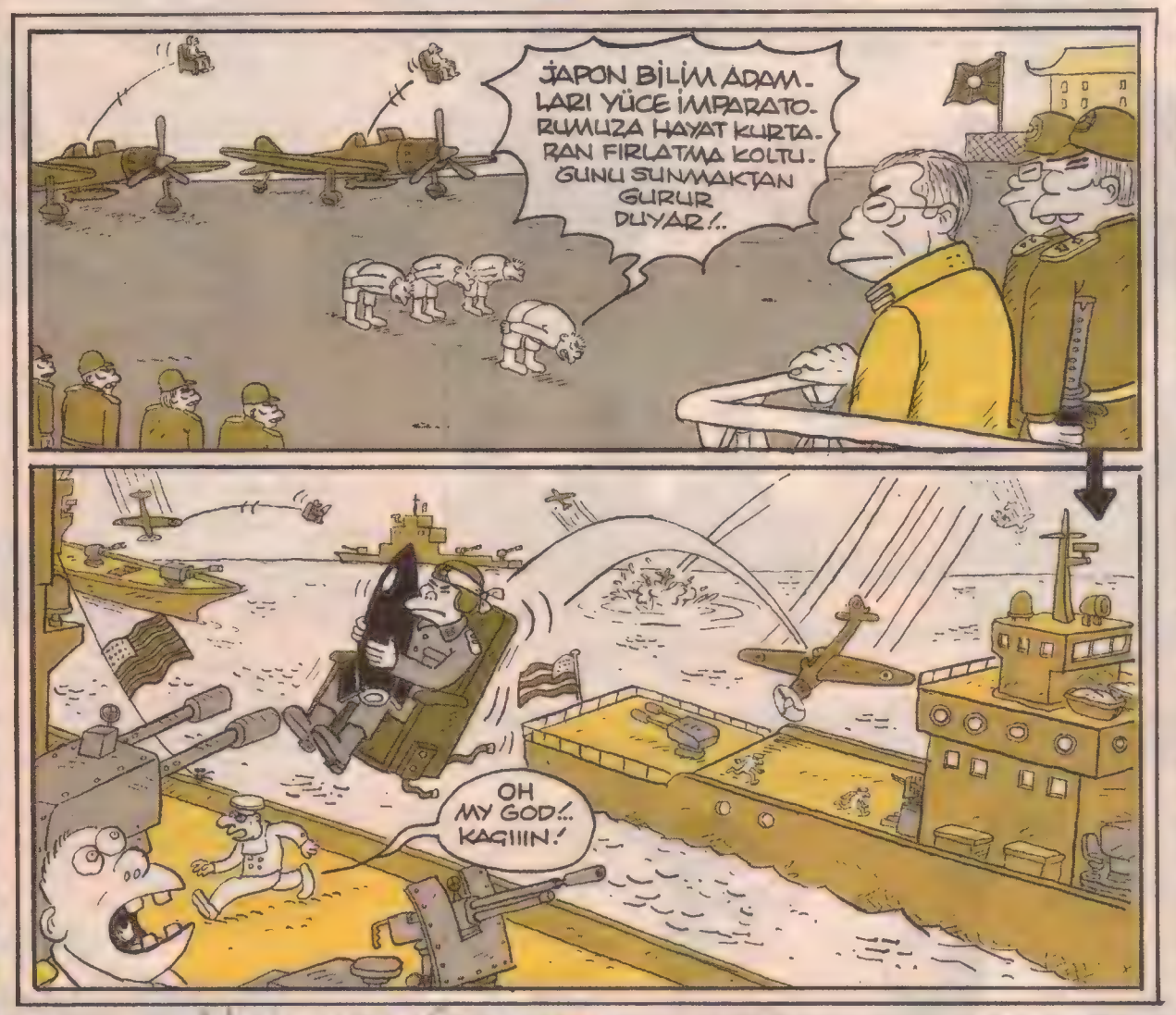

Antgamefest

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur detayları

dumur@leman.com.tr

NAMUSSUZ SİNEK

Dostlarım, uzun süredir yollardayım. Bizim diyarların, özellikle İstanbul'un o bal şerbetli has dumurlarını da özledim, burnumda tütüyor... Mesela Ramazan'ın son haftasında uğradığım Çanakkale'de fırından pide alıyordum. Birden bir baktım aldığım pidenin üstüne yapışmış bir sinek vardı ve pideyle beraber pişmişti. Derhal pişmiş sineği gösterip pideyi iade ettim. Pideden daha pişkin olan fırıncı pideyi alıp sineğe doğru bağırarak aynen şöyle dedi; **"Vay namussuz gelip nereye yapıştın!..."** İşte bu, bu benim aradığım dumur tadı... Özlediğim tad bu işte... Olaydaki tek suçluyu direk sinek olarak ilan etti. Hamurları kontrol etmeyi ihmal ettim demiyor da ölü sineğe bağırıyor...

Dumurseverler Khios yani Sakız adasında mucizevi Sakız ağacı'nın yetiştiği bölgelerdeki **Pirgi, Olimpi, Mesta** adlı birbirinden büyüleyici başlıca köyleri gördük, dumursal gözle irdeledik ve devam ediyoruz...

PEYNİRLİ VE HANUMAKİ

Her Dünya gezgininin mutlaka görmesi gereken **Mesta** adlı bir diğer muazzam köydeyiz... Burası kale planlı, dar sokaklı sakız köylerinin en muhteşemi... Taştan bir cennet, her tarafı ince ince işlenmiş... Öte yandan bu aşırı güzellik insanı dehşete düşürüyor, ezip bitiriyor. Herşeyin taştan işlendiği bu köyde telefon kulubesinin bile taştan yapılması beni tarifsiz bir dumura uğrattı... İlk kez taştan bir telefon kulübesi görmenin şaşkınlığıyla önüme gelen ilk numarayı çevirip karşımdakine durumu anlattım... Fakat şaşkınlıkla çevirdiğim numara Alaska'ya aitmiş ve on dakika dilini bilmediğim bir Eskimo ile konuşmuşum...

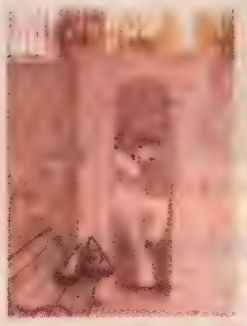

Biraz sonra bu fevkalade mimarinin ortasında bu mekanlara hiç uymayan 27 yıldızlı bir restoran olması gereken en turistik bir noktada yer alan sıradan mahalle nalburuyla karşılaşınca biraz kendime geldim, normale döndüm, köyün güzelliği de normale döndü... Sahi, nalburun ne işi var ki burda?... Hiç bir çivi, vida eksiği yok ki bu müthiş yerin... Kime satıyor acaba bu çivileri, keserleri, ortada turistten başka bir şey yok ki?... Sordum, gün boyu hiç satış yapmamış zaten...

Bilirsiniz bu diyarlarda bizim alıştığımız sulu yemekleri ve damak tadlarını bulmak pek zordur... Al işte bu sakız köyünde, **Mesta'da** hepsi birden aynı dükkanda karşıma çıkıyor... Aynen okunduğu gibi **"Tost, Peynirli"** yazıyor... Hah **Peynirli'yi** bulduk, biraz daha uğraşırsak **çift kaşarlı** tostu da bulabiliriz belki... Menünün alt sıralarında da **"Baklavas" "Kadayıf"** ve **"Hanumaki"** yazıyor... **"Hanumaki"** Hanım Göbeği tatlısı olsa gerek... Çok şükür bu muhteşem mimari içinde yine kadayıf yetişti imdada... Bu muazzam tarihi doku içinde kadayıf var sa bu mimaride benim de payım var demektir... Hah şimdi oldu işte...

MASTİKA VE KÖR EDEN RAKI SUMA

Dedik ya **mastika** yani **sakız** denen bu mucize ürünün iyi gelmediği bir dert yok... Kolestrole, mideye ve şeker hastalığına bir ilaç gibi... Sakızın içine konulmadığı yiyecek ve tatlı yok... Hiç yapamadın at ağzına çiğne ya da suyun içine koy gidip gelip sakızlı suyu iç şifa niyetine... Sakızdan sabun var, şampuan var, var da var... Rakıya da koyuyorlar, **Mastika** diye bilinen sakızlı rakıları var. Hani **"Oooo oooo ooo mastika mastikaa sigarası malboraaa"** şarkısı var ya işte o mastika bu mastika...

Dumurdostları bir de bilesiniz yalnızca Sakız adasında bulunan ve **"Suma"** denilen incirden yapılma bir cins rakı var ki, aman aman yanaşmayın!... Bu **Suma'yı** içebilmek için **Suma Güreşçisi** olmak gerekiyor. Öyle sertki ejderha gibi adamın ağzından kulaklarından ateş çıkartır. Alkol oranı; kokusu bile yere yıkar bunu soranı... Şimdi geldik hassas noktaya. Bilindiği üzere rakı damıtma sistemi ile yapılmaktadır. Yani tabiri caizse imbikten geçirme, başka bir deyişle bkz; distilasyon... İşte bu Suma denilen rakıyı yaparken kesinlikle **iki kere damıtmak** gerekiyormuş. Çünkü birinci damıtmada metil alkol oluyormuş, bu halde içilirse kör ediyormuş ya da götürüyormuş. Mutlaka ikinci kez damıtılması gerekiyormuş, ancak ikinci damıtmadan sonra içilebilirmiş... Bir keresinde bu yanlış damıtma, bir köy düğününde gelin ve damat da dahil olmak üzere bir köyü toptan öteki tarafa götürmüş... **Girit'in Çikudia'sı bir, Sakız adasının Suma'sı iki;** bunları içeceğine git bardağa yanan mangal kömürü koy iç daha iyi, hiç olmazsa sadece yanarsın o kadar...

UÇAN KANATLI KDV FİŞLERİ

Malum bütün bu adalar rüzgarlıdır... Bir kafede, lokantada, dışarda masada oturduğunuzda ve istediğiniz siparişiniz geldiğinde her siparişle birlikte mutlaka kasa fişini de getirip **masaya bantlıyorlar selobantla**... Her yerde böyle bu... Böylece bantlanmış fiş rüzgarda uçmuyor diye düşünülebilir ilk başta... Fakat işin ve fişin aslı böyle değil... Fişleri vergi dairesinin kesin emrince böyle yapıştırıyorlarmış... Çünkü vergi denetlemecileri esnafa **"fiş kesiyor musun?"** diye sorduğunda, bütün esnaf, **"kestim ama fiş uçtu..." "fişler rüzgarda uçtu..."** gibisinden hep **"uçtu, uçtu"** diyorlarmış... Halbuki ne uçması, ortada fiş yokki uçsun... Vergiden kaytarmak için fiş kesmeyen esnafın rüzgar faktörüyle fiş uçurmasıymış bu durum. Olmayan fiş vergiden de uçuyor yani... İşi anlayan vergi dairesi de **"fişler uçuyor, öyle mi, hımm.."** diyerek bu yöntemi bulmuş, **"o halde bütün fişler masalara bantlanacak!."** demiş.. Bantlamayan kafe esnafına yüklü ceza varmış...

SAKIZ'DA TEK MİNARE

Şu sıralar Sakız'ın merkezinde bulunan ve müze olarak kullanılan eski Osmanlı camisinde (Mecidiye Camii) hummalı bir restorasyon çalışması var ve kimseyi yaklaştırmıyorlar, beni de içeri sokmadılar. Müze ve sergi salonu yapacak da olsalar camiyi baştan aşağı restore etmeleri beni ilk başta şaşırttı, nedenini anlayamadım, fakat sonra gördüm ki, şu anda Sakız adasında turistlerce en çok ilgi gören eserlerden biri olduğu için yaptıkları kanısına vardım.

Beni asıl dumura uğratan; bu asûde caminin uzunca **minaresinin** duruyor olduğu idi... Zira topraklarda minaresi duran camiye rastlamak oldukça ilginç, çünkü buralarda sorunca; **"bütün eski camilerin minareleri için, doğal afette, depremde gitti"** cevabını verirler... Camilerin duvarları sağlam durup, genelde minare ve kubbe gitmiştir doğal afette nedense... Bu minaresi duran caminin yanısıra kale içindeki eski Osmanlı mahallesindeki çok güzel mezar taşlarıyla dolu, küçük, eski bir mezarlığın da buranın idaresine geçtiğinden beri 94 sene boyunca nasıl bu güne sapasağlam geldiğine de sevinçle karışık bir halde dumura uğradım...

HANİ BİZİ KURTARACAKTIN KARAOĞLAN ECEVİT?.

Nazım Hikmet, Deniz Gezmiş ve Bülent Ecevit ismi Türkiye solunun en meşhur üç adıdır, ancak, Türkiye parlamentosunda Türkiye solunun siyasi kahramanı Bülent Ecevit ismidir.

Iki tane Ecevit vardır, birinci Ecevit 12 Eylül öncesi Ecevit'i, ikinci Ecevit 12 Eylül sonrası Ecevit'i.. 70'li yılların birinci Ecevit'i sosyalizme çok yakın "sosyal demokrat" siyasetiyle kitleleri ayağa kaldırdı, ikinci Ecevit, Türkiye halkının yeni bir muhasebesini yapıp milli ve geleneksel değerleri dışlamadan sağ muhafazakar yapıya açık bir sosyal demokrat tez geliştiren Bülent Ecevit..

Ancak her iki ayrı Ecevit'in değişmez niteliği laik ve bağımsız Cumhuriyet'in vazgeçilmez bir inanç olarak savunulması..

Bülent Ecevit'i diğer (bütün) siyasetçilerden ayıran özelliği ise "dürüstlüğü"..

Bizim ilk gençlik yıllarımızda tanıdığımız Ecevit, Demirel'le hergün polemiklere giren, hırçın, inadçı, kahramanvari bir sol parti önderi idi. (Soğuk savaş yıllarının hazırladığı sol siyaset belki de "ödünsüz" olmayı gerektiriyordu..) 90'lı yıllarda tanıdığımız Ecevit ise, uzlaşmacı, makul, aşırı nazik siyasi üslubu olan, huzur içinde çay içen, sakin açıklamalarla bilgevari konuşan Ecevit...

Bizler doğduğumuz günden beri Ecevit'e ait bir haber bir resim her Allah'ın günü mutlaka duyduk. Bugün Ecevit'ten geriye birçok "imge" kaldı..

"Karaoğlan Ecevit", "Umudumuz Ecevit", "Kıbrıs Fatihi", "Kıbrıs Barış Harekatı".. Ve "akgüvercin", "Ecevit mavisi (gömleğinden)", "Ecevit şapkası".. "Dürüst adam"..

Ben çok hızlı daktilo yazdığım için gençlik yıllarında hem okuyor hem de Milliyet Gazetesi'nde çalışıyordum, işte o yıllarda Ecevit'in çıkardığı Arayış Dergisi'nin dizgisini yaptım, Ecevit'in o uzun uzun konuşmalarını daktilo ettim.

Haa unutmadan, 12 Eylül öncesi "Öz Türkçe/Yaşayan Türkçe" kavgası ciddi bir siyasi kavgaydı ve Ecevit Öz Türkçe kelimeleri ısrarla kullanıyordu. Bazı kelimeler onunla meşhur olmuştur, mesela: "Olanak".. Imkan demezdi, ihtimal de demezdi, "Olasılık".. Bir de "İvedilikle" kelimesini bolca kullanırdı. Seri ve heyecan taşıyan yüksek ses tonuyla konuşurdu. Eşi Rahşan'la gerçek bir "münzevi" hayat yaşayan Ecevit'in Anadolu halkıyla kucaklaşması ve kitlelerin ta ortasından kalabalıklara yüksek sesle konuşması, başka bir romanın konusudur.

Türkiye'de "güvercin" imgesiyle şöhret oldu, ancak Yunanlılar Ecevit'i hala Türkiye'nin en büyük "şahin"i olarak tanır.. Kıbrıs barış Harekatı Türkiye'nin yüzyıllar sonra fethettiği tek toprak parçasıdır. Bu "fethi" barışçı bir sosyal demokratın yapması Türkiye solunun milli haysiyeti olmuştur.

Çünkü halkın bilinçaltında solcular, saçma sapan, iftiralarla dolu, ihanet benzeri sıfatlar komünist benzeri suçlamalarla yeretmişti.. Ecevit'in Türkiye soluna en büyük hizmeti de halkın zihninde yer etmiş bu kötü solcu tasvirleri, Ecevit diliyle konuşalım, betimlemeleri kökünden değiştirmiş olmasıdır.

Gençlerin bilmesi gereken bir iki şey de söyleyelim, Ecevit'in siyasi hayatı büyük bir şanslı başladı. Çünkü babasının zorlamasına rağmen üniversite okuyamadı. Lisede edindiği yabancı dilin marifetiyle tercüme işi buldu. Sonra, Ankara'da Ulus Gazetesi'nde işe girdi.. Işte o büyük şans bu gazetede yazar iken CHP lideri İsmet İnönü onu Çalışma Bakanı yapıverdi. Çalışma Bakanı demek, sosyal işler, işçilerle, sendikalarla ilgili bakanlık. Ki, geleceği bu bakanlık tecrübesiyle hazırlandı. Yani "işçi sorunları" onun "sendikal" hayatı tanımasına yardımcı oldu. Bir nevi yeni yeni sanayileşmekte olan Türkiye'nin yeni bir kitlesini keşfetti. Bu kitle, AP, DP gibi geleneksel muhafazakar yapının, köylülerin kitlesi değildi. Bu kitle "şehirli" bir kitleydi ve işçiydiler, öğretmendiler, yani, "çalışanlardı".. Bu yeni kitlenin şehirde arayışları vardı. Bu arayış "ideolojikti". Bu ideoloji eşitlik, adalet, gelir dağılımı gibi cümlelere meftundu.. Ecevit "tabanını" sol ideolojik terminolojiyle "lokomotifini" bulmuştu. Bu lokomotif, yani onu büyük devrime götürecek olan, onu "yarınlara" taşıyacak olan şehirli, çalışan kitlelerdi..

(Haa, unutmadan, Ecevit döneminin en meşhur sözlerinden biri de "yarınlar" kelimesidir. Yarınlar üzerine şarkılar yazıldı. Umutsuzluk karamsarlık "yarınlar" kelimesinin saçtığı ışıkla umut dolu bir ütopya günlerini hatırlatıyordu..)

(Ah nasıl unuturum, Ecevit'le meşhur olmuş diğer kelime "barış" idi..)

(Ve gözündeki tik meşhurdu, istem dışı gözkapağının durmaksızın seğirtmesi Ecevit'in alameti farikası olmuştu..)

1970'li yıllarda Milliyet Gazetesi'nin başyazarı Abdi İpekçi, Bülent Ecevit'in geliştirdiği sosyal demokrat siyaseti Türkiye için büyük bir fırsat bildi. Ve İsveç-Norveç sosyalizmi denilen, sendikalizasyon, kooperatifçilik, İsveç-Norveç'le şöhret olmuş "örgütlü yapılar" Abdi İpekçi'nin yazılarında ideolojik olarak ön plana çıkıyordu. İşte bu "örgütlü yapıların", yani, kooperatif sendika ve benzeri sosyal kurumlar Ecevit'in ideolojisine Abdi İpekçi marifetiyle girdi. Bu "örgütlü toplum" ideolojisi Türkiye'de ilk defa ve sahiden bir "sosyal demokrasi" ideolojisini/hareketini/düşüncesini/felsefesini inşa etti..

Bugün Türkiye'de siyasi olarak derin zorluklar içinde kilitlenmiş talihsiz isim Deniz Baykal'dır.. Baykal'ın büyük çaresizliği önceki CHP liderliği, Ecevit gibi sade, Ecevit gibi asla şeytani olmayan, herşeyi ayan beyan ortada, Ecevit gibi dürüst, Ecevit gibi derin kitlelerce sevilmiş bir liderin halefi olmasıdır.

Ecevit'i bir de şöyle anlatmalı, 90'lı yıllarda siyaset sahnesi moda mağazalardan alınmış parlak takım elbiselerinin siyasetiydi. Oysa Ecevit ölünceye kadar, fırçalanmış, ütü atmaktan parlamış, sökük bir yerleri ustaca ve gizlice dikilmiş takım elbiseler giyerdi..

Belki unuturum, peşinen söyleyeyim, şu anda ülkemizde yaşayan tüm insanları değer/onur/ahlak/içtenlik diye terazi ile tartma şansına sahip olsaydık, "en değerli" varlığımızı kaybettiğimizi görürdük.

12 Eylül öncesi Ecevit'i solcu gençlerin ayıplarını, Demirel, sağcı gençlerin suçlarını örter gizlerdi. Ecevit'i sendikalar, Demirel'i tüccarlar desteklerdi..

Gözümüzün önünde bir hayat yaşandı ve bitti. Bu hayatın bana öğrettiği nedir? Ecevit'ten hangi dersleri çıkarttım?.

Anlatayım, Ecevit 12 Eylül öncesi Umudumuz Karaoğlan diyerek dağa taşa "umut" diye, gelecek/yarın diye adını yazdırdı.. kitleleri eşitlik/gelir dağılımı/hak/adalet diye ekmek diye ayağa kaldırdı..

Ve birgün iktidar oldu. Balon söndü felaketler başladı, ki, tüm tarihimizin en büyük karaborsa ve yokluklar ve kuyruklar Türkiye'yi rezil etti.. Tüp yok, sigara yok, yağ yok, hatta, "ampul" yok. Bir ampul nedir ülkeye getiremediler. Demirel'i tutan tüccarların stok yaptığı karaborsa yaptığı söylenmeye başlandı ve ülkeyi karaborsa ele geçirdi. Aklınıza gelen herşeyin "karaborsası" kuruldu, yağ karaborsadan, tüp, sigara, aklınıza ne geliyorsa.. Umutlar söndü. Ecevit'in kahraman siyasi imgesi paramparça oldu..

Bu yokluk döneminin Türkiye'ye Kıbrıs Harekatı dolayısıyla uygulanan ambargoya bağlamak birazcık doğru, ama çoğu yanlıştır, bir düşünün Türkiye ayçiçeği yağı, zeytinyağı, tereyağı ambarı ama yağsız kaldık, karaborsaya bağlamak daha doğru..

Haa unuttum söylemeyi, "enkaz edebiyatı" diye birşey vardır siyasette.. Işte bu "enkaz devraldık" lafını o günlerde Ecevit moda etti.

Karaoğlan'ın bu büyük yenilgisi yeni felaketler hazırladı ve sonraki seçimlerde iktidar olacak milletvekili sayısını bulamayınca üçkağıtlıkta ve karaborsacılıkta ve rüşvetçilikte nam yapmış politikacılarla pazarlık yapıp bakan yaptı, ki, hepsi yüce divanda yargılanıp ağır cezalar aldılar, Mataracı gibi işgüzar gibi..

Karaoğlan Ecevit gibi kitlelerin umudu ve parlak ve tertemiz şöhreti olan Ecevit'in bu kirli politikacılarla sırf başbakan olmak için girdiği pazarlıklar Ecevit'in şöhretini bitirdi efsaneyi yerlere yıktı.. Ve sonra 12 Eylül..

(Haaa unuttum söylemeyi, siyasetimizde "kaynak" tartışması bu dönemde en çok tartışılan konu oldu. Şöyle, Ecevit iktidara gelip birşey yapamayınca, "kaynak" yok, o yüzden yapılamıyor dendi.. "kaynak olmadan" hangi yatırımı yapacaksın? Işte halk kitleleri bugünlerde siyaset tartışırken "yahu senin lider iktidar olsa ne olur kaynak nerden bulacak?" cümlesini kullanmayı bu dönemde öğrendi..)

Haa unuttum söylemeyi, "beş cente muhtacız" bu dönemde moda olmuş bir siyasi terimdir. Türkiye maliyesinin iflasını anlatır. Beş kuruş kredi alınamaz, beş centlik döviz yoktur. Türkiye yurtdışından acil ilaçlarını enerjisini hiçbir şeyini tedarik edemez, tam bir iflas dönemi...

Haaa unuttum söylemeyi, "kredi" kelimesi bu dönemde Türkiye siyasetinde en çok kullanılan kavramdı. Şöyle: "kredi bulamıyoruz, kredi veren yok".. Yani "borç veren

Devamı 13. Sayfada

AAA? FAKAT?.

KAAN ERTEM @ leman.com.tr

ŞOOOR! ŞARIL! ŞARIL!

ARKADAŞ NE SEL YAPTI BE!.. DAHA RAHAT ALEM YAPALIM DİYE CANIM REZİDANSI BIRAKIP TRİPLEKS VİLLAYA GEÇTİK AMA GEL GÖR Kİ BURADA BOĞULUP GİDİCEM, SORANIM YOK!..HAYIR BURADAN KURTULURSAM SEL MAĞDURU OLARAK FERYADIMI KİME DUYURUCAM, ONU DA BİLMİYORUM!..

PLAZMA TV

ÇEK DEFTERİ

Ne işim var burada adamı Turç.

CANLI BOMBA! CANLI BOMBA!..

NE KAÇIYO LAN BUNLAR? YİNE NOLDU YAA? NE İŞİM VAR LAN BURADA?..

ULAN BİDE DURMUŞ BİZE BAKIYO!

ABDULLAH ARTIK YETER!.. 35 SENEDİR ROCK MÜZİK MİDİR, BOK MÜZİK MİDİR NEDİR, KAFANDA SAĞ BIRAKMADI BE!..

ŞİMDİ NEREYE GİDİYON?..

BEYOĞLU'NA BARA GİDİCEM ÇEKİL!..

KİME NE ZARARIM VAR ULAN? SİZİ BİR GÜN AÇ MI KODUM? AÇIK MI BIRAKTIM? BU BİR FELSEFEDİR!..

KAAN ERTEM'İN SEVDİKLERİ VE SEVMEDİKLERİ.. Kuru temizlemenin ne olduğunu bilmez, hiç bir şeyini temizletmez...

Kendi kendini yiyen adam.

LIING LIING

NE BAĞIRIYONUZ LAA? ALT TARAFI KÜÇÜK ÇOCUĞA DEDİRDİK! BAŞARMA LAA!..

BIRAKIN LINÇ EDELİM...

POLİ

POLİS

Ulan kundaktaki bebeğe tecavüz eden adamdan vatana millete hayır mı gelir a hayvan evlatları!..A eşşek evlatları!/A bok çuvalları!/Ulan bide marifet yapmış gibi kendini savunuyo!.. Ahh yedim ulan kendimi, bitirdim!..

İpek özsüslü

İPEK'Sİ DOKUNUŞLAR

-SEN GENDİNİ NE SANIYON?

HER BAŞARILI KADININ ARKASINDA BİR DENYO VARDIR

DERGİNİN ADINI BULDUM "YENİ SARMAN" BU AV MATBAASYA GİRİCEZ UMARIM. KİTİ SLOGANIMIZI BULDUN MU CANIM..

AFERİN SÜPER.'KLİBİLAV SEN DE YALÇIN KÜÇÜK'ÜN KEDİSİYLE RAPORTAJA GİDİYOSUN RANDEVU ALINDI..

EFET! BOL PİRELİ HUSUSİ KUŞ KOKULU!

OK! KANKİ ÇIKIYORUM BEN!

AMAN TANRIM! TERS MÜRS OLMUŞ! DERHAL AMELİYAT. HANELERİ HAZIRLAYIN..

ACİL

ÜHÜ...YASİCAM DİMİ DOKTOR? YAŞATI. ÇAKSIN BENİ DEĞİL Mİ? FIRE..YARIN SEZON SONU İNDİRİM GÜNLERİ BAŞLİCAK MUTLAK YAŞAMALIYIM!

ÇEKİRDEK ROMANTİZMİN İĞNE EDİYOR!

ÇIT ÇIT

NOCOM NOCOM

HAYIRLISIYLA SENİN MÜRÜVVETİNİ DE GÖRİYM İŞŞALLAH. BU BİLEZİKLERİN HEPSİNİ SANA TAKICAM..

KÖR OPTİK

Ben de gelinlik giyeyim, saçım başım yapılsın, düğün dernek olsun, bu bilezikler benim olsun istiyorum... Ama evlenmek istemiyorum... İstediğim... birazcık sevgili bi gün sadece..!

Akşamsefası

11. Sayfadan Devam

yok".. Çünkü Türkiye ekonomisine kimse güvenmiyor..

Ve Türkiye siyasetinde kulaktan kulağa konuşulan feci hallerimiz bu günlerde Türkiye'ye çok şeylere maloldu.. Mesela fısıltılarla; Türkiye Filistin lideri Arafat'tan borç dahi aldı, birkaç milyon dolar.. Bu dolarlar karşılığı Ankara'da Filistin temsilciliği kurulmasına müsaade edildiği...

Bu dönemde ayrıca Kıbrıs hareketinden dolayı Türkiye'ye ambargo uygulanmakta ve Avrupalılar Türkiye'ye ne mal ne borç, ne de insani temel ihtiyaçlar listesine dahil mallardan vermemekte. Birgün Ecevit güç bela Almanya'dan dış borç bulur, ancak bu dış borç, şartlı verilir, şöyle, bizden aldığınız borçla ancak bizim şirketimiz Siemens'in mallarını alabilirsiniz..

O günleri kimse yaşamak istemiyor, sobalar yanmıyor evler aydınlanamıyor, ısınamıyorsun, ekmek bulup yağ süremiyorsun, aklınıza gelen bütün yiyecekler karaborsada..

Hem sokakta hergün dökülen kardeş kanı, bir nevi iç savaş, hergün beş-on genç vurularak ölüyor, hem de kimsenin yiyeceği yok, ampulu yok, tüpü yok, sigarası yok, yağı yok..

Bu faciadan öte karanlık günler Umudumuz Ecevit'in iktidar olduğu günlerde başımıza geldi..

Bizler gençliğimizi bugünlerde yaşadık, açlık, soğuk, yokluk, cenaze, karaborsa diz boyu, Türkiye çamur ve kandan ve karanlıktan bir siyasi bataklığın içine saplanıp kaldı ve önce darbe sonra Özal'la çıkmayı denedi..

Çok satan listesinde iki tane şarkı vardı, biri, sahte yalan umutlarla kendimizi kandırdığımız "yarınlar" şarkısı. Diğeri halkın gerçek duyguları Orhan Gencebay'ın "Ben doğarken ölmüşüm.."..

Hadi uzatmayayım lafı, açarsınız kitapları okursunuz Türkiye'nin içine düştüğü ölümcül karaborsa kardeş kanı yokluk açlık günlerini..

Hep şu soruyla büyüttüm kendimi, "kitleleri yalandan nutuklarla" kandırmanın vebali çok büyük. Slogan atmak. Nutuk çekmek. Parlak konuşmalar yapmak. İçi boş halkı kandıran boş hayallerle dolu parti programları hazırlamak.. Kısır siyasi kavgalar..

Haa unutuyordum söylemeyi, siyasi kin yüzünden siyaset kısır döngüye dönüştü ve cumhurbaşkanlığı seçimleri her defasında yeterli oy çıkmadığı için yeniden yapılıyor ve boş oy atma turları aylarca sürüyordu..

İşte siyasetimizde "kısır siyasi kavgalar" "kısır siyasi döngü" lafı bugünlerde, bu kısır çekişme yüzünden bir türlü cumhurbaşkanı seçemeyen siyasi tutum üzerine yerleşti..

Umud denilen şey, yarın denilen şey, eşitlik denilen ütopya ve bunları ifade eden sosyal demokrat, sosyalist hayaller işte bugünlerde bu karaborsa yokluk bataklığına saplandı ve bir daha sol siyaset Türkiye sahnesine çıkamadı..

Ecevit 90'lı yıllarda yeniden çıktı, derseniz, Ecevit, halkıyla ve geçmişiyle yüzleşip kendi kendine hesaplaşarak, kendini sağa muhafakazar değerlere açarak bambaşka bir projeyle iktidara çıktı..

Haa unuttum söylemeyi, o günlerden bugüne "umudumuz" lafı, siyasette, siyasi tartışmalarda hep dalga geçilen eğlenilen bir laf olmuştur. Siyaset konuşanlara "umudumuz Ecevit" ya da "umudumuz falancı" diyerek dalga geçer eğleniriz, yani, "umut" lafıyla otuz yıldır bu toprak eğlenir dalgasını geçer..

Evet, 70'lerin başında dinç, parlak, kuvvetli, heyecanlı, coşkulu, çelik kesen laflarla konuşan Ecevit gitti, yerine, omuzları düşük, kedileriyle vakit geçiren, fırçalansa dahi tozunu dökmeyen takım elbiseler giyen, kemikleri peksimetleşen, hafif kambur, tek bir merdiven yürüyemeyen Ecevit geldi..

Ecevit'in hayatından öğrendiğim şudur: İnsan siyaset yapacaksa hayallerle nutuklarla yapmamalı, siyasetin karşılığı olmalı, diyelim, işçi maaşını, diyelim, sigortaları, diyelim, emekli maaşlarını, burslar, şurdan alıp şuraya çıkartacağım gibi net söylemeli, yani, sözler nakit gibi peşin gibi sahici olmalı..

İşte Ecevit'in ezeli rakibi Demirel, bu "nakit" ve "rakamlarla" konuşmayı 70'li yıllarda moda etti. Çünkü Ecevit nutukları hayalden boş sözlerden balondan köpükten ibaretti, Demirel, şunu demek istiyordu, "bakın ben rakam veriyorum, uçmuyorum, tutmuyorum, hayal söylemiyorum.."

Demirel bütün nutuklarını "rakam"la inşa etti.. Halk arasında "yahu adamda ne kafa varmış hiçbir rakamı unutmuyor!" Bütçe rakamları, faizler, yumurtanın, peynirin, bir çuval buğdayın hangi yıl hangi fiyattaydı, hepsini tane tane söylemek Demirel'in işiydi..

Ecevit kaybetti, Demirel kazandı, çünkü Demirel cumhurbaşkanlığına kadar uzanmakla kalmadı, Demirel'in çevresinden siyaset yapan Özal, Tansu, Mesut, hepsi Demirel siyasetinin uzantısıydı..

Ecevit'i kırk yıldır bekleyen sosyal demokratlar ise iktidar şansı bulamadığı gibi bir kez çözüldüler hizipleştiler, o gün bugün çekiyorlar..

Peki, Demirel'in rakamları doğru muydu? Hepsi üçkağıtçı işiydi, bütçenin hangi rakamı nedir, kendince uyduruyor söylüyordu, iş öyle safhalara vardı ki, istatistik kurumu başkanını dahi görevden aldılar, iş öyle raddeye vardi ki, Özal döneminde bütçeyi sahte rakamlarla, çok sonra anlaşıldı ki "hayali" yaptılar. Yani, devlet bütçesi hayali hazırlandı.. zaten o dönemde "hayali ticaret" moda olmuştu..

Bu siyasi dalaşma uzar gider, ben bir hayat bitirdim, Demirel-Ecevit kavgasından birşey çıkaramadım.

Haa şunu söylemeyi unuttum, "kurtarıcının" olmadığını öğrendik..

Kurtarıcı siyasetle işlerimi 23-24 yaşlarında bitirdim, yani, hiçbir lidere inanmamayı öğrendim, ne mi yaptım, bir köpek gibi eşindim eşindim kendi götümü ısıtacak bir küçük yuva yaptım.. Eşindim eşindim kelimelerden kendime gökkubbe yaptım. Eşindim eşindim.. Herkes kendi eşinirse.. Kendi götünün zoruyla kendi işini.. Kendi pençeleriyle kendi toprağını.. Kendi becerisiyle ülkesine bir değer katarsa...

Tabii ki hayat zor, götünle bir köpek gibi eşiniyorsun eşiniyorsun ama altında toprak yok ki.. Eşindiğimiz yer çakıllık kayalık.. Eşindikçe parmaklarımız götümüz kayalıklara çarpıyor..

Eşindiğimiz yer yumuşacık toprak değil. Götümüz kazıldı.. Götümüz ellerimiz kayalara sürtünmekten kıvılcımlar çıktı..

İnsan kendi ateşini kendi bulmalı.. Şu balta girmemiş ormanlardaki ilkel kavimler ateşi dalları birbirine sürtüp yakması gibi..

Kendi kıvılcımını kendin bulacaksın..

Ecevitler Demireller başkalarının ateşiyle siyaset yaptılar. Yani halkı Türkiye'yi oyaladılar, kandırdılar, bu siyaset ülkeyi yaktı, dünyayı yaktı, gençleri yaktı, yoksulluk, açlık, bu feci rezil hastaneler, bu kepaze belediyeler müteahhitler, bu çirkin siyasetin konusu kendisi oldu.. Bu yüzden Türkiye'de sol, sol gibi, sağ, sağ gibi hiçbir zaman olamadı.. Bu yüzden bu ülkede siyaset hiç olmadı, darbeler, müteahhitçi iktidarlar, tekrar darbeler, müteahhitçi belediyeler tekrar darbeler, bunun nesini anlatacaksın...

Lafı burda keselim, Ecevit herşeye rağmen temiz sade tertemiz bir insandı. Ama, geçmişin kapısını aralamayın, yakın tarihimiz rezillikler kepazelikler müteahhitler hırsızlar hortumlar yoksulluklar tarihidir..

Haa unuttum söylemeyi, siyaset sahnesinde "sayın" kelimesini Ecevit moda etmiştir, muarızlarından hep "sayın Demirel, sayın Türkeş" diye sözederdi, öyle ki, bugün meclisimizde bir milletvekilinin adı kürsüden "sayın" denilmeden kullanılırsa milletvekilimiz bunu kendine hakaret kabul eder..

(Sayın okuyucu, sayın Ecevit öldüğünde dergi matbaaya yetişmek zorundaydı, Sayın Çağçağ acil bir telefon açtı, bir Ecevit yazısı istedi.. Bu yazıyı onbeş dakikada yazdım. Oysa 50 yılın hergünü hayatımdaydı.. Daha deli dolu yazmalıydım.. Ama bu siyasi isimler hangimizin siyasi şevkini kırmadı.. Türkiye'de bugün siyasi bir coşku, heves kimde var, söyler misiniz?. Siyaset iğrenilecek bir hale geldi.. İçimizde siyasetten utanmayan kaldı mı?...)

Haa unutmadan, Ecevit'in şiirleri birşeye benzemezdi çok kötüydü.. Ayrıca ülkemizin geçmişi ya da geleceğine dair Ecevit'in ağzından felsefi tadı olan ya da hikmetli tek bir cümle duymadım.. Bunu bir edebiyatçı olarak söylüyorum.. Türkiye'yi tarihi dünü bugünü çağımızı, komşularımızı, ekmeğimizi, şu olup biten hayatımızı hiç bilmiyorlardı, bilselerdi bizi teskin edecek bir nefis veciz cümlelerini görürdük, kardeşlerim bomboştular bomboş..

Haa unutmadan bir de Ecevit'in keli vardı.. Ben Milliyet'te çalışırken o zamanki gazetecilik tekniğinde aptek diye birşey vardı, aptek film montajında yanlışları fazlalıkları kapatmak için kullanılan bir boyaydı ve Ecevit'in kelini kapatmak/örtmek benim görevimdi.. Milliyet gazetesinde çıkan Ecevit resimlerine bakıyor nerde kel açıksa aptekle örtüyordum.. Yıllarca Ecevit'in kelini örttüm.. Ancak hafızama güvenemiyorum 80 öncesi Ecevit'in medyayla açılınca ya da İpekçi öldükten sonra gazeteyi Aydın Doğan alınca mı tam bilmiyorum Ecevit'in keli göründü diye manşet atılmıştı..

Yani medya Ecevit'ten desteğini çekmişti.. Çünkü Ecevit'i şöhret yapan onu Anadolu'nun dağlarına taşlarına yazdıran Günaydın gazetesiydi.. Günaydın gazetesi 70'li yılların başında magazin basını gibi çok bol fotoğraf kullanan ve rengi en çok kullanan bir Bulvar gazetesiydi ve Günaydın kısa sürede popüler bir gazete oldu ve manşetlerinde hep Ecevit vardı.. Yani boyalı basın terimi medyamıza Günaydın'la girdi.. Ecevit şöhretinin yarısını Günaydın'a borçludur, bunları da söyleyelim..

nihatg@leman.com.tr

Akşamsefası

YASİN 250ĞLU

yasin25@leman.com.tr

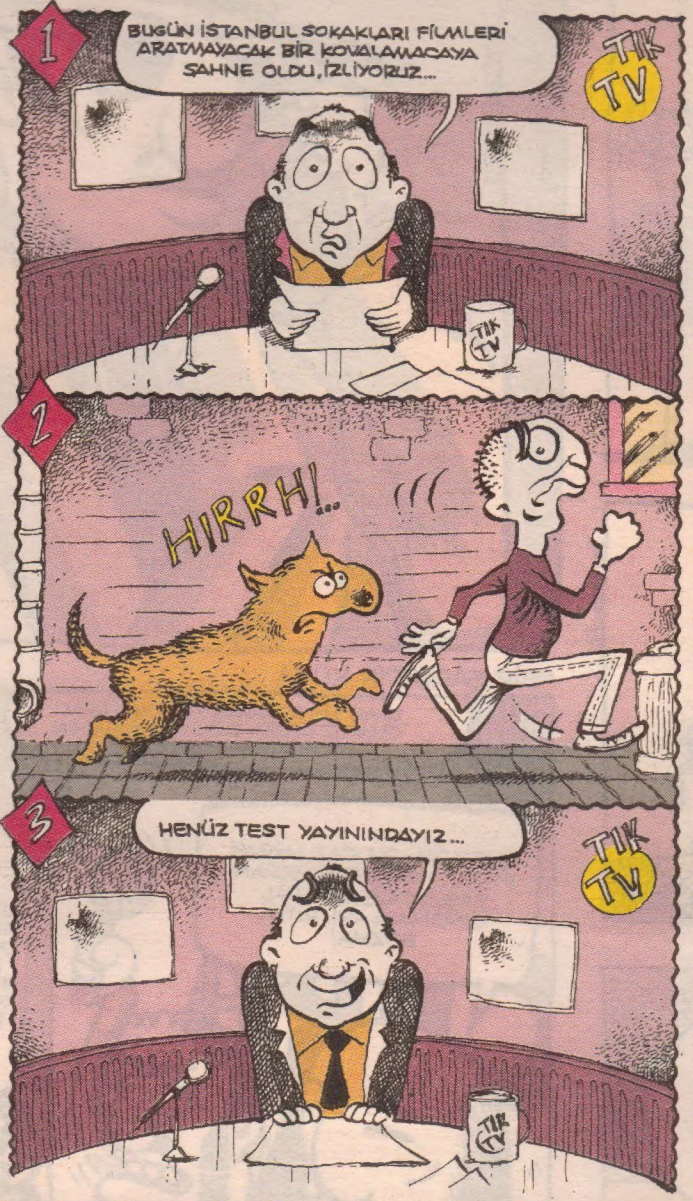

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

•GÖREVİMİZ TEHLİKE

•FERHAT & ŞİRİN

•BİR ŞARKIDIR KÜBA

•NOBEL TÖRENİ

Akşamsefası

TAM ANLATILAMAYAN ŞEYLER, TAM ANLATAMAYAN KİŞİLER

AYRIN

-Ya, nasıl desem.. Hani, müzik dinliyorsundur; ama teypte filan değil de.. yani, bi kulaklıkla filan demek istiyorum. Uzun süre dinlemişsindir, hoşuna gitmiştir, müziğin etkisine girmiş, iyice kaptırmışsındır. Sonra.. telefon filan çalar.. ya da ne bileyim, kapı çalınır. Müziği kapatırsın aniden, kulaklığı çıkarırsın kulağından.. Sonra, işin bittiğinde, tekrar yerine dönüp de kulaklığı kafana taktığında ve müzik tekrar, kaldığı yerden başladığında.. sanki, herşey normale döner! Yani.

-Dış dünyanın gerçekliğinden, tekrar uzaklaştığında?..

-Tam öyle değil.. Yani, dış dünya dış dünyadır, o ayrı da. Müzik tekrar başladığında, sanki, asıl ait olduğun yer müziğin dünyasıdır! Bunu farkedersin. Evine dönmüş gibi olursun! Hayır, iyi anlatamadım da. Yani, güzel işte. Bilmiyorum.

* * * * * * * *

Teyzemlere uğramıştım. Teyzemin bir kızı var; onun da çocukları var, iki tane. Biri kız, biri erkek. Kız ondört yaşında, erkek dokuz. Onlar benim, aslında karıştırıyorum ama, kuzenlerim oluyor heralde? Ben yeğen demeyi tercih ediyorum. Neyse.. bunlar, yani hepsi, teyzemin kızı da orda, -o da teyzem oluyor herhalde- ve onun çocukları, yani yeğenlerim, hepsi bir şey hakında tartışıyorlar. Bağırmıyorlar böyle, birbirlerini kırmıyorlar ama, biraz gerilimli yine de. Konu ne biliyor musun? Teyzem, yani büyük teyzem; en çok hangi kızının çocuklarını seviyor, bunun üzerine! Bir kızı daha ver teyzemin, Ümraniye'de. Onun da çocukları var, gene iki tane. Yani toplam dört tane yeğenim var. Ben hepsini severim. Ve birinci bahsettiğim küçük teyzem, büyük teyzeme, "sen diğer torunlarını daha çok seviyorsun, onlara daha iyi davranıyorsun" diyor!" Aslında ben görmedim öyle bişey. Harçlık dersen, bayramlarda filan, hepsine eşit harçlık verir büyük teyzem. Büyük teyzem demiyim artık, hangisi büyük anlamışsındır. Neyse, bunlar böyle, bazen bu konudan bahsedip, acayip bir şekilde konuşurlar. Daha çok, surat asma, dudak bükme, imâlı konuşma filan. Gerçek bir tartışma yok da. Ama dışardan bakan biri çok rahat hissedebilir. Yani, hiçbir zaman anlayamadım; nedir paylaşamadıkları? Yemek, ziyafet dersen, herşeyi paylaşıyoruz! Oynuyoruz beraber. Yani, garip! Çözemedim..

-Miras ile ilgili bişey olabilir mi? Şimdi aklıma geldi de.

-Miras?. Yok, sanmıyorum. Çünkü, miraslık bişeyi yok büyük teyzemin.. Yani, garip işte..

-Evet.

* * * * * * * *

Bence, güzelliğinden bahsetmemeliydi! Çok saçma, aniden oldu. Şaşırdım. Evet, güzel bir kız. Bu doğru.

-Görmüştüm. Güzel bir kız.

-Evet, onu diyorum. Güzeldi yani. Ama.. Yani, birdenbire.. Gerçi, daha öncesinde, yemek yerken filan, ilk önce ben iltifat etmiştim. Fiziksel güzelliği ile ilgili birkaç güzel şey söylemiştim. Sonra yürürken, en son olarak ne söylediğimi, yani son cümlemi hatırlamıyorum; birdenbire, "Evet, güzel olduğumu söylerler" dedi! Başka birileri de söylermiş bunu herhalde; kimlermiş, şimdi hatırlamıyorum. Çünkü, haksızlık da etmek istemem. Belki de ben öyle garip bir iltifat etmiştim ki, böyle bir şey söylemek zorunda kalmıştı. Espri de yapmış olabilir. Yani, o da biraz heyecanlı sayılırdı. Biliyorsun, böyle durumlarda, yani, insan bazen ne diyeceğini bilemez. Saçma ve gereksiz bir espri yapmış olabilir. Espri'yi burda, farklı ve değişik bir laf, bir enterasanlık yapma, ilginçlik anlamında kullanıyorum. Belki de kastettiği başka birşeydi.. Gene de, cümle o kadar netti ki ama! İnsan, güzel olduğunu nasıl söyleyebilir yahu? Aynı, zeki, veya becerikli, ya da iyi biri olduğunu söylemeyeceği gibi.. Öte yandan, bunun, yani bu karşılığın, bir kendine güven belirtisi olduğunu da düşünüyorum. Fakat, karşındakine iltifat etmeyi de içeren bir güven. Yani, ben güzelim ama, işte senin yanındayım, ve belki sen, bu güzelliğe erişmeye çok yakınsın gibisinden, ince anlamlı, kurnazca bir söz? Hayır! Bu da çok saçma. Ben.. güzellik hakkında da bu kadar çok konuşmak istemiyorum şimdi. Yani, rahatsız ediyor beni.. Bilmiyorum. Kesinlikle çok acayipti işte! Şaşırdım. Sonra düşündüm bayaa..

-Kızın üzerinde, ne vardı?

-Şey.. Kumaş bir pantolon galiba.. Niçin?

-Saçmalamış gerçekten!.. Belki de söylediği gibi, espri de yapmış olabilir. Ama, sanmıyorum.

* * * * * * * *

Perde çekmek hoşuna gi

...LAR

der mi?! Benim çok hoşuma gider. Tabii açmayı da; yani perdeyi açmayı da seviyorum ama.. çekmek daha keyifli bence! Çünkü açarken.. bu arada, bir karışıklık olmasın! Perdeyi açmayı, sadece 'açmak' olarak ifade ediyorum ben, birçok insan gibi. Ama kapatırken, 'çekmek' diyorum. Gerçi açarken de, "perdeyi çeksene" diyen olabilir ama, daha çok 'açsana' denir. Çekmek, kapatırken kullanılan bir kelime olmalı.. Neyse, geçen gün çok acayip bir şey oldu. Evde, salondaki perdeyi biliyorsun benim?

-Mavi?

-Sarı!.. Neyse; bunu çekerken... akşam olmuştu, ve çekiyordum perdeyi hızla. Hızla çekmek hoşuma gider. Birdenbire! "Haarşşş!" diye.. Garip bir şey yaşadım... Çok tuhaf.. Perdeyi, çektim, çektim, ve perde, bitmek bilmedi! Çektikçe, geliyordu. Sanırım, dört metre kadar boyu var. O, buruşuk, yani kat kat kısımlarını da hesap edersek, en fazla 5 metre benim perde!. Elimle ilk çektiğimde, önce bu tarafa, üst üste binen kısımları açılarak gelir heralde. Sonra da düz müz, hepsi gelir bu yana.. Ama, buruşukluğunun açılması için bile, defalarca çekmem gerekti! Sonra da asıl perdeyi, yani düzleştikten sonra.. Çok acayip.. Perde, bitmiyordu işte! Çekmekten yorulmuştum. Bir an, çekmemeyi düşündüm. Yani, gidip bakacaktım ne oluyor diye. Ama, çekmek de hoşuma gidiyordu bir yandan! Dakikalar sürdü. Sanki, 45 metrelik bir perdeyi çektim.. Çok tuhaf!. Belki de çektiğimi sanarken, aslında.. Yani, tam anlamadım ama..

-Anladım çok iyi ben..

-Garip, dii mi?

LeMan DETAY DOKU-39

BULMACA

DE-DOKU BULMACA Zekayı ilerletir, ayrıntıcılığı ve sabrı geliştirir.. Alzheimer olmayı engellediği tescillenmiş olduğu gibi, hiperaktiflerde ve indigo çocuklarda sakinleştirici etki yaratmaktadır.. Evde neyi nereye koyduğunu bulamayanlarda 3 bulmacadan sonra kaydadeğer ilerlemeler gözlemlenmiştir.. Haydi rastgele..

Karelerdeki detaylar bu sayıdaki hangi köşe ve çizere aittir?.. Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kurayla seçeceğimiz 20 okura

1 .....
2 .....
3 .....
4 .....
5 .....
6 .....
7 .....
8 .....
9 .....
10 .....
11 .....
12 .....
13 .....
14 .....
15 .....
16 .....

İmzalı LeMan albümleri, ciltleri, tişörtleri ve sürpriz hediyeler veriyoruz.. Katılanlardan 1 kişi ise komple hediye paketi kazanıyor. Doğru yanıtlar postalarınızın bize yetişmesi için 2 hafta sonra yayınlanacak.

LeMan Bulmaca 37
Firuzağa Mah.
Defterdar Yokuşu
No:47 Beyoğlu-İst.
Fax: 0212 245 38 06

İsim: .....
Adres: .....
.....
Tel: .....
E-mail: .....

37 NO'LU DE-DOKU'NUN CEVAPLARI

1- Gez Göz Mahmut'çuk/Mahmut Tibet **2- Bayır Gülü/Feyhan Güver 3-** Paf Takımı/Gürdem Sındıraç **4- Behiç Pek 5-** Yasin 25oğlu **6- Erhan Candan 7-** Daral&Timsah/Çağçağ **8- Paf Takımı/Kader Altınova 9-** Dengeli Beslenme/Kaan Ertem **10- Terelelli Pictures/Can Barslan 11-** Paf Takımı/Musa Güneşülke **12- Yasin 25oğlu 13-** Pantolon/Metin Fidan **14- İpek Özsüslü 15-** Bayır Gülü/Feyhan Güver **16- Terelelli Pictures/Can Barslan**

781. SAYIDAKİ 37 NO'LU DE-DOKU'DA KAZANAN 20 OKUR

Derya Sarıçiçek/Çanakkale - Ahmet Efe/Izmir - **Nurettin Gültekin/Kastamonu** - Müge Ergül/İstanbul - **Mustafa Kurt/Tekirdağ** - Talat Tavaslıoğlu/Aydın - **Şinasi Zorluer/Adana** - Nilüfer Çoruhlu/Ankara - **Perihan Önder Ant/Izmir** - Ceylan Kocabaş/İstanbul - **Dilek Ilter/Ankara** - Tülay Küçüker/Zonguldak - **Ayşe Yılmaz/Uşak** - Mehmet Özyazanlar/İstanbul - **Gökmen Yoldaş/Izmir** - Elif Çetin/Mersin - **Nihal Şengül/İstanbul** - Ali Çelik/Konya **Kompile Hediye Paketi Oya Yaldız/Balıkesir Kitap+Tişört Evren Sağ/Ankara**

Sayı: 783
9 Kasım 2006 Perşembe
Haftalık Süreli Yerel Yayındır

● **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÖN ● **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR ● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 ● **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/IST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Akşamsefası

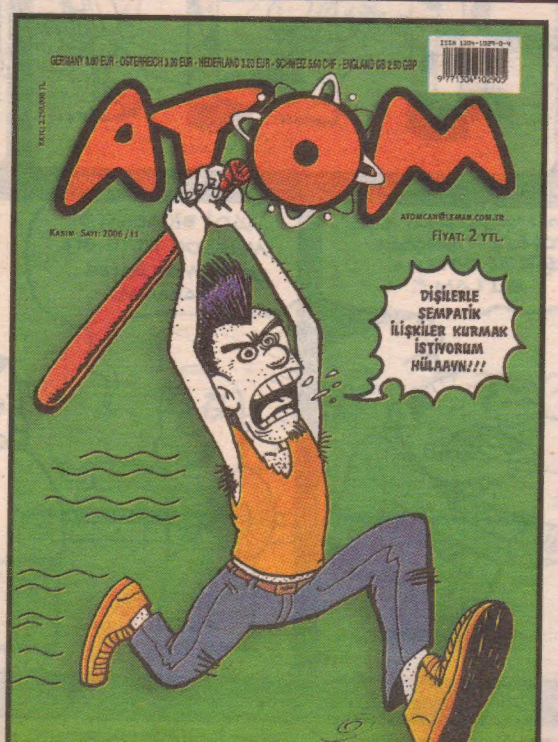

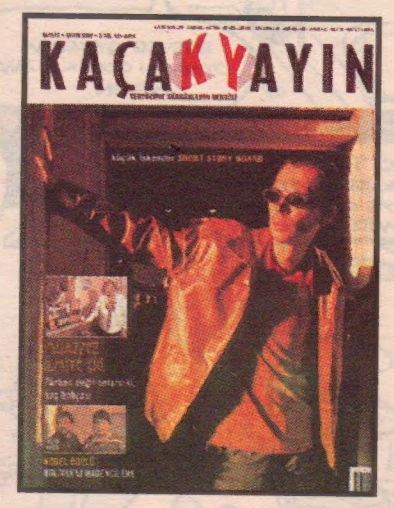

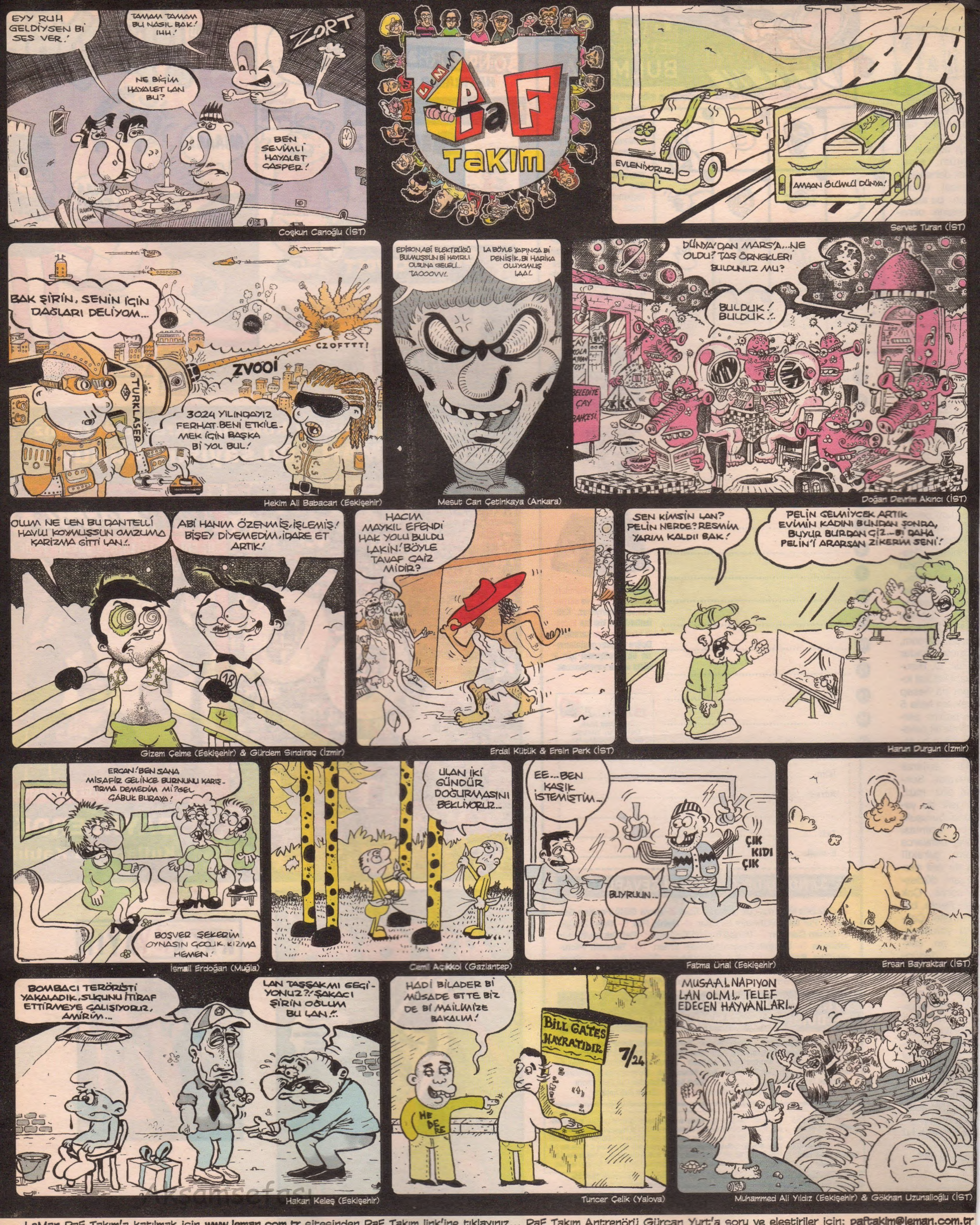

Coşkun Canoğlu (İST)

Servet Turan (İST)

Hekim Ali Babacan (Eskişehir)

Mesut Can Çetinkaya (Ankara)

Doğan Devrim Akıncı (İST)

Gizem Çelme (Eskişehir) & Gürdem Sındıraç (İzmir)

Erdal Kütük & Ersin Perk (İST)

Harun Durgun (İzmir)

İsmail Erdoğan (Muğla)

Cemil Açıkkol (Gaziantep)

Fatma Ünal (Eskişehir)

Ersan Bayraktar (İST)

Hakan Keleş (Eskişehir)

Tuncer Çelik (Yalova)

Muhammed Ali Yıldız (Eskişehir) & Gökhan Uzunalioğlu (İST)

LeMan PaF Takım'a katılmak için www.leman.com.tr sitesinden PaF Takım link'ine tıklayınız... PaF Takım Antrenörü Gürcan Yurt'a soru ve eleştiriler için: paftakim@leman.com.tr